

ПОГЛЕД НАГОРЕ

Елена Вайт

Предговор

От 1945 год. издателство "Ривю енд Херълд" публикуват годишни молитвени бдения. Настоящата книга "Поглед нагоре", заедно с още 13 други сборници от утринни бдения, е съставена от писанията на Е. Г. Вайт. В продължение на доста години нейни статии се появяват всяка седмица в "Ривю енд Херълд", а стотици други статии се отпечатват в списание "Знамения на времето" и други църковни периодични издания. Нейният архив от ръкописи и писма е богат на материали върху практичния християнски живот и съвети, дадени в помощ на народа, който се приготвя да срещне своя Господ. Въпреки, че от 1915 година, когато тя умира, нейното перо е в покой, ценните съвети, съдържащи се в книгите, периодичните издания, писмата и ръкописите непрестанно са ръководели Божия народ в пътя му към небето.

В течение на времето от нейните книги и писания са били съставяни редица сборници, посветени на различна тематика.

Настоящата книга с утринни бдения, озаглавена "Поглед нагоре" е съставена от писма, ръкописи и устно изказани съвети, представени от Е. Вайт на същия календарен ден, който ние имаме като наше духовно четиво. Например бдението за 1 януари е било писано на 1.01.1886год.

В този сборник от бдения, издателите не са акцентирали на определена тема. Материалите на книгата или не са били публикувани преди това, или са били помествани в преходни по естеството си издания. Въпреки, че са писани отдавна те съдържат добър и подходящ съвет към Божиите чада.

Е. Вайт служи 70 години на църквата, но това са 70 години в служба и към отделния човек. Писаното от нея до членовете на семейството и приятелите и е изпълнено с вести на утеха, насърчение, а понякога на направление и укор. Цялото и същество е било изпълнено с любов и внимание не само към най-близките, но и към цялото Божие семейство. Всичко писано от нея носи мълчаливото, но непогрешимо доказателство за посветеността, която е ръководела живота и.

Имената на тези, до които са отправени писмата се появяват на различни места. Това са: Джеймс Вайт - нейният съпруг; Едсън и Ема Вайт - нейният по-голям син и съпругата му; Д-р Келог - директор на санаториума в Батъл Криик, брат Дж. Бърдън - директор на санаториумите в Австралия и Калифорния; Стивън Хаскели, А. Даниелс и двамата заемали ръководни постове в работата на църквата. На места има поместени откъси от нейни ранни ръкописи, дневници и проповеди.

Работата по съставянето на настоящата книга е извършена във фондацията "Е. Г. Вайт" към Генералната Конференция.

Молитвата на съставителите на този скъпоценен том от обещания и наставления е утринните бдения да помагат на всички нас в подготовката ни за

неизбежния последен конфликт, който ще настъпи малко преди събъждането на най-славното събитие от всички векове на историята.

*От настоятелството
на фондация Е. Г. Вайт*

Вашингтон, окръг Колумбия

1-ви януари

ГЛЕДАЙТЕ КЪМ НЕБЕТО

Евр. 11: 16

Желая ви щастлива Нова година! Старата година отмина със своя товар от дела във вечността. Нека сега всяка мисъл и всяко чувство да се посветяват на размисъла за Божията любов. Нека събираме един след друг скъпоценните знаци, които свидетелстват за нея...

Доказателствата, които имаме за Божията грижа и любов към нас са изразени в Христовите уроци към Неговите ученици. Тези уроци сочат към всички неща в природата... Вашият поглед не бива да се спира върху грозното и прокълнатото, а върху богатствата на Христовата благодат, която ни е представена така изобилно, че въпреки обстоятелствата и заобикалящата ни действителност, ние пак сме в състояние да живеем, сякаш не сме от този свят. Като странстващи поклонници и пришълци, търсеци сиянието на Божиите неща, ние забравяме за неприятностите, безпокойствата и тежките грижи на този живот, като гледаме на предоставената ни радост да търсим един свят град, чийто Строител и Творец е БОГ, където са обиталищата, които сам Исус е отишъл да приготви за нас. Когато говорим за този благословен дом, ние сякаш вдишваме самата атмосфера, на небесните селения, така имаме мир и покой, а душата ни се радва в Бога.

Ние не бихме могли да знаем благодатните Божии намерения спрямо нас, освен, чрез обещанията Му, защото от тях именно научаваме какво е приготвил Той за онези, които Го обичат. Както цветята, в мъдро установения от Бога ред непрекъснато черпят жизнени сили от земята и въздуха, за да развият великолепни пъпки и цветове и да разнесат своето благоухание, така ще бъде и с нас.

От Божиите обещания получаваме целия този мир, утеха и надежда, които ще развият в нас плодовете на мира, радостта и вярата, а когато тези обещания станат част от живота ни, тогава винаги ще ги даряваме в живота и на другите около нас. Затова нека ги приемем като наша собственост...Тези обещания са като ненагледните по красота цветя в градината Божия. Те трябва да събудят нашата надежда и очакване и да ни доведат до твърдата вяра и упование в Бога. Чрез тези

безценни обещания Бог ни дава сила, която взема от вечността и ни помага да получим мигновена представа за несравнимата с нищо по трайност и величие слава. Нека тогава намерим покой в Бога. Нека смирено Му се доверим и Му отдадем слава, затова, че ни е дал такива откровения за Своята воля и намерения, затова, че не трябва да градим надеждите си за сегашния живот, а да гледаме нагоре към наследството на светлината, като непрекъснато се радваме на възхитителната Христова любов.

/Из писмо до д-р и г-жа Келог, писано на 1.01.1896 г./

2-ри януари

НУЖДТА ОТ РЕФОРМИРАНЕ

Римл. 6:22,23

Павел е чувствал, че изискванията на Бога трябва да се изпълняват, за да бъде избегнато последствието от Неговия съд. Също както апостол Павел ние трябва да положим всички усилия, за да получим венца на живота, който ще бъде вечната слава на всеки победил. Не бива да се задоволяваме с воденето на безполезен живот.

Що е смирение? - Онова усещане за греха и личната малоценност, което води до покаяние. Все пак трябва да се уверим в пагубността на дадена болест, преди да усетим необходимостта от лечение. Онези, които не могат да осъзнаят греховността на греха са неспособни да оценят стойността на изкуплението и необходимостта от очистиране от греха. Грешникът мери себе си със себе си и всички други като него. Той не поглежда към чистотата и святостта на Христа, но когато Божия закон го доведе до убеждение за вината от греха, той казва заедно с Павел: *“Някога живеех без закона, но когато дойде заповедта, грехът оживя, а аз умрях”* /Римл. 7:9/.

Бог създаде човека за Своя прослава. Той не може и няма да търпи присъствието на греха в царството Си. Ако в църквата има хора, които умишлено грешат против Бога, трябва да се използват всички възможни средства, те да бъдат доведени до покаяние. Ако това не бъде направено, Божието име ще остане поругано. Бог е толкова чист, че не може да гледа благосклонно на беззаконието...

Църквите в наше време биха погледнали на греха на Адам, като на грешка, която веднага трябва да се прости и след това да бъде забравена, но Божият стандарт е висок и неотменим и всяка проява на егоизъм и алчност е мерзост пред погледа Му. Сърцата на вярващите трябва да бъдат очистени, осветени, чувствителни и благородни...

Вижте, братя мои. Нима благочестието е изгубило силата си да впечатлява човешките сърца? Дали по причина, че Христовият Дух и неговото обновително влияние са замрели, сърцата на хората днес не са очистени, осветени и подготвени да приемат Святият Дух? Не! Мечът на Духа, словото на живия Бог е все така край нас, но с него трябва да се борави задълбочено. Нека и ние си служим със словото така, както осветените от Бога хора в древността. То е жив меч, който ще разчисти пътя до човешките сърца...

Господ призовава цялата църква към реформиране. Когато църквата се пробуди, ще бъдат дотолкова изпълнени с Духа, че ще пътуват от страна в страна, от град в град и от място на място, за да проповядват посланието на истината. Със сърца, изпълнени и искрена любов към душите, те ще отворят своите Библии и ще представят Словото.

/Из ръкопис No 2 от 2.01.1902 г. - "Нуждата от реформиране"/

3-ти януари

ПОБЕДИТЕЛИ ЧРЕЗ ХРИСТА

1 Йоаново 5:4

Трябва да дойдем близо и по-близо до Христа и да черпим от Неговата безгранична мъдрост. Той е нашият проповедник и велик Лекар-Мисионер. Нашият помощник знае тесният път на спасението, през който вярващите в Него трябва да преминат, защото бе изкушаван във всичко, което и ние срещаме в живота си. Нека никога не забравяме, че сатана изкушаваше Христа под всякаква форма, и , че Божият Син тогава бе в нашето естество на обикновен човек. Той е наш Възстановител и съвършен Изпълнител на Своя завет чрез умовете и сърцата на хората, които изцяло са се покорили на Него, като на техен Княз и Изкупител.

Христос победи като безгрешен, непокован, съвършен човек. Като Месия Той спечели победата над изкушенията на врага, като с това направи и нас способни да побеждаваме като Него. А ние трябва да побеждаваме във всеки сблъсък със сатана. Трябва да станем победители като съучастваме на Божествената непорочност, изоставили завинаги покварата, която цари в света чрез похотта на пожеланието. Всяка победа на Христа, която Той извоюва за нас в естеството на човек, ни дава възможността и ние да бъдем победители, като Го приемем и вярваме в Него. *"А на онези, които Го приеха даде сила да станат Божии чада"*. /Йоан 1:12/. Всяка Христова победа ни усигурява своите истински плодове. Всяко отбито нападение на сатана се отбелязва като победа за човешкия род...

Избавлението на Божия народ и милостта, която Бог проявяваше към тях в изпитанията им, трябва винаги да се помнят като уверение за онова, което Бог ще направи за нас в настоящите и бъдещи критични моменти, ако уповаваме на Него. Всяко Божие чадло преживява различни изпитания, но ако вярващият прададе напълно сърцето си на Христа със смирение и покаяние, Христос ще го приеме. На всички, които чрез вяра приемат Христа като свой Спасител, Той ще даде сила да станат победители да бъдат Божии синове и дъщери. Тогава те стават участници в естеството на Христа и напълно разбират Неговата милост и благодатта на Святия Дух...

Нека с пълно смирение отправим молитвите си към Бога. Нека чрез Христовата благодат изповядаме и изоставим греховете си със смирение и покаяни сърца. Господ разбира всичко, защото за Него няма тайни. Няма нито едно зло деяние, което да бъде извършено, без Господ да е видял всяка страна на изкушението, довело до него. Във всички евангелия Христос неведнъж говори за

великата борба между Него и сатана, още от началото на Неговата служба. Исус постоянно сочи на конфликта между царството на сатана и Божието царство. Затова нека уверено застанем на страната на Господа.

/Писмо No 14 от 3.01.1906 г. писано до д-р и г-жа Д. Крес/

4-ти януари

В ТЪРСЕНЕ НА ИСТИНАТА

2 Тимот. 2:19

Молете се за изпращането на Святия Дух и вярвайте, че Той е обещан за вас и ще бъде даден... Очистете сърцата си и пригответе своя съд за приемането на Духа. Не се задоволявайте с вашия настоящ живот. Търсете все по-дълбоко и по-дълбоко съкровищата в мината на истината...

Привилегията на всеки вярващ в Христа е да притежава Христовото естество, което е много по-съвършено от онова, което Адам изгуби чрез престъплението на греха. Всеки, който вижда Божия Син чрез вяра, и вярва в Него е послушен на Неговите заповеди, и в това послушание той намира вечен живот. Няма да постигнете дълбок духовен живот, ако не изкопаете дълбоки основи и не изградите своя дом върху Канарата...

Сатана работи чрез хора, които са податливи на манипулиране. Той притъпява техните възприятия, парализира сетивата им с егоистична безпроблемност и търсене на светски удоволствия. Ако тези хора на получат от небето предупредителната вест, която е насочена към тях, те никога няма да осъзнаят опасността, в която се намират.

Човешката природа е колеблива. Хората приемат истината с разума и душата си, но не искат да се откъснат от света. Те трудно биха се съгласили да станат избран Божий народ. Те познават библиейската истина, но не желаят да и се покорят и странят от нея. Бунтовната им природа открито изявява своето неверие и душите им потъват в мрак. Така истината бива оскърбена, Христос - пренебрегнат и вечна погибел е делът на такива души, освен ако не се обърнат и покаят...

И докато тези влияния въздействуват пагубно, за да отклонят от истината от убеждението, от небесното спасение и да подвеждат души в широкия път на себеудовлетворението, то Божиите чада трябва да работят за да спасяват души, които са на границата на духовната смърт. След като водите молитвена борба с Бога /така както Яков/, облечете доспехите на вярата и тръгнете на всеотдайна работа за печеленето на души. Нека хората виждат как у вас истината не е шега, а една вечна реалност. Вие трябва да работите с принципите на духовния живот така, както никога преди. Сейте семето на истината със широка ръка, Засявайте край всички води. Вършете това, като не се ограничавате от предварително поставените граници, но работете с всички, които Бог ви е дал. Тогава хората ще ви познаят като души, които вярват в истината, за която истината е живот. Нека никога не отпада вярата ви. Нека вашият ум бъде винаги готов за решение и действие, отърсете се от всяка леност ... Бъдете упорити. Не оставяйте неопитана нито една възможност. Работете, бдете, молете се и вървете смирено в Бога.

/из писмо No 6 от 4.01.1900 г. до един библейски учител и съпругата му/

5-ти януари

СВЯТИЯТ ДУХ Е В ПЪЛНО СЪГЛАСИЕ СЪС СЛОВОТО

Иоан 15:26

Онези, които чрез вяра са направили сърцата си обиталище за Исуса

Христа, действително са получили Св. Дух. Всяка личност, която приема Исус като свой Спасител, приема също така и Духа за Утешител, Водач, Спасител и Извършител на личното осветление. Колкото по-тясна е връзката на вярващия с Бога, толкова по-ясно е неговото свидетелство и като неизбежен резултат от него толкова по-силно ще бъде влиянието на това свидетелство върху другите, за любовта на Христа. За душата, която така уповава на Бога, удовлетворяването на жаждата на копнеещите за Христа ще има най-висш смисъл. Такъв човек ще цени високо привилегиата да научи за Божията воля от Неговото слово. Някои, които претендират, че са вярващи, са се отвърнали от Божието слово. Те са пренебрегнали Библията, този чудесен Пътеводител и истински пробен камък за всички идеи. Те твърдят, че имат за учител Духа и затова не се нуждаят от изследване на Писанието. Но всички такива твърдения и постъпки говорят за вниманието, което се отдава на измамите на сатана, защото Библията казва, че Словото и Духа са в пълно съгласие. /виж Исая 8:20/. Свободен е само онзи човек, когото истината е направила свободен...

Бог ви обича и Неговите ангели-пазители са навсякъде край вас. Ако сте изпълнители на словото, ще сте послушни и на наставленията на Исуса Христа.

Сами с ограничените си сили, ние сме напълно безпомощни, но когато изцяло се оставим в ръцете Му, тогава Неговата сила ни крепи, защото за Христос е радост да подкрепя всяка душа, която уповава на десницата Му. Но опасността, на която е изложен всеки живот е голяма Големият враг на човека и противник на Бога използва всяка възможност да ни отмъкне, когато за момент сме притъпили вниманието си. Исус ни предупреждава за тази опасност, идваща от коварния враг. Той многократно е изисквал от нас да бъдем винаги бдителни и да се молим, за да не паднем в изкушение. Вярвайте в Исус, уповавайте се на Него с жива постоянна вяра и само на Бога възлагайте увереността си, за да бъдете упазени и спасени. Всемогъщият е ваша опора, а ако се покорите на Неговото ръководство, ако се учите от Него, ако упоават на Него, Той ще ви опази от падане. А когато Бог се заема с вашата защита, тогава вие имате най-силната подкрепа.

/Ръкопис No 1 от 5.01.1894 г./

6-ти януари

СВЕТЛИНАТА СРЕЩУ МРАКА

Ефес. 4:31,32

Великата борба между Владетелят на светлината и княза на мрака, която се води в света днес бушува с несравнимо по-голяма сила отколкото по времето на останалите периоди от световната история. Не забравяйте, че всеки път, когато планираме действия за напредъка на Божието дело в света, сатана е вече готов да противодейства, ако е възможно на работата на нашия небесен Отец... Божият противник ще използва всяка възможност която му предоставяме, за да завладее умовете ви...

Божиие чада спасени като главни от огъня чрез Христовата ръка, осъзнават своя грях, чувстват се смирени и засрамени. Бог вижда, разпознава и записва скръбта на тяхното спасително покаяние от греха, който те не могат да премахнат или да отхвърлят сами. Тези покаяния души се молят на Бога и точно тогава молитвите, чути от сатана го подбуждат към противодействие срещу Христа, защото Нашият Господ е застъпник и Молител за светиите според Божията воля. Бог възражда грешника и срещу името му в небесните книги се записва опрощение. Това прави съпротивата на сатана по-яростна. Той се изпречва срещу каещата се, вярваща душа и Христа. Дяволът с всички средства се стреми да смрази в мрачната си сянка вярата на моления се и да обезсмисли обещанията, дадени от Бога...

Ако сатана застане между човека и Исус, тогава любовта, милостта и прощката на Спасителя остават затъмнени и грешникът непрекъснато се стреми да си приготви сам праведната дреха, с която ще покрие двете покварено естество и грях, докато Христос иска от него да дойде при благодатта такъв какъвто е и да повярва в Божия Син като негов личен Спасител. В безграничната си любов, нашият небесен Баща дарява най-хубавата одежда, с която да промени своето покаяно блудно чадло.

Сатана е неоморим противник - той никога не спи. Той знае, че му остава много малко време и затова до края ще противодейства с всякакъв род измами, за да впримчва души и да ги погубва.

Ето моята вест за вас: *"Бдете и молете се за да не паднете възкушение"*. Не оставяйте дявола да застава между вас и Христа, да не би да обърнете очите си към неща, дошли от човека, а не от Бога!!

Ако вярата ви е истинска, тя трябва да принесе и непременно ще принесе като плод послушанието. Бог ни заповядва да не вършим неща, които не можем.

Пазете в сърцата си Христовата любов, уважавайте се взаимно, защото Исус даде живота си за вас.

Всяка душа е скъпоценна в очите на Бога. Колко прекрасно е да знаеш, че всеки миг си под закрилата и Любовта на Бога!!!

/из писмо от 6.01.1894 г. до екипажа на мисионската яхта "ПИТКЕРН"/

КЪДЕ ДА ИНВЕСТИРАМЕ ?

Матей 6:20,21

Финансовите спекулации са примки, поставени от сатана за ловене на души. Във всички делови сделки и отношения единствената сигурност за човека е в любовта и страха от Бога.

В днешния свят сме свидетели на същите безчестни дела, които изобилстваха преди потопа да помете и очисти земята от нравственото замърсяване. Същите неща бяха ежедневие в Содом, преди небесният огън да погълне неговите нечестиви жители. Сатана увлича човешките умове с илюзорни перспективи за големи печалби и в своята алчност и желание, онези, които се поддават на подобни внушения дават свидетелство, което е решително неверно. Бог и истината биват забравени.

Бог иска от своите слуги да се откажат от всякакви спекулации. Сатана може да проправи пътя, като направи първото вложение в подобно предприятие успешно, но, о, колко горчив ще бъде крайният резултат!

Ако онзи, който носи името християнин има успех при първата си сделка, то неговото погубване е почти сигурно. Колко лесно хората се виждат във въображаемите си планове за преуспяване и богатство, а и инструментите на сатана дават такива щедри обещания за многократно връщане на вече вложените пари. Така добрите хора остават “Омагьосани” от “чудесните” перспективи и накрая измамени...

Вместо да се занимават със спекулации, нека всички, които познават истината намерят почтено и надежно занимание, чрез което да изкарват прехраната си по начин, който е за прослава на Бога. Всички, които насърчават жаждата за бързо забогатяване, угасят светлината, която Боге дал за да оправя стъпките ни. Лесното печелене на пари води до тяхното неразумно използване, а разточителността е пагубна за душите. Усилията да се печелят бързо пари, за да се посрещат екстравагантните нужди вкарва мнозина в ада на хазарта...

Моля се на нашия Небесен Баща да ни изпрати от ясната и чиста светлина.

Когато вярващите внимателно и молитвено изучават Божието Слово, то винаги ще ги държи в равновесие. В Словото намираме ясно очергания от Бога път, защото никой, който изследва искрено Писанието не ще пожелае да ходи в мрак. Не е възможно да отхвърлим светлината, която Бог ни изпраща и същевременно да ходим огрени от лъчите ѝ. За да бъдем **изобщо християни, ние трябва да станем във всичко християни, като разискваме Христовите добродетели и вършим Неговите дела.** Наш щит и крепост е истината. Вложена в сърцето от Свята Дух тя ни прави способни да видим ясната разлика между добро и зло.

/из ръкопис No 26 от 1890 г. “Предупреждение срещу финансови спекулации”/

ОБЕДИНЕТЕ МОЛИТВА И ДЕЛА

Йоан 15:5

Пред човечите се разкриват чудесни възможности да вникнат и разберат мъдростта, която идва от Бога. В работата на благовестието, която само Божествената сила може да изпълни, за човешкият фактор е оставена привилегията да я доведе до край. Така божественото и човешкото се съчетават по същия начин, както при живота на Човешкия Син...

Искренният християнин, приел тази благодат, ще усети това уединение като свой успех, ако изцяло уповава на Христа. Той е източник на божествена енергия. Християнинът не ще претендира за никакви заслуги, основани на неговите постижения, защото той сам по себе си не притежава верността, която е достойна за небето. Той ще чувства собствената си слабост и маловажност, затова е убеден, че трябва да преобрази характера си. Себеобуздаването и себеотрицанието са показателни за факта, че душата е видяла Христа. Сърцето, което Христовият Дух е довел до покаяние ще действа подчинено на принципа. Човек с такова сърце ще стане носител на Божественото естество... В ежедневно отношение към другите, той ще представя характера на

Исус...

Нека се запитаме каква е ползата да таим горделив дух и в същото време да се молим за смирение? Какво ще ни ползва настойчиво да търсим приятелството и признанието на света и да се молим за небесната любов? Какво ще постигнем, ако се отдаваме на страстите си и говорим нехристиянски думи, а после се молим за кротостта на Христос. Това не е нито бдителност, нито молитва. Именно в липсата на онази вяра, която се проявява чрез любовта и пречиства душата, се крие и тайната на молитвите, които нямат отговор. В името на Бога ви казвам: Ако църквата се събуди и изправи в Божия сила, за да изпълни своите отговорности, като посвети на Господа всички свои възможности, тогава Святият Дух ще се излее над нея в щедро изобилие.

Някои от църквата, които изповядват християнска вяра се нуждаят от истинско преобразяване. Те желаят да бъдат приети от Бога; молят се по-най-тривиален /банален/ начин за това, но чрез желанията си за придобиване на богатства, чрез светското си поведение и егоизъм, с начина по който ограбват Бога, те просто се откъсват от Него. Божието проклятие виси над тях заради егоистичните им щения и сласти. Молитвите на такива хора са напълно суетни, освен ако не бъдат принесени според условията, посочени в Божието Слово...

Но осигуреният живот на множество т.н. християни, които грешат и се покаяват, но продължават да живеят в същото време в същото недорасло духовно състояние е резултат от любовта към света и неосветеността на живота. Христовата спасителна благодат е дадена за всеки ден, защото Христос дойде, не за да спасява човека чрез неговите грехове, а от неговите грехове. Принципите на истината, които пребъдват в сърцето, освещават живота.

/из ръкопис No 35 от 8.01.1893 г. "Издателска дейност"/.

9-ти януари

БОГ БЛАГОВОЛЯВА ДА НИ ЧУЕ

Исая 57:15

Когато даден човек е поел юздите в свои ръце, за да направлява и движи живота си, тогава непременно ще получи наградата си, защото Божието дело ще разкрие страшните грешки. Разумът се заслепява, дори при наличието на най-сияйна светлина, ако тази душа не е впрегната в лекото иго на Христа. Така всеки ден ще настъпва с някой скроен вече план, когато сатана ще замисли как да засее плевели сред житото. Пороците не бива да се смесват с добродетелите, затова, дори и сега, сред кипежа на мисионската работа може да се наложи да чуем вика *“Излезте из сред тях и отделете се - казва Господ- и не се допирайте до нечисто и аз ще ви приема.”* /2 Кор. 6:17/ Днес Бог работи за Своя народ, но колко много са тези, които не могат да разграничат Божието дело от чуждата на Него работа.

Когато се отдръпне завесата, която скрива Божията слава, тогава се вижда Всемогъщият в Неговата царствена и свята възвишеност, но Той не стои в някакво недостъпно уединение, а е заобиколен от десетки хиляди по десетки хиляди по хиляди и хиляди святи, щастливи същества, които с нетърпение очакват да изнесат някаква вест или да изпълнят някакво Негово поръчение. Това е картината на небето, в което цари вечното оживление, породено от връзките на всяка част от вселената със Святият Господар, който заради нас благоволява да слезе от трона Си, да наведе лице към нас и да се вслуша във всеки звук и всяко движение, които идват от земята. Тъкмо това най-висше от всички същества извършва и най-голямото снизхождение спрямо най-нисшите чрез Своего одобрение или осъждане на всяко извършвано действие.

Бог се интересува от унижените, оскърбените и угнетените и изпраща Своите вестители да се ангажират в работата, свързана с благовестяването и истината на онези души, които са покварили целият свой ум, а в същото време са свързани с истината и правдата. Ако тези души не изправят пътищата и не станат праведни, тогава те ще заразят и други. В нашия свят трябва да се свършва много работа, но ако не бъде следван Божия път, в който такива души да бъдат върнати за живота чрез покаяние, тогава ще има сериозно основание от безпокойство да не би сатана да се вмъкне и да заработи с изоставените, на които нашите църковни институции искат да помогнат.

Сатана е заложил всичко на карта за душите на мъже и жени, заради които е умрял Христос. В нашата ревност да свършим Господната работа, трябва да сме сигурни, че не вървим пред Христа, а Го следваме!

/Из писмо No 71 от 9.01.1900 г. до Едсън и Ева Уайт/

НЕКА ОБРАЗЕЦЪТ БЪДЕ ВИНАГИ ПРЕД ПОГЛЕДА ВИ

2 Коринт. 4:16

В интелекта е скрита добродетелна сила, ако той е оформен според Христовият ум и направляван от Божия Дух. Но само интелекта не е достатъчен, за да ни направи годни за небето или да постигнем Божествения стандарт. За да бъде човек онова, което Бог иска от него, той трябва да има чист и благороден характер. Правото, което всеки има, да твърди, че е човек и личност, се определя от начина, по който той си служи със своя интелект. Преди такава личност да бъде призната за съработник на Бога, тя трябва да се откаже от самонадеяността, която има много претенции, но дава твърде малко...

Хората нямат право да считат, че съществуват ограничения по отношение на техните усилия да представят Божията правда и любов в делото за спасяване на души. Помислете дали някога Христос се умори да спасява? Дали има такъв момент от живота Му, в който Той да си отдръпва себеотрицанието и самопожертвувателността. Когато Христовите членове внедряват в живота си Христовото себеотрицание, когато заработят с постоянството, с което Той работеше, тогава те няма да имат нито времето, нито намерението да затъмнят светлината на любовта в своя личен живот.

Трябва непрекъснато да бдим, да работим и да се молим, като никога не оставяме личното "Аз" да ни завладее. Трябва винаги да сме готови чрез бдителност и молитва, да застанем и да действаме в пълно послушание спрямо заповедите на Учителя. Навсякъде, където виждаме работа, която трябва да се свърши, ние трябва да я поемем и да я свършим, като непрекъснато гледаме на Исус...Моля ви в Христа, бдете и молете се през годината, в която току-що сме навлезли, направете така, че да възпирате всички сурови и груби думи. Решете в себе си да не изричате неща, които биха хвърлили сянка върху други. Непрекъснато се питайте, дали хората край вас са благодарни за вашите усилия да бъдете себеотрицателни. Отворете прозорците на душата към небето. Мислете за Христа и непрекъснато вършете Неговата воля...

Сатана ще използва всяко възможно средство, за да ви направи подобни на себе си, да ви откъсне от Спасителя, Който даде живота Си за вас. Злите ангели ще се домогват към пълното владение на вашия живот и ако не сте облечени в пълното Божие всеоръжие, тогава ще бъдете победени.

Решете: дали ще бъде по волята на сатана, или ще сключите завет, че никога няма да изричате невъздържани думи и няма да бъдете с невъздържан дух!! **Нека Божествения образец бъде винаги пред погледа Ви**

Това предупреждение е дадено не случайно от апостола. Всеки от нас трябва да почувства този дълг и да застане твърдо на поста си в защита на личността си. Защото в противен случай тъмните вражески сили, които воюват непрекъснато против нас, ще постигнат успех, като ни подведат да говорим и вършим онова, което е угодно за тях.

/Из писмо No 11 адресирано до конгреса в Нешвил/

11-ти януари

ИЗБОРЪТ Е ВАШ

Откр. 22:17

Работата за твоето и моето спасение зависи изцяло от самите нас защото ние отговаряме за нашият избор спрямо предоставената ни от Бога възможност. Той е направил всичко, което един Бог може да направи. Христос те е изкупил със собствената Си кръв; Той е заплатил откупа, за да можеш отново да си свързан с Бога и откъснат от греха и грешниците. Когато сърцето е отворено за Христа, Светият Дух ще заработи с мощната си обновителна сила. За да можем обаче да станем съработници на Бога, от нас се изисква напълно предаване в Неговите ръце. Трябва според възможностите си да Му се посветим, като напрегнем всички свои духовни сили и като верни войници да служим на Христа...

Законът на дълга към Бога е най-висшият. Този закон изисква подчинение на ума, съвестта, талантите и притежанията ни под волята на Бога. Той не би допуснал да има съперник в това отношение и нито за миг няма да снижи Своите високи изисквания. Божият закон не прави компромис на нито една подтискаща земна сила. При всеки акт на дълг, ние скриваме личното "Аз" в Исуса. Така достигаме измерения, които са далеч отвъд нашето ограничено, егоистично естество. Послушанието и покорството пред Бога довежда душата до единение с най-висшите закони на вселената. Така то придава достойнство и истинско величие дори на най-невзрачното положение и работа, когато Христос управлява

всичко. Послушанието дава венец от най-големи почести дори за най-малкия и скромнен човек в живота, то свързва хората с Бога и обединява намерения и цели, които съществуват в Божествения разум от вечността.

Господ Исус Христос е платил цената за теб не за да осигури едно обикновено съгласие с истината от твоя страна, а за да Му служиш с цяло сърце. Той иска почитанието и послушанието на цялата ти душа. Не може да престанеш да вярваш, че трябва да вършиш Божията воля. Не може да се освободиш от изискванията на личния си дълг към Христа без това да ти струва бягство от Божието присъствие. **Само в послушанието към Бога ще можеш да разбереш истинското щастие...**

Умолявам те да отвориш сърцето си и да поканиш твоят Спасител да влезе. Отдай Му цялото си сърце, Той го е изкупил. Никога не забравяй, че ти трябва да направиш избора. Бог не насилва никого. Той те е избрал и е записал името ти върху прободените Си ръце. Нима ще откажеш да се предадеш напълно в тях? Времето е много кратко. Ти нямаш нито един свободен миг, който да пропилиеш в колебание. Божието слово е в ръцете ти; то е твой светилник и светлина в пътеката ти.

/Из писмо 21 до Н.Д.Фолкхед, касиер на издат."Ехо", който по времето на написването на писмото - 11.01 1893 г. е бил въввлечен в тайни общества/

ХРИСТОС, МОГЪЩИЯТ ЛЕЧИТЕЛ

Матей 11:28

Христос използваше всяка възможност и средство, за да привлече вниманието на непокаяните. С каква нежност и внимание се отнасяше Той към тях. Исус копнееше да разсее облаците на заблудата от умовете на онези, които бяха измамани и заблудени от сатанинските сили. Спасителят жадуваше да даде на омърсената от грях душа Своята прошка и Своят мир.

Христос бе могъщият Лечител на всички духовни и физически болести. Погледни, ето нашият състрадателен Изкупител. Виж с очите на вярата как Той върви из улиците на градове и села и привлича към Себе Си слабите и измъчените. Безпомощни, грешни човешки същества се тълпят около Него. Виж как майки, понесли болните си умиращи рожби

се мъчат да си пробият път през множеството, за да достигнат място, където Той ще може да ги види и да ги докосне. Нека погледът на вярата запомни тази картина. Виж тези майки как с мъка си пробиват път към

Него. Те са бледи, измъчени, почти отчаяни, но въпреки това решени ипостоянстващи, понесли бремето на страдание в ръцете си. Когато тълпата отхвърля назад тези разтревожени жени, Христос се отправя към тях стъпка по стъпка, докато не ги приближи напълно. От очите потичат сълзи на радост и надежда, когато измъчените майки виждат, че Той ги е забелязал. В погледа на Спасителя те четат такава нежна любов и състрадание към тях и техните деца. Ето, те чуват благия Му глас, който пита: *”Какво искаш да ти сторя?”* И майката, която Той пита изплаква мъката и нуждата си: *”Учителю, искам да изцелиш детето ми”*. Тази жена е показала своята вяра, защото Господ я видя как тя си проправяше път към Него, без да разбира, че Сам Той бе тръгнал към нея. Христос поема детето от ръцете ѝ. Мускулите възвръщат силата си. Исус изрича думи на успокоение и мир и за трогнатата майка и веднага след това пред Него застава друга майка, с ново моление. Тя моли помощ за себе си и за рожбите си, защото всички те страдат. Исус отново с радост и желание дава от Своята животворяща сила, а в отговор майката и децата хвалят и славят името Му, защото е направил за тях чудни дела. По лицето на Христа няма ни най-малка следа от враждебност или неодобрение към смирения молител. Свещениците и управниците искаха да обезсърчат страдащите и немощните, като казваха, че Той лекувал болните чрез силата на дявола. Но никой не можеше да препречи пътя Му. Исус бе твърдо решен да не страда и да не се обезсърчава. Сам изпитващ нужда и лишения, Той кръстосваше израелевата земя, която бе сцена на Неговия труд - труд за разпръскване на благословения и за търсене на упорити сърца..

/Из писмо No 1 от 1898 г. до брат Урия Смит - дългогодишен редактор на “Ривю енд Хералд”/

КОГАТО ИСТИНАТА Е ПОСТОЯНЕН ПРИНЦИП

Колос. 1:10

Божията истина, разкрита в Неговото Слово трябва да бъде жив и постоянен принцип. На нея не бива да се гледа като на някое от многото влияния, а като на принцип, който е над всичко друго. Истината ще действа със своята сила върху живота и поведението на човека, докато цялото му същество не придобие едно подобие на Съвършения Образец и душата

стане напълно съединена с Исуса Христа: *“И тъй, като сте приели Христа Исуса, Господа, така се и обхождайте с Него, вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени и изобилстващи в нея с благодарение. Внимавайте да не ви заплени някой, с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа”*. /Колос. 2: 6-8/.

Голяма опасност ще бъде за вас, ако не виждате необходимостта от размишляване върху характера на Христа с цел да уподобявате вашият живот с Неговия и да съобразите характерите си с Неговия, образец. Трябва да показвате отличителна разлика между вас и света: *“Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството; и вие имате пълнота в Него, който е глава на всяко началство и власт.”* /Колос.2:9,10/

Великите Библейски истини трябва да ръководят, владеят и управляват живота на всеки един от нас, защото само така Христос може да бъде правилно представен в този свят - чрез благодатта и красотата на характерите на всички, които изповядват, че са Негови ученици. Бог не ще приеме нищо друго, освен служба от все сърце и душа. Небесният наш Баща желае пълното осветение на целия човек - в тяло, душа и дух. Святият Дух присажда ново естество и оформя човешкия характер чрез Христовата благодат в подобие и съвършения образ на Исуса. Това е истинската святост...

Духът, словата и влиянието, които носите, впечатляват умовете на другите. Атмосферата, която обгражда душата, ако е пропита от зло, ще бъде като духовна малария - винаги зловредна и отровна за тези, които са край вас. Колко благотворно е за душата да живее в атмосфера, която е като благоухание на живота на другите. Когато душата приеме в себе си истината, която действа чрез любов и пречиста, то в нея ще се всели небесният мир и атмосфера.

“Ходи с мъдрите и ще станеш мъдър, а другарят на безумните ще пострада зле”. /Пр. 13:20/ Всяка душа, която претендира, че вярва в истината, трябва да извява праведен характер, посвещение на Бога, непоколебимост в преследваната цел и представяне характера на Христа в един добре подреден живот и благочестиво говорене.

/Из писмо No 70 от 1894 г. до “Братя на отговорни длъжности” в Ривю енд Хералд/

БЛАГОУХАНИЕТО НА ХРИСТОВИЯ ХАРАКТЕР В ТЕБ

2 Коринт. 2:14

Няма никаква надежда за успех сред редовете на нито една религиозна организация, в която критичността се развива едва ли не като изящно изкуство и за нея се говори като за духовна прозорливост. Хората може да се зблуждават относно грешките на другите, вместо както очакват да бъдат вдъхновени от този ревностен издирвателен дух, който непрекъснато търси недостатъци в онези, които Господ обича и чрез които Той работи. Всички ние се нуждаем от смирение, а не от високо мнение за себе си...

Не гледайте на никого друг, освен на Христа. В нашето човешко естество ние се нуждаем от Христа, а Той сам иска да пребъдва в нас. Всички сме грешни и слаби, и ако Христос не заживее в нас, то значи да продължим да бъдем нетактични и груби, когато даваме оценка на наши братя съработници според собствената си мярка и образец. Бог вижда нещата под повърхността. Той вижда всичко добро и отбелязва всяко зло. Оставете на Него да съди вашите братя.

Грижете се с готовност за младежите, които сега оформят своите характери. Разговаряйте с тях и им помагайте с всичко, на което сте способни. Нека никой не учи младите на науката и уменията да търси недостатъци. Не допускайте младите да чуват от вас критичност и търсене на слабости у хората, които не отговарят на вашия начин на мислене. Младежите са Христови служители, за които трябва да се полагат грижи и да бъдат поучавани в добри, чисти и святи мисли. Те не се нуждаят от уроци по критикуване и зломислие, защото сатана е готов да ги поеме и да ги доучи в този род неща. Учете ги на сърдечно отношение един към друг, така, както Христос учеше и се отнасяше с хората. Нека от вашите думи и дела се носи благоуханието на Христа. Тогава в сърцето ви ще влезнат лъчите на Христовата правда. Бог ще ви благослови и ще ви превърне в благословение...

Характерите, а не наличието на имената ни в църковните списъци ни правят християни. Помислете какво свидетелство е това, обитаващият в сърцето Христос да бъде изявен в лъчезарните лица на онези, които Го обичат и посят заповедите Му. Истината е записана там - в сърцето и тогава човекът се преобразява в Христовия образ и подобие. Светският човек може да отmine и да не забележи промяната, но онези, които са били в общение с Христа ще разпознаят изражението, което наподобява по-малки или по-големи вложения за Божието дело и с това да допринасят за прославянето на Бога.

Всеки път, когато имате намерението да използвате Божиите пари за лично удовлетворение, помнете, че има мнозина, които са в дълбока нищета и не могат да си купят нито храна, нито дрехи, а такива души са Божието наследство. Ние трябва да вършим добро за тях и особено за онези, които са от дома на вярата. Ако хората притежаващи изобилие от средства са Божии работници в делата на истината, те ще използват разумно своите съкровища, така, че някой от църквата да не ходи гол и гладен.

/Из писмо No 90 от 1895 г. до една заможна адвентистка/

16-ти януари

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ВЪТРЕШНОТО ОБНОВЛЕНИЕ

Ефес. 8:16

Все още живеем в изпитвателно време и затова всеки, който искрено желае Вечният живот ще се бори за него. Този живот се получава в резултат на силно желание и усилена работа. В земята е скрито златно съровище, но само съчетанието между желание и упорита работа ще осигурят неговото намиране. Ако сме предизвикали интерес в душите, които са били подвластни на смъртта, това означава, че сме събудили и собствените си души.

Каква утеха е за нас да знаем, че Бог желае да бъдем в Неговото семейство в небето. *“Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, така че, който вярва в Него да не погине, а да има вечен живот”* /Йоан 3:16/. Трябва да копнеем за вярата и да я проявяваме на дело. Нашата вяра трябва да е жива и дейна. Ние трябва да притежаваме жизнена енергия, която прониква до всички елементи на веществото, в което той /квасът/ е сложен. Така и Господният закон е съвършен в обръщането на душата. Божието слово е по-остро и по-мощно от меч. Словото става сила, когато го практикуваме в живота си. Голямата промяна, която истината осъществява става вътре в нас. Тя започва в сърцето и действа навън. Чрез сърцето си човек ще повярва в правдата и

чрез устата си ще се изповяда за спасение, защото”... Ти не благоволиш в изгаряния и жертви. “Съкрушененият дух е истинската жертва за Бога. Небесният ни Баща не ще благоволи във фарисейската показност.

Трябва напълно да скрием личното “Аз” в Исуса Христа. Да се доверим напълно на Неговата любов, да вярваме ежедnevно, че Той ни обича безгранично. Нека нищо не ви обезсърчава и натъжава. Мислете за благостта на Бога, припомняйте си Неговите добрини и благословения.

Аз непрекъснато работя в писане и говорене. Господ ми е бил най-добрият Приятел и вие двамата сте свидетели на това. Нека благодарността към Бога бъде винаги в нашите сърца, умове и думи. По такъв начин можем да възвеличим истината. Святият Дух ще свидетелства заедно с нашия, че ние наистина сме чада на Небесния цар. Насърчете се- Исус е нашият личен Приятел и Спасител. Той ни обича и ако в Неговите очи е скъпо едно малко кафяво врабче, то колко повече ще мисли за нас и ще ни обича. Паметта отслабва, когато не се упражнява. Така и нашата вяра, надежда и кураж ще отслабнат, ако не гледаме на Исуса с доверието, което малкото дете има в своята майка. Като гледаме на Него, ние се променяме в Неговата правда. Нека не допускаме нито една мисъл на неверие в нашият религиозен живот. Господ ще бъде нашата резултатна работа и нашата изключителна награда.

/Из писмо No 20 от 16.01.1898 г. до сестра Кесли/

ОБИЧАЙТЕ С ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ

Йоан 15:17

Молитвата на Христа /в Йоан 17 глава/... е пример за ходатайственото посредничество, което Той непрекъснато прави за нас пред Отца.

“Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина” - молеше се Той /виж ст. 17/. “Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света и заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината. И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно, както Ти, Отче си в Мен и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на Тях; за да бъдат едно, както Ние сме едно. Аз в тях и Ти в Мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мене”. Йоан 17:18-23/

Днес Този, Който произнесе молитвата, ходатайства пред Небесният Отец за човешките същества, които е изкупил. Исус ги представя на Йехова с думите: *“Ето, на дланите Си съм ги връзал” /по Исаия 49:16/*

Освещаването трябва да стане чрез истината, а Божият план за нас е да останем едно с Христа. Със своето осветение и единство християните трябва да свидетелстват на света, че за тях се върши едно свършено дело във и чрез Христа. Така тяхното свидетелство ще говори, че Бог изпрати Своя Син, за да спасява грешници. Нима не ще позволите на Христос да проведе това осветение в сърцата ви? Всички вие можете да станете свършени в единство...

Спасителят познава много добре душевните страдания на Своите чада. Той разбира и знае, че понякога техните сърца са наранени и оскърбени. Исус иска да успокои наскърбените и да им помогне. Ето Неговите думи: *“Един другимо теготите си носете. “/Галат. 6:22/ “Прочие, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си”. /Рим. 15:1/* Трябва да цари правда във взаимоотношенията ни, дори това да ни струва жертви.

Христос е направил безгранична жертва за нас, а ние ще откажем ли да се жертваме заради другите?

Трябва да бъдем много внимателни и да не нараняваме и огорчаваме сърцето на Нашия Спасител.

/Из писмо No 31 до семейство Бърдън и семейство Крес/

ПРОТИВЕТЕ СЕ НА ДЯВОЛА

Яков 4:7

За Ева сигурно е изглеждало нещо незначително да откъсне забраненият плод - той е бил толкова красив на вид, с чудесен вкус, а и първата жена така силно желае да стане мъдра. Но какви ужасни последици имаше това деяние! Никак не беше маловажно да се откажеш по такъв начин от верността си пред Бога. Това отприщи пороите на горчивината и болката в света. Колко много зло от само една постъпка! Нашите погледи не трябва да бъдат приковани към земята, а към небето.

Трябва да преминем през опасности и трудности, да напредваме със всяка стъпка и печелим победа при всеки конфликт, като се издигаме все по-нагоре и по-нагоре.

Атмосферата става по-чиста когато душата се приближава към небето. Земята вече не съдържа нищо привлекателно. Пред погледа ни се разкрива небесният пейзаж със своята чистота и красота. Християнинът вижда венецът, бялата дреха, арфата, палмовото клонче на победата, безсмъртието е вече съвсем близо. Сега земята изчезва от погледа...

Ако изгубим всичко друго, трябва да пазим съвестта чиста и чувствителна. Когато ви поканят да отидете на място, където има най-малка опасност от пресъпване на Божиите изисквания и ви кажат да извършите неща, които не бихте извършили с чиста съвест, тогава не се бойте и не се колебайте. Погледнете изкустителя твърдо в очите и кажете: "Не, аз няма да изложа на опасност душата си за каквото и да било светско развлечение. Аз обичам Бога и се боя от Него. Не бих дръзнал да безчестя името Му, нито да пристъпя Неговите заповеди, заради богатствата на света или заради любовта и благоразположението на моите светски роднини. Обичам Исус, Който умря заради мен. Той ме е изкупил и аз съм цената на Неговата кръв. Ще Му бъда верен и моят пример никога няма да бъде извинение или повод за някой да се отклони от правия път на дълга. Няма да бъда слуга на сатана или греха. Ще живея така, че да оставя ярка диря по посока на небето..."

Една дума изречена за Бога, дори твърдото, безмълвно противопоставяне би спасило не само вашите собствени души, но и стотици други...

Дошло е времето, когато всяка душа трябва да се изправи или да падне, според това, което заслужава. Няколко праведни дела, няколко добродетелни подбуди могат да изглеждат за ума като свидетелство за праведност, но Бог изисква цялото сърце. Той няма да приеме раздвоени чувства. Трябва да Му отдадем цялото същество, иначе Той няма да преме нашето приношение. Сега трябва да учим уроците на вярата, ако искаме да устоим по време на големите скърби, което настъпва на този свят, за да изпита всички, които обитават по лицето на земята. Трябва да притежаваме смелостта на герои и вярата на мъченици.

/Из писмо No 14 от 18.01.1894 г. до брат и сестра Нютън - миряни/

СЕМЕЙСТВОТО - ЕДИН СИМВОЛ

Ефес. 3:14,15

В църквата служителите се назначават, като съработници на Бога за назиданието на Христовото тяло. Родителите, които са изпълнители на словото са част от това Христово тяло. Те възпитават и отглеждат своите деца в съответствие с Библията, като по този начин подготвят едно малко войнство, готово да застане под знамето на Христа. Такива майки и бащи са Божии свидетели, които показват на света, че са ръководени от Святия Дух. Христос е техният образец и те възпитават децата си в познаване на Бога.

В Молитвата, която Спасителят изрече на Своите ученици, малко преди да бъде предаден и разпънат, Той се помоли: *“Това е вечен живот, да Те познаят Тебе единствения истинен Бог и Исуса Христа, Когото Ти си пратил”* /Йоан 17:3/. Нима не трябва всяко семейство тук на земята да наподобява небесното? Нима от всеки земен дом не трябва да се чуват песни на хвала и благодарност?

Семейства, чиито членове обичат Бога и със същата любов се обичат помежду си, които не се поддават на раздражение и предизвикателство, а са дълготърпеливи, прощаващи, мили, ще наподобяват като символи небесното семейство. Членовете на такива семейства осъзнават, че те са част от великата небесна общност. Всички се поучават от закона на взаимната зависимост и се уподобяват на Великия Църковен Глава. Ако един член на това семейство страда, то страдат и всички останали, защото страданието на един предизвиква страдание за всички. Тези неща трябва да приучат младите да се грижат за своето здраве и да се молят за него, защото когато те са повалени от някаква болест, тогава цялото семейство съучаства в тяхното страдание.

Онези братя и сестри, които твърдо са решили да служат на Бога ще започнат така да направляват семействата си, че правилно да представят Христовата религия. Децата трябва да бъдат приучавани на прегледност и ред, да бъдат винаги в помощ и да споделят отговорностите за дома и да не позволяват техните родители да вършат неща, които те самите могат отговорно да изпълняват. Така задължението на родителите ще бъде облекчено и цялото семейство ще се радва на благословенията, които идват от този дух на взаимопомощ.

Защо родителите не идват при Исуса, такива каквито са и да молят за Неговата всеопрощанаща благодат и изцеляваща сила? Защо не Го молят да ги надари с онези спонобности, които ще им помогнат да управляват правилно своите домове?...

Бог бива ограбен, когато майки и бащи не се свързват с Него по такъв начин, че умът, душата и здравето да бъдат управлявани от Святия Дух. Божието семейство, тук, под небето трябва да сътрудничи в съвършена хармония с дадените от Бога небесни служители, за да извърши делото за преобразяване на човешките характери по Божествено подобие.

/Из ръкопис No 1 от 1899 г. “Единство, уважение, любов”/

ПОМОЩ САМО В ХРИСТА

Исая 41:10

Знам, че всички, които са спасени в Божието царство ще трябва да воюват в не една битка срещу сатана, а също така съм уверена, че той ще приложи всякакви средства за да ви спечели на негова страна, защото така би ни наранил много, би отслабил нашия кураж и стоварил тежко бреме от грижи върху нас. Щастлива съм, че във всяко писмо, което получаваме от вас вие изрзвявате чувствата си и решимостта си да вървите непоколебимо напред и да воювате в доброто войнство на вярата. Пишете, че обичате Исус и желаете да посветите живота си в служба на Него. Какво безценно решение. Колкото повече опазвате вашето християнско единство и решимост да познаете и разберете за себе си пътя на живота и спасението, толкова по-малко върху вас ще се усеща влиянието на света. Колкото повече познаете и разберете за себе си пътя на живота и спасителното, толкова по-малко върху вас ще се усеща влиянието на света. Колкото повече познавате Исус, толкова повече искате да научите още за Него и ще се чувствате още по-неведоми за онези неща, които имат и вечна стойност. Ние искаме правият дух, духът на поучението, чрез когото ще пожелаем да учим в Христовото училище уроците на смирение и кротост. *“Погледнете на Мене”* - казва ни небесния Учител - *“защото съм кротък и смирен по сърце и ще намерите мир за душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бреме е леко”*. /Мат.11:29,30/

Игото и бремето стават тежки, когато решим сами да ги носим и да ги правим по наши собствени мерки. Нуждаем се от Христовата кротост- тогава дребните неща няма да ни дразнят. Може да сме ревностни в работата, но това не е всичко, от което се нуждаем. Ние имаме нужда от истинско християнско съчувствие. Нашето лично “Аз” и нашата воля трябва да се топят в Христа. Нам са нужни очи, които гледат единствено на Божията слава. Трябва непрекъснато и трескаво да работим за честта и прославата на нашия Бог.

Здравината на принципите ни ще бъде изпитана, а силата на верността ни ще бъде доказана. Бих желала всички да видят така, както аз виждам агресивните, тънки и неуловими козни на сатана да изкушава и мами. Той никога не спи. Той притежава свободен достъп до душите, защото те не обръщат внимание на предупрежденията, които Бог им дава. Толкова много хора просто канят врага да ги изкушава. Вървят толкова безгрижно и невнимателно в пътя си, че стават лесна негова плячка. Така широко отварят портата на цитаделата на душата си, че приканват сатана да влезе и поставят себе си в обстоятелства, при които неизбежно попадат в примките му... Ние трябва да останем и бъдем народ, който Бог е предназначил да събира Божествените лъчи светлина от слънцето на Правдата и да разнасяме тази светлина сред нравствения мрак, в който тъне земята.

/Из писмо до Едсън и Ема Уайт - писмо No 8 от 20.01.1879 г./

ЖИВОТ, КОЙТО ПРЕБЪДВА

Мат. 13:47

Имаме изобилни доказателства, че в Божията църква бурените растат редом с житните класове. Има искрени християни в нейните редове. Но има и хладки. Те именно имат възможността да познаят истината. Божието слово им е предоставено; те идват на угощението така, както Юда дойде на пасхалната вечеря, но също като него те не се хранят със Словото на живота и така се лишават от покаянието, чрез което могат да придобият истински християнски живот и да пуснат дълбоки корени в истината...

Не бива да се обезкуражаваме, затова, че в църквата е събрано добро и лошо. Някога Юда бе сред дванадесетте избрани Христови ученика. Пред него се разкриха най-добрите възможности, които човек изобщо може да намери, но въпреки, че чуваше истината и слушаше така ясно изложените принципи, Христос знаеше, че Юда не беше я приел. Този

Христов ученик не се хранеше с хляба на истината. Тя не се превърна в част от него. Напротив, старите му навици и начин на мислене непрекъснато излизаха на повърхността и търсеха изява в характера му. Исус обаче никога не използва насилствени средства, за да отстрани Юда от Себе Си...

Всички, които искрено се опитват да служат вярно на Бога ще стигнат до някакво обръкване. Едно, обаче не бива да правим: Никога не трябва да мислим за неуспеха. Никога не бива да говорим за обезсърчение. Нека всички се обединят за вършенето волята на нашият Небесен Отец... Ако сме християни, тогава не трябва да следваме пътищата на света. Наш постоянен съветник трябва да бъдат словата: **“писано е”**. Онова, което не честивите вършат, нас не бива да ни ръководи.

Днес хората постъпват така, сякаш им е дадена особена свобода да отхвърлят или пренебрегват Божиите решения. Най-големите критици се поставят на мястото на Бога и преразглеждат словот Му, като го видоизменят или непрекъснато правят забележки върху него. По такъв начин всички народи са подмамани да пият от виното на блудодеянието на Вавилон. Критиците, за които става дума са нагодили нещата така, че да отговарят на популярните еретически течения от последното време. Щом не могат да покварят или да злоупотребят с Божието слово, щом не могат да го пригледат според човешките традиции, тогава те просто го нарушават...

Всички, които изпълняват Божието слово ще бъдат изобилно благословени. Колкото и тежък да е техният кръст, каквито и лишение и гонения да търпят, дори това да е загубата на техния земен живот, накрая те ще бъдат щедро възнаградени, защото с тези свои страдания са си осигурили онзи живот, който се измерва с живота на Бога. Като изгубват своя живот заради Христа, те придобиват друг, който пребъдва през вечни векове. Тях ще ръководи сам Отец на светлината, у Когото няма променливост, нито сянка на отклонение. Те ще гледат лицето Му и името Му ще Бъде изписано на лицата им.

/Из писмо No 48 от 21.01.1897 г. до бр. Даниелс и бр. Солсбъри
ръководители на делото в Австралия/

22-ри януари

АЗ СЪМ БОЖИЕ ЧАДО

Римл. 8;17

Влиянието на благодатта трябва да облагородява сърцето, да пречиства и усъвършенства чувствата, като им придаде Божествена

деликатност и чувство за благопристойност. Християн. не може да се самовъзвеличава, защото това напълно е противоположно на Христа. Изкупителят на света, Онзи, Който даде Себе Си като надежда на всички грешници, казва: *“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя”*. /Мат. 11:28/. Нека никога не забравяме и това, че кроткият и смирен Исус има дух и амбиция на завоевател. Огромните области, над които земните властници управляват са неподходяща сцена за упражняването на Неговата слава. Този, който обича Господа Исуса Христа честно и искрено, ще обича и тези, за чието спасение Христос даде живота Си и ще се възползва от всяка възможност да служи на Господа в лицето на Неговите ученици.

Трябва да гледаме на своя живот, като на синове и дъщери Божии, като съработници на Исус Христос, който живя заради една благородна цел. Ние сме представители на Христа по характер и трябва да Му служим от все сърце. Така, не само ще изживим любовта си към Бога, но и в съответствие с Неговият свят характер ще живеем чист и съвършен живот. Да, ние трябва да живеем според съвършения образец, защото гледаме на Исус, виждаме в Него въплащение на съвършенството. Той е съсредоточието на нашата надежда за вечен живот и щастие. Тази надежда ще ни доведе до единство и пълна хармония... Животът, който живеем сега, трябва да бъде пълен с вяра в Исуса Христа. Ако сме истински Христови последователи, нашият живот няма да представлява разпиляна мозайка от дребни импулсивно предизвикани действия, продиктувани от обстоятелствата и средата, в която се намираме; той няма да съдържа реакции, предизвикани от афектираност, които разкриват, че нашето поведение се владее от чувствата. В нашия живот не би имало дребнавост и раздражения, завистничество, одумване, критичност, ревнивост и егоистична суета. Всичко това просто ни лишава от единение със съвършената хармония на Христовият живот, а освен това не можем да бъдем победители, ако запазваме тези недостатъци в себе си.

Когато сте изложени на влиянието на различни житейски обстоятелства и против вас се изричат думи, които нарочно са прадназначени да наранят душата, съветвам ви да си кажете на ум: *“Аз съм Божие чадо, сънаследник с Христа и съработник на Бога. Поради това не бива лесно да губя контрол над ума си и да се обиждам, като винаги мисля за себе си, защото такова поведение ще даде един нехармоничен характер. Такова държание е недостойно за моето благородно призвание. Небесният Отец ми е възложил работа и нека се намеря достоен за доверието Му”*.

/Из писмо 78 от 22.01.1893 г. до брат Е. Уагънър - изтъкнат проповедник/

НЕПОГРЕШИМА УВЕРЕНОСТ

Данаил 12:3

Много, изключително много хора ще бъдат страшно изненадани, когато Господ дойде ненадейно, като среднощен крадец. Затова нека бдим и се молим, да не би когато дойде ненадейно, да ни намери заспали. Духът ми дълбоко се вълнува, когато се замисля колко много трябва да направим за погиващите души. Пророчеството на Данаил: *“Мнозина ще я изследват и знанието за нея ще се умножава”*, трябва да намери изпълнение в нашето разнасяне на предупредителната вест. Така мнозина трябва да бъдат просветени по отношение неотменимото пророческо слово...

Спасението на душите трябва да бъде наша първа грижа. Разтревожена съм когато виждам как мнозина се радват на временното си благополучие, но страшното е, че хората притежаващи богатствата на света много рядко търсят с искрени усилия да спечелят и небесните. Те са в голяма опасност да паднат в изкушение и примка и да се отдадат на множество безсмислени и вредни желания, които водят човека до сигурна гибел...

Днес ни е нужно по-здраво упование в *“Така казва Господ”*. Ако имаме това упование, ние няма да се доверяваме на чувствата, нито ще дъпуснем те да ни управляват. Бог ни кани да намерим покой в Неговата любов. Наша привилегия е да познаваме Божието слово, като сигурен и изпитан пътеводител, като непогрешимо уверение. Нека винаги третираме този въпрос от към страната на вярата. Нека вярваме и се надяваме, нека говорим с вяра, упование и смелост. Нека прославянето на Бога лежи в сърцата ни и да намира израз в думите ни по-често отколкото сега. *“Който принася жертва на хвала, той Ме прославя”* /Пс. 50:23/ Умът ви винаги да е съсредоточен в Бога. Познайте Христовата любов, така както Божието слово я разкрива. Словото е живот. Говорете за Христос, призовете и други да видят вашия Спасител...

За нас е привилегия да се осланяме на дейна, жива вяра в Христа, Който е дарителят на живота. Наше върховно право е, заедно с всички светии да осъзнаем дължината, дълбочината и височината, да познаем Божията любов, която надминава всяко познание и да се изпълним с Божията пълнота. Нека гледаме на Христа, като образец, в който обитава съвършена пълнота. Като гледаме на Него, като на наш личен Спасител, ще можем да оценим стойността на Неговата спасителна благодат. Трябва да мислим за Исус много повече отколкото правим това в действителност. Трябва да вложим прославата на името Му в сърцата си. Трябва да говорим за любовта, дадена нам в такова изобилие. Не се съмнявам, че всеки от нас има пълно основание да хвали Бога със сърце, душа и глас, казвайки: *“Ще славя Господа заради великата Му любов, с която ме е възлюбил”*... Издигнете Него, Христос от Голгота; издигнете Го, за да може светът да го види. Говорете за Неговата благодат, пейте за любовта Му и Му отдайте признателната благодарност на сърцето си.

/Из писмо No 12 от 1897 г. до брат и сестра Никола/

24-ти януари

РАДОСТНИ, А НЕ МРАЧНИ

Псалом 100:2-4

Нека всеки член на църквата да коленичи пред Бога, когато се намира в Божия храм и да Му посвети онова, което е Негово, защото Бог го е изкупил с кръвта на Христа...

Бог ще благослови всички, които се подготвят по този начин за Неговата служба. Те ще разберат какво означава да имаш увереността на Духа, защото ще се приели Христа чрез вяра. Религията на нашият Спасител означава много повече от прощението на греховете. Тя е отнемането на нашите грехове и запълването на мястото им със Святия Дух. Тази религия е Божествено осветление и радост в Господа. При нея сърцето е очистено от себеичността и благословено с пребъдващото присъствие на Христа. Нуждаем се от жизненоважните качества на християнството и когато ги придобием, църквата ще бъде една нива, дейна, работеща общност. Ще има растене в благодатта, защото ярките лъчи на слънцето на правдата проникват през дверите на ума и го осветяват.

Нека не внасяме мрачността на неверието в църквата. Да приготвим светилницит си, като потърсим масло за тях, за да можем да пристъпим прага. Наше право и привилегия е да се откажем от мрачната потиснатост, да я отхвърлим завинаги. Когато отиваме в молитвения дом на поклонение, нека правим това с радост, защото отиваме там, за да срещнем Бога и Неговия народ...

Пазете ума си от мисли на неодобрение и критичност, не позволявайте да ви тормозят, защото сатана е наблизо. Той върши зло дело и без вашата помощ. Откажете всякакво сътрудничество на обвинителя на вашите братя. Съберете своята светлина и потърсете онези, които се нуждаят от помощ и тогава им дарете светлината си. Чуйте какво казва Бог: *“Излез по пътищата и оградите и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се изпълни къщата Ми.”* /Лука 14:23/

Господ изобилно ще благослови Неговите изпитани и избрани, ако те се съгласят да сътрудничат с Него. Когато Святият Дух се изля на Петдесетницата, явлението му приличаше на силен вятър. Бог го даде в изобилна мярка, така, че Той изпълни цялото място, където пребиваваха учениците. Така ще бъде даден и на нас, когато сърцата ни са подготвени да Го приемат... Когато се срещате с Бога, казвайте: **“Аз съм в Божия дом и желая да премахна от себе си всички нечестиви мисли всяко неверие и ропот срещу моите братя. Ние се срещаме тук с Бога, **Който толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, та всеки, който повярва в Него да не загине, но да има вечен живот.**”**

/Из ръкопис No 2 от 1899 г. - “Нуждата от по-силно осветение”/

НАШИЯТ ВЕЩ СПАСИТЕЛ

Откр. 17:14

Какво представлява животът ни? Един вечен паметник на истинският Бог. Творбата на сътворението не може никога да бъде обяснена от науката. Кой е този интелект, който може да обясни науката на живота? Може ли тогава да се очудваме, че материалистите не намират място за съществуването на Бога? Четвъртата заповед заявява на цялата Вселена, на непадналите светове и на падналия свят, че Бог сътвори земята за шест дни и си почива на седмия. Доказателството, дадено в тази заповед не оставя място за скептецизъм. Христос, повелителят на небесните селения обитаваше сред присъствието и възхищението на ангелите. По всяко време през периода на Неговия живот тук, на земята, Той можеше да поиска от Своя Отец 12 легиона ангели. Но никакъв подкуп, никакво изкушение да изяви Божествената си власт, не можаха да накарат Исус

да се отклони от посоката на Божието предписание. В тактиката на сатана се виждат изключителни коварства и неуловими лукавства. Три пъти врагът се опита да постигне победа над Христа. Той Го атакува в областта на желанието за ядене /апетита/. След това се опита да предизвика царската му гордост. Представи Му най-пленителни сцени от този свят. Предизвика Го да докаже, че е Божий Син. Христос не даде на сатана никакви доказателства, но удържа Своето достойнство на Един, Комуто Бог е поверил цялата сила и власт.

Днес сатана притежава голяма власт в света. За определено време на него е позволено да разполага с имота на тази земя. В този период, в който беззаконието преобладава, на хората се дава възможност да направят избор. Сатана се стреми по всички възможни начини да направи широкият път привлекателен, тесният път да изглежда изпълнен със скърби, унизителен и неприятен. Той прави изключително хитри планове, за да примамва хората да се отдадат на своя апетит. Евтините, носещи удовлетворение удоволствия са представени като най-висшето достижение на покварената епоха. Сатана хвърля целия свой блясък в онези развлечения, които затъмняват вечните неща. Мнозина ще продадат своето първородство, както направи това Исав - за нищожна прищявка и за нейното удовлетворяване. На такива хора светските удоволствия ще са по-желани отколкото небесното им право на наследство.

Но ние имаме Победител на наша страна. Христос е преодолял всичко това. Той е Единственият, Който би могъл да бъде наш вещ Спасител. Той притежава Божествена мъдрост, способност и власт. Той може да застане пред света като чудесен Съветник, Могъщ Бог, Вечен Отец и Княз на мира

/Из писмо No 7 от 25.01.1900 г. до брата на д-р Келог, Уйлям Келог/

МЪДРИ КАТО ЗМИИТЕ, НЕЗЛОБЛИВИ КАТО ГЪЛЪБИТЕ

Матей 10:16

Хората биват подстрекавани от сатана да изпълняват неговите цели против Бога. Господ е казал: *“Съботите Ми да пазите, защото това е знак между Мене и вас през всичките ви поколения”* /Изход 31:13/. Никой не трябва да пренебрегва тази заповед, само за да избегне преследване

или гонения. Нека всички размислят върху думите на Христа: *“Когато ви гонят от този град, бягайте в друг”*. /Мат. 10:23/ Ако това е възможно, не се оставяйте в ръцете на властта на хора, които са подбудени от духа на антихриста. Ако плащането на глоба би избавило нашите братя от ръцете на такива хора, то нека платим тези пари... Всичко, което можем да сторим, за да спасим онези, които са готови да пострадат заради истината, трябва да бъде направено, за да ги избавим от угнетението и жестокостите.

Историята на религиозното преследване започва от падението на Адам и продължава до наши дни. Вижте колко много жестокост, вероломство и долни интриги съдържа тя. И днес сатана направлява хората да се стремят към завладяването на умовете на другите, а целият този стремеж е предвиден да противодейства на *“Така казва Господ”*.

Христос умря като жертва на искането на тълпата, насъскана и подстрекавана от религиозните предрасъдци. И други ще преживеят страданието на подобно мъченичество, но те няма да носят проклятието на престъплението спрямо закона, както беше с Христа - Носителят на греховете на целия свят... Господ насърчава всички, които Го търсят от Цяло сърце. Той им дава Своят Свят Дух - изявата на Неговото присъствие и милост. Но онези, които изоставят Бога, за да спасят живота си, ще бъдат изоставени от Него. Като търсят начин да спасят живота си, отстъпвайки от истината, те ще загубят вечния живот.

Естествените чувства на обич към близки и приятели не бива да карат душата, която е видяла Божията светлина, да я отхвърли; да не почита Бог Отец и Исус Христос, Неговият единороден Син. Както по времето на Христа, така и днес мнозина ще измислят всякакви възможни причини за извинение на своето непослушание към Бога в стремежа си да спечелят благоразположението на хората, а не на небето. Ако човек избира съпруга или деца, баща или майка пред Христа, този негов избор ще остане за вечността с цялата тежест на произтичащите от него последици...

Колкото по-голямо е влиянието за добро на даден човек, управляван от Святия Дух, толкова по-решителен ще е врагът в своята завист и ревност срещу него, които ще бъдат под формата на религиозно преследване /Гонение/. Но цялото небе е на страната на Христа, а не на антихриста, Бог ще почете онези, които Го обичат и искат да станат съучастници в страданията на Христос.

/Из ръкопис 9 от 26.01.1900 г. - “Нашият дълг по време на гонение”/

НАШИЯТ ДЪЛГОТЪРПЕЛИВ БОГ

Изход 34:6,7

Колко благодарни трябва да бъдем, че Бог е бавен да се гневи! Каква чудна увереност ни дава мисълта, че Всемог. въздържа своята безгранична сила! Но именно защото Бог прощава и е дълготърпелив, човешкото сърце често пъти проявява склонността най-самонадеяно да трупа грях върху грях! *“Понеже присъдата против нечестивото дело не се изпълнява скоро, затова сърцето на човешките чада е всецяло предадено да струва зло”* /Еклизиаст 8:11/.

Вместо да закоравява душата си поради това Божие дълготърпение, грешникът трябва да потърси Бога и Неговата прошка, за да може записаното в неговото небесно дело да бъде опростено...

Сатана е първоизточникът на греха. Той се отклони от верността си към Бога. Всички, които продължиха да му симпатизират в неговата омраза към Господа, бяха заедно с него завинаги изхвърлени то небето. Умът на сатана е изпълнен с неуловима омраза срещу Бога. Той упорито и непрекъснато използва своето влияние да заличи от човешкият род образа на Бога и на негово място да постави своя сатанински заместник. Усилието му да измами нашите прародители бе успешно. Сътворени по божи образ и подобие, Адам и Ева изгубиха своята невинност, станаха престъпници и като нелоялни поданници започнаха един живот на падение. Така сатана придоби власт над човешката сила да действа. Той влияеше чрез сетивата и на ума.

Вместо да остане под влиянието на Бога, за да може да отразява моралния образ на Твореца, човекът се постави под властта на сатана и неговото влияние и се превърна в едно егоистично същество. По такъв начин се породило злото, което щеше да обхване целия свят. Размислете само какво ужасно зло е грехът!

Като се подадоха на внушенията на сатана, нашите първи родители отприщиха силите на злото върху света. Съмнителните принципи на бащата и майката на човешката раса повлияха на някои от тяхното потомство. Злото, започнало в рая се разпростря във времето на човешката история. Въпреки, че Адам и Ева разказваха със скръб тъжната история на своето грехопадение на децата си, тяхното семейство остана разделено. Каин избра да служи на сатана. Авел служеше на Бога. Затова Каин уби брат си, защото Авел не искаше да следва неговия пример.

И за да не бъде унищожен света от неговата нравствена нечистота, Бог предприе великият план на Спасението, като изпрати Своя Единороден Син да изкупи Човечеството.

/Из ръкопис No 55 - “Дълготърпеливият Бог” от 1901 г./

ПАЗЕЩАТА БОЖИЯ СИЛА

Йоан 10:28

Исус цени усилията на всяка изпитана и изкусена душа. Моля те, приеми скъпоценните слова на Господа, с които Той те кани при Себе Си. Единствен Христос може правилно да прецени стойността на човешката душа. Всички, които се стремят да получат венеца на вечния живот ще се изправят пред сатанинските сили, но помни, че ние сме *“вардени с Божията слава, чрез вяра за спасение, готово да се открие в последно време”* /1 Петрово 1:5/.

Живеем в последното време и днес сатана работи с властна сила, за да може чрез коварни изкушения да победи онези, които вярват в Исус. Нека никога не забравяме, че *“сме пазени с Божията сила”*, затова при изкушение отдай слава на Бога, Който може да подкрепя варващата душа, така, че тя да не бъде победена от лукавия враг...

Искусният измамник се проявява като обвинител, лъжец, мъчител и убиец, но каквото и да е внушил на другите, да говорят за теб, знай, че Бог може да му заповяда с думите, които рече на Петър: *“Махни се от Мене сатано!”* Исус ще каже на врага: *“Не заставай между тези душа и Мен. Не се налагай между Мене и душата, заради която дадох живота си в откуп”*.

Ти сестро, трябва да прогониш сатана с неговите изкушения и да приемеш Исус. Прибледи се още повече до Христа и сложи ръката си в десницата Му и Той ще те улови здраво. Знай, че Господ никога няма да позволи душата, която държи на вратата в Него, да бъде погубена.

Живеенето с вяра в силата на Исуса Христа, а не според твоето умозрение и мъдрост, ще те приведат през всяка трудност и изкушение. Чакай с търпение, бдителност и молитва и дръж здраво дадените от Бога обещания. Прости на своите врагове, независимо колко много са наранили душата ти и като държиш на вратата си в Христа, ще видиш, как Той ще бъде за теб като сянка от канара в пустиня. Преодолей този натиск, преглътни горчилката и приеми страданото като част от религията заради Христа, вместо да съгрешаваш на Бога, като търсиш сама избавление за себе си...

Нима не можеш да понесеш загубата на временни интереси? Може да хвърлят срещу теб лъжливи обвинения, но имай пред вид, че Исус понесе всичко това за теб и не се огъвай в премеждието. Победи злото чрез добро. Не се огорчавай и не се откъсвай от Исус. Той те обича. Довери Му се напълно...

Исус вижда душата, която е изкушавана и на съкрушените сърца и дух Той дава благодат и милата си утеха...

/Из писмо No 32 от 28.01.1894 г. до сестра Хартман/

ПРОЩАВАЙТЕ БЕЗКОРИСТНО

Мат. 18:21,22

Ако Господ постъпваше с човешкият род така, както хората се отнасят един спрямо друг, тогава всички щяхме да бъдем погубени, но Той е дълготърпелив, нежен и прощаващ нашите престъпления и грехове...

Христос носи нашите грехове, Той е Който непрекъснато опрощава беззаконие и грях. Милостта, прощението и дълготърпението са сияйната слава на Неговият Характер. Когато Мойсей се помоли на Господа, казвайки: *“Покажи ми моля славата Си”*, Бог му отговори: *“Аз ще сторя да мине пред тебе всичката Моя благодат”*. /Изход 33:19/

Въпросът, който Петър зададе на Христа възникна в ума му под влиянието на уроците, които Исус преди това бе дал по отношение на църковната дисциплина. Юдейските предписания налагаха на вярващите задължението да прощават до пет оскърбления и Петър си въобразяваше, че като предложи прощаване до седем пъти, с това ще достигне предела на човешкото търпение. Но Исус искаше той да разбере, че онези, които имат Божествено съзнание и са пропити с Божествен Дух, трябва да прощават без условия и ограничения. Планът и основата на спасението - **любовта** - е главният принцип, който трябва да бъде поддържан от човека. Ако Христос ограничи Своята милост, състадание и прошка само за някои от греховете, тогава спасените ще бъдат само шепа хора. Но милостта Христова в прощаването на беззаконията на човешките ни учи, че трябва да има безкористна прошка на оскърбленията и греховете, които са извършени срещу нас от ближните ни. Христос даде този урок на учениците Си, за да поправи злините на погрешното учение и практика, които се налагаха по Негово време от страна на тълкувателите на Писанието.

Принципът, според който Исус действаше в стремежа си да изцели човешкия род чрез спасителният план е същият, който трябва да задвижи Неговите последователи в техните взаимоотношения в църквата. Този урок трябваше също да ни накара да разберем, че не можем да стигнем небето със собствени заслуги, а само чрез чудната милост и прошка на Бога, проявени към нас по един несравним и нямащ равен на себе си начин.

Човекът може единствено да бъде спасен чрез чудното прощение и търпение на Бога, който заличава неговите многобройни прегрешения и престъпления. Онези, които са благословени от Божиата милост трябва да проявяват същия дух на дълготърпение и прошка към всички от Божието семейство.

/Из писмо No 30 от 29.01.1895 г. до брат Харди/

СИЛА ЗА ДНЕСНИЯ ДЕН

Матей 6:34

Сине, при теб и мен ще идват изкушения. Лично аз се боря с изкушителя от известно време, но няма да оставя победата на прага. Моя привилегия е да имам съвършена вяра и упование в Бога. Исус от Назарет беше преди всичко човешки Син... Христос е образец на онова, което Бог иска от нас да бъдем. Изкушавана съм дори до болка, когато виждам колко малко са онези, от хората, изповядващи името Му, които Го обичат истински Нашето послушание към заповедите Му свидетелства дали наистина сме Божи чада. Склонни сме да се плашим при вида на събитията, които остават в този свят. Всички сили на мрака работят срещу човешката раса, за да ограничат религиозната свобода и да въведат принудително служене и приклонение на една фалшива, идолна събота. Бог знае всичко за крайния резултат.

Толкова се радвам, че нашият Небесен Баща познава всеки етап от трудностите, с които трябва да се сблъскаме. Като вярваме и знаем, че Той е нашият Бог, ние уповаваме на Неговия душевен простор и виждане, които са по-големи от човешките. Божиите идеали са по-възвишени от

най-висшите човешки разбирания и представи. Бог може да чете всяка мисъл таена в сърцата на онези, които се съюзават против Него и сътрудничат на злите ангели за унищожението на праведните. Всички сили на тъмнината, обединени със силата на нечестивите хора ще действат за потъпкването на истината. Ние няма да се провалим в нашето дело и няма да се обезсърчим. Всеки въпрос е ясен като ден за Великият Изследовател на съцето. Той забелязва всяко усилие, упражнено за отклоняването на едно детско сърце в пътищата на злото и неправдата. Великият небесен Владетел, Който обитава във вечността няма да бъде снизходителен спрямо онези, които съзнателно работят против Неговата воля, като развалят и покваряват човешките умове. Трябва да си даваме сметка, че Бог знае, че Бог разбира всичко...

Деца мои, не ограничавайте Святият Израилев в личния си живот. Свържете се с Бога. Растете във вяра, упование и непоклатимо доверие в нашият Небесен Баща. Господ е направил толкова много за вас, затова и аз, вашата майка ви съветвам да отдадете себе си безрезервно в Неговите ръце, за да ви направи Той проводници на Своята светлина. Когато потърсите първо Божието царство и Неговата правда, всичко останало ще ви се прибави. Защото благочестието носи в себе си обещанието в живота, който имаме сега, както и за живота, който очакваме. Когато получавате щедрото богатство на Божиата благодат, вие трябва и да го раздавате. **Изпълнението с вяра на днешните задължения е най-добрата подготовка за утрешните изпитания.** Не бива да струпваме грижите и отговорностите на утрешния ден и да ги прибавяме към бремето на днешния. Доста е за деня злото, което му се намери. Бог ни дава сила за всеки отделен ден.

/Из писмо No 41 от 30.01.1869 г. до Едсън и Ема Уайт/

ВЕЧНОТО НАСЛЕДСТВО

Марко 8:36,37

Целта на изкуплението е не само да заличава греховете, но и да върне на човека онези духовни дарби, които той е загубил поради израждащата сила на греха. Парите не могат да се отнесат на небето; те просто ще са ненужни в нашият бъдещ живот. Но добрите дела, свършени за спечелването на души за Христос, които за Бога са като вложение от

вяра към повереното нам съкровище, ще бъдат отнесени в небесните селения. Онези, които егоистично изразходват даденото им от Бога богатство за себе си, като оставят своите немотни и нуждаещи се близки без никаква помощ, които не дават напредък на Божието дело в нашия свят, така безчестят и опозоряват своя Създател. В небесните книги срещу името им се записва, че са ограбили Бога.

Бедността не е порок или грях, освен ако хората не я предизвикват поради своето безразсъдство. Дори и тогава, ако те се покаят, ще бъдат опростени... Но тези, които имат вяра в Христа като техен личен Спасител, независимо че имат невзрачен за света произход или положение, ще бъдат наследници на Бога и сънаследници с Христа във вечното наследство. Тези души притежават застрахователна полица за вечен живот.

След като изброява привилегиите на онези, които работят според плана на благодатта, като непрекъснато прибавят християнски добродетели към характера, ап. Петър заявява, че Бог ще работи и с плана на умножаването им: *“Благодат и мир да ви се умножат, чрез познаването на Бога и на Исуса Христа, нашият Господ. Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, що е необходимо за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призвал чрез Своята слава и сила: чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на Божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление на света. Затова братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране, защото като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. Понеже така ще ви се даде голям достъп до вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос”*. /2 Петрово 1:2-11/

Ето нашата застраховка за живот. Ще се откажем ли тогава да работим според Божия план за постигането ѝ?

Човек винаги е скъп за Божието сърце. Творецът на вселената милостиво се приближава все повече и повече към хората от всеки народ, които приемат Исус за свой личен Спасител...

Онова, което хората ценят най-високо е мерзост в очите на Бога. Христос пита: *“Понеже какво ще ползва човек, ако спечели целия свят, а изгуби живота си? Защото какво би дал човек в замяна на живота си?”* /Марко 8:36,37/.

/Из ръкопис No 6 от 31.01.1899 г. “Бедният Богаташ”/

БОЖИИТЕ ПЛАНОВЕ СА СЪВЪРШЕНИ

Евр. 11:9,10

Исус се възнесе при Отца, като представител на човешката раса и Бог ще вземе онези, които отразяват Неговия образ, за да бъдат свидетели и сънаследници на Славата Му. За поклонниците от земята са приготвени обиталища, за праведните - одежда с венци на слава и палми на победата. Всичко което не сме разбрали от Божиите провидения, тогава ще стане ясно. Пред нас ще се разкрият тайните на благодатта и там където нашите ограничени умове са срещали само объркване, противоречие и осуетени цели, ще намерим най-прекрасна и съвършена хармония. Ще разберем, че безкрайната любов е наредила да преживеем неща, които са изглеждали тежки и непоносими за преодоляване. И когато проумеем нежната любов и загриженост на Твореца, който прави всички неща да съдействат за наше добро, тогава ще се зарадваме с невиджана радост и тържествуване.

Болката не може да съществува в небесната атмосфера. В дома на изкуплението няма да има сълзи, погребения, жалейки: **“Обитаващият няма да каже: болен съм, на хората които са там ще бъде простене всичко беззаконие”** /Ис. 33:34/. Един невиджано богат и щедър прилив на щастие ще тече и се задълбочава с всеки изминал век от вечността. Замислете се над тази картина, споделете я с чадата на страданието и скръбта и ги върнете към радостта на тази надежда. Колкото повече се приближаваме към Исус, толкова по-ясно ще виждаме чистотата на Неговото величие и характер, и толкова по-малко ще издигаме собственото “аз”. Контрастът между Неговия и нашия характер ще ни доведе до смирение на душата и дълбоко изпитване на сърцето. Колкото повече обичаме Исус толкова по-всеобхватно ще подчиним и забравим своите лични интереси...

Онези, който е кротък по дух, който е непорочен и подобен на дете ще бъде силен в битката. Той ще бъде укрепен с мощта на Духа във вътрешния човек. Всеки, който чувства своята слабост и се бори с Бога както Яков и също както древния патриарх извика: **“Няма да те пусна докато не ме благословиш”**, ще върви напред с обикновеното миропомазване на Святия Дух. Такъв човек ще бъде заобиколен с небесна атмосфера, а делата му ще бъдат непрекъснато вършени на добро. Неговото влияние ще бъде като една добродетелна сила в полза на Христовата религия...

Нашият Бог е чудесен помощник във времена на нужда. Той познава и най-съкровените мисли в сърцата ни, всичките намерения и цели на душите ни. А когато сме изпаднали в притеснения и объркване, преди още да Му поверим и изкажем нашето отчаяние, Той вече приготвя необходимото ни избавление.

/Из писмо 73 от 1.02.1905 год. до д-р Д. Крес и съпругата му/

ЖИВЕЙТЕ В ХАРМОНИЯ С НЕБЕТО

Мат. 5:48

Бог бе дал на Данаил и неговите другари познания и умения във всяка наука и мъдрост, а Данаил освен това разбираше всякакви видения и сънища. По това време Вавилон бе най-великата империя в света. Бог позволи Данаил и другарите му да бъдат отведени в плен, за да могат да занесат на царя и благородниците от Вавилон познанието за единствения истинен Бог, Творец на небето и земята. Бог направи така, че Данаил да придобие благоволенieto на началника на скопците чрез изрядното си поведение, пред този висш вавилонски сановник той изявяваше страха от Бога. Учениците заедно с него в царския университет никога не видяха в живота му нещо, което да ги подведе в невярна посока. Онези, които отговаряха за Данаил го обичаха, защото той разнасяше около себе си благоуханието на Христовия характер...

Бог сътрудничи и помага на човешките усилия. Данаил спокойно би могъл да каже: “Но да, разбира се аз трябва да приема храна, каквато царят е наредил”, но вместо това той реши да се подчини на Бога и затова Бог веднага започна да му помага. **Когато и вие решите твърдо да се подчините на божествената заповед, Бог ще ви подкрепи и ще ви направи да свидетелствате за онова, което небето напълно одобрява...**

Вие не знаете в какво положение ще бъдете поставени. Бог може да ви използва така както Данаил, за да занесете познанието за истината до силните на земята. От вас зависи дали ще приемете това познание и умение, защото Бог може да ви даде нужното за цялото ваше учение. Той може да ви помогне да приспособите себе си към онази страна на следването, която вие сте избрали. Нека вашата първа грижа бъде да изградите правилни отношения с Бога. Бог иска от вас да свидетелствате за Него. Той иска да вървите в прави пътища. Когато сторите това Той ще ви даде мъдрост, умение и разум. Ще напредвате крачка по крачка, защото Бог не иска да стоите на едно място. Той желае да тичате в пътищата на Неговите заповеди и непрекъснато да се движите напред и нагоре.

В Божията ръка се намират нишките на нашия живот. Той познава всички помисли на сърцето и всяко наше деяние. Затова стремете се да живеете в хармония с Него. Търсете постигането на един висок стандарт... Ще ви помагат небесни ангели; нещо повече, сам Исус ще ви бъде помощник. Князът на живота, повече от всеки друг е заинтересован от вашето спасение. Можете да Му окажете тази чест, като покажете колко много цените онова, което Той е направил за вас. Можете да Го прославите и да зарадвате ангелите, като изявявате чрез начина си на живот, че Той не е умрял напразно. Бъдете твърдо решени да заслужите срещу името ви в небесните книги да бъде изписана думата "победител". Тогава ще изчезне всяко недоволство и нещастие. Сърцата ви ще се изпълнят с мир и радост в Святия Дух.

/Ръкопис 13 от 2.02.1900 г. “Слово към Учащите”./

НЕ МОЯТА, НО ТВОЯТА ВОЛЯ ДА БЪДЕ

Мат. 26:39

Възможно е в сърцата си да чертаем път, който е вдъхновен от личните ни амбиции или себични цели. Господ познава края от началото. Той разбира отношенията, които всеки човек трябва да поддържа спрямо Бога и спрямо ближния си. В Божиите очи връзката на даден човек с други хора, притежаващи определен характер и наклонности, може да бъде вредна за близкия кръг от души, с които този човек общува. Същият човек може да няма достатъчно разум, за да види ясно причината и следствието и така да се окаже, че хората, с които се е свързал, да не бъдат такива, които биха му помогнали там, където той се нуждае от помощ.

Свързването на определени обстоятелства и елементи може да доведе до неблагоприятни резултати. Ето защо човек не бива да уповава на собствената си преценка. Преживяният опит ще го убеди в заблудата му. Господ цели онова което би било от най-голяма духовна полза за уравновесената душа, която е готова да започне едно ново начинание надхвърлящо нейните очаквания. Какво трябва да стори такъв човек? Неговата единствена сигурност е в това, да остави настрана всички свои предпочитания и планове и да каже: “Не моята, а Твоята воля, Господи да бъде...”

В най-малките, както и в най-значителните неща, първият голям въпрос е Каква е божията воля, защото Неговата воля е и моя /виж 1Царе 15:22/. Тогава кой ще ви навреди, ако следвате доброто? Даден човек може да бъде призван от Бога за работа и пост, които са особено трудни и изпитващи. Господ иска от такъв човек работа, при която е рисковано да изгуби не само земния, но и вечния си живот. Такава задача изпълни и Христос, когато дойде в нашия свят, за да се противопостави на бунтовния водач на падналите ангели. Бог беше изнамерил плана и Христос прие Своята роля в Него. Той се съгласи да посрещне сатана в двубой, но обезоръжен, така както всеки човек щеше да постъпва след Него. По този начин Исус получи цялата небесна сила в Своя помощ, а човекът, ако ходи според пътищата и волята на Бога ще получи същото. Същите небесни посредници и изпълнители служат днес на ония, които ще бъдат наследници на спасението, за да могат те да побеждават всяко изкушение, голямо или малко, така както Христос побеждаваше. **Помнете, че всеки, който се излага на опасност без тя да е предизвикана от обстоятелства изискващи послушание пред Бога, Ще падне под силата на изкушението...**

Никой не може да бъде сигурен за себе си, ако смята, че е негово право да избира според собственото си желание.

/Из писмо 22 от 3.02.1899 г. - до един бизнесмен/

ЕТО, СЕГА Е СПАСИТЕЛЕН ДЕН

2Кор. 6:22

Колко благодарни трябва да бъдем, че все още не е късно да поправим грешките си! Наш върховен дълг е да изразим любовта си към Бога не само с думи, но с дела и истина. Бог през цялото време призовава способни работници, които винаги са готови да се наредят до своя главен Работодател. Трябва да носим истината в сърцата си и да обичаме Христа **“Ако поиска някой да дойде след Мене - казва Исус - нека се отрече от себе си и така нека ма последва”** /Марко 8:34/. Всеки от нас има своя индивидуална работа в отричането на себе си и в изработването на личното си спасение със страх и трепет...

Всяка душа, която поставя себе си редом до Христа ще бъде изкушавана с цялата сила на сатанинското прелъстително влияние. Божията благодат може да обнови сърцето и да ни укрепи срещу изкушенията, като породи в нас сърдечен копнеж по Святия Дух.

Много скоро Бог ще изложи Своята правда пред цялата вселена. Неговата правда изисква грехът да бъде наказан, а Неговата милост дава възможност грехът да бъде опростен чрез покаяние и изповед. Изкуплението може да се получи единствено чрез Неговия Единороден Син - само Христос е способен да изкупи греха, но единствено тогава, когато има покаяние от греха и отхвърляне на греха. Човекът е прекъснал връзките си с Бога, затова душата му е станала парализирана и безсилна поради смъртоносната отрова на греха. В един момент от времето сред небесните дворове бе прогласено : **Аз намерих изкупление! Като откуп за човешкия живот се даваше животът на божеството. Онзи, Който е равен на Отца прие да заеме мястото на осъдения човек.**

Толкова коварни са плановете на сатана за измамване и покваряване на душите, че дори самите благословения които идват до нас в божествения живот, могат да се превърнат в примки. Чрез същите прикрити лъжи, с които измами Адам и Ева днес той търси начин да представи благословенията, изпратени нам от Бога, като примки и проклетия. Неговата цел е да накара човеците да използват Божиите дарби като оръжия срещу небесния Дарител.

Бог даде Своя Единороден Син за човечеството, за да може човекът да стане съучастник на божествената природа, като приеме лечебното средство против греха и позволи на Божията благодат да действа в неговия личен живот. Така падналият човек може отново да се съедини с Бога като приеме дадената от небето сила. Вечният живот е благословието, което Христос дойде да даде на света.

/Из писмо 38 от 4.02.1907 г. до бивш църковен работник изпаднал в лутане след голямото смущение и криза, настъпили в Батъл Крийк по повод пантеизма/.

ОТРЕЗНЕЙТЕ КЪМ ПРАВДАТА!

1Кор. 15:33,34

Братя и сестри, събудете се, станете! Прогласявайте благовестието в неговата простота. Вслушвайте се “какво казва писанието” така, сякаш от това зависи животът ви. За вас е от жизнено значение да слушате правилно, да очистите сърцата си от егоизма, защото вашето вечно благоденствие е заложено на карта. Испитайте се дали търсите Скъпоценния Бисер? Пазите ли се от измамите на сатана или сте готови да приемете внушенията, на онези които се откъснаха от вярата и да слушате нашепванията на изкусителни духове? Вашето спасение зависи от правилното слушане и смирено приемане на живото Слово.

Готови ли сте да се помирите с Бога и да се подчините на Неговите заповеди, за да бъдете осветени в тяло, душа и дух? Изкупени сте със скъпа цена - със смъртта на Единородния Божий Син. Сърцата ви продължават да бият. От този пулс зависи вашия живот, но този пулс не зависи от волята ви. Вие ядете и спите потънали в безгрижно безразличие, но Божията пазеща грижовност спрямо вас е непрестанна. Той направлява потока на вашия личен живот. Къде е тогава благодарността, която трябва да се издигне от човешките уста за тези непрекъсната грижа? Къде е признанието за постоянната Божия бдителност?...

Станете! Отрезнейте! Захвърлете личната си гордост и оставете упорството си. Времето на вашето изпитване настъпи и вие трябва да решите дали сте с Христа или против Него. Запитайте се - на чия страна сте? Със света или с Христа? Приемате ли истината и готвите ли се да говорите словото навреме, за да привлечете вниманието на безгрижните и безразличните? Бог изисква решителни промени във вашето отношение. Истината, която притежавате е живото слово на вечния Бог. Какво правите, за да отговорите на изискванията на благовестието? Дали наистина вашето най-голямо желание е да следвате волята на Онзи, Който се предаде в жертва Заради Вас, за да станете Божии синове и дъщери и сънаследници на Христа? Търсите ли заспали души, в които да събудите интерес към вечните истини?

Сега е времето, когато трябва да се научите как да работите със сърце и ум за спасението на онези, които са на крачка от смъртта. **Не правете никакви компромиси със силите на мрака. Научете повеленията на Божия закон и ги следвайте с цяло сърце. Тогава вашият живот ще засияе с жива светлина сред духовната тъма на света.**

/Из писмо 32 от 5.02.1907 до членове на църквата в Мелбърн, Австралия и околните територии/.

СВЯТИЯТ ДУХ - ВЕРЕН ВОДАЧ

Йоан 16:7,8

Христос знаеше, че вестта за идването на Утешителя е една чудна истина. Неговата земна мисия приближаваше своя край и сега Спасителят стоеше в сянката на кръста, напълно осъзнал страшния товар на греха, който щеше да се стовари върху раменете Му, заради целия човешки род. Но въпреки това, Той се тревожеше за Своите ученици. Исус търсеше как да ги утеши, затова им каза: *“... за вас е по-добре да отида Аз, защото ако не отида, Утешителят няма да дойде за вас, но ако отида ще ви го изпратя.”* /Йоан 16:7/.

Злото се бе трупало векове наред и можеше да се ограничи и да му се противодейства единствено чрез могъщата сила на Святия Дух - третото лице на божеството - който щеше да дойде с пълнотата на Божията мощ. Трябваше да се противопостави на друг един дух, защото злото работеше във всяко проявление на живота, а покорството на човека под сатанинското робство беше поразително.

Днес, както и по времето на Христа, сатана владее умовете на много хора. Ако можеше тази ужасна и страшна, гибелна дейност да бъде видяна, за да ѝ се противопостави. Егоизмът изврати принципите, обърка сетивата и замъгли разсъдъка. Толкова е странно, че въпреки цялата светлина, която струи от Божието благословено Слово, съществуват такива непонятни идеи, такова откъсване и отделяне от духа и делото на истината...

Греховете, които Бог посочваше на всяко поколение, днес лежат при вратите на мнозина, при това грехове, които Бог не счита за леки и маловажни. Ако хората биха поискали да се откажат от своето упорство и съпротива срещу Святия Дух, Духът който непрекъснато подхранва тяхната религиозна опитност, тогава Бог би се изявил и разкрил в техните сърца, и те биха се убедили в своята греховност. Каква велика промисъл! Но Святият Дух е наскърбяван и светлината бива отхвърляна...

Божията воля е да не погине нито една душа, но всички да имат вечен живот. О, ако можеш да бъда уверена, че моите братя ще почувстват какво означават непорочните принципи за тях и за всички хора, с които те са свързани, тогава сърцето ми ще заиграе от радост...

Всяка душа, която приема Исус като свой личен Спасител, ще копнее за привилегията да служи на Бога и с нетърпение ще използва всяка възможност да изрази своята признателност, чрез посвещение на своите способности в служба на небесния Господар.

/Из писмо 8 от 6.02.1896 г. “До Моите Братя в Америка”./

БИБЛИЯТА - БОЖИЕТО СЛОВО КЪМ ТЕБ

Йоан 5:39

“Изследвайте писанията”. Това е заръката, която Христос ни дава. Ако за нас бе изключително важно да изследваме църковните отци, Исус щеше да ни го каже ясно. Но отците не говорят еднакво, те се различават. Тогава, кого от тях да изберем за пътеводител? За нас не е нужно и не трябва да се доверяваме на несигурността. Затова подминаваме отците, за да се поучаваме от Бога с Неговото слово. Това е вечен живот - да познаваш Бога. Колко благодарни трябва да бъдем, че библията е боговдъхновеното слово на нашия небесен Баща. Свети мъже в древността са записвали това слово, движени от Святия Дух. Бог не остави Словото Си да бъде пазено в паметта на хора и да бъде предавано през поколенията чрез устна традиция и представяне. Ако беше направил така, Словото щеше постепенно да се примесва с измисленото от човека. Тогава трябваше да приемаме неща, които не са боговдъхновени. Нека благодарим на Бога за писаното Слово.

Коментарите писани относно Словото не са единомисленици или в пълно съгласие. Дори често пъти си противоречат. Бог не иска от нас да се ръководим от тях, а да гледаме на Неговото слово. Всеки може да изследва самостоятелно това откровение за себе си и да научи, че поученията на тази скъпоценна книга са непроменени. **Мненията на хората се различават, но библията говори едни и същи неща, защото Божието слово е от вечността и пребъдва във вечността.**

Словото не е дадено единствено за проповедниците и учените. Всеки мъж, жена и дете трябва да чете сам написаното в него. Не се осланяйте на проповедника да чете и тълкува библията вместо вас. Библията е Божието Слово отправено към всеки отделен човек, към теб. Това слово е еднакво необходимо както за бедния и богатия, така и за учения и неукия. Христос е представил словото Си по толкова ясен и прост начин, че никой да не се препъва в него. Нека и в най-бедния и скромнен дом словото да се чете и разбира, защото то е дадено от най-мъдрия Учител, Който светът познава, нека то се чете от царе, управници, държавници и от най-образованите, тъй като никой от тях не може да постигне величието и съвършения ум на небесния Учител...

Да изследваш, означава да търсиш прилежно, нещо, което е било изгубено. Търсете скритото съкровище. Не оставяйте тази работа на проповедника. Не можем да си позволим да бъдем невежи за словото Божие. Изучавайте трудните пасажки, като сравнявате стих със стих и ще откриете, че библията е ключът, който отключва откровенията дадени в нея. Онези, които с молитва изследват свещеното писание излизат по-мъдри от уроците в него отколкото когато са го отворили.

/Из ръкопис 12 от 7.02.1901 г. - “Живата вода”/

ХРИСТОС Е НАШАТА ЕДИНСТВЕНА НАДЕЖДА

Евр. 4:13

Господ е Бог на знанието. В Неговото слово Той е представен, като претеглящ човеците, тяхното развитие на характера и всичките им пътища (подбуди) независимо дали са добри или лоши. Ана, майката на Самуил - детето подарено ѝ от Бога в отговор на горещите ѝ молитви, казва в песента си: **“Господ е Бог на знания и от Него се претеглят далата”** /Царе 2:3/. Давид заявява: **“Наистина нископоставените човеци са лъх, а високопоставените лъжа; турени на везните те се издигат нагоре; те всички са по-леки от суетата”** /Пс. 62:9/. Исаия говори: **“Пътят на праведния е прав път; пътеката на праведния ти направляваши”** /Ис. 26:7/, а Соломон е писал: **“Всички пътища на човека са чисти в собствените му очи, но Господ претегля духовете”** /Пр. 16:2/. За всеки човек е от жизненоважен интерес да претърси собственото си сърце и да усъвършенства, всяка дадена от Бога способност.

Всеки от нас трябва да научи множество изключително важни уроци. Нека всеки знае, че няма намерение в човешкото сърце, което Бог да не вижда ясно. Подбудите и намеренията на всеки се претеглят така внимателно, сякаш от този резултат зависи съдбата на отделната душа. Нам е необходима тясна връзка с божествената сила, за да получим обилна светлина и разбиране как да проумяваме нещата от причината до крайния резултат. Трябва да усъвършенстваме силата на своя разум, като станем съпричастни на божественото естество и отбягваме от покварата на света, която идва чрез похотите. Нека всеки се замисли над тази тържествена истина: Небесният Бог е истинен и няма замисъл, колкото и сложен да е той, нито намерение, колкото и добре прикрито да е то, които Той да не вижда ясно. Човек може да крои нечестни и тъмни планове за бъдещето, като си въобразява, че Бог не ги разбира, но във великия дан когато небесните книги бъдат отворени и всеки получи присъда според записаното в тях, тогава всички нечестиви кроежи ще станат явни.

Няма човек, който въпреки своите искрени усилия да бъде съвършен и безгрешен. Никой, дори и най-добрият не може да каже “Аз нямам грях” Който казва подобно нещо е в много опасна заблуда. **“Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас”** /Йоаново 1:8/ Как тогава да избегнем обвинението: “Претеглен си на везните и си намерен недостатъчен” Трябва да гледаме на Христа. На непостижима за човека цена, Той е направил завет да бъде наш представител в небесния съд и наш Защитник - Ходатай пред Бога.

/Из ръкопис 23 от 8.02.1906 г. - “Бог на знанието”/.

ИЗБИРАЙТЕ ХРИСТА ВСЕКИ ДЕН

Пс. 119:130

Колкото повече се чете Новия Завет толкова повече ще бъдат неговите поучения за вас. Никой не се изморява да чете прекрасните слова, защото те са като скъпоценни камъни за търсеция ум. Колкото по-задълбочено го изследваме, толкова по-прекрасна и богата става светлината, която той ни разкрива. Колкото повече изучаваме словото с простосърдечно доверие, толкова повече ще разбираме и виждаме пътят, по който трябва да достигнем в Божия рай.

Нашият живот е онова, което получаваме от Христос чрез изучаване на Неговото слово. “В Него бе животът” - изначален невзет отникъде. Той бе изворът на живота. Ние получаваме живот от Спасителя, който живот Той взема обратно. Животът, дарен ни от Бога трябва да бъде изживян по най-добрият начин, защото като човешки представители ние сами формираме собствената си съдба. Трябва с мъдрост да избираме хората, с които се свързваме и които най-добре отговарят на нашите духовни и физически потребности, за да сме готови за бъдещата си страна-Небесното царство. При избора си на кръга за общуване не бива да се поставяме под влияния, които по някакъв начин ще навредят на затвърждаването на чистите и правилни принципи, тъй като ни е необходима възможно най-голямата помощ, за да можем да развием характери подобни на Христос.

Исус казва: **“На онзи, който победи ще дам да седне с мен на моя престол, както Аз победих и стоя сега заедно с Отца Си на неговия престол”** /Откр. 3:21/. **Съществуват много изкушения, с които трябва да се преборим. Ако им се поддадем веднага ставаме губеща страна, а когато многократно преживяваме поражения у нас се формира навикът да вършим погрешното, а не правото.** По такъв начин показваме, че сме избрали принципите и качества на сатана вместо тези на Исус...

Християнинът няма да даде своите чувства и любов на човек, който с действията си пренебрегва Исуса Христа и ежедневно разпъва Божия син, като Го излага на открит срам. Подобни хора показват с отношението си в говорене и дела, че нямат никакъв респект към Онзи, Който даде своя живот заради живота на човечеството, понасяйки бедността, изкушения, себеотрицание и саможертва. През целия си земен път Исус остана неразбран и неоценен, дори от най-близките в семейството си.

Сатана непрекъснато внушаваше на Неговите братя, Йосифовите синове, да Го критикуват, защото Той бе толкова различен от тях. Христос отказваше и най-малкият компромис спрямо злото, защото никой не можеше да го убеди да приеме вършенето на грях, или да изопачи, дори в незабележима форма, **“Писано е”**. За него писанието лежеше като съкровище, скрито в сърцето и ума Му. Исус рядко укоряваше действията на братята си, но винаги им казваше думи, които идваха от Бога - **“Писано е”**

/Из писмо 2 от 09.02.1896 г. - този ръкопис няма заглавие/

БЪДИ МЪЖЕСТВЕН

1Кор.16:13

Скъпи брате, ти можеш да извършиш много по-голяма и резултатна работа, ако развиеш у себе си спокойно упование в Бога и не се тревожиш, притесняваш и безпокоиш, така сякаш Исус е погребан завинаги в гробница и ти нямаш жив Спасител. Той възкръсна... Той се възнесе на Небето и сега е твой защитник и ходатай пред Божия трон...

Последователите на Исус не бива да се учудват, ако станат съпричастни на Неговите страдания. Как е възможно Христос да гледа на онези, за които е сторил толкова много, заради които е платил невероятна цена, а те никога да не бъдат благодарни за Неговия велик дар към тях. Работата на Христовите представители ще бъде същата като на техния Изкупител. Те не бива да гледат на себе си или да уповават на себе си, нито да имат висока оценка за делата си. Когато видят, че другите не ценят усилията им така високо, както те самите биха искали, тогава да не започнат да мислят, че може би не си струва да работят толкова. Точно това е от дявола. Ние не живеем за хора, а за Бога. Бог оценява нашите дела в тяхната пълна стойност. Бог цени благородството на характера и независимо дали хората са съгласни или не, тази ценност е вечна и жива винаги. Влиянието, което е възприето според Божествения образец никога не отмира. **Животът на истинския Христов ученик е свързан с Бога. Всички ние притежаваме лично влияние и нашите думи и дела оставят незаличимо впечатление. Наш дълг е да не живеем за себе си, а за доброто на другите, да не бъдем управлявани от емоции, а да разсъждаваме и имаме предвид, че нашето влияние е сила за добро или за зло.** Бог иска Неговите работници да бъдат такива, какъвто Давид искаше да бъде Неговия син Соломон *“Бъди мъжествен”*...

Бог се огорчава, че някой Негов представител се тревожи, безпокои тормози до такава степен, че да не може да разнася сладкото благоухание на небето в своя живот. Даден ни е само един живот. Исус дойде в нашия свят, за да ни научи как да живеем този живот, така че да представяме характера на небето. Никога не бива да бъдем малодушни, защото за нас и за хората до които достига нашето влияние, това би имало още по-лоши последици. Бог иска от нас да се държим с достойнство при изпитания и изкушения. Човекът на скръбта, който познава горчивината на нашите болки е пред нас като най-светъл пример. *“На онзи свят, който победи ще дам да седне в моя престол, така както Аз победих и седя заедно с Отца в Неговия престол”*.

/Из писмо 7 от 10.02.1885 г. до брат Даниел Бордо - един от първите адвентни работници в Европа/.

БРЕМЕНАТА НА ХОМОТА

Ис. 58:6

В нашия свят има толкова много показност и самооправдание, а доказателствата за дълбоката следа от работата на благодатта в душата не са така очевидни. Пред нас стои с цялата си сила и парливост един много сериозен въпрос. Дошло е времето, когато всеки трябва да разбере, че има душа за спасяване или за погубване, че има небе, което трябва да се спечели и ад, който трябва да се избегне. Ние трябва да разберем какво трябва да направим, за да бъдем спасени...

В живота на божия народ има бремена... които Бог никога не е възлагал, бремена, които опорочават духовната опитност и наскърбяват Израйлевият Господ Бог. На човек не е позволено да манипулира умовете и мислите на другите Божии слуги, още повече, когато Той е натоварен с големи отговорности в църквата. Господ иска всяка душа, която Му служи да разбере каква работа иска Той от нея.

Небесният ни Отец е дал наставление, което счупва всеки хомот и отнема всяко бреме. Ние всички сме едно- едно в Исуса Христа. Постът или заемащото положение не правят човека. Заемащата църковна длъжност не дава право да се упражнява произволна власт над останалите. Тук е нужен сърдечният човек, праведното поведение, изразено със скромността и смирението на ума и духа, който непрекъснато търси Господа, докато Той бъде намерен...

“Тогава ще зовеш и Господ ще отговаря! Ще викаш и Той ще рече:Ето ме! Ако махнеш изсред себе си хомота, соченето с пръст и нечестивите думи” /Исая 58:9,10/. Нека хвалим Бога с глас и сърце за тази възможност! Да славим Бога, за това, че можем да поднесем на Господа това обещание за изпълнение, когато съблюдаваме всичките условия. Когато не знаем накъде да поемем сам Бог ще ни даде светлина, ако пожелаем да следваме Неговите пътеки.

Нека всички се предадем на смирено послушание пред Израйлевия Бог. Ти може да имаш свой път, аз мой, другите техен, но под Божието ръководство тези пътища ще тръгнат в една посока. Ако не сме управлявани от Бога, не сме ръководени от Неговия дух, тогава нашият път ще бъде неприемлив. Всичко, от което имаме нужда е да бъдем в правилни отношения с великия Аз съм. Когато изпълним това условие ще можем да вършим онова, което Христос ни е възложил.

Из ръкопис 9 от 11.02.1909 г. - “Два вида служене”./.

ХРИСТОВИЯТ ЖИВОТ ТРОГВАШЕ ХОРАТА

Мат. 19:14

Нашият Спасител не живееше в някакво тайнствено уединение в годините преди Своята открита служба. Той живееше с родителите си в Назарет и работеше с Йосиф в дърводелската работилница. Животът му бе обикновен и в него нямаше никакво разточителство или показност. Когато дойде времето да започне служба за Бога, Той започна да проповядва благовестието на царството. До края на Своята работа Исус запази простотата на всичко в живота си. Господ избра за свои помощници хора с най-скромен произход. Първите Му ученици бяха прости галилейски рибари. Неговите поучения бяха така разбираеми, че малките деца веднага ги запомняха и след това човек можеше да ги чуе как ги повтарят. Всички, което Исус изговори и извърши притежава очарованието на простотата.

Христос бе най-внимателният наблюдател; Той забелязваше множество неща, които другите подминаваха. Той бе винаги готов да помогне, винаги готов да утеши и насърчи наскърбените и обезсърчените. Той позволяваше на тълпата да се притиска в Него, до там че да не може да стои на нозете Си. Когато срещаше погребение, Исус не отминаваше безразличен. Лицето Му помръкваше от тъга, когато погледнеше смъртта и Той също плачеше с опечалените.

Когато децата беряха диви цветя, които растяха в изобилие наоколо, те след това ги носеха при Него като малки приношения дадени от техните ръчички, а Той им се усмихваше и не криеше радостта си от вида на толкова много и красиви цветчета. Тези деца бяха Неговото наследство. Исус знаеше, че е дошъл, за да ги изкупи със смърт на кръста при Голгота. Той говореше на децата думи, които след това те помнеха завинаги. Детските души се топяха от радост при мисълта, че Той приема техните дарове и при Неговите пълни с нежност и любов думи.

Христос наблюдаваше игрите на децата и често пъти изразяваше Своето одобрение, когато те постигаха своите невинни победи над нещата, които бяха решили да превъзмогнат. Децата разбираха, че Той ги обича. Исус им пееше с нежни блажени думи най-сладките песни. Той никога не се намръщи и винаги споделяше техните детски радости и тревоги. Христос често береше цветя и след като посочваше красотата им пред децата оставяше букета за тях като подарък. Той бе Творецът на тази красота и за Него бе радост да подчертае красотата им.

Казват, че Исус никога не се е усмихвал. Това не е така. Всяко дете в своята невинност и чистота караше Исус да подхване една радостна песен.

/Из ръкопис 20 от 12.02.1902 г. - "Нашият по-голям Брат"./

13-ти февруари

НУЖНИ СА РАБОТНИЦИ ЗА ЖЪТВАТА

Пр. 11:30

Нека онези, които са били обучавани за християнско служене да заемат бързо местата си в Господното дело. Нужни са работници от врата на врата. Бог призовава към решителни усилия, особено на онези места, където хората не знаят нищо за истината. **В домовете на хората са потребни песни, молитви и библиейски четения. Сега, точно сега е моментът да изпълним посоченото от Господа: “Като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал” /Мат. 28:20/. Посветените на тази работа, трябва да имат подготвеност и познания в библията. “Писано е” да бъде техен щит и оръжие.**

Бог ни е дал светлина върху словото си, за да можем да го предадем на своите ближни. Истината изречена от Христа ще достигне човешките сърца. “Така казва Господ” ще звучи властно в ушите на слушащия, а там където има честно служене плодовете няма да закъснеят.

Бог ни призовава към действие... Ако пренебрегнем сегашната възможност ще се лишим от огромната благодат за откриване на светлината в пълната ѝ сила. **Тръбата трябва да тръби, а не да стои.**

Казвайте на хората: “Запознайте се и убедете се сами в учението”. Нека устата ви не изричат нито едно изречение със съмнение. Не се явявайте пред хората неуверени. Познайте истината и я прогласявайте. Христовото учение бе винаги уверено и недвусмислено. Никога, никога не изричайте и най. малка нотка на съмнение. Със сигурен глас предавайте утвърждаващата вест. Издигнете, Него, човекът от Голгота. Издигайте го по-високо и по-високо. Огромна сила има възвеличаването на Христовия кръст.

Божествеността на Исус трябва да се поддържа непоклатимо. Когато Спасителят запита учениците Си: **”Кой казвате, че съм?”** Петър отговори - **”Ти си Христос, Син на живия Бог”** /Мат. 16:15,16/. А Исус отговори **”И върху тази канара”** не върху Петър - а върху Божия Син - **”Аз ще изградя моята църква и портите на ада няма да ѝ надделеят”**

/стих 18/.

Велико е тайнството на благочестието и божествеността. В живота на Христа има тайнства, които трябва да приемаме с вяра, въпреки, че не могат да бъдат обяснени.

/Из писмо 65 от 13.02.1905 г. до брат А. Т. Джоунс/

ПРЕОБРАЗЕНИ В СЪРЦЕТО

Гал. 6:1

Ние представляваме отделни нишки в тъканта на човечеството и като такива сме обвързани един с друг в съзнанието на другите. Нашият живот оставя отпечатък, който трае до вечността. Ангели отбелязват нашите дела, нашите думи и духът, който ни движи. Всички, които искат да преобразят (реформират) другите трябва да започнат първо със себе си. Това преобразование трябва да стане в умовете и сърцата и да показва, че там вече цари нежност и смирение, научени от Христовото училище. Онези, които имат отговорност спрямо другите трябва първо да се научат да владеят себе си, да се въздържат от резки изрази и прекалена критичност. Има остри думи от които не се отказваме, а те могат да обидят и наранят душата, като оставят върху нея неизличими белези. Хапливите думи падат като искри върху избухливия темперамент, а злият език хапе като отровна змия.

Близките връзки между несъвършените, пълни с недостатъци характери, често пъти може да станат причина за голяма вреда и на двете страни, защото сатана упражнява по-голямо влияние върху техните умове отколкото Исус. Такива души не разглеждат себе си в една истинска безпристрастна светлина, а в измамното осветление на възможно най-неблагоприятното виждане. Чрез опита да се поправи злото с импулсивен сърдит дух, се дава възможност за създаването на две злини вместо коригирането на една. Тук взаимната помощ е от основно значение. Тя е плодът на християнския дух, който се ражда на дървото на християнския живот.

Необходима е радикална промяна по отношение на начина, чрез който се отнасяме към различните души. Ако всяка очевидна несправедливост се счита за оскърбление, ако се налага поправление за всяка малка обида и всичко това се приема с дух, който е различен от Христовия, ако си служим с остър език, ако за малки и големи трудности се проявява дух на нетърпение, който подбужда и дразни, тогава ще настъпи такова състояние на нещата, което ще е по-лошо сравнено с това, ако нищо не е било правено за неговото коригиране. Ако вярващите таят в себе си такова отношение, ако всеки се чувства свободен да изрича прибързани думи, тогава ще имаме нещастни сърца, нещастни семейства, а в църквата раздор и недоволство.

За радост има един Христов метод за разрешаване на тези неща. Присъствието на Христовата любов в сърцето ще ни накара да обичаме точно онези които са се отклонили и се намират в заблуда... /Виж Яков 3:13/.

/Ръкопис 24 от 1887 г. - "Свидетелство за работниците в издателството в Базел, Швейцария"/

15-ти февруари

ВЯРА И ДЕЙСТВИЕ

Йоан 15:27

Остава да се извърши още доста занемарена работа и ние трябва да се покаем заради нашето безразличие към нея и да се молим за духовно прозрение и разбиране, за да можем да видим и почувстваме както трябва неотложните потребности на тази работа. Навсякъде край нас има множества от хора, които още не са просветени. На тях трябва да прогласим животоспасяващите истини на тройната ангелска вест. Трябва да търсим души и да се трудим усърдно в предаването на другите онова, което е за тяхно вечно добро.

Непредупредените души бързо се превръщат в играчка за Божия противник. Сатана ги примамва в множество най-различни форми на заблудение и себеугаждане. Мнозина търсят модното и смайващото; техните умове са далеч от Бога и истината на Неговото слово. В същото време, врагът както никога досега работи за завладяването на умове и души, затова ние трябва да се трудим все по-усилно както в големите пътища така и в малките пътеки. С прилежание и заинтересованост трябва да прогласяваме последната вест на милост сред градовете, околните селища и най-малкото заселено място. Божията вест трябва да достигне всяка обществена класа. В тази своя работа ще се срещнем с различни народи и националности, но нито една от тях не бива да бъде подмината. Исус беше Божият дар за целия свят - тук няма привелигиран народ или класа. Неговата спасяваща благодат обгръща цялата земя. Всеки който пожелае, може да пие от водата на живота безкористно. **“Всеки, който призове Господното име ще се спаси”** /Рим. 10:13/. Но предстои голяма и сериозна работа. Евангелската покана трябва да се разнесе навсякъде защото **“Как ще призват този, в Когото не са повярвали И как ще повярват в Този, за Когото не са чули? А как ще чуят без проповедник?”** /стих 14/. **Господ иска Неговият народ да се събуди; и да извърши възложената му работа.** Отговорността не е дадена единствено на проповедниците. Миряните в църквата трябва да споделят бремето на спасяването на души... Днес Господ призовава всички, които познават за истината да излязат от своята летаргия и да станат истински мисионери в Неговата служба. **Времето е кратко и Господното дело трябва да бъде завършено без забавяне.**

/Из писмо до Уилям Кларънс Уайт от 15-ти февруари 1911 година/

16-ти февруари

ПРИПОМНЯЙТЕ СИ БОЖИЯТА БЛАГОСТ КЪМ ВАС

Пс. 50:23

Бог желае от нас да сме благодарни за великият план на изкуплението, да разберем своята висша привилегия като Божий народ и да ходим пред лицето Му в послушание и признателно благодарение. Господ иска от нас да Му служим с обновен живот и с радост всеки ден. Той копнее да види как признателността ни прелива в сърцата, затова че имаме достъп до умилостивилището, до трона на благодатта и защото имената ни са записани в книгата на Агнето, а всички наши

грижи са възложени на Него, Който промисля всичко за нас. Исус ни умолява да се радваме, защото ние сме наследството на Бога, защото Христовата правда е одеждата на Неговите светии, защото имаме блажената надежда за скорошното идване на нашия Спасител.

Да се слави Бога искрено и с цяло сърце е също толкова важно задължение както и молитвата. Ние трябва да покажем на небесните светове колко задължени сме на Бога за Неговата пречудна любов към падналото човечество и нашето очакване за още повече и по-големи благословения от Неговата съвършена пълнота. Още повече се нуждаем да говорим за скъпите поуки които имаме в своя живот чрез Христа. След изливането на Светия Дух, нашата радост в Господа и резултатността на нашето служене в Негово име ще нараснат още по-силно, когато си припомним Неговата благодат и чудесните му дела за Божия народ.

Такова свидетелстване ще окаже своето влияние върху другите. Едва ли има по-добро средство, което да приложим за печелене на души за Христа. Нашата любов трябва да се изявява не само на думи, но в дела, лично служене и пожертвувателност. Ето Христовите думи: **“Не всеки, който ми казва Господи, Господи ще влезе в Божието царство; но онзи, който върши волята на Отца Ми, който е на небето”** /Мат. 7:21/.

В Своята молитва към Отца нашия Господ каза за учениците Си: **“Както Ти прати Мене, така и Аз пратих тях в света”** /Йоан 17:18/...

А посредством Светия Дух в посланието на апостол Петър, Исус ни наставлява Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг, като добри настойници на многообразната Божия благодат.

Ето как Бог желае да изпълни в нас Своята цел да бъдем спасени по благодат. Чрез силата на Неговата любов и с послушание, падналият човек, който е един червей в пръста трябва да се преобрази за да стане достоен за небесното семейство, за да бъде през вековете на вечността в присъствието на Бога, на Христа и на святите ангели. Небето ще ликува, защото местата опразнени от падането на сатана и неговото войнство ще бъдат запълнени с изкупените от Господа.

/Ръкопис 21 от 16.02.1900 г. “Изявената Божия любов”/

17-ти февруари

ЖИВА ВРЪЗКА С ЖИВИЯ БОГ

1Кор.3:9

Всички трябва да изпитваме една жива зависимост от нашия жив Бог. А когато е налице такава жива връзка, Христос пребъдва в сърцето чрез жива вяра, а вярващият ще работи по образа на Христовия живот. Такъв човек ще промени живота и характера си, ще говори думите които Христос говори, ще разкрива характера, който Христос изяви на света. Дори и да настъпят изпитания, всички които така свидетелстваме за Исус, не ще проявим бунтовен дух. Всеки от нас ще има случай да се сблъска с угнетение и грубост и поради това, че виждаме как бремето пада върху нас може да се изкушим да допуснем егоизма в себе си и да му дадем възможност да се прояви. Все искаме да поставим изпитанията на мястото им, но къде е то? Христос се обръща към всички обременени и изнурени: **“Елате**

при Мен” и какво? *“Научете се от Мене, защото съм кротък и смирен по сърце”*. И въпреки силата на конфликта, през който трябва да преминем, ако приемем небесната истина ще имаме смирение и кротост във всяка постъпка. Скрийте се в Исуса Христа. Нашият живот и характер е скрит с Христа в Бога, затова не бива да си позволяваме страстите да управляват нашите думи или постъпки, трябва винаги да имаме Христовия пример пред себе си и да постъпваме така както би сторил Исус при подобни обстоятелства. Не бива да бъдем отмъстителни.

Имаме нужда от ясна разбиране на работата която ни предстои. Това е работа на милост и любов, работа според Христа и Неговия пример. В една от притчите си Той каза, че благородникът отиде на дълго пътуване и даде на всеки дял в работата, а тази работа е Христова. Човекът и божествената сила трябва да си сътрудничат. На всеки отговорност и дял в работата - това е Христовото дело. То няма нищо общо с човешките разсъждения. Човек не бива да си мисли, че единственото негово задължение е да служи на себичните си потребности. Не, има по-широко поле за работа. А кое е това поле, как да работим в него? То ще рече да бъдем съработници на Бога. Затова е толкова важно да разбираме какво означава да сме съработници на Бога.

Всички трябва да сме пропити с Христовия дух. Не можем да работим за Бога само с нашия интелект и образование. Божията благодат не се купува с пари, с красноречие или със силата на интелекта. Трябва да започваме с Бога. Трябва да прилагаме по най-добър начин знанието което притежаваме, да съзнаваме своята отговорност и да светим чрез светлината в нас на околните си. Като вършим това, ние вършим Божията работа.

/Из ръкопис 11 от 1894 година - Исая 58 глава/

18-ти февруари

ЦЕНАТА НА ЕДНА ДУША

2Кор.4:7

Ние изповядваме, че сме пазители на Божия закон и като народ претендиращ да има по-голяма светлина за постигане на по-висок стандарт от всеки друг народ на земята, трябва да изявяваме още по-висше съвършенство на характера и по-дълбоко посвещение, като възвисяваме святи и вечни неща. Една вест, съдържаща най-тържествено и сериозно послание е предоставена на всички, които са получили светлината на истината. Нашата светлина трябва да свети с ясни лъчи и да озарява пътеката на онези, които са в мрак, за да прославяме всеки ден Бога в живота си.

Всеки член на църквата има лична отговорност, като част от видимата църква и като работник в Божието лозе, затова той/тя трябва да направи всичко по силите си, за да запази съгласието, единодушието и любовта в църковните редици...

Доказателството, че светът не може да устои и противоречи на истината, че Бог изпрати Исуса в света като негов Изкупител, е в единството на църквата. Единението и съгласието на братята във вярата е убедителен аргумент. Затова сатана непрекъснато действа, да попречи на съгласието и единството, за да може

невярващите като гледат на враждите недоволството и завистта да бъдат отблъснати от християнството и да се привържат към неверие и безбожие. Божието име се осквернява от онези, които изповядват истината, а в същото време са лицеприятни един спрямо друг.

Но ако изповядваме, че притежаваме по-голяма истина отколкото другите църкви, а това не води до по-дълбоко осветение и по-чист и свят живот, тогава какво предимство е истината за нас? Щеше да е по добре, ако изобщо не бяхме видели светлината на истината, вместо да изповядваме, че сме я приели а в същото време да оставаме неосветени от нея.

За да определим колко грандиозен е въпросът за обръщането на една душа от греха към истината, трябва да оценим стойността на безсмъртието и да чувстваме болките на втората смърт. Трябва да се опитаме да осъзнаем почестите и славата, които очакват изкупените, и да разберем какво означава да живеем в присъствието на Оня, който умря, за да може да възвиши, облагороди и дари победителя с царска корона.

Цената на една душа не може да бъде напълно определена. С каква признателност ще си спомнят всички изкупени и прославени, за онези, които са спомогнали за тяхното спасение. Никой не ще забрави своите себеотрицателни усилия, непрестанна работа, търпение, постоянство и искрен копнеж на сърцето за тези души, които можеха да бъдат изгубени за Исуса, ако той бе занемарил своя дълг или се умореше да върши добро.

/Из ръкопис 1 от февруари 1880 година - "Трудностите на Църквата"/

19-ти февруари

ПОЛУЧАТЕЛИ НА ХРИСТОВАТА ПРАВДА

Ефес. 2:8

Ние, които сме паднали поради престъпването на закона имаме посредник при Отца, Исуса Христа, праведния. Сега пътят за всеки един е открит, за да може да се приготви за второто идване на Христа, така, че при Неговото пришествие приелата го душа да бъде оправдана, отхвърлила всяко зло и победила чрез очистващата кръв на Агнето. Чрез ходатайството на Христа Божият образ бива подновен в ума, сърцето и характера. Чрез кръвта на Единородния Божий Син ние получаваме изкупление...

Ние сме в този свят, за да прославяме и почитаме Христа, да отвърщаме себе си от всяка помисъл и кроеж, които по някакъв начин биха ни изкушили да опозорим името на Спасителя. В лицето на Исус всеки има пред себе си Образец на цялата правда. Бог е обещал в завета Си да бъде наш Водач, Пазител и Господар...

Ние сме престъпници спрямо Божия закон. Единствената ни надежда като човечи очакващи спасение бе в Христа, Който пое върху Себе Си вината за нашия грях и понесе наказанието за престъпление в Своето Тяло, приковано на кръста. Исус напълно се посвети на Себежертвата Си и чрез тази именно саможертва направи възможно за нас да живеем в послушание спрямо Божиите заповеди... Трябва да станем Негови верни поданици, изповядващи чиста и неосквернена

религия и живеещи в пълна зависимост от един велик принцип, **“По благодат сте спасени чрез вяра”...**

Умолявам всеки брат и сестра да се подвизават и работят в страх от Бога, сатана винаги е готов да доведе окаяни души, които са изгубили вярната посока, до твърдото решение да действат според желанията си. Ние трябва да стоим там където сме способни да отразяваме небесната светлина...

Божията благодат е огромна и онези които идват все по-близо до Христа не ще бъдат победени. **Ще придобием всичко, когато се приближаваме към Бога и смирим себе си пред Него. Когато правим това, нека не забравяме, че сме наследници на Бога и сънаследници с Христа, че нам е обещано да бъдем съучастници в Божественото естество.**

Обръщам се към всички. Нека не таим в сърцата си нито една несвята мисъл и несвято чувство. Силата на Христовата благодат е удивителна. Когато врагът се нахвърли като заливащи води, Господният Дух се вдига в защита на уповаващата в Бога душа. **Молете се, братя и сестри, молете се за вашите души.** Любовта и благодатта на Спасителя надминават безкрайно нашата ограничена възможност да ги възприемем. **Молете Бога като за живота си да бъдете очистени от всяко нещо, което ви осквернява.** Приемете Христовото поведение и покажете безкористен интерес и нежност към всяка душа. Трябва да живеем с Неговата изкупваща любов и да напредваме в познанието си за Господа, така щото с простота да можем да изявяваме Неговия характер.

Писмо 72 от февруари 1906 г. до брат и сестра Фарнсуърт/

20-ти февруари

ЩЕ ДОЙДАТ ИЗПИТАНИЯ

Плач 3:33

Нашият небесен Баща не наказва и не оскърбява от сърце човешките чада. Той има Своя цел и урок и във вихрушката, в бурята, огъня и наводнението. Господ допуска бедствията да сполетят Неговия народ, за да ги предпази от по-големи опасности. Той желае всеки да изпита сърцето си внимателно и откровено и след това да се приближи до Бога, за да може и Бог да се приближи до него. Нашият живот е в ръцете на Бога. Той вижда опасностите които ни застрашават, а ние не можем да видим. Той е Дарителят на всички наши благословения, Осигурителят на всяка милост, Разпоредителят на всеки епизод от нашия живот. Бог може да допусне неговият народ да бъде сполетян от неща, които изпълват сърцата с тъга, но това е защото Той вижда, че Неговите чада трябва да оправят пътеките пред нозете си, за да не се заблудят хромите. Бог знае нашия състав и помни, че сме пръст. Дори космите на главата ни са преброени. Бог действа чрез естествени причини, за да накара Своя народ да помни, че техният Спасител не ги е забравил, но че Той иска от тях да изоставят пътя, който ако следват невъзпрепятствани и непорицани, ще ги доведе до голямо бедствие.

Изпитанията идват до нас, за да ни накарат да изпитахме сърцата си и видим дали са очистени от всичко, което ги осквернява. Бог непрекъснато работи за нашето настоящо и вечно добро. В живота ни се случват неща, които изглеждат не-

обясними, но ако уповаваме на Бога и с търпение очакваме Неговата намеса, като смиряваме сърцата си пред величието Му, Той не ще допусне врагът да тържествува над нас.

Господ ще спаси Своите люде по Божий път и по такъв начин, че славата да бъде отдадена Нему. Защото само Божието име е достойно за хвала и прослава... Всяка спасявана душа трябва да стане съучастник на Христовите страдания, за да може да бъде и сънаследник на Неговата слава. **Колко малко са хората, които разбират защо Бог ги поставя на изпитание. Само чрез изпит на личната ни вяра можем да придобием духовна сила. Бог иска да възпита и научи Своя народ да се обляга изцяло на Него. Христовото желание е чрез Неговите уроци да станем все повече и повече духовни.** Ако Божието слово не се следва с кротост и смирение, Отец дава в житейския ни път опитности, които, ако бъдат правилно разбрани и приети, ще ни помогнат да се подготвим за работата, която трябва да се извърши в Негово име. Божието желание е да разкрие Своята мощ по един забележителен начин в живота на Неговия народ.

Ръкопис 76 от 20.02.1903 г. - "Изгарянето на Санаториума"/

21-ви февруари

ИСТИНСКОТО ХРИСТИЯНСТВО

1Кор.13:1

В света има както истинско така и фалшиво християнство. Истинският дух на човека се разкрива в начина, по който той се отнася към своя ближен. Можем да си зададем въпроса: "Дали той наистина представя характера на Христа в дух и дела или просто изявява естествените си егоистични черти, които са белег на хората от този свят?" Изповядването на вяра няма тежест пред Бога. Преди да е станало безвъзвратно късно за поправлението на всички нередни неща, нека всеки един се запита: "Какъв съм аз?" От нас зависи дали ще имаме такива характери или да бъдем един от членовете на Божието царствено семейство на небето.

Ако искаме да станем подобни на Христа, трябва да изучаваме Неговия характер. Необходимо е щателно да се изпитаме и да си зададем въпроса: "Такъв ли е Христовия път? Дали Божият Син би постъпил така? Какво впечатление оставям аз върху хората, с които съм свързан? Да поема ли по път, в който действията ми ще отслабят доверието на всички, с които имам работа и ще ги накарат да се отнасят лекомислено спрямо християнството, което изповядвам? Нима ще се отнасям с неуважение, с нехристиянска немилост, към изкупените с Христовата кръв?"

Искам да предупредя братята от нашите църкви, защото се боя, че те постъпват като немарливия слуга, който бе скрил Божия талант в земята. Неговият грях бе в небрежието, в нежеланието и неуспеха да умножи огромните съкровища от познание, които бяха положени под негово попечителство. Бог е дал скъпоценна светлина на Своя народ, с която да просветлява света, а колко много са онези, които се отнасят към нея с безразличие и постъпват така, сякаш небесният дар е нещо маловажно...

В спокойното море всеки може да плува уверено, но такива хора не ще успеят да откликнат на Божия призив по времето на бурите, което приближава към нас. За такова време са нужни хора, които не само слушат, но и изпълняват думите на Христа, като Негови дейни ученици. **“Не небрежни в работата; пламенни в духа; служещи Господу”**/Рим.12:11/ Една нова енергия, изригваща от дълбините на ада, започва да обладава цялата синагога на сатана, и един нов живот слизащ от небесата обгръща всяка душа, която е посветена и отдадена на Бога, търсеща да върши Неговите дела... **Нека всички служители на благовестието да съчетаят вярата с гореща молитва и да използват всеки лъч светлина дошъл от Божието Слово. Божият зов идва от небето и изисква използването на всяка способност и талант.**

/Из ръкопис Ноб от 21. 02. 1895г./

22-ри февруари

ХРИСТОС ЖИВЯ В СМИРЕНО ПОСЛУШАНИЕ

Евр. 5:8,9

Христос дойде в нашия свят и живя в дома на един селянин. Той бе облечен в най-добрите дрехи, които неговите родители можеха да Му осигурят, но все пак това бе облекло на селянин. Когато вървеше по уличките, очевидно никой не Му обръщаше внимание, защото човешките очи на виждаха небесната Му свита. Той научи занаята на дърводелството, за да утвърди като почтен и облагородяващ всеки честен труд, практикуван от душите, чиито поглед е въздигнат единствено към славата на Бога...

Христос, Господарят на вселената, беше един обикновен занаятчия. Той бе непризнат, пренебрегван и презиран. Но Той имаше Своето призвание и власт от най-висшата небесна сила - тази на Отец. Негови придружители бяха ангели, защото Христос вършеше волята на Отца Си както в направата на обикновената пейка така и в изцеляването и в чудесата, които вършеше с множествата. Той обаче криеше тази тайна от света. Исус никога не прикачи царствената си титла към Своето име, а живя според царския закон на Бога. Неговата работа трябваше да започне с освещаването на една най-обикновена професия сред занаятчиите, които с мъка изкарваха своя насъщен хляб. **Ако Христос бе прекарал живота си сред великите и силните на деня, тогава светът на обикновените труженици щеше да бъде онеправдан и лишен от вдъхновението, което Господ възнамеряваше да даде в живота им.**

Кротък и смирен бе Христовият живот. Той го избра, за да помогне на човешкия род. Исус не зае мястото Си върху трона, за да командва целия свят. Той остави царствената Си одежда и владетелската Си корона, за да стане един обикновен човек. Исус дори не взе върху Себе Си естеството на ангел. Службата му не бе свещеническа, според назначението от човеците. **За човека бе невъзможно да разбере превъзвишеното положение на Христа, освен ако Святият Дух не разкриеше тази истина.** Заради нас той облече Своята божественост в греховността на човека и слезе от небесния Си престол. Исус се отказа от чина си на Повелител на небесните войнства и заради нас стана сиромаш,

така щото чрез Неговата бедност да се обогатим всички. Така Той скри Своята слава в тялото на човек, за да може да докосне човека със Своята Божествена, преобразяваща сила...

Онези, на, които Христос е дал време на един пробен период, за да се приготвят за Неговите небесни обиталища, трябва да заживеят по примера на земния Му живот.

/Ръкопис 24 от 22.02.1898 г. - "Христовият Живот на Земята"./

23-ти февруари

АНГЕЛИТЕ, КОИТО НИ СЛУЖАТ

Евр. 1:14

Ангелите, които винаги гледат лицето на Отца в небето биха предпочели да останат винаги в Неговото присъствие. Но Господ дава на всеки ангел определена работа за този паднал свят. На човеците е предоставена божествена помощ и те имат възможността да сътрудничат на същества с небесен разум, като съработници на Бога. Пред хората е разкрита възможността за придобиване на способност и годност да обитават в Божието присъствие и да гледат непрестанно Неговото лице. Небесните ангели работят, за да доведат човешкия род до братската близост и единение, описани от Христа като подобни на единството между Него и Отца. Тогава как е възможно хората, които са толкова високо почетени от Бога, да не могат да оценят своите възможности и привилегии? Как могат да отказват предлаганата им Божествена помощ? А колко много биха спечелили човешките същества, ако непрекъснато гледаха към вечността?

Представителите на сатана винаги воюват за завладяването на човешките умове, но и Божиите ангели непрекъснато работят: укрепват слабите мишци, утвърждават в пътя подгънатите нозе, на всички, които призовават Бога за помощ. Обещанието към всяко Божие чадо е : ***“Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори”***. Господ желае да даде Святия Дух на чадата си с много по-силна обич отколкото родителите желаят да дадат добри неща на своите деца. Тогава искайте и вярвайте на Божието обещание. Той със сигурност ще изпълни дадената дума. Признайте от все сърце: “Чезне плътта ми и сърцето ми, но Бог е сила на сърцето ми и вечния ми дял”. **Победата трябва да се извоюва всеки ден. Като Христови последователи ние трябва да стоим в света като часови на своя небесен Цар.** Нека всеки от нас да поеме този дял от воюването на християнина и решително да побеждава всяка слабост на характера. Господ винаги е имал верни по сърце Свои служители, които са сключили завет с Него чрез саможертва. Те никога не са изневерявали на своята духовна верност и са се упазили неопетнени от света. Те са били ръководени от светлината на живота и са побеждавали козните на коварния враг. Ще застанат ли днес на своя пост човеците, за да се противопоставят на дявола? Ако те сторят това, той със сигурност ще побегне от тях. За вас всички, които водите тази борба, ангелите ще извършат онова, което вие сами не можете. Те очакват вашето сътрудничество...

Докато единственото ви желание е да се противопоставите на дявола, като се молите искрено “Избави ме, Господи, от изкушения”, вие ще имате сила за

вашата победа. Работата на небесните ангели е да придружават в непосредствена близост изморените, страдащите и изкушените.

/Из ръкопис 14 от 23.02.1899 г. - "Всеки Има Своята Възложена Работа"/

24-ти февруари

СТОЙТЕ ТВЪРДО В ЕДИН ДУХ

Фил. 1:27

Моля се Божият народ да не изоставя отличителната особеност на своята вяра. Христос бива прославен чрез живот на постоянна, ясно определена вяра. Апостол Павел заявява: *"... а животът, който сега живее в тялото, живее го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене"* /Гал. 2:20/. Христос трябва да бъде прославян чрез живата деятелна вяра на Своя народ. Всеки верен християнин ще живее единствено с вяра. Исус не е оставил чадата Си да се препъват в мрака. Напротив Той ясно е очертал пътя пред тях: *"Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си и така нека ме последва"* (Марко 8:34). Божият народ трябва да върви в пътеката на себеотрицанието, защото тя води към небесния път, очертан от Спасителя.

Братко мой, преклони се покорно пред Онзи, Който е озарил със светлината си живота и безсмъртието. Нека твоята воля и волята на Христа бъдат една. Така говори, така се моли и така живеи. Божият призив към нас е *"Идете"* и на този глас ние трябва да се покорим, въпреки че пред нас ще има препятствия видимо непреодолими като Червено море. Нека уповаваме на Господа на небето да отвори пътя пред Неговия народ: *"Предай на Господа пътя си и уповавай на Него и Той ще изпълни очакването ти"* /Пс. 37:5/. Това търпение на душата е опората на вярата. Господ ще благославя Своя изпитан верен народ. Той няма да ги изостави да се смутят и объркат.

В последния велик съден ден, всяко деяние, всяка дума ще бъдат подложени на изпитващата съдба на Съдията на цялата земя... **Днес Бог зове към сърдечно покаяние от страна на всички, които претендират, че са Негов народ. Себеугаждането не трябва да има място в живота им.** Божията църква трябва да се пази от всяка проява на безчестие, от най-малкия нюанс на поквара. Божията любов открито се противопоставя на алчността гордостта и престореността. Бог иска от нас смирени, съкрушени сърца. Той ще работи със Своя Свят Дух върху всички, които имат желание за това, всички които Го обичат и пазят заповедите Му. Тези души ще изявяват така ясно присъствието на Божията сила в тях, че дори противниците на истината ще бъдат принудени да признаят, че Бог и Неговите ангели са наистина приятели и помощници на онези, които Му служат.

Разколът и разцепленията не са плод на правдата - те са от нечестивия. Най-голямата пречка за нашия напредък днес е егоизмът, който пречи на вярващите да имат истинско общение един с друг. Последната молитва която Господ отправи преди часът на Своето изпитание бе учениците Му да останат едно в Него. Сатана е твърдо решен това единство да не бъде постигнато никога, защото то ще представлява най-силното доказателство (свидетелство), че Бог наистина прати Своя Син, за да помири света с небето.

/Из писмо 41 от 24.02.1903 г. до д-р Ф. Браухт, лекар в Чикаго/

25-ти февруари

БОЖИЯТ ОБРАЗЕЦ Е СЪВЪРШЕН

Ефес. 4:13

Образецът за характер, който Христос направи възможен за постигане е един съвършен образец. Сетивата и чувствата остават объркани при всеки опит той да бъде измерен. Стигаме до въпроса: **”Кой чрез търсене може да открие Бога?”** /Йов 11:7/. Въпреки това Той е дал възможността на всеки да стане като Него по характер. О, какво би впечатлило човеците, за да почувстват потребността от такова преобразяване, което ще ги направи способни да бъдат отражение на Божествения образ?

Мнозина, които претендират, че са последователи на Христа дават на света една посредствена, лоша представа за християнството, защото не могат да постигнат мярката на образа, който ги прави Божии избраници. Всеки, който не успее непрекъснато да гледа на мярката дадена в Божия закон, създава свой личен стандарт. Такъв човек е окайващо беден за животодаващите принципи на евангелието. Той е лош служител, защото живее и работи с много принижено мерило за плодовете на своята работа. Христовото присъствие за него не е източник на сила, а духовното представяне на такъв човек е деформирано. Животът му е фарс. Подобна душа не черпи възвишеност в живота си от Бога и е неспособна да стане член на царското семейство и Божие дете. Такава личност е духовно мъртва, защото не възприема в житейския си път примерът на живот, предоставен от Христа. Тя не се хваща за силната десница, подадена от небето, посредством която може да стане победител.

Никой не може да занесе в небето своите естествени и създадени чети на характера. Онзи, който е останал с тях през време на целия свой период на изпитание и проверка е представял погрешно Христа, като действал според принципи, които Бог не може да одобри. Принципите на духовния живот остават неразбрани от хората, които познават истината, но не я прилагат на дело.

Господ ни призовава към реформиране - ясно и отчетливо реформиране. Онези, в чиито сърца обитава Христос ще разкрият Неговото присъствие в отношението си към ближните. Но принципите на някои са изкривявани толкова продължително време, че вече са изгубили способност да виждат целта, затова рядко я постигат. Как може да се поправи това? Само като внимаваме на Христовата молитва: **“Освети ги чрез Твоята истина; Твоето слово е истина. Както Ти изпрати Мен на света, така и Аз ги изпращам в света и заради тях Аз освещавам Себе си, за да могат и те да бъдат осветени от истината”** /Йоан 17:17-19/. Няма обиколен път, по който да се осъществи работата на освещаването.

/Ръкопис 16 - Свидетелство до Църквата в Батъл Крийк/

ОБЛЕЧЕТЕ ХРИСТОВОТО ВСЕОРЪЖИЕ*Мат. 5:16*

Светлината на истината трябва да свети в света. Тези, които обичат Бога и пазят заповедите Му са призвани да воюват настъпателно не един против друг, а срещу армиите на невидимия враг. **За Христовите войни снемането на всеоръжието е нещо немислимо. Нито за миг последователите на Исус не бива да се чувстват спокойни в своята църковна длъжност и да не правят нищо за спасяването на паднали човешки души.**

Небесни ангели непрекъснато се възкачват и слизат от небето, заети в безкористна служба за изграждането на царството Христово. Къде са хората, които с готовност ще обединят усилията си с тези небесни пратеници? Къде са онези, които са готови да използват способностите си в сътрудничество с божествената сила?

Замислете се колко и какво е направил за вас Бог. Когато погивахте извън Христа, не дойде ли до вас предупреждението, което ви убеди за вашия грях и ви подбуди към покаяние? Нима Христос не ви се разкри като прощаващ греха Спасител? А в светлината и славата на вашата първа любов, не бяхте ли и вие изпълнени с несебелюбива любов, за да предадете на други благодатта, която обнови живота ви в Христа?

Не позволявайте ревността ви за Христа да отслабне. Сега, когато сте съработници на Христа Исуса, трябва всеотдайно да работите за онези, които преди обръщането ви във вярата, сте подминавали с безразличие. Помнете, че те са в същото състояние в каквото бяхте и вие, преди да дойдете на покаяние и че тяхното спасение може да бъде от по-голяма стойност за църквата отколкото вашето. Не скъпете нежните, сърдечни слова и делата на внимание. Привличайте тези около вас към кръста на Голгота. Бъдете верни в любовта към истината дотолкова щото ежедневно да се обновявате в благодатта, която след това да разнасяте. Отворете прозорците на душата по посока на небето, така че ярките лъчи на Слънцето на Правдата да осветят сърцата ви. **“Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и прославят вашия Отец, който е на небесата”** /Мат. 5:16/.

Истината, скъпоценна и изначална, ще се открие пред всички, които в душата си живеят с любов към Бога. Дългът и саможертвата за тях ще бъдат нещо скъпо, защото са възлюбili изкупителната кръв на Спасителя. Така човешки същества, които някога те са пренебрегвали, добиват скъпоценна стойност в очите им.

Никога, те не са обръщали никакво внимание на тези хора, сега съединени с Христа, те са привързани с любов към това Негово наследство. Сърцето, което някога е било ледено от егоизъм сега се разтопява от влиянието на Духа.

/Ръкопис 17 от 26.02.1901 г. - “Пренебрегнати задължения”/

УПРАЖНЯВАНЕТО НА ВЯРАТА Я УКРЕПВА

Яков 1:6

Вярата... протяга ръка, за да се улови за Христовата десница, защото знае, че Той ще държи много по-здраво отколкото е възможно за човека и никога няма да я изпусне. Дотогава докато човек желае да бъде ръководен от Бога, той ще има ръководството на Христа...

Вярата е кръвта за живота на душата. Нейното присъствие придава топлота здраве, същност и здрав разсъдък. Нейната жизненост и енергия упражняват невидимо, но силно влияние. Христос, живеещ в душата, е като извор от който струи водата на вечния живот. Това води до постоянното търсене на небесните милости и до кроткото послушание пред Господа за всяко нещо. Така имаме възможност да свидетелстваме, че Христос пребъдва в душата...

“А вярата е даване твърда увереност, в ония неща за които се надяваме - убеждения за неща, които не се виждат” /Евр. 11:1/. Нима не доказахме това в миналото, когато излязохме с вяра, за постигането на нещата, които се виждат днес?... Вярата не означава единствено надежда за невидими неща, тя трябва да се потвърждава като гледаме към преживяното минало, към постигнатите осезаеми резултати и изпълнението на Божието слово. Молете се “Господи дай ми още вяра”. Вярата събужда сетивата да работят прилежно и да дават плодове. Вярата въздига и облагородява душата, дава ѝ сила да уповава на невидимото...

Понякога Бог допуска объркване и заплитане в светските дела, за да събуди занемарените способности за нещо повече от обикновена работа, така че да отговори на проявената вяра с изливането на щедри благословения. Това е средство за напредъка на неговото дело, но онези на които липсва вяра никога не ще научат Божиите уроци. С неверието си те безчестят Неговото име и ако не се обърнат, тяхната вяра ще се превърне в развалина. Такива хора пречат на напредъка, а тях Бог няма да търпи. Той иска от Своя народ да уповава на Него, дори и да се намира в най-голям мрак.

На щц е позволено да хвърля тъмната си сянка върху техния път, за да бъде събудена заспалата им вяра и нейните лъчи, пробили този облак да намерят светлина, насърчение и небесен живот...

Като гледаме на Исус не само като на наш пример, но и като Начинател и Усъвършител на вярата ни, нека вървим напред с увереността, че Той ще ни даде силата необходима за дълга който имаме. **Пред нас е представен вечния живот и нека направим всичко зависещо от нас, за да го придобием.**

/Ръкопис 18 от 27.02.1901 г. - “Христовите Нагледни Уроци”/

ХОДЕТЕ С ВЯРА, НЕ С ВИЖДАНЕ

2Кор.5:7

На всяка крачка в живота се нуждаем от вяра, която работи с любов и пречиства душата. Вярата съживява и възвишава душата, чрез благородството на святата практика. Това е от особено значение, за всеки който се подвизава в попрището за наградата на вечния живот. Тя (вярата) въздига душата в една почиста и свята атмосфера, като дава възможност на притежателя ѝ да гледа към все по-високи постижения и да вижда ясно опасностите от живот, посветен на себеугаждането. Погледни с вяра над себе си и виж в делата на Бога, пътят за постигане на онези богатства, които могат да се положат в подножието на Неговия престол. О колко неизмерими са височината и дълбочината на познанието, което можем да получим с безрезервно посвещаване на Бога. **Господ иска целия човек или нищо. Неговата милост не може да се купи с парични дарения. Той ни зове да му подарим цялото си сърце.** За нас не е необходимо да знаем резултатите от нашия начин на действие преди да се предадем изцяло на Бога. Не е необходимо да видим начина или да знаем какво бъдеще ни предстои. Братко, ден след ден върви пред Бога в смирение и разкаяно сърце. Твоята съдба зависи от избора ти на пътя. *"Изберете днес кому да служите"* /И. Навин 24:15/, *"Ако Иехова е Бог, следвайте Го, но ако е Ваал, следвайте него"* /3Ц. 18:21/. Трябва да бъдеш или едното или другото. *"Не можете да служите на Бога и на мамона"* /Лука 16:13/. Твоето настоящо щастие и бъдещо благополучие зависят от собствения ти избор. Ако избереш да следваш Исус трябва да се подчиниш на словото: *"Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си и така нека Ме последва"* /Мат. 16:24/.

Вечният живот е даден на всички, които се хранят с плътта и кръвта на Божия Син, като живеят с всяко слово, което излиза от Неговите уста. Онези, които правят това, ще получат ясно разбиране какво означава да си едно с Христа. *"Но мъдростта, която е от горе, е преди всичко Чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна. А плодът на правдата се сее с мир от миротворците."* /Яков 3:17,18/.

Може двама души да извършват един и същ акт на поклонение, но служенето Богу на единия да се намери недостатъчно, когато бъде претеглено на златните везни е небесното светилище, а служенето на другия да бъде прието. Само онова служене, която се изпълнява искрено, смирено и със съкрушено сърце е приемливо за Бога.

/Писмо 39 от 28.02.1903 г. до бизнесмен-адвентист/

КОЙ Е ЦАР ?

Мат. 23.8

Преди Божиите слуги да предприемат някаква работа, те трябва да се помолят на Бога в пълно смирение и с чувство на цялостна зависимост от Него, като осъзнават, че с тях трябва да работи Божият Свят Дух. Те трябва да се пазят от себевъздигането си като царе, защото ако сторят това, ще обезславят Господа и ще обречат на провал своята работа. “Всички вие сте братя.”

Изобретателността на човека, неговата преценка и способността му да изпълнява са дарове, идващи от Бога. Всички трябва да се посветят в служба на Отца, а Библейските принципи да ръководят Господните служители. Неговите работници винаги трябва да извършват правда и правосъдие, като непоклатимо държат пътя на Господа. **“Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда”** (Мат. 6:33). Направете това най-важна част на Вашия живот, а след това ще ви се даде всичко, от което се нуждаете. Поставете интересите на Изкупителя над своите лични или над интересите на всеки друг. Той ви е изкупил и всички ваши сили принадлежат Нему.

Не правете никое човешко същество ваш цар. Кой е Вашият цар? Онзи, Който се нарича: **“Чудесен, Съветник, Бог Могъщ, Отец на вечността, Княз на мира”** (Ис. 9:6). Той е нашият Спасител, нашият Цар. При Него можете да дойдете по всяко време и да положите своите тегоби и бремена в нозете Му. Колкото и големи да са греховете Ви, не бива да се страхувате от отблъскване. Ако си наранил брата си, иди при него и изповядай злото, което си му сторил. Когато направиш това, можеш да пристъпиш към твоя Цар и да Го помолиш за прошка. Той никога няма да се възползва от личната ти изповед, никога няма да те разочарова. Той е дал в завет Своята дума да прости личните ти прегрешения и престъпления и да те очисти от всяко осквернение. Имената на всички Негови изкупени са записани в книгата на живота.

Помнете, че Христос е нашата единствена надежда, нашето единствено прибежище. Той, **“Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото като сме умрели за греховете, да живеем за правдата”** (1Петр.2:24). **“Защото, ако кръвта от козли и от юнци и пепелта от юница, с които се поръсваха осквернените, освещава за очистването на тялото, то колко повече кръвта на Христа, Който чрез вечния Дух принесе Себе Си без недостатък на Бога, ще очисти съвестта ви от мъртвите дела, за да служите на живия Бог! Той е посредник на нов завет по тая причина, щото призваните да получават обещаното вечно наследство чрез смъртта, станала за изкупване престъпленията, извършени при първия завет”** (Евр. 9:13-15).

(Ръкопис No.3 от 1.03.1903 г. - “За всеки има дял в работата”.)

СЪЧЕТАЙТЕ ВЯРА И СЛУШАНЕ

Евр. 4:2

Животът е свещено богатство... Христос ни е дал настоящето време, през което да се приготвим за нашия небесен дом. Решението на Съдията на всемира във всеки отделен случай ще съответствува на начина, по който човек е живял своя живот през времето за подготовка. Трябва да разберем колко се нуждаем от упражняването на онази вяра, която е приемлива за Бога - вярата която действа чрез любов и очисти душата. Без вяра е невъзможно да се слуша Словото по такъв начин, който да принася плодове.

Ако не съчетаем вярата с нашето слушане на словото, ако не приемем истините, които чуваме като послания на небето, които трябва да се изучават с внимание, да бъдат "изядени" от душата и асимилирани в духовния живот, тогава ще загубим впечатлението от Божия Дух. Ние просто не разбираме от опит какво означава да намериш покой чрез приемането на Божествените уверения на словото.

Важността на изучаването на Словото не може да бъде надценявана. Обещанията, дадени в него са съвършени и носещи небесно богатство. В никакъв случай не бива да пропускаме да си осигурим това богатство. Исус е нашата единствена сигурност. Не можем да се доверяваме на човешки умозрения. Светът е пълен с личности, които таят дълбоко в себе си измамни теории и затова да се вслушваме в тях е толкова опасно...

Религията на Христа извършва преобразяване на живота и характера. Истинският християнин непрекъснато ще търси благодатта, която променя нежелателните черти на естествения характер. Вместо да изрича остри нетърпящи противоречие думи, той ще говори със слова на насърчение, които сам Исус би казал, ако Той бе на негово място. Християнинът ще показва добронамереност към всички, а не само към неколцината, които може да го ласкаят и да превъзнасят неговата мъдрост. Чистотата и святостта, разкрити в Христовия живот ще се излъчват и от живота на истинския християнин.

Християните трябва да пръскат светлина в света; да светят сред мрака на греха и престъплението. В царството на този свят трябва непрекъснато да противостоям на силите и властите, които признават сатана за свой водач. Като следват Христовия пример за носене на личния кръст със себеотрицание, онези, които приемат Христа, ще станат Божии чада - **“онези, които вярват в Неговото име”** (Йоан 1:12). Те са победители в битката на живота, защото са се облекли с новия човек (виж Кол. 3:10).

(Из ръкопис от 2.03.1902 г. - “Христоподобие и в деловата работа”.)

БОГ ТЪРСИ РАБОТНИЦИ**Изход 31:13**

Господ говори на онези, които отклоняват стъпките си от Съботата. Това е същата Събота, за която се говори в 31-та глава на книгата Изход и за която Бог казва, че е знак между Него и Неговия народ. Като пазим и освещаваме този ден, ние показваме на света, че признаваме Бога за Творец, Който е направил света за шест дни и си е починал на седмия. С пълна сериозност и неуморни усилия ние трябва да разнасяме дадената нам вест, за да не отміне времето и хората да останат непредупредени.

Сърцето ме боли до разрив, когато гледам колко много от онова, което е трябвало да се свърши, остава недокоснато. Божиите посланици трябва да поддържат една жива връзка със своя Господар. Те трябва да разширяват границите на своя труд и да увеличават усилията си. Животът им трябва да стане чист и осветен, готов за великия Божий ден, който скоро ще настъпи за света. Когато животът им се изпълни с Духа на техния Учител, те ще виждат навсякъде край себе си скъпи души..., загиващи в грях, и тогава ще направят всички усилия да спасят най-близките до тях; тези от своя дом, както и съвсем далечни и непознати. Истински, посветената работа за всички, които са извън Божията кошара, не оставя време за критикуване и задаване на въпроси.

С егоизма не бива да има никакъв компромис, защото той води до идолопоклонство. Трябва да се просвещават всички умове, които са в тъмнина, чрез светлината на истината, дадена в Божието слово. В Божия закон е направен пролом поради потъпкването на четвъртата заповед. Съботната заповед трябва да получи полагащото ѝ се място в Декалога; нещо повече, тя трябва да бъде представена на света от всички, които разбират и виждат нейната значимост. Онези, които работят със съединени сърца, които с вярност изпълняват своя дълг и полагат основите чрез търпеливи и постоянни усилия, ще бъдат наречени Поправители на развалини и Възстановители на пътеките на обитаване. Няма извинение за тези, които притежават светлината на истината и въпреки това не я предават на другите. Бог иска да бъдем работници. Предстои ни велика работа в сътрудничество с Него, като Негови помощници и вестители. Сатана хвърля своята пъклена сянка върху пътя на всеки един, като се стреми да затъмни изпитващата истина за това последно време. Ние трябва да разгласяваме предупредителната вест на едно виновно пред закона човечество. Ние трябва да разясним на хората обвързващите повеления на Божия закон, така че когато Христос дойде, да не ги намери противници, избрали страната на Отстъпника. **Сега е време да приготвим пътя за Господа, да изравним неравностите, за да мине по него нашия Бог.**

(Ръкопис No.22 от 3.03.1901 г. - "Дневник".)

НЕКА РАСТАТ ЗАЕДНО

Мат. 13:30

Божие Слово учи, че онези, които искат да следват стъпките на Човека от Голгота в дните на последното време, ще трябва да напредват с огромни трудности, защото сатана е слязъл с голяма сила, знаейки, че му остава малко време...

Враждата между истината и лъжата съществува още от падението на сатана. Съществото, което така настойчиво сее семената на заблудата и греха, някога заемаше един от най-висшите постове в небесните дворове. Но Люцифер не бе доволен от своя ранг и твърдо реши да се възвиси още по-нагоре. Затова започна да работи за осъществяването на амбициозния си проект, докато накрая се стигна до война на небето.

Сатана и съмишлениците му, воювали на негова страна, бяха изхвърлени от небето, но войната продължи и на земята. Във всеки век Божият противник е работил чрез хора, отклонили се от вярата и предали себе си на измамни учения и принципи, чийто автор неизменно е той. Христос учеше Своите ученици как да посрещат измамничеството на дявола и неговите посредници. Като си служеше с различни символи, Исус представи работата за разширяване царството на истината и правдата по цялата земя. **Можем да победим сатана и неговите намерения само като поучаваме истината.** Христос онагледя тази благовестителска работа с притчата за сеяча...

Поуката на притчата е изявена в личното отношение на Бога спрямо хората и ангелите. Сатана е измамник. Когато той съгреша на небето, дори верните на Бога ангели не можеха да проумеят докрай потайностите на неговия характер. Именно затова Бог не пожела да го погуби веднага. Ако беше постъпил така, святите ангели не биха могли да разберат и схванат Божията правда и любов. Едно съмнение в Божията благост щеше да има същите пагубни резултати както семето на злото, което сатана вече бе посял. Затова авторът на злото бе пощаден, за да извади на показ докрай същината на характера си.

Колко века Бог носи болката и терзанието от факта, че търпи и гледа действието на злото. Той даде безценния дар на Голгота, вместо да допусне някой да бъде заблуден от изопачените представяния на сатана, защото плевелите не могат да бъдат изскубнати, без това да носи опасност за изкореняването на скъпоценни класове. **Нима ние не трябва да се стремим да бъдем също тъй търпеливи към своите ближни, както небесния Бог е търпелив спрямо сатана?**

Поуката на Христовата притча се състои в смирението и неупованието на себе си, както и в това да не съдим другите.

(Из писмо No.086 от 4.03.1907г.- "До нашите църкви в големите градове".)

СИЛА ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕ СЕГА

Филип. 3:9.10

Двадесет и първата глава на евангелието от Матея, в която се говори за пътуването на Исус до Ерусалим и триумфалното му влизане там, е едно изпълнено със сила свидетелство, затова ние трябва да я изучаваме и разбираме. Нуждаем се от вярната поука и предупреждение, които съдържа картината с претенциозната смоковница, която нямаше плодове. Тя представлява всички, които външно изповядват, че служат на Бога; имената на тези хора са в църковните регистри, но те не принасят плодове за Божия прослава в живота си. Сърцето ми копнее да види Човека, Който бе презрян и отхвърлен, седнал с царската корона на своя трон...

С посредничеството и помощта на Святия Дух, Бог извършва морално преобразяване в живота на Своите чада - промяна, която ги води до подобие на Христа. И когато зовът на последната тръба достигне до слуха на мъртвите, които са заспали в Христа, те ще бъдат събудени за един нов живот, облечени в дрехата на спасението. Тогава те ще влязат през портите на Божия град, приети в щастието и радостта на техния Господ. Как бих искала всички ние да разберем и винаги да пазим в душите си радостта, която очаква онези, които гледат на образа Исус Христос и в настоящия живот се стремят да оформят характерите си като Неговия.

Божие Слово съдържа нашата застраховка "живот". Да се яде плътта и да се пие кръвта на Божия Син означава да се изучава Словото и да се пренасят в живота всички негови повеления, които да изпълняват с послушание. Онези, които се хранят по този начин, ще станат съучастници на Божественото естество и ще бъдат едно в Христа. Те ще дишат святата атмосфера, в която душата единствено може да живее истински. Посветените на Бога носят в живота си сигурността на святите принципи и твърдата увереност в безсмъртието, което е тяхното наследство чрез смъртта и възкресението на Исус Христос. Ако земното тяло е подвластно на тление, то принципите на тяхната вяра ги поддържа, защото те са съучастници на Божественото естество. Поради възкресението на Христос от мъртвите, тези души се хващат здраво за обещаното им възкресение, в което имат наградата на вечния живот.

Тази истина е вечна, защото сам Исус я поучаваше. Той сам обеща да възкреси праведните мъртви, защото отдаде живота Си за живота на света. **“Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене ще живее чрез Мене”** (Йоан 6:57). **“Аз Съм хлябът на живота; който дойде при Мене, никак няма да огладнее”** (стих 35).

(Из писмо No.82 от 5.03.1907 г. до брат Олсен, председател на Австралийския съюз.)

РАБОТЕТЕ, ЗАЩОТО ИДЕ НОЩ

Йоан 5:36

Знаменията на времето, които стават край нас, показват, че краят на всичко е наближил. Трябва да ни обземат истинска настойчивост и ревност. Нашата отпусната в леност енергия трябва да се събуди от постоянството на усилията.

В полето трябва да навлязат посветени работници, които непрекъснато да вървят напред, като прокарат пътя пред Господа, с постигането на победи в нови незавоювани места. Нека Господните работници се трудят с вяра и упование. Някои от тези, за които те работят, ще се вслушат в благовестието и ще приемат истината. Нека те сторят онова, което им е заповядал Бог. **Техният успех ще бъде пропорционален на вярата им.** Писанието свидетелства: *“Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа”* (Якоб 1: 5-7).

Колко е странно, че онези, които от дълги години имат светлината на истината, не са пренесли факела на тази истина до тъмните места на земята. Целия свят е разбунен. Господ зове своя народ да се пробуди. **Братя и сестри мои, спрете да критикувате останалите, но критикувайте най-сурово вашите собствени думи и подбуди.** Ние не можем да губим времето си в използване методите на нашия противник... **Завистта, злобата, омразата, неверието са расли като яки бурени в градината на душата, но те трябва да се изкоренят и изхвърлят, а на тяхно място да дойдат любовта, търпеливостта, дълготърпението, милостта, доброжелателството, нежността, кротостта...**

Докато хората от света се прекланят пред идола на парите, като ги превръщат в свое упование, Бог в Своя промисъл е дал от съкровищницата си една скъпоценност и я е направил достъпна за всички. Той е дал на Своя род възможността да занесат на приятели и близки, на съседни и непознати книгата (става дума за “Христови уроци”), която съдържа скъпоценните уроци на Христа...

Исус е възложил на църквата Си свята отговорност, чието изпълнение призовава към себеотрицание на всяка крачка. Когато онези, които вярват в Него бъдат видени да вдигат кръста си и да го понасят по стъпките на своя Божествен Учител, като с желание и жертвоготовност вършат всичко според силите си, за да донесат благословието на всички, за които Христос умря, тогава по целия свят ще се разнесе свидетелство за силата на християнството и в сърцата на мнозина, които днес не вярват, ще поникне вярата в Онзи, Който даде живота си за спасението на грешния свят от разруха.

(Писмо No.43 от 6.03.1903 г. до близката приятелка Лусинда Хол)

МОЛИТВАТА - ТАЙНАТА НА СИЛАТА

Лука 6:12

В Лука 6:12 четем: **“В ония дни Исус излезе на бърдото да се помоли и прекара цяла нощ в молитва към Бога”**. Хората от света често пъти прекарват цели нощи в планове за постигане на успех, а Исус прекара много нощи в молитва. Той бе сам със Своя Отец и настойчиво търсеше небесния Господар с молби и сълзи. Исус сякаш бе в агония от отчаяние. Защо всъщност бе така? Божия Син дойде на лозето си, но бе отхвърлен и презрян. Неговите врагове крояха планове как да бъде разпнат. Все повече и по-силно сатанинските сили затягаха обръча около Него. Съпротивлението, което оказваха управници и свещеници, отговаряше по сила на убедителните доказателства на Неговата Божественост. Юдейските първенци ревнуваха и завиждаха, защото Исус притежаваше сила, която привличаше хората около Него. Езикът Му бе като перо на подготвен писар. Той сам представляваше съкровищница от познание, а Неговите притчи и примери изразяваха с простота небесната истина и на най-неуките. Под Неговото ръководство всички, които не можаха да се научат от книгите, имаха възможност да учат от природата.

Но тези, на които бяха поверени Божиите Свещени Писания, така че да бъдат техни верни тълкуватели, отхвърлиха и опровергаха изпратения от небето Учител. Исус видя, че техният дух и принципи изцяло противоречат на Библията. Той разбра, че те изопачават и оскверняват Божието слово. Нашият Спасител осъзна колко трудно би било да научи хората да четат правилно Свещеното Писание, когато техните учители го четяха в светлината на собствените си изкривени разбирания и преценки. Какво можеше да направи Той за да смекчи сърцата им и да ги покори? **Тази тегота на сърцето си Исус изливаше в горещи молитви.**

Юдеите можеха да се покаят, ако поискаха, но те бяха облечени в одеждите на гордостта и собствената си правда. Те претендираха, че са потомци на Авраам и гледаха на всяко обещание, дадено на Израил като на свое собствено. **Но истинският Божий Израил са онези, чиито сърца са обърнати, а не кръвните потомци на Авраам. “Тогава какво предимство има юдеинът? Или каква полза има от обрязването? Много във всяко отношение, а първо, защото на юдеите се повериха Божествените писания”** (Рим 3:1,2). **“Защото не е юдеин оня, който е вънкашно такъв, нито е обрязване онова, което е вънкашно, в плътта; но юдеин е тоя, който е такъв вътрешно; а обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в буквата; чиято похвала не е от човеците, а от Бога”** (Рим 2:28,29).

(Из ръкопис No.31 "А" от 7.03.1898г.- “Собствените Му Го не приеха”.)

НЕКА БОГ БЪДЕ НАЧАЛО, КРАЙ И НАЙ - ДОБРОТО ВЪВ ВСИЧКО

1 Кор 4:1,2

Всички, които имат дял в Божието дело, вършат добро, само защото Божията десница ги подпира в тяхното поприще. Трябва ли тогава да възхваляваме човеци и да им благодарим, като пренебрегваме самия Бог? Ако правим така, Бог не ще сътрудничи с нас. Когато човек поставя себе си на първо място, а Бог на второ, това показва, че той губи своя разсъдък, мъдрост и правда. Всичко, което е сторено за възстановяването на нравствения образ на Бога в човека, е направено, защото Бог е истинската резултатност на дадения работник. Исус казва в молитвите Си към Отца: **“А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото Си изпратил”** (Йоан 17:3).

Нека всеки настойник разбере, че когато работи за напредъка на Божията слава в нашия свят, независимо дали стои пред неверници или пред князе, той трябва да представи Бога като начало, край и най-съвършено нещо във всичко, което върши. Истинският християнин ще разбере, че има право на това име само когато възвишава Христа с непрестанно постоянство и нарастваща сила...

“А това, което се изисква от настойниците е всеки да се намери верен” (1Кор 4:2). Когато сме верни в прогласяването на Христа, нашите импулси ще бъдат под Божествен надзор, а ние ще растем непрекъснато, както духовно, така и интелектуално. Когато, обаче хората се съюзяват, за да превъзнасят човеци, без да имат какво да кажат за Бога, тогава те всъщност са самата слабост. Бог ще изостави тези, които не Му отдават признание във всяко усилие да се издигне духовно човечеството. **Единствено Христовата сила може да възстанови разсипания механизъм на човека. Навсякъде и по всяко време нека тези, които са край вас да бъдат свидетели на славата, която отдавате на Бога. Нека човекът остане в сянка, нека Бог бъде изявяван като единствената надежда на човечеството. Всеки трябва да прилепи своя дом към вечната Канара - Исус Христос; тогава той ще издържи на бурите и вихрушките.**

Бог подготвя ума, за да бъде разпознат от него и да намери лек и помощ за мъчещата се и бореща се душа. Той ще просвети всеки, който е застанал под Неговото знаме, като верен настойник на небесната благодат. Човек не би могъл да покаже по-голяма слабост от това да мисли, че ще бъде далеч по-силно приет в очите на човеците, ако напусне Бога и общението с Него. Бог трябва да бъде най-високо. Мъдростта и на най-мъдрите е глупост пред Него.

Небесният Отец е дал на човека безсмъртни принципи, пред които един ден ще се преклони всеки човешки авторитет и власт. Ние притежаваме истина, която ни е била поверена. Скъпоценните лъчи на тази светлина не трябва да се крият под шиника, а трябва да осветяват всички, които са в дома.

(Ръкопис No.21 от 8.08.1899г.- “Отдайте Богу славата, която е достойна за Неговото име”.)

9-ти март

БОГ РАЗКРИВА ПЛАНА НА БИТКАТА ПРЕД НАС

Ефес. 6:12

Нашият небесен Отец е представен пред човешкия род в характера на Христа. Чрез Него завесата, която скрива Божията слава се дръпва встрани и разкрива пред очите ни сиянието на Божията личност. Библията ни показва Бога в Неговата недостижима възвишеност и святост, но това не е състояние на бездейност, на мълчание и усамотение; напротив, Отец е заобиколен от десетки хиляди по десетки хиляди и хиляди по хиляди святи същества, всяко от които очаква да изпълни волята Му и отбелязва всяко зло и неправда, извършени срещу онези, които са Божие наследство.

Нека всички, които проявяват слаб интерес към изкуплението на Христовата кръв, да помнят, че Господ ще се отнесе към тях със същото безразличие, с което те са посрещали своите близки в техните беди и скърби. В книгите се записва всяко деяние на неправда, грабителство и подтисничество. Всеки, който се възползва от човешките същества, създадени по образ и подобие на Бога, всъщност сътрудничи на Божия враг, затова такъв човек ще получи двоен дял от ръката на Божието възмездие. Сатана все по-силно действа с ужасна отмъстителност, а хората участвуват заедно със злите ангели в нараняването на душите на Божиите избрани. Господ вижда сълзите и чува виковете на Своя народ.

Той не е скрил от чадата Си плана на битката. Той е представил пред Своето войнство истината за огромния конфликт и е дал Своите думи на насърчение. Бог съветва всекиго да не влиза в битката преди да е разбрал цената на тази постъпка. В същото време, Той уверява всички воюващи на Негова страна, че те не са сами в битката, а свръхестествените сили ще направят слабите способни, като упоават на Него, да станат силни срещу гигантския съюз на злото, изправено срещу тях. Бог сочи към небесната вселена и ги уверява, че святи същества се борят срещу началствата, властите и духовните сили на нечестието и мрака на този свят в небесните места.

Божиите чада сътрудничат с цялото невидимо войнство на светлината. Сред техните редици не са само ангели, но и Святият Дух- представител на Главнокомандващия небесното войнство, слизащ от небесата, за да ръководи битката. Нашите слабости и недъзи може да са доста, грешките и греховете ни - многобройни, но прощението е дадено за всички, които със съкрушено сърце изповядват и изоставят своите грехове. Ангели на светлината биват изпращани да помагат на такива хора във всичко, от което се нуждаят.

(Писмо No.102 "А" от 1896 г. до О. Тейт, който тогава е директор по разпространението на "Ривю енд Херълд".)

ИМАЙТЕ В СЕБЕ СИ СЪЩИЯ ДУХ

Филип. 2:5-7

Данаил бе юноша, когато го отведоха в робство във Вавилон. Вероятно е бил на 15 или 16 години, защото е наречен “дете”, а това означава че е бил в най-ранните си младежки години. Защо той отказва да яде от разкошната царска трапеза? Защо не пожела да се докосне до виното, въпреки изричната царска заповед? Той разбираше, че след постоянна употреба, виното щеше да се превърне за него в нещо приятно и щеше да го предпочита пред водата. Данаил сигурно е възразил срещу това още на царската трапеза, но при наличието на царска заповед, не е имало друга възможност за оспорване или каквото и било друго действие. Но Данаил и неговите другари се посъветваха заедно. Те внимателно проучиха до какво би могло да доведе употребата на виното за тяхното умствено и физическо развитие. Младежите изследваха въпроса най-прилежно. Виното само по себе си, решиха те, бе една примка. От старите пергаменти, които бяха чели, те знаеха историята на Надав и Авиуд. От случая с тези свещеници бе ясно, че употребата на вино ги караше все повече да го обичат. Те пиеха вино преди свещенослужението си в светилището. Сетивата им оставаха притъпени и объркани. Те не можеха да направят разлика между свещения и обикновения огън. Замъгленият от алкохола мозък не можа да спре Аароновите синове да сторят онова, което Бог най-строго бе забранил на всички, които изпълняваха святата служба. Така те положиха в кадилниците си обикновен огън, когато Бог най-строго изискваше да изпълняват служението си само с неугасимия огън на олтара...

Другото съображение на пленените младежи бе в благословието, което царят изискваше преди храна, за което той се обръщаше към своите божества - идоли. Той отдаваше част от храната и виното, които принасяше пред идолите си. Този акт, според религиозното възпитание на младите евреи, посвещаваше цялата храна на идолите. Според верните на Бога младежи, да се седи на трапеза, където се практикува идолопоклонство, би означавало да се безчести името на Светия Израйилев. Затова и четиримата решиха, че не могат да седят на царската трапеза, където се хранят от изрядните ястия и да пият поднесените вина, които бяха изцяло посветени на божествата - идоли. Това не бе проява на самонадеяна дързост от тяхна страна, а израз на непоклатима любов към истината и правдата. Те не трябваше да се отделят от другите, но това се налагаше. В противен случай те щяха да покварят своя живот в царския двор на Вавилон.

(Ръкопис No.122 от 10.03.1897г.- “Данаил”.)

РАБОТАТА НА АНГЕЛИТЕ

4 Царе 6:17

Колко малко са тези, които съзерцават невидимите сили. Хората действат по свой избор или на страната на Бога, или на сатана. Цялото небе живо се интересува от човешките същества, които изглеждат толкова заети в своите дейности без да се замислят за невидимото. Техните мисли не са с Божието Слово и Неговите поучения. Ако правилно възприемаха Словото, биха се учудили, че съществуват сили - добри и зли, които наблюдават и следят всяка дума и постъпка. Невидимите представители на тези сили са във всяко делово събрание, във всеки съвет, всяка молитвена служба. В тези обществени събирания има повече слушатели, отколкото се виждат, а на всеки от тях е отредена работа за вършене. Тези невидими представители са съработници на Бога или сатана и те работят с много по-голяма сила и постоянство, отколкото обикновените хора. Понякога дръпват завесата, за да ни разкрият невидимия свят и нашите умове да се откъснат от суетата и притесненията, като се замислят над факта, че на всички наши дела и думи има свидетел, дори когато се считаме вгълбени в работата или напълно самотни.

Бог иска нашите възприятия да бъдат изострени, за да разберем, че тези могъщи небесни пратеници, които посещават нашия свят, имат активен дял в работа, която считаме за своя. Тези небесни същества са служещи нам ангели, които често се преобразяват като човечи. Те разговарят като случайно срещнати непознати с всички участници в Божията работа. В мрачните уединени места те са били единствени придружители на самотния пътник, когото е грозяла беда. В подхвърляни от бурни вълни кораби, ангели в човешки образ са изричали думи на насърчение, с които са прогонвали страха и са вдъхвали надежда в миг на голяма опасност, а в същото време пасажерите са мислели, че това е някой от тях, с когото преди не са имали възможност да говорят.

Мнозина при различни обстоятелства, са слушали гласовете на обитатели на други светове. Тези небесни пратеници са дошли, за да вземат участие в земния живот. Те са говорили в събрания и са разкривали човешки съдби пред събраните слушатели; извършвали са дела, за които човешките чада нямат възможност и способности. Неведнъж те са заставали начело на армии или са били изпращани да лекуват епидемии. Ангели са споделяли скромната трапеза на различни семейства, а често са се явявали като изморени пътници, молещи за подслон през нощта.

Всички ние се нуждаем от много по-добро и ясно разбиране на работата, която тези посетители от небето вършат.

(Ръкопис No.39 от 11.03.1898 г. - "Денят на равносметката".)

12-ти март

БОЖИЯТА РАБОТА - НАШЕ ПОСВЕЩЕНИЕ

2 Кор. 5:19

Колкото и големи да са човешкото познание и мъдрост, ако те не са поучавани от Святия Дух, човек си остава крайно невеж в духовните неща...

Поставете се изцяло в зависимост от Онзи, Който може да държи душите, посветени на Неговия скъпоценен имот, Който може да ги вдъхнови със Своя Дух и да ги изпълни със несебелюбива взаимна обич, като по този начин им даде възможност да свидетелствуват, че Той е пратил Сина Си в света, за да спасява грешници.

Коренът на истинската себепожертвувателност е в любовта към Исус, нашия Господ - любов толкова силна, че да направи носенето на Неговото иго леко и благо, и да накара човеците да разберат, да се поучават от Неговата кротост и смирение.

Божиите слуги имат една обща работа. Тяхната цел трябва да бъде обръщането на души към чистата истина на Божието слово. Те не бива да прикрепват към себе си хора, които само биха повтаряли всичко казано или внушено от вярващите. **Христос е основата на всяка истинна църква.** Всички, които са доведени до една нова вяра, трябва да се основават на Него. Простите и ясни истини на Евангелието трябва да бъдат винаги в ума. **Христос, и то разпнат, като изкупителна жертва за греха е великата и най-важна истина на Благовестието, около която са събрани всички други истини.** Спрямо тази неподражаема истина всички останали са като притоци на огромна река.

Всички истини, правилно разбрани, водят началото на своята ценност и значимост от връзката си с тази истина. Апостол Павел посочва царското величие на този факт. Той обръща внимание на всички поучаващи в Словото важността на изтъкването на Христос пред душата, като единствено средство за спасение. *“А далеч от мене да се хваля”,* пише той, *“освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез който светът за мене е разпнат, и аз за света”* (Гал 6:14).

Нека никой човек не търси приобщаването на души към себе си. Бог е Основател на Своята църква и ние имаме Неговото непроменимо обещание, че всички, които са Му верни и ходят в пътищата на Неговия съвет, ще получат небесното Му присъствие и закрила. **До края на времето Христос трябва да бъде на първо място. Той е Източникът на живота, Силата, Правдата и Святостта. Той е всичко това за онези, които носят Неговото иго и се поучават от своя Господ на кротост и смирение. Той няма да търпи себевъзвеличаване от страна на човека.**

(Писмо No.39 12.03.1902 г. до пастор Е. Франке - евангелски работник.)

ИЗСЛЕДВАЙТЕ ПИСАНИЕТО !

2 Тим. 3:16,17

Свещеното Писание представлява само по себе си ключ за скритите в него съкровища. Човешките предположения тук нямат никаква стойност. Трябва много да се внимава да не се вмъкнат човешки заблуждения. Всеки изучаващ Словото трябва да бъде научен да дава ясно изложение на Библията според примера, който ни даде Исус, когато поучаваше. Христос не изрече нищо, което да послужи за удовлетворяване на нечие любопитство или за стимулиране на егоистични амбиции. Спасителят не се занимаваше с абстрактни теории, а с най-същественото за развитието на характера; с онова, което щеше да разшири човешката способност да опознае Бога и да увеличи добродетелната сила на всяка душа. **Божият Син говореше за истините, свързани с поведението в живота - истини, които свързват човека с вечността.** От стиховете на Евангелието научаваме, че хората са Го слушали с радост: **“И учудваха се на учението Му, защото Неговото слово беше с власт”** (Лука 4:32).

Не е нужно да товарим умовете си с отвлечени и далечни обяснения на думите в Свещеното Писание. Така са постъпвали юдейските учители. Те цитираха идеите и традициите и по този начин объркваха умовете на слушателите си. Като учение те приемаха човешки повеления. Ние не трябва да търсим откровения, които не са дадени в Божието слово. Всеки от нас трябва да представя ясното поучение на Библията с простотата на Христа. Хората, които са на високопоставени длъжности в света, ще бъдат очаровани от ясното, откровено изявление на Библейската истина.

Казано ми бе, че засега църквите не напредват в познанието на истината, но ако учителите в истината приемат работата, която ясно е посочена в Свещеното Писание, тогава стъпките на мнозина ще бъдат утвърдени върху пиедестала на Христовото Откровение. Много ще бъдат тези, които ще знаят повече за истината в тези последни дни в сравнение с всички живели и учили преди тях...

Нека всяка направена стъпка води към напредък, към истинско обръщане и преобразяване, към безрезервно посвещение на ум, сърце, душа и здраве в служба на Господа. Нека всичко, което се прави, да е насочено към истинско реформиране в мисъл, слово, дело и изграждане на характера. Нека истинското да бъде отделяно от фалшивото. Не позволявайте на врага да ви подвежда да впитате неправилни фигури в тъканта на вашето познание. Винаги изтъквайте Христовата любов пред децата и младите. Непрестанно повтаряйте пред тях Неговите прости уроци.

(Из писмо No.111 до пастор Дж. Бътлър - по онова време председател на Южната Уния - 13.03.1904 г.)

14-ти март

БОГ Е ПАЗИТЕЛ НА ПРАВДАТА И МИЛОСТТА

2 Лет. 16:9

Всеки работник сега трябва да се посвети на работа за Бога и в ежедневието си да изпълнява принципите на Божието Слово. Мои братя и сестри, отхвърлете от себе си онези особени черти в характера си, които са причина лесно да се смущавате и обърквате. Очистете се от тях. Умрете за личното “аз” и отворете вратите на Христос, за да заживее Той във вас. Ходете смирено с Бога и нека правилните принципи да ръководят живота ви...

Нека Словото стане ваш пътеводител и ваше правило за поведение. То ще ви научи на свършени обноси, на благочестиво поведение и на безпогрешна преценка. Изучавайте Словото! Когато сте в голямо смущение или объркване, търсете в Библията съвет, който е подходящ за вашия случай. Търсете Божието ръководство. Никога не се отдавайте на неща, които Господ забранява в Словото Си, а се посвещавайте на онова, което Писанието изисква от нас да вършим винаги. **“Вие изследвате Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот и те са, които свидетелстват за Мене”** (Йоан 5:39).

Христос дойде, за да положи и установи реформи, и да привлече човешките чада към Себе Си. Неговата воля трябва да се върши и на земята така, както се изпълнява на небето. Когато вече сте определили какво реформиране ви е необходимо, започнете да работите за него с непрестанно, безстрашно насърчение - до край. **Не се надявайте, че ще постигнете чистите възвишени принципи на истинското реформиране без да срещнете противопоставяне.** Божието Слово ясно и просто говори, че всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса ще бъдат гонени от онези, които искат да разрушат посочените от Бога истини и правда...

Няма действие в нашия живот, за което Бог да не е лично загрижен, нито някакъв интерес, който да не е скъпоценен в Неговите очи. **“... и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века”** (Мат. 28:20). Бог е покров и щит за Своя народ. Той простира ръцете си над Своите уповаващи чада и никой не може да нарани някое от тях без да удари Божията ръка.

Бог е също Пазител на правдата и милостта. Той преценява начина, по който се отнасяме с нашите съработници. От Бога не можем да скрием и най-малкото деяние, което засяга правата дори на един от Неговото наследство. Бог ще въздаде Своята правда пред всички, които възнамеряват да оскърбяват или да се възползват от своя ближен. Бог вижда подбудите за всяко действие. Като изповядващи името Му Негови последователи, ние трябва да държим за истината в нейната чистота. Във всяко деяние от ежедневието живот ние трябва да изявяваме Христос с пълното познание за правда и справедливост.

(Из писмо No 94 от 14.03.1904г. до работниците в санаториума Боулдър.)

15-ти март

ВРЕМЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ

Исая 58:1

Дошло е времето, когато нещата трябва да се назовават с техните истински имена. Истината трябва славно да тържествува, а онези, които дълго са се колебаели между две мнения трябва да вземат своето становище и да решат дали са за или против Божия закон. Някои ще започнат да се занимават с теории, които погрешно тълкуват Словото и подриват основата на истината, установена непоклатимо точка по точка и подпечатана със силата на Светия Дух. Старите истини трябва да живеят, за да посрещнем с разум и мъдрост фалшивите теории, които врагът е успял да вмъкне. Между истината и заблудата не може да има единство. Ние можем да се свържем с подведените в заблуждение единствено, когато те се обърнат.

Има един Бог и на мен е поръчано да кажа, че Неговата истина не трябва да бъде отстранявана; че злите, прелъстителни теории, които навлизат, могат да бъдат изкоренени. Много са умовете, попаднали в плен на лъжата, защото години наред те са основавали своето доверие в някой, който ги е хранил с научни измислици, пригодени за техния апетит.

С право можем да се разтревожим от надвисналата над нас криза. Божият закон е погазен и резултатът се вижда в безправието и беззаконието, които заливат света. Човешкият живот не струва вече почти нищо. Духът на омраза и безразличие се шири неистово.

Жителите на Ноевия свят бяха погубени, защото, след като им бе даден период от 120 години, през който трябваше да направят своя избор между доброто и злото, те умишлено пожелаха да следват своите нечестиви пътища. Те загинаха в Потопа, защото не се възползваха от възможността, която Бог им даде да се покаят и обърнат от злото.

Още веднъж, преди страшното унищожение на света с огън, Бог дава един период на изпит. На хората отново се дава възможност да покажат дали са верни или не на Бога. Сатана търси чрез посредничеството на влиятелни личности да постигне обновяването на света посредством човешки планове и проекти. Тези хора искат да бъдат реформатори, но не постигат нищо, защото не работят в редиците на Христовите последователи. Могат ли тогава да реформират другите, след като не са успели да постигнат това със себе си?...

Като Божии свидетели ние трябва да разнесем по целия свят една вест. Господ има много чада, които още не са чували за истината. Божиите служители трябва да им предадат последното предупреждение.

(Из писмо No.121 - до сина ѝ Джеймс Едсън от 15.03.1905 г.)

16-ти март

БОЖИЯТА БЛАГОДАТ ДАВА СИЛА ЗА ПОБЕДА

Тит 2:11

Аз следя и очаквам идването на моя Господ. Но не бива само да чакам, да бдя и да се моля, а трябва също така да работя най-прилежно. **Всяко действие в нашия живот, в нашите делови отношения с другите, трябва да бъде ръководено от Божия закон.** Тогава не ще можем да се отклоним от правото и справедливостта към ближните си, независимо какви са обстоятелствата, защото Бог няма да работи с греховете на човек, които би наранил неговия ближнел. Когато гледаме към небето и изказваме своите моления пред Бога, като проявяваме безкористна, породена от нашата обич към Исуса Христа любов към другите, който Той е изкупил със собствената Си кръв, ние ще се издигнем над най-мъчителните и прелъстителни изкушения. Смиреното упование и зависимост от Бога са нашата гаранция и сила. **“Но ти, о душе моя, тихо уповавай само на Бога, защото от Него очаквам помощ”** (Пс. 62:5).

Във всички случаи хората, с които общуваме или сме свързани, особено ако те са много бедни, трябва да бъдат уважавани и почитани от нас, защото те имат толкова малко неща, които да радват живота им и поради това се нуждаят от помощ. Душите са твърде скъпоценни, за да се отнасяме с тях като с нещо незначително. Те са изкупеното Божие притежание. Онези, които са били подминати и пренебрегнати, ще бъдат издигнати високо от Бога, ако уповават в Него. Божията благодат приема хората такива, каквито са и работи с тях като просветител и възпитател, като използва всеки принцип, на който се обляга всестранното възпитание. Постоянното влияние на Божията благодат учи душата според методите на Христа и всяка противна, зла страст, всеки недостатък в характера биват преобразявани от влиянието на Христовия Дух, докато подежда една нова, подбуждаща сила, изпълнена със Святия Божий Дух по подобие на Божествения образ.

Никога не забравяйте, че мислите дават форма на действията. Повтаряните действия оформят навици, а навигите - характера. И така, ако отдаваме внимание на малките неща, не бива да се боим, че по-големите ще бъдат опетнени и покварени.

Библията трябва да бъде правилото за живот. Чудно е в очите на непадналите светове, че хората, които поучават принципите на Словото не винаги прилагат на дело истината. Малцина са тези, които разбират какво значи да бъдеш в пълнотата на Христа, Който е за нас изявената Божия воля. Словото Му няма да бъде лишено от почит, ако бъде въведено в практическия живот, за формиране на навици, които биха усъвършенствали характера.

(Из писмо No.85 до брат Олсен, председател на Генералната Конференция - 1896г.)

17-ти март

НИЕ МОЖЕМ ДА ПОБЕДИМ, КАКТО ХРИСТОС ПОБЕДИ

Евр. 4:15

На неимоверна цена и чрез един мъчителен процес, който е тайна - както за ангели, така и за човечи, Христос прие човешко естество. Като прикри своята Божественост и се отказа от славата Си, Той се роди като бебе във Витлеем. В плътта на човек Той живя според Божия закон, за да може да осъди греха на плътта и да свидетелства пред небесните същества, че законът е постановен за живот и за да осигури щастие, мир и вечно добро на всички, които му се покоряват...

Това е тайната на благочестието - че Равният с Отца трябваше да облече Своята Божественост с тлението на човешкото естество и като остави целия блясък на длъжността си на Началник на небесните войнства, да се принизи стъпка по стъпка в пътеката на смирението, където срещаше страшно и все по-безмилостно унижение. Безгрешен и непорочен, Той застана в съдебната зала, за да бъде изпитан, за да бъде случаят Му разгледан и накрая да бъде осъден от самия народ, който Той бе избавил от робство. Господарят на славата бе отхвърлен и осъден - да! Той бе презрян и оплют. С нескрито злорадство хората, които считаха думите Му за богохулство, Го удряха в лицето...

Пилат обяви Христос за невинен, като заяви, че не намира нищо зло в него, но за да угоди на юдеите, той заповяда Исус да бъде бичуван, а след това, когато бе цял покрит в рани и синини, Го предаде на жестоко умъртвяване чрез разпъване на кръст. Исус, Величието на небесата, бе поведен като жертвено агне на заколение и сред подигравки, злорадство, присмех и лъжливи обвинения, увисна прикован на кръста. Но както овцата не издава глас пред стригачите си, така и Той не отвори уста. Исус отдаваше живота Си заради живота на света, за да може всеки, който повярва в Него, да не погине...

Христос понесе греховете на целия свят. Той понесе нашето наказание, идващо от Божия гняв срещу греха. В изпитанието Му имаше и жестокото изкушение да помисли, че е изоставен от Бога. Душата Му стенеше от агонията и ужаса на големия мрак. Ако не бе възможно да попадне под влиянието на изкушението, Христос нямаше да може да бъде съпричастен с изкушенията на човека. Той беше като един от нас, поставен на изпитание - така, както бе поставен някога Адам и както е изпитван всеки човек. Защото изкушението не е изкушение, ако не съществува вероятността да се поддадем на силата му. То (изкушението) идва и бива успешно посрещано, когато човек усеща силата на едно влияние, което му внушава да върши неправда и, като осъзнава, че може да извърши тази неправда, той и противостои чрез вяра, с пълно упование в Божествената сила.

(Из ръкопис No.29 от 17.03.1899 г. - "Пожертван заради нас".)

18-ти март

БОГ НИ ЗОВЕ ДА БЪДЕМ НЕГОВИ РАБОТНИЦИ

Марко 13:34

Божиите ангели са готови и очакват да тръгнат заедно със смирените души, които, с Библията в ръка, ще отидат до всички, които са се запознали с тази светлина и ще им прочетат: "Така казва Господ". Колко необходими са онези, които имат дарбата да пеят. Мелодията на хваление е постоянната небесна атмосфера. Често пъти изворите на вяра за покаяние избликуват в отделната душа, подбудени от думите на свети песни. **Песента е едно от най-резултатните средства за предаване на духовната истина и за отпечатването и в съзнанието на слушащия.**

Нека малки групи от работници излизат на служба като Христови мисионери и да вършат онова, което Господ заръча на Своите първи ученици. **Нека двама по двама да ходят в различните части на големите градове и да предават Божията предупредителна вест.** Разказвайте на хората историята на Сътворението и как в края на Своята работа Господ си почива на седмия ден и го благослови, като освети и отдели това особено време за вечен паметник на Неговото творение.

Църковните членове - млади и стари - трябва да се учат да излизат и прогласяват тази последна вест към света. Ако тръгнат смирено, Божиите ангели ще ги придружават и поучават да издигат гласове в молитва, в хвалебна песен, а също и как да прогласяват Евангелското благовестие за настоящото време. Ние нямаме нито минута за губене...

Кой ще поеме тази работа - да поучава млади и стари на Библейската истина? Кой ще разнася вестта, като следва Христовия план на работа?... Във всеки голям град има много души, които са готови да четат, практикуват и обясняват истината.

Братя, Христос ви зове! Ще се вслушате ли в Неговия глас? Ще станете ли Негови вестители? Ще търсите ли изгубените овце от стадото Му? Готови ли сте да поучавате словото Му с пълно смирение и сериозност пред всички, които желаят да слушат?

Млади братя и сестри, поемете делото за което ви призовава Христос. Разказвайте чудния разказ за кръста. Исус ще ви ръководи и напътства как да използвате своите способности за добри цели. Когато получите съживителното влияние на Святия Дух и се стремите да научите и другите за вашия Спасител, умовете ви ще се обновят и вие ще можете да представяте Словото с думи, които са непонятно красиви за вашите слушатели. **Молете се, пейте и говорете думите на Библията...**

Онези, които посветят себе си безрезервно на Христа, ще получат дара на духовната свобода, а благодатта на Спасителя ще им донесе светлина, мир и радост. **Спасителното въздействие на истината ще освети душата на всеки, който я приема.**

(Из писмо No.108 от 18.03.1907 г. - до братята от град Грейнзвил, щат Тенеси)

19-ти март

НЕ СЕ ОТДРЪПВАЙТЕ ОТ ОБЕЩАНОТО !

Гал. 6:9,10

Нека тези, които са сключили обет, да придвижат напред Божието дело, не се отказват от своите обещания и да задържат това, което са дали. Хората, поели върху себе си отговорността да анулират обещанието, дадено на Бога, допускат да вършат онова, заради което не биха искали да отговарят в деня на окончателната равностметка. Съветът на отделни личности, които препоръчват средствата да не се дават за Божието дело, а да се вложат в различни предприятия, трябва да се отхвърля, защото Бог ви казва: **“Събирайте си съкровища на небесата. Вложете средствата си за напредъка на Моето дело, за откриването на нови полета, така щото светлината на истината да освети всички части на света”**.

Колко щедър бе Божият дар към човешката раса. Той **“толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, та всеки, който повярва в Него, да не погине, но да има вечен живот”** (Йоан 3:16). Господ Исус даде живота Си за света, за да имаме съвършен пример пред себе си. Като остави царския си блясък и корона, Той слезе на земята като човек. Исус бе изкушаван във всичко, което човек би могъл да срещне в живота си, но никога не съгреша, а винаги следваше избрания от Него път. Той бе пазен от Божията сила и поддържан от Онзи, Който ще бъде помощник на всички, които Го обичат и пазят Неговите заповеди.

Христос живя обикновения живот на син, роден в семейството на беден човек. Затова още от дете познаваше нелекото ежедневие на бедните деца. По-късно, по време на Неговата мисия, хората довеждаха децата си при Него за благословия и тогава Исус си мислеше за жената, която Му бе дала живот на човек. Затова Той почиташе майките на тези деца и благославяше както тях, така и децата им. Христос предаде Себе си на живот, преминал в смирение и бедност, за да може от детската възраст до мъжественото съзряване да остави пример за това какъв трябва да бъде живота на всеки член на човешкото семейство.

Всички, които са станали Божии чеда, трябва да правят всичко по силите си да издирват и спасяват изгубени души. Те трябва да използват всякакви възможни средства, за да дадат на грешниците Словото на живота и спасяващата благодат на Христа. Вярващите трябва винаги да помнят жертвата, която Христос направи, за да може, приемайки човешко естество, да бъде пример за човечеството.

(Писмо No.104 от 19.03.1907 г. - **“До всички, направили щедри дарения за делото на настоящата истина”**.)

20-ти март

РЕВНОСТТА И СРЕБРОЛЮБИЕТО СА ПОРИЦАНИ

1 Тим. 6:9

Преди доста години, във видение ми бяха представени някои неща, свързани с вас и семейството ви. Миналата година, през юни, ми бе дадено да видя различни семейства, които бяха на погрешен път и тогава отново ми бе показано вашето семейство във връзка с твоя съпруг и деца, сестро. Видях как гледаш на съпруга си с

някакъв ревнив страх. Сърцето му бе посветено на теб, но въпреки това ти се боеше, че мислите му могат да са отнесени към други, които нямаха право на неговите чувства. Страховете ти бяха безпочвени, но въпреки това непрекъснато те съпътстваха през целия ти брачен живот. Ти бе пропиляла много часове в ненужни страдания, пресявайки всяка дума и постъпка на съпруга си, като накрая винаги завършваше с неодобрение и погрешно заключение.

Сатана винаги бе готов да даде своя дял, за да опорочи щастието на вашия дом. Видях как този дух на ревност бе жесток като смъртта и предизвикваше отчуждаването ви един от друг. Случваше се децата често да проявяват разбиране към чувствата на майка си. Нейната унилоост и нажаленост пораждаха съчувствие в сърцата им и те в една или друга степен започваха да се откъсват от своя баща. Цялото това нещастие бе внесено отвън, защото сатана преувеличаваше невинните слова и постъпки и ги превръщаше в грешки...

И ти, брат П., също имаш своя дял в работата, с която ще избавиш себе си от висшия си егоизъм. Ти ставаш все по-затворен и обикваш парите толкова много, че всеки грош ти се вижда безценен, а щедростта на твоя характер се изражда в любов към парите, в желание да ги събираш и трупаш. **Да, ти спечели пари, но замисли ли се каква загуба ти причини това? Какво ти струваше печеленето на пари? Спасителната сила на вярата и истината бяха пожертвани по най-безмилостен начин.**

Братята в истината трябва да изоставят тези несигурни бизнес-начинания. (Е. Вайт има предвид патентно дело и ценни книжа). Потърсете някоя постоянна работа дори с малка заплата, но не се отдавайте на прекомерно много промени. Мнозина от нашите братя се въвличат в ангажименти с патентни права, които им изглеждат обещаващи, но след като се хванат на примката, печелят само разочарование и похарчват всичките си средства - средства, които би трябвало да се използват за издръжката на семействата им и за напредъка на делото на истината. След това идват угризенията, себеукоряването, съжалението, при което някои души изгубват упованието си и своята духовна радост, а след това и здравето си.

(Из писмо No.9 от 20.03.1864 г. - до мъж и жена, които са били сред първите вярващи-адвентисти.)

21-ви март

РЕЛИГИЯТА В ДОМА

Притчи 22:6

Възпитателните влияния на домашния живот са решаващ фактор за добро или зло. Тези въздействия са в много отношения неосезаеми и постепенни, но ако бъдат приложени правилно, ще донесат пълнота от скъпоценни резултати. Христос дойде на тази земя, за да стане наш образец; да ни покаже чрез наставление и пример характера, който трябва да придобият всички, съставляващи Божието семейство. Той дойде да благослови и спаси човешката раса и да възвиси човеците до положение да станат синове и дъщери на Бога. Затова Исус Се смири и от най-високото положение слезе до най-ниското. В небесните дворове бе решено майката на Изкупителя да бъде непорочна, благочестива девица, макар и бедна по отношение на светс-

ките богатства. Презряното селище Назарет бе избрано за Негов дом. Йосиф, Неговият земен баща беше дърводелец и Този, Който Сам бе наредил всеки израилев младеж да научи определен занаят, Сам научи занаята на дърводелството. **Никой не бива да се срамува от честната бедност.** В продължение на 30 години Христос се покоряваше на Своите родители и с труда на работните си ръце участваше в издръжката на семейството. **С това Исус искаше да ни научи, че трудът не е унижение, а чест; че длъжност на всеки човек е да бъде зает в полезна и почтена работа...**

Колко отговорна и сериозна е работата да се грижим за тези, за които Христос е умрял, да приучаваме децата да не обичат от все сърце нещата от този свят, да не пилеят време и сили за безполезни и нищо не струващи вещи. Но за да възпитат правилно децата си, майките трябва първо да се учат в Христовото училище. Майката - християнка трябва да прекарва в молитва доста време, защото домът е мястото, където децата трябва да се поучават да бъдат верни на Божието ръководство. С търпение и сдържаност трябва да провеждаме тяхното обучение и възпитание. Укорите и карането никога няма да доведат до добри промени. Майките и бащите извършват оскърбителен грях, когато възпитават децата си да се поддават на изкушителя, като сами се поддават на изкушения и с това приучават децата си според най-погрешните методи. **Децата трябва да се възпитават и дисциплинират така, че да станат способни да заемат своето място в небесното семейство...**

Истински съчувствителното майчино сърце се докосва до всички, с които тя влиза в допир. С решимост и упование тя се стреми да обръща своенравни души към Христа. Чрез Неговата сила такава майка е способна да извърши много. Тези, които нямат деца, също имат своите отговорности. В повечето случаи те приемат в домовете си бездомни дечица или сираци. Тях именно могат да възпитат в Христа, за да упражняват след това онези добродетели, които са толкова необходими в нашия свят.

(Ръкопис No.34 от 21.03.1899 г. - "Животът в домашен кръг".)

22-ри март

ДА ГЛЕДАМЕ С НЕБЕСНО ПРОЗРЕНИЕ

Михей 6:8

Между представители на сатана и небесните ангели се води непрекъсната битка. Божият противник се бори на живот и смърт за власт над човешките души. Ако всички можеха да видят подмолните течения, които се крият зад всяко благовидно изкушение, ако можеха да разберат привидно небесните по облик сатанински измами, тогава щеше да има далеч по-голяма предпазливост и внимание, а не толкова силно упование в човешката мъдрост и пренебрежение към Божията помощ. Но когато нашият духовен взор е заслепен, ние не сме в състояние да съзрем очевидните случаи, които са се явили само за да се отклонят стъпките на Божиите люде от сигурния път в пътеки, които са хлъзгави и опасни.

Господ би желал да оформи и изгради живота по най-верния начин и да установи стъпките ни върху вековната Канара. Когато обаче човеците са егоцентрични, самохвални и уповаващи на себе си, ангелите съжालяват, защото знаят, че в умове-

те на другите ще бъдат засети семена на бурени, които по-късно ще прорастат и ще дадат лошия си плод. **Единствената сигурност за всяка душа е да ходи смирено с Бога. Тогава хората могат да бъдат бдителни чрез молитвата. Те се молят само с уста, когато сърцето не е свързано с молитвата...**

Мнозина дотам са замъглили умовете си със своята самонадеяност, че са станали много доверчиви там, където би било по-добре за тях да не вярват така лесно и да бъдат предпазливи. Ако хората можеха да видят колко лесно егоизмът и духовната гордост се вплитат в тъканта на предполагаемата набожност и посветеност на Божието дело, и как, когато това нещо се прояви, те просто опорочават работата, като я изкривяват; тогава биха се помолили така: **“Помажни очите ми с небесния мехлем, за да виждам всичко както трябва...”**

Докато не настъпи смирение на сърцето и чистота на делата, винаги ще се вършат неща, които ще водят след себе си до цяла поредица от грешки. **Един погрешен ход, направен от липса на вяра, води до много пагубни обстоятелства.**

Не изглежда кой знае какво зло да допуснем сатана да ни победи в малките неща, независимо че става дума за интереси на вечността. Но всяка погрешна стъпка води до цял низ от такива стъпки, а след това до ревност и зли помисли за нещата, в които Бог иска да бъдем победители.

Кога Божиите люде ще се научат на мъдрост? Истинската религия на Исус Христос е свързана преди всичко с милостта и благодатта на Бога в нашето ежедневие. Бог чрез Христа е винаги непосредствено до нас - да, близо до всички, които Го призовават с простота и искреност, като разбират огромната си необходимост от мъдростта, която слиза от небето.

(Из ръкопис No.43 от 22.03.1898 г.)

23-ти март

БОГ - ОТКРИВАТЕЛЯТ НА ТАЙНИ

Втор. 29:29

През миналите векове Господ Бог е разкривал волята Си на Своите пророци, а това прави и сега. Настоящото и бъдещето са еднакво ясни за Него и Той показва на слугите си историята на онова, което предстои. Всезнаещият Бог поглежда напред през вековете и предсказва чрез пророците Си възходът и падението на царствата, при това стотици години преди събъждането на тези събития. Гласът на Бога ехти през столетията, за да каже на човека какво предстои. Царе и князе се въздигат в посоченото за появата им време. Те смятат, че изпълняват своите лични цели и намерения, но в действителност вършат онова, което е предсказано от Божието Слово, дадено на пророците. Те вземат своето участие в изпълнението на великите Божии намерения. Всички събития се подреждат така, както е изречено от Словото на Бога.

Невярващите и нечестивите не виждат и не разграничават знаменията на времето. В невежеството си те може и да откажат да приемат вдъхновеното Писание. Но когато християни говорят с насмешка за начините и средствата, използвани от великият **АЗ СЪМ**, с цел да ги разкрият пред другите, тогава те се проявяват като невежи, защото не познават Свещеното Писание, нито Божията сила.

Творецът знае точно с какви елементи от човешкото естество трябва да борави. Той знае какви средства да използва, за да получи желаната цел. Християнинът, който приема истината, цялата истина и нищо друго освен нея, ще счита Библейската история за най-вярно свидетелство. Миналото, т. е. историята на юдеите и техния бит от началото до края, вместо да бъде разглеждан презрително и с насмешка като "тъмна епоха", ще разкрива все повече светлина, когато бъде изучавано прилежно.

Човешките думи и твърдения могат да провалят всеки, който се уповава само на тях и да го направят да изглежда като разбит кораб. Божието Слово е непогрешимо и трае до века. Исус казва: **“Защото истина ви казвам; Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне”** (Мат 5:18). Божието Слово ще пребъдва през безкрая на вечността.

Бог живее и царува. Неговата слава не може да се побере в ръководни храмове. Той не е затворил Небето пред Своя народ. Както в епохата на евреите, така и сега, нашият небесен Отец разкрива тайните Си на Своите слуги - пророците.

(Из ръкопис No.39 от 23.03.1899 г. - “Верност или предателство”).

24-ти март

ДАРЕНИ С ВЪЗВИШЕНО ЕСТЕСТВО

Филип. 3:20,21

Скоро ще има ново небе и нова земя, където ще обитава правдата. Господ ми показва, че нашите физически, умствени и нравствени сили ще бъдат подготвени под ръководството на Светия Дух, за да извършат делото с пълна непорочност и благодат, без ни най-малка отсянка на сатанинско познание в тях, което да опетнява образа, оставен от Христос. Силите и способностите, оставени в правда, ще бъдат използвани, укрепени и подготвени за изпълнение работата с небесното назначение. Онзи, който използва тези два таланта в сегашния живот, ще покаже и в бъдещия, че неговите таланти не са били опорочени. Те ще бъдат използвани в един по-благороден и всеобхватен план. На всеки е възложена определена работа. Всички, които са съпричастни на Божественото естество, като са избегнали покварата и развалата, които царуват в света чрез похотта, ще разкрият един чист непорочен живот в настоящото време, което е период на подготовка за по-висшия, небесен живот. Тези хора започват да водят живот по небесния образец още тук, като носят Божественото естество в себе си във всяко поле на работата. **В небесните дворове няма място за измамници.** Там няма да се намерят фалшификатори, лъжци, прелюбодейци или коравосърдечни люде. Такива никога не ще видят Божието лице. Когато Христос дойде, Той ще вземе онези, които са очистили душите си посредством послушание спрямо истината. Някои от живеещите сега ще отидат в гроба, а други ще са живи и ще бъдат променени при идването на Христа. Тогава тленното ще се облече с нетление и тези обречени на болести и смърт тела ще се преобразят от смъртни в безсмъртни. Тогава ще бъдем дарени с едно висше естество. Телата на всички, пречистили своите души посредством послушание спрямо истината, ще бъдат прославени...

Небето е изпълнено с Божията слава. Какво да кажа, за да се пробудят почти парализираните духовни сетива на много млади и по-възрастни хора така, че да разкъсат оковите на изкусния измамник и да видят какви загуби понасят, когато не впрягат всичките сили на своя ум, душа и способности, за да изпълнят Божиите заповеди, с което да постигнат осветени духовни действия, а чрез тях да се подготвят за членове на царското семейство, като усъвършенстват своя християнски характер за благородното служене в небето.

(Ръкопис No.36 24.03.1906 г. - "Сериозно предупреждение".)

25-ти март

ХРИСТОС ПОУЧАВАШЕ С ПРИМЕРИ ОТ ПРИРОДАТА

Лука 12:28

Бог ни насърчава да размишляваме за Неговите дела в естествения свят. Неговото желание е да обърнем умовете си от изследване на изкуственото към изучаване на природата. Ще разберем това по-добре, когато вдигнем взор към Божиите хълмове и съзерцаваме делото на Неговите ръце. Божията ръка е оформила планините и ги поддържа в равновесие на мястото им, за да не се поместят освен по Негова заповед. Вятърът, слънцето, дъждът, снегът и ледът са инструменти за изпълнение на волята Му.

Чудно ли е това, че Христос, Който създаде всичко, избра простора за Свое светилище и желаше да бъде заобиколен от творенията Си. Исус вземаше поуците на уроците за нравствено назидание от природата, а това бяха неща, които Неговите слушатели познаваха доста добре. С тези прости примери Исус представяше истината. Често пъти Той откъсваше полско цвете, поставяше го в малката ръчичка на някое дете и посредством това нежно и простосърдечно средство изявяваше истината на Божественото Слово. Наш учебник са нещата от природата и Книгата на писаното небесно Слово. Бог е разпрострял пред нашите сетива прелестите на природната красота и наблюдава с радост и бащинско удовлетворение насладата на неговите чада от заобикалящата ги дивна хубост.

Корените на дървото имат двойно предназначение - те държат растението здраво прикрепено в земята и приемат през своите нишки всички нужни хранителни вещества. Така е и с християнина. Когато неговото единение с Христа - истинското стъбло - е пълно, когато той приема храната си от Него, тогава по клоните му протича живителния сок на духовната сила. Могат ли листата на такъв клон да повехнат? Никога! Дотогава, докато душата достига Христа, няма никаква опасност листата да повехнат, да клюмнат и изгният. Тогава изкушенията, които могат до връхлетят като буря, не ще могат да изкоренят такъв християнин. **Истинският Христов последовател ще се вдъхновява за дела от дълбоката си любов към своя Изкупител.** Чувствата му към неговия Учител са истинни и святи. За любящия, радостен християнин Исус казва: **"Вие сте Мои свидетели..."** (Исаия 43:10).

Всеки, който е прибягнал при Бога за закрила, който е повярвал в изпратената от небето вест и приема уверението, че ако изповяда своите грехове, Господ е верен и праведен да ги прости, такава душа Бог ще очисти от всяка неправда. Нашият

Бог е направил завет и е дал Своята дума, личното си величие и неизследимост, че ще дари прошка и мир на всеки който дойде при Него в името на Исус.

(Ръкопис No.16 от 25.03.1897 г. - "Принципи на възпитанието")

26-ти март

НАШИЯТ ХРИСТИЯНСКИ ЖИВОТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ РАЗБУДЕН

Откр. 3:18,19

Съвестта ни трябва да се очисти от мъртви дела, за да служи на живия Бог. **Освещението означава съвършена любов, съвършено послушание и пълно съгласие с Божията воля.** Ако личният ни живот бъде подчинен на образа на Христовия живот чрез освещаване на ума, душата и тялото, тогава нашият пример ще предизвика мощно влияние в заобикалящият ни свят. Ние не сме съвършени, но ни е дадено правото да скъсаме обвързването си с егоизма и греха и да продължим пътя към Съвършенството...

Огромни възможности, възвишени и святи достижения са предоставени на всички, които имат истинска вяра. Ще откажем ли тогава да помажем очите си с колурий, за да можем да видим чудните неща, които се намират пред нас? Тогава защо не се молим с ревностна настойчивост и да напредваме все по-напред и напред, достигайки мярката на светостта? Ние всички сме съработници на Бога и трябва да работим в съгласие един с друг и с Бога. **"Защото Бог е, Който, според благоволенieto Си, действа във вас и да желае това и да го изработва"** (Фил. 2:13).

Бог не благоволи в това да бъдем духовно слаби. Бог, Който заповяда на светлината да изгрее от мрака, е осветил сърцата ни, за да даде светлината на познаването на Христовата слава. И това съкровище ни е дадено в пръстени съдове, така щото превъзходната Божия сила да бъде изявена за Негова, а не за наша прослава. Предстоят ни конфликти и изпитания, но не бива да униваме или да се обезсърчаваме...

Бог може само да бъде прославен, когато всички вярващи в Него се стремят, в пълно послушание, към образа на Неговото съвършенство. Ние трябва да представяме в света красотата на светостта, защото никога няма да бъдем допуснати през портите на небесния град, докато не усъвършенстваме в себе си Христоподобен характер. **Ще получим освещение, ако с упование в Бога се стремим към него.** След това като Христови свидетели трябва да прогласим онова, което Божията благодат е сторила в нас.

Най-голямото безпокойство, което имаме, е несигурността, а приемането на Божиите благословения носи правда и мир. Плодът на правдата е спокойствие и увереност. Трябва да притежаваме простота и Богоподобна искреност. Нужна ни е мъдростта, която слиза от горе. **Нашият християнски живот трябва да бъде одухотворен от благочестие и изпълнен от Божествения живот.**

(Ръкопис No.38 от 26.03.1899 г. - "Божията воля за теб".)

РАБОТАТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НАС

Деян. 1:8

Когато издъхвайки на кръста Исус извика: **“Свърши се”**, завесата на храма се раздра от горе до долу. Еврейската церемониална служба на жертвоприношения вече бе излишна. Символът и образецът се сляха в едно, в личността на Онзи, за Когото говореха и сочеха всички жертви. Бе отворен един нов, жив път - път, по който юдеинът и езичникът, свободният и робът можеха да пристъпят към Бога и да намерят опрощение и мир.

Христос трябва да бъде възвишаван като Спасител на света. Той е Божието жертвено Агне, Коего отнема греховете на света. **“Но ще приемете сила”** - обеща Изкупителят - **“когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята”** (Деян 1:8). Последното деяние на Христа преди да се възнесе от този свят бе да възложи на Своите посланици да тръгнат по земята и да разнасят истината. Последните Му думи към учениците вложиха в умовете им мисълта, че те са пазителите на небесната вест към човечеството. Послушни на заповедта на Спасителя, те веднага се върнаха в Ерусалим и там очакваха обещаното изливане на Святия Дух. Помагаша им небесни ангели, които придаваха сила на посланието, прогласявано от учениците. Святият Дух даваше резултатност на мисионските им усилия и при един случай се кръстиха три хиляди души в един ден. Към учениците на Христа се присъедини и Павел - злият гонител на Църквата, обърнат в ревностен проповедник на вярата от чудотворната сила на Христа. По особен начин, на него бе поверена работата по разгласяването на спасителната вест сред езичниците.

На Йоан, заточен заради вярното си свидетелстване за Христа на остров Патмос, бе дадена небесна светлина, която трябваше да ръководи църквата. В затворническото си усамотение Йоан видя още по-ясно от всякога славата на Изкупителя, а така също и събитията в края на земната история. Апостолът съзря милостта, нежността и любовта на Бога, съчетани с Неговата святост, правда и сила. В даденото му откровение, любимият ученик на Христа видя как грешниците намират един любящ Баща в Онзи, от Когото техните грехове ги караха да се страхуват. Милостта и истината се сляха в едно, правдата и мирът се прегърнаха. Сега вместо да бягаме от Бога поради греховете си, ние тичаме към Неговите разтворени обятия, за да намерим закрила и прошка. Небесният престол, който в неверието ни за нас е представлявал място, всяващо страх, сега, когато сме покаяни, е вече наше прибежище.

(Ръкопис No.38 от 27.03.1905 г. - “Насърчете се”.)

БОГ Е СЪС СВОЯ НАРОД

Изх. 31:16,17

Ние не изучаваме достатъчно Писанието. Вместо да употребяваме времето си за научаване новините на деня, необходимо е да посветим тези часове на изследване на Писанието. Нуждаем се от коленопреклонна молитва с Библия в ръка, за да измолим от Бога мъдрост, с която да проумяваме съкровищата на истината. **Не можем да се вкореним в истината, ако не сторим това, защото идва време, когато всеки ще бъде разтърсен от ветровете на изпитанията...**

Сатана непрекъснато бди, за да улови ума ни, когато не е защитен и веднага го завладява. Никой от нас не бива да е невеж за неговите измами и лукави похвати, но и никой не иска да бъде победен от тях. Той е напълно удовлетворен, когато бива представян като същество с рога и копита, защото неговата интелигентност е голяма, понеже някога е бил ангел на светлината. Всички, които разчитат на собствения си интелект, ще бъдат подведени от сатана да вярват, че могат да поправят Писанието. Ще се срещнете с такова неверие сред високопоставените. **Само силата на Божия Дух и Неговата помощ ще ви направят способни да разграничите и избегнете уловката, която дяволът е приготвил.** Той ще плени с измамите си целия религиозен свят. Как смеят такива хора да сложат светотатствените си ръце върху Свещеното Писание! **Ние трябва да изтъкнем и посочим най-напред Съботата на Господа. Това е толкова просто и от такова голямо значение. Съботата е знакът между Божиите чада и чадата на света...**

Още не знаем след колко време ще бъдем отлъчени като неспазващи закона граждани, защото с все по-голяма сила сатана обладава човешките умове. Ние трябва да избираме между двете възможности: послушание пред властите и незачитане на Бога, или да не се покоряваме на властите, но да почитаме Бога; Неговия Свят Дух да почива над нас, и тогава няма да се борим със собствените си твърдения, а с **“Писано е”**. Единственото, което трябва да направим, е да се върнем към четвъртата заповед. **Четете свидетелството на Исуса Христа, че нито йота няма да се промени, но всичко ще остане така, както е писано от Божията ръка върху каменните плочи.** Трябва да обичаме истината, защото е истина. Разликата между положението да бъдем на Божия страна или Негови противници е неравна, защото можем да бъдем извикани на съд и сред призива на тези крайни позиции, да се замислим над обещанието на Спасителя: **“Аз Съм там”**. Не можем да стоим твърдо върху подвижни пясъци, но върху Канарата Исус Христос можем. Там можем да устоим, въпреки, че целият свят е изправен срещу нас...

Бог е склучил завет със Своя народ и заповядал да се пише Писанието.

(Ръкопис No.011 от 28.03.1893 г. - “Изследвайте Писанието”.)

НЕПРЕКЪСНАТО НАПРЕДВАНЕ

Фил. 3:13,14

Дълг на всеки, който изповядва Христовото име, е да държи мислите си под контрола на разума и да наложи на себе си да бъде радостен и щастлив. Колкото и тежка да е причината за неговата скръб, той трябва да създаде в себе си дух на покой и упование в Бога. Спокойствието и мирът, които са в Христа Исуса, носят такова благодатно и целебно успокоение на подтиснатата душа... Независимо колко мрачни са перспективите пред християнина, той трябва да таи в себе си дух и надежда за добро. От унието се губи много, но нищо не се печели. Ако радостта, спокойствието и мира, които християнинът излъчва, ощастливяват и оздравяват духа на другите, то колко по-голяма ще бъде духовната полза за него самия. Тъгата и говоренето за неприятни неща подбуждат нежелателните сцени, а те тормозят съзнанието с нежелателните последици, произтичащи от тях. Бог иска от нас да забравим тези неща и да погледнем нагоре. **НАГОРЕ!**

Тъжното настроение затормозява нервите и кръвообращението в кръвоносните съдове, а също така спъва и дейността на черния дроб. То възпрепятства храносмилането и храненето и изсушава жизнените сили на цялото тяло...

Божии намерения често пъти са обвити в тайна: те са неразбираеми за ограничените умове, но Онзи, Който вижда края от самото начало, знае по-добре, от нас. Ние трябва да се очистим от влиянията на света и да усъвършенстваме нашия християнски характер, така че одеждата на Христовата правда да бъде подходяща за нас. Вярата, търпението, издръжливостта, благородството, упованието в нашия мъдър небесен Баща, са съвършените цветове, които съзряват сред облаци от разочарования и загуби...

Заповедта на провидението към Неговия народ е той да напредва. Непрекъснатият напредък е пътят на светостта, който става все по- възвишен в познанието на Божията любов. Бог е непроменим-вчера, днес и завинаги. Вярата трябва да се проявява във всички наши молитви, защото тя не е загубила своята сила, нито смиреното покорство своята награда. Ако нашите братя и сестри, които изповядват вяра в истината, решат да излявят вярата си чрез своите дела, тогава те ще отдадат почит на Бога и ще прославят името Му. Така ще им бъде дадена възможност да убедят много души, че те притежават истината, защото според своята вяра и послушание ще осъществят изпълнението на Божиите обещания и ще бъдат дарени със сила от небето.

(Из писмо No.1 от 29.03.1883 г. до Дж. Андрюз, който по това време е бил на смъртно легло от туберкулоза в Швейцария.)

НАШЕТО УЧЕНЕ СЕГА И НА НЕБЕТО

Ефес. 2:7

Непослушанието е затворило вратите за огромното познание, което би могло да се придобие от Божието Слово. Във вечността ще учим онова, което би отворило нашия разум, ако бяхме приели просветата, която бе възможно да получим още тук, на земята. **Посвещение и разбиране означават послушание спрямо Божиите заповеди.** Тогава ще ни бъде ясен и разбираем планът на Божието управление. Небесните светове щяха да отворят съкровищниците си от слава и благодат, за да можем да ги изследваме. Човешките същества щяха да бъдат изцяло различни от сегашното си състояние във всички сфери на живота, защото чрез изследване рудниците на истината, умът на човека се облагородява. Тогава тайната на изкуплението, познаването на Бога и Исуса Христа в качеството Му на наш Ходатай, възплъщението на Изкупителя, Неговата умилюстивяваща жертва нямаше да бъдат както сега - смътни и неясни за нашия ум. Те не само щяха да бъдат разбирани по-правилно, но и далеч по-високо ценени.

Тези теми ще занимават сърцата, умовете и мислите на изкупените през вечните векове. Тяхното продължение ще бъде разкрито пред всички светии - нещо, за което Христос копнееше да стори за Своите ученици на земята, но тогава те нямаха вярата да търсят и да възприемат. Вечно и непрестанно пред погледа им ще се разкриват нови простори на Христовата вяра и съвършенство.

Хора с отличително благочестие и таланти улавят картините на вечната действителност, но те не се разбират, защото видимите неща затъмняват славата на невидимото. За мнозина човешката мъдрост се приема за нещо по-висше от мъдростта на Божествения Учител. Така Божият учебник, съдържащ скъпоценни съкровища, се възприема като нещо остаряло и то дотолкова, че да се счита за скучен и безполезен. Този учебник обаче, не се приема така от хората, събудени и съживени от Святия Дух. Те виждат в него несметното съкровище и са готови да продадат всичко - само да придобият нивата, в която то е заровено...

Мнозина пият от бавните мътни води, като са изоставили извора на живата вода - тази чиста снежна вода на ливанските върхове. Всички, които изучават Божието Слово и които търсят съкровищата на истината, ще оценят здравите принципи, които Словото поучава и ще ги възприемат. В резултат на това, те самите ще бъдат пропити с Духа Христов и, като гледат на Неговия пример, ще бъдат преобразени по Негово подобие. Всички, които ценят Словото, ще го поучават така, както Христовите ученици, които седяха при нозете на Учителя и се учеха от Него, за да Го опознаят и да имат вечен живот.

(Ръкопис No.45 от 30.03.1898 г. - "Скритото съкровище".)

31-ви март

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ СЪБИРА СЪРЦАТА В ЕДНО

Ефес. 4:12

Бог е любов. Любовта, която имат Отца и Сина, е характерно качество на всеки вярващ. Божието Слово е връзката, по която Божествената любов се предава на човека. Святият Дух се дава на човешките същества, които работят заедно с небесните. Божията истина е средата, в която интелектът израства. Тя преобразява ума и характера, и дава сила на човека да устоява, като вижда Онзи, Който е невидим. **На съвършената любов може да се радваме само чрез вяра в истината и приемането на Святия Дух...**

Христос се молеше учениците Му да разберат значението на любовта, която Той изрази като отдаде живота Си за погиналият свят. Той искаше да разберат нещо повече по отношение на Неговата несравнима жертва. Ако бяха разбрали по-добре тази себежертвена любов, те никога нямаше да се отдават на отчуждение и вражди. **Приканвам всички, които претендират, че изповядват истината, да я живеят и прилагат на практика.** Ако правят това, те ще имат по-силно и по-мощно влияние за доброто. Така светът ще види, че любовта, изразена от вярващите, е главният, ръководещ принцип за Христовите последователи. **Христовата любов събира сърцата в едно. Истината сближава хората, тя води до единство и единодушие всички, които имат усърдна, жива вяра в Спасителя.** Исус иска от вярващите в Него да се развиват и да укрепват, като общуват взаимно. Всички, които безкористно работят в службата на Учителя, носят на света изключителната вест, че Бог е изпратил Своя Син на земята.

Въпреки че дадена група християни, обединени в тялото на Църквата нямат едни и същи таланти, техен дълг е да работят. Да, талантите са различни, но на всекиго е поверена работа. Всички се упоават на Христа. Той е славното Начало, Главата на всички класи хора, свързващ ги чрез вяра в Словото Божие. Обединени от общата вяра в небесните принципи, те всички се упоават на Него, Който е Начинателят и Усвършителят на тяхната надежда. Исус е създал принципи, които са дали плод във всеобщото единство и любов. Неговите последователи трябва да размишляват над тази любов. Те не бива да се отказват от постигане на мярката и целта, поставени пред тях. Ако животът бе подчинен на принципите на християнството, тогава те щяха да донесат пълна хармония и мир в света. **Когато в сърцето царува Христовият Дух, няма кавги, няма желание за първенство, нито за господство.**

(Ръкопис No.46 от 31.03.1902 г. - "Единството - знак, че сме Негови ученици".)

1-ви април

ОФОРМЯЙТЕ ХАРАКТЕРИ ЗА НЕБЕТО

Малахия 3:2

Всички, които изповядват, че са Божии синове и дъщери трябва да Го представят и в своя характер ... Сега ни е предоставена възможност да оформим характерите си така, че да са годни за небесните обиталища. Всички, които пазят Божиите заповеди ще имат достъп до дървото на живота и правото да влязат през портите на

небесния град. В любовта си Бог ни е предоставил закон, който ни помага да се освободим от всички черти на характера, които не могат да бъдат приети на небето. **Там не може да влезе никой, обвинен в грабителство, прелюбодеяние, злословие, измамничество, защото тези неща ще предизвикат нова война на небето.** Божият закон е даден да отклонява хората от такива деяния, така че техните характери да се преобразят според образа на Христос.

Мнозина днес се люшкат след нетрайните течения на света. Нима няма да сме усърдни в оформянето на характерите си според образа даден ни от небето? Не се заблуждавайте, че можете да живеете в мир със света сега и да трупате богатство долу, на земята а след това само с едно просто изповядване на вярата да се намерите сред влизачите в Божия град. Не можем да бъдем в пълно съгласие и съответствие със законите, управляващи небето, докато преди това не се научим да пазим тези закони тук, на земята. Крайно време е за всеки от нас да предаде безрезервно сърцето си на Бога и да Му служи с ум и душа, като послушно дете. Неговият Свят Дух може да ни оформи и преобрази по божествено подобие. Членовете на небесното семейство са наследници на Бога и сънаследници с Христа на небесните съкровища. Те няма да следват амбицията и лудостта на този свят да трупат богатства на земята за сметка на християнския характер, който ще им осигури живот, съизмерим с този на Бога - живот, в който няма грях, болести, скръб и смърт.

Днес мнозина се отклоняват от простотата на истинската религия заради изучаването на така наречената наука. Има една истинска наука - науката на вечния живот. Когато Исус бе на земята, Той можеше да разтвори пред хората хранилища от огромно научно познание, но Божият Син не направи това. Той посвети живота Си в поучаване на онези истини, които принадлежат към спасението на душата. Бог има право над всяка наша сила. **Службата за Него означава посвещението на цялото ни същество - сърце, ум, душа. Единственият ценен предмет за изследване в този живот е как най-пълно да служим на Бога в нашия земен път.**

(Из ръкопис No 38 от 1.04.1905 г.)

2-ри април

ЖИВЕЙТЕ В ЕДИНСТВО С ХРИСТА

Ефес. 4:32

“И ако ти съгреши брат ти, иди, покажи вината му между тебе и него самия. Ако те послуша, спечелил си брата си” (Мат 18:15). Това е пътят, по който трябва да се разрешава всяко недоразумение. Почти винаги ще избягваме възможните затруднения, когато говорим лично с провинилия се в духа на Христа. Покажете Христовата любов към брата си, като се стремите да уредите проблема. Разговаряйте в спокоен дух заедно. Нека от устата ви не излиза нито една ядовита дума. Представете въпроса по такъв начин, че да способства за намирането на най-правилния отговор. Ако той ви послуша, знайте, че сте спечелили приятел.

Независимо каква е тежестта на грешката, това не променя плана, който Бог е промислил за уреждането на недоразуменията и личните обиди. **Живейте и действайте с духа Христов.** Вземете предоставената ви от Бога рецепта и я дайте на

болния. Нека той да се ползва от лечебното средство, което ще изцели болестта на неприязънта. Което се изисква от вас СТОРЕТЕ ГО, за да помогнете на брата си. Приемете това като длъжност и привилегия заради единството и мира в църквата, които са така скъпи на Исус. Той не иска в душите на чадата Му да има дори една неизцелена рана. Цялото небе проявява интерес от разговора между наранения и виновния за обидата. След разрешаването на проблема, помолете се заедно и Божиите ангели ще дойдат при вас с небесните благословения. При такова възстановяване на братското единство небесните дворове ликуват с музиката на радостта.

Когато съгрешилият приеме даденото свидетелство и покаже истинско покаяние, лъчите на небесната правда изпълват неговото сърце. Любовта отново свързва душите една към друга и изцелителният елей на обичта премахва раната и язвата на греховността. Святият Дух обвързва сърцата в едно.

Всички, които са обединени в християнско общение принасят молитви пред Бога и влизат в завет да вършат правда, да обичат милостта и да ходят смирено в Бога. Ако са оскърбили други, в тях продължава да действа покаянието, изповедта и желанието да възстановят разрушеното. Така болестта на обидата бива излекувана. Такива братя са изцяло решени да вършат добро един за друг, а това е изпълнение на Христовия закон.

Покаянието, изповедта, обезщетението на оскърбления - всички те са еднакво необходими. Това обаче не може да умилостиви греха, защото Бог е бил оскърбен в лицето на Неговите светии. Единствено Господ Исус може да умилостиви и изкупи греха с цената на Своята кръв, пролята заради вината на грешника. Неговата кръв очистица от всеки грях.

(Ръкопис No 47 от 2.04.1902 г. - "Уроците в Матей 18 глава.")

3-ти април

ТЪРСЕТЕ БОЖИЯТА, А НЕ ЧОВЕШКАТА МЪДРОСТ

Яков 1:5

Колко много са хората, които щом изпаднат в беда забравят за изобилните покани, отправени от Бога към нас и започват да търсят и предвиждат помощ от човека. Те прибегват до човешка помощ, а по такъв начин техният опит в Бога отслабва и става объркан. Във всички наши изпитания трябва усърдно да търсим Бога, като не забравяме, че сме Негово притежание и Негови чада по осиновение. Никое човешко същество не може да разбере така добре нашите нужди както Христос. Ако Го помолим с обич, ще получим Неговата помощ. Ние сме Негови по сътворение и по спасение. Чрез връзките на божествената любов всеки от нас е привързан към източника на силата и мощта. Ако само поискаме да направим Бога наше упование, като Го помолим за всичко, така както децата молят своите майки, тогава ще получим един богат християнски живот. Така ще научим, че Бог е източникът на всяка сила.

Той бива обезславян и непочитан, когато Неговият народ се надява и уповава на човеци. Бог не ни е казал да постъпваме така. Напротив, Неговите обещания са, че ще ни поучава и ръководи. Всеки от нас може да пристъпи към Него и да получи помощта Му ...

Какво обеща Христос на учениците Си, ако вярват в Него като техен личен Спасител? **“И ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века.”** (Мат 28:20) и отново казва “Понеже Аз съм отдясно ти, ти няма да се поклатиш.” Замислете се само колко много обещания ни е дал Той, за които можем да се уловим чрез ръката на вярата. Когато пристъпим към Извора на всяка сила, знаем, че ще получим онзи разум и онази мъдрост, които идват от небесната чистота, непримесени с нищо човешко. И когато сме в молитва, за нас е привилегия да знаем, че Бог иска от нас да се молим и да просим Неговата помощ. **“Искайте и ще получите”** (Йоан 16:24). От нас се иска да вярваме, че ще получим. Той иска от нас да се запознаем с Него, да Му говорим, да споделим нашите трудности и да ПРИДОБИЕМ ОПИТ в просенето от Този, който никога не греша и не пренебрегва.

Обезславяме Бога, когато се стремим да намерим някой, който би могъл да ни разбере и да ни помогне. Нима Бог не е дал заради нас Своя единороден Син? Христос далеч ли е от нас и няма ли да даде помощта, от която се нуждаем? ...

Забравяме, че небесните порти са потънали в изобилието на славата, извираща от Божия престол, че светлината може да се излее непосредствено върху търсещите онази помощ, която единствен Христос може да даде.

(Ръкопис No144 от 3.04.1901 г. - “Утринно молитвено събрание.”)

4-ти април

КАК БОГ ПОУЧАВА И НАПЪТСТВА ЧАДАТА СИ

Псалм 32:8

Скъпи брат, ще се радвам, ако писмото ми бъде така конкретно както бих искала. Мисля, че предния път ти бях писала точно така. Тогава ти представих положението с цялата откровеност и яснота, на които съм способна и не мисля, че съм в състояние да изкажа нещо по-определено от онова, което вече ти писах.

Господ не праща светлина, така че да лиши поучаващия от възможност да прояви вярата си: **“А вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, - убеждения за неща, които не се виждат”** (Евр 11:1). Пред никой от нас не е очертана права линия, която да следва. Трябва да се молим, да бдим молитвено, да вярваме и се уповаваме. Братко, ти непременно трябва да потърсиш Бога, за да узнаеш твоя дълг.

Никога не съм била по-сигурна в нещо и в някое начинание, отколкото в сегашната ми увереност, че Божията ръка е избрала този участък земя (става дума за колежа Ейвъндейл). Сега трябва да следваме откриващото се пред нас Божие провидение и да изградим болница ... Трябва да имаме и санаториум край Сидни, но не в самия град. Хоксбъри е мястото, което винаги сме искали да имаме за разполагането на санаториума. Не предлагаме никаква огромна институция, а семпла подходяща сграда, сред природата като тази в Хоксбъри. След това можем да открием филиали в Сидни, Нюкясъл и на други места. Това иска Бог от нас. Неговото желание не е да изградим колония от сгради в един център, както е в Батъл Крийк. Нашето дело трябва да се разпростре върху голяма територия. Трябва да се прид-

виждаме напред бавно, сигурно и солидно. Стремим се да подсигурирм всяка наша работа. Длъжни сме да правим икономии, защото това е единственият ни път. Братята от санаториума в Сидни очакват твоя отговор, но поради начина, по който поставяш своето виждане, ние не можем да ти кажем “Ела”, докато сам не почувстваш за твое задължение да дойдеш. Когато усетиш, че твой дълг е да се откъснеш от Африка, ние ще сме подготвени да те приемем. Бог желае да чуе нашите молби и ние ще се оставим Той да действа по Неговата воля. Не искам да кажа, че ще чакаме теб или който и да било, за да действаме, когато Божиите промисли се отворят пред нас за закупуване на парцел за санаториума, въпреки че сега нямаме никакви средства.

Казваш, че д-р Келог (това е директорът на санаториума в Батъл Крийк) ти пише, че може да събере 5 хиляди долара, ако аз го упълномоща да направи това. Той писа и до мен, че би могъл да събере още 5 хиляди плюс първата сума и пита защо не казвам “НАПРАВИ ГО”? Не ми е позволено да казвам някому какво трябва да направи или да не прави. Аз само излагам нашето положение, както Бог ми е показал да сторя, но нямам правото да отивам по-нататък.

(Писмо No 63 от 4.04.1899 г. до Джон Уесълс и съпругата му - едни от първите вярващи от Южна Африка.)

5-ти април

НЕЩА, КОИТО НЕ ЗНАЕШ

Еремия 33:3

Не винаги се замисляме, че освещението, което така искрено желаем и за което толкова усърдно се молим, идва чрез истината и Божието провидение по начин, който най-малко очакваме. Когато очакваме радост, ето - идва скръб. Когато очакваме мир, често пъти се получава неверие и съмнение, защото се оказваме сред изпитания, които не можем да избегнем. Именно в тези изпитания ни се дават отговорите на нашите молитви. За да бъдем пречистени, върху нас трябва да се запали огънят на страданието, а нашата воля да бъде сведена до послушание на Божията воля. За да станем подобни на образа на Спасителя ние преминаваме през болезнения процес на пречистването. **Хората, които считаме за най-скъпи на земята могат да ни причинят най-големи скърби и изпитания.** Те може да ни виждат в погрешна светлина, да мислят, че се заблуждаваме, че се мамим и унижаваме, защото следваме повелите на просветената съвест в търсене на истината като скрито съкровище.

Може да не получим отговор, какъвто бихме искали на нашите молитви да станем съобразни и подобни на Христа. Ще бъдем изпитани и одобрени, защото на Бога е угодно да ни постави под режим на дисциплина, което е от съществена важност за нас преди да станем годни за благословенията, които толкова силно желаем. Не бива да се обезсърчаваме и да допускаме съмнения, че на нашите молитви не се обръща внимание. Трябва по-силно да уповаваме на Христа и да оставим на Бога да отговори на молитвите ни според Неговата воля. Бог не е обещал да ни дава благословенията си посредством онези пътища, които ние сме набеязали. Той е твърде мъдър, за да сгреша, твърде деликатен и внимателен към нашето добро, за да ни позволи да избираме сами за себе си.

Божиите планове са винаги най-добрите, макар ние не винаги да ги разбираме. **Усъвършенстването на християнския характер може да се постигне само чрез труд, устояване и себеотрицание.**

Колко неопенимо скъпи са Божиите дарби - благостите на Неговия Дух. Затова не бива да се свиваме от процеса на изпитване и пресяване, колкото и болезнен и унизителен да е той за нас. Колко лесен би бил пътят към небето, ако нямаше себеотрицание или кръст! Тогава световността би се втурнала по този път, а броят на лицемерите щеше да е безчет! Да благодарим на Бога за кръста - истинското себеотрицание. Позорът и срамът, който Спасителят понесе заради нас, не е никак унизителен за спасените с цената на Неговата кръв. Наистина, небето ни е предоставено на ниска и постижима за нас цена.

(Писмо No 9 от 5.04.1873 г. до сестра Билит от Сан Франциско.)

6-ти април

ЖЪТВАТА НА КРЪСТА

Йоан 12:24

В днешно време виждаме каква е необходимостта от привличането на хората към Исус. Това привличане ги събира в едно с онова доверие, любов и единство, за които Христос се помоли заедно с учениците Си в Своята последна молитва. Това единство беше жизнено необходимо за техния духовен растеж. Нашия свят е бойно поле, върху което силите на доброто и злото непрекъснато воюват.

В момент, когато Христовото дело носеше явните белези на жестоко поражение, когато учениците считаха, че Неговата кауза е безнадеждна, при тях дойдоха някои гърци с молбата "Бихме искали да Го видим" (Йоан 12:21). Този търсещ въпрос показва на Божия син, Който тогава вече стоеше в сянката на кръста, че жертвата, в която принасяше Себе Си, ще доведе всички вярващи от сърце, до пълна хармония с Бога. Христовото царство щеше да се усъвършенства и да се разширява именно чрез тази умилютивяваща жертва за човешките грехове. Исус щеше да бъде Възстановител, а Духът да прониква навсякъде.

Никой по онова време, дори и учениците, не разбираше естеството на Христовото царство. Сякаш никой не можеше да повярва, че Исус няма да седне на Давидовия престол, че ще откаже скиптъра на земен владетел на Ерусалим, и няма да царува бляскаво както древните Си предшественици. Исус чу нетърпеливия, жаден повик: "Бихме искали да Го видим." Тези гърци представляваха символически всички народи, племена и езици, които щяха да се събудят от повика на техния живот за една сила по-голяма от простосмъртното човешко естество. За миг Христос погледна към бъдните векове и чу гласове прогласяващи по всички краища на земята: "**Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!**" (Йоан 1:29). Това очакване, апогеят на Неговите надежди, е изразено в думите Му: "**Дойде часът да се прослави Човешкият Син**" (Йоан 12:23). Исус никога не си позволи да забрави цената, с която щеше да се осъществи тази прослава. Светът можеше да бъде спасен само чрез Неговата смърт. Също като житното зърно, Човешкият Син трябваше да бъде хвърлен в brazдите на земята и да умре, но след това щеше да живее!

Всяка жътва повтаря този урок на житното зърно. И всеки земеделец гледа примера на Христовите думи. Заровеното в земята семе дава много плод, а от своя страна семената от този плод отново биват засявани. Така жътвата се умножава. Жътвата на Голготския кръст носи плодове на вечен живот и размислите, които тази жътва предизвиква, ще бъде сиянието на всички спасени през вековете на вечността. С този урок Христос свързва самопожертвователността, която всеки от нас трябва да проявява.

(Ръкопис No33 от 6.04.1897 г. - "Искаме да видим Исус")

7-ми април

ДА ВИДИМ НЕВИДИМИТЕ

Евр. 11:24-26

Размислете се над живота на Моисей. Каква издръжливост и търпение е притежавал той. Павел пише в посланието до евреите: **“Защото издържа като един, който вижда Невидимия”** (Евр 11:27). Този характер не означава пасивно съпротивление на злото, а постоянство в един твърдо определен курс. Моисей винаги имаше пред себе си Господа и Господ бе винаги отдясно му, за да помага на служителя Си.

Моисей притежаваше дълбоко чувство за присъствието на Бога. Той видя Небесния Владетел. В пророческото си видение през вековете Божият човек съзря не само изявеният Месия, но и Неговата неповторима грижовност към израилевите чада във всички техни пътища. За Моисей Бог бе реално осезаем и винаги присъстваше в мислите му. Затова, когато Божият Дух го призоваваше да посреща опасности, да понася обиди и неразбиране заради Христа той постоянстваше да понася всичко без да отвръща на предизвикателствата.

Моисей вярваше в Бога като в Един, Който бе винаги готов да му помогне, защото разбираше нуждата на човека от Божествената помощ. Бог за него бе винаги насъщна помощ, подадена ръка във време на нужда. **В себе си имаме твърде много нежива вяра - вяра само на име, а истинската, уповаващата постоянна вяра ние нямаме.** За израилевия водач Бог бе НАГРАДАТА на всички, които с усърдие Го търсят. Той изпитваше и дълбок респект към цената на тази награда. **Тук намираме друг съществен въпрос за вярата, който бихме искали да изследваме внимателно, защото ако приведем в живота и практиката съзнанието за цената на нашата награда това ще даде възможност на всеки, който се бои и обича Бога, да преодолява и издържа изпитания; Бог ще възнагради вярата и послушанието.** Моисей бе изпълнен с доверие в Бога, защото имаше пълна вяра. Той се нуждаеше от Божията помощ, молеше се за нея, вярваше за нейната награда и с немумолима увереност бе приел в живота си, че Бог го обича и мисли за всичко. Нещо повече - той бе напълно сигурен, че Бог направлява живота му. Моисей знаеше, че Бог е определил за него особена работа, затова беше готов да направи всичко възможно, за да я изпълни. Той много добре знаеше, че без Божията помощ нямаше да извърши нищо, защото работеше с "коравовратни люде".

Присъствието на Бога бе достатъчно твърда опора и подкрепа, с която да премине през най-тежките и трудни длъжности, на които можеше да бъде поставен.

Моисей виждаше и признаваше намесата на Бога във всяка подробност от своя живот, той виждаше че се намира под непрекъснатото наблюдение на Божия поглед, защото Бог претегля подбудите и изпитва сърцата.

Божият служител гледаше към Бога и вярваше в Него. От Бога Моисей намираще сила, за да премине непоковарен през всяко изкушение... От такава вяра се нуждаем всички - вяра, с която ще издържим изпитанието...

(Писмо No 42 от 7.04.1886 г. до брат Рамзи.)

8-ми април

ИДЕТЕ, РАБОТЕТЕ В МОЕТО ЛОЗЕ

Мат 28:18-20

Уроците, съдържащи се в притчата за лозето и двамата сина се отнасят за всички, които са имали светлината на истината... Назиданието в тези притчи е от голяма ценност. Всички, които са натоварени с малки или големи отговорности трябва внимателно да изучават наставленията съдържащи се в тях. Бог търси плода на Своето лозе и този плод е резултат от труда на Неговите работници. Всяка душа, която вярва в Христа има свой дял в работата за Бога. Нито един християнин не може да остане бездеен в това съдбовно важно време...

Нима останахте мълчаливи съработници?... В нашия свят има толкова много големи градове, в които истината все още не е прогласена. Защо жителите на тези градове да бъдат лишени от правото да чуят евангелското благовестие сега? Нима Христос не е изкупил и тях със скъпата Си кръв или те са по-малко ценни в Неговите очи отколкото приелите истината? Трябва ли тези части от Божието лозе да останат необработени, докато върху други се излива изобилието на небесните благословения до там, че те изобщо не се ценят. Истината не се цени и не е съчетана с вяра у тези, които слушат, защото те не запалват и не дават на другите светлината, която са получили.

Последните думи на Христа към учениците показват важността и значението, което трябва да се придаде на работата за разпространение на истината: ***"Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века"*** (Мат. 28:19,20)

Христос не ограничаваше работата си само върху едно и също място. За Неговата служба четем в Лука 4:43,44 ***"Но Той им рече: И на другите градове трябва да блавестя Божието царство, понеже затова съм изпратен. И проповядваше в галилейските синагоги."***

Ако можеха всички просветени от светлината на истината да последват примера на Христа и да не пилеят дарените им от Бога време, средства и способности само на едно, две места, когато истината трябва да бъде прогласена по целия свят. Чудното проявление на благодатта, изявена в евангелското благовестие трябва да бъде разнесено навсякъде.

(Писмо No 92 от 8.04.1902 г. - *"До братята на отговорни постове в медико-мисионската работа"*.)

9-ти април

БЪДЕТЕ ПОЖЕРТВОВАТЕЛНИ КАТО ХРИСТА

2 Кор. 9:6

Притежаването на богатства отваря пътища за големи изкушения и опасността душата да стане сребролюбива и егоистична, да трупа имот върху имот, да влага пари в къщи и земи, когато те трябва да бъдат давани на Бога. Мнозина си служат със средствата за да угаждат на стомаха си, да бъдат в крак с моди и увлечения, да си строят огромни къщи. Те не следват примера на Христа, който отдаде Себе Си за доброто на света, така, че хората да бъдат избавени от властта на сатана.

Но ако тези, които притежават значителни средства, последват примера на Христа, техните сърца ще се изпълнят с добродетелност и тогава те ще могат да помогнат за прогласяването на истината в градовете, по малките и големи пътища, и да се разнесе благовестието до всички народи...

Божие дело трябва да се поддържа от десетъци, дарения и приноси. Днес Бог приканва всички Свои настойници да дадат придаденото им от Него. В съкровищницата трябва да се влива непрекъснат поток от средства, за да не се възпрепятства делото. На някои Бог е възложил да умножават земни богатства, които да бъдат върнати на истинския Господар, защото те (средствата) може да са необходими за напредъка на Божието дело по земята. **Бог изисква от верните си настойници да бъдат изрядни в десятъка, а освен него Той иска от тях дарения и приноси.**

Господ Исус не изисква нищо повече от последователите Си, отколкото Той сам извърши. Всеки, който е себепожертвувателен и себеотрицателен заради делото на Христа, следва Неговия пример. Исус остави царствената си одежда и корона и се отказа от величието на небесната си длъжност. Той стана беден, та чрез Неговата бедност ние да наследим вечните съкровища. Христос отдаде не само богатството Си, но и Своя живот и с тази върховна проява на себеотрицание и саможертва Той успя да премахне всяка пречка за онези, които искат да влезат в Неговото царство.

Другите, които в този живот не са изложени на изкушението на богатството, нямат основание да се оплакват, защото Князът на живота е споделял заедно с тях същия недоимък и бедност. Той бе изкушаван във всичко както нас; и Той, като мнозина от нас живя бедно, за да ни покаже как можем да издържим и да противостоим на изкушенията на сатанинските сили...

Господ Исус ни приканва да станем Негови съработници. Той е собственикът и правоимащият на всичко, което притежаваме. Днес можем да покажем любовта си към Него чрез желанието да помогнем в делото Му.

(Ръкопис No 40 от 9.04.1905 г. "Верно настойничество".)

10-ти април

ИЗБЯГВАЙТЕ ПРИМАМКИТЕ НА САТАНА

1 Пет. 5:8

Сатана събира своите сили, за да се противопостави на напредващото дело. Той е готов да нанесе укор върху Божията работа, като настрои брат срещу брата и внесе елементи на подозрителност и зломислие. Повелено ми е да кажа на нашия народ: **“Не измисляйте зло един против друг. Не таеете неверие в сърцата си. Не подхранвайте съмнение спрямо братята и сестрите си.”** Това е един от най-успешните начини, по които сатана отчуждава сърцата на вярващите, чиято истинска работа е да служат на Бога. **Молете се продължително и настоятелно за своите души. Говорете и постъпвайте така, сякаш сте в присъствието на Бога.**

Отчуждението започна на небето, защото сатана не можеше да има мястото, което толкова силно желаше. Никога преди това неверието и неприязънта не бяха се пораждали в нечие сърце. Когато започна злото си дело, сатана сам не подозираше докъде ще го доведе то. Но мислите, които таеше след време намериха израз в зли внушения, а те разпространени сред ангелите доведоха до големия бунт, дал началото на всяка горчивина и нещастие, които сполетяха човечеството.

На онези, които са склонни да подозират другите в грехове и неправда и да обвиняват братята си в зло бих искала да кажа: “Прочетете от книгата “Великата борба” главата “Произходът на злото”.” Нека всеки поеме в сърцето си нейните истини. Никога не забравяйте, че именно духът на завистта и зломислието, таени в сърцето на бунтовния ангел, започнаха злото дело, което отприщи потока от беди и злочестини върху нашия свят.

Във всяка църква сатана работи, за да поквари Божието стадо. Той се стреми да подбуди брат да мисли лошо за брат си, като по този начин причинява много скръб и болка. Казано ми е да предупредя всяка душа, която изповядва Христовото име: “Пази езика си от зло и устните си от измама”. Чрез себеиздигащата се гордост сатана работи за гибелта на душата, а плодът на този негов труд може да се види във всяка църква. Мои братя и сестри, бдете зорко и пазете здраво вашия дух. Поставете под стража вашите думи, за да не бъдете подведени от сатана и да повторите неговите постъпки.

Бдително пазете мислите си. В тези последни дни на земната история сатана отчаяно работи, за да прелъстява души. **Сложете юзда на езика си. Нека мислите ви бъдат непрекъснато заети със словото на живия Бог.** Същият дух, който предизвика бунта на небето, действа днес и в нашите църкви... Живеем в последните дни на времето и сатана прави решителни усилия, за да поквари и изврати умовете.

(Писмо No 66 от 10.04.1909 г. - “До събраните в лагерни богослужения”.)

11-ти април

ВЛИЯНИЕТО НА УМ ВЪРХУ УМ

Мат 13:24,25

Колко суетна е помощта от човека, когато силата на сатана действа върху дадено човешко същество, което се самовеличае без да знае че участва в опитите на Божия противник. В своята самоувереност такава душа пада направо в капана на врага и се улавя в примката, защото не е обръщала внимание на предупрежденията, давани от Бога. Ако този човек е ходил смирено по Бога, тогава той би стигнал до мястото на срещата, която Бог е предвидил да има с него. Така по време на опасност той ще бъде в безопасност, защото Бог ще издигне заради него знаме срещу врага...

Опасността, скрита в отлагането да дойдем при Христа не се вижда от онези, които са подвластни на сатана. Но когато дойде чувството за осъзната вина, поразената от греха душа иска да се скрие от Бога. **Нека виновните грешници се приближат до Онзи, Който е тяхна изкупителна жертва. Нека се уловят за Него, като за единствен изход от гибелта. Няма човешка наука, която да може да изцели душата, вършила неща противни на Христовия Дух. Такова изцеление е възможно единствено чрез Спасителя...**

Нашата епоха е време на скептицизъм и неверие, на омраза и укор. **Но нека хората да внимават, поради изпитваните от тях чувства, внушени им от сатанинските сили. Нека помнят, че присмехът над Господните предупреждения може да означава техния окончателен избор на погибелта. Единствената надежда, която имат, е да се обърнат с цялото си сърце към Бога. Бог е готов да прости на престъпника, ако той смирено се покае...**

Хората са се отвърнали от дадени предупреждения и се мамят чрез взаимното влияние на ум от ум. Резултатите от това са плачевни. Един грешник, намиращ се под влиянието на сатанинските измами може да причини неимоверна вреда. О, колко много души са намерили гибелта на вярата си и са покварили своето доверие поради тържествените изявления за вяра в Свидетелствата, изречени от хора, които години наред са изразявали твърдото неверие в тях. Почувствах облекчение, когато някой от тези тържествени заявители решиха, че е дошло времето да се противопоставят открито на Божиите свидетелства. Да, облекчена бях, защото сега умовете няма да бъдат залъгвани от уверенията на външно изразената вяра в свидетелствата. Да можеха подлъганите от тези фалшиви вярващи да разберат как гледа Господ на тяхното сляпо доверие в онзи, който, докато спяха човеците, зася плевели между житото.

(Из писмо No 126 от 11.04.1906г. до Дж. Бътлър - председател на Конференция на южната уния.)

12-ти април

ДА ПОСРЕЩАМЕ И ПРЕОДОЛЯВАМЕ ТРУДНОСТИТЕ

Ис 41:9,10

Някои работници, които човешката мъдрост подценява, са издигнати високо от Бога. Бог ще въздигне души за извършване на определена работа и те като напредват стъпка по стъпка ще научат за великия АЗ СЪМ. С развитието на Божието дело те ще вървят напред под Неговото ръководство и ще вършат онова, което е вложил в ръцете им.

Някой друг с видимо по-големи способности, може да се присъедини и като погледне работата на посочените от Бога хора, да си помисли, че те трябва да бъдат заменени с по-умни. Според неговите представи работата им може да изглежда объркана и погрешна в етапа, когато Господ ги ръководи стъпка по стъпка. Този човек ще се застъпва за промяна. Той ще се опита да накара работниците да видят, че правят голяма грешка, като се стремят да продължат работата си. Но Бог вижда различно от човека.

Работниците, които Той ръководи, могат понякога да изпаднат в голямо объркване. Неговият план е да бъдат посрещнати и преодоляни много трудности. Той вдъхновява работещите с решимостта да превърнат всеки очевиден неуспех в победа. Божите работници следват непоколебимо светлината, която огрява пътеката им и въпреки че срещат много препятствия те заявяват: “Няма да отпадна и да се обезсърча.”

Често пъти човек се моли и плаче поради затрудненията и пречките, пред които е изправен. Но Божията цел е тези трудности да се приемат, ако искаме да държим непоклатимо нашето доверие до край, решени да извършим всичко, което Бог възлага. Тогава Бог ще отвори пътя пред тези работници. **Успехът ще споходи онези, които с постоянство се борят срещу наглед непреодолими трудности, а заедно с успеха ще дойде и радостта.**

Бог подготвя смирени, кротки души да бъдат Негови ценни работници. Той им дава такъв опит, който човешката мъдрост не може да обясни, защото Бог работи върху ума чрез Своята мъдрост. Допуска се появата на предполагаеми грешки, за да може по неочакван начин (такъв, който човешкият разум не може да проумее) Божията сила да се прослави. Бог върши Своята работа по Божий начин. Той се съобразява с небесните намерения, а не с човешките теории. **Силата, с която Бог работи чрез всеки човек, е пропорционална на усърдието и искреността на този човек.** Във всичко, което прави, Бог търси най-висшето благо за Своите съработници.

(Писмо No 162 от 12.04.1903 г. до служител в една конференция.)

13-ти април

ИМАМЕ СЪВЪРШЕН ОБРАЗЕЦ

Исая 35:3,4

Кои днес ще облекат бялата одежда на Христовата правда, която е без петно и гънка, така че сатана да не може подигравателно да сочи с пръст омърсените им дрехи? **Пазете душата чиста и непорочна. Нямайте време за търсене на грешките на другите. Погрижете се за своите и накарайте грешащите и заблуждаващите се да се засрамват от вашия изпълнен с внимание и съчувствие интерес към тях. Християнинът е особено чувствителен за нуждите на другите, и той винаги търси възможности да им помогне.**

Завист, зломислие, клеветене, критикуване нямат място сред Христовите ученици. Тези неща са причината за настоящата слабост на църквата. Ние имаме съвършен образец и това е животът на Христа. Трябва с най-голямо нетърпение да вършим онова, което Той правеше, да живеем като Него, така че когато гледат добрите ни дела, другите да прославят Бога. Божиите благословения ще почиват над нас, когато се стремим да бъдем благословение за ближните си, като вършим работата, за която Христос дойде на този свят да ни научи как да вършим.

Бог даде Единородния си Син да умре за една раса от бунтовници, така щото всеки, който повярва в Него да не погине, но да има вечен живот. Тогава защо да не вървим и работим в пътя, който Бог е начертал? Защо трябва да носим задоволство на врага, като съсипваме работата на друг и си служим със силата, която Бог ни е дал, за убиването на надеждата и обезсърчаването на души? Във всяка църква има млади мъже и жени, които имат нужда от силна, състрадателна десница, от любящо Христово отношение към тях, което няма да им позволи да паднат. Нека престанем да се препираме за дреболии! Нека грубото, обидно говорене бъде омразно на всички. Престанете да говорите думи, от които няма никаква полза, а напротив нанасяват тези, които са сбъркали. Приемете тези души и ги приближете до Христа. Кажете на сатана, че той не може да претендира за тях, защото те са собственост на Христа. **“Не дойдох да съдя, но да спася”** - каза Христос. Ангелите биват изпращани от небето, не за да унищожават, но да бдят и пазят застрашените души, да спасяват изгубените и да завръщат в стадото заблудените. Нима във вас няма да се намерят думи, извиращи от едно жалещо, състрадателно сърце - думи, които да кажете на изгубените и заблудените. Ще ги оставите ли да погинат или ще им протегнете ръка за помощ? Непосредствено край вас има души, застрашени от погибел. Нима няма да работите за тях и да се молите заедно с тях? Ще откажете ли да ги привлечете към Спасителя с връзките на любовта? **Престанете с вашите укори и говорете думи, които ще им вдъхнат вяра и кураж.**

(Ръкопис No 36 от 13.04.1904 г. - “Нов живот в Христа”.)

ПРИРОДАТА Е НАШИЯТ УЧЕБНИК

Йоан 1:4

Преди години аз и моят съпруг се разхождахме с лодка из езерото Гогуак в Мичигън. Докато гребяхме, съзряхме една красива лилия. Помолих мъжа си да ми я откъсне с колкото може по-дълго стебло. Той изпълни молбата ми, а аз започнах да разглеждам цветето. В стеблото имаше мъничък канал, по който протичаха хранителните вещества, най-подходящи за развитието на лилията. Този чуден цвят се хранеше без да взема нещо от мръсотията, с която бе заобиколен, защото бе свързан с пясъка дълбоко под повърхността и от там черпеше жителна сила за своя растеж и красота.

Исус казва: **“Разгледайте полските кремове как растат: не се трудят, нито предат; но казвам ви, че нито Соломон с всичката си слава се е обличал както един от тях”** (Мат 6:28,29). Няма художник, способен да възпроизведе прекрасните нюанси и тонове, които Бог дава на цветята. **“Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, не ще ли много повече да облича вас малOVERЦИ?”** (стих 30).

Природата е нашият учебник. Христос си служеше с нейната нагледност, за да отпечата по-ясно истината в умовете на слушателите Си. **“И тъй не се безпокойте, и не думайте: Какво ще ядем? или: Какво ще пием? или: Какво ще облечем?... понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това. Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави. Затова, не се безпокойте за утре, защото утрешният ден ще се безпокои за себе си. Доста е на деня злото, което му се намери”** (стихове 31-34).

Нека направим всичко според силите си, за да покажем на децата си, че наша цел е спечелването на небето и избягване на ада. Нека ги учим да се борят за вечния живот... Възпитавайте децата си в съветите на Господа и ще ги направите способни за работа в църква, в мисионските полета, ще ги направите годни да светят в дворовете Господни.

Родители, не се опитвайте да следвате вечно променящите се течения на нашата покварена епоха. Това просто не си струва, защото в последния ден Бог ще ви запита: **“Какво направихте с Моето стадо, Моето хубаво стадо?”** Как ще Му отговорите, ако не сте оправдали доверието? Умолявам ви в Христа: ПАЗЕТЕ ДЕЦАТА СИ. Не бъдете навъсени и гневливи. Дайте им възможност да размишляват за щастливи, радостни неща...

Стремете се с всички дадени ви от Бога сили да придобиете венеца на вечния живот, за да го положите в нозете на Изкупителя и докосвайки златните арфи, да изпълните небето с богатството на музиката.

(Ръкопис No 31 от 14.04.1901 г. - “Християнският живот”.)

15-ти април

ОБЪРНЕТЕ СЕ КЪМ БОГА ДОКАТО ИМА ВРЕМЕ

Евр. 3:7,8

Човек, заради когото Бог е направил толкова много, трябва да почита Господа във всяко слово и действие. Всичките му дела трябва да са непорочни, изпълнени с такт, внимание и справедливост. Той не бива да върши или изговаря нещо, от което сам би се отвратил, когато застане пред Съдията на Всемира...

Във всеки дял от дело Си Бог ще оправдае Своята чест и правда. Нима няма да се спреш и да се замислиш внимателно над своите пътища? Господ не може да одобри твоя дух или начини на действие. Неговата ръка е върху кормилото. Твоите планове не са Негови... Сега е времето за твоето покаяние. Не изпускай възможността.

Брате мой, не считай за унижение да направиш решителна промяна. Иди в нозете на Христа като душа, готова да се поучава, иначе със сигурност не ще успееш да се сдобиеш с наградата на победителя. Откажи се от своя заповеднически властен авторитет и стани едно от дечицата Христови. Докато отказваш да изучаваш и да бъдеш послушен на Божията воля, ти ще бъдеш жертва на изкушения и подвеждан в странни неща, които само ще ти попречат да заемеш своето влиятелно място.

Няма ли да се покаеш и обърнеш? Няма ли да действаш всеки момент с разбирането, че си под Божия надзор? Нима не ще направиш Бог съдружник във всичките си дела? Неговата святост, правда и истина трябва да пречистят твоите думи и действия.

Нужно ти е да спреш и да се размислиш над факта, че има един Бог. Той е говорил добро за теб и ще му бъде много неприятно, ако ти се отнесеш несправедливо с Неговото наследство. Бог те зове да се обърнеш към Него с цялото си сърце. Моли се заради доброто на душата си, моли се, защото толкова пъти се самозаблуждаваше и подвеждаше от измамни влияния. Ти се изкушаваше и изпитваше неприязън към хората, които ти посочваха грешките и опасностите.

Много пъти ти почти отиваше на страната на погрешното, но пред небесния престол е заставал твоят Спасител и с прободените Си ръце ходатайстваше за теб. В името на Христа, моли се за себе си. Моли се настойчиво, горещо, искрено. Аз се надявам, че животът ти може да бъде пощаден и ти изцяло да се покаеш. Ела при Господа и Му се предай напълно. Трябва да сториш това, иначе ще бъдеш пленник на врага...

Не мога да не пиша тези думи, защото Един, който има най-висша власт е отправил този апел към теб.

(Писмо No 55 от 15.04.1903 г. до д-р Келог, който изпада в заблудите на пантеизма.)

16-ти април

ДА ПРИДОБИЕМ ХРИСТОВ ХАРАКТЕР

Кол. 3:12,13

В часовете на нощта, докато другите спят, аз се моля отговорната работа, която ми е поверена да бъде също така безкористно и верно извършена, щото да получи Божието одобрение. **Безпокойството ми не е заради това какво може да мислят или вършат другите, а какво самата аз да сторя, за да прославя Бога? И дали моята работа ще издържи изпита на Господа? Дали съм премахнала от себе си всеки високомерен поглед? Дали моето сърце е напълно слято с Христа - смиреният Човек от Голгота? Аз плача и се моля и работя, като изпитвам своите подбуди и чувства в светлината на вечността. И ако накрая бъда спасена, то ще бъде единствено чрез несравнимата любов на моя Изкупител.**

Колко велика е тази любов, понесла толкова себеотрицание и саможертва заради мен! Каквото и да направим ще бъде несравнимо малко и затова с право можем да кажем, че сме едни безполезни слуги. Убедена съм, че колкото се превъзнасяме и търсим високопоставеност, толкова и Бог ще ни смири по един мъчителен за човешкото естество начин...

Съпруже мой, ние трябва да насърчаваме в себе си духа на Христа. Мнозина са изповядващи истината, които се нуждаят от осветяващото влияние на духа в сърцата им. **Животът може да се характеризира с праведно обхождане и превъзвисяшена изява на вярата, но липсата на искрена сърдечност, благородство на душата и миротворческа отстъпчивост ще заличи цялото благо, което те могат да извършат.** Критичната, укоряваща, пълна с неодобрения религия няма нищо общо с примера на вяра, даден от Христос...

Трябва да насърчаваме в себе си милите думи, приятните погледи, безкористната любезност, защото те ще вложат в характера ни очарование, което ще ни осигури уважение и десетократно ще увеличи ползата от нашия труд...

За всичко това един ден ще отговаряме пред Бога и никой от нас не желае да се срамува от свидетелството на дела, които носят печата на импулсивно непостоянство и себичност. Искаме, нуждаем се от непрекъснато гледане към Божията слава и от очистване храма на душите си от егоизма..., за да придобием подобие на Неговия божествен образ. Нека растем в благодатта, нека с вяра се уловим за Христовата десница и тогава ще бъдем изправени от Неговата сила.

(Из писмо No 22 от 16.04.1880 г. до съпруга и Джеймс Вайт, който наскоро се бил оттеглил като председател на Генералната Конференция.)

17-ти април

ИМАЙТЕ ДОВЕРИЕ В БРАТЯТА СИ

Мат. 23:8

Преди няколко дни получих копия от редица свидетелства, писани за брат Н. от различни хора на официална длъжност. Прочетох написаното. През нощта ми бе дадено откровение. Брат и сестра Н. разглеждаха тези показания. Докато разговаряха, до тях застана не Онзи, който в един случай се бе явил на брат Н. като вестител

на небето, а друг зъл вестоносец, който внуши в ума на брата убеждението, че ближните му по вяра искат да му вземат собствеността и да го поставят заедно с жена му извън делото... Вестителят им каза, че са били отстранени в напредналата си възраст, за да могат техните братя във вярата да извършат работата, която те са започнали преди. Сестра Н. прие това внушение, а освен него още много неистинни неща бяха приети за истина... После ми бе представено как брат Н. пише писма, съдържащи тези фалшиви представи...

След това картината се смени. Чух думи, отправени към брат Н., с които братята му го съветваха, но той не желаше помощта на онези, които винаги бяха негови искрени приятели. Представено ми бе, че брат и сестра Н. са еднакво заблудени от врага. И двамата бяха обладани от неговите изкушения и дълбоко се заблуждаваха... До двамата застана Един, Който каза: “Нима сте изгубили от погледа си Този, Чийто думи са: **“Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко”** (Мат. 11:28-30). Ще осуетите ли със завист и зломислие добрата работа, която е извършена?”

Брате и сестро, сега чухте съвета, предаден ви от Божия вестител. В опасност сте, като се отдавате на завистта и противодействията на онова, което сте изградили. Спрете веднага! Господ ви е помагал преди, Той работи и сега за вас...

И като се обърна към двамата ви Божият вестител рече: “Повече не слушайте внушенията на врага. Оставете се на Божието ръководство и вървете в пътя на неговите промисли. Не предавайте в ръката на злия враг вашето дело, не се поддавайте на злите му нашепвания. Гледайте към Исус... и в никакъв случай не се отвърщайте от братята си, които винаги са били ваши искрени приятели.

(Писмо No 61 от 17.04.1902 г. до семейство, които преди са били пионери на делото в южните щати.)

18-ти април

ХРИСТОС ОБИЧА ГРЕШНИКА

Йоан 13:34

Има хора, които хранят завист и омраза срещу братята си и наричат това Божий Дух. Има и такива, които разнасят приказки, обвиняват, осъждат, чернят характеристиките и всяват злоба в сърцата. Те говорят лъжливи, неверни неща на ближните си, които като слушат клеветата, губят Божия Дух. Не е пощаден дори и небесния вестител, който прогласява на Божия народ истините от Бога...

Този грях е по-страшен от греха на Ахан. Неговото влияние не се ограничава само до носителите му. Това е горчив корен, от който се отравят мнозина. **Бог няма да благослови църквата, докато не се очистят душите, отказващи да се покаят и да променят пътя си.**

Онзи, който е обновен от Христовия Дух ще обича не само Бога, но и своите братя, а тези които съгрешават, трябва да бъдат приемани с отношението, за което свидетелства Божие слово: **“Братя, даже ако падне човек в някое**

прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с кротък дух; но всекиму казвам: Пази себе си, да не би ти да бъдеш изкушен” (Гал. 6:1).

Злото трябва да се укорява с яснота и вяра, но нека онзи, който поема тази отговорност да внимава, да не би сам да е отделен от Бога поради зли дела, Той трябва да е в състояние да поправя грешащия с дух на кротост. Ако не е способен да извърши това, тогава по-добре да не се залавя с поправянето или порицаването на своите братя, защото ще стори две злини, вместо да поправи една.

Нека всички бъдат много внимателни в отношението си към изкупените от Христовата кръв. Нека никога не забравят молитвата на Спасителя точно преди да остави учениците за дългата борба в Гетсиманската градина. Нека винаги помнят изключителната ценност, която Бог поставя над човешките чада, заради които отдаде Своя Син в примирителна жертва; Много са тези, които сякаш с удоволствие нанаряват и огорчават сърцата на братята си. Дали те следват примера, който им остави Исус? Къде в писанието могат да посочат място, при което Христос се отнесе с небрежие, нетърпимост и повърхностно внимание към своите братя?

Онова, което отличава християнина от светския човек е изявата на Христоподобен характер, който чрез чистото, непорочно свое влияние очиства сърцето от егоизма.

(Ръкопис No 52 от 18.04.1902 г. - “Фрагменти”.)

19-ти април

ПРИДОБИВАЙТЕ С ХРИСТА

Йоан 17:17

Възприемчивостта е закон на човешкото естество. Сатана работи с неуморно постоянство да използва този закон, положен от Бога, да бъде сила за добро и за осъществяване на Неговите планове. Врагът се стреми да смеси праведното с неправдата, за да може чрез подобно единство грехът да изгуби противния си вид. Той примесва плявата със зърното.

Праведните трябва да имат връзка с нечестивите само за възстановяване принципите на истината, които са били почти заличени. Онзи, който се стреми да помогне на другите, да бъде тяхно благословение, трябва да зависи изцяло от невидимия, но жизнено необходим източник на благодатта и силата. Той трябва да работи с Бога, ако иска да има успех спасението на души, политнали към гибелта. Такъв човек трябва да има близка връзка с небесните представители и да черпи непрекъснато чрез вярата си от благодатта, така необходима, за да се противостои на силите на неправдата.

Христос видя как сатана работи с човешки посредници по същия начин, както и на небето, като разширяваше заразата на греха. Затова Той реши да превърне Своята църква в една противодействаща на това влияние сила. **Божииете люде не бива да заимстват формите и обичаите на света, а трябва да са изпълнени с принципите, които правят църквата на земята един символ на небесната жива връзка, по която протичат щедрите небесни благословения.**

Неизказано много добро може да бъде извършено от праведните, които работят със и за невярващите; често пъти обаче, тези, които би трябвало да довеждат греш-

ниците при Бога, сами не се обръщат към Него, за да черпят благодат... Църковните членове са встъпили в един тържествен завет да формират характери напълно различни от светските. Ако в тях не настъпи промяна преди влизането им в църквата, съществува опасност, въпреки че вече са се присъединили към божия народ, да се асимилират със световността. Сатана ликува, когато види квасът на света да работи в църквата, като руши нейната чистота и святост.

Божият план изисква Христовата църква да бъде укрепена и стимулирана чрез сътрудничеството между Бога и църковните членове. Неговият народ трябва да расте в сила и работоспособност, като всеки християнин разбере чрез лична опитност каква е атмосферата, обграждаща душите на праведните вярващи - атмосфера небесна, изтъкана от чистота, светлина и любов. Чрез християнско общение вярващите оформят характерите си, уподобявайки все по-пълно Христовия образец. Тяхната Христоподобна кротост и смиреност ще зависи от вярата им. Когато Божия народ се стреми да извърши докрай този план, той ще отговори на молитвата на Христа: **“Освети ги чрез истината: Твоето слово е истина.”**

(Ръкопис No 27/2 от 19.04.1900 г. - “Божия план за неговия народ”.)

20-ти април

ИСТИНСКО ОСВЕЩЕНИЕ

Деян 20:32

Що е истинско осветение? Прочетете Изход 31гл. В тази глава разбираме смисъла на това състояние, защото сам Бог дава определението му. Господ Исус бе дал преди това точните указания как да изградят скинията. Години наред израилтяните бяха принуждавани да работят в събота и светостта на този ден не бе опазена. Като роби в Египет те почти бяха изгубили познанието си за святия Божий ден. Това е причината, поради която Божиите заповеди бяха дадени с ужасното проявление на величие на Синаи. Бог беше на стража за Своята Събота, Той знаеше, че хората щяха да забравят съботната заповед, че в усърдието си работниците можеха да кажат: “Това е Господна работа, тя е под Негово ръководство, а ние можем да вършим работата Му без да пазим съботата.”

Затова седмия ден бе отделен като мемориал на Бога и трябваше да бъде осветяван в Господа, за да познаят людете, че “Аз Съм Господ, който ги осветявам...” Това е истинското осветение...

Но делото трябва да се задълбочи, да обхване още по-здравото живота и характера. Някои си мислят, че биха могли съвсем лесно да убедят грешника да се откаже от идолите си, да пази Божиите заповеди, да вярва в скорошното идване на Исус. Но когато не успеят да предизвикат интерес и желание да се изследва Писанието, за да се провери дали казаните неща действително са истина, когато не виждат чувство за вина от страна на престъпващите Божия закон; когато често чуват евтини извинения, срещат безразличие или решително противопоставяне и подигравки; когато техните слушатели се извържат презрително при споменаването на Божия закон, тогава те се обезкуражават. Там, където са очаквали успех, ги е постигнало поражение.

О, колко много уроци ще трябва да научат младите във вярата, за да могат успешно да придобиват души за Христа! Някои ще научат това чрез уроците на неуспеха и поражението, но неколнократните провали могат да се окажат с такова охлаждащо въздействие, че накрая искрата на благодатта почти да угасне в тях и те да си помислят, че не си струва да се стремят да печелят души. Такива скоро престават да бъдат светлина на света. Мисълта за обръщането на души от заблудите им, чувството за дълг да се предаде на другите скъпоценната светлина на истината постепенно замира и те престават да вършат нещо...

Младите във вярата ще срещат отново трудности, противопоставяне, разочарование и обезсърчение, и то по-решителни и силни, но нека винаги бъдат твърдо осъществени като скала върху принципа. Щом сме християни, трябва да сме Христоводими, трябва да отразяваме светлината...

(Писмо No 19С от 20.04.1874 г. до сина ѝ Уилям Кларънс Вайт.)

21-ви април

БОЖИЕТО СЛОВО - ТВОЙ ПЪТЕВОДИТЕЛ

Пс. 119:125

Ако искаме да работим мъдро и интелигентно, нашите човешки страсти, наследените и придобити наклонности трябва да бъдат подчинени на едно по-висше и авторитетно ръководство отколкото човешката способност.

“Престанете да вършите зло, научете се да вършите добро.” Това е урокът, който всеки трябва да учи ден след ден. Най-напред трябва да се започне с възпитанието на личното “аз”. Влиянието, което упражнява един живот посветен на честността, ще бъде като непрекъснато наставление за другите. Онези, които са въздържани и ръководени от нравствените, религиозни принципи, така ясно изложени в Божието слово, живеят според волята и съвета на Бога, Който е твърде мъдър, за да греши и твърде добър, за да ни причини вреда.

Ако искате да се обхождате мъдро, то правете това, като ходите в пътя на Божиите заповеди. Божието слово е в ръцете ви. Словото е така ясно, че за никой не е необходимо да се отклонява от него, освен ако сам не си позволи да бъде подведен от своята наследствена придобита склонност да греши. Изкупителят посрещна коварното настъпление на сатана с думите “*Писано е*” и с повелителната заповед “*Махни се зад Мене, сатано!*” Съветвам ви да приемете със смирение писаното слово, което може да даде спасение на душата ви. Божието слово е вашият пристан и прибежище. Той е могъща кула, в която можем да прибегнем за безопасност...

Сериозният, искрен търсач на истината няма да я сбърка с грешката. Божието слово е хлябът на живота, от който могат да се хранят всички и да получат вечен живот. Грешката (заблудата) е фалш и измама и всички, които имат дял от нея, трябва да понесат последствията, както Адам и Ева в Едем. **На всеки е дадено правото да изследва молитвено и с непрестанен интерес истината. Тя е дървото на живота, от чиито листа човешките чада трябва да ядат, за да живеят.** Всички, които се опитват да тълкуват Словото според своите идеи и мнения никога няма да видят истината и ще умрат в греховете си. Онези, които ядат от плода на забраненото дърво приемат сатанинските заблуждения вместо “*Така казва Господ*” и ако не се покаят, никога не ще придобият живота, който се измерва с вечността. Такива

хора се самолишават като Адам и Ева от правото да ядат от дървото на живота, чийто плод увековечава безсмъртието. Живеем в сериозното време на съда. Нашите души трябва да са изпълнени със страхопочитание, защото се намираме непрекъснато в присъствието на Бога. Всеки трябва да реши за себе си дали ще се подчини и ще живее, или ще избере непокорството и гибелта.

За всички, които са приели послушанието, Божието слово е дърво на живота. То е словото на спасението, прието за вечен живот.

(Писмо No 60 от 21.04.1900 г. до църковен член от Рочестър, Ню Йорк.)

22-ри април

ИСТИНСКАТА ЛЮБОВ НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ УКРИТА

Мат. 7:20

Божият закон е отражение на Неговия характер. Онези, които изповядват пазенето на този закон, но не са способни да покажат, че обичат Бога с цялата си сила, ум и сърце, които не се посвещават безрезервно на Неговата служба, не пазят нито първите четири заповеди, изискващи съвършена любов към Бога, нито другите шест, които повеляват безкористна любов към ближния, не могат да бъдат послушни чада. **“По плодовете им ще ги познаете.”** Истинската любов към Бога винаги ще се прояви. Тя не може да се укрие. Тези, които истински пазят Божиите заповеди, ще разкриват любов, която Христос изпитваше към Своя Отец и към ближните Си. Този, в чието сърце обитава Исус ще изяви Христа с характера си и с делата си за всички от дома на вярата, както и за онези, които се нуждаят от довеждане до познанието на истината. Такъв човек винаги показва с добри дела плодовете на своята вяра и разкрива Спасителя чрез думи на любов и деяния на милост.

Изпълнението на Божия закон е плодът на Неговата благодат в сърцето. Като се покоряваме на този закон ние ежедневно си спомняме, че Бог е дарителят на всичко, което имаме под наше настояничество. Нашите сили да работим идват от Неговата милост и любов. Той ни е дал всичко, което имаме. Господ отваря пътищата, от които можем да се сдобием със земните богатства, но не за да се превъзнасяме, нито да трупаме такова съкровище, а за да бъде прославяно Божието име, да се помогне на нуждаещите, да се напълни Божията съкровищница с дарове и приноси, така щото работата за издигане знамето на истината в далечни и по-далечни места да не запада, а да се придвижва напред и нагоре.

На всички, посветили се на Бога като Негови съработници лежи отговорността да пазят интересите на Неговото дело и работа. Те трябва да живеят истината, която претендират, че изповядват. Тези хора винаги трябва да имат пред себе си Христа за образец и чрез добрите си дела да предизвикват хваления и благодарност в сърцата на гладуващите и жадуващите за хляба на живота. **Те не само, трябва да служат на духовните нужди на душите, които се стремят да спечелят за Христа, но и да посрещат ежедневните им потребности!** Християните трябва да бъдат верни настояници не само на евангелската истини, но и на всички благословения, които Господ им е дал. Думите на съчувствие не са достатъчни; съчувствие от любов се проявява чрез дела.

(Неозаглавен ръкопис No 20 от 22.04.1894 г.)

23-ти април

ДА СЕ УЧИМ ОТ ХРИСТА

1 Кор. 1:30,31

Прекарахме много хубав молитвен час в нашата малка палатка днес сутринта. (Това е палатъчен лагер във Фресно, Калифорния). Чувствах как душата ми се изливаше в гореща молитва за теб (съпруга и Джемс Вайт), и мен. Нашият скъп Спасител сякаш бе непосредствено до нас, пълен с благодат, милост и любов. Просто копнея да му служа от все сърце...

Божествената сила трябва да бъде съчетана с човешкото усилие, в противен случай ужасната парализа на безразличието и мъртвилото на бездействието никога няма да изчезнат от душите на живеещите в мрак и заблуда. **Нашата сила е Исус. Той е нашата правда. Трябва повече да се молим и да проявяваме непрекъснато вярата си. Чувствам необходимостта от все по-тясно сближаване с Христа. Разбирам, че трябва да работя докрай, да възнасям непрекъснато мислите си към Бога, ако искам да бъда винаги победител над изкушенията на сатана.**

Бог ми показва как сатана ликува, когато сме победени и се отдаваме на духа на нетърпението и критичността. Той триумфира, защото знае че това огорчава Святият Дух и ни откъсва от Неговата сила. Нашите думи трябва да са безпогрешни, духът ни търпелив и мил, прощаващ и понасящ, а самите ние да изявяваме чрез слово и дело, че сме се учили от Исус и продължаваме да се учим в училището на Неговата премъдрост.

Скъпи съпруге, ние градим за вечността. Бог е щедър и богат на сила, а ние можем да отразим светлината на сияйното Му лице и да я предадем на другите... Бог няма да ни оневини в греховете ни, когато притежаваме толкова обилна светлина. Сами за себе си ние не притежаваме дори частичка своя собствена правда, на която да се опрем. Всичко което изобщо сме направили, дължим на Исуса Христа, на Неговата сила и мощ, а не защото притежаваме някаква вродена доброта, мъдрост или правда. Ние сме грешни, слаби, несъвършени и трябва достатъчно силно да почувстваме това, за да протегнем ръка и помолим за една помоща подкрепа и една по-свята сила от тази, която имаме. Животът на Исус е съвършен образец. Не бива да градим върху пясък. Ако сторим така, ще станем свидетели на рухването на своя дом. Ние сме Неговия дом и нека покажем това с изявената хармония на характера.

(Писмо No 25 от 23.04.1880 г. до Дмеймс Вайт.)

24-ти април

ОТДАЙТЕ СЛАВА НА БОГА, НЕ НА ЧОВЕКА

Пс 34:2

Готвех се да напиша няколко насърчителни думи на човек, който беше подпомогнал делото... по време, когато на всички бе много трудно. Но върху листа видях ръка, която ми забраняваше да пиша, а един глас каза: "Тези думи на похвала ще

причинят вреда на този, до когото искаш да пишеш. Бог е Главния Работник. На него отдай слава, а не на човек.”

Нека бъдем много внимателни и да не хвалим или ласкаем когото и да било. Не поставяйте пред Божиите служители изкушението на човешката похвала. **Бог е, Който прави способни хората да вършат добро. Той е опората на всеки работник. Без Неговата мощ, човекът е безсилен...**

Има души, които със себеотрицание и саможертва са подготвили пътя за доброто дело, но въпреки това те не притежават способности, които да могат да придвижат работата успешно напред, когато тя е достигнала определен етап от развитието си.

Брат С... е щедро благословен от Господа. Бог си послужи с него да започне работата в Н ... Той обаче, не бива да си мисли, че като притежава тези благословения е годен да придвижи училищното дело напред към по-широко и издигнато ниво, както е Божия план. Други, чието обучение и образование отговаря на тези изисквания ще поемат работата в нейния напреднал етап и ще я продължат напред и нагоре. Но Бог не цени по-малко тези, които със себеотрицание, самопожертвувателно прокарват пътя за напредъка на делото.

Господните работници не бива да мислят, че трябва да са съдии на себе си в положението, което би трябвало да заемат. Нека никои не забравя, че има много насоки в работата, и че всички те са важни и необходими. Дървосекачите и водоносците вършат една угодна работа и постигат успех там където други със сигурност биха се провалили...

Погледни към Исус. Не опорочавай с униние и неверие небесния доклад записан срещу името ти. Направи прави пътеките пред нозете си, да не би куция да се отклони от пътя... Онзи Който е най-близо до Господа е човек, очакващ Спасителя както се очаква утрото; той не ще уповава на себе си, а всецяло ще се предаде в ръцете на Бога, защото само Бог може да спасява свършено всеки, който прибягне при Него.

Бог се интересува от всяка работа, която се стремиш да свършиш за Него. Не се безпокой. Той е поверил днешния ден в наши ръце. Денят на равносметката ще даде верно свидетелство за това как сме свършили своята работа. Нека дадем най-доброто от себе си. Щом Господ е с нас, ние ще благоуспеем.

(Писмо No 64 от 24.04.1902 г. до Дж. Едсън Вайт, който по това време работи сред цветнокожото население в южните щати.)

25-ти април

РАЗВИВАЙТЕ ХРИСТИЯНСКИТЕ ДОБРОДЕТЕЛИ

2 Пет. 1:3

Истинските християни са верни в малките неща, защото помнят казаното от словото: **“Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен”** (Лука 16:10). **Верното и постоянно послушание спрямо Христовото слово прави хората непорочни в мисли, решителни в постигането на целта и верни във всяка страна на живота.**

Истинската служба е откриване благоуханието на сърцето, в което живее Христовата любов. Такава служба облагородява характера в земния живот. Под нейно влияние любовта към Бога и човека говори чрез думите и делата. Когато Божиите люде поставят дара на словото под влиянието и управлението на Светия Дух, хиляди души ще чуят вестта, че Бог е любов, че Той **“толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”** (Йоан 3:16). Божията безкрайна любов обгръща всяко човешко същество. Тази любов е неизчерпаем извор на радост и мир. Тя е постоянна като вечността. Тя е изворът, който Бог дава на Юда и на Ерусалим. От този непрекъснат източник може да се утоли всяка жажда. Тази любов е Божият живот, който работи с преобразяваща сила в душата, усъвършенства християнския характер и прави хората съучастници на божествената природа. Този животворен поток от любов и живот тече към света чрез Христа.

В християнското войнстване са необходими духовен живот, кураж, постоянство и решителност. Затова бъдете твърди в Господа. Човешката сила е недостатъчна. Християнският воин трябва да е силен със своя Господ. Той има съвършената пълнота да посрещне всичките му нужди. Облечете се с всеоръжието на Неговото могъщество. Използвайте всички подходящи средства за защита срещу врага на душите. **Всеки от вас трябва лично да усъвършенства характера си. Противопоставяйте се на изкушенията. Развивайте християнските добродетели. Бъдете мъжествени и силни!**

За всички, които трябва да водят толкова много битки е нужно да бъдат силни за служенето си. Придобивайте сила и помощ от Всемогъщия. Ако уповаваме на Господа, ще бъдем победители в борбата срещу невидимите врагове, но ако разчитаме на собствени сили със сигурност ще бъдем победени. Християнското всеоръжие е готово. Облечете го и се сражайте храбро за Господа.

(Писмо N 67 от 25.04.1902 г. - “До моите братя на отговорни постове в издателството “Пасифик Прес”.)

26-ти април

СЛЕДВАЙТЕ УКАЗАНИЯТА НА ГОСПОДА

Пс. 37:3

Господ е запознат с всички обстоятелства на живота ни. Когато етиопският царедворец пътуваше в колесницата си и четеше писанието, Божиите ангели наблюдаваха сцената. Един от учениците бе изпратен да посрещне колесницата и когато се приближи, той видя етиопянинът да чете писаното Божие слово. Филип го запита: “Ами разбираш ли каквото четеш? А той рече: Как да разбира, ако не ме упъти някой? И помоли Филипа да се качи и да седне с него.” След това Филип му изложи и разтълкува написаното. А когато чу и повярва, царският велможа рече: **“Ето вода; какво ми пречи да се кръстя?”** (Деян 8:30,31,36).

Тази случка показва Божията грижа за Неговите чада. Божият Дух беше довел ума на този човек до истината на писанието. Но етиопянинът не можеше сам да изтълкува правилното значение на словото. Тогава Бог изпрати един Свой служител да го просвети и да му помогне да разбере.

“И Филип рече: Ако вярваш от все сърце, можеш. А той в отговор каза: Вярвам, че Исус Христос е Син Божий. Тогава заповяда да се спре колесницата и двамата слязоха във водата, и Филип и скопецът; и кръсти го” (стихове 37,38). Бог иска от всеки да заеме онова място, което му е било посочено от Господа. Ако ходим с простосърдечие и благочестие и уповаваме на Бога, така както дечицата се доверяват на земните си родители, Той ще ни направи способни да извършим работата, която ни е възложил. Ако потърсим Господа, Той ще работи за нас...

Бог ще изработи за нас спасението ни, ако ние поверим пазенето на душите си в Неговите ръце, като на верен Творец... Не ние сме тези, които впечатляват сърцата и умовете, а ангели, пратени от Бога. Те виждат всяко усилие, направено от наша страна и смекчават сърцата и просвещават умовете на онези, за които работим, така щото да почувстват влиянието на небесната атмосфера, а с това техните мисли и чувства да бъдат доведени до проумяване и разбиране...

Вие не работите сами. Когато сте изкушавани в обезсърчение, помнете това: Ангели от Господа са навсякъде край вас. Те ще служат дори на самата земя, като я накарат да даде своите съкровища. Това е наставлението, което се опитвам да дам на Божия народ. Искам да разберат какво би могло да се постигне, ако всеки с готовност работи по Божията воля. Сам Бог даде това наставление и нека следваме Неговите указания.

(Ръкопис No 13 от 26.04.1909 г. - “До работници и учаци в училището Хил Крест”).

27-ми април

БОГ ИМА СВОЙ ИЗБРАН НАРОД

1 Пет. 2:9

Бог дава на хората светлината, но мнозина са изпълнени със самодоволен господарски дух и всички те се стремят като изпълняват собствените си идеи да постигнат висоти, където да бъдат подобни на Всевишния. Тяхната нагласа е такава, сякаш Бог е длъжен да служи според измисленото от ума им. Тук е скрита опасността и докато Бог по някакъв начин не накара тези хора да разберат, че Той е Бог и че те трябва да Му служат, човешките измишления могат да се вмъкнат и да заблудят мнозина в пътища не водещи до библейската истина, въпреки всички дадени предупреждения.

Господ Исус винаги има свой верен народ в служенето. Когато евреите отхвърлиха Христа, Князът на живота, Той отне от тях Божието царство и го даде на езичниците. Бог ще продължи да работи по този принцип във всеки клон на делото. **Когато дадена църква се намери невярна спрямо Божието дело, Господ няма повече да работи с нея, независимо от нейното положение или висотата и светостта на нейното призвание. На нейно място биват избирани други и върху тях се възлагат важните отговорности. Но ако и те от своя страна не очистят живота си от всяко погрешно действие, ако не постаноят чисти и свети принципи по всичките си граници, тогава Бог ще ги смири с мъчително страдание и ако не се покаят, ще ги премахне от мястото им и ще ги превърне в укор...**

На Бог *“не му са потребни служения от човешки ръце, като да би имал нужда от нещо”* (Деян. 17:25). Никакво външно великолепие не е угодно на Бога, когато в същото време сърцето служи на идоли, а ръцете са омърсени с беззаконие. **Светият Дух ще обедини онези от църквата, които със съкрушено сърце са готови да ходят смирено с Бога.** На всички, които гледат към Него и вървят по стъпките на Христа, Той дава освещение, успокоение и победа над света. Божият народ, Неговото избрано царство не са като водоем, в който няма приток на вода. Те, Божиите люде, са като река, която тече непрекъснато и колкото отива по-далеч, толкова повече се задълбочава и разширява, докато нейните животодаващи води накрая се разпрострат по цялата земя. Всеки път, когато се приеме Божието благословение, неговата благодат изцелява болестите и страданията, които грехът е породил. Слънцето на правдата изгрява с целебните си лъчи; от Господа идват светлина, сила и обновление, а роденият от тях добър плод свидетелства за едно праведно дело.

(Ръкопис No 33 от 27.04.1902 г. - “Божие намерение на Неговата църква”.)

28-ми април

ВЗЕМЕТЕ ЧАШАТА НА СПАСЕНИЕТО

Пс. 116:13

Грешиш ли? Тогава иди при Исус и Го помоли да ти прости и вярвай, че Той ти прощава. *“Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда”* (1 Йоан. 1:9).

Никак няма да ти помогне, ако продължаваш да скърбиш над своите недостатъци. Кажете така: “Господи, отдавам безпомощната си душа на Тебе и само на Тебе. Няма да се безпокоя, защото ти си обещах. *“Искайте и ще ви се даде.”* Сестро, повярвай, че твоят Спасител е изпълнен със съчувствие и нежно състрадательна любов. Не позволявай малките неприятности да те тревожат. Може би малките грешки са по Божие допущение, за да бъдеш спасена от големи.

Ти извърши твоя дял, като си помогнеш сама, защото това е начинът, по който трябва да постъпи всеки желаещ да бъде благословен. Вярвай, че Христос ти помага. Не допускай изричането на думи на неверие. Когато врагът ти нашепва, че Господ те е изоставил, ти му отговори, че това не е верно, защото Бог заявява: *“... защото не съм дошъл да призова праведните, а грешните на покаяние”* (Мат. 9:13).

Вместо да оплакваш своята слабост, да говориш думи на неверие и да си мислиш, че си безполезна и оскърбена, започни да пееш. Говори за милостта и любовта на Бога. На всички отрудени и обременени Исус дава Своята покана: *“Дойдете при Мене... и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко”* (Мат. 11:28-30). Това е урокът, който Христос иска от теб да научиш. Знай, че ако го научиш, ще намериш покой...

Изучавай животът на Исус, докато Той бе сред хората. Той не пренебрегна и най-малкото задължение, което Му възлагаха. Съвършенството бе отпечатък върху всяко Негово действие. **Обърни се към Него за помощ; това ще ти даде сили да изпълняваш всекидневните си задължения с благодатта и достойнството на човек, който се стреми към венеца на безсмъртието.** Ние обръщаме много внимание на величието на Христовия живот. Говорим за великите неща, които Той извърши, за чудесата, предизвикващи възхищение и страхопочитание от смълчаването на бурното езеро до възкресяването на мъртви. **Но Неговото внимание към малките неща е още по-силно доказателство за Неговото величие и състрадание.**

(Писмо No 72 от 28.04.1903 г. до мирянка от щата Мейн.)

29-ти април

ПРОДЪЛЖАВАЙТЕ НАПРЕД

2 Лет. 20:17

В ежедневието идват множество обръкващи проблеми, които сами не можем да решим. Има хора, които искат да се справят с всяка трудност, да уредят всеки въпрос преди да започнат работа. Те със сигурност ще се провалят. В края на краищата бъдещето пред тях ще изглежда също така неясно, проблемите също така смущаващи както в момента, когато са започнали да ги обсъждат. Само когато следваме дадената нам светлина, ще получим по-ясно просветление...

Вървете напред след Божия призив. Когато Той посочи работата, която трябва да бъде извършена, тръгнете с пълна вяра и в Него име да изпълните волята Му. Може да не виждате резултатите от самото начало. Възможно е да сте заобиколените от смущаващи обстоятелства, може братята ви да ви предупреждават за големи опасности по пътя, но въпреки това продължавайте напред като казвате: “Господ е заповядал да извършим тази работа и ние няма да се провалим, нито ще се обезсърчим. Всеки от нас ще извърши своя дял.”...

Има критици, чиито думи, ако бъдат слушани, ще ви ограбят и лишат от ентузиазма и надеждата. Не позволявайте да ви обезкуражават. Отговаряйте така: “Бог е верен. Защото не може да се отрече от Себе Си”. Той е поверил на всеки дял от своята работа и призовава всички да започнат да работят там където са. Бог не може да извърши онова, което желае, докато човешките представители не направят това, което е техен дял.

Понякога ръката на вярата изглежда твърде къса, за да достигне дрехата на Спасителя, но ние имаме обещанието на Бога: *“Тогава ще зовеш и Господ ще отговаря! Ще извикаш и Той ще рече: Ето Ме! Ако махнеш изсред себе си хомота, соченето с пръст и нечестивите думи, ако, дарувай на гладния желаното от душата си, и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината, и мракът ти ще бъде като пладне; и Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие, и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина, и като воден извор, чиито води не пресъхват”* (Исаия 58:9-11).

Победата не идва поради нашите усилия, а от Божията гаранция зад даденото обещание; от вярата и упованието в Него. **Хванете се здраво чрез вяра в десницата на безкрайната сила. Господ е верен на обещанието Си.**

Ще възникнат въпроси, които няма да се разрешат, независимо от усилията положени за тях. Затова почнете работа, която чака и уповавайте на Бога. Той е вашата мъдрост. Неговата правда ще върви пред вас и проблемите, които са ви тревожили ще намерят сами разрешението си.

(Ръкопис No 54 от 29.04.1902 г. - "Как да разрешаваме смущаващите проблеми".)

30-ти април

ВЕЛИКИЯТ ПРИМЕР

1 Петр. 2:21

Не е достатъчно само да признаем Христа. Трябва да Го следваме в Неговия път. Неговата благодат е достатъчна и даваща всичко необходимо. Той пострада за нас и ни остави пример, който трябва да следваме. Времето, в което живеем, е време на доказване. Това, което е необходимо да преживеем, за да придобием венеца на живота, ще ни доведе до далеч по-голямо разпъване на личното "аз", отколкото сме считали до този момент. Какво е посланието на апостол Павел към всеки, който носи името Христово?: *"Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тежота и греха, който лесно ни сплита, и с търпение нека тичаме на подлежащото пред нас поприще; като гледаме на Исуса начинателя и усъвършителя на вярата ни, който заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдалечно на Божия престол. Защото размислете за Този, Който издържа от грешниците такова противоречие против Себе Си, та да ви не дотегва и да не ставате малодушни"* (Евр. 12:1-3).

Христос бе Цар и Господ на небето и земята, и въпреки това заради нас стана беден, за да може чрез неговата бедност да се обогатим всички. Той бе пълно подобие на Бога, но смири Себе Си и стана слуга, за да може да ни спаси. Той даде живота си за наш откуп. Ще приемем ли жертвата? Единородният Божий Син бе причислен към беззаконниците, за да не погиват човешките чада, но да имат вечен живот. Вечният живот ще бъде тяхно наследство, ако приемат да смирят гордите си сърца и да станат съучастници на Неговите страдания. Той търпеливо понесе срам, присмех, подигравки, за да спаси всяка грешна човешка душа, която би пожелала да се залови за Него чрез жива вяра. Докато висеше на кръста, отдавайки живота Си за нашето изкупление, Неговите палачи се присмиваха и Го ругаеха: *"Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е израилевият Цар! Нека слезе сега от кръста, и ще повярваме в Него"* (Мат. 27:42). Исус би могъл да откаже да умре с такава позорна смърт, но Той понесе страданията, за да може чрез Него светът да бъде избавен от сатана и неговата власт. Чрез Христовата смърт всички, които вярват в Него могат да имат вечен живот...

1-ви май

ХИТРОСТИТЕ НА САТАНА

2 Кор. 11:3

Във всички наши взаимоотношения ние трябва да разкриваме Христа. По този начин ще покажем, че имаме истинска връзка със Спасителя. На Бога принадлежи цялата слава и чест. Когато Христос дойде, Той ще разпознае всички, които са свързани с Него чрез жива вяра. Господ няма да се срамува да ги нарече братя...

Господ, Той е Бог и освен Него няма друг. Когато Сатана замае с изкусните си тънкости човешките умове, тогава измамните влияния се приемат като че ли са дошли от небето. Ако на тези измами бъде позволено да навлязат, много души ще се окажат в примката им, преди да стане явно, че те не са от Бога, а от врага на всяка правда.

Уверявам ви, че една от смущаващите трудности ще бъде да се разграничи истинското от фалшивото. Измамата се прокрадва незабелязано, така както стана в небесните дворове. Сатана се стремеше да подрони доверието на ангелите в Божието управление. Той пожела мястото на Христа. Той майсторски завоалира своите внушения пред небесните жители и мнозина от тях приеха доводите му. Той постепенно печелеше доверието им, неговите намеци зрееха в умовете на усъмнените се ангели. Тогава те, не толкова предпазливи като своя лидер, започнаха да разменят помежду си своите нови теории. Сатана бе породил съмненията, които те изразяваха, но той ги представяше като мнения на голям брой ангели, т. е. като нещо, на което трябваше да се обърне внимание.

Днес Сатана работи с измама и коварство, за да направи човешките души свои пленници. Предупреждението да не му позволяваме да навлезе в ума ни звучи от библейските времена до наши дни.

Нека никой не допуска, че щом е бил използван от Бога като инструмент, това е достатъчна гаранция за неговата (нейната) безопасност. **Господ си служи с човешките посредници, като им дава свята мъдрост, дотогава докато са Му верни и не търсят слава за себе си.** Онези, които съзнателно излизат извън Божиите ръце и се считат за способни да се справят с работата, не се ръководят от Божия Дух, а "от друг дух". Сатана се намесва и те избират неговото ръководство. Тогава идва извратеността и коварството на лукавата змия.

(Ръкопис No 37 от 1.05.1903 г.)

2-ри май

ПОСТОЯННИ В ЛЮБОВТА КЪМ ИСТИНАТА

2 Тим. 2:22

Нашите младежи трябва да са обградени от здрава, възвисяваща духа атмосфера на влияние. Те трябва да живеят постоянно в любов към истината, а стандартът, поставен пред тях да бъде висок. Някои чувстват желание да бъдат оставени без контрол, така че да могат да вършат каквото си пожелаят... Родителите в църквата са под свящото задължение да бдят за душите на своите деца, като хора които ще отговарят пред Господа за това. Нека никой, нито родители, нито младежи - не бъ-

де склонен да вярва, че развлеченията са от съществена важност, че небрежното пренебрегване на Святия Дух в часовете на себично удоволствие трябва да се счита като нещо маловажно. Бог не е за подиграване. Нека всеки младеж и девойка се замислят: “Готов (а) ли съм днес да посрещна края на живота си? Имам ли сърдечното желание и подготвеност, които ме правят готов (а) да върша това, което Бог ми е възложил...?”

Всеки млад човек трябва да превърне Божието слово в свое ръководство и да взема ежедневно от Библията поуците, които тя съдържа. Ако някои откажат да се ръководят от наставленията на словото, нека знаят че засяват семена, които врагът е вложил в ръцете им, че вършат това в безотговорност спрямо плодовете, които ще пожънат.

Има много неща, които сами по себе си са добри, но те, изопачени и изкривени от Сатана се оказват истинска примамка за невнимателните. Събирането на нашите младежи за спявки (упражнения в пеене на песни) изглежда съвсем безобидно, но от моя опит в продължение на 50 години, съм се убедила, че тези репетиции често пъти се оказват източници на вреда за душите. Ако сърцата на всички събиращи се бяха прави пред Господа; ако всички обичаха Бога и желяеха да гледат само Неговата слава; ако всички се стремяха да вършат угодни Нему дела - тогава тези събирания нямаше да носят вреда. Обикновено обаче, на такива събирания присъстват мнозина, които не разбират, че стават все повече и повече безразлични по отношение на задълженията им към Бога. Душите им се изпълват с безразличие. Така започват да влияят един на друг и безразличието проявено към духовните неща, започва да расте. Божието слово не се изучава прилежно ден след ден, а от липсата на духовна храна, нравствената сила на всички започва да линее...

О, ако можеше всеки църковен член, всеки работник да разбере, че този живот е школа, в която да се приготвим за изпита пред небесния Бог по отношение на непорочност, чистота на помислите и безкористността в делата. Всяка дума и действие, всяка мисъл биват записвани в небесните книги.

(Писмо No 144 от 2.05.1906 г. до църквата в Маунтин Вю, Калифорния.)

3-ти май

В СВЕТА, НО НЕ ОТ СВЕТА

Йоан 15:19

Господ - нашият Спасител - знаеше всеки етап, който учениците Му трябваше да преживеят в своя път. Той виждаше всеки конфликт, в който трябваше да се сблъскат. Исус рече на учениците си: **“Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил”** (Йоан 15:18). Като християни ние не бива да се дразним и да проявяваме нетърпение, когато влизаме в досег със светски хора. Те нямат вяра в истината, но каквото и да кажат или направят, не губете контрол над себе си.

Всеки път, когато давате воля на чувствата си и се раздражнявате, вие проявявате в думите си липсата на онази вяра, която действа с любов и осветява душата. Това означава, че сте много горди и че във вас има още много самомнителност; то е показателно, че в никакъв случай не сте готови да осъществявате делови връзки или да общувате дори като християни, защото чертите на вашия характер не отго-

варят на библейския ред. Християните могат да поддържат неопетнена репутация, ако са истински християни, т. е. подобни на Христа. Бог е промислил за всичко това, та чрез вяра в Господа Исуса Христа те да не униват и да не се обезкуражават в мрачното, тревожно бъдеще, за което Той знаеше, че неминуемо трябва да дойде. Господ Исус скърби за учениците Си, защото те трябва да преминават през болезнените изпитания в света. Той ги подготвя за времето на изпита, на голямото изкушение и съблазън, като разкрива пред тях надеждата, скрита в бъдещето. Той трябва да примеси сияйните, пълни с надежда редове с мрачните: **“А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене”** (Йоан 15:26).

След това Той им казва, че с тях ще работи Святия Дух. Великият източник на тяхната сила - нашата непроменима утеха, надежда и насърчение - винаги ще бъде до тях. Учениците трябваше да свидетелстват за Христа: **“Но и вие свидетелствувате, защото сте били с Мене отначало”** (стих 27). Те трябва да бъдат Негови верни представители в един отстъпил свят. Но докато пребивават в света, те не бива да бъдат от света, а да свидетелстват верно против злото в светските глобални планове, които са противни на истината и правдата.

(Ръкопис No 8 от 3.05.1893 г. - “Дневник”.)

4-ти май

КОЙ Е НАЙ-ГОЛЕМИЯТ?

Мат. 18:3

Четете наставлението дадено в 18-та глава на евангелието от Матей. Няма нищо по-положително от това в цялата Божия премъдрост, но въпреки всичко небесният ни Отец бива обезславян и делото му опорочено от лошите неща, посочени в тази глава. Тия думи са за вас и за мен, за всички претендиращи, че са ученици на кроткия и смирен Исус. Той ни показва принципите, по които трябва да се ръководим при всички случаи и обстоятелства. Не бива да има никакво съперничество и стремеж към първенство. Христос поучава, че в Неговото духовно царство заеманото положение, външното великолепие и авторитет нямат никакво значение. Величието в Божието царство се състои в духовното съвършенство, проявено в истинското обръщане.

Винаги трябва да се учим от Христа. Той ни е поканил: **“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си”** (Мат. 11:28,29).

Христовото иго е иго на покорство и послушание. В своя ежедневен живот пред братята си и пред света, ние трябва да бъдем живи тълкуватели на писанието, като отдаваме слава на Христа чрез разкриване на Неговата кротост и смирение. **Христовите поучения трябва да станат за нас листата от дървото на живота.** Когато се храним с хляба на живота, ще разкрием един пропорционално развит характер. Чрез нашето единство, чрез оценяването на другите по-високо от самите нас, ние ще дадем на света живо свидетелство за силата на истината. Не бива да се опасяваме, че ако не се стремим да бъдем първи, личността ни ще бъде

недооценена. Ако хората имаха по-възвишени и велики представи за Христа, ако имаха по-голямо доверие в Него и по-малко уповаваха на себе си, тогава характеристиките им щяха да се оформят и развият в Божествено подобие. Когато личното е скрито в Христа, Спасителят ще се прояви като превъзходен във всичко и като най-важен сред десетки хиляди.

Когато хората изцяло се предадат на Бога, като се хранят с хляба на живота и пият водата на спасението, те ще пораснат в Христа. Характерите им ще са изградени от онова, което техният ум яде и пие. Чрез словото прието от тях с послушание, те стават съучастници на божественото естество. Тогава и цялото им служене е по божествения образец, и Христос, а не човек получава хвала и възвисяване.

(Писмо No 63 от 4.05.1900 г. до миряни в Масачузетс.)

5-ти май

ХРИСТИЯНСКОТО НАСЛЕДСТВО

Притчи 3:1

Не допускай обезсърчение. Не си позволявай да бъдеш предизвикан. Нека умът и разумът да направляват твоите действия. Запитай се има ли някаква полза от това да си нетърпелив. Подобно нещо би угодило на врага и потвърдило мнението на онези, които мислят лошо за тебе. Ти можеш чрез едно спокойно поведение да докажеш, че думите на злонамерените спрямо теб хора са неверни. Не се опитвай да се защитаващ, а отмени покрай тях като вършиш своето задължение с постоянство.

Нека Бог да ти помогне, сине, да работиш в сигурното дело за вечността. Никой не може да извърши този твой дял вместо теб. Уповавай изцяло на Бога. Нашият небесен Баща знае твоите немощи. Благодарна съм, че Той познава всички наши слабости и изкушения. Той знае как да ни жали и как да ни укрепи ако прибегнем за помощ към Него - могъщата Крепост. Никога не постъпвай безразсъдно, когато вярата ти бъде изпитвана. Просто изчакай и спокойно подчини мислите, волята и пътя си, и пожелай да бъдеш ръководен.

Няма друг път на спасение, освен този, който е промислил нашият Изкупител. Път, за който Той ни даде пример на дело в Своя живот на себеотрицание и саможертва. Ти знаеш как Той се покори дотам, че бе оскърбяван, презиран, подиграван без да отвърне с нищо. Когато Го хулеха Той никого не похули. **“Не дойдох”** - казва Исус - **“Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е пратил”** (Йоан 6:38). Ние трябва да имаме Христовия ум и да следваме Неговите стъпки.

Всички, които са живели заради доброто на другите и са гледали единствено на Христовата слава, ще спечелят вечен живот. Другите, които не искат да направят усилие, но се носят с течението, живеят за себе си. Те никога няма да чуят за себе си **“Хубаво, добри и верни слуги”**... Трябва да се спасяват скъпи души, а на нас е възложена работата да ги спечелим за Христа. **Не забравяй, че трудностите и изпитанията са част от наследството на християнина.** Христос, величието на небесата, дойде в нашия свят за да ни покаже как да понесем укорите и ударите на света без да отпадаме и без да им отвърщаме. **Всяко изпитание, понесено с мъдрост, ще се превърне в благословение за тези, които са го издържали. Те ще се**

изправят и няма да паднат. Онези, които непрекъснато се стремят да избягват мъчните, каменисти места и търсят по-лесна пътека или по-приятен път, винаги ще срещат разочарования и прекеждия. Но ако те приготвят душата си за изпитания и изпълнение на дълга и тръгнат напред дръзновени в Бога, тогава ще намерят пътеката на себеотрицанието и саможертвата, която води до почитта и небесните съкровища, а в бъдещето - до вечния живот... **Моли се много и упражнявай живата вяра, тогава със сигурност ще пееш песента на победата.**

(Писмо No 24 от 5.05.1874 г. до Едсън Вайт.)

6-ти май

ПРАВАТА ИЛИ НЕПРАВИЛНАТА СТРАНА?

Втор. 30:19

Онези, които придвижват Божието дело напред, трябва да бъдат твърди и непоклатими като верни часови в Господното войнство. Те трябва да се наредят под покритото с кръв знаме на княз Емануил... Предстои прогласяването на последната вест на Божията милост. Хората трябва да се разбудят и приготвят за великите събития, които предстоят... Причината, поради която днешният човек не вярва в истината е, че тя осъжда начина, по който той живее. Хората виждат, че истината зове към лично преобразование, към реформация, и те се борят срещу нея, защото ненавиждат работата, която води до освещението...

Онзи, чиято съвест е сигурен пътеводител, няма да престане да разсъждава, а ще мисли още по-усърдно, когато светлината на Божието слово го огрее. Такава душа няма да се ръководи от човешки съвети и няма да позволи светските задължения и работи да препречат пътя пред послушанието. Такъв човек ще остави въвн от себе всички себични интереси и през вратата на изследването ще приближи към Божието слово, като личност, която знае че вечната е съдба зависи от това.

Има права страна - страната на Този, Който заяви: **“Аз опазих заповедите на Отца Си”** (Йоан 15:10). **“Законът Господен е свършен, възвръща душата”** (Пс. 19:10).

Има и неправилна страна - това е страната на онзи, който се разбунтува на небето против Бога. Заедно със своите съмишленици, той бе изгонен от небесните дворове. От неговото деяние трябва да вземем поуката, че независимо колко високо би могъл да бъде издигнат човек в църквата или в света, ако той не бъде верен на Бога, ако възприема човешки закони вместо закона на Йехова, той никога не ще влезе в небето, защото живее в открито противопоставяне на Бога. Такъв ще получи наказание, съответстващо на силата на неговото влияние, което вместо да бъде поставено на страната на Исус, се поставя в услуга на Сатана. Колкото по-големи са неговото влияние и таланти, толкова по-голямо ще бъде и наказанието Му. Бог ще изисква от ръцете му душите, които е отвърнал от истината и ги е вплел в лъжата. Вместо да ги води при Бога, той ги е отлъчвал от Него, затова Бог ще изиска кръвта им от него...

В деня на съда, всички които са отказвали да приемат светлината и са подвели други да почитат фалшивата събота, ще разберат пътя на Сатана, по който той е ка-

рал хората да стават престъпници на Божия закон. Тогава ще видят и напълно ще разберат истинността на Божието знамение...

На Божия народ предстои сериозна и тържествена работа. Бог зове: **“Извикай силно, не се щади; издигни гласа си като тръба та изяви на людете ми беззаконието им, и на Якововия дом греховете им”** (Ис. 58:1).

(Ръкопис No 27 от 6.05.1900 г. - “Послушание и Непокорство”.)

7-ми май

ХРИСТОС ПРИЗОВАВА ЗА ЕДИНСТВО

Йоан 17:21

Всеки от нас се нуждае от помощта, която можем да получим от други. Бог желае да работи с душите и умовете на всички други хора, а не само с нашите. Разнообразните дарби, дадени на различни хора, трябва да се съчетаят в едно за **“усъвършенствването на светиите”** (Ефес 4:12).

Нашият Господ Исус Христос ще изцели собствените ни слабости и несъвършенства. Ние сме Негова собственост. Негови сме като творение и като изкупени души. Всички трябва да станем едно в Него. Той е единственият източник на изцеление. Всяка сила за възстановяване идва от Исус. Той е отворил извор за жителите на Ерусалим за греховете и нечистотата. На всеки отправя покана да дойде и да се изцели и да пие от водата на живота. Затова нека не се доверяваме на себе си, а да уповаваме на Исус. Пред нас винаги ще има пречки, но ние трябва да следваме своя водач и да посрещаме трудностите заедно, ръка за ръка. **Има само един път към небето. Всички трябва да вървим по пътя на Христа, като вършим Неговите дела, така както Той вършеше делата на Отца Си. Трябва да изучаваме Неговите пътища, а не човешките; да се покоряваме на Неговата воля, а не на нашата. Вървете внимателно. Не изпреварвайте Исус. Не предприемайте стъпка без да се консултирате и да потърсите съвета на вашия Водач.**

Помолете се в смирена молитва и “ще ви се даде”. Той е Пътят, Истината и Животът.

Четете и внимателно изучавайте молитвата на Христа малко преди голямото Му изпитание. Тя е записана в 17-та глава на Йоан. Следвайте нейните поучения и ще стигнете до единство. Нашата единствена надежда да достигнем небето е да бъдем едно с Исус, а след това във и чрез Него ще станем едно цяло. Никой не е призван да върви сам. В Христа имаме светлия пример на живот и безсмъртие събрани в едно. За всички, които вярват в Него, Той е открил пътя към небето, но на никой не е дал пътека, която да е различна от тази, по която трябва да преминат всички. Исус ни зове към единство и ние трябва да го постигнем. Бог ни приканва да скрием личността си в Христа. За естествения човек това не е лесно. Но чрез силата на възплътения в Христа Бог ние виждаме Неговата същност, изявена в нежност и красота. **“А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада”** (Йоан 1:12). Чрез тази дадена нам сила можем да побеждаваме злите си наклоннос-

ти и да променим така несъвършенствата си, че Божията воля да бъде изпълнена в нас.

(Писмо No 79 от 7.05.1903 г. до Дж. Бърдън и съпругата му. Пастир Бърдън по онова време е ангажиран със санаториума в Австралия.)

8-ми май

КОГАТО СЕ ПРАВЯТ ГРЕШКИ

Исая 55:7

Въпреки, че над бъдещето е спусната завеса, вие познавате Господните милости в миналото. Не позволявайте на трудностите да ви обезкуражават. Преминали сте изпитания, очакват ви нови. Трябвало е да преживеете неприятни неща; те също могат да се повторят. Върхлитали са ви изкушения; на тяхно място ще дойдат други.

Не знаем какво ни предстои, но знаем, че имаме привилегията да се посветим на Бога, като на наш верен Творец. Нека благодарим на небесния наш Отец, че имаме прибежище в изпитанията. Нека помним, че Христос е наша постоянна помощ във всяко време на нужда. Обещанията на Божието слово са щедри, пълни и се дават даром. Бог е с нас, Той ни обича и пази.

Небесният Бог ни е разкрит в Христа. Нашият Спасител е образът на невидимия Бог. О, колко близо до небето можем да бъдем. **“Онзи, който ме е видял, видял е Отца”** - каза Исус на Филипа.

Нека не позволяваме светските дела да поглъщат цялата ни енергия. Да не допускаме нищо на мястото отредено само за Бога. Трябва да отделяме периоди за почивка, време отделено за размисъл и молитва и за духовно обновление. Христос вършеше добро, изцеляваше всякакви болести, прощаваше всички грехове, утешаваше наскърбените, прогонваше скръбта с присъствието Си. Нека гледаме на Него - истинското състрадание и любов, идващи от Отца. Нека търсим Господа... **Не забравяйте никога, че вие сте Божии дечица. Престанете да се тревожите за неща, които не са по силите ви.** Ако правите грешки, идете при състрадателния Спасител и Го помолете за прошка. Кажете Му, че искате да изпълнявате Неговата воля. Бъдете коректни спрямо Бога. Помнете, че Той винаги се грижи за вас и е готов да ви помогне при всяка нужда. Неговите милости са над всичките Му творения.

За нас е привилегия да отворим сърцата си и да поканим Спасителя да влезе. Нека Го хвалим за сиянието на Неговото присъствие. **Нека носим светлината на Христовата любов в израза на лицата си, нека я вплетем в нашите думи. Тогава Неговата радост ще живее в нас, а нашата радост ще бъде пълна... Диханието на небесния живот трябва да е в нашата работа. Това ще ни обедини и ще ни свърже още по-здраво с Бога. Христовата любов - това е всичко, от което се нуждаем в нашия живот. Тогава ще се обикнем един друг, така както Христос възлюби нас.**

(Писмо No 81 от 8.05.1903 г. до д-р и г-жа Крес. Д-р Крес е директор на санаториума в Сидни.)

МОЛЕТЕ СЕ ЗА СВЯТИЯ ДУХ

Лука 11:13

Всички, които са поставили имената си в църковните регистри, трябва да осъзнават напълно и с яснота, какво означава това за тях. За всяка отделна душа това е израз на тържествено сключен завет, чрез който се посвещава в служба на Бога. Това означава, че всеки от нас е предал напълно себе си в Неговите ръце, за да може Христос да царува там, където някога се разпореждаше нашето лично “аз”. Това ще рече, че ти брате и ти сестро, се отказвате от своите дребни и малки идеи и намерения и всецяло предавате ума си в широтата на Христовия ум. Вашата най-важна цел е да бъдете едно с Бога, едно с Неговия народ, да бъдете всякога себеотрицателни и самопожертвователни, да пазите интересите на Неговото царство и да се стремите да побеждавате всичко, което спъва растенето в благодатта.

Господ няма да остави в мрака нито една душа, която има уши да чува и сърце да разбира.. Нека всеки гледа на Христовата слава. Не се подмамвайте от примките на злия враг. **“Така щото, който мисли, че стои, нека внимава да не падне”** (1 Кор 10:12). Нека предупрежденията, които Бог е дал в словото Си да бъдат прогласени от стражите по Сионските стени и всяка душа, посветена в служба на Господа, да внимава на техните думи.

Всеки отделен случай ще бъде изпитан от съда и всяка душа одобрена. Затова нека всеки се запита: “Дали съм лош слуга? Дали с поучение или с дело не съм подвел други души в погрешни пътища? Никога не забравяйте, че вашето влияние засяга другите и им въздейства за добро или за зло”.

Умолявам членовете на всяка църква да се стремят към най-големите благословения, които небето може да даде - Святият Дух. Ако с вяра търсите по-голям дял от Божия Дух, тогава постоянно ще го приемате и живеете с Него. Всеки ден ще получавате нови запаси от Духа. Вашата ежедневна опитност ще се обогати от потока на щедрата Божия любов. Пред вас са огромни полета от истина и неизчерпаеми източници на сила. Нека ежедневната ни молитва да бъде: “Отмахни от нас това, което избереши да вземеш, но не ни отказвай Твоят Свят Дух.” Всички трябва да имаме дара на Святия Дух.

Божията истина е за нас. **Религията на Христа никога не принизява своя получател, напротив - тя го прави непорочен и годен да види Бога. Тази религия му придава силното желание да бъде като Христа, Възлюбленият във всяко отношение, Първият сред десетки хиляди...** Тогава защо да не Го обикнем и да не Му отдадем нашата безрезервна служба?

И както в древността Божият народ бе готов да тръгне напред, когато облакът се вдигнеше, и да спре, когато облакът застанеше на едно място, така и ние днес трябва да сме готови за изпълнението на Божията воля. **Никой не бива да стои бездеен и да не върви напред.**

(Ръкопис No 56 от 9.05.1902 г. - “Писано за наше увещание”.)

ВЯРВАЙТЕ ДОСЛОВНО НА ХРИСТОВИТЕ ДУМИ**Йоан 6:37**

Всичко, което Исус иска от вас е да приемете евангелската истина, така както е записана. Нейните изисквания са ясни и правилни до пълнота. Това което Бог изисква е да повярвате в Неговото слово и да приемате **“Така казва Господ”**. Божиите повеления са Неговата връзка с Неговия човешки род. Той говори на хората като на интелигентни, разсъждаващи същества, които са отговорни и имат дълга да отдават на своя небесен Баща плодовете на правдата...

Ще приемете ли дословно Божието слово? Ще поискате ли като отговорни работници да потърсите разбиране за дължимия от вас отчет пред Бога? Бог е самодържецът на света. Той е поверил на човеците святи дарби и ги е надарил със скъпоценни способности, затова те са отговорни пред Него за правилното ползване на тези дарове...

От нас се иска само да се приближим, според думите на поканата: **“Ако някой е жаден, нека дойде при Мене и да пие”** (Йоан 7:37). **“... и който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя”** (Йоан 6:37). Всеки човек, когато чете тези думи трябва да почувства, че се намира на свято място. Помнете, че животът на Единородния Божий Син бе принесен заради вас. Когато Светият Дух отпечатва Христовите думи върху сърцето и ума, човек трябва да почувства, че се намира в присъствието на висша благост, която неизмеримо превъзхожда всичко, което светът може да предложи. Той трябва да усети, че е стъпил върху свята земя, защото се намира непосредствено до живия извор на милостта и любовта.

Йехова заяви на Мойсея **“АЗ СЪМ ОНЯ, КОЙТО СЪМ”** (Изх 3:14), а Христос каза: **“Преди да се е родил Авраам, АЗ СЪМ”** (Йоан 8:58). И с това изявление той отвори неизчерпаемите източници на Своето естество, като вложи в думите Си уверение за прошка на виновния човешки род. Той е Словото, осъзнаващо силата, че може да вземе и положи своя живот, за да осигури спасение на поробените от сатанинските лъжи и интриги...

Като внесе в света огромните небесни съкровища, притежание и творение на вечния Бог, Христос може да даде на всички безсмъртен живот. На всички, които вярват и упоават в Него като на техен личен Спасител, Той ще даде вечното сияние на славата.

Към нас е отправена поканата: **“Излезте изсред тях и отделете се... и аз ще ви приема и ще ви бъда Отец, и вие ще ми бъдете синове и дъщери, казва всемогъщият Господ”** (2Кор. 6:17,18). Така Бог обяви Своя завет на послушание.

(Писмо No 79 от 10.05.1900 г. - до благочестив бизнесмен и съпругата му, която е адвентистка.)

11-ти май

СЛЕДВАЙТЕ ВЕЛИКИЯТ ОБРАЗЕЦ

Йоан 14:6

Когато описваше Своята земна мисия, Исус каза: *“Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; прати Ме да проглася освобождение на пленниците, и прогледване на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господна година”* (Лука 4:18,19).

Дали толкова сме приближени с Христа, че да представяме Неговото дело и да следваме Неговия пример? Работата на Исус придаваше характер на мисията Му, като изявяваше нейната божествена природа. Във всяка дума и действие Божият Син разкриваше Своето нежно състрадание, любов и милост. Най-бедните и простите не се бояха да пристъпват към Него. Той винаги забелязваше малките деца, а те бяха привлечени от любовта на Спасителя.

Думите на Исус бяха прости, но решителни. Той не подтисна нито една думичка от истината, но говореше с убедителна посветеност. А когато слушаха, отчаяните, унилите и съкрушените се приближаваха до Него, и душите им се изпълваха с надежда и кураж. Христос бе Князът на небето. Той никога не изрече нещо, което да причини болка на треперещата, чувствителна душа. С наскърбени очи Той гледаше тези, които Го отхвърлиха и омаловажиха словата Му: *“И пак не искате да дойдете при Мене, за да имате живот”* (Йоан 5:40).

Христос е пътят, истината и животът. Той живя сред хората един себеотрицателен живот, утешаваше и насърчаваше всеки, който идваше при Него за утеха, защото всяка душа бе за Него скъпоценна. Исус винаги се държеше с божествено достойнство, но въпреки това бе готов да прояви нежното си състрадание към всеки един от Господното семейство. Той дойде, за да поведе човечеството, да даде на всички вярващи в Него силата да станат Божии синове и дъщери. Този е примерът, който трябва да следваме. Ако беше така, врагът на човека нямаше да има такъв голям дял от внимание и почитание, каквито получава днес от хората, изповядващи, че са Христови последователи, а всъщност следват сатанински измами. Бог изпрати Своя Син на света, та всички, които повярват в Него да не погинат, но да имат вечен живот. **Христовите последователи трябва да показват пълна честност, правда и почтеност във всички дела.**

Нека искрено започнем работа чрез преобразяване и обръщане на характера.

(Ръкопис No 53 от 11.05.1905 г. - “До седемдесет пъти по седем”.)

12-ти май

ПРАКТИКУВАЙТЕ ДОБРИ РАБОТНИ НАВИЦИ

Пр. 22:29

Скъпи сине: Боя се, че ти не винаги разумно разпределяш своята работа. Понякога работиш прекомерно, а след това оставяш скъпоценни часове да останат неизползвани, като по този начин създаваш необходимост от ново претоварване.

Умерената, постоянна и стабилна работа ще постигне много повече, отколкото би направил с неравномерни, хаотични усилия.

Трудът бе даден на човека от Твореца. Бог осигури трудовата заетост на нашите първи родители в святия Едем. И от грехопадението насетне, човекът винаги е бил труженик и е ял хляба си с пот на чело. Всяка кост, всеки мускул на крайниците, всяка черта на лицето, издава факта, че той е създаден за дейност, а не за безделие.

Преданото изпълнение на житейските задължения, независимо какво е твоето положение, изисква мъдро усъвършенстване на всички таланти и способности, които Бог ти е дал. Пази се никога да не прибързваш, а в същото време извършеното да не отговаря на положените усилия. Безплодието на подобни действия често пъти се дължи на несвършената в подходящо време работа. **Онова, което не е свършено когато трябва, независимо дали е в светските или църковните дела, рядко бива свършено добре.** Мнозина изглеждат като че ли се трудят упорито през всичките часове на деня, но въпреки това не дават резултати, отговарящи на положените усилия...

Внимавай да не пилееш времето си за дребни неща, а след това да се провалиш в начинанията, които имат истинска стойност. Църквата и света се нуждаят от спокойни, уравновесени хора. Не е достатъчно да работиш добре само известно време. **За да се осигури добър резултат, е необходимо постоянно прилежание и придържане към целта.** На времето попитали една изтъкната личност, как успява да свърши толкова огромно количество работа. Неговият отговор бил: “Върша всяко нещо на времето му” (б. п. - българският еквивалент на тази мисъл е “Две дини под една мишница не се носят”).

Хенри Мартин като гражданин и мисионер бил до голяма степен зависим от своите навици за дисциплина и ред. Той до такава степен боравил с тях, че в университета бил известен като студента, който никога не пропилявал дори час.

Колко много са младежите, които биха могли да станат полезни личности, защото още в първите си години са усвоили навици на нерешителност, а те в последствие са ги преследвали цял живот и са осакатявали всички техни усилия. От време на време те се изпълват с ревност и желание да свършат нещо голямо, но после оставят работата наполовина и така тя остава безполезна. **Търпеливата последователност и прилежание са неотменна част на успеха.**

Сине мой, бъди последователен и довеждай до край всичко, което предприемеш. Винаги разчитай на твоя Спасител, търси Го за мъдрост, кураж, сила и цел; за всичко, от което се нуждаеш. Нека Бог да те благославя е молитвата на твоята майка.

(Писмо No 3 от 12.05.1877 г. до 27-годишният с син Едсън.)

13-ти май

СЪВЕТ КЪМ ЖЕНИТЕ

1 Тим. 2:15

Ние трябва да достигнем една по-висока мярка. Не вървим напред така, както изисква нашия дълг и дадената ни привилегия. Как е възможно да използваме

таланта, който Господ ни е поверил, за временни неща, а не в служене за Него? Не трябва ли да проявим далеч по-голям интерес към вечните неща отколкото към тези, засягащи нашите временни нужди.

Чуваме да се изразява желанието на нашите съпрузи и семействата ни да влезят в истината. Това е правилно и трябва да бъде най-важното ни желание. Но изпълняваме ли нашия дълг докрай? Вършим ли всичко за този напредък, както би трябвало да бъде? Не се ли отказваме много рано от изискването на този дълг, да работим за напредъка на делото? Не бъдете духовни джуджета. Обичаме да се радваме на бебетата, на тяхното гукане и махане с ръчички и крачета, но подобни движения няма да ни радват, ако и на две години останат без промяна в поведението си. И тъй, християнинът трябва да расте. С други думи характерът му да бъде формиран от Христа, а не деформиран. Чувствайте се като кораби, привързани до пристана на мира, който е Христос. Нека самотните сестри имат солидно поведение. Избягвайте лекомислието и постоянно бдете.

Щедрите небесни благословения са готови да се излеят над нас. Не бъдете егоисти. При твърде много сестри цялата религия се затваря в кръга “Аз и моето семейство”. Такива не се отбиват от пътя си, за да помогнат и благославят другите. Но така Бог не може да ги благослови. Само когато излезем извън личните си интереси, Господ ще ни даде Своето благословение. Неговата воля е да надмогнем егоизма си, защото каквото посеем, това ще и да пожънем. Ако посеем себелюбие, ще пожънем себелюбие, т. е. ще бъдем вързани в него. Затова нека скъсаме със самолюбието и да говорим за Господните милости и благословения.

Нека всички сестри почувстват и осъзнаят, че ако нямат съпруг, на който да се облегнат, те могат да се опрат още по-здраво на Божията десница. Всяка наша сестра може да стане жив мисионер и да внася светлина във всяко наше събрание. Дали действаме като призвани от мрака във великолепието на Божията светлина или като едва влачещи се под товара си същества? Трябва да говорим и се молим със светлината и тогава тя ще влезе в нас. Ако жените в църквата само пожелаеха да покажат как Бог може да работи чрез тях! Помнете, че Мария бе първата, която проповядваше възкръсналия Исус...

За онези, които преживяват по-тежък конфликт, има още по-богати благословения, защото Христос е настояща, истинска помощ в беда. Трябва обаче да свалим от себе си егоизма, да се запознаем с Божия Агнец, който отнема греховете на света и така ще растем все повече и повече в Христово подобие, докато ни се даде венеца на безсмъртието.

(Ръкопис No 2 от 13.05.1884 г. - “Проповед от Е. Г. Вайт”.)

14-ти май

ИМА СИГУРЕН ПЪТ

Йоан 14:9

Пред нас лежи цял свят, който трябва да бъде предупреден. Нужно е всяко усилие от наша страна да се посвети на възвишаването на истината. Великият учител държеше в ръката си цялата географска карта на истината. С обикновени думи Той разясни на учениците си пътя към небето и неизброимите предмети на

Божествената сила. Въпросът за същността на Бога бе тема, по която Исус мъдро се въздържаше, защото сложността и определенията на Божиите предмети щяха да представят на учениците една наука, в която не можеха да навлязат с неосветени умове, в противен случай щяха да се объркат напълно. За Бога и за Своята личност Господ Исус каза: **“Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме, Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца”** (Йоан 14:9). Христос бе израз и образ на личността на небесния Отец.

Откритата, сигурна пътека, по която да следваме Неговия път на пазене на заповедите, е единствената и извън нея няма безопасност и сигурност. Когато хората следват собствените си теории, завоалирани в приятни и впечатляващи форми, те ги превръщат в примка за ловене на души. Вместо да посвещават силите си на празно теоретизиране, вижте работата, която Христос ви възлага да вършите. Неговата поръка е: **“Идете по целия свят и научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светия Дух.”** Но преди учениците да пристъпят прага, трябва да стане подпечатване на священото име, като се кръщават вярващите в името на тройната власт в небесните светове. Човешкият ум е дълбоко впечатлен от тази церемония, която е начало на християнския живот. Тя означава много. Работата по спасението не е нещо маловажно; напротив, тя е толкова всеобхватна, че за нея се опираме на най-висшата небесна власт, посредством изразената от нас вяра.

Вечното божество - Отец, Син и Светият Дух, участва в това действие, необходимо да даде увереност на човека... така небесните сили се съюзяват с човешките, за да може човек, като приеме небесната пълнота, да стане съпричастен на божественото естество и да бъде съработник на Христа.

Човешките способности могат да се умножат при свързването на божествената сила с човешката немощ. Обединени от небесните сили, тези способности нарастват според вярата, която действа чрез любов и очиства, освещава и облагородява целия човек.

(Ръкопис No 45 от 14.05.1904 г. - “За да бъдат всички едно”.)

15-ти май

НУЖДАТА ОТ ЕДИНСТВО

Йоан 17:22

Нашата голяма потребност е от единство. Не можем да си позволим да губим дори една душа. Бог ни зове да се обединим според даденото в библиейската истина. Това трябва да се повтаря нееднократно в семейството и църквата...

Христос каза: **“... както Ми е заповядал Отец, така правя”** (Йоан 14:31). Той дойде в нашия свят с мисия, възложена Му от Отца. Исус дойде, за да хвърли мост над пропастта, издълбана от греха между човека и Бога. Трябваше да се намери изход за помирение, за възстановяване на единството между човешката и божествената природа. Христос е готов да освети всички, които вярват в Него. Чрез дара на Христа за нашия свят, Бог е дал на всеки достатъчна сила за победа над злото.

Голямото отстъпничество първоначално започна с отричане на Божията любов, така както тя е ясно разкрита в Словото. Но Божият промисъл предвиди средство,

чрез което падналият човек би могъл да има могъщо откровение на Неговата любов, като му бе дадена възможност да възстанови верноподаничеството си спрямо Йехова. Бог е дал *“... твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света”* (2 Петр. 1:4). *“Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”* (Йоан 3:16). *“Аз давам живота си за овцете”* - казва Исус (Йоан 10:15) *“... и хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която аз ще дам за живота на света”* (Йоан 6:51). Ето откровението за силата, която може да спасява свършено. Бог е светлина и любов.

След войната на небето Сатана и неговите ангели бяха изгонени. Като човешки същества ние сме подложени на изкусните хитрости и изкушения на този паднал враг. Ако не сме поддържани и пазени от Божиата сила, тогава със сигурност ще бъдем подведени от сатанинските фалшификации, които са залели света. **Нашата сигурност се намира в упованието не на плътска десница, а на божествената. Онези, които са участници в божественото естество, няма да бъдат измамени от Сатана.**

Всеки ще бъде изпитан. Хора, изповядващи че са християни, ще бъдат поставени на отговорни постове като пазители на Божието стадо... Ние сме собственост на Бог. В Исуса Христа трябва да виждаме образа на онова, което трябва да бъдем. Всяка душа трябва да бъде приучена да гледа не на своите ближни, а на Христа. Той е Начинателят и Усвършителят на нашата вяра.

(Писмо № 172 от 15.05.1907 г. до П. Т. Мейгън - съосновател на института Медисън.)

16-ти май

ЛЕК ЗА ВИНАТА И УНИНИЕТО

Мат. 18:12,13

С голям интерес прочетох писмото ти... Божиата воля е нито една душа да не погине. Неговите милости са неизброими и Той няма да остави Своето изкупено притежание, заради което Исус даде живота си, да стане играчка за сатанинските изкушения. **Цялото небе е предоставено на всички, които вярват в Исуса Христа като техен личен Спасител, затова никоя душа не може да обезславя Бога, повече от това да казва, че вярва в истината, а в същото време да носи одеждата на опечаления, сякаш е сирак...**

Господ не оставя своите ранени и ударени овце да бъдат разкъсани от Сатана. Той винаги укрепява Своите Си, когато те са слаби и избавя изпитваните и изкушаваните от ноктите на врага. Господ Исус никога не изоставя душата, която уповава на Него. Тези, които претендират, че са Божии синове и дъщери трябва винаги да упоават на Исус. Ако постъпват противно на това, означава да се отрекат от любовта Му. Вярващи, които са подтиснати и облечени с одеждата на мрачност и скръб представят по много лош начин Христа. Това от наша страна е буквално признание, че нашият Господ е коравосърдечен и тираничен Владетел. Това е просто, лъжа отричаща нашия скъп Спасител, Който даде живота Си, за да направи въз-

можно всички да повярват в Него, да положат доверието си в Неговия интерес и любов към грешника...

Ти вършиш голяма неправда на нашия Спасител, когато живееш така сякаш си в долината на мрачната сянка. Никога не бива да се поддаваш на собствените си емоции и чувства - това е опасен огън. Исус ни обеща, че всеки, който Го следва, не ще ходи в мрак, а ще има светлината на живота. Но ако ти следваш ръководството на друг водач, който е различен от Христа - светлината, истината и живота, то откажи се от това мнимо ръководство и последвай Исус, светлината на света. Нима мислиш, че Бог благоволи да те гледа как се мяташ, като неспокойните морски вълни. Не! Не! Казвам ти, че Той те умолява и иска да те укрепи, да те види основан, вкоренен и привързан към най-святата вяра. **Ти не принадлежиш на себе си, защото си купен с цена, която не може да се пресметне, това означава, че твой господар е Бог, могъщия Бог, а що се отнася за цената, с която си откупен, погледни на Голгота.** Това колебаене между надежда и страх наскърбява Христовото сърце, а Божият Син ти е дал непогрешимо свидетелство на своята любов, като те е избрал.

(Писмо No 41 от 16.05.1893 г. до Д. А. Коркъм, член на комитета в Нова Скоция.)

17-ти май

ГОТВИТЕ ЛИ СЕ ЗА НЕБЕТО?

1 Кор. 2:9

Колко работа ни предстои! Нуждаем се от голяма вяра в Христа и Отца, защото без нея ще бъдем като невярващите. Пред себе си виждаме огромни възможности и необятно море за работа. Потребно ни е осветяването на Святия Дух. Не можем да си позволим да пропуснем знака за наградата, която имаме във високото призвание да бъдем Христови последователи. Осветени от истината, която утвърждава твърдостта на човека във вярата, ние ще бъдем сметени за съработници на Бога.

Обединени с Източника на всяка сила, постоянстващи в дълга и непрестанно растящи в познанието за Божията любов в Христа, ние ставаме едно с Исуса, докато се изпълним свършено с Него в Бога. Славата, която очаква победилия с вяра, не се поддава на човешки сравнения. Бог ще възвеличи и прослави Своите верни. Те ще растат като ливанските кедри, а познанието им ще се разширява непрекъснато. Във всеки нов етап от усвояването на небесната наука, очакванията им ще бъдат само бледи подобия на онова, което Бог им разкрива в действителност: **“Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любя”** (1 Кор. 2:9). Нашата работа днес се състои в това: да се приготвим за обиталищата в небето, които Бог е отредил за всички, които Го любя и пазят заповедите Му...

Времето е кратко. И нека в скъпоценните му часове всеки от нас бъде зает с изработването на своето сегашно и вечно благо посредством дейна християнска служба, като вършим всяко добро, на което сме способни. Господ Исус ще ни помага като отвори всяко сърце и ум за приемането на Светия Дух. Изкупвайте изгубеното време; търсете първо Божието царство и Неговата правда, след това ще ви

се даде благодат, която дава плодове в добри дела и радостна служба и вдъхновено от Бога влияние.

Как се подготвяте за бъдещия вечен свят? ... Имате нужда и желаете нещо по-възвишено и добро, от това което имате днес. Може да оказвате съзнателно или несъзнателно влияние във вършенето на добро. Но Бог заслужава нещо по-добро от ваша страна, отколкото сте Му давали досега. Внимателно размислете: дали сте се наредили под знамето на Княз Емануил, или под черното знаме на княза на мрака? Пред вас стои дългът да върнете влиянието и средствата, дадени ви от Бога и да ги вложите в напредъка на Неговото дело, за прослава на Неговото име.

Чуйте Божия зов днес: **“Сине мой отдай на Мен сърцето си.”**
(Писмо No 71 от 17.05.1900 г. до Джон Уесълс.)

18-ти май

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ ПРЕЛЪСТИТЕЛНИ УЧЕНИЯ

Кол. 2:8

В наше време, в последните дни на световната история ние трябва особено внимателно да изучаваме книгата Откровение. Защо? Защото тя описва сцените, които ще срещнем и видим. Всички се нуждаем от разбиране какво и как трябва да посрещнем. Трябва да знаем какви усилия е необходимо да положим, за да не бъдем изненадани от кроежите на врага. Знаем, че последният голям конфликт ще бъде и най-решителният опит на Сатана да изпълни своите намерения. Той ще идва не само като рикаещ лъв, но и като прелъстител, който покрива греха с прекрасни одежди от светлина, така че да улови човешките души в примката си.

Господ иска от нас да разберем колко важно е за вярващите да застанат в тези последни дни върху основата на вечната истина. **Онези, които си мислят, че войнстващата църква е и църква победител правят голяма грешка. Да, войнстващата църква ще постигне големи победи, но също така тя ще има най-ожесточени конфликти със злото, за да се установи твърдо върху основата на вечната истина. Всеки един от нас трябва да се определи и да застане заедно с църквата върху тази основа...**

Днес има и такива, които смятат Откровение за запечатана книга. Да, тя наистина е тайнство, но тайнство разкрито. Затова всички се нуждаем от нейните пояснения за събитията, които предстоят в последните дни от земната история. Врагът ще се опита да вмъкне всичко, на което е способен, за да изпълни, ако е възможно своите измамни кроежи. Нима са разумни и мъдри хората, които изобщо нямат желание да проумеят истината за нещата, които предстоят да се изпълнят на земята?...

Бог ми даде откровение, в което видях определена работа, извършвана от лекари - мисионери. Нашите служещи братя наблюдаваха и гледаха онова, което се извършва, но не изглеждаха да разбират нещо. Основата на нашата вяра, изградена с толкова много молитва, толкова сериозно изследване на Писанието, сега се разрушаваше и нейните стълбове падаха един след друг. Вратата ни не трябваше да се опира на нищо - вече нямаше светилище, нямаше умилоствение...

Чудите ли се тогава, че трябва да говоря, когато виждам как започват да се рушат устоите на вярата ни? Прелъстителни учения се преподават и внушават по незабележим начин, те не могат да се разпознаят докато не се сдобием с ясно духовно разбиране.

(Ръкопис No 46 от 18.05.1904 г, - “Основата на нашата вяра” - беседа изнесена в Бериен Спрингс, Мичигън.)

19-ти май

ЕДИНСТВО В ХРИСТА

Йоан 17:23

Нека известим, че за нашето изкупление е направено всичко необходимо. Христос напусна небесните дворове и дойде в този свят, за да направи умилюване за нас. Всички, които идват при Него с жива вяра, ще могат да застанат върху добра почва. Докато Божиите слуги прогласяват тези вести, Сатана се приближава до онези, чиито умове вечно търсят нещо друго и им представя своите научни проблеми. Хората ще бъдат изкушени да поставят науката над Бога. Но кой чрез търсене може да намери Бога? Хората може да изказват своите тълкувания и разбирания за Бога, но нито един човешки ум не може да Го обозре и обхване. На нас не е даван такъв проблем за разрешаване. Нека ограниченият човек не се опитва да тълкува съществуването на небесния Бог Йехова. Нека никой не се отдава на спекулации и предположения по отношение на Неговото естество. В този случай мълчанието е равно на красноречие. Всезнаещият Бог е над всякакви умозрения. Христос е едно с Отца, но Бог и Христос са две отделни Личности. Прочетете 17 глава от Йоан и ще видите ясното изложение дадено по този въпрос. Как горещо се молеше Спасителят, Неговите ученици да бъдат едно с Него, така както Той бе едно с Отца. Но единството, което съществува между Христос и Неговите последователи не нарушава личността и на двете страни. Те просто трябва да са едно в Него, така както Той е в Отца. Именно чрез това единство те трябва да разкриват пред света, че Бог е изпратил Своя Син да спасява грешниците. Единството между Христос и Неговите последователи трябва да стане великото доказателство за Спасителя и мисията Му да спаси грешните от присъдата на греха. Една сериозна, безотговорна религия ще предизвика само объркване и смушение в света.

Мои братя и сестри, застанете твърдо върху издигнатата основа и упорито работете за постигането на единение с Христа. Любовта на Спасителя е с всички Негови последователи, тръгнали да изпълняват Божието намерение в цялата Му пълнота и височина. Те трябва да бъдат едно с Него, въпреки че са пръснати по целия свят. Бог, обаче, не може да ги въведе в това единство, докато не пожелаят да сменят своите лични планове с Неговия.

Когато се замислим какво изтърпя и понесе Христос за нас, трябва ли да се оплакваме, когато сме призвани да понесем себеотрицание и страдание? Нима Бог няма да се засрами от нас? Нека се възрадваме, че ни е дадена привилегията да бъдем приготвени за наследството на Неговата слава... Нека живеем така, че примерът ни да води грешници при Спасителя. Христос се възнесе с човешкото Си естество

тво в небесните дворове, затова цялото човечество може да твърди, че има свой представител пред Божието лице. В Него можем да постигнем съвършена пълнота.
(Ръкопис No 58 - "Работата във Вашингтон".)

20-ти май

ПО ПЛОДОВЕТЕ ИМ ЩЕ ГИ ПОЗНАЕТЕ

Мат. 7:16,17

Вечното спасение никога не е изглеждало така изключително скъпоценно, както в настояще време, а аз никога не съм се чувствала по-твърдо решена да побежда във всичко, както сега. В характерите ни не трябва да има никакъв недостатък - нито един. Всяко петно или бръчка трябва да се заличат с кръвта на Агнеца. **Нашите специфични, характерни черти ще изчезнат, когато преобразяващата сила на Божията благодат се почувства в сърцата ни. Плодовете, които ще родим в търпение, благодат, прошка и себеотрицание ще свидетелстват за нас, че сме се учили от Христа.**

Плодът на дървото показва, дали то е добро или лошо. Доброто дърво не може да дава лоши плодове, нито лошото дърво да има добри плодове. По плодовете им ще ги познаете. Нека говорим и работим така, щото нашите плодове да бъдат за правда, а виделината ни да свети в добрите ни дела. **Изповядването на религия не означава нищо. Бог ще одобри единствено благочестивия живот...**

Твърдо съм решена да постигна победа над личното "аз". Предавам своя живот в ръцете на Господа и нека той бъде скрит с Христа в Бога. Ще моля трона на благодатта за сила и светлина, която да отразявам върху другите за спасението на души. Най-голямото желание в тази епоха е за повече сила. Аз желая повече благодат, повече любов, по-дълбока и посветена житейска опитност. Християнинът, чиито живот е скрит в Исус ще има на разположение неизчерпаема сила, която винаги може да ползва. Живата вяра отключва небесната съкровищница и донася силата, постоянството, любовта, които са толкова насъщни за Христовия воин.

Съпруже мой, как искам да не се лишим от вечната награда. Понесохме толкова много страдания на бойното поле, за да си позволим сега да бъдем победени от някой враг. Трябва да бъдем съвършени победители.

Искаме последните ни дни да бъдат изпълнени с най-голяма победа. Това може да се постигне. Бог иска от нас да бъдем участници в Неговия триумф. Ако се молим много и прилежно използваме дадените нам средства, тогава няма да се колебаем, няма да се провалим...

Не търсим почестите на света. Те не ме интересуват. Искам да чуя "добре направено, добри ми слуго" от устата на моя Спасител. За мен тези думи ще са като музика и за тяхната награда ще работя. **Ще върша правото, защото обичам правдата. Ще се покоря на Бога, каквото и да ми струва това и постепенно ще приближавам ръката, която ще ми даде венеца на победата.**

(Писмо No 28 от 20.05.1890 г. до съпруга е Джеймс Вайт.)

ХРИСТОС ХОДАТАЙСТВА ЗА НАС

Евр. 8:1,2

Плътското око не може никога да види благодатта и красотата на Христа. Вътрешната светлина, дадена от Светия Дух и показваща на душата нейното истинско безнадеждно и безпомощно състояние, лишена от прошката и милостта на Носителя на греха - вседостатъчността на Христа - е единственото средство, което дава сила на човека да види безкрайната Божия милост, Неговата неизмерима любов, доброта и слава.

Никой никога не е идвал на света с такава мисия на благодат, безгранично състрадание и несравнима любов, както Нашия Спасител. Но и никой не е бил посрещан така грубо и третиран толкова лошо от страна на падналия човешки род. **“И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени”** (1 Кор. 6:19,20). **Ние сме Христови по творение. Негови сме по изкупление.** Той е единственото безпогрешно същество, понесло страдания, срамно унижение и отхвърляне заради нас...

Тогава какво трябва да е поведението на новородените в Христа, на всички спасени чрез Неговото достойнство? Трябва ли да се оплакват? Трябва ли да се обвиняват взаимно? Няма ли един кротък и смирен дух да им подхожда повече? **“Научете се от Мене”** - казва великият Учител - **“защото Съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко.”** Ще откажем ли да изявяваме такъв дух в характерите си? Ще вземем ли Неговото иго и ще поемем ли Неговото бреме?...

Ако всички можеха да видят Христа пред престола на Отца, как очаква техните молитви и предаването на волята им, как чака да се откажат от своята бунтовност и да се върнат към верността си, тогава щяха да се молят в дълбоко разкаяние Отец да им прости тяхното престъпване на закона, да им прости за лошото влияние, което са оказвали на другите чрез пренебрегването на Божия закон. Съюзът на вражеските армии триумфира, когато те се бавят с молитвите си пред Христа. Нима искат да останат под осъждението на закона, а заедно с тях и душите, на които трябва да служат? Или да изберат страната на Исус и чрез тяхното влияние да помогнат на предадената, бунтовна раса със своето основано на опита познание? Ще приемат ли сега да станат служители на Христа, Който ходатайства лично за всеки един от тях пред Отца? Ангелите задържат разрушителните сили, защото проявяват най-силна заинтересованост към тези бунтовни синове, защото искат да им помогнат да се върнат вкошарата при мира и безопасността, за да бъдат най-послед победители, и да бъдат спасени за вечността заедно с Божието семейство в небето.

(Ръкопис No 29 от 21.05.1900 г. - “Верно настояничество”.)

БОГ ВЪВ ВИДИМОТО И НЕВИДИМОТО

Римл. 1:20

Не виждам никаква причина и смисъл в това, да се доверяваме на мнението на учените и т. н. велики хора. Само онези, които са свързани с безкрайния Бог са единствените, които правилно използват своите познания и таланти, дадени им от всезнаещия Творец. **Никой не може да се отличи истински в познание и влияние, ако не е свързан с Бога на мъдростта и силата.**

Действителното доказателство за живия Бог не се изчерпва само в теорията; то е в убеждението, което Бог е записал в нашите сърца, осветено и обяснено от Неговите думи. Убеждението е в живата сила на Божиите творения, видяна от осветеното око. **Скъпоценната вяра, вдъхновена от Бога придава твърдост и благородство на характера. Естествените сили нарастват от святото послушание.** Всички философии от човешко естество, в които Бог не е бил признат като начало, същност и край на нещата, са водели в резултат до объркване и позор. Животът, който живеем с вяра в Божия Син е поредица от победи, не винаги отбелязвани и разбираани от заинтересованите страни, но с резултати достигащи в далечината на бъдещето, където ще виждаме и познаваме така, както ние сме познати.

Най-дълбоките интелекти на света остават объркани и изгубени в опитите си да изследват въпросите на науката и реалността, когато не са просветени в Божието слово. Творецът и Неговите дела са трудно обозрими за ограниченото разбиране, затова хората стигат до заключението, че щом делата и методите на Бога не са обясними с естествени причини, то не може да се вярва на разказа на Библията. Мнозина толкова твърдо и настойчиво изключват Бога от упражняването на суверенната Му воля и власт в установения ред на вселената, че унижават напълно човека - най-благородното от Божиите създания на земята.

Философските теории и спекулации искат да ни убедят и да ни накарат да вярваме, че човекът е еволюционно постижение, че се е развивал бавно, на етапи и то не от дадено примитивно естество, а от най-низши форми на животинския свят. Подобни мнения убиват достойнството на човека само за да не се признае чудотворната сила на Бога.

Бог е просветил човешкия интелект и е излял изобилие от светлина върху света чрез разкритията на науката и изкуството. Но всеки, който гледа на тях само от човешка гледна точка, неминуемо ще достигне до погрешни изводи. Тръните на заблудата, скептицизма и неверието са обвити с покривалото на философията и науката. Сатана е изобретил този изкусен начин за пленяване на души и откъсването им от живия Бог - източник на истината и религията. Врагът издига природата над нейния Творец.

(Ръкопис No 4 - записан на 22.05.1899 г. - "Бог в природата".)

БЛАГОУСПЯВА ЛИ ДУШАТА МИ?

Йоан 3:2

Бог иска всеки от нас да намери своето място и когато това стане, да започнем работата, която Той ни е възложил. Тогава ще настъпи съвършено единство... Трябва устно да свидетелстваме на света, че Бог изпрати Своя Син сред нас, за да спаси грешните. Как трябва да направим това? Като положим всяко усилие за постигане на единство. Всеки трябва да почувства необходимостта от изповядване на неговите собствени грешки и заблуди, а не на грешките и заблудите на някой друг...

Трябва да се обединим като хора, послушни на Бога. Изкупени сме с определена цена. Имаме само един съдия - човекът Исус Христос. На нас не е дадено да съдим характерите един на друг. Ние трябва да мерим единствено личните си характери и то чрез истината, дадена в Писанието. Бог може да ни даде сили за това и да отпечата в умовете ни какво трябва да направим, за да наследим вечен живот.

Небесният ни Отец ни обича и желанието Му е да се помирим с Него. **Той иска от нас всеки лично да има такова отношение към останалите, че да е готов на всяка жертва за спасяването на душите на своите братя.** Те може да не са постъпили според правото, но Бог иска да работим ревностно за да им помогнем, така щото Неговото име да не бъде позорено пред света. Бог не дава обещанията заради това, че сме постъпвали винаги правилно, а за да бъде прославлено името Му.

Нека никой не се опитва да покрива собствените си грехове посредством изтъкването на греховете на някой друг. Бог не ни е възлагал подобна работа. Трябва да оставим другите да смирят сърцата си, за да могат да дойдат в светлината на познаването на Бога.

Има хора, които се товарят с отговорности въпреки Божията забрана да не ги носят. Години наред светлината ги е предупреждавала, но те са отказвали да се обърнат внимание. Тогава какво да се направи? Да оставим ли такива души да затъват под тежестта на отговорностите, които са избрали да поемат върху себе си? Не. Ние трябва да им помогнем в трудното им положение. Наше задължение е да направим всичко възможно, за да вдигнем товара от тези обременени души...

Нека всеки сам си зададе въпроса: **Какво е състоянието на душата ми днес? Нека и на другия ден се запита отново същото. Така ден след ден, нека всеки смирява сърцето си пред Бога.**

(Ръкопис No 56 от 23.05.1904 г. - утринна беседа, проведена в Бериен Спрингс, Мичигън.)

КАКЪВ Е ИЗТОЧНИКЪТ НА ТВОЯ ОГЪН?

Откр. 3:4

Само неколцина в Сардис държали верно името на Христа. Тяхната единствена надежда оставало верното придържане към Божиите принципи. За хора като тях Бог обещава да изпълни Своите обещания: **“Ще направя човек да е по-скъп от чистото злато, да! хората да са по-скъпи от офирското злато”** (Ис. 13:12).

В ранната християнска църква е имало вярващи, които са били истински Христови ученици. Те често се събирали за молитва там, където е имало нужда от това. **Работели са за напредъка на онези принципи, които са носели печата на небето. Първо те разговаряли с Бога и когато се уверявали на какъв дух са, започвали внимателно и възискателно да изследват всеки въпрос, всеки метод, всеки принцип в светлината, дадена им от Слънцето на Правдата. Тези първи християни не приемали да служат пред Бога с чужд огън, а носели само огъня на божествения олтар.** За тях святите и праведни принципи били свещени, а като пазели тях, вярващите опазвали себе си неопетнени от света. **Ранните християни гледали винаги на Исус, а това било най-характерното за духа, с който работели като последователи на Неговия пример.** Те предали на останалите чистите принципи на Божието слово. То (словото) било техен съветник, пътеводител и верен другар. За тях писанието означавало най-висш авторитет. **За всеки повдигнат въпрос те имали за отправна мярка не “какво ще кажат хората?”, а “какво казва Господ?”**

Всички, които са ограничавани от въздържащата сила на любовта Христова, ще бъдат верни на делото на Божието слово... Верният християнин трябва винаги да чувства, че е зависим от своя Създател. Той няма да се срамува да признае този факт. Също както Даниил той няма да приписва всичко за своя заслуга, а ще отдаде цялата похвала, чест и слава на Бога, като с това ще покаже на светските хора и на своите братя, че е зависим от Господа. Такъв човек ще изкорени от живота си всичко, което наскърбява Божия Дух. Подобно на Даниил ще търси всяка възможност да добави още към вече придобитото за Бога. Той ще търгува с талантите, поверени му от Господа според принципите, изложени в Словото. Това ще умножи неговите сили и способности... Ако Бог даде на човека мъдрост, неговите действия ще бъдат в съгласие с Божията воля, а хората свързани с такъв човек, ще имат доверие в мъдростта му да изработва и планира нещата, предназначени за напредъка на Божието дело в спасяването на души, които са готови да умрат. Апостол Петър казва: **“Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исуса, нашия Господ. Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е необходимо за живота и за благочестието...”** (2 Петр. 1:2,3).

(Ръкопис No 66 от 24.05.1898 г. - до Генералната Конференция и нашите издателства.)

ГЛЕДАЙТЕ НА НЕГО!

1Йоаново 3:1

“Затова светът не познава нас, защото Него не позна.” Светът не познава принципа, който е основа на нашето поведение. Ние трябва да застанем пред Божието лице с чиста съвест. На всеки от нас са дадени чудесни привилегии. Бог никога не поставя пред нас изискване без да ни е дал сила за неговото изпълнение. Той никога не иска от нас да направим дори една стъпка предварително. **Бог е този, Който води, ние само Го следваме. А когато вървим по стъпките Му, за нас няма опасност да се отклоним.** Само така може да усъвършенстваме своя християнски характер на настойници на Божията благодат.

Евангелските истини за последното време са поверени на нас. Това е чудно и пречудно съкровище, а Божието желание е нашите очи да се просветят и сърцата ни да оживеят. Той иска от нас да бъдем вдъхновени и укрепени от силата, която ще ни предостави, ако само Му бъдем верни. **Бог иска от всеки от нас да усъвършенства своя характер по божествения образец. Християнинът, който не стори това, хвърля сянка върху Бога и обезславя Своя Спасител. Онези, които имат достъп до словата, записани в Священото писание, нямат извинение, ако не очистват с тях сърцата си от греха.** В последния ден ние ще бъдем съдени в светлината на Божия престол, която огрява нашата пътека...

Вижте само каква отговорност означава да имаш светлината на ялната евангелска истина, така както тя е предоставена нам. Трябва да вървим стъпка по стъпка, вперили поглед в нашия Водач. Той няма да ни подведе дори една стъпка встрани от пътя.

Бог изпрати Христа в нашия свят за да ни спаси от вечна смърт. **Гледайте на Него, ето Божия Агнец! Непрестанно гледайте този съвършен образец, докато станете Негово подобие.** Не следвайте думите на никой човек, докато не се уверите, че са в съзвучие с Божествения образ, защото ако постъпите така, ще дадете храна на заблудата и вършенето на грях, ще дадете криле на една заблудена душа като търсите нейните съвети и следвате указанията е.

Ние се нуждаем от чистото слово на святата Библия. Христос ни моли да съобразим нашия живот с Неговия. Ние трябва да знаем какво означава да се пазят Божиите заповеди в правда и истина. Любовта, която бе в Христовото сърце, трябва да цари и в нашите сърца, за да можем да я разкрием на всички край нас. Всеки ден имаме нужда Бог да ни укрепява със Своята любов, за да може тя да грее в нас и да свети на околните.

(Ръкопис No 66 от 25.05.1905 г. - “Нуждата от религия в дома”.)

26-ти май

ПОВЕЧЕ ОТ ПРОРОК

Езек. 3:17

Миналата нощ имах видение. Аз стоях пред събрание на наши вярващи и свидетелствах за настоящата истина и нашия дълг. След разговора мнозина се струпаха около мен и задаваха въпроси. Искаха толкова много обяснения за този или онзи проблем, че накрая казах: “Моля ви, говорете всеки поотделно, иначе ще ме объркате.” След това се обърнах към тях с думите:

“Години наред имахте много доказателства, че Бог ми е възложил да върша определена работа. Едва ли тези доказателства биха могли да бъдат по-убедителни от това, което свидетелстват. Нима ще махнете с ръка на тях, сякаш чистите паяжина и ще ги отхвърлите при първото изразено неверие от страна на някои? Това, от което ме боли сърцето, е че мнозина, които днес са объркани и смутени от изкушение, са хора, имали изобилие от доказателства и възможности да размишляват, да се молят и да проумяват, но въпреки всичко не виждат същността на измамите, с които са подведени, за да отхвърлят Божиите предупреждения, дадени им като предпазно средство против заблудите в тези последни дни.”

Други се препъват в думите ми, че не претендирам да съм пророк и затова задават въпроса “Защо е така!”

Никога не съм имала претенции, освен тази, че ми е казано да бъда Господен вестител... Още в началото на моята работа са ме питали няколко пъти: “Ти пророк ли си?” На това винаги съм отговаряла: “Аз съм Господна вестителка.” “Твоята работа” - ми каза Господ - “е да носиш Моето слово. Ще се случват странни неща, затова те отделям в твоята младост, за да носиш вестите на грешащите, да оповестиш словото пред невярващите и с глас и перо да укоряваш чрез Словото делата, които не са прави. Съветвай и поучавай чрез Словото, защото Аз ще го отворя пред тебе... Моят Дух и Моята сила ще бъдат винаги с теб.”

“Не се страхувай от човечите, защото Моят щит ще те пази. Не ти ще говориш, а Господ, който праща вестите на предупреждение и укор. **Никога не се отклонявай от истината, независимо какви са обстоятелствата!** Раздавай светлината, която Аз ще ти дам. Вестите за тези последни дни да бъдат записани в книги, за да бъдат увековечени, така щото да свидетелствуват против онези, които някога се радваха на светлината, но се отказаха от нея, поради прелъстителните влияния на злото.”

(Ръкопис No 63 от 26.05.1906 г. - “Вестител”.)

27-ми май

ЧЕТЕТЕ КНИГАТА НА ДАНИИЛ

Дан. 1:17

Светлината, която Даниил получи направо от Бога бе дадена най-вече за тези последни дни. Виденията, които той имаше край бреговете на двете големи сенаарски реки Улай и Хедекел, сега са в процес на изпълнение, и всички предсказани събития скоро ще се изпълнят докрай.

Нека се замислим над положението на Юдейската нация, когато тези пророчества бяха дадени на Даниил. Израилтяните бяха в плен, храмът бе разрушен, а храмовите служби преустановени. Юдейската религия съсредоточаваше вниманието върху церемониалността на жертвоприношенията. В нея външната проява, формата бе въздигната над всичко, докато в същото време липсваше духът на истинското поклонение. Религиозните служби на юдеите бяха покварени от традициите и обичаите на езичеството, а в изпълнението на жертвените обряди техния поглед не стигаше по-далеч от сянката на извършвания ритуал. Те не виждаха Христос, Който бе истинския принос за греха на човечите. Господ направи така, че народът да бъде просветен през годините на пленничеството, а с това да престанат службите в храма, за да може външните церемонии да не се превърнат в единствен смисъл на тяхната религия. Принципите и действията трябваше да се очистят от езичеството, обрядната служба да се прекрати, за да бъде съживено сърцето. Външният блясък бе премахнат, за да се разкрие сиянието на духовността.

В замята на робството, когато народът се обърна към своя Господ с покаяние, Той им изяви Себе Си. Те, разбира се, нямаха свидетелството на външна изява от Негова страна, но ярките лъчи на Слънцето на Правдата грееха в умовете и сърцата им. Когато извикаха към Бога в своето унижение и отчаяние, на пророците бяха дадени видения, в които се разкриваха бъдещите събития - падането на потисниците на Божия народ, идването на Изкупителя и основаването на вечното царство...

На Даниил и другарите му бе възложена една особена работа. Въпреки, че получиха огромни почести заради нея, те нито за момент не се възгордяха. И четиримата завършиха вавилонския университет, придобиха умения, както в светските, така и в религиозните дела, но всичко това те изучаваха, без да бъдат засегнати от покварата. **Всичко в тях бе уравновесено, защото се намираха под ръководството на Святия Дух. Тези младежи отдадоха на Бога цялата слава на своите научни и религиозни дарби.** Дълбоката им мъдрост и познания не дойдоха случайно; Те бяха резултат на употребените с вяра сили, а Бог им даде умения и съвършено разбиране.

(Писмо No 134 от 27.05.1898 г. до Дж. Келог.)

28-ми май

НЕ МОЖЕМ ДА ЖИВЕЕМ БЕЗ БОГА

Йоан 8:12

Няма човек, който да е следвал грешни пътища и на когото Исус не би простил, приел и благословил, ако той пристъпи към Него с вяра и предаде себе си, признаващ своята слабост и безпомощност, на Христовото състрадание и Божествена сила...

Вижте колко утешаваща е мисълта, че Исус е трогнат от съчувствие към нашите немощи. Той бе изкушаван във всичко както нас, затова всички имаме помощта, от която се нуждаем стига само да тръгнем в пътя, по който вървеше Той. Там е нашата безопасност и сигурност. Исус е осветил пътеката, в която вървяха Неговите нозе. Днес чуваме Неговия нежен глас: **“Аз съм светлината на света; който Ме**

следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота. В света имате скръб; но дерзайте Аз победих света” (Йоан 8:12;16:33).

Христос победи света чрез Своя живот, и колко велика е Неговата любов, когато ни кани да дойдем при Него с всички наши скърби, отчаяния, мъки и обърканост, с твърдото уверение, че ще ни даде помощта Си. Исус ще внесе здраве и светлина в живота ни. Ако сложим своята ръка в Неговата десница, Той ще ни заведе върху здрава канара, върху по-добра основа от всичко, което сме имали преди. Той ще ни направи по-силни чрез Неговата сила и ще подкрепи нашата работа и усилия.

А когато душите ни изпитат изцелителното докосване на ръката Му, тогава постигаме едно по-тясно общение с Исус и ставаме съработници на Бога, не само за вдигане на падналите, за лекуване на съкрушени сърца и души, но и за вдъхване на кураж, вяра и доверие. **Това е Божията работа - да довеждаме при Исус души, които са се отдалечили от Неговите конкретни поучения и са се пръснали на парчета върху скалите и зъберите на греха.** Той обеща да възстанови отново всеки разрушен живот, който видимо е безнадежден.

Много по-трудно е да поучаваш някой, който мисли че знае всичко, отколкото душата, която чувства своята неспособност и невежество. Говоря с пълно разбиране, когато казвам, че работата за възстановяване на душите от греха и заблудите е най-трудната от всички, които вършим. Някакъв любим грях продължава да бъде отглеждан и той неусетно поема юздите на управлението, един лош навик е останал непобеден. О, колко трудно е тогава да се изличат раните, които са нанесени на душата!...

Умолявам те, да не губиш време, а да бъдеш мъдър работник за Бога, да положиш всяко усилие и да изкупваш благовремието. Нека нищо да не те отклонява и възпира от целта... Господ ще приеме усилията от твоя страна, ако те са посветени и предани.

(Писмо No 56 от 28.05.1898 г. - до частно практикуващ лекар, изгубил своя духовен път.)

29-ти май

ПРЕВЪРНЕТЕ ДОМА В ЧАСТ ОТ НЕБЕТО

Пс. 127:1

Живеем в самия край на посоченото време. Ние имаме привилегията да изследваме Стария завет и връзката му с Новия. Затова нашата вяра трябва да е силна, когато виждаме как се изпълняват пророчествата. Но колко много са невярващите! Колко много са хората, изявяващи своя егоизъм и безразличие в отношенията си с останалите. Нима са малко тези, наричащи себе си християни, които не намират удовлетворение, освен ако не са замесени в някакви борби и конфликти. Колко много са разрушените домове поради факта, че членовете на тези семейства действат под диктовката на Сатана.

В небето не се говорят груби, неприятни думи. Там не се таят нелюбезни помисли, нито има място за завист, зломислие, омраза и съперничество. В небесните дворове цари пълна хармония.

Сатана добре знае каква е небесната атмосфера и какво е влиянието на небесните ангели. Неговата задача е да посее във всеки дом семето на жестокостта, грубостта, себелюбието, нетърпимостта и своеволието. **Така той се стреми да унищожи щастието на всяко семейство, защото знае, че духът, който цари в дома, ще бъде пренесен и в църквата.**

Нека родителите винаги се пазят в своите думи и действия. Бащата нека се отнася към съпругата си - майката на неговите деца - с дължимото уважение, а съпругата трябва да обича и почита своя мъж. Но как би могла да стори това, ако съпругът е я третира като слугиня, на която само се заповядва, нарежда и за всичко получава хокане, недоволство и грубо отношение пред очите на децата. По такъв начин той я принуждава да не го харесва, дори да го мрази.

Дано Бог помогне на всички майки и бащи да отворят прозорците на душите си към небето и да пуснат през тях светлината на Христовата благодат в домовете си. Ако не сторят това, семейната атмосфера ще бъде отровена от дим, мрак и мъгла, а това е пагубно за духовността.

Майки и бащи, влейте благодат, радост и надежда в живота на децата си. Нежността и любовта вършат чудеса. **Никога не наказвайте децата си в своя гняв!** Ако постъпвате така, вие няма да се различавате от големите деца, които още не са скъсали с неразумността на своите ранни детски години. Ще се стремите ли искрено към състоянието, при което ще може да кажете: **“Откак станах мъж, напуснал съм детинското”** (1 Кор. 13:11).

Не забравяйте да се посъветвате с нашия Небесен баща преди да пристъпите към наказание на детето си. А когато сърцето ви се разтопи от съчувствие, поговорете с провинилото се дете. Ако въпросът може да се разреши без използването на пръчката, толкова по-добре.

(Ръкопис No 71 от 29.05.1902 г. - “Съвети към родителите”.)

30-ти май

ПИСМО ДО ЕДНА ВЪЗРАСТНА СЕСТРА

Пс. 86:16

Скъпа сестро, Макдермън... И аз остарявам като теб. Не си спомням на колко години си, но аз вече карам 79-та и все пак съм благодарна, че мога да върша доста писмена работа. Аз наистина копнея за почивка, но Господ ме запазва така, че да не понасям голяма болка...

Ти, както и аз не можем да очакваме, че ще живеем още много, но затова пък ще държим здраво вярата и благословенията на Господа чрез послушание на всички Негови заповеди. Аз се опитвам да свърша всичко, което е възможно и да напиша всичко, което трябва. Моето силно желание е да постояна в работата и да свидетелствам до последния си миг. Идушият ноември, на 26-ти ще навърша 79 години, но въпреки това си мисля, че мога да свърша още много работа.

Въпреки, че умът ми е уморен, виждам толкова много неща, които могат и предстои да се направят. Нашето войнстване скоро ще свърши, но Господ е добър и милостив. Когато свършим своето земно поприще, ще влезем в почивката си с

надеждата, че ще бъдем събудени в утрото на възкресението. Тогава ще прозвучи последната тръба и ние ще видим Царя в Неговата сияйна и несравнима красота. Мила моя сестро, ние имаме такава скъпа надежда; затова нека сърцата ни уповават постоянно на Бога. Истината ще победи и триумфът ще бъде за нея.

Бог ще бъде с теб. Той е твоят вечен помощник. Знай, че Той никога не ще се откаже от тебе, нито ще те изостави. Затова ще имаш възможно най-добрите грижи към теб и ще изживееш отреденото ти в този свят време до мига на мирния покой, с пълна надежда в наградата на победителя. Остави се в благодтта на твоята вяра в истината. Не се тревожи за нищо. Ти си опазила вярата и от сега за теб се пази венца на живота, който Христос праведният Съдия ще ти даде в оня славен ден, и то не само на теб, но и на всички, които са възлюбили Неговото пришествие...

Бог да те пази и благослови. Знаем, че цялата твоя надежда е в Исуса, затова можеш да почиваш в Неговата любов. Божиите ангели са край теб. И ти можеш да намериш мир в Господа с кротка вяра и убеждението, че твоят живот е скрит с Христа в Бога.

Нека Господ да бъде непрестанно благословение за тебе, скъпа моя възрастна сестро.

Аз изцяло уповавам на Господ Исус. Ще се надяваме, ще се молим и уповаваме на Неговото живо слово. Нашата възлюбена сестра Келси приключи пътя на своите житейски трудности. Тя беше истинна и верна. **Ще се видим в града на нашия Бог.** С много обич: Е. Г. Вайт.

(Из писмо No 168 от 30.05.1906 г. до сестра Мелинда Макдермън, тъща на Дж. Едсън Вайт.)

31-ви май

ХРИСТОВОТО ДЕЛО И НАШАТА РАБОТА

Марко 16:15

За някои може да е изненадващо, че работата на Христа не се простираше до границите на езическите народи, а бе ограничена в толкова малка територия. Истината е, че езическите страни не бяха подготвени за това. Ако бе посветил времето си за обръщане на езическия свят, Исус щеше да затвори врата, през която би могъл да донесе вестта на юдейската нация. Често пъти хората от други народи идваха при Христа, за да намерят изцеление за себе си или с молба за свои близки и приятели. Тези хора представляваха голямото човешко семейство, което не познаваше Бога, нито истината, но чувстваха един духовен копнеж за нещо, което нямаша.

Всички идващи при Христа слушаха Неговите наставления и когато чуваха словото на истината, то се запечатваше дълбоко в умовете им. Като изричаше слова на надежда за тези изнурени, неудовлетворени души, като изцеляваше техните недъзи, Христос изграждаше пред тях примера, който трябва да бъде следван по цялата земя. Той говореше и постъпваше така, сякаш го прави за целия човешки род... Въпреки че поколенията се сменяха едно след друго, Неговите уроци на деятелно служене оставаха за всички, които свидетелстваха с примера Му. Исус тряб-

ваше да се възнесе на небето, но делото започнато от Него трябваше да продължи с още по-голяма сила, защото сега Той и небесният наш Отец щяха да помогнат в извършването на далеч по-големи неща, отколкото когато Исус бе на Земята.

Трябва да работим, докато е още ден, защото идва нощ, когато никой няма да може да работи. Нашият живот е представен като ден, а когато работата ни свърши, когато работникът прекрати своя деятелен труд, работата не спира. Поемат я други. Въпреки, че човешките работници умират, работата на Христа не престава, а продължава, като всеки работник служи така, както Христос ни даде пример.

Често пъти чувстваме, че в Божиите дела има интереси, които са пряко нашите възможности. Струва ни се, че никога няма да достигнем до решаването им, че сме много ограничени. Нека си спомним, че докато бе на земята, Христос работеше в един много ограничен и малък район, но въпреки това множества от различни части на света чува Неговите уроци. Исус предаваше вестта си на ония, които в последствие щяха да станат Негови ученици.

Христос даде на Своите ученици и на света свършения пример за истинска религия. **Когато хората разберат важността да бъдеш търпелив, състрадателен и да зачиташ другите, тогава Христос ще бъде изявен в характеристиките на Своите последователи.**

(Ръкопис No 50 от 31.05.1897 г. - "Христовото дело".)

1-ви юни

НИКОГА НЕ ОТСТЪПВАЙ ОТ ХРИСТИЯНСКИТЕ ПРИНЦИПИ

Исаия 56:5

Изпитвам дълбоко, нежно съчувствие към теб, като зная колко силно си изкушена. Врагът се опитва да те разколебае и повали. Знай, че изпитвам не помалки симпатии и дълбок интерес към живота на твоя съпруг. Нашият Спасител ще стане негов, ако той го приеме. За нас, вярващите, е необходимо да чувстваме непрестанно, че да бъдем Божии синове и дъщери е най-високата чест.

Скъпа сестро, никога, никога не се поддавай на изкушението да пожертваш християнските принципи, само за да удовлетвориш критериите на света. Бъди твърда и верна, защото си изкушена със скъпа цена. Личният ти дълг към твоя Спасител може да не минава през гладки пътеки, защото нашият Изкупител никога не вървя в пътеките на себеугаждането и личния интерес. Той живя не за да угоди на желанията Си. Напротив, Той излезе извън стана, понесъл нашите укори. Където и да те постави Божият промисъл, Бог ще те укрепи и ще ти даде сили да останеш твърда във вярата. Нека нищо не застава между твоята душа и Бога...

Христос не ни остави само някакви бегли указания за посоката, в която да вървим, а дойде на земята, за да бъде наш Учител. Той не ни остави никакви обикновени наставления как трябва да се покоряваме, а чрез Собствения Си живот ни остави пример за това. И така, Той е нашият истински Помощник. Като върви пред нас, Исус поваля пречките в пътя ни и ни зове да Го следваме по стъпките Му.

Нашият благословен Спасител казва: *“Дойдете след Мене... Аз съм Пътят, и Истината, и Животът... Който Ме следва, няма да ходи в тъмнината”* (Мат 4:19; Йоан 14:6; 8:12).

Христос служи като верен и покорен Син, затова казва: *“Аз уважих заповедите на Отца Си”* (Йоан 15:10). Освещението е послушание през целия живот. За нас е велика чест да останем съработници на Христа. *“Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си”* (Мат 11:29).

Сестро моя, знай, че Бог те обича и желае да имаш венца на живота. *“Който победи, ще се облече така в бели дрехи; и Аз никога няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Отца Си и пред Неговите ангели”* (Откр. 3:5). Белите дрехи са одеждите на Христовата правда и всички, които имат тази правда, са съучастници на божественото естество. Те са написали върху себе си: *“... името на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог”* (стих 12).

(Писмо No 48 от 1.06.1898 г. до вярваща в Австралия.)

2-ри юни

УЧЕБНИКЪТ НА ПРИРОДАТА

Мат. 6:28

Църквата Христова е изцяло зависима от Него в своето съществуване. Само чрез Исус тя може да придобива непрекъснато живот и сила. Нейните членове трябва да живеят в най-тясна жизнена връзка със Спасителя. Те трябва да вървят по Неговия път на себеотрицание и саможертва. Църковните членове трябва да излязат по пътищата и пътеките на живота, и да печелят души за Него, като правят всичко възможно да представят истината верно пред света.

Истината трябва да се представя по разнообразни начини. Хората от висшите сфери на живота ще я възприемат по-добре като образи и притчи. Когато вярващите работят за разкриването на истината в цялата ѝ яснота, за да бъдат убедени в нея всички слушащи, тогава сам Господ ще присъства сред тях, както е обещал на Своите ученици...

В чудесната Си проповед на планината Христос си послужи с примера за полските кремове, за да онагледя чрез естествената им красота една велика истина. Езикът на Исус е приспособен така, че да бъде разбран от отворения разум и на малкото дете. Великият Учител караше слушателите Си да се докосват до природата, за да чуят по-добре гласа, който говори в цялото творение. Когато сърцата им станаха по-нежни, а умовете им готови да възприемат, Той им помогна да разгълкуват духовните поучения на картините, върху които се простираше погледа им. Притчите, чрез които Той обичаше да предава уроците Си, показват доколко открит е бил Христовият Дух за влиянията на природата и колко е обичал Исус да взема примери за духовните Си поучения от картините на заобикалящото ни ежедневие.

Небесните птици, полските кремове, сеячът на семето, пастирят и овцете - с такива примери Христос илюстрираше безсмъртната истина. Той черпеше примери

от фактите на ежедневието, от случки, които бяха дълбоко познати на слушателите Му - скритото съкровище, скъпоценният бисер, рибарската мрежа, изгубената драхма, блудният син, къщите, построени върху скала и пясък. В Христовите уроци имаше нещо, което пробуждаше всеки ум и трогваше всяко сърце. **Така ежедневните работи, вместо да носят белега на най-обичаен труд, лишен от каквато и да било възвишеност, се огряваха от сиянието на постоянното напомняне за духовното и невидимото.**

Господ Исус би искал истинската мъдрост на великия учебник на природата да бъде винаги разкрита пред нас... Нуждаем се от работници, които да придобият душевен простор чрез изучаването на книгата на Божиите творения, отворена пред нас от небесния Владетел. Ангели помагат на тези, които разгласяват истината чрез примери от природата. Тези неща не са самия Бог, а образци на Неговата творческа сила.

(Писмо No 223 от 2.06.1905 г. до Дж. А. Бърдън.)

3-ти юни

БЪДИ СМЕЛ

Ис. Навин 1:6

От много месеци наред се тревожа, като гледам как някои от нашите най-умни и чувствителни души, които Бог е използвал в делото Си, са объркани и заплетени от научните аргументи на сатанинските сили (б. п. - тук става дума за пантеистичните теории на директора на санаториума в Батъл Крик - д-р Келог). Не знам какво да правя. Докато търсех отговор на тези въпроси в съботната нощ преди една седмица, получих видение, в което говорих пред голяма група, където ми бяха задавани много въпроси относно моята работа и книгите, писани от мен.

Небесният пратеник ми каза да не се товаря с подхвърлените съмнения, които Сатана внушаваше на умовете. *“Стой като Божия вестителка навсякъде, където бъдеш поставена и носи свидетелството, което ще ти дам. Ако Светият Дух не бъде приет, но отхвърлен, всички твои думи ще звучат като празни приказки. Бъди свободна. Носи свидетелствата, с които Господ Исус те е натоварил за укор и поправление на работата, за насърчаване и въздигане на души, като ги поучаваш да пазят всичко, що съм ти заповядал, и ето, аз съм с теб през всичките дни до свършека на века.”*

Когато видението изчезна, аз се молих горещо и ревностно, без да мога да престана. Душата ми бе укрепена, защото Бог беше вече казал в словото си: *“Бъди смела, да, крепи се! Нека нито една от прелъстителните думи на проповедници или лекари не те отчайва. Кажете им да видят светлината, която им е дадена в книгите. Истината винаги ще бъде победителка. Върви право напред. Не поемай в себе си неверието на някого, само за да се опитаеш да го разубедиш...”*

Ако убедителните откровения и впечатления, дадени от Духа като свидетелства през изминалите петдесет години не бъдат приети като достоверни, знай, че нищо след тях не ще върне разсъдъка им, защото омайващата измама на Сатана е извършила тяхното разбиране...

Върви напред. Бъди смела. Ако Божият Дух обитава на мястото на подривните сатанински духове в умовете и сърцата, тогава всички, които са се противили на Бога, ще дойдат на себе си. **Днес предстои да бъде свършена огромна работа за убеждаването на души. Вестта, обаче, по никакъв начин не бива да се променя от това, което е била.** Както е предсказано в Писанията, ще има прелъстителни духове и учения, внушавани от ангелите на злото сред църковните редове. Тези зли влияния ще нарастват, но ти твърдо дръж начинанието на твоето упование и устоявай до край...

Бедите на последните дни са върху нас. **Не посвещавай скъпоценно време в опити да убеждаваш онези, които са готови да извратят Божията истина и да я превърнат в лъжа.**

(Ръкопис No 61 от 3.06.1906 г. - "Божиите съдби върху градовете".)

4-ти юни

ЯРКИ ЛЪЧИ СВЕТЛИНА

1 Тим. 4:15

Бог ни учи за великия Свой план на Изкуплението. И това трябва да стане за нас предмет на най-сериозно и постоянно благодарение. **Божиите обещания винаги се сбъдват, ако непрекъснато бдим и се молим...**

Нашето познание трябва да придаде духовност на разума, а познанията си върху Библията да приложим на практика. Божието благоволение е в тези, които са свързани с Него и са изпълнени с познание за волята Му. **Господните служители трябва да Го опознават все повече с всеки изминат ден. Те ежедневно трябва да растат в благодатта и духовната мъдрост, укрепени със силата на Неговата славна мощ. Трябва да растат в духовната работоспособност, за да бъдат крепители на Божия народ.**

Бог не приканва грешниците да влязат в полето на Неговата служба със своите естествени характерни черти, при които биха се провалили пред небесната вселена и пред света... Непреклонният, жесток нрав, който съди и осъжда, оставя отпечатък на врага върху всичко. Затова е нужно да се отворят вратите пред милостта, за да влезе тя и да остави своя отпечатък върху всяко намерение и план. Светът трябва да вижда принципи, които са различни от представяните досега. Кръстът бе издигнат от Христос. Нашият Господ не изисква от никой човек да измисля изпитания или кръстове за Божия народ. Той представя Своите изисквания пред народа Си и кани всички: **"Дойдете при Мене всички, които сте отрудени и обременени, и аз ще ви успокоя . Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето време е леко"** (Мат. 11:28-30). "Понесете Моето иго, и във вашата ежедневна опитност ще намерите покой, който идва само върху послушните."

Христос кани всички да дойдат при Него, но когато направят това, те трябва да се откажат от всички свои грехове. Техните пороци и слабости, гордостта и светската суета трябва да се положат в подножието на кръста. Това е изис-

кването на нашия Господ, защото Той ни обича и желае да спаси всички - не с техните грехове, а от греховете им. Онзи, който приеме истината, копнее за преобразяване на характера си, а последица от това е светлината, която го огрява с ярките си лъчи.

Истината трябва да се приема и прилага на дело, защото Христос е показал, че тя е Словото на живия Бог. Най-ярките лъчи светлина струят от прага на небето и осветяват пътя, в който Бог иска от Своя народ да върви. Когато грешниците приемат Христа за техен личен Спасител, те осъзнават величието на Божия дар към тях и към Божествения Дарител потичат хваления и славословие. Изцеляването на душите от греха е равно на придобивка, съставена от благодост към хората и отдаване на хвала и слава на Бога.

(Ръкопис No 44 от 4.06.1901 г. - "Съвети към вярващите.")

5-ти юни

ЗАЩО БОГ ДОПУСКА ДА ПРЕЖИВЯВАМЕ НЕСПОКОЙНИ ДНИ

Ер. 48:11

Моав не познаваше безпокойство за съдбата си, затова народът на това царство нямаше почти никакво израстване в нравствено и духовно отношение. **“Вкусът му си е останал в него, и духът му не се е променил”** (Ер. 48:11).

Монотонният живот не е най-удачен за духовно израстване. Някои достигат най-висша мярка на духовността само когато нарушат познатия ред на нещата в своя живот...

Бог иска човешките същества да бъдат по-тясно свързани с Него, затова Той ги откъсва от техните приятели и познати. Когато Господ готвеше Илия за вземането му на небето, Той го местеше от място на място, за да може пророкът да не лежи на дрожидията си и с това да се лиши от постигането на нравствено величие и духовна твърдост. Според Божия план влиянието на Илия трябваше да бъде сила за подпомагане на множество души в техния стремеж към един по-съвършен живот...

Нека тези, на които не е позволено да почиват в спокойствие, а да са винаги на път, да помнят, че Бог ги ръководи, и че това е Неговият метод, чрез който ще се формират съвършени характери. **Във всички промени, които трябва да направим, Бог трябва да бъде признат за наш Другар, наш Водач, наша Крепост и Упование. Ние винаги трябва да сме деятелни и напредващи в познанието - така ще бъдем винаги по стъпките на Господа и ще следваме Неговия пример. Светлината на Неговото ръководство ще ни подготвя, за да станем като зората.**

Господ има различни начини да изпитва и утвърждава Своите люде. Той нееднократно предизвиква промени, за да види дали верните Му ще изпълняват Божиите заповеди. Когато в Своето провидение Бог види, че промените са от изключителна важност за изграждането на характера, Той прекъсва гладкия поток на

безметежния живот. Тогава Той заповядва да станат промени, за да не застине Неговия работник в обичайния ред на ежедневието.

Живеем във времето, което зове за решителни, осветени действия. Всичко, което Божиите последователи могат да извършат, трябва да бъде направено, защото врагът ще работи с цялата си сила, за да отклонява душите от истината... Въпреки всичко Божието дело трябва да напредва. Трябва да хвърляме семето сред всички народи, макар мнозина да се стремят да загасят светилника на истината.

(Писмо No 59 от 5.06.1901 г. до А. Г. Даниелс.)

6-ти юни

СЕГА Е ВРЕМЕТО - СТАНИ И СВЕТИ

Пс. 73:2,3

В историята на адвентистите от седмия ден не е имало по-благоприятно време от сегашното, когато те могат да станат и да светят. Нито един глас не бива да остане ням и да се въздържа от провъзгласяването на вестта на третия ангел. **Нека никой, заради съобразяване с мнението на света, да не закрива дори един лъч светлина, идваща от Източника на виделината.**

Нужна е нравствена сила, за да се върши Божието дело в тези последни дни, но нека не се подвеждаме от духа на човешката мъдрост. Истината трябва да бъде всичко за нас. Нека тези, които искат да си спечелят име в света, да вървят в пътищата на света. Великият конфликт предстои в близко бъдеще, а в него всеки един трябва да се определи. В тази борба ще бъде въвлечен целия християнски свят. **Всеки ден и час ние трябва да се ръководим от принципите на словото Божие. Личното “аз” трябва да бъде осветено от принципите на правдата, милостта и любовта на Бога.**

Във всеки момент на несигурност се молете и постоянно питайте: “Това ли е Господния път?” С Библии пред себе си потърсете съвет от Бога за това, което Той иска от вас да изпълните. В Словото са разкрити святи принципи, а източникът на всяка съвършена мъдрост е скрит в кръста на Голгота. Навсякъде виждаме все повече доказателства, че вестта, която ни е дадена от Бога, трябва да бъде последното предупреждение към църквите в света. Но годините отминават една след друга във вечността, а църквите остават непредупредени. Казано ми бе да говоря на братята и да ги запитам: **“Съзнаваме ли нашето небрежие?”** Нееднократно съм получавала вести от Бога до нашите братя, с които да ги насърча да започнат работа на всяко място, където бъде отворен път за делото. Ако работниците пристъпят към вършене на работата, Господ ще благослови душите им и ще наспори труда им. Когато хората научат причините за нашата вяра, те ще се заинтересуват и ще бъдат обърнати към Бога. Има толкова много важни полета, които са открити за желаещите да печелят души. Не бива да бъдем себелюбиви и да се стремим да задържаме работниците продължително на едно място, а трябва с готовност да жертваме, за да може делото да намери път и до други градове, които се нуждаят от светлината на истината.

Нека подтикваме обърнатите в истината да стават мисионери и разпространяват познанието за нея. Изнамерете някакъв начин за запознаване с хората. **Ако работите с мъдрост, ако сте заинтересувани от сърце и душа, и се молите непрестанно на вашия небесен Отец, ще намерите достъп до скъпи души, които ви чакат...**

Нека заетите в делото да дадат място и на други, които желаят да работят и имат качествата да участват в мисионския труд.

(Писмо No 94 от 6.06.1909 г. "До скъпите братя и сестри във Вашингтон".)

7-ми юни

ПРИЗВАНИ КЪМ СЛАВА И ДОБРОДЕТЕЛ

2 Петр. 1:5

Бог ни е призовал към слава и добродетел. **Нямаме право да се уподобяваме със света - да бъдем в облекло, говор и начин на живот като светските хора.** Бог е поставил пред нас един висок стандарт, който трябва да постигнем. Затова Той прати на земята Своя единороден Син. Христос направи за нас една вечна жертва. Той изостави знаците на царската Си власт и като облече божествеността си в човешко тяло, дойде в нашия свят, за да поучава хората на законите на живота и спасението, които те е трябва да изпълнят до последната буква, за да получат вечен живот в небесното царство.

Сатана претендираше, че е невъзможно човешките същества да спазват Божия закон. За да докаже лъжливостта на това твърдение, Христос остави Своя висок сан на небесен княз, взе върху Себе Си естеството на човек, и дойде на земята, за да застане начело на падналия човешки род и да покаже, че човешката природа може да устои на сатанинските изкушения. Христос стана Водач на човечеството, за да бъде нападан от изкушения във всичко, също както падналото човешко естество. Така Той щеше да знае как да помага на всички, които са изкушавани. Тук, на тази земя, Той разреши проблема как да се живее в съответствие с Божията мярка за правда. Носещ падналото естество на човека, Исус остана верен на Божията мярка за праведност и постигна победата над Сатана. Той бе изкушаван във всичко като нас, но в Него грях не се намери.

Преди идването на Исус, когато Той разкри истинския характер на небесния Бог, Сатана си мислеше, че ще спечели целия свят на своя страна. И днес врагът води борба на живот и смърт за всяка душа. Неговият непрестанен стремеж е да всява недоволство и разцепление. Но ако ние сме участници на божественото естество, ще останем неделими като едно цяло. **Нека не се заблуждаваме, че нашите църкви ще се радват на Божиите благословения докато се намират в разделение.** В този свят ние трябва да представяме Христа. Той ни е призовал към слава и добродетел. Както Исус представи Отца пред света, така и ние трябва да Го представяме пред хората, защото като представяме Него, ние даваме представа за Отца, който навсякъде е готов да помогне, щом има нужда от помощ.

Колко много работа имаме да извършим за нашия Учител. След като Исус е дал всичко заради нас, жертвайки живота Си за нашето спасение, ще допуснем ли с

държанието и постъпките си Той да се срамува от нас? Господ желае да ни види израснали до най-висшето мерило. Когато чрез жива вяра ние се хванем за силата на Христа, когато молим за Неговите неизменни обещания и ги изискваме за себе си, когато търсим силата на Святия Дух, ние се храним с плътта и пием кръвта на Божия Син.

(Ръкопис No 77 от 7.06.1902 г. - проповед изнесена в Петалума, Калифорния - "Уроците от 2 Петрово.")

8-ми юни

ВСИЧКИ МОГАТ ДА ПОБЕДЯТ

1 Кор. 9:24

Небесните богатства са неизчерпаеми и всичките те са на наше разположение. Тогава защо, питам аз, напредъка на Господното дело в света е така слаб? Защо така жалко и тъжно представяме Христа? Защо Христовите последователи не растат в благоразумие, чистота, святост и сила?

Нима пред християните не са дадени най-висшите добродетели, които трябва да отгледат в себе си, нима не са им показани най-висшите почести, които трябва да придобият? Бог ги зове да участват в надпреварата, в която всички могат да бъдат победители, Той ги кани да се сражават в битка, след която всички ще завоюват победата. Одежда на правдата и венец на вечен живот - това е награда предоставена на победителя... Когато християнинът даде своя кръщелен обет, той получава обещанието за божествена помощ. Отец, Син и Святия Дух са готови да работят заедно с него. Бог оставя на разположение на своето чадо всички небесни богатства, така че той (християнинът) да се намери победител. Човешката сила е нищожна, но Бог е всемогъщ и е наш помощник, затова всеки ден трябва да излагаме нуждите си пред Неговия трон. Така всеки християнин с вяра и упование ще търси предоставеното от Бога, за да бъде повече от победител накрая. Тогава защо всички, които водят битка със силите на мрака, не пристъпят с вяра и дръзновение? Бог-Отец, Христос и Святия Дух са на тяхна страна...

Когато си спомним, че никой не знае часът, в който ще приключи неговото изпитание, как можем да си позволим да живеем неподготвени и неготови да срещнем нашия Господ? Как смеем да стоим още в греховете и осквернената си същност? Защо не се плашим от това свое състояние? Защо то не ни тревожи? Защо не осъзнаем опасността, надвиснала над нас?... Бог ще заработи с могъщата Си сила само ако Неговият народ съблече от себе си делата на мрака и се облече с Неговата правда...

Бог призовава тези, които твърдят, че познават истината, да покажат с пълно послушание, че са войници на кръста. Нека никой от строените под окървавеното знаме на княз Емануил войници не обезслави делото, за което е тръгнал в битка. Христос очаква от Своите воители да бъдат смели, верни и истинни.

Неговите последователи трябва да вършат на земята същата работа, която Той вършеше. Със силата и плодотворността на Святия Дух, Христовите служители трябва да осъществят Неговия план за възстановяване на божествения образ в

човечеството. Господ ще извърши велики дела чрез тях, когато те работят под ръководството на Святия Дух. **Това, което се иска от Христовите последователи, е да се поставят в пълна зависимост от Бога.**

(Ръкопис No 13 от 8.06.1902 г. - "Божият народ трябва да разнася светлината".)

9-ти юни

ПРЕДПИСАНОТО ОТ БОЖЕСТВЕНИЯ ЛЕКАР

Йоан 6:51

За здравето и жизнеността на душата Божественият Лекар е предписал общуване с Него. Ние трябва да приседнем в нозете Му и да се научим как да бъдем смирени и кротки по сърце. Духовното здраве е в пряка зависимост от храната, с която се храним, и от въздуха, който дишаме.

Душата се нуждае от храна, а за да я получи, е необходимо да се изучава словото Божие... Дишането на чист въздух е от първостепенно значение за излекуването на болестта. Още по-важно е да бъде чиста и атмосферата, която дишаме в духовния живот. Това е изключително важно за здравословния растеж в благодатта. Дишайте чистата атмосфера, която поражда непорочни мисли и благородни слова. Изберете християнското общество. **Християнинът не ще бъде духовно здрав, ако не се предпазва от своите връзки с околните...** Всеки християнин, който наистина е такъв, трябва да расте. Той постоянно трябва да придобива все повече мъдрост и познание. Ден след ден той ще се приближава до образа на съвършената пълнота в Христа Исуса. За да бъде последовател на Божествения Учител, християнинът трябва да расте, да разбира все по-дълбоко Божията любов и да има още по-ясно познание за Неговата воля. Ако светлината на Христовия последовател не стане ярка, тогава вярата му отслабва и любовта му изстива; ако той не види и не признае, че се намира в опасност, тогава ще нанесе на делото по-голяма вреда, отколкото един заклет невярващ. Набожността напуска храма на душата, и такъв човек обръща гръб на своите задължения и отговорности. С такова поведение от негова страна, Божия Син бива отново разпнат и оставен на открито поругание.

Упражняването е от основно значение за растене в благодатта. Когато духовно болните се упражняват в духовните неща, те преживяват преобразяване на характера. Здравето на духовния живот зависи от такива упражнения, **но духовността не може да расте, докато сърцето остава изпълнено с покваряващите рани на себелюбието.** Душата трябва да бъде очистена и осветена от Божията благодат. Пътят на връзката между земята и небето трябва да е освободен от всякакви препятствия, за да може душата да получава от Христа свежите потоци от водата на живота. Всеки духовен мускул и сухожилие трябва да бъдат впрегнати в упражняването. Бог ни е дал много възможности да работим за Него, но ако не подобряваме тези възможности, не можем да бъдем израстващи християни.

Когато отвътре заживее Христос - надеждата на славата - в религиозния живот на изповядващите Неговото име ще се види решителна промяна.

(Ръкопис No 50 от 9.06.1901 г.)

БОГ ИЗИСКВА ЦЯЛОТО СЪРЦЕ

Втор. 30:16

Когато хората са истински обърнати в Христа, техният морален вкус се променя. Във всички свои разходи те ще имат едничката цел: да не изпускат от погледа си Божията слава и да оказват благотворно влияние в църквата, като във всяко действие ще свидетелстват на светските и невярващите хора, че те са Божии чада, че чрез вяра са станали съучастници на Христовото себеотрицание и неизмеримата Му любов към погиващите души. Истинските християни непрекъснато ще се боят да не би да носят и издигат знамето на световността вместо пряпореца на Исуса Христа.

Каква сметка ще трябва да дават тези от нас, които имат за ръководство Библията, по отношение на духа и действията, които трябва да предприемат, за да поведат скъпи души от мрака и да ги доведат в пътеката на изкупените от Господа. Колко пари се изразходват, за да се удовлетворяват прищевките на плътското сърце, да се угажда на себични желания. **Колко средства може да потекат към Господната съкровищница, а сега се пилеят за себелюбиви цели.** В съдния ден тези окаяни, изкушени души, които са живели според желанията си, ще видят нещата така, както Бог ги преценява. Тогава ще видят как биха могли да помагат и спасяват, ако не са били толкова погълнати със себе си. Всеки който има познание за истината, трябва да извърши определена работа, за да дойде и до познанието на Христовото съчувствие. “Вие сте съработници с Бога.” Спасението на душата е над всеки друг интерес, а колко по-голям е той от всичко останало, можем да видим единствено чрез мярката на кръста от Голгота...

Бог е предвидил работа за всеки. Никой не бива да стои бездеен. Никой не трябва да тъне в егоизъм и себелюбие. Много е лесно да станем такива, а Сатана работи непрекъснато за всаждането на егоистичен дух, който да се прояви впоследствие в характера на християните по име.

Бих искала да накарам църквата да разбере колко опасно е да казваме, че сме християни, докато в същото време вместо да вървим към небето, ние мислим и действаме по начин, който удовлетворява плановете на Сатана, защото той може да използва такива хора като примамка за отклоняването на другите от истинското благочестие и християнско дело. Ако солта обезсолее, тя вече не става за нищо и затова я изхвърлят навън да бъде тъпкана...

Кой носи всеоръжието Христово? Кой са свикани под знамената, за да работят като верни и дисциплинирани войни? Бог ни е направил настойници, а от настойниците се очаква да се намерят верни. Затова Бог изисква цялото сърце.

(Ръкопис No 10 от 10.06.1892 г. - “Свидетелство за църквата в Батъл Крик”.)

НА КОГО ДА СЕ ИЗПОВЯДАМ

Пс. 32:5

Скъпа сестро, има неща, които трябва да се изповядат единствено пред Бога. Ако си оскърбила някой брат или сестра, то имаш светлината на словото: **“И тъй, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, остави дара си там пред олтара, и иди, първо се помири с брата си, тогава дойди и принеси дара си”** (Мат. 5:23,24).

Ако твоят грях е между теб и Бога, тогава не е нужно да му даваш гласност, а да го изповядаш пред Господа. Често пъти окаяните, слаби и смъртни човечи действат много неразумно, като изповядват греховете пред себеподобните си...

Съветвам те в молитвите си да отнесеш твоя случай пред Господа Христа. Вярвай, че Той те чува, и ако изповядаш греховете си и се покаеш и ходиш смирено с Бога, тогава ще намериш прошка. Действай като душа, която Господ е изправил, за да бъде очистена и спасена...

Никога не отслабвай във вярата и надеждата си в Бога. Дръж здраво Неговите обещания. Не се доверявай на чувствата си, а на чистото Божие слово. Вярвай в Божиите уверения. Стъпи здраво върху простата яснота на **“Така казва Господ!”** и остани твърдо там, независимо от чувствата. Вярата не винаги е съпътствана от екстаза на чувствата, но **“надявай се на Господа”**, уповавай на Него докрай...

Сестро моя, уповавай в Господа, така както малкото дете се доверява на своите земни родители. Прилепи се за Бога! Нека нищо не разделя душата ти от Него. Защото **“Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”**. Търси милостите Господни и ги очаквай. Търси благословенията. Виж ги, опознай ги, и не се оплаквай, не се измъчвай. Не хвърляй вината върху Бога, но кажи: **“О, Господи, аз наистина вярвам, макар да съм грешница и защото съм грешница. Вярвам в Тебе с цялото си сърце. Ти си истината и на Твоето слово вярвам.”**

Какво представлява религията? Тя е подчинение на цялото същество пред волята на Бога. “Ако иска някой да дойде след Мене”, - каза Христос - “нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва” (Лука 9:23).

Трябва да вярваш и да разбираш словото Божие. То е нашето правило за действие. Не трябва да чакаш непрекъснато и да се питаш: **“Какво трябва да направя?”** Първият ти въпрос нека бъде: **“Какво трябва да вярвам”,** защото да вярваш правилно означава да действаш правилно. Христос отдаде живота Си, за да можеш да станеш съучастник на Божественото Му естество... Помни, че Бог ще благослови всички, които полагат своето упование на Него. (Твоя сестра Елена Вайт.)

(Писмо No 159 от 11.06.1905 г. - до обезсърчена сестра от църквата.)

БОЖИЯТА РЪКА УПРАВЛЯВА ВСИЧКО

Еф. 6:10

Бъдещето пред нас таи непредвидими събития, които неминуемо ще се сбъднат и ще променят настоящото положение на нашия свят. Сласти и алчност се борят за надмощие, насилие и омраза ще действат с пълна сила, за да рушат и унищожават. Вдъхновявани от силите на ада, сатанинските представители ще действат с пълна сила, за да изпълнят волята на своя господар. **“Нечестивите ще вършат нечестие, и никой от нечестивите не ще разбере; но разумните ще разберат”** (Дан 12:10). Всяка истински обърната в Бога душа ще облече всеоръжието на Христа и храбро ще се изправи срещу невидимия противник. Божиите слуги ще разберат необходимостта да бъдат съпричастни с божественото естество...

Днес, сега е нашето време на опасности. Единствената ни сигурност е да ходим в пътя на Христа и да носим Неговото иго. Предстоят тревожни и страшни времена. Ще има много случаи на предадено приятелство и отчуждение. Хората ще се превръщат в наши врагове без никаква причина. Подбудите на Божиите люде ще бъдат погрешно тълкувани не само от света, но и от техните братя в църквата. Божиите служители ще бъдат в големи затруднения. От мухата ще се прави слон, само за да се оправдае егоистичното и несправедно отношение на другите спрямо тях.

Работата, която верните Господни слуги са вършили с пълна вяра ще бъде пренебрегвана и омаловажавана, защото техните усилия няма да са придружени от видимо благополучие. Поради неразбиране и погрешно тълкуване на делата им, тези хора ще бъдат покрити с мрачните одежди на безчестието, защото обстоятелства извън техния контрол са объркали работата им. На тях ще сочат като на хора, които не заслужават доверие. И всичко това ще бъде от страна на църковните членове. **Затова Божиите служители трябва да се въоръжат с Духа и ума Христов. Нека не се надяват, че ще избегнат оскърбления и погрешно тълкуване.** Ще ги наричат ентузиастични и фанатици. Но това не бива да ги обезсърчава. Божията ръка е върху кормилото на Неговото провидение и тя ръководи Неговото дело към прославата на Неговото име.

Бог иска от своя народ да бъде като ярка светлина, която свети в мрака на света. Да се живее примера на Твореца на живота, означава да получиш наградата на небето. Исус вършеше добро. Това ще върши и всеки посветен последовател на Христа, изпълнен със свято чувство на преданост към Бога и дълг към своите близки. Християните трябва да растат в благодатта чрез познанието за истината в Христа Исуса; те трябва непрекъснато да се движат напред и да се доближават до съвършенството на характера.

(Ръкопис No 75 от 12.06.1902 г. - “Подписването на Споразуменията”.)

ДОМ НА ВЕЧНА СВЕТЛИНА

Евр. 11:16

Боя се, че ние изобщо не водим настъпателна борба срещу светското, плътта и дявола. Ако имаме за дълг да изявим примера на Христа, тогава не бива да се радваме от полуживото си християнство, от себелюбивия, користен дух на света, от споделянето на неговото безбожие или от присмеха срещу неговите лъжи и фалш. Не! С Божията благодат ние трябва да останем здраво привързани към принципите на истината, държащи твърдо до край, начинанието на нашето упование. Трябва да не бъдем небрежни в работата, а с пламенен дух да служим на Господа. Един е нашият Господар - Христос. На Него трябва да гледаме, от Него трябва да черпим мъдрост. Чрез Неговата благодат да опазваме единството си, като приемем мярката на Божието слово и застанем пред Господа с кротост и смирение и съкрушено сърце.

Толкова силно копнея да видя дълбокото раздвижване предизвикано от Господния Дух. Дали ще дойде Той сред нас така, както дойде в църквата на първите вярващи? *“Защото така казва Господ Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чиего име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените, и да съживявам сърцето на съкрушилите се”* (Исая 57:15).

Господното слово никога не подтиска човешката дейност. То поощрява нейната полезност, като я насочва в правилна посока. Бог не оставя човека без цел, към която да се стреми. Той поставя пред него вечността, с всичките сериозни реалности, дава му разбиране за безсмъртните, нетленни теми. Бог предоставя истински ценната, облагородяваща истина, за да може човекът да върви по сигурна и безопасна пътека към цел, която е достойна за пълното посвещаване на всички негови способности.

Човекът ще расте в сила, когато следва непрекъснато познанието на Бога. Когато той се стреми да достигне най-висшите стандарти, Библията ще бъде за него светлина, която го води в пътя му към небето. В нейното слово човек ще открие, че може да бъде дете на Бога, член на царското семейство и сънаследник с Христа на едно вечно наследство.

Пътеводната книга го насочва към небесните селения и техните неизчерпаеми богатства и съкровища. **Чрез непрестанно опознаване на Господа човек си осигурява вечно щастие. Всеки ден негова награда ще бъде Божия мир, чрез вяра ще гледа към дома на вечната светлина, освободен от всякакви скърби и разочарования.** Бог направлява стъпките му, пази го от падане, като осветява и възвисява неговите сили.

(Писмо No 45 от 13.06.1901 г. до брат и сеатра Дж. А. Бърдън.)

ВСЕКИ ИМА ДЯЛ В РАБОТАТА

Ис. 59:19

Християните по изповедание, които живеят егоистичен безчувствен живот са блудкави за Христа. Нека не бъдем хладки християни, безсърдечни в отношението си към останалите. Нека обградим себе си с атмосфера на кураж и надежда. Нека говорим приятни и насърчителни слова на хората около нас...

Нека всички свято да пазим Божията истина. Ако не успеем да получим вечния живот, тогава за нас би било по-добре да не сме се раждали. Нека не се отказваме да се сдобием с привилегиите, които са ни дадени чрез жертвата на Христа. Макар да бе едно с Бога, Той дойде в нашия свят, за да даде живота Си за нас. На голготския кръст Той умря с една унижителна смърт, за да направи умилоствение за греховете на всички, които Го приемат за свой личен Спасител. На онези, които вярват в Него и Го приемат, Той обещава сила за да станат Божии синове и дъщери.

Исус ни обича. Той ни е изкупил с кръвта Си. Ако не беше ни обикнал, Той не би умрял за нас. Неговото любящо сърце се наскърбява, когато вършим неща, противни на волята Му, защото така осуетяваме Неговия план за спасение. **Бог не може да благослови онези, които му се противопоставят и отказват да приемат думите на утеха и мир, а с тях светлина и любов в душите си.**

На всеки човек е отреден дял в работата. Всички, които са свързани с Бога, ще разкрият своята връзка, като работят с Него. Така те стават съработници на Бога и на Христа. Те са сънаследници на Божия Син във вечното наследство.

Ако в този свят даваме всичко от себе си и следваме нашия Божествен пример, като побеждаваме с Неговата сила, ще получим правото на достъп до небесните дворове. Там Христос ще ни води край реки с жива вода и ще ни поучава на значението и смисъла на Своите промисли, които не сме разбирали в този свят. Тогава ще можем да прозрем Божията любов, скрита в онова, което сега ни изглежда като премеждия. Ще видим, че изпитанията са били допуснати, за да премахнат от нас нехристиянските черти на характера, а също и да ни укрепят там където сме слаби.

Бог ни призовава да Му се предадем изцяло. Нима ще отхвърлим поканата? Нима няма да Му отдадем своите най-добри и съкровени чувства? Ще Му откажем ли да купим от Него злато, пречистено в огън, за да се обогатим, и бяла дреха, с която да се облечем? Нима не ще Му позволим да помаже очите ни с небесен колурий, за да можем да виждаме ясно?

(Ръкопис No 114 от 14.06.1903 г. - "Задължения и привилегии на християнина".)

ДНЕС

Евр. 3:13

Скъпа сестро, вярата, която имаме, е за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; гдето Исус като предтеча влезе за нас, и стана свещеник до века според Мелхиседековия чин.

Имаме всички основания да уповаваме в Бога и да оставим всички наши притеснения и безпокойства в нозете на Христа, а с това и да опознаем още по-отблизо с нашия Спасител. Няма да ни затрудни много, ако помним, че Господ Исус желае да Му изказваме своите смущения и тревоги. “Отнесете ги до Господа в молитва” и след това оставете товара на вашите тегоби при Него. Колко по-щастливи щяхме да бъдем, ако постъпвахме така. Можеш да пристъпиш към Христа така, както детето идва при своите родители, и да Му кажеш: “Ето Господи, аз носих товарите си така, сякаш мога да се спася сама в тази трудност. Но моето бреме е твърде тежко да го нося сама нататък. Ти можеш да поемеш тежестта му вместо мен”. На това Исус отговаря: “Аз ще взема твоето бреме. и ще те обкръжа с вечна милост.”

Божията любов е толкова крепка, колкото и нежна. **Любовта на Исус е по-силна от смъртта**, защото Той умря, за да спечели твоята обич, за да можеш да се опреш на Него напълно и всецяло, и за

да станеш едно с Него завинаги. Любовта на Исус е изключителна; тя е по-нежна от майчината любов. **Най-нежното чувство, което хората познават, е любовта на майката към нейната рожба, но Христовата любов я превъзхожда по нежност.** Майката може да промени чувствата си, да бъде понякога и недобра, но Исус никога. Той никога няма да бъде невнимателен, груб или жесток към чадата Си.

Следователно не бива никога да показваме неверие или липса на вяра. Божията любов е така силна, че държи подчинени всички чувства на свящото Му естество и задейства Неговите неизчерпаеми ресурси за доброто на Неговия народ. **Любовта на Бога е непроменима и без сянка на отклонение.** Нека никога не безчестим Божието име, като упорито гледаме своите интереси и непрекъснато считаме себе си за най-важни.

Погледни на Исус - Начинателя и Усъвършителя на нашата вяра. Нека вече не постъпваме по същия начин както досега, и да се отчайваме от възможните бъдещи теготи. Носете с радост днешните си длъжности. Днес трябва да вярваме в Христа. Днес трябва да уповаваме на Него. Днес мога да погледна на Него и да живея. Днес ще положа упованието си в любовта Му към мен. Днес ще се облека с мира и покоя, които Божията сила ми дава. Кажи си така: “Господ ще бъде прославен от моята радост и щастие от това, че Той ме обича. Днес! Сега!”

С много обич, Елена Г. Вайт.

(Писмо No 48 от 15.06.1896 г. до сестра, нуждаеща се от насърчение.)

ГЛЕДАЙТЕ ИСУСА ХРИСТА

Йоан 6:35

Бог ми разкри, че ние не трябва да очакваме от никой човек да ни даде сила и опит, нито да зависим от хора в получаването на твърдост и ръководство. Христос казва: **“Погледнете на Мене. Аз съм светлината на света. Онзи, който ме следва, няма да ходи в мрака, но ще има светлината на живота.”**

Обръщам се към всички, които претендират, че са Божии чада. Не е ли вече време да опознаем Източника на нашата сила и Обладателя на всяка власт? Няма ли от този час насетне да оставим в небесните книги срещу имената си неща, които ще са по-приятни за нашия Господар?

Представяни ми бяха сцени, които трудно мога да опиша с думи. Ще дойдат изпитания, които ще смирят всяко сърце, което се надига. Нека никой не счита, че е сигурен, като следва собствените си пътища, или като разчита на човеци. **Господ търси хора на опитността, души, готови да носят отговорности в Неговото име и в Неговата сила, хора, които ще получат Неговата благодат с ясното разбиране за отговорността да я споделят с другите...**

Словото на живия Бог трябва да бъде наше ръководство. Всеки трябва да разбере зависимостта си от Онзи (Бога), Комуто принадлежим като творение и като изкупени души.

Четете и изучавайте казаното от Исус в Йоан 6-та глава. Молете се за разбиране на тези истини. **Аз съм силно разтревожена от духовната слабост на онези, които имат толкова много светлина. Ако бяха вървели в нейната виделина, те щяха да бъдат силни в Господа, но не са успели, затова душите, идващи в истината посредством техните усилия, търсят мъдрост от други хора, вместо да гледат на Христа. “Истинската светлина, която осветлява всеки човек, идеше на света” (Йоан 1:9).**

Когато тези, които твърдят, че вярват в Христа, приемат Господа с вяра, Той ще стане тяхно осветление, тяхна правда и изключителна награда...

Божии работници, служители, които Той е посочил, трябва лично да приемат мъдрост от Него, защото силно Го наскърбяват и опозоряват, когато търсят увереност в човешките съвети и наставления. Божии чада трябва да виждат в своя Творец пълната достатъчност за силите си.

Ти представляваш ли Христа? Скъсал ли си с духа и влиянието на света, с човешките измишления и кроежи? Приемаш ли всеки ден хляба на живот за своя храна?...

Нека от искрени уста да излезе молитвата: **“Направи ме да разбирам пътя на Твоите правила, така да размишлявам за Твоите чудесни дела” (Пс. 119:27). “В сърцето си упазих Твоето слово, за да не ти съгрешавам” (стих 11).**

(Ръкопис No 78 от 16.06.1902 г. - “Въпросът за здравословната храна”.)

ДАЛИ СИ ПЛОДНА ПРЪЧКА?

Йоан 15:5

“*Аз съм истинската лоза*” - заявява Христос. Той си послужи с това сравнение, та когато си представим картината да извикаме в паметта си Неговите скъпи уроци. Когато се тълкува правилно и вярно, природата е като огледало на божествеността.

Исус обърна внимание на лозата и нейните пръчки, а с това каза: Давам ви този урок, за да разберете по-добре връзката си с Мене и Моята връзка с вас. За Неговите слушатели не оставаше дори и най-малкото извинение, че не са разбрали поуката. Сравнението, което Исус даде, бе издигнато като огледало пред очите им, за да могат да видят и разберат по-ясно връзката между Учителя и учениците Му.

Този урок ще се повтаря до края на земята. Всички, които приемат Христа с вяра, стават едно с Него. Пръчките на лозата не са прикрепени към нея чрез някакъв механичен способ или изкуствено прилепване. Те са свързани с лозата и са част от нея, и приемат храна от нейните корени. Така и приелите Христа чрез вяра стават едно с Него в слово и действие. Те са свързани с Божия Син и животът, който живеят, е всъщност Христовия живот. *Христовите последователи черпят живот от самия Източник на живота.*

Сърцето трябва да се слее с Христовото сърце, волята да се скрие в Неговата воля, а умът да стане пленник на мислите на Спасителя. Човек може да бъде кръстен, и името му да се впише в църковния списък, но въпреки това сърцето да остане непроменено. Наследствени и придобити наклонности може все така да упражняват злотворно влияние в характера.

Обикновеният човек има жива връзка с Христа. Както пръчката се храни от сока на стеблото, и така дава много плод, по същият начин истинският вярващ е свързан с Христа и разкрива в живота си плодовете на Духа. Пръчката става едно с лозата. Бурите не могат да я откъснат. Мразът не може да унищожи жизнените й свойства. Нищо не е в състояние да я отдели от лозата. Това е жива пръчка, и тя ражда плодовете на лозата. Така е и с вярващия. С добрите си думи и дела той ще изяви истинския характер на Христа. Както пръчката черпи жизнени сокове от лозата, така и всички, които са истински обърнати във вярата, черпят духовна жизненост от Христа. *“Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си. Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден. Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие. Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него”* (Йоан 6:53-56).

(Ръкопис No 78 от 17.06.1898 г. - “Аз съм истинската лоза”.)

ЧОВЕШКАТА МЪДРОСТ Е ГЛУПОСТ

Пс. 144:3

Бог е отредил място в Божието дело на всеки мъж и жена, независимо дали са млади, на средна възраст, или стари. Когато те намерят своите места, ще бъде извършена работа за Бога, каквато никога преди не е имало. **Голямата слабост, която е обзела Божия народ, е причинена от това, че някои са изоставили Господа Христа и са изхвърлили от живота си Неговия Дух, любов и щедра благодат.** Въздигнали са душите си до празна суета и са възлагали всичко на човешката мъдрост, като са се надявали на силата на човешкия талант. Така ги е постигнала слабост и обърканост, защото в упованието си на човешкото те са забравили, че хората са ограничени, себелюбиви по естество,, и техните планове без съмнение са носили множество излишни неща.

Най-надарените от човешкия род, личностите с огромен умствен кръгозор и дълбоко проникновение, най-културните и високо образованите, всички, които са столери на обществото и водачи на народите по света, изглеждат като малки деца пред Бога, когато сравним техните възможности с мерките на вечността. Точно поради своето ограничено разбиране за Бога, поради малкото си познание за Неговите пътища, за Неговия ум и характер, хората са изложени на опасността да направят себе си богове...

Всички, които не осъзнават несравнимото величие на Бога, Неговото всемогъщество, ще натрапват себе си като мъдри и велики, когато всъщност са обикновени нищожества. В Божиите очи те са като прохождащи деца, които не могат да оправят стъпките си, но в същото време претендират, че са напълно вещи как да се справят с най-големите проблеми. Според тях човекът може да постигне велики неща, ако човечеството обедини усилията и способностите си. Но колкото повече са участниците в такова обединение, толкова по-голям ще бъде техния неуспех, освен ако не се стремят да познаят и разберат Бога. Множественото обединение в съюзи не ще доведе до съгласие с принципите на небето.

Много, доста много са хората, които, неопитни и безразсъдни, считат себе си за достатъчно умни, за да вършат всичко, което биха пожелали да правят. Но за Бога тяхната мъдрост е равна на глупост. Те трябва да разберат, че по отношение на мъдростта техните умове са като малки деца, че преди да познаят себе си, трябва да се поучат от Бога.

Бог е нашият Баща, и Той е готов да научи всички, които идват при Него с разбирането, че човешката мъдрост е глупост пред Бога. Когато човеците се хванат за силната Божия десница и се помирят с Бога, като живеят чрез словото Му, Той ще обедини Своето могъщество с тяхната слабост, Неговото безгранично познание с тяхното невежество и така ще ги укрепи в Себе Си. На всеки Той ще даде необходимата грижа и внимание според необходимостта. Всички, които уповават на Него като на техен Учител, няма да се препънат и паднат.

(Ръкопис No 88 от 18.06.1902 г. - "Работа по целия свят".)

19-ти юни

НИЕ СМЕ ЕДНО С НЕБЕСНАТА ЦЪРКВА

Ефес. 4:4-6

Всеки църковен член трябва да почувства преобразяващата сила на Бога върху своето сърце и ум, и тогава ще стане свидетел на личното си духовно развитие. Христос е дал достатъчно благодат на всеки искрено вярващ, за да стане той Божий син. За Божиите люде се грижат небесни ангели, така, щото Сатана да не може да постигне победа над тях...

Онзи, който идва при Господа с искрено упование, ще се научи как да възвишава Спасителя пред човеците. ***Практическото християнство означава да разкрием в слово и дело волята на Бога...***

В този конкретен период от време е необходимо да се извърши една особена, индивидуална работа с всеки член на църквата. **С Библия в ръка всички трябва да изследваме писанията с ревностната решимост да опознаем словата на Христа.** *“Вие изследвайте писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене”* (Йоан 5:39).

Посветеният Христов последовател трябва да победи всяка себелюбива черта в характера си. Като върши правото, той ще оформя в себе си точния образец и ще свидетелства в живота си за характера на Христа и за Божията несравнима любов към човека. Християнинът трябва да повтаря делата на Исус чрез деяния, пълни с милост, любов, съчувствие и като показва благост на всяка страна. Христос дойде на земята, за да даде образца за характер, който трябва да бъде придобит от всички искрено желаещи да се приготвят за живот на небето.

Той намираше радост в изнурителната работа за добро на хората. Целта на Неговото идване на земята бе да остави пример за това, какъв трябва да бъде човешкият характер, за да стане той годен за небесното общество.

Святият Дух няма да остави никой църковен член да развие характер без вътрешна красота. Той зове всеки човек и му предлага привилегията да стане син или дъщеря на светлината, да бъде пример на христов подобен живот. Това е начинът, по който Бог помага на църквата. Сатана се стреми с всички средства да осуети Божието намерение, а сам Бог желае Неговият народ да не прави грешки, а всяка крачка, направена от чадата Му, да бъде правилна. Главата на църквата на земята изисква от нейните членове да предадат волята си на Божията воля, и то с послушание и покорство. Бог е съединил силите на небесната църква с представителите на земята.

(Ръкопис No 141 от 19.06.1907 г. - Слово до църковните членове”.)

20-ти юни

БОГ НИ ПОМАГА ДА ИЗПЪЛНИМ ВОЛЯТА МУ

Фил. 2:12,13

Говорете за Божиите благословения. Нека придадем на живота си възможно най-приятен облик. Когато другите започнат да оспорват, да критикуват, нека решим в себе си чрез мълчание или отклоняване на разговора в друга насока, да пре-

сечем думите, които няма да бъдат изговаряни с разум и мъдрост. Трябва да продължим да очакваме от Господа в смирена молитва и моление, като правим всички усилия да опазим вратата на устните си така, щото да не изговорим несмислена дума, от която лъха неверие.

Трябва да говорим с езика на вярата, да упражняваме в дело онези неща, за които сме молили Божията помощ, за да ги вършим. **Така изработваме собственото си спасение - като се стремим да помогнем на изпадналите в беда чрез думи на вяра и дела на милост.** Бог е Този, Който действа в нас да желяем и да вършим всичко по Неговото благоволение. Безграничното и ограниченото трябва да се обединят, за да се изпълни работата, която трябва да бъде извършена. Бог е обещал да ни даде сила, радост, бодрост и веселие в Спасителя. Когато пребъдваме в Него, тогава думите, които биха хвърлили сянка върху другите, остават премълчани.

Да не забравяме - всеки има някакво тъмно петно в своя живот. **Затова нека се стремим, доколкото е възможно, да носим бодрост и надежда в живота на другите.** Помислете какво благословение ще бъде това за тях. От своя страна и те ще говорят думи на радост на другите, и така ще дарят сърцата им с лъчи светлина. Когато вършим тази работа, ще бъдем в състояние да разберем, че Бог чува нашите молитви, защото работим в съгласие с тях и изпълняваме задължението, което имаме пред Бога и пред себе си. Ще вършим своята работа с благодарни, изпълнени с молитва сърца и умове, защото с вяра ще се държим за обещанието: **“Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите.”**

Да, ние ще получим отговори на молитвите си, защото Бог ще действа с неизмерима щедрост, която надминава и най-големите ни очаквания. Помислете тогава, какво скъпоценно свидетелство бихме дали за Бога, защото ще можем да кажем с псалмиста: **“Чаках с търпение Господа; и Той се приклони към мене; и послуша вика ми, и изведе ме из гибелната яма, из тинята и калта и постави на скала нозете ми, та утвърди стъпките ми; тури още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог; мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на Господа”** (Пс. 40:1-4).

(Писмо No 87 от 20.06.1900 г. до Едсън и Ема Вайт.)

21-ви юни

БОГ МОЖЕ ДА ИЗПОЛЗУВА “МАЛОЦЕННИ” РАБОТНИЦИ **1Кор.1:27**

Тези, които Бог избира за Свои работници, не винаги са надарени според представите на света. Понякога Той избира неуди хора и те имат особена работа, възложена им от Него. При това те достигат висота, до която никои друг не се е домогнал. Всички, които работят сдържано и мълчаливо, ще бъдат наградени със същата похвала като работещите с голямо външно обаяние и чар. **Всеки труженик в Божията нива е възнаграден според Духа който дава подбуда за делата му.**

Тези работници отварят сърцата си за приемането на истината и остават мъдри в Христа и чрез Него. От техния живот се носи благоуханието на благочестието. Те внимателно премислят всички свои думи, преди да ги изрекат.

Техните действия са съобразени с образа на Водача им. Всичките им стремления са за благополучието на техните близки. Тези души носят успокоение и радост на наскърбените и отчаяните. Те чувстват необходимостта да бъдат винаги поучавани от Христа, за да могат да работят според Божията воля. Верните работници се учат как по най-добър начин да носят кръста и себеотрицанието на Исус. Те са Божии свидетели, които следват примера на Христос, Когото обичат и Комуто служат.

Те непрестанно се поучават от своя велик Учител при всяка достигната висота на съвършенство, но въпреки това непрекъснато чувстват своята слабост и безполезност. Техните души са привлечени към небето от силното възхищение, което изпитват към красотата на Христовия характер. Божиите работници прилагат на дело добродетелите на Исус, защото животът им е скрит в Него. Те непрекъснато се движат напред и нагоре, като биват благословение за света и почест за техния Изкупител. Христос казва за тях: **“Блажени кротките, защото те ще наследят земята”** (Мат. 5:5).

Такива работници трябва да бъдат насърчавани, защото извършеното от тях е направено не за да бъде видяно от хората, а за да се прослави Бога. Тяхната работа ще носи проверката и одобрението на Отца. Бог свързва тези всеотдайни души с други, които имат по-подчертани способности и с това биват запълвани празноти, които иначе хората оставят. Божието благоволение е видно, когато тези скромни Негови работници са признавани и оценявани подобаващо, защото те са необходими брънки във веригата на Неговите служби. Божията воля е всяка душа, която работи за Него, да получи признание, независимо колко малък е нейния дял в работата...

В небесните дворове, когато изкупените се съберат в своя дом, тази класа от работници ще стоят най-близко до Божия Син. Те ще блестят ярко в небесните селения на своя Господ, почетени от Него, защото са счели за велика чест да служат на онези, за които Исус даде живота си.

(Ръкопис No 5 от 21.06.1902 г. - “Нуждата от пробуждане”.)

22-ри юни

НЕКА БОГ ВИ НАПРАВИ ДА ВЪРШИТЕ ВОЛЯТА МУ

Евр. 13:20,21

Като изучават Божието слово и изпълняват повеленията Му във всички свои делови действия, хората ще могат внимателно да различават духа, който направлява дейностите им. Вместо да следват човешките импулси и естествените склонности, те ще могат да научат чрез прилежно изследване на Библията онези принципи, които трябва да ръководят синовете и дъщерите на Адам.

Библията е ръководството, което разрешава множеството трудни проблеми, възникващи в умовете на хората, склонни към себелюбие. Тази свята книга е отражение на Божията мъдрост и не само дава велики и важни принципи, но и осигурява практически уроци за живота и поведението на човека към неговия ближн. Писанието дава най-точни подробности, които определят отношенията ни с Бога и хората; то е пълно откровение за качествата и волята на Бога, разкрити в личността на Христа; в Писанието е посочено задължението на чо-

вешкия представител да се отдаде от все сърце в служба на Бога и да се пита на всяка крачка: “Това ли е Господният път?”...

В ума на онези, които не са се помазали с небесния колурий, се чете измамно притворство, но тези хора не могат да видят нещата в светлината на Божието слово. Волята се заробва и обвързва с преследване на цел, която словото не може да одобри. Волята на човека не трябва да се предава във владение на някой друг човек, защото когато е слята с желанията и волята на други човеци, тя започва да се заблуждава...

Ако човекът приеме, Бог може, и наистина ще отъждестви Своята воля с нашите мисли и цели, ще съчетае умовете и сърцата ни в съгласие със словото Си, така щото, когато се покоряваме на волята Му, ние само ще следваме импулсите на нашето съзнание. Такива хора не могат да таят в себе си неосветено, себелюбиво разположение, като са готови да вършат само онова, което е по собствената им прищявка и воля. Не, те ще носят в сърцата си искрен, ревностен, неугасим плам, с който горят от желание да прославят Бога. Те няма да искат да вършат нищо, разчитайки единствено на собствената си сила, и най-строго ще се пазят от опасността да изтъкват себе си. Всички, които биха искали да усъвършенстват християнския си характер, трябва да поемат игото на Исус. Ако наистина искат да обитават заедно с Него в небесните дворове, трябва да се научат от примера Му още тук, на земята. Човешкото естество се нуждае от дисциплиниране. Трябва да станем съобразни с естеството на Исус, за да може Той да извърши доброто, което е предвидил за всички готови да се покорят и да бъдат оформени, като оставят своята природа в Неговите могъщи ръце. Великият учител ще се съвпрегне с всяка душа, която е готова да носи Неговото иго.

(Писмо No 22 от 22.06.1886 г. до служител от църковната администрация в Австралия.)

23-ти юни

ПОУКИТЕ ОТ БЕЗПЛОДНАТА СМОКОВНИЦА

Мат. 3:8

Силно съм заинтересована онези, които от доста време сеят недоволство и раздори да бъдат осъдени за лошото си дело, да се покаят и накрая да се обърнат. Предай това на хората: **“Още малко време светлината е между вас. Ходете докле имате светлината, за да ви не настигне тъмнината”** (Йоан 12:35)... И понеже времето е кратко, ние трябва прилежно да следваме и вършим работата на Царя.

Преди две ноци имах видение, в което се обръщах към група от наши вярващи... Казвах им: **“Имам съобщение от Бога за онези, които дълго време се стремят да унищожат влиянието на вестите, дадени от Господа на Неговите слуги. Има такива, които от години разпростират корените си надалеч и надълбоко, но тяхното плодородие в Христа е дадено от картината на безплодната смоковница.”**

Урокът, скрит в безплодната смоковница трябва винаги да бъде пред очите ни. Показната праведност не ползва никак нуждите на света днес; тя не върши Божията воля спрямо човешкия род. Бог търси плодородни клонови. **“Нахрани овцете ми с**

чиста храна”, е Господната заповед към всички, които са призвани да бъдат учители в спасителното благовестие. Бог е промислил всичко необходимо, щото спасителната сила на благовестието да проникне до всяко кътче.

Показано ми бе, че се правят грешки, които оставяха погрешно впечатление в умовете, защото на хората се оставяше да бъдат настойници над важни интереси, а същите хора страдаха от липсата на спасяващата евангелска благодат в себе си; те не бяха приели чистотата и простотата на благовестието като част от своя живот, нито търсеха често Бога със смирени, искрени молитви. Праведните, себеотрицателни дела не се считаха от тях за необходима, неразделна част от християнския им живот. Не виждаха необходимостта от притежанието на Христовия дух, не се стремяха да подражават на примера Му в своето служене. Чух думи на предупреждение и призив към младите, думи които умоляваха да се предадат изцяло в ръцете на Бога, за да придобият пълно обръщане. Бог съветваше праведниците да направят решителни промени.

Видях Спасителя изправен пред църковното паство, да се обръща към тези, които обезсърчават и препъват другите. Чух думите Му: “Строшете всеки хомот. Вие сте изостанали с години в работата си по спасителния план. Нека всеки потърси повеление за себе си от Онзи, в Когото обитават истината и правдата. Нека всички възстановят правилните си отношения с Бога и се покаят напълно.”

Нека пристъпваме с нашите моления към трона на благодатта... Моля се в този час, днес, сега, да изпитаме пълно обръщане към Бога.

(Писмо No 202 от 23.06.1908 г. до Стивън Хаскел - председател на Калифорнийската Конфедерация.)

24-ти юни

... И МЕ ПОСЕТИХТЕ

Евр. 13:3

Вчера говорих пред затворниците от затвора близо до Салем, щата Орегон, където бях поканена. Сестра Джордън, една изключително сърдечна наша вярваща ме взе в своя фойтон... Бях изненадана, когато намерих толкова чудесна компания от интелигентни хора. О, това е толкова тъжно. Толкова много млади мъже, по-млади и от нашите синове, толкова умни, и с такива перспективи и възможности. Не би казал, че това са затворници, докато не се вгледаш в странните им облекла. Въпреки всичко, те бяха толкова чисти и прегледни. Във външния им вид нямаше нищо отблъскващо.

Директорът на затвора ни покани първи, след това се чу звънец, тежките железни резета изскърцаха, вратите шумно се отвориха и от килиите се изсипаха сто и петдесет затворници. След това всички бяхме заключени заедно - затворниците, директора на затвора, съпругата му, сестра Джордън, брат и сестра Картър, и аз. Имаше хармониум. Изпълнителят бе млад мъж, отличен музикант с обещаваща дарба - но, колко тъжно - той имаше тежка присъда!

Те слушаха с най-съсредоточено внимание, докато аз говорех върху думите от 1 Йоаново 3:1: **“Виждете каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чада.”** След това им представих греха на Адам, неговото падение и Божия дар, който из-

купваше престъплението на Адам; - говорих им за изявената в Христовата жертва любов, чрез която човекът получи спасение от греха и смъртта. Говорих подробно върху изкушенията, които Христос понесе в пустинята заради човека, посочих им как всеки може да победи примките на изкушението, когато напълно уповава на Христа.

Спрях се накратко и върху естеството на греха, посочих, че грехът е престъпване на закона; и как, чрез покаяние пред Бога и вяра в Исуса Христа, грешникът може да бъде спасен с пълно и безвъзмездно спасение. Но грешникът не може да бъде спасен от достойната кръв на Христа, докато продължава да престъпва закона на небесния Бог Отец... Христос умря, за да свидетелства пред грешника, че за него няма надежда, докато продължава да греша. Той, грешникът, може да се надява на опрощение чрез Христовата кръв само когато е покорен на Божиите изисквания. Говорих много за великата награда, която ще бъде дадена на окончателния победител - венеца на живота, който не повяхва.

Всички слушаха с най-гържествена сериозност, а насълзените очи и потрепващите устни показваха, че техните загрибели от греха сърца са трогнати от чутото слово.

(Писмо No 32 от 24.06.1878 г. до Джеймс Вайт, който по това време пътува из източните райони на САЩ.)

25-ти юни

ДА СЕ ГОТВИМ ЗА НЕБЕТО

1 Тим. 4:8

Чувствам се много добре, откакто настъпи топлото време. Изненадана съм, че на моята 75-годишна възраст имам благодатта на доброто здраве. Мога да слизам и да се изкачвам по стълбището толкова бързо, колкото всички останали от дома. Радостна съм и бодра. Не искам да хвърлям и най-малката сянка върху близките си. Искреното ми желание е всяка дума излизаща от моята уста, да носи благоуханието на Христовата любов...

Ние сме натоварени със задачата да излезем в света като Божии мисионери. В Библията намираме откровението за работата, която трябва да извършим и пак там се съдържат уроците и наставленията как да работим в Божието дело. **Никой не знае с такава сигурност каква е Божията воля, както онзи, който пребъдва в Него.** Да, има такива, които непрекъснато питат, размишляват, правят догадки, но вместо да напредват, те вървят назад. Тези хора не са съединени с Христа.

Не бива да се препъваме в нашата неувереност и несигурност по пътя. Исус казва: **“Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, и така нека Ме следва”** (Марко 8:34). **“Който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота”** (Йоан 8:12). Когато вървим напред, ние се научаваме да следваме Христа. Пътеката на живота грее с все по-ярка виделина, докато прерасне в съвършен ден.

Колко дълбоко скърби нашият Спасител при загубата на една душа, за която Той е направил такава велика жертва. Той иска да доведе всички в небесното царство, Негово желание е всички да видят Царя в съвършената Му красота...

Затова нека престанем да гледаме слабостите и недостатъците на другите. Нека винаги гледаме на Исус... Грешниците трябва да бъдат спасявани, затова в слово и дело ние трябва да изпълним Христовото намерение спрямо тях, да работим като Негови представители, носещи прощката и изцелението Му.

Аз правя искрени усилия да спечеля венеца на живота, който в последния ден Съдията на всяка душа ще даде на онези, които копнеят да видят Неговото явление. Нека не позволяваме устните ни да се осквернят от неверие. Нека говорим истината и отхвърлим измамата на прелъстителните духове, които предстои да дойдат.

Скъпа сестро Лусинда, помисли каква блажена радост е да се намериш победител, да бъдеш сред членовете на царското семейство в небето, да имаш мястото в обиталищата, които Христос е отишъл да приготви за всички, които Го обичат и очакват Негово пришествие. Укрепи се, сестро моя. Нека нищо не те обезсърчава. Бъди радостна и бодра и стой под ярките лъчи на Слънцето на правдата.

(Писмо No 121 от 25.06.1903 г. до приятелката ѝ, сестра Лусинда Хол.)

26-ти юни

НЕИЗМЕРИМАТА ХРИСТОВА ЛЮБОВ

Рим. 8:38,39

Поради нашата вина Христос би могъл да се отличи от нас. Но вместо да стори това, Той слезе на земята и обитаваше сред човеците, изпълнен със съвършенството на Божеството, за да бъде един като нас, и за да можем чрез благодатта Му да придобием пълнотата на Неговия характер. Като понесе смърт на срам и страдания, Исус изплати дълга на човека. Вижте само каква саможертвена любов е това! Той дойде от най-превъзходната висина на величието, като облече божествеността Си с човешко естество и след това, стъпка по стъпка, слезе до възможния предел на смирението. Няма мярка, която да покаже дълбините на тази любов. Христос ни показва колко много може да обича Бог, колко страдания може да понесе Изкупителят ни, за да ни осигури пълно възстановяване на онова, което грехът погуби. Исус иска Неговите чада да разкриват характера Му, да разнасят Неговото влияние, за да могат и други души да бъдат привлечени към единство с Неговия дух. Христос, нашият Спасител, в Който обитаваше пълното съвършенство, стана грях за падналото човечество. Той не познаваше греха от вършенето на грях, но понесе ужасния товар на вината заради целия свят. Той стана умилоствивение за нас, така щото всички, които Го приемат, да станат Божии чада. **Кръстът бе издигнат за да спаси човека.** Издигнатият на кръста Христос, стана средството, изнамерено от небето за пробуждане в разкаяната душа на чувството за противността на греха. Чрез кръста Христос се стреми да привлече всички към Себе Си. Той умря като единствена надежда за спасение на онези, които поради греха тънеха в скръбта на неговите последствия. Чрез службата на Святия Дух, на човека трябваше да се даде един нов принцип на духовен и умствен простор, за да може той, въоръжен с това посредничество, да се свърже с Бога и да стане едно с Него.

За да разруши бариерите, поставени от Сатана между Бога и човека, Христос направи пълна и съвършена жертва и с нея разкри безпримерно себеотрицание. Той

изяви пред света удивителното проявление на Бога, живеещ в човешка плът, жертващ Себе Си за спасението на падналата човешка раса. **Каква пречудна любов! Когато се размисля за нея, аз плача при мисълта, че тъй много са ония, които са се затворили в черупката на себелюбието...**

Удивлявам се как наричащите себе си християни не схващат същността на божествените източници; те не виждат кръста Христов като посредник за милост и прошка, като средство за привличането на гордото себелюбиво човешко сърце към пряка връзка със Святия Дух, за да могат небесните съкровища да се влеят в ума, и човекът да се украси с великолепието на духовната благодат, така щото да се превърне във възхвала на Христа за всички, които още не Го познават.

(Ръкопис No 91 от 26.06.1902 г. - "Христовата жертва заради нас".)

27-ми юни

ЗА КАКВО СЕ ГОТВИШ

Дан. 12:2

Наша привилегия е да разбираме големите отговорности, които Бог ни е възложил, за да имаме яснота по отношение на всичко предстоящо в този свят. **Не можем да си позволим да дочакаме часа на срещата с Христа без подготовка.** Когато се замислим за това най-тържествено събитие - пришествието на нашия Господ със силата и славата на небесен владетел - ние също така трябва ясно да разберем, че е необходимо да живеем с голямо смирение пред Бога, за да не се лишим от Неговата благодат и да се окажем недостойни за вечния живот...

Свидетели сме как огромната част от света изобщо не мисли за великия ден на Пришествието, а не са малко хората, които не искат и да знаят за него. Но ние трябва да застанем един ден пред това което е написано срещу нашето име в небесните книги. Трябва винаги да помним, че за нашите дела се води безпристрастен отчет, защото едно огнено око ни наблюдава във всички наши деяния. Пред всевиждащия Божий взор нашите най-съкровени мисли, намерения и цели са явни и открити. Както художникът щрих по щрих придава образ и завършеност на картината, така и нашите характери се виждат в цялата им същност, когато се прочете свидетелството на небесните книги.

И тъй, ние питаме всеки човек: "Какъв е твоя характер в Божиите очи? Готвиш ли душата си за големия изпит, след който да получиш бялата одежда на небесния характер в деня на Пришествието?" Не можете да си позволявате да се отдавате на грях и беззаконие. Небесният Бог ни е дарил със силата на интелекта и разума, и Неговото желание спрямо нас е да ги използваме. Той ни е дал тялото, като иска от нас да го пазим в съвършено здраве, за да можем да Му служим съвършено. Господ Бог е всеприсъстващ свидетел на нечестивите дела, извършвани от човешките чада в този свят. Как ли гледа Той на хората, заради които е платил неизмерима цена, но които отказват да се покорят на законите Му?

Не можем да чакаме съдния ден, без преди това доброволно да сме се отрекли от себе си и да сме вдигнали кръста си. В последния момент няма да можем да изградим в себе си небесен характер. Сега, в този живот трябва да се присъединим към смирения, себеприщителен Изкупител. Именно тук трябва

да победим в себе си завистта, себелюбието, конфликтите, сребролюбието и любовта към света. Тук, на земята, ние трябва да се запишем в Христовото училище, и да се учим от Учителя на скъпоценните уроци по кротост и смиреномъдрие. Тук, на земята, нашите искрени цели и усилия трябва да бъдат посветени на верността ни и истинността ни спрямо небесния Бог, като се покоряваме на всички Негови заповеди и се готвим за обиталищата, които Христос е приготвил за всички, които обичат Бога.

(Ръкопис No 6А от 27.06.1886 г. - "Подготовка за съдния ден" - проповед изнесена от сестра Вайт в град Оребро, Швеция.)

28-ми юни

ВСЕКИ ДЕН - ВСЕ ПО-БЛИЗО ДО ХРИСТОВИЯ ХАРАКТЕР **2 Кор. 3:18**

Скъпи съпрузе, днес получих кратко писмо от Уили, в което научих радостната новина за укрепването на твоето здраве. Ние непрекъснато се надявахме на това и не сме преставали да се молим от все сърце. Господ е определил още работа за теб. Не трябва да се обезсърчаваш, дори ако има дни, в които понасяш страдания, болка и умора...

Толкова ми е мъчно за теб тук, но Бог не ме остави сама. Днес за всички пребиващи в Орегон бе един чудесен ден. Господният Дух се прояви по най-забележителен начин в нашето утринно събрание за опитности. Изповядаха се толкова много добри и смирени свидетелства, а през цялото време нежният Божий дух почиваше над проповедниците и слушателите. Аз също се опитах да говоря на събралите се за кратко време. Казах им, че за християнина е привилегия да дойде при Исус с жива вяра, с открито сърце и да поиска от Него Божиите обещания, но да стори това без да са подпада на силата на емоцията, а на верността на Божието слово. **Небесният Отец е Бог на любовта, на нежното състрадание, на любящото дълготърпение; той е по-мил, по-благодатен и от най-добрите земни родители...**

Докато говорех за вярата и представях Исус като наш велик Помощник, сърцето ми се сломи и сълзите ми потекоха неудържимо. Аз плача рядко, но нежната Христова любов стопи сърцето ми и отвори потока на сълзите, когато заговорих за неимоверния откуп, който Исус трябваше да плати за нашите души, за да имаме опрощение, чистота, мир и блажено небе. **Бог иска от последователите си да бъдат полезни работници на земята, а в небесното царство да имат почит и слава...**

Стремяхме се да покажем на хората как да приемат и вземат нещата, които са положени пред тях, да ги научим как искрено и посветено да търсят и придобиват възвишеността на Христовия характер. В това име трябва да разчитаме единствено на заслугите и правдата на небесния Спасител. **Трябва да събудим в себе си една свята ревност и да развиваме дух на бдителна молитва.** Нуждаем се от дух на копнеж и силно желание като това на Моисей, когато се помоли: **"Покажи ми, моля, славата си"** (Изх. 33:18). Това не беше молба на самонадеян човек. Бог не порица слугата Си, че е дързък и непочтителен.

Небесният Отец иска от нас всеки ден да се уподобяваме все повече на Христа, като пазим Неговото слово; съблюдаваме повеленията Му и примера на живота, които ни остави, като навлизаме все по-дълбоко в духа и смисъла на Божиите изисквания и благи обещания... В Бога е нашето упование. Укрепи се в Господа и се облегни изцяло на всеподкрепящата Му десница. Твоя Елена.

(Писмо No 37 от 28.06.1878 г. до Джеймс Вайт, който по това време е на няколко хиляди километра от нея, пътуващ из източните щати.)

29-ти юни

СИЛАТА НА БЛАГОВЕСТИЕТО

2 Кор. 4:6

Скъпи съпруге, това е последният ден на нашето събрание, като изключая утринното богослужение... Говорих всяка вечер... На всички събрания присъстваше едно семейство шотландци от Индианополис. Казвах се Куули. Брат Фултън от Хътчинсън е техен близък роднина. Семейство Куули са родом от Нова Шотландия, а мъжът беше ревностен презвитерианец, притежаващ доста средства. Жена му веднага прегърна истината, но той се противопоставяше с всички сили, твърдо решен да не отстъпи нито сантиметър от своите разбирания. По някаква причина, вероятно за да угоди на жена си, той идваше с нея на нашите служби в лагерното събрание. Беше я предупредил, че ще идва с нея, но никога, в никакъв случай няма да се откаже от идеите си.

След като говорих в началото на съботата, аз направих апел към слушателите - всеки, който се чувства грешен, да пристъпи и седне на предните скамейки. Куули веднага дойде. След проповедта всички си тръгнаха, но той не ставаше от мястото си. Преди това още четиридесет други души се присъединиха към него. По Божие благоволение, думите, които той чу онази вечер, го убедиха толкова дълбоко, че не можеше да се отърси от влиянието им. Той отиде в палатката си и помоли съпругата си да отиде на молитва и да се моли за него. Високият, непоклатим кедър бе готов да рухне.

В неделя сутрин говорих в продължение на час за делото и мисията, които предстоят по тихоокеанското крайбрежие. Той отново бе дълбоко развълнуван. В неделя вечер отново говорих с голямо вдъхновение от Бога. Куули пак се отправи за палатката си, този път дълбоко впечатлен, потръпващ от бремето на най-тежкия товар, който някога бе носил. Отново помоли съпругата си, която така явно бе укорявал и пренебрегвал, да се помоли за него. Днес сутринта прочетох около 35 страници един дълбок затрогващ апел към Божия народ за себелюбието и десетъчната система. Той почувства всичко и след като престанах да говоря, проведохме общо събрание, което продължи до дванадесет.

Брат Куули стана и се изказа. Той повтори онова, което бе рекъл на жена си и по всичко личеше, че дълбоко съжالياва за своето упорито и явно противопоставяне. Веднага щом свърши, аз му говорих за първи път и го насърчих да направи първата крачка... Накрая... той седна до своята добра жена сред останалите кандидати за кръщение... Той като че ли ме смята за своя майка и така силно се е привързал към мен, защото мисли, че моите усилия са причина за неговото обръщане и за решението му да изостави греховните си пътища, като стане член на нашата църква...

Господ наистина работи на това събрание... Бързам, защото трябва да тръгваме след 15 минути. Мисля си, че ще ти е интересно да научиш тази новина, и за това оставям писмото недовършено. Твоя Елена.

(Писмо No 37 от 29.06.1874 г. до Дж. Вайт, който по това време полага основите на издателството Пасифик Прес.)

30-ти юни

ПРОСТОТАТА НА БОЖИИТЕ ПЛАНОВЕ

Йоан 1:12

Христос, величието на небесата, дойде на тази земя в човешка плът и с това засвидетелства божествената доброта, съчувствие и любов към падналото човечество, като застана начело на човешкия род. Той дойде, за да изкупува грешници и да ги облича в Своята голяма правда. Като Спасител на света, Исус трябваше да изпита всички изкушения. Врагът го атакуваше по всички линии. Сатана непрекъснато внушаваше на Божия син, че може да завладее света, като направи компромис с него. Христос е нашият пример...

Въпреки, че бе в света, Той не бе от света. **Спасителят не се поддаде на светските обичаи, не влезе в съгласие с тях, за да постигне целта на живота си. Той не трябваше да постъпва според личното Си желание, а да държи високата мярка на небето.** Отклонението от строгата нравствена правота би опорочило целия Христов труд на земята. За да спаси човечеството, Той се принизи до неговото паднало ниво. Той дойде на тази земя, за да бъде изкушаван във всичко, в което са изкушавани човешките чада. В пустинята Сатана Го нападна с тежки изкушения, но Спасителят не отстъпи пред врага. Удържа победа във всичко. Неговите изкушения бяха също толкова действителни, колкото са и нашите днес.

Фарисеите непрекъснато се опитваха да откъснат Христа от принципите на Божието ръководство. Като придаваха величав вид на своята външна набожност, те искаха да Го отвърнат от верността Му към Бога. **Сатана убеждава много хора да се отклоняват от принципите, като им казва, че целта оправдава средствата.** Като разсъждават от човешка гледна точка, те оневиняват себе си и твърдят, че Божието дело ще спечели от техните неверни действия. Но това отклонение от святите принципи ги поставя сред редиците на големия измамник...

Христос дойде като човек на земята, за да положи началото на една духовна реформа. Той дойде, за да покаже на човека как да пренебрегва всяка показност и външна привлекателност, как да живее с чистите жизнени принципи на преобразованията. Исус дойде, за да установи един план, посредством кой-

то човешкият характер може да добие чистота и непорочност. Чрез Своята благодат Той желае да постави хората в непосредствена близост до Божия престол.

Законите на Христовото царство имат забележителна простота, те са толкова кратки, но и така съвършени, че всякакви прибавени от човек неща ще предизвикат само хаос и объркване. **Затова колкото по-прости са нашите планове и работи в служба на Бога, толкова повече ще постигнем.** Като се стремят да внедрят светската традиция в плановете за Божията работа, хората объркват Божиите намерения човек да постигне със смирение и простота онова, което Той желае да бъде техен път към небесното Му царство.

(Ръкопис No 53 от 30.06.1901 г. - без заглавие.)

1-ви юли

ДА БЪДЕМ ВЕРНИ НА ПРИНЦИПА

Пс. 119:97

Нека всички, които говорят за принцип така, сякаш никога и при никакви обстоятелства не биха се отклонили от него, да бъдат уверени в разбирането на онези принципи, които са положени в Божието слово за наше ръководство. Има хора, които следват погрешни, неверни принципи. Представата за самия принцип е подвеждаща. Да се следват верните принципи означава правилно и вярно да се изпълняват първите четири и вторите шест заповеди на Декалога. Послушни на тези Божии заповеди, ние се храним с плътта на Христа и пием Неговата кръв, като ставаме притежатели на всичко, покрито от умиловителната жертва на Голгота. Христос ще бъде винаги до тези, които Го приемат като техен Спасител. На тях Той ще даде силата да станат Божии чада. **“И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина”** (Йоан 1:14).

Този, за когото в стиха се говори като за Словото, е самият Божий Син, Който бе повелител в небесните дворове, и Който слезе на земята, за да открие небесните истини на падналите човешки същества. Той е Пътят, Истината и Животът. Той е Словото, което беше у Бога преди появата на света. Като облече божествеността си с човешко естество, Той стана притежател на божественото и на човешкото. Поради този факт Исус можеше напълно да постигне цялостно изкупление на човешката раса, като възстанови и правото на човеците над привилегиите на небесния живот.

Христос започна земния си живот като всички останали хора - Той дойде на света като безпомощно бебе. А докато беше на земята, Той живя живот, който е по силите на всяка душа, пожелала да приеме великия дар на Отца, Който изпрати Своя Син, за да бъде изпълнен съвършения план на Изкуплението. Исус понесе наказанието за греха, за да не погинат човеците и понесе в тялото си присъдата, произнесена над грешниците. Това е науката на спасението, която може да бъде изследвана в сигурност и безопасност, и от която ще имаме само полза, ако се стремим да я разберем...

Всички, които продължават да престъпват закона, ще бъдат съдени според отказа им да приемат светлината. Такива избират да застанат на страната на княза на тъмнината и да станат оръдия на силата, която, ако е възможно, би измамил и избраните. Те отказват пречудния небесен дар и макар външно да се прикриват зад мнима праведност и да говорят за придържане към принципите, тяхното поведение се подчинява на принципи, противоположни на небесните - такива хора учат другите да следват същите покваряващи принципи.

(Ръкопис No 161 от 1.07.1903 г. - "Опасността от отхвърлянето на светлината".)

2-ри юли

НЕ ПРЕСТАВАЙТЕ ДА ВЪРВИТЕ НАГОРЕ

Римл. 12:2

Бог ще приеме само пълно и безрезервно предаване на волята Му. Безразличните, грешни и лишени от духовен живот християни биха отровили небесната атмосфера, ако им се позволи да влязат там.

Те биха могли да станат причина за повторен бунт против Бога. Тези, които познават истината, но въпреки това не възвишават нейния Създател, никога няма да влязат в Божия град. За тях небето би било едно неприятно място, защото те не познават възвишените, святи принципи, които управляват членовете на Божието царско семейство.

Напътствията, които Христос е дал, са толкова ясни и определени, че никой не трябва да се лъже и заблуждава... Нека не си мислим, че ако сме сложили криви пътеки пред нозете си, то и всеки друг християнин е сторил същото. Нека този, който в миналото е бил критичен, сега да гледа само светлината, идваща от небето.

Истинският християнин държи прозорците на душата си отворени към небето. Той живее в общение с Христа. Неговата воля е подчинена на Божията воля... Нима няма да живеем в малкото дни на изпитания, които ни предстоят, като хора, стремящи се към живота в Божието царство, към една блажена вечност? Трябва от все сърце да се борим, за да достигнем мярката на небето, поставена пред нас. Не бива да вършим това като наказание или изкупление, а като единствено средство, чрез което можем да постигнем истинско щастие. **Единственият начин, по който можем да придобием мир и радост, е да имаме жива връзка с Този, Който даде живота Си заради нас, Който умря, за да живеем ние, и Който живее, за да съедини Своята сила с усилията на онези, които още в земния си живот искат да бъдат победители.**

Святостта е постоянно съгласие с Бога. Ще откажем ли тогава да бъдем това, което Христос иска от нас - християни на дело и истина - така щото светът да види в нашия живот откровение за спасителната сила на истината? Този свят е нашето подготвително училище и докато сме на земята, ще срещаме изпитания и трудности, но винаги ще бъдем в безопасност, докато се придържаме здраво за десницата на Христа...

В земното училище трябва да научим уроците, които ще ни приготвят да влезем във висшата небесна академия, където нашето образование ще продължи

под личното ръководство на Исус. Тогава Той ще ни разкрие значението и смисъла на словото Си. Няма да си позволим да се лишим от тази скъпа привилегия, да гледаме лицето Му и да слушаме благовестието от Неговите уста. **Нима ще се откажем да посветим цялото си сърце и душа на подготовката за влизането в небесното училище, където ще виждаме Христа лице в лице?**

(Ръкопис No 61 от 2.07.1903 - "Пълно предаване".)

3-ти юли

СВЕТЛИНАТА НА СВЕТА

1Йоан.1:5

Преди грехопадението на Адам, умът на нашите прародители не бе затъмнен от никаква сянка, и те виждаха и възприемаха съвсем ясно божествения характер на Бога. Те бяха в съвършено единение с Неговата воля. Обграждаше ги прекрасна светлина - светлината на Бога. Природата бе техния учебник. Господ ги учеше по отношение на всичко, което природните картини представяха; после оставяше тази великолепна книга отворена пред техния взор, за да виждат красотата на всяко творение. Господ посещаваше святата двойка и лично поучаваше Адам и Ева с делата на Своите ръце.

Природните красоти са израз на Божията любов към човешките същества, в райската градина Божието присъствие бе изявено от прекрасните творения, които заобикаляха нашите първи родители. Всяко засадено в Едем дърво им говореше и казваше, че невидимите Божии неща се виждат ясно, като се разбират посредством сътворените неща. Чрез тях можеше да се достигне до проникновено познание дори за самата сила на Бога и Неговата божественост.

Но докато Бог може да бъде видян в природните неща, то съвършеното познаване на Неговата личност не е възможно за потомството на Адам след грехопадението по същия начин, както бе възможно за нашия прародител, когато той беше безгрешен пред Бога. Природата би могла да предава уроците си на човека в неговата непорочност и невинност, но грехът и престъплението сложиха проклятието си върху природната чистота и вмъкнаха покварата между Бога и създадената от Него природа. Ако човекът не бе проявил непослушание спрямо своя Творец, ако бе останал в състоянието си на съвършена праведност, тогава би могъл да разбере и познае Бога. Но когато човекът съгреши, той даде доказателство, че е повярвал на отстъпника повече, отколкото на Божиите думи...

Адам и Ева послушаха гласа на изкусителя, и съгрешиха против Бога. Светлината, одеждите и небесната непорочност се оттеглиха от тези изпитани и измамани души. В замяна на това човекът се облече с мрачната дреха на невежеството и незнанието за Бога. Съвършената, ясна светлина на невинността, която до този момент бе осветявала всичко, до което се приближаваха, вече я нямаше и лишено от нея, потомството на Адам не можеше по-нататък да проследи истинския характер на Бога, разкрит в Неговите творения.

Затова след грехопадението природата не остана като единствен учител за човека. За да не остане света в мрак и вечна духовна нощ, Бог, Който бе Творецът на природата, трябваше да запознае човека с онова, което бе изгубил в личността

на Исус Христос. Божият Син дойде на света като откровение за Отца. Той бе истинската светлина, която осветява всеки човек, който идва на света.

(Ръкопис No 86 от 3.07.1898 г. - "Бележки за молитвена седмица".)

4-ти юли

НАШЕТО УЧЕНИЕ ЗА СВЕТИЛИЩЕТО

Дан. 8:14

Бог ни моли да отдадем своите сили и време на работа за проповядване на вестите, които разтърсиха множество мъже и жени през 1843 и 1844 година...

Братя мои, приемете отговорността на този призив там, където сте, и където ви изпрати Бог. Оставете онези, които след многократно отхвърляне на светлината, са застанали на страната на противника... Поемете работата, която ни е възложена. Застанете на трибуната на истината и прогласете скорошното идване на Христа, като вестта ви бъде самото слово Божие. Истината, вечната истина ще тържествува.

Вече повече от половин век (т. е. от 1844 г. до 1907г.) различните страни на настоящата истина са отхвърляни и поставяни под въпрос. Изтъкваха се нови теории като истина, а всъщност те нямаха нищо общо с нея, защото Божият Дух бе разкрил тяхната заблуда. Когато се представяха великите стълбове на нашата вяра, Светият Дух свидетелства за тях и най-вече това засяга истините по въпроса за светилището. Светият Дух многократно потвърждаваше по един забележителен начин одобрението Си да се проповядва това учение. Но днес както и в миналото, някои ще бъдат подведени да измислят нови теории и да отрекат истините, които Божият Дух е одобрил.

Всеки, който се стреми да излага теории, които биха ни отклонили от светлината, дадена ни за службата в небесното светилище, не бива да се приема като учител. Вярното разбиране на въпроса за светилището има огромно значение за нас като народ. Когато искрено потърсихме Господа за светлина по този въпрос, Той ни я даде. Във видение ми беше показана такава картина на небесното светилище и службата, свързана с него, че след това в продължение на много дни аз не можех да говоря за това.

Знам от светлината, която ми даде Бог, че трябва да настъпи едно съживяване на вестите, дадени в миналото, защото отделни личности ще се опитат да внесат нови теории и да се опитат да докажат, че те са с библейски произход, докато всъщност те представляват чиста заблуда, която ако намери място в учението ни, ще разклати основите на вярата в истината. Не трябва да приемаме тези предположения и да ги предаваме като истина. Не и не! Ние не бива да напускаме пиедестала на истината.

Винаги ще има такива, които търсят нещо друго, и които разпъват на всички страни Божието слово, само за да намерят доказателства за своите теории и идеи. Затова, братя, нека приемем нещата, които Бог ни е дал, и които Неговият Дух ни е показал, че са истината, за да им вярваме и оставим онези теории, които Светият Дух не е одобрил.

(Ръкопис No 125 от 4.07.1907 г. - "Уроци от Виденията на Езекиил".)

ВИНАГИ БДИТЕЛНИ

1 Петр. 5:8

Христос е поставил условията за служене в Неговото дело. *“Който обича живота си, ще го загуби;”* - казва Той - *“и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот. Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми”* (Йоан 12:25,26).

Бог цени само Христовия метод на служене. Работата на тези, които служат според пътищата на света е безполезна, защото е за прослава на егоистичните им подбуди.

Себелюбието на човешката природа надделява и такива хора не служат по примера, оставен ни от Христа.

Нека изучаваме живота и смъртта на Исус. Нека направим всичко възможно да изпълним и доведем до край Божия план. Кой може да изкаже или да опише огромните резултати, които биха последвали, ако гледаме на Божия Син и живеехме Неговия живот? **Колко малко от онези, които наричат себе си християни, имат правото да носят това свято име.**

Сатана непрекъснато търси християни, които са занемарили своята бдителност. **О, ако последователите на Христа можеха да не забравят, че цената на вечния живот е във вечната бдителност!** Мнозина имат спяща вяра. Ако не се разбудят, оживеят и подбудят към действие, душите им ще бъдат загубени за вечния живот. Себелюбието трябва да умре, а Христос да заеме престола на сърцето като пълновластен Господар. Мислите трябва да са насочени към Него, тогава животът ни ще бъде за прослава на името Му. Душата ще получи сила от небето, за да се противопостави на благовидните измами на Сатана.

Нима адвентистите от седмия ден са забравили предупреждението, дадено в 6-та глава на “Посланието към ефесяните”? Защото нашето воюване е срещу силите на мрака, и ако не следваме отблизо своя Водител, тогава Сатана ще ни победи. *“Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете на всичко, да устоите. Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира. А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия; вземете тоже за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово”* (Ефес 6:13-17).

(Писмо No 140 от 5.07.1903 г. “До моите скъпи братя”).

МЯРКАТА НА БОЖЕСТВЕННОТО ВНИМАНИЕ

Мат. 6:30

Христос учеше Своите ученици, че мярката на Божественото внимание, дадено на всяко от Божиите творения, е пропорционално на неговото място в йерархията на живота. Малкото кафяво врабче, което очевидно е най-обикновеното сред птичия свят, се намира под грижите на Провидението. Нито едно от тях не умира незабелязано от небесния Отец. Полските цветя, тревата, която покрива земята със зеленина - всички те се радват на грижите на небесния Си Спасител.

“Погледнете на небесните птици”, - каза Христос - “че не сеят, нито жънат, нито в житници събират: и пак небесният ви Отец ги храни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях? И кой от вас може с грижение да прибави и един лакът на ръста си? И за облекло, защо се безпокоите? Разгледайте полските кремове как растат; не се трудят, нито предат; но казвам ви, че Соломон с всичката си слава не се е обличал като един от тях” (Мат 6:26-29).

Щом като полските кремове са обект на такава любов и грижа от страна на Великия Творец, тъй щото да са по-красиви и великолепни от Соломоновия блясък, ако полската трева е като чудесен килим, покриващ земята, тогава можем ли да си представим какво е Божието отношение към нас, създадените по Негов образ и подобие?

Бог е дал на човека интелект, за да разбира далеч по-велики и големи неща, отколкото тези прекрасни творения в природата. Бог довежда човека до висшите нива на истината и усъвършенствува ума чрез все по-големи откровения за Божествения разум. В книгата на Божието провидение, в огромния том на живота, на всеки един е отредена страница, и в нея е записана всяка подробност от жизнения му път. Дори космите на главите ни са преброени. Божиите чада са винаги в мислите на своя Небесен баща.

Въпреки, че грехът съществува от векове и непрекъснато се стреми да противостои на потока от милост и любов, идващ от Бога към човеците, любовта и грижовността, с която Бог е обградил човешката раса, създадена по Негов образ и подобие непрекъснато е растяла в щедрост и изобилие. “Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”. Бог увенча Своята невиджана любов с неограничения дар на Христа. Чрез жертвата на Спасителя над света се изля един изцелителен прилив на живот и небесна благодат. Това беше Божият дар към света - дар, който никой не може да схване в пълнотата му.

(Из писмо No 4 от 1.07 1896 г. - “Към хората на ръководни длъжности в Делото”).

НАМЕРИХТЕ ЛИ ВЯРНАТА ПОСОКА?

1 Йоан 2:15

Съобразяването със света е причина много от хората в църквата да загубят вярната посока. Дълбоко се вълнувам от този въпрос, защото Господ непрестанно го поставя пред мене. Сега е най-подходящото време за онези, които познават истината, да намерят вярната посока. Въпреки че никой не бива да се движи отделен от своите братя, то **всеки сам трябва да познае личното си състояние и да определи къде се намира**. Въпросът, който всяка душа от църквата трябва да си задава е този: **“КАКВА Е МОЯТА ВРЪЗКА С БОГА?”** Пак ще кажа: съобразяването със света е причина много от хората в църквата да губят вярната посока. Изкривяването и изопачаването на верните принципи не е настъпило внезапно. Ангелът Господен ми разкри същината на този проблем чрез символи. Видях като че ли крадец, който се промъкваше все по-близо и по-близо, и постепенно, но неумолимо ограбваше истината на Божието дело, като подмамваше нашите братя да се съобразяват със световните тенденции...

Бог очаква от нас най-енергични усилия, за да се освободим от светския дух, който се е заселил сред църквата... Господ ни зове към реформация. Там, където вярващите са възприели светските принципи, Бог желае да се издигне силен глас. *“Извикай силно, не се щади, издигни гласа си като тръба та изяви на людете Ми беззаконието им, и на Якововия дом грехове им”* (Исаия 58:1).

Разбирането за времето, в което живеем, отсъства от умовете на братята и сестрите или е толкова далеч, колкото небето отстои от земята. За тези души задължението да се приготвят за посрещането на идващия скоро Спасител сякаш е напълно забравено. **Бог иска да се събудим и да дойдем на себе си**. Той иска от нас да действваме като разумни същества, които живеят на границите на вечния свят.

Винаги помнете, че като се подготвяте за небесното царство, вие подготвяте и останалите. Писанието казва: “Направи пътеките пред нозете си прави, да не би онези, които куцат, да се отклонят от пътя.”

Дотогава, докато работим с Христовите работници и се държим за десницата на Всемогъщия ние сме в безопасност, но веднага щом се отпуснем от спасителната Му опора и започнем да уповаваме на човешки същества, ние изпадаме в голяма опасност.

Още днес, сега, Господ иска от нас да достигнем една по-висока мярка в израстването - по-висока от всичко, което сме постигнали в миналото. Ден след ден трябва да напредваме нагоре, само нагоре, докато за нас като народ се каже: “Вие се изпълнихте свършено с Неговата пълнота.”

(Ръкопис No 96 от 7.07.1902 г. - Разговор в утринна служба пред съвета на медиците - мисионери от тихоокеанския съюз в Сейнт Хелена, щат Калифорния.)

ОТКРОВЕНИЯ ЗА СЪДА

Екл. 12:13

В деня, когато всеки ще получи отплата за делата си, такива каквито са, как ли ще се чувстват престъпниците на Божия закон, когато за кратък момент ще им се позволи да видят записаната история на техния живот, в която ще е отразен бунтовния им избор, счели за нищожен закона, който управлява Вселената до вечни векове. Тогава ще видят какво е желал Бог от тях. Ще разберат, че е трябвало да използват своите изкупени с кръв привилегии в полза на истината и правдата. Ще видят, че вместо да поставят талантите и влиянието си в служба на бунта и с това да укрепват още повече силите на злото, те е трябвало да посветят силите си за живеене и правене на добро...

В деня на съда хората ще узнаят какви биха могли да станат чрез силата на Христа. Ще видят какво грабителство са практикували спрямо Спасителя и Бога. Ще разберат, че са действали като отстъпници спрямо своя Създател. Ще проумеят многото случаи, когато са могли да вършат добро, но не са го сторили. Те напълно са отхвърлили възможността да бъдат усъвършенствани. Знаели са изискванията на Бога, но са отказали да се съобразяват с условията, посочени в Словото Божие. По свой избор са се съюзили с демони, а от това силата, предоставена им за служене на Бога, те са предоставили в служба на личното аз. Самолюбието е станало техен Бог, защото са отказали да се покорят на някакво друго управление. Те са лъгали себе си и са станали презрени в Божиите очи...

Всичко това се разкрива на непокаяните в деня на съда. Пред погледа и в съзнанието им преминават една след друга сцените от техния живот. В пълна яснота им се представя онова, което биха могли да бъдат, ако навремето бяха избрали да сътрудничат на Бога вместо да Му се противопоставят. Вече нищо не може да се промени и делото на всеки от тях е окончателно решено - всички трябва да погинат с онзи, чиито пътища и дела са следвали в живота си.

Във всяка изгубена душа ще проблесне лъч светлина. Всички, обrekli себе си на погибел, ще видят ясно тайнството на благочестието, което са презирали и мразели. Тогава и падналите ангели, надарени с много по-висша интелигентност отколкото човека, ще осъзнаят какво са вършили, когато са използвали своите сили за внушаване в човешкия ум на пътищата на измамата и лъжата. Всички, които са били съюзници на големия измамник, всички, които са учили пътищата му, и са вършили измамите му трябва да погинат заедно с него...

Господ Исус ги поглежда със съжаление и изрича: **“Идете си от Мене.”** В този час ще бъдат разбрани 3 и 4-та глава от книгата на пророк Захария.

(Ръкопис No 37 от 8.07.1900 г. - “Откровенията на Съда”.)

9-ти юли

ДА УСЪВЪРШЕНСТВАМЕ ХАРАКТЕРИ ЗА НЕБЕТО

2Петр.1:10

Онзи, който гледа Исус, и осъзнава какво означава Той за нас и какво означаваме ние за Него, ще бъде винаги усърден и старателен. Такъв човек ще живее според плана на израстването, като прибавя към вярата си добродетел, на добродетелта благоразумие, на благоразумието себеобуздание, на себеобузданиято твърдост, на твърдостта благочестие, на благочестието братолюбие, и на братолюбиято любов. Това е процесът на растежа. **Този, който сътрудничи на Христа, утре няма да се намира на същото място, където е днес. Всеки ден той ще напредва в познанието за Господа, за да научи, че Неговото идване е приготвено като утрото. За хората, които живеят така, накрая ще бъде записано: “Ти си съвършен в Него”.**

Ние трябва да работим не просто за нашите собствени души, но за душите, с които сме свързани ежедневно. Родителите винаги трябва да държат пред погледа си целта, за която трябва да работят - това е усъвършенстването на характерите на техните деца. Те трябва с последователна верност да се стремят към тази цел, защото бъдещият безсмъртен живот ще покаже резултатите от тяхната работа.

Родителите, възпитаващи децата си правилно, като изкореняват всяка черта на непокорство в характерите им, ще подготвят едни бъдещи мисионери за Христа в истина, правда и святост. Човек, който в детството си върши работа в служба на Бога, като прибавя на вярата си добродетел, на добродетелта благоразумие, на благоразумието себеобуздание, на себеобузданиято твърдост, на твърдостта благочестие, на благочестието братолюбие и на братолюбиято любов се подготвя да чуе думите: **“Чадо мое, издигни се нагоре и влез във висшето небесно училище.”**

Нима мислите, че в това училище няма да има какво да учим? Ние дори нямаме представа от нещата, които ще ни се разкрият тогава. Заедно с Христа ще вървим покрай реката на живота. Той ще открие пред нас красотата и сияйното великолепие на природата. Ще ни показва какво означава Той за нас и ние за Него. Има уроци, които сега не познаваме, но тогава ще познаем...

За нас най-важният въпрос е да изработваме спасението си със страх и трепет. Бог действа в нас да желяем и да постъпваме според благоволениято Му. Ние можем да бъдем християни още тук. **Да бъдеш християнин не означава, че трябва да живееш в потиснатост и жалеене, че нещата не са такива, каквито на нас ни се иска.** Ако позволим на Бога да работи в нас, Той ще стори това, защото нашата небесна награда зависи от ежедневното ни ходене в Господните пътища и в преобразяването ни още тук, на земята. Ако наистина сме християни, в нас ще се оформи Христовата личност - надеждата на славата

(Ръкопис No 102 от 9.07.1899 г. - “Забележки, направени от Е. Г. Вайт в училищния молитвен дом.”)

БЪДЕТЕ ВЕРНИ НАСТОЙНИЦИ

Мат. 13:52

Истината непрекъснато обогатява своя получател. Умовете на хората, които приемат истината, стават все по-дейни. Когато упражняват своите таланти и се стремят да усъвършенствуват всяка способност, техните умствени и духовни сили укрепват, защото там, където има духовен живот, има и развитие и растеж. Ако бъдат правилно използвани, съкровищата на поставените от Бога настойници никога няма да се изчерпят.

Великите истини са погребани под сложността на заблудата, но усърдният търсач ще ги намери. Когато търсещият намери и отвори съкровищницата за скъпоценностите на истината, той не извършва грабеж, защото всички, които ценят тези богатства, могат да ги притежават и след това сами да станат отворени съкровищници за другите. Онзи, който дава, не се лишава от скъпоценното съкровище, защото когато проверява повереното му богатство с цел да го представи на другите по такъв начин, че да ги привлече, тогава той открива нови съкровища.

Скъпоценностите на истината, които са наше притежание, трябва да се раздават на света, за да могат хората да научат стойността им. Нуждите на страдащите от духовна бедност трябва да бъдат задоволени. Тогава не само умовете на получателите ще бъдат впечатлени, но и умовете на работещите в Божието дело ще бъдат оживени от Святия Дух. Такива работници в сътрудничество със силата, която идва единствено от Бога, ще представят истината в такава простота и яснота, че тя ще трепти в умовете на слушателите...

Христос умря за целия свят, но колко малко са готовите да отидат на местата, които Бог им е отредил като настойници. Талантите, дадени ни от Бога, трябва да се употребят за ползата и благословието на другите. Тези таланти се дават, за да бъдат усъвършенствани. Те са еднакво скъпоценни независимо дали човекът, на когото са поверени, осъзнава тяхната истинска ценност или не. Но ако той не ги оцени, тогава те не означават нищо за него.

Парите могат да се заключат по много начини. Те, разбира се, пак си остават пари, но така не са от полза за никого. Когато парите бъдат вложени с мъдрост, те ще възвърнат повече пари, а те от своя страна биха донесли още. Така е със съкровището, поверено на настойника, съкровището на живота Божие слово. Начинът, по който се използват скъпоценните съкровища на истината, ще определи и тяхната стойност за притежателя им. Тези съкровища трябва да се използват за подпомагането, благословието и спасяването на тези, за които Господ отдаде Своя Единороден Син. Само тогава тези съкровища ще имат най-висока стойност за нас, а по такъв начин нашите таланти ще се увеличават непрекъснато. Ние прибавяме към скъпоценностите нови скъпоценности.

(Из ръкопис No88 от 10.07.1989 г - "Притчата за настойника")

11-ти юли

РАВНОВЕСИЕТО НА ХРИСТИЯНСКОТО РАЗВИТИЕ

Пс. 37:6

Смирението е изключително необходимо. Ако бъде високо ценено, то ще се превърне в най-скъпоценно украшение пред Бога. Смирението е жизнено важно за делото, но е добре то да се счита за евтина безполезност. И докато смирението, което винаги е от първостепенно значение за Бога, трябва да се развива в характера, внимавай то да не се изроди в плахост, която кара хората да се свиват при обстоятелства, изискващи тяхната твърда позиция в защита на истината.

В служенето на Бога не трябва да има половинчати неща. Господ е възложил работа на всеки човек. Всеки трябва да стане път, по който Бог ще предаде волята на небето...

Трябва да се изпълняват тежки и неприятни задължения. Никой не бива да се поставя на такова място, откъдето с мълчанието си само би одобрявал погрешното. Такива хора подпомагат и поощряват плановете на врага, когато държат устата си затворени в момент, когато трябва да говорят истината с любов...

В Своята велика милост Бог ще даде на вярващите Си чада сила и резултатност за работата и служенето, така както даде сила на Йосиф, Самуил, Даниил, Тимотей и десетки още други, които уповаваха и се ползуваха от Неговите обещания. Те вярваха в Бога, напълно се уповаваха на Него и това беше тяхната правда. Мъже и жени трябва да бъдат движени от вярата и да вървят напред през облак от противопоставяне и възражения, които Сатана поставя на пътя им, за да спре техния напредък. Когато Бог види, че упоават на Него като на техен Спасител, Помощник и Резултат, те ще могат да преминат в безопасност през големия мрак на човешката неосветеност...

Без постоянната помощ, която идва само от Бога, дори тези, на които се гледа като на изтъкнати във вярата, са в опасност от падане в греховете, приготвени от Сатана за обезславянето на Бога. **Помнете всички вие, които претендирате, че сте вярващи: Само когато имате в себе си онази вяра, която действа от любов и очиства душата, само когато носите радостта от Христовото спасение в сърцето - едва тогава ще можете да довеждате грешници към покаяние и реформиране! Истинския вярващ не само се съгласява с истината, но и вярва и прилага в живота си. Той не намира удовлетворение, докато не получи до себе си Божието присъствие - силата за вършене добро в света!...**

Христос, Който пожертва Своя живот заради живота на света, така щото всеки, който повярва в Него да не погине, но да има вечен живот, е истинският страж на дома... Ние сме пазени от Божията сила. Присъствието и благодатта на Христа е тайната на целия живот и цялата светлина.

(Из писмо No79 от 11.07.1901 г. до А. Даниелс.)

БОГ Е НА ВСЯКО МЯСТО

Откр. 2:1,2

“Зная твоите дела...”

Тези думи са изречени от Онзи, който винаги говори истината. Картината на тези стихове ни разкрива една вечна бдителност. Христос е сред седемте златни светилника и ходи от църква на църква, от сърце на сърце. Онзи, Който пази Израил, не заспива, нито спи. Ако светилниците бяха оставени на грижите на човек, колко често пламъкът им би премигвал и угасвал. Но Бог не е оставил Своята църква в ръцете на хора. Христос, Който даде Своя живот за света, така щото всеки, който повярва в Него да не погине, но да има вечен живот е истинският Страж на дома. Той е Пазителят, верен и истинен, Който бди над Господните храмови дворове. Помислете колко много причини за благодарност имаме за това, че не зависим от присъствието на земен свещенослужител. Ние сме пазени от Божията сила. **Присъствието и благодатта на Христа е тайната на целия живот и цялата светлина...**

Един свят Страж отбелязва всяко дело и действие в нашия живот, претегля всяка подбуда и подтик. Ръката, която изписа знаците върху стената в двореца на Валтасар пише навсякъде: “БОГ Е ТУК!” Бог е на всяко място. Всички наши думи, планове и тайни подбуди биват претегляни върху везните на вечната правда и истина.

Трябва ли състрадателният, саможертвен Спасител да ни намери недостатъчни в нежност, любов, благодет и съчувствие към онези, за които даде живота Си? Бог ни е предоставил благодатни възможности за служене. Той ни е снабдил със скъпоценни таланти и ние носим отговорност пред Него за начина, по който ги използваме. Ако очистим себе си от всеки нечист, егоистичен принцип, ще можем един ден да чуем благословието: **“Хубаво, добри 5и верни слуго!”** (Мат. 25:21).

Под вдъхновението на Светият Дух, Ана, майката на Самуил, изрече следните думи: **“Защото Господ е Бог на знания, и от Него се претеглят делата.”** (1Царе 2:3). Давид казва: **“Наистина нископоставените човеци са лъх, а високо поставените лъжа; турени на везните те се издигат нагоре, те всички са по-леки от суетата.”** (Пс. 62:9). Соломон пише: **“Всичките пътища на човека са чисти в собствените му очи, но Господ претегля духовете.”** (Притчи 16:2).

Няма скрита подбуда в сърцето, която Господ да не чете. Той знае всяко намерение, всяка мисъл.

(Из ръкопис No99 от 12.07.1902 г. - “Един свят народ.”)

ТЪРСЕТЕ МЪДРОСТ ОТ НЕБЕТО

Яков 3:17

Скъпи Едсън и Ема... Моето най-голямо желание е да бъдете един шлифован инструмент в Божията ръка, за да послужите за Негова прослава.

Надявам се, че не ще помислите да вървите напред само с ваша сила, уповаващи на собствения си ум. Търсете мъдрост от небето. Бъдете истинни и благородни в намеренията си. Бъдете възвишени в живота и нека Бог на мира ви освети изцяло в душа, тяло и дух. Не преставайте да търсите, изследвайте и постигате самата същност на нещата. Бог ще ви помага във всичките ви искрени усилия, помнете това, скъпи мои деца. Ако и двамата се посветите безрезервно на Бога и Неговото дело, Той ще ви приеме. Вие няма да получите наградата си тук, но ще трябва да я придобивате постепенно, докато чуete от устата на Господаря: *“Хубаво, добри и верни слуго!”*

Всички, които влизат в небето, трябва да бъдат доведени до изпитание и опитани като злато в очистителен огън още тук на земята. Нашата най-голяма опасност ще бъде в плътската сигурност. Бог да ви помага, деца мои, никога да не се хвалите в себе си. **Помнете, че ако и двамата не бдите в молитва, накрая ще паднете. Никога не си мислете, че спокойният живот е най-хубавият...**

Копай дълбоко, сине мой, и постави сигурни основи. Никога не преставай да търсиш Бога от цялото си сърце. **Не се стреми да прикриваш или омаловажаваш някой грях, но изследвай нещата в дълбочината им. Пази се да не действаш импулсивно и да наричаш това религиозна ревност.** Обкръжаващите обстоятелства могат да повлияят върху чувствата на мнозина. Добрият пример на другите може да окаже давление за известно време, но ако сърцето не е напълно обърнато, то ще се върне съвсем естествено към предишното си състояние. Деца, бъдете бдителни срещу самозаблудата. Егоистичните цели могат да пропълзят и се вмъкнат дори в най-благородни действия, но вие не трябва да давате място на дявола. Събуждайте душите си с ежедневен страх от греха. Свържете се с небето и тогава ще ви прислужват ангели.

Прилепете се към Исус, вашият Изкупител. Той ви е дал непрестанни свидетелства за Своята любов, като е допускал в живота ви не едно премеждие. Ако не можем да понесем тези леки изпитания, ако малката липса на благополучие или съществуващите трудности разкрият у нас неискреност, гордост и егоизъм в сърцето, ако отстъпим пред обезсърченията и греха, ако подигравките и заплахите на нечестивите ни наскърбят и отнемат нашата сила и надежда, и ние паднем в деня на изпитанието, о, как тогава ще издържим, когато Той се яви на небето?...

Често се моля за вас. Ние вярваме, че Господ ви помага и благославя. Нека вашата цел бъде небето. Търсете онова достойнство, което е от небесен произход. Ваша майка.

(Писмо No23 от 13.07.1875 г. до Едсън и Ема Вайт)

КАКЪВ ЧУДЕН ПОДАРЪК

Гал. 3:1

Изкуплението, което ни се даде чрез нашия Господ на Голготския кръст, трябваше да ни доведе до послушание на Божия закон и да направи възможно неговото пазене посредством правдата, която тази жертва ни вменява.

Никое човешко дело, независимо от положението, което дадена личност заема, не може да се сравнява с величието на стореното за падналия човешки род. Залогът е така непостижимо голям и толкова важен. Тогава защо толкова малко хора обръщат внимание на това? Хората постъпват така, сякаш нямат нужда от спасението на душите си, от спечелването на небето и от избягването на пъкълта. Какво означава това?

Апостолът казва: **“О, несмислени галатяни, кой ви омая, вас, пред чиито очи Исус Христос е бил ясно очертан като разпнат?”** (Гал. 3:1). Истината за апостол Павел е била толкова велика, толкова ясна и важна поради включените в нея вечни интереси, че той можеше да припише това упорито неверие и пренебрежение към спасението само на омагьосващата сила на Сатана. Нима днес няма също толкова души, омагьосани от сатанинските козни, небрежни в непокорството си към истината и не виждащи предимството на послушанието? Кой е мъдрият и кой - несмисления? Несмислени са онези, които не са потърсили Господа за помощ, за да престанат да престъпват светият Негов закон.

Няма по-голяма мерзост за Бога от греха. Вместо да омаловажаваме Божия закон чрез непрекъснато упорство в греха, всяка истински обърната душа ще ходи в пътя на смиреното послушание на всички Божии заповеди. Тези души ще изследват Писанието, за да познаят и научат истината. Кой омагьосва нетърпеливия и престъпващия закона, така че те да изберат греха вместо послушанието? Това е силата на Сатана, която се приближи до първата двойка в Едем; това е измамната, омайваща сила на падналия ангел...

Колко малко са тези, които говорят за великата себежертва на Исус, с която Той спаси грешника! Ако ние ценяхме тази любов, която Бог е проявил за спасението на душите ни, тогава животът ни би станал много по-възвишен с достойнствата и заслугите на Христа, защото без Неговата праведност и правда, човекът не е в състояние да прояви пълно послушание към Бога...

Господ стори в низхождението Си тази велика жертва, не за да превърне човешкия грях в добродетел, нито да стане грехът праведност. Бог извървя в Христа пътя, който всеки човек трябва да поеме, за да стигне до обръщането си. След това Господ прие кръщение, и когато излезе от водата, Той коленичи и възнесе такава молитва до Отца, каквато небето не беше чувало никога преди.

(Из ръкопис No 25 от 14.07.1887 г. - “Особен род хора”.)

15-ти юли

ПОСВЕТЕТЕ НА БОГА ДАРБАТА ДА ГОВОРИТЕ

Мат. 12:37

Всички знаем какво може да стори пакостният и груб език, ако бъде оставен да говори без задръжки. Всички, които са влезли в обединеното църковно семейство, са се обвързали в усилията си да не допускат злословието между себе си. Дълг на заемащите отговорни постове в църквата е да бдят отблизо над тази работа, за да има ред и съгласие в нея.

Никога не бива да се нападате един друг, защото така вършите работа в полза на Сатана. Трябва да си помагате всеки ден, за да израснете в пълнотата на Христови братя и сестри. С това вие затваряте врата за врага. Силата на езика е или голям талант за благословение на другите или страшно проклятие, което докарва недоволство и борби.

Този, който се е отдал на търсене на грешки в тази или онази душа, занемарява своята собствена, а всички, които допускат такъв човек да продължава своята противна на Христа дейност без да бъде смъмрен, сами ще носят отговорност пред Бога за увреждане живота на техните братя...

Можем ли да очакваме Божиите благословения да се излеят над църквата, когато нейните членове хранят в сърцата си язвителност и взаимна ненавист?... Тези, чиито сърца Христос е направил Свое обиталище, ще изявят чрез живота си плодовете на Духа - любов, радост, мир, дълготърпение, кротост, доброта. Другите, които са управлявани от властта на врага, ще бъдат пълни със завист, противене, злоба и зломислие...

Ако някой от хората, за които се изричат тези жестоки наскърбителни думи, умре през нощта, тогава колко различно ще говорят за него на другия ден. Колко често става точно така: Докато човек е жив и може да бъде благославян с добри и любезни думи, той слуша само ядовити слова, но когато работата му приключи и ръцете му се сключат в мъртвешки сън, тогава започват да се говорят думи на любов и признателност. Само че тези слова влизат в уши, които вече не чуват. Твърде късно е. Те не могат да утешат сърцата, които вече не чувстват. О, колко по-добре би било, ако тези любезни думи бяха изговаряни, докато е имало кой да ги приеме...

Бог желае от Своя народ да занесе в домовете си целия мир, радост и любов, които вярващите изпитват, защото любовта, която имат в дома те ще пренесат и в църквата. Мои скъпи братя и сестри, вие можете да принесете на Бога дарбата да говорите.

(Ръкопис No 26 от 15.07.1886г.- "Злоезичието" - проповед изнесена в Осло, Норвегия.)

ВЪЗЛОЖИ ТОВАРА СИ НА ГОСПОДА

Пс. 55:22

Скъпи брате, изпитвам към теб най-нежна обич и бих искала обстоятелствата при теб да са точно обратните; т. е. тези, които те преследват, да те оставят на мира. Но, брате мой, ти трябва да знаеш, че тези смущения и дразнещи неща, за които ми пишеш, са включени в думата “всичко”, което съдейства за доброто на онези, които обичат Бога. Божието всевиждащо око е над теб. Ако поддържах куража си и опреш себе си на Господната десница, ако уповаваш на твоя небесен Баща, така както малките деца се доверяват на родителите си, ако постъпваш справедливо и обичаш милостта, тогава Бог може и ще работи с тебе. Тогава сред всичките твои изпитания ти ще прославиш Бога, а Неговото обещание е сигурно: **“Ония, които славят Мене, тях ще прославя Аз.”** (1Царе 2:30).

Помни, че преживяното от теб не е за първи път. Ти знаеш за живота на Йосиф и Даниил. Господ не осуети злите планове на враговете им, но направи така, щото всичко да подейства за доброто на тези, които опазиха своята вяра и верност сред изпитания и борби.

Пламъците на огнената пещ не трябва да погубват, а да очистват, да облагородяват и освещават. Без тези изпитания не бихме почувствали така дълбоко своята нужда от Бога и Божията помощ. Сигурно бихме станали горди и самонадеяни. **В тези изпитания аз виждам доказателствата, че Божието око е над тебе и че Той възнамерява да привлече сърцето ти към Него.** Болните, а не здравите имат нужда от лекар - онези, които са угнетени до границата на възможното търпение, които се нуждаят от Помощника. Обърни се към тази Крепост и научи скъпоценния урок: **“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бreme е леко”** (Мат. 11:28-30).

Исус те обича. Това, което преживяваш, ме радва не защото ти страдаш, а защото то е доказателство за мен, че Бог те изпитва и одобрява, за да види дали желаеш да се приближиш към Него, дали ще Му се довериш напълно, за да намериш мир и покой в Неговата любов...

Исус не те е оставил да бъдеш изненадан и смаян от изпитанията и трудностите, които преживяваш. Той ти е казал всичко за тях, но също така ти е заръчал да не униваш и отпадаш, когато тези изпитни дойдат. Гледай на Исуса, твоя Изкупител, и бъди радостен и с бодър дух.

... Ние имаме един жив Спасител, който толкова много ни е обикнал, че умря за нас, за да можем чрез Него да имаме надежда, сила и кураж, а също и правото да седнем заедно с Него на царския Му трон.

(Из писмо No 8 от 16.07.1886 г. до д-р Джон Келог, директор на санаториума в Батъл Крийк).

НАШИЯТ МИЛОСТИВ БОГ

Пс. 103:1,2

Скъпа сестро, бих искала да насоча вниманието ти към скъпоценните обещания в Божието слово. Божиите чада нямат еднаква сила, еднакви характери, еднаква вяра и смелост. Наистина се радвам, че нашите човешки чувства не са доказателство, че не сме чада на Бога. Врагът на душите ни ще те изкушава да мислиш, че си извършила неща, които те откъсват от Бога, че поради тях Той повече не те обича, но нашият Господ ни обича все така и ние намираме увереност в думите, които Той е записал в Словото Си за случаи като твоя: **“Ако съгреши някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведният”** (1Йоаново 2:1). **“Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда”** (1Йоан. 1:9).

И тъй, скъпа сестро, аз имам доказателството, че Бог те обича и че Нашият скъп Спасител, Който отдаде живота си за тебе, не ще те отхвърли, само защото си била изкушавана и победена в слабостта си, Знай, че Той те обича без промяна.

Петър се отрече от Господа в часа на съда, но Исус не изостави Своя окаян ученик. И въпреки, че Петър се ненавиждаше, Господ го обичаше, и след Своето възкресение, Той го призова по име и му изпрати известие, пълно с любов. Виж само какъв мил, любящ и състрадателен Спасител имаме! Той ни обича, въпреки че грешим.

Не търси пътища извън ръцете на нашия скъп Спасител, а се остави в тях с упование и вяра. Той те обича. Той се грижи за теб; Той те благославя и ще ти даде Неговия мир и благодат. Днес Исус ти казва: **“Прощават ти се греховете.”** Сигурно ще преживееш болести и слабости, но това не е доказателство, че Бог не работи за теб всеки ден. Той ще ти даде прошката Си, и то изобилно. Събирай в душата си сладките обещания на Нашия Господ. Исус е постоянният ни, вечно верен Приятел и Той иска от теб да Му се довериш.

Исус вижда миналата вина, но Неговите думи са думи на прошка и ние не бива да го оскърбяваме, като се съмняваме в любовта Му. Чувството на вина трябва да се остави в подножието на Голготския кръст. Потиснатостта, която съпътства греха, е отровила извори-те на живота и истинското щастие. Днес Исус ти казва: **“Възложи всичко на Мен. Аз ще отнема греховете ти. Аз ще ти дам Моя мир. Не пренебрегвай повече уважението към себе си, защото те изкуних с цената на кръвта Си. Ти си мой (моя) и Аз ще укрепя слабата ти воля и ще премахна угризенията ти заради греха.”** Тогава обърни благодарното си, треперещо от несигурност сърце към Него и се хвани за надеждата, положена пред тебе.

(Из писмо No 49 от 17.07.1989 г. до една скъпа сестра.)

18-ти юли

ПРИЛОЖЕТЕ БОЖИЕТО СЛОВО В ЖИВОТА

Йоан 6:5

Господ Исус е твоят Изкупител. Нима няма да благодариш за великата жертва, която Той направи за теб? **Никой няма каквото и да било оправдание за отклонението си от библейските принципи...**

Онзи, който е чувствителен към увещанията на Господа, ще изработва собственото си спасение със страх и трепет, като знае, че Бог е, който действа чрез него да желае и да върши угодното на Бога. Божията истина, пребъдвала в сърцето, ще превърне в ежедневна практика принципите на Божия закон.

Онзи, който се съгласява да бъде мамен, е човек, в чието сърце истината не пребъдва. Голяма заблуда е схващането, че може да си християнин от време на време, че само от време на време може да си благочестив. **Това е жива лъжа.** Нередовното и незадълбочено прочитане на Божието слово не е достатъчно. Също така изричаните от време на време молитви не донасят на душата благодатта, от която се нуждае. **Божията истина трябва да бъде присадена в сърцето, за да може да направлява живота. Тя трябва да стане най-съкровена част от нашия живот.**

Ще дойде ден, когато ще разбереш, че не бива да се гледа с омаловажаване на интересите на душата, което я прави болна и неспособна на живот, защото тогава ще чуеш думите на Христа: **“... не си студен, нито топъл... Така, понеже си хладък, нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата Си”** (Откр. 3:15,16). Какво означава това? Исус повече няма да се застъпва за името на такъв човек пред Отца Си.

Христос облече Своята Божественост с човешко естество и дойде в този свят, за да живее без нито едно петънце от грях, за да могат човешките чада да станат участници на Неговата Божественост и чрез силата на изкуплението да избегнат разтлението в света, което е произлязло от похотите и страстите. За всички, които приемат Христа за личен Спасител, покривалото, скриващо Божията слава от човешките погледи, е дръпнато встрани и затова с очите на вярата те са способни да гледат и виждат вечните неща.

Божие слово трябва да се приложи в нашия ежедневен живот. **“Аз съм хлябът на живота.”** - заявява Христос - **“Ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си. Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден... Духът е който дава живот; плътта нищо не ползува, думите, които Съм ви говорил, дух са и живот са”** (Йоан 6:48,53,54,63). Изучавай цялата 6-та глава на Йоан. Стреми се, заради доброто на душата си, да разбереш поученията е.

(Из писмо No 253 от 18.07.1904 г. до дългогодишен адвентист, бизнесмен от Батъл Крийк.)

ГОТОВИ ДА СЛУЖИМ НА ХРИСТА

Мат. 16:24

Пожеланията и инстинктите на плътта копнеят за земни удоволствия, но тези, които обичат Исус, ще подчинят всичко на Неговата воля. Те са избрали да се наредят в редиците на Неговото войнство и затова животът им трябва да се отличава в жив контраст със себелюбивите желаниа на светските хора. Изкусителят ще идва при тях с ласкателства и подкупващи предложения, като казва: “Всичко това ще дам на теб, ако ми се поклониш.”

Но Божиите чада знаят, че изкусителят не може да им предложи нищо скъпоценно, затова отказват да се поддадат на съблазните му. Чрез силата на Божията благодат те стават способни да опазят неопетнена чистотата на своите принципи. Свети ангели ги окръжават, а Христос се прославя и разкрива в непоколебимата им привързаност към истината. Те са христовите войни, носещи като верни свидетели изявлението на Божията истина. Тези Божиите чада показват, че има една духовна сила, която може да направи хората твърди до там, че да не се отклонят и сантиметър от истината и правдата, въпреки всичките изкусителни примамки, за които хората копнеят. Такива души, независимо къде се намират, ще бъдат прославени от небето, защото са привели личния си живот в послушание и съблюдение на Божията воля, без да обръщат внимание на жертвите, които трябва да направят за това.

Показността и претенцията не са религия. Затова трябва да избягваме всяко повърхностно изповядване на Божието име. Християнският характер се изгражда като приемем Христа и вярваме в Него. **“А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божиите чада, сиреч на тия, които вярват в Неговото име”** (Йоан 1:12). **Верният християнин грижливо пази истината, защото е разбрал, че тя е по-скъпоценна от злато. Той винаги има аргумент, който е доказателство и защита срещу нападките на врага.**

Нищо друго не може да удовлетвори нуждите на душата освен Божията истина. Тя трябва да се пази свято в сърцето и да стане част от живота. По този начин се придобива опит, който помага на душата да бъде бдителна и внимателна да не върши нещо, което би било в противоречие с волята на Христа, Който умря, за да могат човешките чада да имат вечен живот. Той бе изкушаван във всичко както нас, но не съгреша и затова знае как да подкрепява онези, които са изкушавани.

Сатана бди зорко за най-малката възможност, с която би успял да поквари душата и да наруши нейната пълнота. Всеки, който не е бдителен, ще бъде нападнат и победен. Нашата сигурност е в Христа като наш Спасител. Опрощението, което Той ни дава, носи мир и сигурност на душата. Затова нека направим всичко, за да се вкореним и затвърдим във вярата. Библейските поучения са скъпи за душата, защото са изпълнени със святите принципи.

(Из писмо No249 от 19.07.1904 г.- до брат и сестра Артър.)

ТВОЕТО СЛОВО Е СВЕТИЛНИК

Исая 2:3

Старозаветните писания бяха учебникът на Израил. Когато законникът дойде при Исуса с въпроса: *“Учителю, какво да правя за да наследя вечен живот?”*... Спасителят му отговори: *“Какво е писано в закона, как четеш?”* А той в отговор каза: *“Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си като себе си. Исус му рече: **Право си отговорил; това стори и ще живееш**”* (Лука 10:25-28).

Дори ако нямаше друг текст в Библията, това изявление на Божията премъдрост дава достатъчно светлина, познание и уверение за всяка душа. Законникът беше отговорил на въпроса си, но понеже желаше да оправдае себе си, попита Исус: *“А кой е моят ближен?”* (стих 29). След това, чрез притчата за добрия самарянин, Христос показа кой е нашият ближен, като ни даде пример за любовта, която трябва да проявяваме към страдащите и нуждаещите се. Свещеникът и левитинът, чието задължение бе да служат на нуждите на непознатия, изпаднал в беда човек, подминаха от другата страна на пътя.

В края на притчата Христос попита законника: *“Кой от тия трима ти се вижда да се е показал ближен на изпадналия сред разбойниците?”* Той рече: *“Онзи, който му показа милост. Исус му каза иди и ти прави също така”* (стихове 36,37).

В Божието слово се намират практически уроци... Това слово поучава на живи, святи принципи, които подбуждат хората да правят за другите, това, което те искат да правят на тях; принципи, които те трябва да приложат в ежедневието си и да ги пренесат със себе си в небесното училище. Олтарът и плугът (ралото) са опитности на всички, които търсят вечният живот. Ние познаваме толкова малко величието на любовта и страданието на Бога за нас! Нека всички, учещи се в Божието училище, напрегнат до край способностите на умовете си, за да успеят да разберат такива текстове като 45-та глава от книгата на пророк Исая, която трябва да получи училищно оформление, и да се изучава като най-важен предмет в нашите училища, защото това е по-добро от романите и измислените литературни истории. Защо нашите училища са поставени в такава зависимост от книги, които почти нищо не говорят за града, който претендираме че търсим, на който архитект и строител е Бог?... **Небето е нашият дом. Нашето гражданство е на небето, и нашият живот не трябва да бъде посветен на един свят, който много скоро ще бъде унищожен. Божието слово трябва да се разкрива чрез характерите ни. Видете само какъв чист, прелестен език има Библията, какви възвишени, облагородяващи принципи!**

(Из ръкопис No 96 от 20.07.1899г.- “Библията като наш учебник”.)

НЕ СЪДЕТЕ

Мат. 7:2

Миналата нощ беше почти безсънна за мен. Пред очите ми се редуваха една след друга картини и сцени на откровение. В една от тях ми бе представен съвет, на който присъстваха няколко души. Един от присъстващите стана и започна да критикува друг от своите братя. Вгледах се в дрехите на говорещия и видях че те са нечисти.

След това стана втори човек и започна да се оплаква от един свой брат и съработник. Неговите дрехи бяха други по вид, но и те представляваха неприятна гледка. Така ставаха един, втори, трети и изричаха обвинения и осъждение спрямо поведението на своите братя. Всеки имаше да сподели някаква тревога и да посочи някаква грешка у събратята си. Всички сочеха недостатъците на християни, които се опитваха да направят нещо в нашия свят. Те непрекъснато повтаряха, че някои братя били занемарили това или онова, или това нещо, или онова нещо и т. н.

В това събрание нямаше никакъв ред, нито каквото и да било уважение. В желанието си да накарат другите да ги слушат, говорителите се струпваха на куп, докато в същото време останалите още говореха. Надаваха се силни гласове, които се опитваха да надвикат шума и бъркотията...

След като мнозина бяха говорили, се появи Един човек с власт. Той повтори думите: **“Не съдете, за да не бъдете съдени.”** (Мат. 7:1)... Сам Христос присъстваше на това събрание. Лицето Му изразяваше болка, докато пред Него се изреждаха различни оратори в неприлични дрехи, които надълго и нашироко говореха за грешките на църковните членове.

Най-сетне небесният Посетител се изправи. Критикуващите оратори бяха така напрегнати и разгорещени, че с неохота Му дадоха възможност да говори. Властният говорител заяви, че духът на критичност, на съдене един друг, е слабост в днешната църква. Говорят се неща, които никога не бива да бъдат изричани. **Всеки, който с думи поставя препънка и препятствие в пътя на брата си християнин ще бъде отговорен лично пред Бога за това.**

С тържествена сериозност небесният Оратор заяви: “Църквата се състои от много умове и мнения, и всеки от тях е носител на индивидуалността на притежателя си. Аз дадох живота Си, за да могат човешките чада с Божия благодат да станат едно цяло в разкриването на свършения образец на Моя характер пред света, без да губят своята индивидуалност. Никой няма право да унищожава и подронва неповторимостта на друг човешки ум, като изрича думи на неодобрение, критичност и осъждане.

(Ръкопис No 109 от 21.07.1906 г. - “Любов към Бога и човека”)

ХРИСТОС Е НАШИЯТ ОБРАЗЕЦ

1 Тим 6:12

Да се следва Христос не означава да сме освободени от борба и конфликти. Това не е детска играчка, нито духовно безделие. Радостта от служенето на Христа е равнозначно на свято задължение да се изправим често пъти пред сериозни конфликти. Да се върви след Христа означава тежки битки, активен труд, воюване срещу света, плътта и дявола. Нашата радост е в победите спечелени в сериозно и трудно войнстване. Замислете се над това.

“Защото сме съработници на Бога” (1 Кор. 3:9). Христос се отдаде изцяло на великото дело, за което работи и умря. Затова и ние винаги трябва да сме готови, и в благоприятно, и в неблагоприятно време. Защо? **“Защото сте с цена били изкупени”**, и защото сте се наредили под знамената на княз Емануил. Ние сме записани като работници, не да дирим **“храна, която се разваля, но която трае за вечен живот”** (Йоан 6:27). Трябва да изработваме личното си спасение със страх и трепет. Ние не притежаваме себе си. Изкупени сме с цена, за да прославяме Бога в тяло и дух, които са Негови. Трябва да се извърши работата, която е дадена на всички. Това е работа на верните в Неговото лозе. Щом имаме привилегията да получим хляба на живота, ние трябва да работим в Божието лозе. Всички сме призвани да се отречем от себе си, да вдигнем кръста си, и да последваме Исус. Трябва да тичаме **“на прилежащото пред нас поприще”** с непрестанна сериозност. Често пъти това изисква най-енергични усилия. Не можем да останем наблюдатели, които нищо не вършат. До всеки от нас е отправен призива: **“Подвижай се в доброто войнстване на вярата, хвани се здраво за вечния живот...”**

Винаги трябва да показваме ясно на посветилите се на Божията служба, че това означава прилежност и усърдие. То означава да сме верни работници, които правят всичко за спечелването на души за Христа. Необходима е непрестанна бдителност, за да бъдем верни до смърт, да се подвижаваме в доброто войнстване на вярата, докато победим, и вече като победители ще получим венеца на живота си.

Всичко това означава много повече, отколкото разбираме. Христос е нашият Пример. Християнският живот не е себеугодно ядене, пиене и обличане както правят хората от света. Господ Исус дойде в човешко естество на нашата Земя, за да даде скъпоценния Свой живот като пример, който ние трябва да живеем. Той е несравнимият образец, но не на духовното самоудовлетворение, а на живота, който трябва да посветим в себеотрицание и саможертва. Чрез този съвършен Образец всички имат едно правилно виждане какъв трябва да бъде техният живот. Пред нас е Небесният Княз - Божият Син. Той сне от челото си царската корона, остави царствената си одежда и дойде на света да заеме мястото си като Човек на скръбта и навикнал на печал. Колко малко хора разбират това!

(Из ръкопис No 156 от 22.07.1907 г. - “Фрагменти от дневника”.)

ХРИСТИЯНСКО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Юда 24

Има толкова работа, която трябва да свършим в самите нас. Ние непрестанно трябва да подчиняваме своята воля на Божията воля. Нашите човешки идеи винаги ще се стремят да вземат връх в съзнанието ни, но Бог трябва да стане всичко за нас. Никой не е гарантиран от падналото естество на човека, **затова е нужно непрестанно да се стремим към освобождението си от всякакви заблуди, не за да изглеждаме свършени в собствените си очи, а за да бъдем свършени във всяко добро дело.** Не трябва да обитаваме тъмната страна на живота, душите ни не бива да упоават на личното “аз”, а на Онзи, Който е Начало и Край на всичко.

Като гледаме, подобно на огледалото, славата на Господа, ние трябва да се променяме в същия образ, от слава в слава чрез Господния Дух. Ние очакваме твърде малко и затова получаваме според вярата си. Не трябва да се придържаме към нашите човешки пътища, планове и идеи; трябва да се променяме, чрез обновяване на умовете си, за да можем да докажем какво представлява добрата, желаната и свършена Божия воля. Непрекъснато тормозещите ни грехове трябва да бъдат победени, а лошите навици изкоренени. Трябва да се заличат злите намерения и чувства, за да бъдат породени на тяхно място святи нрави и вълнения, които сам Божия Дух ще вложи

Всичко това е ясно казано в поученията на Божието слово, но Господ не може да ни принуди да желаем и да вършим онова, което Му е угодно, докато не разпнем личното “аз” с неговите, срещани на всяка крачка, емоции и страсти. Ако се опитаме да действаме по свой, човешки начин, неуспехът ни ще бъде много горчив... Пред нас стои работата, която трябва да извършим, и ако сме съработници на Бога, ангелите-служители ще ни помагат със силата си в това дело... **Тогава нека се заловим за тази могъща сила чрез вяра, като се молим, вярваме, упоаваме и работим.** Тогава Бог ще се намеси и ще извърши онова, което единствено Той може да стори...

Най-голямата трудност, с която трябва да се справяме, е личното “аз”. И когато оставяме бремето си в нозете на Христа, нека не забравяме да оставим там и своето себелюбие. **Предайте се на Исус, за да бъдете оформени от Него в съдове за почтена употреба.** Трябва да оставите в подножието на кръста всички ваши изкушения, пожелания, чувства; тогава душата ще бъде готова да слуша словата на Божественото наставление. Исус ще ви даде да пиете от водата на Божията река. Под разнежващото и покоряващо влияние на Неговия Дух вашата студенина и безразличие ще изчезнат. Христос ще стане във вас извор на водата на вечния живот.

Нека освещаващата сила на истината да намери израз в личния ви живот и да се разкрие в характерите ви. Нека Христос да ви оформи така, както глината добива форма в ръцете на грънчаря.

(Писмо No 57 от 23.07.1887 г. - до братята Дж. Дърлан и А. Джон, работници в Англия.)

ПЪЛНО И БЕЗКОРИСТНО ПРОЩЕНИЕ

Пс. 130:4,5

Между нас е имало грехове както някога в древния Израил, но благодарение на Бога винаги сме разполагали с една отворена врата, която никоой човек не може да затвори. Хората може да казват: **“Прощавам ти всички оскърбления, които ми нанесе”**, но тяхната прошка не може да заличи никакъв грях. За разлика от тях гласът, който чуваме от Голгота: **“Сине мой, дъще моя, прощават ти се греховете”**, е изцяло резултатен. Само тези думи могат да предизвикат благодарност в признателното сърце. Ние имаме Велик Посредник. Съществува само един път на опрощаване и той е винаги открит. По него Бог праща изобилието от Божествена милост и прошка за всеки от нас...

Мнозина са изразявали учудване, че Бог изискваше толкова много жертвоприношения от страна на евреите, но тези жертви трябваше да запечатат в съзнанието им тържествената истина, че без проливането на кръв не е възможно опрощение на греховете. Във всяка жертва бе скрит и въплътен един урок, който се подчертаваше при всяка церемония, и се проповядваше най-тържествено от израилевите свещеници; урок, преподаван от самия Бог. **Урокът се състоеше от великата истина, че единствено чрез Христовата кръв има опрощение на греховете...**

Бих искала да мога да представя този предмет пред нашия народ така, както го виждам в същността му - великото приношение, направено заради човека. Справедливостта на закона изискваше това страдание да бъде понесено от човека. Христос - равният на Бога, отдаде Себе Си като страдание на самия Бог. Исус нямаше нужда от умилоствение и изкупление. То беше нужно на човека и бе направено само за него... Дълбините на Христовото страдание бяха съизмерими само с достойнството и величието на Неговия характер. Ние никога не ще разберем докрай силата на терзанието и мъките, които понесе непорочният Божий Агнец, докато не видим ужасната дълбочина на бездната, от която сме били избавени, докато не осъзнаем колко оскърбителен е грехът, за който вина носи човечеството, и докато с вяра не обхванем пълното и цялостно опрощение.

Точно тук пропадат хиляди души. Те не вярват истински, че Исус им прощава лично. Те не успяват да приемат дословно истината от Бога и словото Му. Той ни е уверил, че е верен на обещанието Си да ни прости и да бъде справедлив спрямо небесния Негов закон. Милостта Божия е пълна и съвършена. Ако в нея имаше, макар само една неизправна брънка, тогава щяхме да бъдем загубени завинаги в греховете си...

Но в съвършенството на Божия закон няма никаква нередност, там нищо не липсва. О, скъпоценно изкупление! Защо тогава не разкрием в още по-голяма пълнота тази велика истина в живота си? **Как всеобхватна е истината на спасението - Бог ни прощава заради Христа. Прощава и на мен, дори на човек като мен, и то в момента, в който с жива вяра го помоля за това, като напълно уповавам на обещанието Му.**

(Из писмо No 85 от 24.07.1886 г. - до Урия Смит.)

НЕ МИР НА ВСЯКА ЦЕНА

Мат. 10:34

Мирът, който Христос нарича Негов мир, и който Той даде на учениците, не е този, предотвратяващ разделението; това е мирът, който получаваме и изпитваме именно сред разцепления и разделения. **Мирът, познат на верния защитник на Божието дело, е в съзнанието, че той върши Божията воля, и в отразяването на славата Христова в добри дела. Този мир е вътрешно, а не външно състояние.** Отвън остават воюването, битките с противните сили и отявлените врагове; студенината и подозрението дори на тези, които претендират, че са наши приятели.

Христос е заръчал на учениците Си да обичат неприятелите си и **“да се молите за тия, които ви гонят”** (Мат. 5:44). Той иска от нас да обичаме ония, които ни правят зло и ни гонят. Ние не трябва да изразяваме нито в думи, нито в постъпки духът, които те проявяват към нас, а да търсим всяка възможност, за да им сторим добро.

Но докато Бог иска от нас да бъдем като Христа спрямо нашите врагове, **то в никакъв случай не бива да прикриваме грешките на тези, които виждаме, че грешат, само за да имаме мир. Исус, Изкупителят на света, никога не изкупуваше мира с цената на прикриване на беззаконието или чрез компромиси.**

Въпреки, че сърцето на Исуса Христа преливаше от любов към падналата човешка раса, Той никога не отстъпваше пред греховете на човеците. Божият Син ги обичаше твърде много, за да си позволи да мълчи, когато те преследваха цели, чийто край водеше към сигурна гибел за душите им - душите, които Той бе изкупил със собствената Си кръв. Исус строго укоряваше всеки порок, **и Неговия мир бе съзнанието, че е извършил волята на Отца,** а не някакво състояние на нещата, което се дължеше на изпълнението на Неговото задължение.

Той работеше, за да стане човекът верен спрямо себе си чрез изпълнението на всичко, което Бог желаше от него; за да бъде човекът верен спрямо своя възвишен и вечен интерес. Човек живееше в свят, опорочен и омърсен от проклятието на непокорството, и той /човекът/ не можеше да има мир в него, освен ако не живееше без предупреждението, без поучението и без укора Божий. Това означаваше мирът да бъде купен за сметка на пренебрегването на дълга.

Всеки, който обича Исус и душите, заради които Той умря, ще търси нещата, носещи мир. Но Христовите последователи трябва да бъдат особено внимателни да не би усилията им за предотвратяването на даден раздор да предадат истината, да не би в стремежа си да избегнат разцепленията, да пожертват нейните принципи. **Истинското братство никога не ще може да се поддържа чрез компромиси спрямо принципите.** Колкото повече християните се приближават до Христовия образец ... толкова повече ще изпитват и силата и отровата на тази стара змия, дявола.

(Ръкопис No 23“Б” от 25.07.1896 г. - “Как да укрепим мира”.)

ЦЕНАТА НА ПОСЛУШАНИЕТО

Лука 10:27

Въпросът, който законникът постави на Христа, изискваше жизнено важен отговор. Фарисеите бяха подбудили този човек да зададе така въпроса, като очакваха, че Господ Исус ще отговори по начин заради който биха могли да го впримчат, като Го обвинят и осъдят пред народа. Самообладанието на Христа, мъдростта и властта, с която отговори, говореха за неща, които те не можеха да изтълкуват.

Когато въпросът бе зададен от законника, Христос знаеше, че истинските подбудители на това питане бяха Неговите най-заклети врагове. Те силно желяеха да Го поставят в клопка и да Го обвинят, като се хванат за някоя от Неговите думи. Исус отвърна, като постави отговорността за ответа на този въпрос върху самия законник. Това стана пред погледите на цялото събрано множество, което слушаше и очакваше с интерес изхода на този словесен двубой. ***“А Той му рече: Какво е писано в закона, как четеш? А той в отговор каза: “Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си като себе си.” Исус му рече: Право си отговорил; това стори и ще живееш”*** (Лука 10:26-28). **Послушанието спрямо Божиите заповеди е цената на вечния живот!**

Сред падналото човечество трябва да се извърши една дълбока по смисъла си и всеобхватна по замаха си работа. Това е истинското, право тълкование на неподправеното обръщане. Законът на Господа е съвършен - възвръща душата. Отговорът на въпроса, зададен от законника, обхваща целия дълг на човека, посветил се на търсенето на вечния живот. Законникът не можеше да избегне въпроса, който така прямо и целенасочено даваше израз на истинските условия за вечния живот. Този човек разбра своето положение и нуждата да удовлетвори изискването на закона чрез върховна любов към Бога и в обичане на ближния като себе си. Той знаеше, че не бе удовлетворил нито едно от двете изисквания поради неговото небрежие да бъде покорен на първите четири и вторите шест заповеди, които така ясно показваха святите Божии поръчения и сега се отпечатваха чрез Святия Дух върху сърцето му. Законникът видя себе си претеглен върху везните на светилището, които показваха колко недостатъчен бе всъщност. Той не беше служил на Бога с цялото си същество, защото не бе възлюбил Господа своя Бог от цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и с всичкия си ум. При такава решителна неспособност да удовлетвори изискванията на небесния закон, той не можеше да обича своя близък като себе си.

Така, в присъствието на цялото множество, законникът даде в най-синтезиран вид евангелските условия за получаване на вечния живот - условия, валидни за всеки представител на човешкия род.

(Из ръкопис No 45 от 26.07.1900 г. - “Какво общо има плявата със зърното?”)

НАДЯВАЙ СЕ НА БОГА

Пс. 42:5

Скъпи съпруже, получих телеграмата ти...

Сатана няма да пресее плявата, защото от това няма да спечели нищо. Дяволът няма да подложи на изкушение и гонение онези, в които е сигурен, защото те живеят в открит грях спрямо Божия закон. Той ще пресее житото. Сатана ще се стреми да напада и унищожава само записаните във военските редици на воюващите под знамето на княз Емануил. Християните ще се изправят пред много и сурови конфликти с коварния безмилостен враг. Той ще ги довежда до най-тежки състояния и след това ще ликува в тяхното страдание. Но благодарение на Бога, Исус живее, за да ходатайства за всеки от нас. Нашата сигурност е в предаването ни в ръцете на Бога като уповаваме с вяра в заслугите на Този, Който е казал: **“Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя”** (Евр. 13:5).

Радвам се, че сме в здравата десница на Исус. Нашето улавяне за Него е слабо и лесно нарушимо, но сигурността ни зависи от крепкото хващане на Христа. И днес аз се радвам в Господа. Мой скъпи съпруже, ето, вече повече от тридесет години ние вървим с теб рамо до рамо сред изпитания и борби, сред изкушенията и ударите на Сатана. Стрелите на човешкия враг бяха винаги насочени срещу нас, но Исус е издигнал за нас знаме срещу противника. Нашето слънце вече отива към заника си, но то няма да залезе в мрак. Исус живее вечно и се застъпва за нас. В последните дни от нашето земно пътуване ще се оставим в Божията почивка и ще Го чакаме. **Ако ходим по Бога, нашата вяра ще става все по-ярка и по-силна, докато прерасне в съвършен ден, и тогава накрая ще ни бъде дадена наградата на верните.**

Често пъти духът ми тържествува в Господа. Тогава виждам в перспективата на времето вечната ценност на славата. Ние не сме я заслужили. О, не, Исус я спечели за нас и тя е Неговия безкористен дар, а не резултат от нашата собствена правда или доброта! Нека в останалите благодатни часове, които имаме, да ходим смирено с Бога и да вършим делото, което Той ни е възложил с такова доверие.

Радвам се, че сега си в планините на Колорадо. Надявам се скоро да дойда при теб. Какво обновление и вдъхновение е за човека да се приближи до Бога чрез Неговите творения... Когато се възхищаваме на величавите Божии дела, ние започваме да ходим още по-близо с Него и можем да разговаряме с небесния ни Баща. Колко възвишена е честта, която небето ни оказва - да имаме Бога за свой Спътник и Гост.

Нека Бог да благослови всички ви, е молитвата на твоята Елън.

(Писмо No 42 от 27.07.1878 г. до Дж. Вайт - председател на Генералната Конференция.)

ХРИСТОВАТА СМЪРТ ДАРЯВА ЖИВОТ

1 Йоан. 4:10

Сатана бе заявил пред своята синагога, че нито една човешка душа няма да може да поддържа верността си към Божиите заповеди. Една спасена душа щеше да докаже лъжата на неговото твърдение. Една спасена душа щеше да покаже правдата на Божието управление. Създаден по Божий образ и подобие, човекът не трябва да се оставя на Сатана да го управлява и съсипва. Христос дойде на тази земя и чрез един живот на послушание показа, че човекът е в състояние да бъде послушен на закона. Той заличи вината, която покрива грешника, Христос облече дрехата на скръбта, за да може грешният човек да застане пред Бога, облечен в одеждата на Неговата правда.

Кой може да измери страданията Христови в Гетсиманската градина, когато Той почувства върху Себе Си смъртната тежест на греховете на целия свят? Исус с такава болезненост и острота изпита престъпността на греха, че за момент чашата потрепера в ръката Му и цялото небе чу агонизиращия вик: **“Отче мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша”** (Мат. 26:39). **“Обаче, не Моята воля, но Твоята да бъде”** (Лука 22:42). Всемогъщият Бог страдаше заедно със Своя Син.

Застанете пред Голготския кръст и научете от него каква е цената на изкуплението. Със съкрушено от мъка сърце святият Страдалец върху кръста извиква: **“Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?”** (Мат. 27:46) Небесните ангели състрадаваха за своя Повелител. С радост биха изоставили мястото си и биха се втурнали да Му помогнат. Но Божият план не беше такъв. Нашият Спасител Сам трябваше да стъпче гроздовете на Божия гняв, а от човешките синове нямаше никой, който да Му помага.

Изкупителният план бе съставен, за да направи спасението достъпно за грешника. Христос изпълни целта Си. Неговата смърт донесе вечен живот за всички, които щяха да Го приемат като свой личен Спасител. Но колко много, много са онези, за които Той е умрял, и които отказват да Му отвърнат с верност и послушание. Светът бързо придобива облика, който имаше преди потопа...

Христос заяви: **“И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син. Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ной влезе в ковчега, и не усетиха когато дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син”** (Мат. 24:37-39).

Нека онези, на които е била дадена голяма светлина, да не стоят бездейно скръстили ръце, без да вършат нищо.

(Из Ръкопис No 66 от 28.07.1901 г., “Фрагменти: Работата в полето на Юга”.)

ДА СЕ ХРАНИМ С ЛИСТАТА ОТ ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

Откр. 22:2

Трябва ли да чакаме, докато бъдем пренесени на небето, без преди това да сме вкусили листата от дървото на живота? Онзи, който приема със сърцето си словата на Христа, знае какво означава да се храним с листата на това дърво...

Знанието, което идва от Бога, е хлябът на живота. Именно листата на дървото на живота са предназначени за изцелението на народите. Потокът на духовния живот събужда душата, когато думите Христови се приемат с вяра и се прилагат на практика. Така ние ставаме едно с Христа. Там, където опитът е бил слаб и невзрачен, той става силен. За нас е даден вечния живот, стига само да държим твърдо и до край началото на нашата вяра.

Цялата истина трябва да се приеме като живота на Христа. Тя (истината) ни очисти от всяка нечистота и приготвя душата за Божието присъствие. Тогава в нас се оформя пълнотата на Христа - надеждата на славата ...

Много важно е за тези, които са обещали да пазят Божиите заповеди, да притежават едно широко познание на Священото Писание. Така ние се учим да се отречем от себелюбието, учим се да бъдем съвършено честни спрямо Бога и дадените ни от Него блага. Бог ни е дал Библията, за да можем да разберем Божествената воля. Не можем да изпълняваме Неговите заповеди, преди да знаем какво представляват те.

Родителите нямат извинение, ако не успеят да получат ясно разбиране на Божията воля, така че да бъдат в състояние да се покоряват на законите на Неговото царство. Само така ще могат да доведат децата си до небето. Мои братя и сестри, ваше задължение е да разберете Божиите изисквания. Как може да възпитавате децата си в Божиите пътища, ако първо самите вие не знаете кое е добро и кое- зло; ако самите вие не разберете, че **послушанието означава вечен живот, а непослушанието вечна смърт?**

Трябва да направим разбирането на Божията воля постоянно дело в нашия живот . Само когато постъпваме така, ще можем да възпитаем децата си правилно. Всяка ваша дума и действие трябва да са в съгласие с волята на Бога, независимо какви са мненията и обичаите на хората, отказващи да се покорят на Неговата власт...

“Законът Господен е съвършен, възвръща душата” (Пс. 19:7). Господ не е скрил от чадата Си нищо, което е необходимо за просвещението им. Никой няма оправдание, че е останал в незнание и затова е нарушил закона. Никой не може да каже, че не му е посочен пътя към небето. Не сме поставени да служим на Бога по един мъгляв и неразбираем начин.

(Ръкопис No 103 от 29.07.1902 г. - “Да вършим Божията воля”.)

ОБИЧАЙТЕ СЕ КАТО БРАТЯ

1 Сол. 4:9

Истината, скъпоценната истина трябва да ни освещава, покорява, пречиства, издига, и накрая възвиси до престола, който е от дясно на Величието на небето. Ще останем ли хилави в духовно отношение поради липса на упражнение? **Нима всеки ден ще се лишаваме от ярка отличителна опитност в религиозния си живот, само защото позволяваме умовете ни да са погълнати от светски дела?**

Тук, скъпи сине мой, е твоята опасност! Тук се крият коварствата на сатана, които те оплитат. Силите и средствата (органите), които ти грижливо развиваш в себе си, стават все по-здраво вкоренени и съвсем незабележимо ти се поставяш на място, където ще бъдеш неподходящ за вършене на Божието дело. Времето, което би трябвало да посветиш на сериозна работа, ти използваш, за да станеш непригоден за задачата, с която Бог би те удостоил в Неговото дело. В ума ти непрекъснато възникват една след друга извинителни причини, с които ти търсиш оправдание, за да не се заловиш за работа, която би могъл да свършиш веднага. И така времето минава, предметът на работата е завършен или начинанието-приключило. Сега не си подготвен за големи дела. Помни: **Малките задължения, носени със смирение и вяност, са нещата, които ще те научат и направят годен за по-големи отговорности и още по-голямо доверие!** Търси и изработвай в себе си чистотата безкористността на подбудите.

Опри се на рамото на по-малкия си брат Уили. Нека никаква ревност или конфликти да не разделя сърцето и чувствата ти от него. Никога не допускай там да влязат егоизмът и завистта. Търси любовта, доверието и верността. **Живей според мярката, която ни дава Библията. Разнасяй светлината, която ти е дал Бог.** Изявявай истинските си чувства към Уили чрез дела на внимание и безкористност. Знай, че всеки духовен напредък ще се връща върху теб като награда. Никога няма да бъде удовлетворена, докато не видиш и двама ви свързани със здрава и силна обич в братско единение. Нека Бог да ви помага да постигнете това. Ти си по-голям от Уили и трябва да се стремиш по всякакъв начин да му помагаш и да го направиш част от сърцето си. Обичайте се като братя, бъдете милостиви, оказвайте си уважение.

Религията, сине, не е както някои смятат, мисловна дейност, чиста теория. Тя трябва да се прояви на дело във всички малки и големи посоки на живота. Тя трябва да регулира човешкия живот и да убеждава ума. Само тя може и трябва да очисти сърцето. Бог иска от всеки, който изповядва Неговото име, да бъде добър гражданин, за да може животът, посветен на строгата почтеност и чистото благочестие да пръска ярка светлина в света.

(Из писмо No 35 от 30.07.1876 г. - "До моите скъпи синове"; по това време Едсън е навършил току що 27, а Уили - 21 години.)

31-ви юли

ЩЕ ВЪЗДИГНА ОЧИТЕ СИ КЪМ ХЪЛМОВЕТЕ

Пс. 121:1

Скъпи деца, Едсън и Ема - пиша ви от дома на г-н Феър, съпругът на вашата братовчедка Ади Клъф Феър. Тук непрекъснато гледам нагоре към отвесните скали, чиято стена е висока почти 150 м. Г-н Уолинг ни заведе на върха. Имаше моменти, когато ни се струваше, че няма да стигнем до там. Отгоре се разкрива панорамна гледка на цялата околност. Виждахме далеч под нас градчетата Блек Хоук и Сентръл...

Красотата на планинския пейзаж в Колорадо не може да се опише така, че въображението да получи ясна представа за природата там. Всичко е чудно красиво. Великолепно е! Редуват се върхове със сурова голота и върхове, покрити с гъсти гори! Умът инстинктивно се слива в страхопочитание и дълбоко чувство на благоговение кара душата да се преклони смирено, когато въображението успее да се докосне до всемогъществото на вечния Бог...

Вчера вървах километри нагоре по стръмните склонове и не седнах да почивам, докато не стана 11 часа. Но днес сутринта съм на крак още в 5, освежена и бодра. Това пътуване сред планината ми помага много за здравето. Никой от вас не знаеше за окаяното ми здравословно състояние. Знаех, че няма да се почувствате по-добре, ако ви се оплачех преди да тръгна от Батъл Крик.

Татко ви е по-добре със сигурност, но има пристъпи на задух, слабост и виене на свят. Той внимава много с диетата...

Г-н Уолинг много настоява да отидем заедно с него отвъд веригата от снежни върхове до местността, която се нарича "Паркът". Ще трябва да се придвижваме с малки кончета (понита) през тези места. Ще превозваме с фургон провизиите си за три или четири седмици. Всички трябва да яздим понитата, а два коня да теглят провизиите и одеялата за биваците. Горе в планината ще бъдем откъснати от всякакво селище, и затова трябва да носим всичко необходимо с нас....

Скъпи деца, пазете душите си свободни в Господа; тогава Той ще ви води. Той ще учи смирения на съдбите си, ще го учи на пътищата Си.

Баща ви е щастлив и жизнерадостен. Прекарахме чудесни молитвени часове с Бога сред планинските гори. Молихме се за вас, за делото, за Божията работа в Батъл Крик.

(Из писмо No 12 от 31.07.1872 г. до Едсън и Ема Вайт.)

1-ви август

НЕКА СВЯТИЯТ ДУХ ДА НИ ВОДИ

Гал. 5:22,23

Въпросът с религиозната свобода трябва да бъде ясно разбран от нашия народ и то не само в едно отношение. Днес не малко простират ръка като Оза, за да подпрат Божия ковчег, а гневът на Отца е пламнал, защото те си въобразяват, че заема-

ният от тях пост им дава правото да определят какво да правят или да не правят другите Божии слуги...

Моисей бе лично избран да бъде видимия водач на израилевите чада. През дългите години на дисциплиниране той се бе научил на смирение и бе станал човек, когото Бог можеше да поучава и ръководи. Моисей издържа, като един, който вижда Невидимия. Бог възложи на него, ежедневно учещия се в Христовото училище, ръководството на израилевите множества. Бог разговаряше с него лице в лице, както човек говори с приятеля си. Моисей бе най-кроткия от всички хора. Той не се стремеше да управлява Святия Дух, а по-скоро сам бе управляван от Духа...

Всеки човек има неповторима индивидуалност, която не бива да скрива в някое друго човешко същество. Животът на всеки един трябва да бъде скрит чрез Христа в Бога. Хората се намират под Божието управление, а не под контрола на слабите и грешни човеци. Затова трябва да се ръководят и напътстват от Святия Дух, а не от непостоянния и извратен дух на неосветени човеци...

Бог трябва да бъде признат като върховен Владетел на Своето наследство. Нека всеки човек да постави себе си под Неговото покровителство. Нека Бог бъде признат във всички наши събрания, делови срещи, съвети и комисии. Защото Бог вижда всичко, което е направено, и чува всичко, което е казано. **“Ти си Бог, Който вижда”** (Бит. 16:13). Нека никога не забравяме тези думи. Те ще бъдат наша защита срещу неблагоприятно, пристрастно говорене и срещу желанието да се налагаме и командваме. Тези думи ще подтискат в нас словата, които никога не бива да се произнасят, те ще ни предпазват от решения, които биха ограничили свободата на останалите...

Бог призовава хората да действат под Неговия свят надзор, да приемат Неговата мярка и да отнасят всичките си планове и решения за одобрение при Него. Неговата святост и правда трябва да ги предпазват от безпринципни действия.

“Блажен оня, чийто помощник е Яковият Бог, чиято надежда е на Господа неговия Бог, Който направи небето и земята, морето и всичко що е в тях - Който пази вярност до века, Който извършва правосъдие за угнетените, Който дава храна на гладните. Господ развързва вързаните... Господ ще царува до века, твоят Бог, Сионе, из род в род. Алилуя” (Пс. 146:5-10).

(Ръкопис No 1 от 01.08.1895 - “Бог трябва да управлява Своето наследство”.)

2-ри август

ЕНОХ БЕ УГОДЕН НА БОГА

Бит.5:24

Бог вече имаше църква, когато Адам, Ева и Авел приеха и поздравиха в радостта си благовестието, че Исус бе техният Спасител и Изкупител. Тези първи трима вярващи са разбирали в пълнота същата истина, която и ние споделяме напълно днес - обещанието за присъствието на Бога сред тях. Навсякъде, където Енох намерже един или двама готови да слушат вестта му, Исус идваше на същото място и се присъединяваше към тяхното поклонение. По времето на Енох сред нечестивите жители на земята се намираха и души, които вярваха в благовестието. Господ нико-

га не бе оставял Своите малцина верни да бъдат лишени от Неговото присъствие, нито бе оставил света без свидетелство за Себе Си.

В епохата, през която живя Енох, той прие задачата да бъде публичен учител за истината. Енох поучаваше в нея, живееше в истината, а характерът му бе в пълна хармония с величието и светостта на неговата мисия. Енох бе пророк, който говореше, движим от Святият Дух. Той бе светлина сред мрака на безнравствеността, един образец на човек, който ходи по Бога и е покорен на Божия закон - същия закон, на който Сатана отказа да се подчинява, който Адам престъпи и на който Авел се покоряваше, поради което бе убит.

Сега Бог щеше да покаже на цялата Вселена неверността на обвиненията на Сатана, че за човека е невъзможно да спазва Божия закон. Бог щеше да изяви как човекът, въпреки че беше съгрешил, може да се свърже до такава степен с Бога, че да бъде един ум и един дух с Него и да представя на света истинския образ на Христа. Този свят човек бе избран от Бога да отхвърли нечестието на света и да свидетелства на същия паднал свят, че за човека е възможно да пази целия Божий закон...

Енох не само посредничеше и се молеше, облечен във всеоръжието на бдителността, но от молитвите към Бога той премина към умоляване на човеците да се покаят. Божият човек не прикриваше истината с цел да спечели благоразположението на невярващите, защото така те щяха още повече да занемарят душите си. Неговата тясна връзка с Бога му даваше смелост да върши Господните дела. Енох ходеше по Бога и “беше засвидетелствано за Него, че е бил угоден на Бога”. Това е привилегия на всеки един вяраващ днес. Това означава човек да пребъдва в Бога и Бог да направи обиталище в сърцето на слугата Си. **“Аз в тях и Ти в Мене”** - казва Исус. Да се ходи по Бога и да се вижда свидетелството Му, че пътищата, в които ходим, са угодни Богу, не е опитност, която трябва да свързваме единствено с имената на Енох, Илия, патриарсите, пророците, апостолите или мъчениците. Не само привилегия, но и дълг на всеки Христов последовател е да пази свято в сърцето си своя Господ, да Го носи през целия си живот и тогава наистина ще бъде едно изобилващо от плод дърво.

(Ръкопис No 43 от 02.08.1900 г. - “Пророкът Енох”.)

3-ти август

ВЕЛИКИЯТ МИСИОНЕР-ЛЕЧИТЕЛ

1 Йоан.2:6

Великият Лекар-мисионер (Христос) бе един чудеен лечител. Той правеше най-убедителните чудеса. Той е Пътят, Истината и Животът. Исус говори само истината. От Неговите уста непрекъснато извираха думи на духовно укрепление за тези, които се ръководеха от словото Му в ежедневиия си живот. В духовно отношение всички ние се изграждаме според храната, с която храним ума и душата си.

За нас е привилегия да приемем хляба на живота от Великия лекар, Който дойде, за да даде живот на света. От сърцето Му извираше истина, чиста и облагородяваща... В сърцето Му непрестанно гореше любовта, която Той донесе от небето при нас на земята. Неговата благодост и сила дадоха възможност да се разкрие

в Христовия живот истината, която бе донесъл на човека в този паднал свят. Чрез всяко слово и действие Исус разкриваше Божията любов, като ободряваше и насърчаваше падналите и отчаяните. С небесна премъдрост Той потвърди Своето истинско величие, като подчини всяко нещо на настоящето и бъдещето щастие на човека. Христос дойде да поучава хората как да живеят на земята един живот, за който Сам стана пример. С този живот те могат да израстнат до достойнството и правото да бъдат жители на небесните селения.

В сърцето на Исус милостта и правдата провеждаха своя съд. Чуйте с какво дълбоко състрадание са пропити думите, с които Той освобождава поразения от греха човек: **“Прощават ти се греховете”** (Мат. 9:2)... Божият Син носеше изцеление на душата и тялото. В Неговия живот се сливаха в едно любовта, състраданието, жалостта и радостта на небесата. Хиляди бяха изцелени от думите Му: **“Искам, бъди очистен”**. Славата Му толкова силно биваше засвидетелствана, че злите демони се гърчеха, когато им заповядваше да напуснат жертвите си и с вик признаваха величието Му на Святият Божий.

Тази работа Христос извърши, за да покаже на хората, че Той е Скинията на свидетелството, че словото бе станало плод. Христос разпъна Своята шатра в човешкия стан сред грешните и вършещите грях. Той живееше с мъките на бедните и онеправданите, бе сред най-незабележимите, но въпреки това си остана Царят на славата. Исус иска да запознае всички ни със Своя характер, за да станем участници на божественото Му естество и така да бъдем едно с Него във вяра и дело. Исус заявява: **“Всичко Ми е предадено от Отца Ми”** (Мат. 11:27). **“Всичко, що има Отец, е Мое”** (Йоан 16:15). **“Даде Ми се всяка власт на небето и земята”** (Мат 28:18). За какво бе направено чудното преобразяване, ако не за това, Христос да стане Спасителят на света, Неговия възплътен Изкупител... Великият Учител отдаде целия Си земен живот, за да ни научи как да работим като посветени, и осветени мисионери за Божието дело.

(Писмо No 281 от 03.08.1904 г. - до Д-р Райли.)

4-ти август

ИСТИНСКИ ХРИСТОВИ ВОИНИ

Яков 1:22

За да бъдем истински воители на Исуса Христа трябва да отговаряме на изискванията, дадени в Неговото слово за всички верни поданици на небесното царство... Онези, които претендират, че вярват в истината, трябва да видят страшната война, която ни предстои и какво означава да бъдеш предан войник на Христа... В армията на Спасителя са добре дошли всички доброволци, но трябва да има пълно предаване на страстите, личната воля и живота в ръцете на небесния Господар. Нашата работа е да се покоряваме на заповедите на могъщият Предводител на армията. Трябва да поддържаеме тялото силно, здраво и подчинено на дисциплина. Чувствата и сетивата трябва да се просветят до свършено послушание, трябва да се вършат задължения, които не винаги ще изглеждат важни и значими, но тук именно е нужна вярата в една по-висша мъдрост и сила, отколко-

то тази на човека. Имай вяра в Бога, непоклатима вяра в умението и способностите на твоя Военачалник, Който знае целия план на битката!

Господ Исус не мами Своите войници. Той им разкрива целия конфликт, представя им плана на битката, посочва всички рисковани начинания и на всеки поотделно разяснява цената на това воюване. Исус не оставя нито една душа в неведение. Преди да се запише в Неговата армия, всеки желаещ да воюва на Божия страна е приканен да прецени какво ще му струва това участие. Защото войнишкият живот е живот посветен на дълга. На всеки, намиращ се под дълга на службата, Бог е поверил определена работа и не може да има никакво извинение защо тя не е изпълнена. Някои са небрежни и лениви. Други са немарливи като онзи слуга, който бе получил един талант за да търгува и печели с него, но той... го зарови в земята и изобщо не го употреби.

Когато бе призован да даде сметка пред Бога - истинския собственик на таланта - този слуга донесе само един неизползван талант. Никой не беше облагодетелстван от това поверено нему богатство. Най-малкото, което би могъл да направи, бе да го използва като впрегне всички свои способности, но той върна таланта на своя Господар с оплакването: *“Господарю, аз те знаех, че си строг човек; жънеш гдето не си сеял, и събираш гдето не си пръскал; и като се убоях, отидох и скрих таланта ти в земята; ето имаш своето”* (Мат. 25:24,25). Господ повтори неговите думи: *“Знаел си...”* Но истината е, че този слуга не е познавал Бога, нито Неговите дела, нито пътищата Му, нито милостта Му да повери такава отговорност в ръцете на служителя Си. Словото казва: *“...вземете от него таланта и дайте го на този, който има десет таланта... а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има”* (стихове 28,29).

(Ръкопис No 98 от 04.08.1900г. “Истински Христови воини”)

5-ти август

ФАЛШИВО ОСВЕЩАВАНЕ

2 Кор. 6:14

Скъпа сестро..., Няма да има време и веднага ще ти кажа онова, което Господ ми разкри за тебе. Твоят случай ми бе представен преди две години. Тогава видях, че ти си една измамена жена. Ти си мислеше, че имаш ясна светлина от Бога, но това беше тъмнина. Преди това ти бе имала свои лични виждания и преживявания, присъщи само на тебе, но те нямаха нищо общо с нещата, преживяни от хората, ръководени от Бога...

Такова нещо, което ти наричаш “моментално осветение”, не съществува. Осветението е във всекидневното работене за Бога. Чуй какво казва апостол Павел: *“Аз всеки ден умирам”* (1 Кор. 15:31). Божият служител е приемал обръщане към Бога всеки ден. Когато истината и Божият Дух разкриваха пред Него недостатъците на човешкия му характер, апостолът отхвърляше от себе си всичко зло, умираше за личното аз и очистваше себе си *“от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенства в светост със страх от Бога”* (2 Кор. 7:1) ...

Твоите чудати идеи са обзели до такава степен ума ти, че ти вече не можеш да мислиш за нищо друго. За да отговориш на властния им повик, ти си помислила, че

твой особен дълг е да наложиш тези идеи на другите. С това ти си се поставила над църквата, като че ли си превъзвишена и се намиращ в пълна светлина, а те - останалите, трябва да се приближат до теб и да възприемат твоите идеи. Ти си фанатична и твоето въображение е болно. Влиянието ти ще донесе единствено вреда, ако не се смириш и не приемеш поука...

Сатана действа най-успешно, когато му се удаде да прикрие човешките умове с подобен вид набожност и осветеност, които нямат нищо общо с освещението, за което говори Божието слово. Накратко, това е един фалшификат - такъв, какъвто притежаваш ти. Ти си получила твоите виждания за осветеността от хора, които претендират, че са осветени и святи, но които нямат любов към Божиия закон, нито към Господното пришествие. Ти, сестро, си получила светлина от нечист източник, но потокът, който води началото си от нечист извор, не ползува никого, защото е целият нечист.

Сега, когато ти пиша, твоят случай ми става още по-ясен и разбираем. Ти си позволила твоите представи за освещението да те обвържат с хора, които са страшно покварени. Ти не си се подчинила на Божието слово и не си отбягвала проявленията на злото. Сатана е "изискал душата ти, за да те пресее като жито". Твоят "свят и осветен съюз" (както ти го наричаш) с отделни личности, е една заблуда, пратена ти от Сатана...

Подведена от твоите извратени идеи за осветеност, ти си се откъснала и отдалечила от Божието слово. Предстои ти много работа, за да унищожиш всичко това напълно и да станеш като малко дете, да се обърнеш към Бога смирена и готова да приемеш поука, за да може Господ да те ръководи в Своя път.

(Писмо No 10 от 05.08.1870 г. - до църковен член от щата Ню Йорк)

6-ти август

НАПИСАНО ЗА НАШЕ ПОУЧЕНИЕ

Мат.21:33

Тази притча е от голяма важност за всички, на които са поверени отговорности в служенето на Господа. Бог избра един народ, който трябваше да бъде възпитаван и просвещаван от Христа. Той ги заведе в пустинята, за да ги обучи за святата служба и освен това им даде най-висшия кодекс за нравствеността - Своя свят закон. На Божиия народ бе даден учебникът на Стария завет. Обгърнат от облачни стълбове, Христос водеше Израил в скитането им из пустинята. С Божествената Си сила Той присади дивата лоза от Египет в Своето лозе. Бог с право можеше да запита: **"Що повече бе възможно да се направи за лозето Ми?"** (Ис. 5:4).

Невъзможно е да се изброят добрите неща, които Бог е приготвил за света чрез превръщането на еврейския народ в съкровищница на Неговото изобилно познание. Израилтяните бяха обект на Неговото особено разположение. Като народ, който познаваше и се покланяше на Бога, те трябваше да разнасят принципите на Божието царство. Само Бог бе техен учител. Той не въздържа от тях нито една благоприятна черта за развитие на характера, така че те да станат достойни представители на Неговото царство... Техните празници - Пасха, Петдесетница, Шатороиздигане и церемониите, които ги съпътстваха, трябваше да изявят

истините, дадени от Бога на Неговия избран народ. На тези народни събрания всички трябваше да показват радостта си, и с това да изразят благодарност за привилегиите и благодатното отношение, които Бог им даваше. По този начин израилтяните трябваше да свидетелстват на света, непознаващ Бога, че Господ не изоставя онези, които уповават на Него. С радостни гласове те трябваше да прогласят: **“Защо си отпаднала, душе моя?... Надявай се на Бога, защото аз още ще Го славослова; Той е помощ на лицето ми и Бог мой”** (Пс. 43:5).

Историята на Израил е написана за наше поучение и наставление, защото нашето поколение живее в края на времето. Всички, които искат да останат твърди във вярата през последните дни на света и да получат правото да влязат в небесния Ханаан, трябва да слушат думите на предупреждение, които Исус изговори към израилтяните. Тези уроци бяха дадени на църквата в пустинята, за да бъдат изучени и изпълнявани от Божия народ през всички поколения. Опитностите на старозаветния Божий народ ще се повторят и с народа Му от последното време. Истината е защита във всяко време за онези, които искат да държат здраво за вярата, която някога бе дадена на светиите.

(Ръкопис No 110 от 06.08.1899 г. - “Неверните земеделци”.)

7-ми август

ИМА САМО ЕДНА СВЕТЛИНА, КОЯТО СВЕТИ ПО ПЪТЯ КЪМ НЕБЕТО

Притчи 4:18

Христовата любов в сърцето, чиято сила се разкрива чрез делата на живота - ето това е най-великото чудо, което може да се извърши пред един паднал и бунтовен свят. Нека се опитваме да правим това чудо - не с нашата собствена сила, а в името на Исуса Христа, на Когото служим и чието тяло сме. Нека се облечем с Христа, и тогава чудодейната сила на Неговата благодат ще се разкрие така явно в преобразяването на характера, че светът да се убеди в Божия промисъл да изпрати Своя Син на земята, за да направи хората като ангели по характер и начин на живот.

Тези, които вярват истински в Христа, седят заедно с Него в небесните места. Нека да приемем знака на християнството. Това не е външен знак, нито се изразява в носене на кръст или корона, а нещо, което разкрива единството на човека с Бога. Нека съблечем **“... стария човек с делата му”**, и да се облечем в **“новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал”** (Кол. 3:9,10). Красотата на светостта се разкрива, когато християните се сближават и стават едно в Христовата любов.

“И тъй, братя, като имаме чрез кръвта на Исуса дръзновение да влезем в светилището, през новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, сиреч, плътта Си, и като имаме велик Свещеник над Божия дом, нека пристъпваме с искрено сърце в пълна вяра, със сърца очистени от лукава съвест и с тяло измито в чиста вода; нека държим непоколебимо надеждата, която изповядваме, защото е верен Оня, Който се е обещал; и нека се грижим един за друг, тъй щото да се поощряваме към любов и добри дела, като не прес-

таваме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят приближава” (Евр. 10:19-25).

Има само една истинска религия, само един път към небето и само една светлина, която да го осветява пред тръгналите за небето поклонници. Когато постоянстваме в опознаването на Господа, ние ще признаваме на всяка крачка, че Христос е светлината на света, че Той е Пътят и Истината и Живота. Тогава ще разберем, че пътеката, по която Той ни приканва да поемем, е “като виделото на разсъмване, което се развиделява, догдето стане свършен ден” (Пр. 4:18).

Велик и достохвален е Господ... Колко благословен, колко двойно благословен е домът, в който майката, бащата и децата са посветени в служене на Христа.

(Писмо No 127 от 07.08.1902 - до евангелист от Ню Йорк.)

8-ми август

ДА НЕ ТЪРСИМ ТОВА, КОЕТО БОГ ОСЪЖДА

Ерем.7:23

Бог иска от всеки един да работи за своето духовно и вечно добро. Това може да стане единствено като се покоряваме на поученията, които Той ни е дал. Ако искаме да придобием вечната награда, трябва да следваме примера на Христа, нашия Образец, Който вършеше добро, и само добро с поверените Му от Бога таланти. Той с готовност отдаде живота Си в откуп за една нечестива, отстъпила от Бога раса. Днес, обаче, егоизмът, любовта към света, гордостта и себеугаждането непрекъснато поглъщат средствата, предадени в ръцете на тези, които наричат себе си християни. Те погрешно използват тези богатства, дадени им от Бога, за довеждане до Неговото спасение на синовете и дъщерите, заради които Той стана изкупителна жертва.

Когато християните работят така, както Главата на църквата работеше, те няма да се питат за какво свое удоволствие да харчат дадените им в настойничество Божии пари. Нима е малка чест да работят в сътрудничество с Изкупителя на света? Плановете, свързани със света, парите, вложени в света с цел прославата на личното “аз”, не носят печалба, която си струва да бъде пожелавана. Бог осъжда тези неща, а онова, което Той осъжда, не е добро за отделната душа нито да го има, нито да го практикува.

“И недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему и свършено” (Римл.12:2). Ето една опитност, която си струва да преживеем и чийто резултат няма да ни разочарова. Всемогъщият Бог, Който чрез Исуса Христа създаде човека по Свое подобие, днес зове всяка душа да Го познае от опит и да види какъв резултат ще донесе това познание. Подлагани на изпит и опитани от Бога в съгласие с Неговата воля, тези души разбират кое е добро, благоугодно и свършено в Бога, техния Творец.

Съобразяването със света се възпрепятства и става невъзможно чрез послушанието спрямо принципа ***“Така казва Господ”***. Евангелското осветение и преобразяването на душата, духа и тялото поставя нозете на всички практикуващи тази

истина, върху тясната пътека на спасението, проправена от Господа за изкупените от Него. Съединени с Бога, те работят както Христос работеше за душите и телата на своите ближни...

Господ те призовава... да погледнеш на тези неща с поглед, просветен не от светската мъдрост, а от Святия Дух. Приеми поуците на Словото така, както са записани. Постапи себе си там, където богатствата на небесната слава ще те окръжават отвсякъде със светлината си, защото там всички ще бъдат част от Христовата светлина.

(Из писмо No 110 от 08.08.1899 г. - до една заможна жена.)

9-ти август

СЛЕДВАЙТЕ ХРИСТОВИЯ ПРИМЕР НА ЖЕРТВА

Мат.11:29

Всички, които накрая ще бъдат приети в небето като членове на царското семейство, трябва още тук да отдадат духа, душата и тялото си в служба на Онзи, Който плати цената за тяхното изкупление. Защото всичко, което представляваме и притежаваме, принадлежи на Бога. **“Вие не сте свои си - пише апостолът, - Защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божи”** (1 Кор. 6:19, 20).

Запитайте се днес - посветихте ли себе си изцяло на Господа? Може ли Той да Си служи с всеки от вас като със съд за почтена употреба? Предано ли вършим нашия дял от работата за делото? Бог е определил работа на всяка душа. Затова нашият небесен Баща очаква от всеки вярващ да се съедини с Него в работата по спасяването на души. **Когато Божието дело страда от липса на средства, как е възможно да има такива, които поставят цена за извършеното от тях служене, както с това отказват да вземат ежедневния си кръст и на дело да покажат себеотрицание за Христа.**

Изпълнението на обещанието да станем сънаследници с Христа, зависи изцяло от нашето желание и воля да се отречем от себе си. Когато Христос приеме царството от Отца, наградата на вечния живот ще получат онези, които със себеотрицание и себежертва са Го следвали още тук, на земята. Христовият призив за жертвоготовност и безрезервно предаване означава по същество да разпнем личното “аз”. За да се подчиним на този принцип, трябва да имаме непоколебима вяра в Исус като наш съвършен Образец; трябва също така да разбираме съвсем ясно, че ние сме Неговите представители в света. Тези, които работят за Христа, трябва да Го следват като Негово войнство, и да живеят живота, който Той живя. Неговият призив за пълно предаване в ръцете Му трябва да бъде върховна заповед. Никой Христов последовател не бива да позволява някаква обвързаност със света или друг интерес да попречат сърцето да е посветено на обичта и почитта към Исус, а животът - в Негова служба. Неуморно и с пълна отговорност той трябва да работи с Бога за спасяване на погиващи души от силата на изкусителя.

Всички, които са така свързани с Христа, се учат непрекъснато от Него, като преминават през всичките последователни етапи на християнския живот. Сполитат ги смущения и трудности, за да могат да разберат още по-пълно пътя и волята на

Господа. Така те посрещат всичко с молитва и вяра, а самата вяра нараства, когато бъде упражнявана.

“Вземете Моето иго” - ни казва Христос, когато обитаваше нашата земя в човешко тяло. Той сам непрекъснато носеше игото на покорството, като посрещаше всички трудности и изпитания, които съпътстват човешкия живот. Сатана непрекъснато ще ни тормози и напада, както нападнаше Божия Син с постоянни изкушения. **Но за всеки има изходен път.**

(Ръкопис No 88 от 09.08.1903 - *“Не се уморявайте да вършите добро”*.)

10-ти август

НУЖДТА ОТ БЛАГОДАТНИ ДУМИ

Лука.4:22

Тази сутрин сърцето ми е привлечено към Бога в един искрен копнеж на душата за ръководството на Святия Дух. Какви думи да говоря, за да бъде разбрана? Когато Исус беше в нашия свят, Той каза на фарисеите и книжниците: *“Защо не разбирате Моите думи и не ги цените?”* Тези израилеви първенци и богослови непрекъснато налагаха своите тълкувания на простите и ясни думи, които излизаха от устата на Христа...

Той изрече с яснота и сила думите, които трябваше да достигнат до нас като съкровище от благодат. Наистина, какви скъпоценни думи са те и как изобилстват от насърчение! От божествената уста се ронеха сладките слова на уверение и благословение, които говореха за Този, Който ги изричаше, че е самият Извор на благостта и че Неговото право бе да благославя и впечатлява умовете на всички присъстващи. Исус бе ангажиран в Своята особена и свята служба, в която Той разполагаше с всички съкровища на вечността. Божият Син не знаеше мярка в щедростта, с която ги раздаваше. За Него бе радост да служи в делото на Отца. В благословенията си Той обхваща онези души, които щяха да бъдат Негово царство тук, на земята. Исус донесе в света всяко благословение, което бе от значение за щастието и радостта на душите, и пред огромно събрано множество Той изяви богатствата на небесната благодат - несметните съкровища на вечния и пребъдващ Отец...

Имаше случаи, когато Христос говореше с авторитет, който даваше на думите Му неустойима сила - тогава човешките същества се свиваха, поразени от превъзходящото ги величие на Говорителя, защото виждаха своята нищожност. Душите на всички бяха дълбоко трогнати. Умовете им се впечатляваха от факта, че Той повтаряше заповедта, излязла от превъзходната слава. Когато Той призова света, за да слуша, всички бяха сякаш поразени и омаяни. Всяка дума попаднаше на място, а слушателите вярваха и приемаха словата, без да имат сила да им противостоят. Всяка дума им се струваше, че представлява част от Божия живот... *“И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина. Йоан свидетелствува за Него и викаше казвайки: Ето Онзи за Когото рекох, Който иде подир мене, достигна да бъде пред мене, понеже спрямо мене беше пръв”* (Йоан 1:14,15). Да, Исус беше преди Йоан - обгърнат от облачен стълб през деня и от огнен през

нощта, Той водеше израилевите чада през пустинята. И с Неговата пълнота се изпълнихме всички, като приехме **“благодат върху благодат”** (стих 16).

(Ръкопис No 115 от 10.08.1905 г. - “Божествен Спасител”.)

11-ти август

ПОСВЕЩАВАНЕ ВСЕКИ ДЕН

Ефес. 4:29

Посвещението е нещо много просто. Когато то стане ежедневна част от нашия практически живот, ние ще знаем много повече чрез него, отколкото да уповаме на личния си опит. Нека всеки ден, всеки час сърцето да търси Бога: **“Ето ме, Господи, аз съм твоя собственост, затова, послужи си с мен днес. Полагам всичките си планове в Твоите нозе и искам да следвам пътищата, посочени от Тебе. Моето време е Твое и целият мой живот принадлежи на Теб.”** Нека сърцето непрекъснато търси Бога за сила, укрепление и благодат.

Нека от устата ни да не излиза нито една зла дума, защото нашите думи, нашият глас, са Божие притежание и затова трябва да бъдат посветени на Господа и Неговата служба. Тези устни не бива да позорят Исус, защото принадлежат на Него. Той ги е откупил, затова аз не трябва да говоря неща, които Го наскърбяват. Ушите ми трябва да са затворени за слушане на злото. Така, ден след ден, можем да посвещаваме себе си на Бога. Слухът не бива да се осквернява със слушане на клюките, които критикуващите биха искали да споделят с нас, защото така аз не само ставам причина те /критикарите/ да грешат, като им позволявам да говорят за слабостите на другите, но и самият аз върша грях, като слушам подобни неща. Мога да предотвратя много злословия, ако посветя слуха си на Бога по такъв начин. **Преди още да е сторено злото, мога да кажа: “Нека се помолим”, и след това да попраша от Бога да просвети ума на този, който иска да критикува, както и моя ум, за да разберем истинското си взаимоотношение, а също и връзката си с Бога.**

Затова нека отворим пред Исус сърцата си така, както малките дечица биха сторили, изповядвайки пред родителите си всички свои притеснения и тревоги. По такъв начин можем да въздържим злото не само в себе си, но и в другите. Посвещавайте се на Бога всеки ден, тогава не ще има опасност в живота, отдаден в служба на Отца. Всички имаме нужда да изразяваме признателността си в нашия живот, в нашите думи и дела. Всяка дума или мисъл, която подхранва недоволство и дух на оплакване, е една сянка върху Бога и опозоряване на името Му. Нужно е сърцата ни да са настроени с музиката на Неговото хваление, да са изпълнени с благодарност, говорещи за Неговата любов. В тях трябва да цари нежността, породена от облагородяващата сила на Христовата благодат, да са пълни със сладост, мир и благоухание. Тогава ще бъдем търпеливи, любезни, нежни, съчувствителни, почтителни дори и към тези, които не са съгласни с нас. **О, колко много скъпоценни благословения губим, само защото тъй много ценим себе си, а толкова малко другите...**

Не бива да се самоподценяваме и да гледаме повърхностно на дадените ни от Бога способности, но от друга страна, не трябва да надценяваме личната си значимост и да уповаваме на човешките си възможности.

(Писмо No 7A от 11.08.1886 г. - до мъж и жена, работещи в Англия.)

12-ти август

ХРИСТОС НИ Е ПРИГОТВИЛ СВОЯТА СИЛА

Кол. 2:10

Трябва да живеем под топлите и благодатни лъчи на Слънцето на Правдата. Нищо друго, освен Неговото любящо съчувствие, Божествена благодат и всемогъща сила, не е в състояние да ни направи способни да победим безмилостния враг и да преодолеем противоположните тежнения на плътското сърце. Какво е нашата сила? **Тя е радостта в Господа.** Нека разнежващата Христова любов изпълни нашите сърца, тогава те ще са милостиви и покорни - готови да приемат силата, която Той е приготвил за нас.

Нека благодарим на Бога всеки ден за благодеянията, подарени нам. Ако човек се смири пред Бога - разбрал, колко е ненужно да храни в себе си чувството на самодоволство, осъзнал пълната си неспособност да се справи сам с работата, която трябва да свърши за очистването на душата си, като отхвърли и не зачита личната си праведност, тогава Христос ще отпечата Своя образ върху душата му...

Христос никога не ще забрави онова, което е поверено в ръцете Му. Той ще вдъхнови решителния ученик и ще му покаже колко извратено, опетнено от греха е сърцето му, върху което Неговите божествени ръце работят. Истински каещият се грешник е научил безполезността на самомнението. Когато гледа на Исус и сравнява своя пълен с недостатъци характер с този на Господа, той казва: **“Аз нямам нищо ценно в своята ръка, освен да хвана с нея кръста на Христа.”**

Заедно с Исаия той ще каже: **“Господи, Ти ще отредиш мир за нас, защото си извършил за нас и всичките ни дела. Господи Боже наш, освен Тебе други господари са владели над нас; а само чрез тебе ще споменуваме Твоето име”** (Исаия 26:12,13). Когато гледа Христа с цел да стане подобен на Него, всеки търсач на истината ще види съвършенството на принципите на Божия закон и него вече не може да го удовлетвори нищо друго, освен съвършенството. Като скрива живота си в Христовия живот, той вижда как святостта на Божия закон е разкрита в характера на Исус и затова още по-ревностно се стреми да бъде подобен на Божия Син. По всяко време е възможно да избухнат конфликти и воюване с противната сила, защото изкусителят вижда, че губи един от поданиците си. Трябва да се води битка с онези характерни качества, които Сатана е укрепявал и развивал за своите цели.

Човек вижда онова, с което трябва да се бори - една непозната сила, която се противопоставя на постигането на съвършенството, предоставено ни от Исус, но нашият Изкупител ни е дал и спасителна мощ, с която да постигнем победата в този конфликт. Христос ще укрепява всеки човек, когато той дойде при Него с молба за благодат и победоносна сила.

(Из ръкопис No 89 от 12.08.1903 г. - “Първо се помири с брата си”.)

13-ти август

МАХНЕТЕ ОТ СЕБЕ СИ НЕЧИСТОТАТА НА КРИТИКУВАНЕТО

1 Кор. 2:2

Не критикувайте другите. Духът на критичността прояжда най-важните жизнени сили на Божия народ. Не можем да си позволим да трупаме нечистота върху нечистота. Небето наблюдава това непрестанно трупане на камари от нечистота, изразена в думи. Нека да решим вече да не прибавяме нищо към този голям куп от невнимателни, празни и глупави думи. Ние имаме за вършене друга свята и сериозна работа...

Тоновете натрупана нечистота трябва да се изхвърлят. Но как? Нека **“очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в светост със страх от Бога”** (2 Кор. 7:1). Развивайте у себе си личното благочестие. Бог иска от нас да се питаме: “Кой е познал умът Господен?”, за да може по този начин да ни наставлява, и след това с право да можем да кажем, че имаме Христовия ум. Тогава ще бъде премахната нечистотата на злоезичието и лошите думи. Дано Бог ни изпълни със Святия Дух и да допре устните ни с горящ въглен от олтара. И като сериозно бдим, очакваме и работим, ние трябва да помним съвета: **“В усърдието бивайте нелениви, пламенни по дух, като служите на Господа”** (Римл.12:11).

Църквата е обект на най-голям интерес от страна на Христа; тя е обсипана и обградена с Неговата най-голяма грижа. Църквата е ангажирана в осигуряването на познанието за Бога и Исуса Христа, което знание е вечен живот за всички, които Го приемат. Във всяка отделна душа Бог търси проявата на стабилни, непоклатими принципи. Тогава тези принципи ще могат да донесат от съкровищницата думите, които са претеглени с принципите и мярката на вечната истина.

Нямаме време, което да губим в прослава на дявола, нямаме нито време, нито глас за критикуване. Християните трябва да покажат, че Божията благодат пребъдва в сърцата им. Влиянието е ще се разкрие независимо в каква среда се намираме, то ще бъде изявено с думи от най-голяма важност, последствията, от които ще бъдат трайни като вечността.

В настоящия период от световната история не можем да си позволяваме да отслабваме взаимно влиянието си. Боят, който водят християните, е близък и жесток. Трябва да се изправим в двубой с невидими врагове, затова е нужно да бъдем в пълна хармония с небесните представители, които се стремят да ни очистят от склонността да критикуваме братята си и да ги съдим. Господ иска от нас да носим игото на Христа...

Трябва да вярваме и обичаме истината заради Христа. Да се издигаме все по-високо в чистота и познание, защото сме Христови свидетели. Затова нека да не говорим за трудностите и да не мислим за изпитанията си, а да се приближим при Господа Исуса Христа, Който е Начинателят и Усъвършителят на нашата вяра. Ние се преобразяваме в Неговия образ, когато гледаме на Него, когато се учим от Него и говорим за Него.

(Писмо No 119 от 13.08.1899 г. - до семейство евангелски работници.)

14-ти август

НУЖДА ОТ РЕФОРМИРАНЕ

Зах. 3:8

Бъдещето на църквата зависи от усилията на нейните членове да разберат греховността на себелюбието и тяхната готовност да приемат средството за лекуване на болестта, от която страдат. Нека проведем една реформация, така че онези, които приемат в бъдеще истината да не бъдат заразени от покваряващото влияние на Сатана...

Мнозина, които са осъждани от хората, са оправдани от Бога! Също така хората, превъзнасяни от човешката преценка, в очите на Бога са окаяни и нещастни, жалки, слепи и голи. Човешката преценка често пъти греши. Нерядко човек осъжда брата си просто защото му липсва прозорливост. Бог гледа в сърцето и Той чете подбудите, които пораждат действията.

Господ внушава на съвестта въпроса: “Трябва ли да върша това?”, докато Сатана подтиква човека да каже: “мога”. Затова “правилното” прилича на верен поданик, а “моженето” представлява високомерен тиранин, който води към бунт и воюване. “Правилното” е олицетворение на свършения човек в Христа Исуса. То е основата на цялата правда и мира; то е елеят, който изпълва божествения светилник...

В църквите на адвентистите от седмия ден има да се върши работа, която още не е свършена. Служещите ангели очакват да видят кой ще поеме това дело в правилния дух... Нека всички се смирят пред Бога и да Го молят за благодат и мъдрост, за да видят и разберат къде са нарушили святия небесен закон. Ако Святият Божий Дух не ги просвети, те никога не ще разберат, въпреки че работата е положена пред тях от братята им. Всички, които отказват да влязат в правилни отношения с Бога, които не се подчиняват на правилата на Неговото управление, не носят Неговия печат!

Господ е милостив. Той не нанася наказание на народа Си, защото го мрази, а защото мрази греха, който Неговите чада вършат. Затова Той трябва да ги накаже, за да се върнат в предишната си верност към Него. В Божия промисъл това наказание е предназначено да бъде като предупреждение както за Неговия народ, така и за другите. Никой не трябва да ходи в мрак. Никой не трябва да казва: “посочи ми точно грешките и простъпките, за които съм виновен”. На този, който говори така, отвърщам с Божието слово: **“Потърсете с молитва и ще узнаете.”**

Щом предупрежденията и укорите, дадени в Божието слово и в свидетелствата на Неговия Дух не са достатъчно ясни, тогава кои думи ще дадат ясната необходимост от обновление и реформиране?

(Ръкопис No 108 от 14.08.1901 г. - “Дневник”.)

15-ти август

ОБЕЩАНИЕ ЗА БОЖЕСТВЕНА ПОМОЩ

Ис. 58:9

Миналата нощ преживях една чудесна опитност. Нощното видение ме отведе в някакво събрание, където се задаваха въпроси и се даваха отговори. Събудих се в 1 часа и станах. Известно време вървах из стаята, молах се горещо да ми се даде бистрота на ума, сила за прозрение и сила, за да напиша нещата, които трябваше да бъдат написани. Умолявах Господа да ми помогне да дам свидетелство, което би събудило Неговия народ, преди да е станало много късно. Радвах се, че в стаята под моята нямаше никой. Обикновено в тая стая стоят Маги и Сара, но през лятото те спят в палатка, опъната под големия дъб до къщата...

Приближаваме края на световната история и различните видове Божия работа трябва да се извършват и придвижват напред с много по-голяма жертвоготовност, отколкото е било до сега. Работата за последното време е мисионерска. Настоящата истина - от нейната първа буква до последната, означава усилия и работа в мисионирането. Работата, която трябва да се извърши, зове към пожертвователност на всяка крачка, на всеки етап от развитието си. Работниците трябва да излязат от изпитанието пречистени като "злато, изпитано в огън"...

Сега не мога да напиша всичките наставления, които ми бяха дадени. Казаха ми се следните думи: "Някои са безразсъдни, безчувствени спрямо резултатите от греха и не обръщат внимание на предупрежденията. Много скоро написаното на стената, което сега за тях е неразбираемо, ще се прочете, но също като Валтасар, те, изглежда не могат да видят страшната опасност, в която се намират. На нашите църкви трябва да се даде едно прямо свидетелство, за да се събудят спящите..."

Това, което преживях миналата нощ, ме впечатли изключително дълбоко. Сякаш Христос бе непосредствено до мен. Бях изпълнена с надежда, насърчение, вяра и любов към скъпите души. Помолих се на Бога да ме подкрепи и Той ме повдигна и ми даде да бъда до Него в победителното Му шествие. Знам, че Господ ще работи за Своите чада, когато те осветят душите си чрез послушание на истината. Тогаво цялото същество - тяло, дух и душа, ще бъде в пълна хармония с Бога. Като обичаме Бога от цялото си сърце и ближния като себе си, ще имаме свободата, увенчана с небесната слава. *"Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любя"* (1 Кор. 2:9).

(Писмо No 130 от 15.08.1902 г. - до Едсън Вайт.)

16-ти август

НИЕ СМЕ ХРИСТОВИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

1 Петр. 4:12

За нас ежедневната ни опитност с Христа трябва да бъде от най-висока стойност. Всеки има отделен дял в Неговата служба. Нашият благословен Спасител ни е дал скъпоценни обещания за насърчение. Той иска да знаем, че бди над нас и че ще ни поучава за всичко, което очаква ние да извършим. Ако врагът ни нападне още от сутринта или през деня с дразнене и неприятности, нека си припомним тези скъпи обещания и да не позволяваме да бъдем извадени от равновесие. Нека

помним, че сме Христови представители и че не трябва нито с думи, нито с постъпки да се наскърбяваме един друг.

Мислите ли, че няма да дойдат изпитания? Съвсем сигурно е, че ще дойдат. Ако нямаше изпитания, тогава можехме да се радваме, че няма дявол, който да ни изкушава, но изкушения ще има до самия край на времето. Затова е необходимо да бъдете в близко приятелство с Исус. Неговите ангели имат заръката да бдят над вас. Те са вашите хранители. Ако някой каже нещо, което ви провокира, помнете, че в такъв момент мълчанието е по-силно от красноречието. Не отвърщайте по същия начин, за да си върнете. По-добре е да не отговорите, отколкото да кажете нещо необмислено. Всеки от нас ще трябва да води битки, макар и различни по характер, в зависимост от нравите и опита ни.

Нека да се радваме, че Исус Христос е направил възможно за нас да се опрем на Божествената помощ. Когато чувстваме, че сме уморени пряко нашите сили, нека си спомним, че имаме до себе си небесен ангел. Тази мисъл ще ни помогне да почитаме Христа, Който ни е дал възможността да станем Божии синове и дъщери. Ако не бдим постоянно, може да бъдем изненадани, и да изречем прибързани думи. Тогава може да оставим незаличими отрицателни впечатления в умовете на хората, на които сме отговорили, защото някои просто не желаят да забравят лошото. Те сякаш изпитват удоволствие да хранят злото в себе си. Затова нека пазим думите си според наставленията, дадени нам от Божествения ни Учител, и да не допуснем по никакъв повод те да бъдат употребени за наскърбления и обида.

Несъмнено е, че в отношенията си с различни характери и нрави ние ще се изправяме пред много големи предизвикателства да говорим твърдо и нелюбезно. Но помнете, че точно в такива моменти мълчанието е по-добро от красноречието. Ако се въздържите да не отвърнете със същото, когато бъдете провокирани от другите, вие ще ги изненадате много. А ако продължавате да запазвате достойнство при всякакви провокации, те ще разберат, че вие сте свързани с една много по-висша Сила.

(Ръкопис No 55 от 16.08.1909 г. - "Уроци от проповедта на планината" - беседа, изнесена в санаториума Медисън щата Уискънсин.)

17-ти август

ДА ИЗПОЛЗВАМЕ ТАЛАНТА НА ВЛИЯНИЕТО

Римл.14:7

Човек непрекъснато е изправен пред изкушението да мисли, че влиянието, което е придобил, е резултат от нещо ценно, намиращо се в самия него. Господ не работи с такива хора, защото Той не отдава на човешките същества славата, която принадлежи на Неговото име. Божието желание е всички да бъдат под Неговото ръководство и всички да признават, че единствено на Бога трябва да се отдава слава за техния успех...

Ако земният Божий работник реши да ходи с пълно смирение и гледа непрекъснато на Бога, като уповава изцяло на Него в изработването със страх и трепет на своето спасение, тогава Господ ще работи заедно с тази душа. Защото Бог е, Който работи в нас да вършим волята Му за прослава на Неговото име. На всеки, който

работи в служене на Бога, Господ ще даде Своята мъдрост и Божествена сила. От смирения, уповаващ на Него служител, Господ ще направи Свой представител - такъв, който никога няма да се себевъзвеличи и да мисли за себе си нещо повече от това, което е. Животът на такъв човек ще бъде посветен на Бога като жива жертва, а точно това е, което небесният Отец ще приеме, употреби и поддържа...

Нашият живот не ни принадлежи. Той е собственост на Христа. Всичко е Негово и ние трябва да изразходваме цялата си сила за вършене на Божията воля. Бдете и молете се, служете и бъдете инструмент на това служене на Неговата воля от все сърце и душа. Носете всяка дадена ви способност като най-скъпоценно съкровище, с което да раздавате на другите получените от вас благодат и познания... След като бе постигнал такова огромно влияние над персийския цар и над жителите на Ерусалим, Неемия вместо да отдаде хвала на превъзходните черти в характера си, забележителната си способност и енергия, изказа в благодарствената си молитва нещата такива, каквито са. Той заяви, че неговия успех се дължи на добрата ръка на небесния Бог, която го пазеше и му даваше благословение. Той пазеше дълбоко в себе си истината, че Бог е неговата закрила, независимо от високото му обществено положение. Така за всяка отличителна черта на характера си, която бе одобрена от благоразположението на Бога, Неемия отдаваше хвала на преобразяващата сила на своя небесен Баща... Бог, от своя страна, даде на слугата Си мъдрост, защото той не се превъзнасяше. Господ го учеше как да използва подарените му способности по най-добрия начин, а с това да печели и придобива други таланти...

Всяка най-малка дарба на влияние трябва да се оценява като дар от Бога. **Очите на душата трябва да гледат единствено на Божията слава.** Тогава чувството за отговорност ще нарастне, и нашите таланти ще бъдат разработени, за да се увеличават и удвояват. Днес има стотици души, които, ако притежаваха правилно отношение към повереното им от небето богатство, щяха да работят прилежно и неуморно за използването на това, което имат.

(Писмо No 83 от 17.08.1898 г. -до ръководен служител от Австралия.)

18-ти август

ОТЛИЧИТЕЛНА ВЯРА

Мал. 3:18

Във всеки вярващ трябва да се разкрие една разбуждаща сила. Не бива повече да постъпваме като грешници, а като християни да даваме на света откровение за една жива, спасителна вяра. Живата вяра в Исуса Христа ще даде плод в свято и непоколебимо посвещение на Господа. Като работим без да откъсваме поглед от Неговата слава, ние ще получаваме нужната ни помощ и подкрепа сред опасностите на последното време.

Какво е крепяло християните във всяка епоха, сред укорите, изкушенията и страданията? Чистата, уповаваща вяра, непрекъснато упражнявана, за да се разбере каква е истината, която осветява получателя й. Пълното предаване на душата в ръцете на Бога при всяко и всички обстоятелства, като на Един, Който никога не би предал тяхното доверие. Нашият Създател ще съхранява и пази всичко, което сме

Му поверили за деня. Чрез жертвата Си, принесена за спасението на грешниците, Христос засвидетелства великата Си любов към човешката душа. А каква обида само нанасят на своя Спасител, тези, които Сатана заслепява с изкушенията си, как се поругават с предлаганата им от Него привилегия да разберат каква любов и загриженост проявява Исус към тях! Въпреки това Той - техния Творец и Изкупител - дълго търпи упоритото пренебрежение на Неговите милости. Всеки ден този настойчив въпрос тревожи ума ми; аз съм толкова объркана и смаяна, че не мога да опазя вътрешния си мир. Копнея да протегна ръцете си към грешниците и да извикам: **“Върнете се, върнете се от лошите си пътища, защо да умрете дома Израилев”** (Езек. 33:11).

Христос е изкупил целия човешки род със скъпоценната Си кръв. Ние сме Негово изкупено притежание. Той желае всички, които претендират, че вярват в Него, да получат силата Му, за да станат, сред това опърничаво и извратено поколение, Негови истински чада, като покажат на покварения и запленил от Сатана свят, че Бог е любов, и че има ясна и отличителна разлика между онзи, който служи на Бога, и този, който не Му служи. Господ познава Своите Си...

Разграничителната линия между служещите и неслужещите на Бога става все по-отличителна. Това е според предвиденото от Бога. Дейната, жива вяра, отличава Божиите люде от греховните, които като отхвърлят Христа, дават на света ясно свидетелство, че не желаят човекът Исус да управлява живота им. Те не искат да ядат или да пият за Божия прослава, а да вършат това според угодата си. Сякаш с поведението си такива хора казват: “Няма да нося игото на Христос; не искам да уча уроците Му на кротост и смирение, ще карам както си знам и ще живея в този свят един живот, отдаден на удоволствията.”

(Писмо No 131 от 18.08.1902 г. - до Ема Вайт.)

19-ти август

НЕКА ОЩЕ ТУК ДА БЪДЕМ ПОБЕДИТЕЛИ

Откр. 21:7

Ако престанем да гледаме на собственото си “аз” и влезем в правилни отношения с Бога, тогава ще изявим търпение и доброта, които ще ни превърнат в благословение за хората, общували с нас. Нуждаем се от правилно отношение спрямо Бога, защото за нас няма сигурност, освен ако не дойдем под широкия щит на Всемогъщия. Само там Бог може да подейства чрез нас да желаем и вършим това, което Му е благоугодно, като изработваме спасението си със страх и трепет...

Мнозина от нас имат нужда от по-ясно разбиране на смисъла на това, какво означава да си победител чрез кръвта на Агнето и словото на нашето свидетелстване. Трябва да научим в непрекъснатото опознаване на Господа, че Неговото появяване е като това на зората и настъпващия ден. Сигурно сте наблюдавали изгрева на слънцето и постепенното раждане на деня. Светлината постепенно се усилва, докато се появи слънцето. После ставайки все по-силна, светлината нараства, докато премине в пълната слава на деня. Настъпването на утрото е красиво в сравнение с онова, което Бог иска да направи за нас в усъвършенстването на християнския ни

опит. Не може да си позволим да работим нехайно, защото търсим живота, който е съизмерим единствено с Божия живот...

Винаги трябва да държим пред погледа си пътя, следван от Христа. Това бе пътят на победата. Когато дяволът се приближи до Него с изкушението да превърне камъните на хлябове и да задоволи глада Си, Спасителят, макар и залитащ от изнемога и отпадналост, отказа да се поддаде на внушенията му... Бог бе наредил така, щото Неговия Син да преживее тази опитност, за да познае чувствата и немощите на гладуващите и да знае как да съчувства на всички страдащи и изнемогващи души...

Както някога дяволът работеше, за да победи Спасителя, така и днес той ще се стреми да побеждава човешкия род. Но във всяко време на изпитание и трудности помнете, че Исус е преминал през същите опасности, като от всяко изпитание Той излезе без да опетни Своя свят характер. Христос дойде на земята, за да покаже как чрез божествената благодат всеки представител на човешкия род може да стане като Него. Исус разбира всеки проблем, с който се срещаме, и Той е готов да укрепява тези, които заедно с Него се борят срещу силите на злото. Господ очаква да чуе и да отговори на техните молитви.

Когато бъдем взети на небето и преминем портите на Божия град, посрещнати от думите: *“Хубаво, добри и верни слуго - влез в радостта на господаря си!”*, колко малки и нищожни ще ни изглеждат изпитанията, които са ни спъвали и преграждали пътя ни до блажената почивка!

(Ръкопис No 17 от 19.08.1911 г. - проповед, изнесена в Лонг Бийч, Калифорния.)

20-ти август

СЛЕДВАЙТЕ ВЕЛИКИЯ УЧИТЕЛ

Откр. 21:27

Тази сутрин надеждата ми е в Христа, моя Спасител. Моля се Той да ми дава Святия Си Дух всеки ден, за да мога със сърце, дух и воля да Го прославям в този живот. Ние трябва да вършим Божието дело не според нашите собствени планове, а според образа, даден ни от Исус. Той дойде на земята, за да извърши работата, възложена Му от Отца, за да можем ние, представителите на падналата човешка раса, да бъдем просветени във висшата наука да вършим истинска служба за своя Господар.

Ако на практика прилагаме поученията, които Той ни е дал в Своето слово, тогава тези принципи ще станат част от живота ни. Това означава да се храним с плътта на Христа и да пием Неговата кръв. В този свят трябва ежедневно да се приготвяме за живота на небето, и когато се присъединим към небесното семейство, ние няма да учим нови уроци, а ще имаме продължението на онези, които Христос даде на учениците Си, когато живях сред тях на земята... Никога не бива да забравяме, че сме наблюдавани от ангели и от човеци, затова трябва да работим с непрекъснато чувство за нашия дълг към Този, Който отдаде живота си за нас... Така ще прославим небесния си Баща, и когато дойде часът да свалим нашето

всеоръжие, тогава с прямота ще можем да кажем, че сме свършили работата, която ни е била възложена...

Всяка сила и способност, притежавана от нас, трябва да се цени като свещено попечителство над нещо, което ни е дадено за разкриване силата на спасителната благодат. Нека всеки ден да богатеем в дела, одобрени от Господа, така ще се подготвим за мястото в обиталищата, които Христос е отишъл да приготви за тези, които Го обичат...

Тези обиталища Той приготвя за душите, готови да приемат Неговата покана: **“Дойдете при Мене...и Аз ще ви успокоя”** (Мат. 11:28). Това е възможно най-висшата наука, която можем да усвоим, но тя е неразбираема за отхвърлящите Христа. **Словото Божие, изучавано и прилагано с послушание, приготвя душите за влизането в небесните дворове.** Всички, които се стремят да станат истински християни, имат около себе си непрекъсната закрила на небесните ангели, защото те са считани като съработници на Бога.

Всеки ден трябва да се доближаваме все повече до пълната прилика с Христа, като се учим на кротост и смирение от Този, Който въпреки, че бе Единородния на Отца, дойде в нашия свят за да ни изкупи, отдавайки живота Си, за да заплати с него за греха. Въпреки, че криеше божествеността Си в тялото на човек, Той бе могъщ Съветник и Княз на мира. Животът Му бе изпълнен със съчувствие и любов, благодат, доброта и добродетелност. Той ни показва науката на вечния живот - познание, което ние трябва да вложим във всички наши усилия.

(Ръкопис No 83 от 20.08.1904 г. - “Да разкрием Христа пред света”.)

21-ви август

ГРАДЕТЕ НА СКАЛА

1 Кор. 3:11

Мнозина са тези, които изповядват, че са последователи на Христа, но не гледат на Неговата слава. Те имат свои представи и мерки, като се съобразяват с тях вместо с мярката на Божието слово. Ние се нуждаем от чиста и неосквернена религия. Трябва да се молим за праведност, която се дава на истински покаяната душа, когато приема живота на Спасителя като свой личен пример.

Нека не си мислим, че можем да преминем през този свят като вършим всичко според както ни е угодно, и въпреки това да бъдем приети от Бога като последователи на Неговия Син. Вратите на Божия град никога няма да се отворят пред онези, които не са вдигнали своя кръст и не са последвали Христа в саможертвено и себеотрицателно служене. Никога не бива да изпускаме предвид факта, че ако искаме да станем притежатели на небесната слава, трябва с вяра да приемем достойнствата и заслугите на Исуса Христа...

Онези, които преживяват тежки изпитания и обезсърчения, може да чувстват, че техния жребий е нерадостен. Нека винаги помнят, че Исус премина през същите тежки и угнетителни преживявания в земния Си път. Той знаеше какво е бедност и страдание. Божият Син ни умолява да вярваме в Неговата любов и да следваме стъпките Му. Исус ще работи така, че тези, които притежават достатъчно средства, да облекчават бедността и недоимъка на сиромасите...

Пред нас е един свят, който трябва да бъде спасен. Запитайте се лично: **Какво правя, за да сътруднича на Христа? Какво правя, за да представя неговото смирение на духа?** Дали наистина се стремим да се сближим и запознаем с оскърбените и страдащите, които имат нужда от нашата помощ? Дали използваме средствата, способностите и възможностите си за печелене на души за Христа? На това сигурно ще отговорите: “Аз не съм проповедник и затова не мога да проповядвам истината.” Да, така е, възможно е ти, брате, и ти, сестро, да не си проповедник в общия смисъл на тази дума, може никога да не застанеш на амвона, и въпреки това можеш да бъдеш Христов служител. Ако очите ви са отворени за всяка възможност да се каже на тази или онази душа, знайте, че сам Бог ще говори чрез вас, за да доведете слушателите си при Христа...

Мнозина от нас са занемарили изучаването на Библията. Не сме успели да развием характери, които Христос може да употреби. Божият Син остави сияйните небесни двореци и дойде в нашия свят, за да участва в изкушенията и страданията на човека, и за да можем чрез Неговата победа ние да бъдем издигнати в небето и да станем Божии синове и дъщери. Той се обръща лично към всеки от нас, за да поемем възложената ни работа там, където се намираме. Трябва да бдим над душите като настойници, които ще дават отчет за това; трябва да направим всичко, зависещо от нас, за духовните нужди на човечеството...

Всеки ден изграждаме своя характер. Затова нека градим на скалата, която е Христос. Тази сигурна основа ще устои при всеки наш градеж.

(Ръкопис No 85 от 21.08.1909 г. - проповед, изнесена в Невада, щата Айова.)

22-ри август

СПРИЯТЕЛЕТЕ СЕ С БОГА

Йов 22:21

Любовта към Бога трябва да ни ръководи, когато учим и вършим Неговата воля. Така с всеки изминат ден ние ставаме все по-добре подготвени да бъдем победители, ставаме пример за това, как силата на небесната благодат възвисява и облагородява човешките същества. Христос беше изкушаван във всичко като нас, но удържа победа. И днес Той чака да чуе и да отговори на молбите ни да получим благодатта, с която ще можем да бъдем победители.

Бъдете любезни с всички, които общуват с вас - по такъв начин ще покажете любезност към Бога. Славете Господа за Неговата благост - така ще свидетелствате за Него и ще се подготвите за небесното общество на ангелите. В този свят се учим как да се държим в Христовото семейство на небето.

Не губете време и час по-скоро се запознайте с принципите, които трябва да ръководят Божия народ. Тук, на земята, трябва да отразяваме Христовия характер, трябва да се запознаем съвсем отблизо с Неговото благородство и смирение. Като следваме този образец, ние ще постигнем онова ниво, където за нас ще бъде записано: **“Вие имате пълнота в Него”** (Кол.2:10). Чрез търпение, доброта и издръжливост ние трябва да показваме, че не сме от света, че всеки ден се учим от уроците, които ще ни направят способни да постъпим в едно по-висше училище. Когато Божиите изкупени бъдат призвани в небето, те няма да изоставят научно-

то в земния живот чрез примера на Христа. На небето те ще продължат да се учат все повече и повече от Бога. Спасените ще вземат със себе си духовните си достижения, като не оставят на земята нищо, което има небесен произход. Когато небесните книги се отворят, на всеки победител ще се даде неговия дял и небесното му обиталище в зависимост от духовната висота и напредък, който е постигнал в този свят.

Божиите синове и дъщери ще бъдат насърчени да постоянстват в постигането на победата чрез ежедневното осъзнаване на необходимостта да бъдат поучавани от Святия Дух в добрия и праведен път. Те няма да се преструват, че служат. Всеки изминат ден ще чувстват, че трябва здраво да се заловят за началото на своята вяра и да удържат така докрай. Когато някой се отклони от правия път, Святия Дух ще заработи в ума му и ще го доведе до покаяние за грешката, така че останалите да бъдат предупредени и предпазени от същата грешка. Никой няма правото да се смята за толкова издигнат, че да не се нуждае от признаване на своите недостатъци, опасявайки се, че другите няма да го уважават заради това...

Човек никога не бива да бъде горд до там, че да не може да каже: “Аз съгреших”. Най-малкото, което може да направи след като е съгрешил, е да покаже, че съжалява за това и се разкайва... Хората, които постъпват така, ще бъдат почетени от Бога, дори и да правят грешки.

(Ръкопис No 31 от 22.08.1903 г. - “Уроците в 3-та глава на Първото Послание на Йоан”.)

23-ти август

ВИНАГИ ГЛЕДАЙТЕ НА БОЖИЯТА СЛАВА

Ефес.6:4

Господ иска от нас да постигнем такава религия в домашния си кръг, където страхът от Бога да се изявява благоговейно от цялото семейство. Когато родителите пренебрегнат отговорността към децата си и не успеят да ги възпитат според правилните принципи, на врага се дава възможност да завладее живота им. **Деца на които се позволява пренебрежително отношение към авторитета на родителите, никога няма да бъдат щастливи. Първите години от живота са най-доброто време човек да бъде подготвен за небесното гражданство.** Родители и младежи трябва да благодарят на Бога в молитва и хваление за привилегията да станат Божи чад и наследници на небесното царство.

Авраам е един благороден пример за верен настойник; той ни е даден като образец на непрекословно послушание, което всички трябва да проявят. Онзи, Който благославя праведните, казва за Авраам: **“Защото Съм го избрал, за да заповядва на чадата си и на дома си след себе си.”** Те ще пазят Господния път, за да вършат правда и правосъдие. Божият слуга няма да говори думи на измама и лицемерие, нито ще предаде святите истини...

Ако работим така, както правеше Авраам, то ще имаме и същата похвала, която му бе дадена от небето. По един забележителен начин, Авраам бе определен от Бога да върви в Господния път, като управляваше дома си, съчетавайки бащинския авторитет и бащинската любов. Святият наш Баща ни е дал правила, от които да се

ръководим, извън които е невъзможно да останем безгрешни. Всички сме с цена купени. Вярата и делата трябва да ни направят свършени в Христовата пълнота. Само така ще можем да пазим Господните пътища. **Когато сърцето е кротко и смирено, Бог впечатлява душата до дълбините ѝ.** Словото Божие е наш съветник, затова нека послушно приемем неговите поучения.

В цялата наша работа трябва винаги да гледаме на Божията слава. Библията е наше ръководство. Нека това свидетелство да се прогласи като Божия сила за спасение на всяка душа, която повярва. Нека говорим с вяра и да ходим чрез вяра. Вижте само какво дело ни е възложено, каква привилегия - да говорим и действваме така, че да привързваме към Бога с убедителност сърцата и съзнанието на другите. Святият Дух ни дава Своето напътствие в тази работа, а успехът ще дойде, когато имаме най-високо уважение към мъдростта, чието начало е страхът от Бога. Бог изследва и претърсва човешките сърца и Той ни дава насърчението, че ако в нашето служене за Него ние работим с разум и мъдрост и ходим смирено в дадената от небето светлина, няма да бъдем оставени да се трудим в Божията работа само с човешка сила.

Христос дойде на този свят - "човек на скърби и навикнал на печал" - да понесе изпитание и да изпие чашата на разочарованието, за да може да научи човешките чада да станат като Бога.

(Писмо No 242 от 23.08.1908 г. - до Стивън Хаскел, председател на конференцията в щат Калифорния.)

24-ти август

ВЯРНОСТ В МАЛКИТЕ НЕЩА

Лука 19:17

Ако дейната ни натура се проявява в много работа, за която нямаме нито силата, нито Христовата благодат, за да я извършим както трябва, тогава всичко, което предприемаме, показва несвършенство и делото непрестанно се опорочава. Независимо от това, колко добри са подбудите, Бог остава непрославен...

Бог иска от нас да внимаваме и да се вслушваме в Неговия съвет. **Ценна в очите на Бога е онази работа, която е извършена старателно и с внимание, въпреки, че може да се пренебрегва от хората, което е нещо неизбежно за нашия свят.** Бог иска разумни работници, които не вършат работата си прибързано, а грижовно, като винаги запазват смирението на Исус. Онези, които се стремят и желаят да имат по-висши задължения, трябва да покажат прилежност и старателност в малките неща, като ги изпълняват с трудолюбие и акуратност.

Колко много немарлива работа се върши, колко много неща се изоставят на произвола на съдбата или недовършени, само заради желанието да се започне нещо по-голямо и престижно. Работата, свързана със служенето на Бога, се претупва, защото се поема в такъв голям обем, че не може да се свърши както трябва. **Каквото и да вършим, то трябва да носи печата на Съдията на цялата земя.** Така малките длъжности, свързани със службата на Бога добиват голяма важност, защото са посветени в служба на Христа.

Пазете се от самолюбието и самомнението като от ваш най-злостен враг. Колко лесно, обаче, егоизмът намира възможност да изяви себе си, как се радва Сатана тогава и колко наскърбени са Божиите ангели от тази проява на човешката глупост. Колко далеч и противно на Христовия характер е такова проявление, как се развива то напълно с образа и примера, дадени нам от Христовия живот. Подобно проявление няма нищо общо с Исусовото изискване да разпнем личното си “аз”, с неговите похоти и пожелания...

Какви ще бъдат чувствата ни, когато застанем на стъкленото море? Ще погледнем ли на проявите на нашето нетърпение тук? Нима ще стоим върху райските хълмове, разсъждаващи над събитията в изминалия ни живот, за да видим колко много излишни изпитания сме преживели, само защото сме считали, че Бог зависи от нас, за да бъде свършено дадено нещо? **Боже, помогни ни да видим своята нищожност и твоето величие!** Да пази Бог от възвеличаване на нашите разбирания и личности. Машабите на преживяния опит не са мярка за истинската стойност на човека. Защото Бог има мерки, които са съвсем различни от човешките и ако можем да видим Божията оценка за нас, ще съзрем ценни неща там, където считаме, че сме нищожни и нищожност там, където сме предполагали, че сме нещо значимо.

(Писмо No 48 от 24.08.1886 г. - до братята, работещи за благовестието в Ним, Франция.)

25-ти август

ИЗЛЕЗТЕ ОТ МЪГЛАТА НА СКЕПТИЦИЗМА

Ефес.6:13

Сатана прави всички усилия да внесе спиритуалистични измами и да улови умовете в мрежата на заблудите. Сега е времето, когато всеки истински последовател на Христа трябва да се облече в Божието всеоръжие и да се бие мъжествено против посегателствата на силите на тъмнината. Нека нашите войници не заспиват на поста си. **Светът трябва да бъде предупреден...**

Има толкова много силни мъже, които са скъпи в очите на Бога, но сега са заспали, омаяни от Сатана. Те не разбират, че са като неразумните девици от притчата. Научната спиритуалистична философия е откъснала ума им от вестта, която трябва да проповядваме сега. Има и такива, които живеят единствено, за да критикуват. С това те се свързват и присъединяват към хората, обучени от великия измамник. Сърцата им са ужилени от отровата на змията и те са готови да започнат една кампания на неверие.

За всички, които са заспали на поста си, е време да се събудят и да приготвят светилниците си. Не бива да подхранват в себе си и най-малката следа от съмнение по отношение настоящата истина. Хипнотичната сила на Сатана трябва да се покаже в истинската и насока. Ние не трябва да обръщаме стъпките си обратно към Египет, а да вървим напред към обещаната Ханаанска земя. Господ ми каза: “Аз те укрех, за да донесеш вестта за **днешното време**. Разбуди онези, които дълго са слушали и приемали измами и заблуди. Те са заспали и не усещат важността на сегашния час, нито виждат опасностите в бъдещето.” Някои братя и сестри, които в ми-

налото са имали истински християнски живот ще се събудят, защото техният път не е бил непрекъснато в противоречие с истината...

Нашите мисли, подбуди и желания трябва да са в пълно послушание спрямо Божията воля. Те трябва да се управляват и вдъхновяват от Бога. Нека винаги се питаме: “Правя ли всичко възможно, за да поддържам светилника си винаги пълен и готов, за да може от него да свети виделината на ясната и чиста Божия истина? Разбуждам ли света, за да го предупредя за опасността, която го грози? Довеждам ли погиващи души при Христа? Говоря ли на хората за предстоящия близък край на всичко?”...

Всички, които са представени в притчата от тези девици, които в миналото са имали скъпоценни преживявания и опитности в истината, сега трябва да се събудят и да приготвят светилниците си. Нека всички, които са слушали измамните учения, да скъсат с тях и да заличат и най-малката тяхна следа в живота си. Не позволявайте времето ви да отива в разговори и обсъждания на тези заблуди. Излезте от мъглата на скептицизма, за да не стане късно и да не можете да намерите вярната посока. **Пълното посвещаване на Бога слага край на празните, суетни предположения и въображаеми теории.**

(Ръкопис No 80 от 25.08.1904г. - “Станете и пригответе светилниците си”.)

26-ти август

ХРИСТОВОТО ОЧИСТВАНЕ Е С ОСНОВАНИЕ

Йоан 15:1,2

Когато върху нас дойдат изпитания, нека не мислим непрестанно за големината на трудностите и да се чувстваме така сякаш нямаме радост в Бога. Вярно е, че ще настъпи промяна в чувствата, ще има моменти на обезсърчение и подтиснатост. Но с вяра ли ще живеем, или ще се поддаваме на чувствата си? Когато нашите братя и сестри не говорят разумно и ни причиняват болка, нека да не се обезсърчаваме, а да си спомним, че живеем в свят на изпитания и скърби, на мъка и разочарование. Когато трябва да преживеем подобни неща, нека те ни подтикват да дойдем още по-близо до Христа. Ако не сторим това, със сигурност ще загубим.

Нека прибягваме до уроците на Христовия живот всеки път, когато сме изкушавани да се предадем на разочарованията и трудностите. Нашият Спасител трябваше да се бори срещу силите на мрака, за да не стане тяхна плячка. На нас също е дадена такава битка и ние трябва да завоюваме същата победа. **“Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”** (Йоан 3:16). За нас е привилегия да се заловим здраво за силата на Онзи, Който може да спасява свършено всички, идващи при Бога чрез Исуса Христа.

Очистването не е приятно, но нека не забравяме, че Христос дойде в нашия свят в човешка плът, за да понесе всички страдания, които съществуват в човечеството и да стане наш пример за предано понасяне на всякакъв вид изпитание. Бог иска от нас да разберем, че сме част от човешкото семейство и че трябва да бъдем изпитани...

Затова, нека нашето човешко естество се хване здраво за божеството. Идете в подножието на Божията благодат и кажете: “Господи, предавам на Твоята воля душата си. Помогни ми да владея езика си. Научи ме да побеждавам”. Бъдете уверени, че Христос ще ви даде дух на победители. **“И те го победиха - четем в Откр. 12:11 - чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване”**.

Всеки от нас може да носи свидетелство, което е обратно на желаното от Сатана. Вашият ум и сърце могат да бъдат осветени чрез послушание към истината. **Гледайте на Него в утринта, в разгара на деня, вечерта. Нека с ум и сърце останете привързани за Господа. Това е ваша привилегия.** Страданията и смъртта на Христос са платили цената на вашето изкупление, затова вие можете да победите чрез вяра в Него... Нека Христовата любов живее в сърцата ви... Трябва с разум да завършим училището на този живот, ако искаме да бъдем пренесени и да преминем във висшето училище на небесните дворове.

(Ръкопис No 79 от 26.08.1909 г. - “Как да дам повече плод” - проповед, изнесена на лагерно събрание в Канзас.)

27-ми август

ДЕРЗАЙТЕ ДА СТАНЕТЕ КАТО ДАНИИЛ

Дан. 1:8

Първата глава на Даниил ни учи на скъпоценния урок, че онова, което ядем и пием влияе върху силата на ума. Затова, ако искаме да имаме здраво тяло и бистър разум, трябва много внимателно да избираме храната си. Ако сме небрежни в това отношение и ядем само, за да задоволим вкуса, храносмилателните органи се увреждат, мозъкът се затормозва и нито едно от двете не може да изпълнява пълноценно своето предназначение, дадено от Бога...

Даниил и другарите му решиха да махнат от храната си всичко, което би ги осквернило и затова получиха от небето сила, която действаше заедно с техните усилия. В резултат на това те получиха привилегията да следват свой собствен път в получаване на образованието. Знанията и достиженията в науката, постигнати от тях, бяха несравнимо по-добри от тези на магьосниците, астролозите и мъдреците от цялото вавилонско царство.

Всички, които искат да постигнат правилни отношения с Бога, би трябвало да изучат плана на Даниил. Това беше един изпитан път. Вие също можете да го опитате. Мнозина считат, че хората, които въз-приемат здравната реформа, страдат от загуба на физическа сила, но ако биха се наели да изпитат лично въпроса, ще се убедят в обратното...

Даниил заемаше един много отговорен пост във Вавилонското царство. Винаги ще има и такива, които ще заемат и по-ниски длъжности, но независимо от характера на нашата работа, ние можем да даваме пример, който да довежда другите в правите пътеки. Нуждаем се от смирение пред Бога, от молитва и упование в Него...

Не можем да си позволим да пропуснем нито една възможност за усъвършенстване на християнския характер. Независимо какви неща преживяват другите, не забравяй, брате и сестро, че ти ще бъдеш изпитан от Бога в отредения ти дял и място в живота. Ще има дни, когато ще ви поставят в неблагоприятно положение, но

тогава още повече се молете на Бога, уповавайте на Него и ходете с проста вяра пред Господа. Тогава небесни ангели ще изпълват ума ви със святи мисли. Никога не давайте място на личните си интереси в своя ум.

Днес Господ гледа на нас с милост и любов. Кой ще пожелае да следва Господната воля? Кой ще пожелае да се учи как да преодолее сприхавия нрав, като помни, че думите, които изговаря, са изречани в присъствието на небесните ангели? А те са служебни духове, изпратени да ни служат непрекъснато.

(Ръкопис No 73 от 27.08.1909 г. - "Уроците от първа глава на Даниил" - проповед, изнесена в Каунсил Гроув на лагерно събрание.)

28-ми август

ВЕСТТА НА ТРЕТИЯ АНГЕЛ Е СИГУРНА

Откр.14:9,10

Господ желае да види как работата по разпространяването вестта на третия ангел се разраства с все по-голяма резултатност. Както във всеки отделен век Той е действал, за да даде победа на Своя народ, така и в нашия век Бог копнее да доведе до победен край намеренията Си спрямо Своята църква. Той зове светиите да вървят напред в единство, като растат в сила и вяра, в още по-голяма увереност и доверие в истината и правотата на Неговото дело.

Нека винаги помним, че нашата работа трябва да напредва непрестанно. Всички трябва да следваме да познаем Господа. Бог разбира подбудите на всеки ум. Той е свидетелствал за упорития бунтовен път на хората, които е предупреждавал и съветвал неведнъж. Неговото всевиждащо око е отбелязвало твърдото упорство, с което се следват човешките измишления. Пътят на човека е открит пред Господа. Той познава мислите. ***"Очите на Господа са на всяко място и наблюдават злите и добрите"*** (Пр.15:3). Той вижда до краищата на земята и погледът Му се простира върху всичко под небето. Господ изпитва сърцата.

Затова трябва да стоим твърди като скала за принципите на Божието слово, като помним, че Бог е с нас да ни укрепява и да ни дава сила, за да посрещнем всяко ново изпитание. Нека винаги поддържаме принципите на правдата в нашия живот, за да растем все повече и повече в сила, като вървим напред в името на Господа... Трябва да държим като най-свято нещо вярата, която бе потвърдена чрез наставлението и одобрението на Божия Дух от нашите най-първи опитности до настоящия момент...

Скъпи брат, отваряй очите на хората за важността на дните, в които живеем, за да бъдат доведени те да се поставят под Христовата дисциплина. В човешкия си живот Христос разкри Божието естество - в характера Му нямаше никакъв дефект. Когато гледат на Неговия живот на пълно себеотрицание и саможертва, за да може да проповядва и служи на истината в света, те със сигурност ще се променят в собствения си живот и ще се научат да отразяват Неговата същност...

Нека да не бъдем равнодушни по отношение на нашата отговорност да изградим праведни характери. Затова трябва да се оставим на оформящото влияние на Святия Дух, за да постигнем характери, отразяващи божествения живот.

(Писмо No 66 от 28.08.1911 г. - до Стивън Хаскел, председател на Калифорнийската конференция.)

9-ти август

НЕБЕТО ДАДЕ НАЙ-ГОЛЯМОТО СИ СЪКРОВИЩЕ

Йоан 3:16

След като Спасителят бе постил 40 дни и нощи, "Той огладня". Тогава пред Него се яви Сатана. Изкусителят дойде като светъл ангел и твърдеше, че е получил поръчение от Бога да обяви края на поста за Исус. "**Ако Си Божий Син** - обърна се той към Христа - **заповядай на тия камъни да станат на хлябове**" (Мат. 4:3). Но в пораждащите неверие думи на Сатана, Христос разпозна врага, с който Той бе дошъл да се пребори на земята. Нашият Спасител не прие предизвикателството, нито се поддаде на изкушението. Той твърдо устоя и даде отговора: "**Писано е: Не само с хляб ще живее човек, но и с всяко слово, което излиза от Божиите уста**" (Мат. 4:4).

Христос се държеше за Божието слово и победи. Ако и ние постъпваме така всеки път, когато сме изкушавани и категорично откажем всякакво внимание на изкушението и врага на душите ни, тогава ще имаме същата победна опитност. Винаги ще бъдем побеждавани, ако обърнем внимание на изкусителя и започнем да разсъждаваме заедно с него. Нека всички да разберем ясно, че се намираме в центъра на самия конфликт между Бога и дявола, затова трябва твърдо да заявим причастността си към Божията кауза и да останем непоклатимо на Негова страна. Само така ще получим обещаната Божествена помощ, чрез която имаме "**всичко, що е потребно за живота ни и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила**" (2 Пет. 1:3).

Апостол Петър ни казва, че трябва да станем участници в Божието естество. Всички ще бъдем изкушавани по най-различен начин, но когато дойдат изкушенията, е нужно да си припомним, че Бог е дал всичко необходимо, за да бъдем победители... Онзи, който истински вярва в Христа, е станал участник на божественото естество и разполага със сила, която може да използва срещу всяко изкушение. Такъв човек няма да падне под силата на изкушението, нито ще бъде оставен да бъде победен...

Ние мислим, че да отстояваме позицията си на Христови ученици пред света, ни струва нещо. Така е. Но питаме ли се какво е струвало нашето спасение на небесната Вселена? За да ни направи участници на божественото естество, небето даде най-голямото си съкровище... Исус прие да бъде Сам в един паднал свят, като представител на Отца. Нещо повече - Той дойде, за да умре заради тази изгубена за живота раса. Кой може да си представи какво всъщност стори Исус за нас! Ако беше пропаднал дори в най-малкото, ако се бе поддаде на най-малкото изкушение, един цял свят щеше да бъде погубен завинаги.

(Ръкопис No 99А от 29.08.1908 г. - "Призовани в слава и сила" - проповед, изнесена в Лома Линда, Калифорния.)

30-ти август

ХРИСТОС - СТЬЛБАТА КЪМ НЕБЕТО

Пс. 94:21,22

Има една сияйна в славата си стълба, която, опряна здраво о земята, се въздига към небето чак до Божия трон. Над нея е Бог, а Неговата светлина огрява стълбата по цялата ѝ дължина. Тази стълба е Христос. Всяко изкачено стъпало ни приближава в общението с Христа и Неговите страдания, като ни оформя все повече и по-точно в Негово подобие. Ангели слизат и възлизат по тази огряна от Божията светлина стълба. Те няма да ви оставят да паднете, ако гледате непрекъснато на Божията слава, която е на върха на стълбата...

Сатана се стреми да хвърли пъклената си сянка върху вашия път, за да ви спъне и спре в стремежа ви към небето. Действайте и постъпвайте като хора, които получават помощ от небето, които в името на Исуса Христа Назарянина могат да противостоят на силата на ада. Присъствието на милия и благ Дух Христов в сърцето ви е от много по-голямо значение, отколкото самодоволството и самомнението, които ви отделят от Исус.

Исус учи всеки човек никога да не разчита на себе си: **“Научете се от Мене; защото Съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си”** (Мат. 11:29). Поучете се от Този, Който е кротък и смирен по сърце - от Този, Който ни е обещал, че ще намерим покой на душите си. Тогава ще имате това светло преживяване и ще можете да кажете: “Познавам Го! Познавам Го! Опитал съм Го, уверил съм се в Него - Той никога не ме подведе.” ...

Ако отправите молбата си към Бога на небето, Той казва че ще ви чуе. Кое е вашето доказателство? По-добре ли се чувствате от преди? Разсъждавате ли какви са били чувствата ви преди, виждате ли настъпването на една голяма промяна в себе си? Тръгнете в пътя на Божието слово и вървете напред със съзнанието, че Той отговаря на молитвите ви, защото е обещал да ви дарява попросеното, ако го поискате в молитва. Така, като упражнявате вярата си, вие осигурявате и отговора на вашите молитви. Когато работите за отговаряне на молитвите, ще видите как постепенно Бог ви се разкрива... Започнете още днес да се стремите и да достигнете все по-високо и по-високо. Нека небесните неща имат за вас много по-голяма ценност от земните привлекателни и примамливи неща... Научете се как да се молите; научете се как да давате ясно и разбираемо свидетелство, и тогава Бог ще се прославя във вас. Ако уповавате на Бога, ако предадете душите си на верния Творец, тогава ще изпитате сладостната увереност в Неговата любов.

(Ръкопис No 85 от 30.08.1901 г. - Разговор с учителите от института в Хилдсбърг, Калифорния.)

31-ви август

ХРИСТОС ИЗДИГА ВИСОКО НЕБЕСНИЯ СТАНДАРТ

Йоан 17:2

Божие желание е всеки да погледне на Исус, Който е Начинател и Усъвършител на нашата вяра. Като християни ние трябва на думи и дело да упраж-

няваме онези благородни черти на Христовия характер, които са най-висшия дар, достоен човешката душа. Ще се откаже ли от беззаконието всеки, който носи Христовото име? Използваната тук дума не винаги има предвид по-тежките форми на греха. Тук става дума за всяко действие, което не бихме искали да срещнем на небето. Затова, трябва да страним от всичко подобно и да не го практикуваме нито в дома, нито в църквата. Всички, които ще отидат на небето при Исус, ще постигнат с Божията благодат тук, на земята, онази характеристика, която ще говори за небето още сега, през земния им живот. Блажена и благотворна е светлината, идваща от Слънцето на Правдата, което сега излива своите просвещаващи, изцелителни лъчи върху всеки, който е готов да отвори прозорците на душата си към небето.

Има мнозина, които въпреки че изповядват Христово име, биха развалили небесната атмосфера, ако бъдат допуснати там с духа и характера, който сега притежават. Животът на тези хора е пълен със земното и светското, характеристиките им не са осветени; те таят предразсъдъци, които не бива да съществуват; с други думи те са без промяна в греховното човешко естество. Душата им е обградена от атмосфера, която толкова много се различава от Христовия характер. Те не биха се радвали на своето ново небесно жителство. Тази земя е нашето училище, където трябва да бъдем опитани и изпитани дали сме годни да бъдем настойници на Христовата благодат. Силата на тази благодат трябва да действа в чадата на непослушанието, докато в тях не се оформи образът на самия Христос - надеждата на славата. Трябва да разкрием откровено, че сме се обърнали и променили, че сме преживели ново рождение преди да видим самото небе. Защо още сега не започнем да работим като смирени Христови ученици? О, колко безгранична е Неговата любов и благодат! Колко неопценима е цената на тази любов, проявена към падналия грешен човек! Христос е издигнал високо небесния стандарт, защото ни обича. Той ще вземе нашето естество и ще го направи подобно на Своето...

Чрез вяра всички могат да получат много, ако се съгласят да отворят прозорците на душата към небето, за да влезе небесната светлина от Слънцето на правдата... Трябва да приемем пътищата и делата Божии чрез Този, на Когото Той би решил да ги изпрати. Трябва смирено да следваме Господа в Неговия път. Начинът, по който ще изиявим на света, че сме Христови последователи е в проявата на несебелюбива любов един към друг без да търсим върховенство над другите...

О, да можеше Бог да впечатли така Своя народ, щото всички да видят Неговата слава и да възкликнат: "Видях Царя, Господа на силите!"

1-ви септември

КАКВО БИ СТОРИЛ ИСУС НА МОЕ МЯСТО

2 Кор. 3:2

О, колко много се нуждаем от Исуса Христа във всеки момент от живота си! Затова всеки трябва да застане в отредения му дял и да работи с пълна сериозност, решителност и сила за напредъка на Божието дело, като издига високо знамето, на което са написани думите: "Божии заповеди и вярата на Исуса"... Може да се по-

учаваме от Библията по най-ревностен начин, но ако не почитаме истината с усилия, отговарящи на нейното величие, тогава ще оставим такава представа за Христа, която няма да е достойна за нашия себеотрицателен и саможертвен Изкупител. **Нуждаем се от Христа всеки миг.** Трябва да повдигнем очите си нагоре и да изучим характера Му. “Какво би сторил Исус на мое място?” - нека това бъде мярката за нашия дълг. Възможно е да проповядваме словото и да постъпваме по точно обратния на поученията ни начин, като в семейството и работата извяваме някаква форма на благочестие, но в същото време лишена от сила.

Смътни предположения по отношение на Христа са крайно недостатъчна храна за духовния ни живот. **Нуждаем се от живеещия в нас Христос.** Трябва да се храним от словото Му. Той е хлябът на живота. Изявеното слово е портрета на Христа, който притежаваме. Световността и земното могат да бъдат изхвърлени от душата, единствено когато тя е изпълнена със самия Исус. Както животът на тялото се поддържа от физическата храна, така и животът на душата се укрепява от приетата духовна храна.

Този, който иска да има духовен живот и енергия, трябва да се храни с плътта на Спасителя и да пие от Неговата кръв. Исус заявява: *“Аз съм хлябът на живота, който дойде при Мене никак няма да ожаднее, и който вярва в Мене никак няма да ожаднее... Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден. Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие. Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него. Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене”* (Йоан 6:35, 54-57).

О, ако можеше работниците от всички поприща на Божията служба да се хранят от листата на дървото на живота, дадени за изцеление на народите!

Сега не мога да пиша повече. Ще се опитам да пиша в най-скоро време. Събудих се в 1 часа през нощта и повече не можах да заспя. Мислих за толкова много неща. Днес Уили и д-р Сандерсън ще ходят в Сан Франциско, за да присъстват на събранието на медицинския управителен съвет, където трябва да се решат някои важни въпроси, надявам се по Христовата воля.

(Писмо No 125 от 01.09.1901 г. - до семейство Стивън Хаскел, които по това време евангелизират негърските райони на Ню Йорк.)

2-ри септември

ЗА КАКВО СА СТРАДАНИЯТА

Исаия 61:3

Страданията и бедите може да не са никак приятни и да причинят голямо обезсърчение и униние, но за духовния живот най-опасно е благополучието. Ако човек не е в постоянно послушание пред Божията воля, ако не е осветен от истината и няма вярата, която дава плодовете на любовта и очиства душата, тогава благополучието неминуемо ще доведе тази естествена наклонност до състояние на самонадеяност.

В обстоятелствата на смирението, където хората са зависими от Божието поучение и ръководство, за всяка тяхна стъпка съществува една сравнителна сигурност. Но нека всеки, който има жива връзка с Бога, да се моли за... хората стоящи на върха на високите кули, които поради тяхното високо положение се възприемат от другите, като че ли притежават много мъдрост. Ако тези издигнати мъже не почувстват необходимостта от опората на една ръка, която е по-силна от човешката, ако не упоават напълно на Бога, тогава техният поглед ще бъде замъглен, и като загубят опора и яснота на виждането, те накрая ще паднат.

Господ ми заповяда да напомня на всички поотделно, че човекът е слаб. Христовата църква се нуждае от тясна връзка с Господ Исус. Душите, които най-силно упоават на Бога, са обикновено с най-малко земни богатства, за да разчитат на тях.

От всички дървета шотландската ела е като че ли най-подходящия пример за нагледен урок на християните. Това дърво, сравнено с всички останали видове, изисква най-малко почва за корените си. Растящо сред спечената, оскъдно свита сред голите канари пръст, то намира достатъчно хранителни сокове, за да стои еднакво зелено, както през зимата, така и през лятото. Въпреки, че корените е се крепят на най-малко земя, шотландската ела се извисява над всички други дървета в гората и в сравнение с тях е най-близко до небето...

Членовете на църквата, които стоят верно в отреденото им място и дял, са като дърветата на правдата, посадени от Господа. Въпреки че животът им е видимо изпълнен с трудности и беди, те както шотландската ела, непрекъснато се стремят нагоре към небето, откъдето идват истинските крепителни сили за тях. Също както и благоуханните клонки на елата и те раздават на околните благодатта, която получават от горе. Невидимата храна, която душата получава от Бога, дава плодове на най-чиста и свята служба в Негово име... Днес Бог призовава да Му отдадем най-добрите си сили. Никой човек не може да намери в друго човешко същество силата, която ще му даде възможност да служи на Бога с всички свои способности. Той трябва да бъде участник на Божественото естество.

(Ръкопис No 145 от 02.09.1902 г. - "Дневник".)

3-ти септември

ТАЙНСТВОТО НА БОЖЕСТВЕННОТО ВЪПЛЪЩЕНИЕ

1 Тим. 3:16

Беше ли човешкото естество на сина на Мария променено в божественото естество на Божия Син? Не. Защото и двете бяха съчетани по един тайнствен начин в една личност - Човекът Исус Христос. В Него обитаваше телесно пълнотата и съвършенството на Божеството. Когато Христос беше разпнат, човешкото Му естество умря. Божеството не може да загине и умре; това би било невъзможно. Христос, Безгрешният, е готов да спаси всеки Адамов син и всяка негова дъщеря, които приемат предлаганото им спасение, като се съгласят да станат Божии чада. Спасителят е изкупил падналата човешка раса със Собствената Си кръв. Това е една голяма тайна, тайна, която няма да бъде разбрана напълно в нейното величие, докато изкупените не бъдат пренесени на небето. Едва тогава преобразеният човешки ум ще

бъде в състояние да обхване силата, величието и ефикасността на Божия дар за човека. Врагът на душите ни твърдо е решил да обгърне с мистика и мрак този дар и да го омаловажи до такава степен, че да изглежда нищожен и незначителен...

Кой е намерил и достигнал Бога в Неговото съвършенство? Евангелията ни говорят за характера на Христа, в който е разкрито безкрайното съвършенство. Как искам да мога да говоря за това на целия свят, така че всички да чуят каква е била целта на Христовата мисия и на Неговото дело. **Четете и изследвайте писанията, в които Христос е посочен като божествена цел на нашата вяра.** Когато ограниченият, смъртен човек, подведен от коварните изкушения на Сатана, започне да оспорва думите на Онзи, Който е наречен **“Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира”** (Исаия 9:6), мнението му за него непрекъснато става все по-голямо, докато уважението му към Бога и Христа става все по-малко.

Най-надарените хора на земята могат да упражняват в пълнота всички свои дарби от днешния ден до деня на Христовия съд, ако ги посветят на хваленето и превъзнасянето на Исус и Неговия характер. Дори и тогава те пак не биха могли да Го представят такъв какъвто е в действителност. Тайнствата на изкуплението, обхващащи Христовия божествено-човешки характер, Неговото възплъщение, умилюването Му за греха - всички те биха могли да вдъхновяват и задействат перото и талантите на най-мъдрите в непрекъснатата работа до мига, в който Исус ще се появи в небесните облаци с цялата Си сила и слава. Но макар да биха пожелали от цялото си сърце и с всичките си способности да представят Христа и Неговото дело, направеното от тези хора не би могло изобщо да се сравнява с действително стореното от Спасителя...

Темата за спасението ще е предмет на изучаване и размишление за спасените през вековете на вечността. Отражението на Божията слава ще сияе и свети от Христовото лице завинаги и до века.

(Писмо No 280 от 3.09.1904 г.- “До проповедници, лекари и учители”.)

4-ти септември

СЦЕНИ ОТ ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ

Втор. 32:22

Всички сатанински сили работят с цялата си енергия, идваща от ада. Словото не ни дава точната дата и ден на погибелта, за да имаме всички една непрекъснатата подбуда към постоянна готовност и бдителност, към подобряване на духовното си състояние. Кой е мотивът, който Бог представя на Своите работници?... **“Близо е великият ден Господен, близо и много бърза...”** (Соф. 1:14). А преди настъпването на този велик последен ден, ние трябва да прогласим последната вест на милост за този паднал свят, да подготвим хората за Второто пришествие.

Всичко, което може да бъде изобретено от врага за отклоняване на вниманието и залъгване на разума, ще бъде въведено в действие. Ние, обаче, трябва да вървим напред и да проповядваме словото Господно. Краят на всяко нещо е наближил, настъпва и часът на Пришествието на нашия Спасител, идещ в небесните облаци със сила и голяма слава...

В деня на Неговото идване се чува гласът на последната небесна тръба, небесата и земята се разтърсват от ужасен трясък. Цялата земя от извисените планински върхове до най-дълбоките рудници ще го чуе. От гробовете ще излязат погребаните мъртви - едни за възкресение и живот, за да бъдат грабнати във въздуха и да посрещнат там Своя Господ, а други, за да видят пришествието на Този, Когото бяха презирали, но Когото сега признават като Съдия на цялата земя. **“Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да Го прослави? Защото само Ти Си свет; понеже всичките народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото се явиха Твоите праведни съдби”** (Откр.15:4). Всяко око в това огромно множество е обърнато към Божия Син и съзерцава Неговата слава. Всички възкликват в един глас: **“Благословен, който иде в Господното име!”**

Тези, които са свързани в едно с Бога, ще избегнат всичко без драскотина. Земетресенията, ураганите, огънят и опустошителните наводнения няма да сторят нищо на пригответените да срещнат Своя Спасител с мир. Другите, които отхвърлиха Нашия Изкупител, които го бичуваха и разпъваха на кръста, ще са сред онези, които ще бъдат възкресени, за да видят Неговото пришествие в небесните облаци сред свитата на ангелските множества - десетки хиляди до десетки хиляди и хиляди по хиляди...

Тази сцена ми бе представена до предела на човешките способности да я възприемат. След това видението се промени и пред очите ми се появиха сцени със съществуващи до днес неща.

(Ръкопис No 159 от 4.09.1903 г. - “Послания до водещите лекари”.)

5-ти септември

БИТКАТА В ИМЕТО НА БОЖИЯ ЗАКОН

Пс. 111:7,8

Сатана непрекъснато действа, за да подбужда адските сили на своето бунтовно войнство срещу праведните. Той изпълва подвластните му човешки представители с всичките атрибути на богопротивното си естество. Злите ангели, съюзени със зли човешки същества, ще полагат всякакви усилия да тормозят, преследват и унищожават. Но Господ Израилевият Бог няма да остави онези, които упоават на Него. Въпреки все по-закоравяващото се неверие и мнимото ходене в светлината, което е най-отявлена слепота и самозаблуда, от небесното светилище ще идва истинска виделина, която ще огрява Божия народ. Небесната истина ще победи. Заповедите на Декалога ще бъдат потъпквани по същия начин, както някога бяха потъпкани от Сатана на небето. Ако Бог не излее преобразяващата сила на благодатта върху душата, човек не би направил опит да се противопостави на врага, а ще остане винаги под негова власт като един доброволен пленник. Враждата против сатана се влага в човешката душа от самия Бог. Небесният ни баща иска от нас да заемем ясна и твърда позиция. Правдата, с която Христос отхвърляше всяка мерзост в нашия свят, неопетнената чистота, изобличаваща покварата на онези, които мамеха хората посредством една привидна осветеност, възбуждаха само яростна омраза срещу Него.

Днес подобно отношение, изразено от страна на Христовия народ ще предизвика същата реакция. Всеки човек ще се нареди под едно от двете знамена. Избраните и верните ще застанат под опръсканото с кръв знаме на княз Емануил, а другите ще се подредят под знамената на сатана. Всички пожелали да следват Сатана, ще се съединят с него в преклонението си и почитането на фалшивата събота, с което ще отдадат слава на човека на греха, който се превъзнася над всичко; който се нарича Бог, и е намислил да промени времена и закони. Тези хора потъпкват законите на небесния Бог Йехова и измислят постановления, принуждаващи към насилствено поклонение във фалшивата събота, която е техният възвеличен идол. Но денят на избавлението на Божия народ не е далеч.

Бих искала всички с благодарност да оценят чудесната Божия намеса в полза на човека. За падналите ангели не е дадено умилоствивение, но за падналия човек е промислена свършена жертва, която спасява напълно всички, които чрез нея идват при Бога. Бог няма да отвърне лице от нито един каещ се грешник. **“Защото, наистина, Той не помогна на ангелите, но помогна на Авраамовото потомство”** (Евр. 2:16).

(Писмо No 30 от 5.09.1892 г. - до Стивън Хаскел.)

6-ти септември

ДА ВНИКНЕМ В СЪЩИНАТА НА ВЕЛИКДЕНСКИТЕ СЪБИТИЯ

Мат. 28:11

Ангелите Господни притежават изключителна сила. Само един ангел се появи пред римската стража, изпратена да пази гробницата с тялото на Христа, и всички войници се разтрепераха от страх, ставайки безсилни като мъртъвци. Тази картина завинаги остана запечатана в умовете на войниците. Могъщ небесен ангел слезе от небето и застана на входа на гробницата, след като хвана запечатания камък и го отмени с лекота, като че ли това беше някакво камъче от пътя. После небесният пратеник извика с глас, от който земята потрепера: “Исусе, Божий Сине, Твоят Отец Те вика”. В следващия момент Онзи, Който се бе облякъл със силата да побеждава смъртта и гроба, излезе вън и прогласи от разтворената гробница на Йосиф: “Аз съм възкресението и животът.”

Римските войници побързаха да отидат и доложат на свещениците. С разтреперани от страх сърца те описаха всичко, което бяха видели. Лицата на свещениците станаха като на смъртници. Каяфа се помъчи да каже нещо. Устните му се движеха, но от устата му не излизаше никакъв звук. Войниците тъкмо се канеха да си излязат, когато един глас ги възпря. Първосвещеникът бе успял да възвърне способността си да говори: “Чакайте, чакайте! - каза той - На никого не казвайте, какво сте видели...”

На войниците бе казано да предадат едно лъжливо описание на случилото се. **“Кажете така - подучиха ги свещениците, - учениците Му дошли през нощта и Го откраднали, докато сме спали”** (Мат. 28:13). Войниците продадоха честността си за пари. Те бяха дошли при свещениците с една изумителна новина за цялата

истина, а сега си отиваха, разменили товара на истината срещу тежината на златото и с лъжливото обяснение, което свещениците поискаха от тях да разпространяват.

Тази лъжа се разпространяваше наблизко и далеч, но за Христовото възкресение имаше и такива свидетели, които свещениците не можаха да смълчат. Някои от мъртвите, които бяха възкръснали с Христа, се явиха на мнозина и обявиха, че Той е възкръснал и победил смъртта. Самият Христос остана с учениците още четиридесет дни след възкресението Си, а преди Неговото възнесение Божият Син им даде заповедта да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието на “всяка твар”.

В този век на сатанински чудеса, всичко, което може да се възприеме от човека, ще бъде казано и направено с едничката цел да бъдат заблудени, ако е възможно, и избраните. Затова нека вярващите да не говорят нищо, което би възвеличило силата на Сатана. Господ ще постави знака на Своето благоволение върху Неговия пазещ заповедите народ, ако всеки от този народ приеме да бъде оформен и преобразен от Светия Дух, за да израстне в най-святая вяра и пълно послушание на Неговото слово.

(Писмо No 195 от 6.09.1903 г.- до Уилям Кларънс Вайт.)

7-ми септември

СВИДЕТЕЛСТВАНЕ ПРЕД ДРУГИТЕ

Исая 58:7,8

Живеем в последните дни на земната история и вече е крайно време да разберем какво трябва да направим, за да бъдем спасени. Господ ще постъпва с разбиране и разум спрямо всички, които разумно и мъдро работят за Него. Мои братя и сестри. Пред вас стои задача, която е много по-важна и голяма от това да идвате всяка събота на църква и да слушате проповядването на Божието слово. Вие трябва да извършите вашия дял от работата за приятелите и ближните си. Бог иска от вас да ги посетите и да се стремите да подбудите в тях интерес към истината, която сега държите. **Не сте Христови съработници, ако пренебрегнете работата за помагане на другите да приемат вечните и непреходни истини на небесното царство.**

Нашите проповедници не бива да бъдат насърчавани да обикалят единствено църквата и нейните членове и да повтарят седмица след седмица едни и същи неща. Ние сме притежатели на истина, която е скъпоценна и спасителна. Божието слово трябва да се засее в много сърца; хлябът на живота е даден, за да се споделя с гладуващите души... **Каква благословена работа е дадена в заръката да възвизим нашия Спасител пред света!**

Когато съдът приключи и се вземат решения за вечността, ще се види, че душите, отдали се изцяло в служба на Бога са тези, които са били намерени за праведни според небесните принципи. Някои от тях може да не са напускали домовете си, за да отидат в далечни мисионски полета, но те са били истински мисионери за кръга на своите приятели и съседи. Сърцата им са били изпълнени с Божията любов и те с нетърпение са споделяли вярата си, за да спечелят скъпи души за Христа. За тях работата в Господа е била много по-скъпа от златото, среброто и другите ценени от света неща. Когато те са работили с простосърдечие за проповядването на

Словото на истината, Святият Дух е действал, за да попадат скъпите думи на вечен живот в сърцата на слушателите.

Мои братя и сестри, нека изучаваме простотата и съвършенството, намиращи се в словото Божие. **Нека помислим какво можем да направим за напредъка на Христовото дело на земята.** Нашият Спасител пребивава през земния Си живот като човек на скърби и навикнал на печал. Имало е мнозина, които са се противели на това дело, ще има хора, които ще се противят и на вас. **Но вашата работа е да проповядвате Христа, и то разпнат; а когато правите това, Божието спасение ще се разкрие в обръщането на души...**

Нека светлината свети там, където сте. Хванете се здраво за силата на Христа и научете се да побеждавате чрез заслугите на Неговата кръв и думите на вашето свидетелство.

(*Ръкопис No 93 от 7.09.1909 г. - "Приветствие до църквата в Солт Лейк Сити".*)

8-ми септември

ОБЕЩАНАТА ПОМОЩ ЗА НАШАТА БОРБА

Исаия 43:1

Всяко препятствие пред спасението на Божия народ трябва да се премахва, като отваряме Словото и представяме ясното **“Така казва Господ”**. Истинската виделина трябва да свети, защото тъмнина покрива земята, а човешките души тънат в мрак. Истината на живия Бог трябва да се различава ярко от заблудите на греха. Прогласявайте добрата вест: Ние имаме Спасител, Който е отдал живота Си, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот!

Пред развитието на Божието дело винаги ще има препятствия, но вие не се бойте. Нашият верен на завета Бог е съчетал Своето всемогъщество с нежността и любовта на грижовния пастир. Неговата сила е абсолютна, тя е залог за сигурното изпълнение на обещанията Му. Бог може да премахне всяка пречка, която спира напредъка на Неговото дело...

Църквата Христова е Божият представител за прогласяването на истината; тя е упълномощена от Него да извърши една особена работа, и ако е предана на Бога, послушна на заповедите Му, в нея ще обитава съвършенството на божествената сила. Ако църквата почита Господ Израилевия Бог, тогава няма да има сила, която може да ѝ противостои. Ако е вярна на своето обещание, тогава силите на врага ще бъдат безсилни да я победят, така както пльавата е безсилна да се съпротивлява на силата на вятъра.

Ако църквата се облече с Христовата дреха на правда и се откъсне от всяко съобразяване със света, тогава за нея ще изгрее зората на ярък и светъл ден. **Днес членовете на църквата трябва да изповядат заблудите си и да се сплотят. Мои братя и сестри, не позволявайте между вас и Бога да застават пречки, които да ви разделят от небето и един от друг.** Не говорете за разликата в мненията, а се свързвайте в единството на любовта и истината чрез Христа. **Пристъпете към**

Бога и поискайте помощ от Него в борбата си срещу греха и зло, заради скъпата кръв на Спасителя. Уверявам ви, че молбите ви няма да бъдат напразни.

Когато се приближаваме към Бога със съкрушено сърце и с пълно упование във вярата, врагът, който непрекъснато иска да ви унищожи, ще бъде победен.

Обърнете се към Господа, вие, затворници на надеждата, потърсете сила от Него - живото Величие на небето. Изявете непоколебима, смирена вяра в Неговата сила и желание да спасява. От Христа извира живият поток на спасението. Той е изворът на живота и източник на всяка сила.

(Писмо No 109 от 8.09.1903 г.- “До моите братя на отговорни длъжности в Божието дело”.)

9-ти септември

НАСЪРЧЕНИЕ В ГОСПОДА

2 Тим. 1:7

Облечете Божието всеоръжие... Скоро ще срещнем силен отпор и противодействие. Онези, които не насърчават у себе си вяра и надежда, ще проявят неверие. Когато не знаете по кой път да поемете, оставете всичко в ръцете на Бога. Поощрявайте в сърцата си растежа на вярата, която действа чрез любовта и очиства душата...

Драги брат Олсен, Господ е определил твоя дял в делото, но където и да се намира полето на тази работа, ти не позволявай тя да се върши с недостатъчно посвещение. Стреми се от все сърце да прославяш Бога, Който даде Единородния Си Син, за да те спаси. Когато поучаваш в Неговото слово, назидавай градивно и дай място на преобразяващата Божия любов в сърцето си, и на животворния Свят Дух в ума си...

Бъди мъжествен в Господа... Сега е часът, когато трябва да се молим и да вярваме, да вършим с искрена посветеност работата пред църквата, защото това са средствата на небесното просвещение и посредничеството на Святия Дух. Делото на Божия Дух е вярно и истинно в живота ти. Христос - Великият Лекар, ни дава единствената мъдрост, която може да приложи вечното лекарство.

Получих наставления от Святия Дух да кажа: *“Всички, които вярват в истината, трябва да бъдат Христови вестители.”* Като ученици те трябва непрекъснато да се учат от Христа как да издигат мислите си, да разширяват кръгозора на своите очаквания и да имат най-възвишени представи за превъзходното Му величие и благодат, за да може дарът на Святия Дух да замести липсата на Неговото лично присъствие. Точно това поучение се стремеше да даде Исус на Своите ученици. Нека бъдем усърдни и да постоянстваме в молитва и в търсене на Господа. *“Защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира”*. Възложено ми е да умолявам всеки учител на благовестието за необходимостта от умножаване и разширяване на разбирането за онова, което ще бъде Христос за тях, когато носят дадените от Него отговорности. Способностите нарастват по един чуден начин под въздействието на силата на Святия Дух...

Ще потърсиш ли Господа от все сърце? Моли се, моли се като най-смирен търсач на истината! Не използвай своето умение и способност да работиш, за

да доказваш, че другите са лоши, а им говори с нежно сърце да изследват и питат себе си, да се молят за това, Господ да очисти храмовете на душите им. Нека всеки изповяда личните си грехове, тогава може да се приближи до благодатта с пълната увереност на вярата.

(Писмо No 296 от 9.09.1906 г. - до брат О. Олсен ,по това време секретар на отдела за международни връзки към Генералната Конференция.)

10-ти септември

ЖИВОТ ОТ НЕПРЕСТАНИ ПОБЕДИ

2 Петр.1:11

Господ няма да приеме работата на отделния човек, ако тя не се върши с любов, доброта и нежност. Той не ни е поставил като управници, които трябва да господаруват над Неговото наследство. Нека другите хора бъдат трогнати от Христа - така, както ние желаем да бъдем трогнати от Неговата любов.

Всяка нощ ми се дава видение на малки групи, които се молят на Бога. Той им посочва някой идол, който те продължават да таят в себе си. Едни се отказват от идола, други не искат. От лицата на тези, които се отказват от идолите си, свети небесната светлина. След това Бог им показва други идоли. Отново една част от хората се отказват от тях, но светлината на небето огрява тези, които заради Христа са оставили всичко.

Ние желаем да получим от Бога всичко, което е приготвил за нас в това време на толкова бързо нарастващо нечестие. Приемаме ли наистина урока, че трябва да растем толкова повече в правда, колкото повече се увеличава нечестият? Разбираме ли, че трябва да растем в благодатта и познанието за нашия Господ и Спасител; че трябва да живеем според плана на християнското израстване?

“... Прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие, и на братолюбието си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и избилстват, те ви правят да не сте безделни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос. Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. Понеже така ще ви се даде голям достъп до вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос” (2 Петр. 1:5-11).

В тези стихове ни е показана нашата застраховка за вечен живот. Затова нека да се заемем и направим всичко, за да живеем според този план на нарастващите добродетели, а Бог ще съдейства и работи в нас, за да ги преумножи. Той ще умножи в нас благодат и мир. Нека винаги гледаме към Голготския кръст, за да виждаме жертвата, която Христос направи за нас, за да ни осигури вечния живот. *“Защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. Понеже така ще ви се даде голям достъп до вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос”* (Стихове 10 и 11).

(Ръкопис No 73 от 10.09.1906 г. - "Работата в Маунтин Вю".)

11-ти септември

ГЛЕДАЙТЕ НЕПРЕСТАННО КЪМ НЕБЕТО

Евр. 12:1

Божните посланици трябва да бъдат пример за невярващия свят и за Божието стадо в думи, дух и характер. Те трябва да бъдат едно сърце. Христос се помоли на Отца Си учениците Му да бъдат точно това, а те от своя страна трябва да отговорят на молитвата, като вършат Божията воля да се обичат един друг и да си отдават почит, без да търсят недостатъци или други неща, за които не могат да простят.

Ако гледат на Исус - Начинателя и Усъвършителя на тяхната вяра, те няма да считат собствената си личност за нещо изключително и важно, а ще очакват и внимателно ще слушат гласа на Предводителя на тяхното спасение, без да питат като Петър: "*Господи, а на този какво ще стане?*" - Христос отговори на Петър - ... *тебе що ти е? Ти върви след Мене*" (Йоан 21:21,22). Никога не трябва да откъсваме поглед от Исуса...

Бог е дал работа на всеки човек. Когато Той възложи на служителя Си някаква особена работа, би било много жалко, ако този служител се натовари с още много бремена, които Бог не му е дал, и вместо да се радва на привилегията си, да започне да недоволства и се оплаква.

Кой език е способен да изкаже и кое перо може да опише силата на нравствените резултати от гледането с предани и вярващи сърца на Исус, нашия Помощник? "*А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен*" (2 Кор. 3:18). Каква велика победа! Гледайки на свършения образец ние можем да се променим. Размислете само: виждаме и улавяме блестящите лъчи, идващи от Христовото лице. Приемаме толкова светлина, колкото можем да понесем. Затова нека не само спрем да спорим за различните обстоятелства, но и да гледаме непрестанно на Исус. Така, чрез преобразяващата сила на Святия Дух, ние се уподобяваме до пълно сливане с благословения образ, Който гледаме.

Не роптайте и не търсете слабости. Като гледаме в Божествения образец, лицето на Христа се отпечатва върху душата и се отразява обратно в духа, думите и истинското служене на нашите ближни. Христовата радост е в сърцата ни и тази радост е пълна. Това е истинската религия. Нека да направим всичко, за да я придобием, да станем вежливи и благи, да имаме любов в душите си - онази любов, която извира непринудено и намира израз в добродетелност, любов; която е светлина за света и прави нашата радост пълна.

(Ръкопис No 26 от 11.09.1889 г. "Апел към единство и хармония".)

12-ти септември

СЕБЕЛЮБИЕТО ТРЯБВА ДА УМРЕ

2 Сол. 2:10

Истините в Божието слово притежават осветяваща, способна да преобразява сила. Ако се приемат в сърцето и се приложат на дело, те ще се превърнат в наслаждение от живот в живот...

Необходимо е да се извърши определена работа за онези, които не чувстват особена нужда от помощ. Именно защото не осъзнават окаяното си състояние, те не могат и да се реформират. Такива хора носят в себе си плесента на разваления характер. Тези души никога няма да видят небето, освен ако не изпитат новородението. Ако не отхвърлят злото от живота си, те не ще бъдат допуснати да влязат в присъствието на святите ангели. Бог никога няма да позволи в небесните дворове да влезе онова, което вреди и унищожава.

Сатана ни тормози от всички страни. Той непрекъснато се стреми да опорочи и развали вярата на всеки свързан с Божието дело. Но нашата скъпоценна вяра не бива да бъде омърсена и покварена от непокаяни човеци, които сатана може да използва за отравяне на умове и мамене на души. **Трябва да се молим повече, а да говорим по-малко.** Нека се учим от Христа и да станем като Него кротки и смирени по сърце.

Трябва да разберем, че е крайно необходимо себелюбието в нас да умре. Разпъването на личното “аз” ще постави душата в близост до Бога. **Умолявам всички, които изповядват, че са християни, да умъртвят в себе си личните интереси, за да се възродят в нов живот чрез силата на Святия Дух.** Сатана работи с цялата измама на нечестието, намиращо се в онези, които погиват. Всеки ден се нуждаем от преобразяващата Божия сила, иначе не бихме могли да вървим след Христа. Когато умът бива просветен по отношение на чистота и осветение, и сърцето отговори на призивите на Святия Дух, в резултат на това ще преживяваме едно всекидневно обръщане в Бога.

В деня на последния съд две класи от хора ще застанат пред Съдията на цялата земя. На всички неуспели да вървят по Христовия път ще бъде казано: “... **Махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие**” (Мат.7:23). Другите, които са пренесли в личния си живот чистите и непокварени истини на словото Божие, ще чуят благословието: “**Хубаво, добри и верни слуго!... влез в радостта на господаря си**” (Мат.25:21). **Никога няма да влезем в Божия град, докато не се научим как да умрем за себелюбието си и докато в нас не заживее душата и духът на Христа.**

(Ръкопис No 69 от 12.09.1909 г. - “Помощниците в нашите санаториуми”.)

13-ти септември

ИЗБЯГВАЙТЕ СПОРОВЕТЕ И ОСТРИТЕ НАПАДКИ

Тит 3:9

Святият Дух не работи с хора, които са рязки и критични. Подобно отношение се подхранва от всички, обичащи да спорят в събранията; някои от тях са развили навика в себе си да настръхват готови за бой при всеки удобен случай. От това Бог само се обезславя. Въздържайте изблика на остри думи; не се учете на сатанински методи на воюване. Святият Дух не е вдъхновител на неодобрителните думи. Предстои ни времето на скръбта, и всяка честна душа, която не е имала до този момент светлината на истината, тогава ще застане на страната на Христа. **Тези, които вярват в истината, трябва да преживяват всеки ден опитността на новоспечелени за вярата. Тогава ще станат съдове за почтена употреба.**

Не отвърщайте със същите думи на вашите опоненти, нито влизайте в противоречие с тях, защото нямате работа само с хора, но със сатана и неговите ангели. Христос не изрече нито едно обвинение срещу Сатана, когато водеше бой с него за тялото на Моисей. Щом Спасителят на света, Който познаваше коварните и хитри уловки на Сатана, не дръзна да го обвини, а със смирена святост каза: **“Господ да те смърти, Сатано”**, не е ли тогава още по-наложително и мъдро за Неговите последователи да следват примера на Своя Учител? Нима ограничените човешки същества ще поемат по път, който Христос избягваше, защото в противен случай би дал на Сатана случай да изопачава, изкривява и фалшифицира истината?

В сегашния период от световната история ние имаме твърде много работа, за да си позволим воюване на още един фронт с нашето слабо естество срещу свръхестествената сила на сатанинските представители. Трябва да отхвърлим от себе си личното “аз”, независимо от силните изкушения да се възползуваме от думи и действия. Трябва да владеем душите си с търпение. Братя, открито покажете, че сте изцяло на страната на Господа. Нека силата на святото Божие слово да разкрива престъплението и греха, и да изявява осветяващата сила на истината върху човешките сърца. Не бива да се допуска никакъв дух на високомерие, защото това ще опорочи Божието дело. Във всеки миг от живота си имаме дълбокото основание да благодарим на Бога за привилегиата, която ни е дал се свържем с Него. Нужно е всеки ден да се приближаваме до Бога със съкрушено сърце и душа, тогава Господ ни дава обещанията за голямото добро, което е приготвил за всеки, който пристъпва към Него със смирено сърце:

“Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чисто име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените, и да съживявам сърцето на съкрушилите се” (Исая 57:15).

Нека тези, които мразят Божия закон, да кълнат и изричат анатемите си срещу всички имащи нравствената сила да приемат и живеят истината. **Господ е наша сила!**

(Писмо No 21 от 13.09.1895 г. - до брат, евангелист от Австралия.)

14-ти септември

ЕДИНСТВОТО, КОЕТО ХРИСТОС ЖЕЛАЕ

Ефес. 4:11-13

Чрез нашето единство ние трябва да дадем силно, неоспоримо доказателство, че Христос дойде на този свят, за да спасява грешници. Сатана се стреми с цялата си изобретателност да попречи на човешките същества да носят това доказателство. Неговото желание е хората да развият в себе си една неосветена личност, така че впоследствие да е невъзможно да се обичат взаимно. Твърде често наричащите себе си християни се поддават на внушенията му, и тогава най-малките дреболии стават причина за големи различия. Хора, изповядващи и показващи благочестие, издигат високи разделителни стени между своите съработници, защото не всички мислят по точно определен, еднакъв начин, и не следват еднакви пътища. Христос се помоли за единството на учениците Си. Неговата воля е последователите Му да работят заедно в християнско единство...

Нека да се отзовем на Христовата покана: **“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бreme е леко”** (Мат. 11:28-30). За да отговорим на поканата, ние трябва да се откажем от всяко самомнение и чувство на превъзходство и да се преклоним смирено пред Божията воля.

“И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; Аз в тях, и Ти в Мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил...” (Йоан 17:22,23).

Каква чудна промяна би настъпила в нашия свят, ако всички хора с готовност послушат думите на Христа! Божият Син е свързал в едно Своите интереси с тези на човешкия род, за да могат хората да получават от Него сила и да изпълняват волята Му. Всички, които чрез Христовата благодат стават участници на Неговото божествено естество, приемат богатите благословения, обещани в небесния съвет към онези, които вярват в Исус като в техен личен Спасител...

Сърцата ни трябва да бъдат изпълнени с Христовата любов, ако искаме да дадем плодове, които да прославят нашия Бог. Трябва да се поучим от Него, от смирението и кротостта Му. Тогава няма да желаем да се себевъзвеличаваме... Когато хората видят по-ясно пълнотата на Христовата жертва, те ще могат по-лесно да разберат какво означава единството в Него и чрез Него.

(Писмо No 205 от 14. 09.1903 г. - “До моите скъпи братя и сестри в Австралия”.)

15-ти септември

ВЕЛИЧАВАТА ТЪРЖЕСТВЕННОСТ НА ПОСЛЕДНИЯ СЪД

Мат. 25:45,46

Каква работа ни предстои само! Кой може да обхване това с ума си? Христос иска от всички да разберат, че краят на този свят е наближил и тържествените сцени на последния съд предстоят съвсем скоро. В онзи велик ден всички, чиито характеристики могат да бъдат оправдани от Съдията на цялата земя, ще застанат пред света, увенчани с почит и голяма слава. На тази земя те са изявявали светлината и славата на Бога, и сега Той им дава наградата според делата им.

В онзи ден целият свят ще получи присъда. Ще бъде задаван единствения въпрос: “Прилежно ли изучава Божието слово, за да узнаеш Неговата воля и да станеш способен да разбереш разликата между грях и правда?” Тъжна ще бъде участта на онези, които не искат да отидат при Христа, за да бъдат очистени от цялата неправда. Тогава грешниците ще видят Божия характер такъв, какъвто е. Те също така ще видят противността на греховете, които са отблъсквали душите от Христа и са ги поставяли под знамената на бунта, за да воюват срещу Този, Който даде живота Си за тях.

Поради това, че Христос бе едно с Отца и равен на Него, Той можеше да направи умилоствие за престъплението и да спаси човека, но не в неговите грехове, а от греховете му. Всички, които са презирали Христовата благодат, ще разберат какво са загубили с презрителното си отношение към имащия небесното величие, Който смири Себе Си, за да застане начело на човешкия род. Тогава ще чуят осъдителните думи: “Идете си от Мене! С вашия пример вие накарахте мнозина да грешат. Вие отклонихте толкова много души от послушанието към заповедите, в което те биха намерили вечен живот.”

Съвсем различни ще са думите, отправени към Божиите верни: **“Елате вие, благословени от Отца Ми - казва Исус, - и наследете царството, приготвено за вас от началото на света.”** Тогава от множествата на изкупените се чува гласът на победния им хор: **“О, смърт къде ти е жилото? О, смърт где ти е победата?”** О, ако нашите умове можеха да проумеят величието на тази тема и чудната важност на случая!...

“Всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре. Ако някой опази словото Ми, Той няма да види смърт”. Божиите избрани може да срещнат смъртта и да бъдат поразени от нея на поста си, но тогава те само ще заспят в почивка, от която ще станат, събудени от Исус, за да споделят с Него вечната слава.

(Писмо No 363 от 15. 09.1904 г. -до сина й Дж.Едисън Вайт.)

16-ти септември

НА ВСЕКИ Е ДАДЕНА ОПРЕДЕЛЕНА РАБОТА

Мат.25:14

Мнозина не виждат място за проявление на определени дарби, просто защото тези дарби им липсват, но нека всеки има за себе си онова мнение, което Бог би

имал за него. Нека всеки помни, че дадените му способности са средство, чрез което Небесният Отец го изпитва, за да види дали поверените таланти ще бъдат употребени за прослава на Бога и за доброто на неговия брат и неговия ближен.

Святостта, която означава пълна отдаденост на Бога е изцяло приемлива за Него. Павел може да засади, Аполос да полее, но Бог е Който прави да расте. **“Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот”** (Гал.6:8).

Невидими сили непрестанно работят в материалния свят, за да произведат съществени резултати, но жътвата зависи от това, което е било засято. След като човек с вяра подготви земята и засее семето, Бог трябва постоянно да работи, за да накара посятото да покълне.

Същото е в духовните неща. Словото на живия Бог е семето, Христос е сеячът и ако Той не обработва постоянно почвата на сърцето, няма да има жътва. **“Защото сме съработници на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание”** (1 Кор. 3:9). Бог даде Своя Син да умре, праведния за неправедните, за да има една славна жътва от души. Човешкото сърце е нивата, в която трябва да се съхранява Христовата правда. Затова нека никой не се уповава на плътска десница, а на Бога. Нека всеки свидетелства, че има вяра, че не е духовно джудже, а расте под жителната роса и дъжда на Христовата благодат, че Неговият праведен живот не е резултат на човешко творение, а това е праведността на Христа, отгледана в сърцето от Божията милост...

Някои вести идват от Господа със силата на чук, за да разрушат делата на Сатана и да обърнат хората към нашия жив небесен Баща. Но тази решителна защита на истината е съпътствана от Христовата утеха, която настъпва тогава, когато покаянието разкрие истинската същност на греха. Докато някои са призвани да воюват отчаяно със злото, една друга вест трябва да се разнесе до онези, които понасяйки неправда са преодолели изкушението да таят в себе си чувството за несправедливост.

Други имат дадената им от Бога дарба да действат като организатори. Трети заемат мястото си в скромност и уединеност, защото чувстват, че са нищожни и неизвестни, като само малцина признават извършеното от тях без да има кой да ги жали за грешките им или да ги похвали за победите им. Но Господ използва всички елементи. Никой човек не може да бъде навсякъде, а Божието велико дело трябва да напредва.

(Ръкопис No

17-ти септември

ГРАДОВЕТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПРЕДУПРЕДЕНИ

Откр. 14:8

Всички ние, като народ и всеки поотделно, имаме да вършим една тържествена и сериозна работа. Нужно е ежедневно да постигаме подготвяне на ума и сърцето, за да можем да отговорим на предназначението, което Бог е предвидил за нас. Опасностите на последното време са надвиснали над всички ни, но точно в този час всеки за себе си ще определи каква ще бъде съдбата му за вечността. **Всеки от нас**

трябва да оформи такъв характер, който да може да издържи изпита на съда и да дава пример в своята църква за верност и посветеност.

Проповядването на Божието слово е предназначено да подготви един народ, който да издържи във времената на изкушения, в които живеем днес; затова църковните членове трябва да сътрудничат на делото, като разкриват в живота си принципите на истината по такъв начин, че да няма изречена дума или извършено дело за неща, които да подвеждат в лъжливи пътеки или да създават условия за неща, противни на Божията воля.

Показано ми бе каква страшна опасност се крие в последните времена на зло и изкушения. Нашият единствено надежден пътеводител и светлина за това време е Божието слово. Трябва да приемем словото като наш Съветник и с преданост да следваме наставленията му; в противен случай ще се окажем управлявани от привичките на характерите си, а личният ни живот ще говори за себелюбиви дела, които ще се окажат препятствия, а не благословения за нашите ближни...

Дълг на водачите и учителите на Божия народ е да наставляват църковните членове как да работят в мисионското дело и след това да започнат всеобхватната работа за прогласяване на вестта, която трябва да пробуди всеки непредупреден до сега град, преди да настъпи кризата, когато поради действието на сатанинските сили отворените в момента врати на благовестието ще бъдат затворени...

Праведните съдби идват и няма да се забавят, те ще се стоварят с цялата си тежест върху земята. **Престанете да повтаряте едни и същи истини пред едни и същи хора в едни и същи църкви. Излезте и проповядвайте, защото градовете са потънали в невежество и грях, изоставени и непредупредени за идващия Божий съд. Много скоро пътят за проповядване в градовете ще бъде преграден и големите населени места ще останат затворени за евангелската вест. Събудете църковните членове, за да се обединят за вършенето на конкретна и себеотрицателна работа...**

Светът се готви за приключването на третата ангелска вест. **Сега истината трябва да се прогласява с непозната преди това сила. Вестта за истината, която сега държите, трябва да се проповядва навсякъде.**

(Ръкопис No 61 от 17.09.1909 г.- "Наставления".)

18-ти септември

РАБОТЕЩИЯТ ЧЛЕН НА ЦЪРКВАТА

Йоан 14:23

Дълг на най-сериозна отговорност е да представяме пред света характера на Христа. Който прави това, независимо къде се намира, е като сеяч, който сеете семето на вечния живот. Отстранете от себе си и никога не вършете това, което виждате, че други вършат и с него нанасят срам и укор на християнския живот. Никога не оскърбявайте сърцето на Исус, Който се натовари с вашите грехове и понесе скърбите ви. Служете на Бога с кротко и смирено сърце.

Господ ви обича и ако ходите в пътищата Му, ще бъдете в сигурност и безопасност. Много важно е всяка душа, призоваваща името Христово да оправи пътеките пред нозете си. Защо? За да не се отклонят неспособните да ходят. Какво

страшно и ужасно нещо е да дадеш на някоя душа лош пример и да я подведеш в криви пътища чрез начина на живот, който ти сам следваш! Много скоро всички ще застанем пред Христовото съдилище - не за да се решат нашите лични дела, защото те вече са били решени преди това. Съдилището се открива, книгите се отварят, и тогава се вижда, че всеки получава това, което е вършил - било то добро или зло. Затова, събирайте в живота си всички възможни добри дела...

Исус е богат на благодат. Непрестанно черпете от Него, за да имате изобилие, което Той щедро ви предоставя. Демонът на нечестието е разделил света като географска карта и твърдо е решил да бъде негов владетел. Множество са тези, които служат в неговата армия. Те са прикрити, коварни и настойчиви. Отхвърлят всякакво божествено влияние и са готови на всичко, само за да постигнат гибелта дори на една душа. Сатанинските представители са усърдни и притежават учудващи умения и такт. Те напират срещу всяка проява на Духа и воюват против всяко място, където се издига знамето на истината.

Какво ще направят Божиите съработници? Къде се крие тяхната работоспособност и резултатност? **Тези, които са Божии съработници, ще работят в редиците на Христовото войнство. Изпълнени с Христовия Дух, те ще се въздигнат до истинското си достойнство и отговорност.** Църквата не трябва да скръства ръце в привидната си сигурност и да казва: **“Богат съм забогатях и нямам нужда от нищо.”** Последователите на Христа не бива да уповават на миналия си опит и да престанат да се усъвършенстват. Ако постъпи така, църквата ще бъде победена и унищожена. Тогава на какво да се опре? Изцяло и напълно на Бога!

(Писмо No 89 от 18.09.1894 г.- до Едсън и Ема Вайт.)

19-ти септември

ИМАЙТЕ ВЯРА В БОГА

Пс.118:6

Скъпи братко, знам, че често си подлаган на изкушения и изпит. Знам също, че Господ няма да те остави да се бориш сам с тези изкушения. Само вярвай в Исуса, който е твой Помощник във време на беди и страдания. Днес ми се иска да те помоля да обърнеш погледа си нагоре, да погледнеш през мъглата и облаците към Слънцето на Правдата. Не трябва да даваш място на депресията, защото подтиснатостта на обезсърчението изсушава твоите жизнени сили. Трябва да си бодър в духа, дори когато си разочарован от хората. Исус те разбира, Исус е верен; Той е твой Спасител. Изпитанията и страданията са временни, а след това настъпва вечността на славата.

Сега ти пиша като на мой роден син. Ти си поставен на мястото, където Бог иска да работиш за Него. Уверявам те, скъпи братко, че в това божествено назначение няма никаква грешка. Знам какво говоря. Бъди предан на Бога и тогава ще извършиш работата, която Той ти е възложил да извършиш с правота и вяроност. Господ живее и царува!

Ние имаме един жив, възкресен Спасител и Той те обича и мисли за теб. Исус никога не е изрекъл лъжа, Той никога не те е измамил. Той ще бъде твой Водач и Избавител в най-тежките обстоятелства на живота ти. Христос ще бъде винаги от

дясната ти страна. Във всеки миг ние сме обгърнати от силата на Неговото всепристъпие и нашата опитност е като тази на израилтяните, които се намираха в средата на разделеното заради тях море.

Най-мъдрата и правилна философия на живота и вярата е да постигнем най-близки лични отношения с Бога. Бог ти дава поучителен опит и ако ти не скърбиш толкова много и не си тъй прекалено чувствителен, тогава ще имаш и физическа сила. Знай, че скръбта, недоволството и неистинността са равнозначни на смърт за тебе. Предай с пълна вяра случая си в ръцете на Бога. Истината ще тържествува, а заедно с нея ще тържествуваш и ти.

Дръж се здраво за Исус. Гледай към почивката на небето и дома на блажените. Нека душата ти винаги живее в Христовата любов, независимо от обстоятелствата, тогава ще израстеш духовно силен. Исус е твоят любящ Приятел. Той ще вземе ръката ти и ще те преведе през всяка трудност и изпитание. В основата на всяко правилно поведение и истински характер лежи признателното, пълно с доверие ежедневно признаване на Бога. Никога не губи упованието си в Бога. Ще сториш много по-малък грях и ще постъпиш не така неразумно, ако забравиш всеки свой приятел от човешкия род, а Бог не забравиш никога! Знаем, че обичаш Бога и че се стремиш да Му служиш с пълна искреност и верност, затова за тебе няма да има нищо страшно и срамно да бъдеш известен като служител на Всевишния Бог. Господ да благослови твоя живот е молитвата ми за теб. Подпис: Е. Вайт.

(Писмо No 22 от 19.09.1886 г. - до брат д-р Дж.Гибс, лекар в селския санаториум Сейнт Хелена, щат Калифорния.)

20-ти септември

ИЗВЕСТИЕ ЗА ЦЕЛИЯ СВЯТ

Откр. 1:19

Всяка подробност от вестта на третия ангел трябва да се прогласи по всички краища и кътчета на света. Това е огромна работа и нейната големина надминава представите на мнозина. Нашите мисионски предприятия и начинания трябва да бъдат обект на цялото ни внимание в днешното време. “Идете по целия свят и проповядвайте евангелието на всяка твар.” В тази работа всеки от нас трябва да изучава простотата на проповядването.

Това е вест на изпитване. Приета в сърцето, тя ще бъде като противоотрова срещу греховете и скърбите на света. Затова никакви условия по отношение на климат, бедност, невежество или предразсъдъци не ще бъдат препятствие за нейната резултатност, нито ще намалят пригодността ѝ спрямо нуждите на човешкия род.

Прогласяването на великата евангелска вест е работа, възложена на Христовите ученици. Някои от тях ще работят по един начин, други ще поемат друг дял от нея, в зависимост от личното им призвание и ръководството, дадени от Господа. Не всички работят в едно и също поприще на делото, но всички могат да се обединят в своите усилия. Словото на живия Бог трябва да се разнесе из целия свят. Благовестието трябва да се проповядва с голяма сила и да бъде белязано от практическото проявление на Божия Дух.

Нашите работници трябва да станат живи посредници за разкриване на Божията цел в даденото им призвание да вършат Неговата работа. Словото на славното благовестие трябва да се проповядва в неговата божествена достъпност и простота... Ние трябва да даваме нагледен пример за евангелските принципи чрез делата на любовта и милосърдието, като помагаме на невежите, на болните, гладните и безпомощните. Но нашата работа не бива да се ограничава само с помагане на отхвърлените от обществото... Нека църквите се очистят от егоизма и гордостта и да станат богати с опитност на единство в Господа, за да окуражат сърцата на изпадналите в съмнение и да връщат в пътя на светлината всички, потънали в мъглата на неверието.

Ние трябва да чуем последната предупредителна вест! Пророчествата от 12-та и 18-та глава на Откровение се изпълняват. В осемнадесетата глава е записан последния призив към църквите. Сега е часът, когато трябва да огласим този призив. В 19 глава е описано времето, когато звярът и лъжепророкът са хвърлени в огненото езеро. Змееят, който е истинският подстрекател на гигантския бунт против небесната власт, е вързан и хвърлен в бездната за хиляда години. След това идва възкресението на нечестивите и окончателното унищожение на сатана и всички нечестиви. Накрая настъпва триумфът на Христа и Неговото царуване на земята.

(Ръкопис No 75 от 20.09.1906 г. - "Предупреждение срещу прекаленото влагане на средствата в хранителни предприятия".)

21-ви септември

БОГ НА НАУКАТА И ОТКРОВЕНИЕТО

1Кор. 1:17

Всички, които четат и слушат обяснения за нещата, с които е пълно нашето време, не познават Бога истински. Те противоречат на Божието слово, като превъзнасят и боготворят природата, вместо да отдадат хвала и преклонение на Твореца. Ние може да виждаме чудността на Божиите творения в тяхната изумителна и сложна неповторимост, но те не представляват Бога.

... Физическият свят свидетелства за Бога и Исуса Христа като за великия Творец на всичко - ***“Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. В него бе животът и животът бе светлина на човешките”*** (Йоан 1:3,4). Псалмистът свидетелства: ***“Небесата разказват славата Божия, и просторът известява делото на ръцете Му. Ден на ден казва слово; и нощ на нощ изявява знание. Без говорене, без думи, без да се чуе гласът им”*** (Пс.19:1-3)...

Непросветеният езичник учи уроците си от природата и собствените си нужди, но, неудовлетворен от бездуховността на този мрак, той започва да търси светлина, да търси самия Бог в т.нар. “Велика начална първопричина”. Но контрастът между откровението на Бога, дадено в Битие, и представите на невярващите, е поразителен. Много от езическите философи са имали познание за Бога, но светлината на това познание постепенно е изчезвала от преклонението им пред творенията. Почитали са видимите резултати от делата на Божията ръка - слънцето, луната, звездите.

Днес много хора заявяват, че Христовите учения за небесния Бог Отец не намират потвърждение от нещата в естествения свят, че природата не е в съгласие с писанията на Стария и Новия завет. Тази предполагаема липса на съгласие между природата и науката не съществува. **Словото на небесния Бог не е в съгласие с човешкото знание, но то е в свършена хармония със създадената от самия Него наука.**

Живият Бог е достоен за нашето хваление и преклонение, като Създател на света и Творец на човека. Трябва да славим Бога, че когато ни е създавал в тайнството Си, очите Му са видяли нашето естество, и в Неговата книга са записани всички части на устройство ни, преди още да се е появил някой от нас (човеците). Той вдъхна в ноздрите ни жизнено дихание. Неговото вдъхновение ни даде разум и интелект.

(Ръкопис No 117 от 21.09.1898 г. - "Един личен Бог".)

22-ри септември

СТОЙТЕ ТВЪРДО В БОГА

Езек. 3:11

Отново и отново ми се напомня, че не бива да се опитвам да оправям объркването и противоречието на вярата, чувствата и неверието, изразявани навсякъде край нас. Не трябва да се отчайвам, а да говоря Господните думи със сила и власт, и да оставя на Него всички последствия. Казано ми е от Великия Лекар да проглася думите, които ми даде Господ, независимо дали те ще бъдат чути или забравени.

Казано ми бе, че не бива да се интересувам от последствията; че Господ Йехова, небесният Бог, ще ми даде свършен мир, ако аз се оставя в покоя на Неговата любов и върша работата, която ми е възложил...

Господ иска от нас да Му се доверим напълно. Аз продължавам да стоя на моя пост, без да знам колко скоро ще бъде призвана да сваля всеоръжието си. Искам от все сърце всяка моя дума, подтик и действие да бъдат такива, че да не се срамувам от тях в часа на съда. Мисля, че донякъде разбирам смисъла на времето, в което живеем. Нашето време - моето и твоето време, дадено ни, за да се дисциплинираме още тук на земята, е много кратко.

Никога не съм разбирала по-решително от сега помощта, която ми дава Господ за моето свидетелстване чрез писаното и изреченото слово. Затова ще остана на бойното поле, докато не ме освободи Господ. **Боя се за нашия народ, боя се, че любовта към света ограбва тяхната набожност и благочестие.** Опитвам се да ги събудя, за да видят опасността от примамките на врага, с които той иска да ги доведе в земята на смъртта. Стремя се да им покажа необходимостта от култивирането на вяра и любов във всяко време и при всякакви обстоятелства.

Само посредством силна вяра може да се поддържа жива и силна любов към Спасителя. Нашата вяра в Христа трябва да бъде чиста, силна, истинска вяра. Съществува и фалшива вяра, която води само до упование в себе си и до критикуване на останалите. Такова подобие на вяра угася всяка искра на Христоподобна любов в душата.

Бог призовава народа Си да се обедини. Но нашето единство ще бъде истинско, само когато се движим нагоре към върха на Голгота, когато ежедневно разпъваме на кръста себелюбието си. Всички усилия за постигане на единство, които не са основани на една облагородяваща, покоряваща Христова любов в сърцето, са обречени на неминуем неуспех.

В истинската религия има голяма сила. Чрез вяра и послушание на Божията воля ние ще станем дотолкова подобни на Христа, че хората ще виждат в нас участници на божественото естество, които непрекъснато напредват в познанието си за Христа.

(Писмо No 146 от 22.09.1902 г.- до брат и сестра С. Т. Белдън, племенник на Е.Вайт и самоиздържач се мисионер.)

23-ти септември

ИСУС СЛУША СЪКРУШЕНИТЕ ПО СЪРЦЕ

Мат.18:10

Когато завесата, закриваща Христовата слава от нашите очи, се дръпне настрана, Спасителят се явява в Своята небесна светая светих, но не в усамотение. безразличен и неотзивчив към нашите нужди, а заобиколен от хиляди по хиляди святи ангели, всеки от които е натоварен с изпълнението на конкретно поръчение за благословение на човешкия род.

Спасителят е в постоянна връзка с всяка част от Неговото огромно владение. Той приклонява ухо от небесния Си трон, за да чуе виковете на чадата Си. Любящото Му сърце е изпълнено с жал и състрадание към тях. Възложено ми е да кажа, че най-голямата скръб се причинява, когато убиват наскърбявани онези души, които Господ е определил да вършат определена работа, а други, неразбиращи Божията воля, искат да натрапят себе си и да покрият с облак от много думи ясните Божии съдби. Понякога ще са нужни месеци и години за поправяне на злото, сторено само в няколко минути говорене на необмислени думи.

О, ние не трябва да оскърбяваме Спасителя с нашата липса на любов един към друг... Веднъж учениците дойдоха при Исус с въпроса: **“Кой е по-голям в небесното царство? А Той повика едно дете, постави го сред тях, и рече: Истина ви казвам: ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство”** (Мат.18:1-3).

Участници сме във велико и сериозно дело, затова трябва да следваме Спасителя в непосредствена близост. Така Той ще ни довежда до все по-големи и по-големи откровения за истината. **“Ще видите повече от това** - казва Исус, - **само бъдете прилежни ученици.”** Христос отваря за проверка книгите, където е записано името на всеки ученик и тогава те виждат с удивление свидетелството за действия, които позорят Бога и за деяния, които Го прославят. Писменият доклад за всеки отделен ден показва действието на Провидението - стремежът на Господа Христа да направи хората кротки, смирени, любящи и изпълнени със съчувствие.

Исус чува всяка изречена с пренебрежение дума за Неговите чада. Той знае кога са достигнали почти до обезсърчение в работата си, защото пречеци хора, вмес-

то да гледат своята задача, започват да отнемат това, което е възложено на другите и да се впрягат в дела, които не са им поверени.

Ако можеха да се отворят очите на този, който таи и подхранва лоши мисли, той щеше да види как Спасителят застава до обидената от злословието душа и надвесва Своего любящо лице над оскърбения човек, когато той в отчаянието и объркването си коленичи и, плачейки, моли своя Господ за сила, мъдрост и закрила.

(Ръкопис No 94 от 23.09.1904 г. - "Грехът на злословието".)

24-ти септември

БОЖИЯТА ЦЪРКВА Е ХРАМ

1 Петр. 2:5

Еврейският храм бе построен от камъни, предварително издялани още в планинските кариери. Всеки камък имаше своето място в градежа и преди още да бъде докаран в Ерусалим, той биваше изглаждан и изпитван за здравина. Когато всички камъни бяха доставени на строежа, те се сглобяваха на място, без да се чуе звук от чук или брадва. Този градеж представлява Божият духовен храм, който е съставен от материал, събран от всеки народ, език, племе и люде от всички класи - бедни и богати, учени и неуки. Те не са мъртва материя, която трябва да се обработва с чук и длето. Те са живи камъни, добити от кариерата на света чрез истината, а Великият Главен Майстор, Господарят на храма, сега ги оформя и изглажда, като ги прави подходящи за предназначенията им места в духовния храм. Когато бъде завършен, този храм ще бъде съвършен във всичките си части и ще буди възхищението на ангели и хора, защото негов архитект и строител е Бог.

Нека никой не си мисли, че не се нуждае от удар на чука и острието на длетото. Няма човек или народ, които да са съвършени в навик и мисли. Трябва да се учим един от друг. Затова Бог иска различните народи да се смесят в един народ, да бъдат единни в мисли и цел. Тогава ще се види на дело единството, което е в Христа.

Аз почти се страхувах да дойда в тази страна (става дума за Швейцария), защото бях слушала толкова много за своенравието на различните европейски народи и за различния подход, който трябва да имаме към тях. Бог, обаче, е обещал Своята мъдрост на всички, които чувстват нужда от нея. Той може да доведе хората до мястото, откъдето да я получат. Нека Господ владее ума и да го оформя като грънчарска глина в ръцете Си, тогава различията няма да съществуват. Братя, гледайте на Исус, подражайте на Неговите действия и дух, тогава не ще имате проблеми в достигането на сърцата и умовете на тези различни класи. Ние нямаме пет или шест образеца, с които да се съобразяваме. Имаме само един съвършен образец - Исуса Христа. Ако братята от Италия, Франция и Германия се стремят да бъдат като Него, те ще стъпят здраво върху еднаквата основа на истината, върху същия Дух, който обитава във всички - Христос в тях, надеждата на славата. Предупреждавам ви братя и сестри - не издигайте разделителна стена между раз-

личните народи, напротив, стремете се да я разрушавате там, където тя съществува. Всички трябва да се стремим да влезем в хармонията на Исус и да работим за една цел: спасението на нашите ближни.

(Ръкопис No 135 от 24.09.1885 г. - "Единството сред различните народи" - проповед, изнесена в Базел, Швейцария.)

25-ти септември

КАК ДА ПОСРЕЩАМЕ ИЗПИТАНИЯТА

Яков 1:2

Ако падането в разни изпитания е наша привилегия, без да допускаме, че апостолът е искал да ни заблуди, тогава нека с вяра приемем Божиите обещания към нас, **"За да бъдете свършени, без недостатък"**.

Словото не казва "Считайте го за голяма радост когато падате под изпитни", но "когато падате в изпитни". Защото наистина не трябва само поради това, че сме в изпитание, да паднем, смазани от тежестта му. Каква утеха е да знаем, че когато сме в изпитание, ние сме Божии синове и дъщери и че изпитанието на нашата вяра не произвежда недоволство, раздражителност, зложелателство, а търпение! Това е свидетелство и доказателство за нас, че сме синове и дъщери на Бога, ако изпитването на вярата ни изработва у нас търпение. Исус винаги ще ни помогне, защото ние гледаме към Бога за помощ и сила в критичен момент.

В тези изпитания ние всички научаваме един скъпоценен урок... **"И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос; посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим, и се радваме, поради надеждата за Божията слава. И не само това, но нека се хвалим и в скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост, а твърдостта изпитана правда; а изпитаната правда надежда. А надеждата не посрамява, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух"** (Римл.5:1-5). Мнозина, обаче, са склонни да мислят, че когато ни връхлетят изпитания, ние трябва да се предадем в обезсърчение, защото нямаме сила да бъдем победители. Това е липса на вяра. Ставаме слаби, защото падаме под изкушенията и съгрешаваме против Бога с устата си, когато говорим обезсърчителни думи и изричаме съмнения. Вие знаете, че Господ Исус Христос преживя всички тези изпитания, като беше изкушаван във всичко, както нас. Христос казва: **"Защото иде князът на този свят. Той няма нищо общо в Мене"** (Йоан 14:30).

Като Божий народ ние очакваме пришествието на нашия Господ, Който ще се появи в облаците, заобиколен от сила и голяма слава. Колко внимателни трябва да бъдем, да проверим себе си и да се изпитаме дали сме във вярата. Пред погледа на мнозина сякаш е паднала мъгла, която им пречи да разграничат ясно духовното от уловките на сатана, които са поставени за наше препъване и унищожение. Християните не бива да стават роби на страстите, а да се управляват от Божия Дух. Когато изпаднат в объркване, те няма да изгубят търпение, вяра и надежда. Господ Исус ни е помагал във всякакви опасности и затруднения до този момент и Той пак ще ни избавя от сегашните ни и бъдещи изпитания.

(Ръкопис No 20 от 25.09.1887 г. - разговор, проведен на събрание с евангелски работници в град Рапидс, щат Мичигън.)

26-ти септември

ПОДГОТОВКА ЗА КЪСНИЯ ДЪЖД

Зах. 10:1

Ако искаме да бъдем верни на Бога, себелюбието трябва да бъде разпнато и да умре; тогава Исус ще заживее в нас и Той ще бъде надеждата на нашето призвание, а ние - Негови представители в света. Запитайте се съвсем искрено: **“Християнин ли съм аз?”** Ако съм християнин, аз ще гледам на Исуса - Начинателя и Усъвършителя на нашата вяра. В Него ще бъде вложена цялата ми надежда за вечен живот...

Не бива да се тревожим за късния дъжд. Всичко, което трябва да правим, е да поддържаме съда си чист и обърнат към небето, в готовност да приемем чакания дъжд, като непрестанно се молим: “Нека късният дъжд се излее и в моя съд. Нека светлината на славния ангел, която се съединява с тази на третия ангел, огрее душата ми. Моля те, Боже, дай ми дял в работата, позволи и на мен да прогласявам благовестието, нека и аз бъда съработник на Христа”. Когато търсим Бога по този начин, Той ще ни подготвя за небесното призвание, като ни дава постоянно Своята благодат.

Не бива да се тревожите. Не бива да мислите, че има точно определен момент, в който всеки от нас трябва да бъде разпнат. Това особено време е сега! Всеки ден и час личното “аз” трябва да умира, да бъде разпъвано на кръста, а когато настъпи часът на сериозното изпитание за Божия народ, тогава Вечната Десница ще ви обгърне в любов. Тогава Божиите ангели ще се възправят като огнена стена около вас и ще ви избавят.

Но тогава от саморазпъването на личното “аз” няма да има никаква полза. То трябва да се извърши преди да е решена съдбата на всяка душа. Сега е часът за разпъването на самолюбието, защото все още е дадено време за извършване на определена работа, в която можем да използваме поверените ни таланти и способности. Сега е моментът да изпразним и очистим съдовете си от всякаква нечистота. Сега трябва да станем святи на Бога. Това е нашата работа в този момент. Не трябва да се чака настъпването на някакъв особено благоприятен период, в който да я извършим. Днес е денят за нейното изпълнение. Днес предавам себе си на Бога...

Готови ли сме да се оставим в Божиите ръце още сега? Още в този час трябва да оставим греха... **Не се опитвайте да търсите извинения, че ще победите греха постепенно и на етапи. Сега, днес послушайте и чуйте поканата, и не закоравявайте сърцата си...**

О, душа моя, защо не оставиш прокълнатите неща веднага? Грехът разпна моя Господ, защо тогава не се оставя от него, отвратен от грозотата му? Защо да не обикна нещата, които обичаше Христос и да намразя онова, от което Той се отвращаваше. Той ни е дал доволно голяма благодат, за да можем чрез Него да бъдем нещо повече, да бъдем “повече от победители”.

(Ръкопис No 35 от 26.09.1891 г. - "Нуждата от действието и кръщението на Святия Дух".)

27-ми септември

ВСЕ ПО СВЯТИ

Мат.5:6

В проповедта на планината Христос даде определение на истинското осветление. Той живя един свят живот, и бе нагледен пример за това, какви трябва да бъдат Неговите последователи. Ние трябва да се съразпнем с Христа, да бъдем погребани заедно с Него и с Него да бъдем съживени от Святия Дух. Тогава ще се изпълним с Христовия живот.

Божията цел във всичките Му отношения с нас е нашето осветление. Той ни е избрал от вечността, за да бъдем святи. Исус отдаде Себе Си за наше изкупление, за да можем чрез вяра в Неговата спасителна сила да станем съвършени в Него. Като ни даде Своето слово, Той даде и небесен хляб за храна на душите ни. Христос ни казва, че ако се храним с Неговата плът и прием Неговата кръв, ще получим вечния живот. Защо не се замисляме по-често над тази истина? Защо не се опитаме да я направим разбираема за нас, когато тя има такова значение за живота ни? Защо християните не отворят очи, за да видят работата, която Бог иска те да извършат? **Осветението е дело на целия живот.** Господ ни говори: "**Понеже това е Божията воля - вашето осветение**" (1 Сол. 4:3). Искате ли вашите желания и намерения да бъдат в пълна хармония с Божията воля?

Като християни ние сме сключили завет да осъществим нашите задължения и да покажем на света, че имаме тясна връзка с Бога. Така чрез благочестивите слова и дела на Своите ученици, Христос бива представян на света. Бог иска от нас съвършено послушание спрямо Неговия закон, който е израз на характера на Отца. "**Тогава, чрез вяра разваляме ли закона? Да не бъде! но утвърждаваме закона**" (Римл. 3:31). Този закон е ехо на Божия глас, който ни казва: "**Свят и по-свят!**"

Пожелайте пълнотата на Христовата благодат - да, копнейте, гладувайте и жадувайте за правдата. Имаме обещанието "И ще се изпълните..." Нека сърцата ви да се изпълнят със силен копнеж по правдата, за чиито плодове Божието слово свидетелства, че са мирът, спокойствието и сигурността завинаги.

Наша привилегия е да станем участници на Божието естество, като избягаме от произлязлото от сладките разтление на света. Бог ясно ни е казал, че иска от нас да станем съвършени и поради това, Той го изисква от нас. Дал ни е изобилна благодат, за да станем наистина участници на Неговото естество. Само така можем да постигнем успех в стремежа си към вечен живот. Христос ни е дал силата за това: "**А на ония, които Го приеха, даде сила да станат Божи чад**" (Йоан 1:12).

(Писмо No 153 от 27.09.1902 г. - до семейство Хаскел.)

28-ми септември

ДУХЪТ НА СВЕТОСТТА И ДУХЪТ НА ПОГИБЕЛТА

Йоан 15:20

Щом Този, Който бе непорочен, свят и неопетнен, Който вършеше само добро в нашия свят, бе третиран като най-долен престъпник и осъден на смърт без дори най-малко доказателство срещу Него, какво могат да очакват Неговите ученици, освен подобно отношение, независимо колко безгрешен е животът им или колко непорочен е характерът им? Човешките постановления и закони, изработени от сатанинските представители под прикритието на стремежа към благочестие и ограничаване на злото, ще бъдат издигнати като върховни, докато в същото време святите Божии заповеди биват презирани и потъпквани...

Отстъпничеството от истината действа в чадата на непокорството и ги подбужда насилнически да смълчат гласа на онези, които ги призовават към послушание, кара ги да подтикват верните към измяна, така както Каин се опитваше да стори с брат си Авел. Един демонски, гибелен дух обладава хората от целия свят.

... Демоничното познание... разкъсва и унищожавя човека, направен по Божие подобие, защото... той (човекът) не може да управлява съвестта на своя ближен, за да го накара да отстъпи от святия Божий закон, и да стане несправеден като Каин, който бе непокорен...

Светът е представен от отстъпническите църкви, които потъпкват Божието слово и престъпват святия Божий закон. Те не знаят на какъв дух са, не виждат края на тъмния тунел, в който вървят. Те бързат в трескавото си опиянение, заслепени, измамани, заблудени - бързат към първата и втората смърт. Силното течение на човешката воля и страст се е устремило към неща, за които хората не са и помисляли, когато пренебрегнаха закона на Йехова и го замениха с човешки измишления... Те възвишиха призраци, а вечните ценности презряха като нещо най-нищожно.

Но Този, Който дойде в нашия свят да потърси и спаси погиналото, е дал живота Си в залог, за да може човешкият род да получи още една благодатна възможност. Той изпитва към човека жал, състрадание и любов, които са несравними; дал ни е изобилно от промислите Си, за да не погине ни един човек. Божият син дойде на света, за да бъде негова Светлина и Живот, да прегърне цялото човечество и да привлече към Себе Си всяка душа, заробена от сатана. Ето Неговата покана: **“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си”** (Мат. 11:28,29). Така Исус съединява със Себе Си чрез едно ново вдъхновение от благодатта, всички които идват при Него. Господ полага върху тях печата Си, Неговия знак на послушание и вярност към Божията свята Събота.

(Ръкопис No 104 от 28.09.1897 г. - “Осъден от юдеите”.)

29-ти септември

ОСТАВЕТЕ БОЖИЯТ ДУХ ДА ПРЕОБРАЗЯВА

Рим 6:13

Господ иска от Неговите избрани слуги да се научат как да се съединят в единство. На обитателите на земята трябва да се даде едно решително добротворно влияние. **Независимо колко разнородни са талантите на Божиите работници, те трябва да работят в единство, като всеки проявява внимание и любов към другите.** Истината трябва да се прогласи чрез различни дарби, но макар и различни, те са дадени от един и същ Дух.

“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени и аз ще ви успокоя” (Мат. 11:28). Това е рецептата за лечението на всички духовни, умствени и физически болки. Това е Христовият дар за всички, които Го търсят с искреност и истина. Той е могъщият Лечител. След тази покана е отправена и друга: **“Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бреме е леко”** (ст. 29 и 30). Носенето на Христовото иго и научаването от Него урока на кротостта и смирението ще ни даде покой, който намираме във вярата, доверието и упованието. Тогава разбираме, че Христовото иго е благо и Неговото бреме е леко.

Нека всички натоварени с отговорности, да помнят, че Светият Дух е Този, Който трябва да извърши преобразяването. Господ е, Който управлява. Ние не бива да се опитваме да оформяме хората, за които работим, според нашите лични представи и идеи. Нека Христос стори това според съвършения образец на Своята личност. Исус не гледа на човешки пример, а работи според Своята воля и дух.

На човека е възложено да разкрие пред света онова, което Христос е вложил в сърцето му. Чрез божествената благодат човек става участник на божественото естество, като избягва произлязлото от сладките разтление в света. Висшите сили на приелия Христа човек се укрепяват и облагородяват. Такава душа става способна за служене на Бога...

Онзи, който някога бе засенящ херувим, чиято работа бе да скрива от небесните същества Божията слава, изврати разума си и се откъсна от Бога.

Щом едно толкова превъзвишено същество можа да падне така ниско и да стане баща на греха, тогава нека никой човек да не се хвали, а да се научи да носи с благодат игото Христово, като с живота си разкрива Неговата кротост и смирение, и ежедневно вярва и работи с Божия Син. **“Защото с цена сте били купени; затова прославете Бога с телата си, и с душите си, които са Божи”** (1Кор. 6:20).

(Писмо No 197 от 29.09.1901 г. - до семейство Хаскел.)

30-ти септември

ПРИГОТВЕТЕ СЕ ЗА КЪСНИЯ ДЪЖД

Йоил 2:23

Божият Дух е една убеждаваща сила. Когато Той се излее над църквата, ще настъпи решителна промяна в духовната плодотворност на всеки неин член. Господ Бог е готов да даде, но мнозина не разбират своята нужда от получаването на Духа. Те са слаби, а биха могли да са силни; безпомощни са, а биха могли да бъдат изпълнени със силата на небето чрез получаването на Святия Дух...

Всички, които държат истината и светлината, трябва да прогласят вестта със сила, която те сами не притежават и не чувстват нейната липса. Когато с вяра се уловят за мощната десница на Силния, когато истината стане за тях жива действителност, тогава те ще видят изпълнението на толкова работа, за каквато в момента дори не могат да мечтаят. **Над народа, застанал пред границите на вечността, е надвиснал облак от сънливо безразличие.** Пред всеки от нас стои мисионската задача да извършим своя дял от работата и да занесем жизнено важните свидетелства. Тръбата трябва да прозвучи, и нейният глас да предупреди, да укори и отправи последен апел към света. Всички трябва да положат най-сериозни усилия и труд в стремежа за спасяването на погиващи души.

Какво означава тази мъртвешка неподвижност? Какво значи този дух на себелюбие? Времето изтича! Кого се опитвате да спасите от бездната на гибелта? О, да можеше Бог да вдъхне жизнено дихание в тези прилепени за света души! О, да можеха да почувстват до самата дълбочина на своето съществуване, че трябва да бъдат и се молят; че притежават таланти, които трябва да се използват сега, когато Бог ги зове да ги вложат за напредъка на делото по целия свят! Дали чуват Божия глас, който им казва: **“Вие сте виделината на света”?** **Представи, виждания и познание за истината не са достатъчни. Всеки вярващ трябва да запали светлика си от божествения олтар.** Всички трябва да светят, защото виделината на истината ги огрява и затова те не могат да не светят сред нравствената тъма на света...

Колко много души чакат да бъдат съживени, колко много от тях искат да приемат радостта от спасението? Те са грешили, не са изграждали правилен характер, но Бог иска да им възвърне радостта, радостта на миропомазаните от Неговия Дух. Това ще даде плодотворност и щастие - една осветена увереност и живо свидетелстване. Моля те, брат, кажи на окаяните и унилите, които са се заблудили встрани от правите пътеки... че не бива да се отчайват. За всяка душа, която прибере при Христа, Той е приготвил изцеление и очищение. В Галаад има балсам и Велик Лечител.

(Писмо No 93 от 30.09.1896 г. - до брат Робинсън - пионер, мисионер и организатор в Южна Африка.)

ОСТАВЕТЕ МРЕЖИТЕ СИ

Лука 5:10

Исус помоли Симон да Му даде лодката си. Макар и смазан от тежката работа и от разочарованието, галилейският рибар с радост изпълни молбата на Христа. Така непретенциозната рибарска лодка се превърна в амвон, който никога не е имал такава висока чест, както в този случай. Лодката никога преди не бе използвана за толкова печеливша дейност, както сега. Исус говори библейската истина, Той прогласява думите на вечен живот. Истините, изречени в тази проповед... са обиколрили целия свят и са извършили работа, която единствено вечността ще може да разкрие.

Когато съдилището се открие и се открият съдебните книги, и когато стане явна историята на този благовестителски труд, ще се види как една светлина е изгряла, за да се отрази върху целия свят през времето на неговото съществуване и през вечността. Този случай е бил повтарян с хиляди Божии вестители и е вдъхновявал в тях надежда, кураж и сила.

“И като престана да говори, рече на Симона: Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба” (Лука 5:4).

Ношта бе най-благоприятното време за рибарите да постигнат успешен улов, защото в бистрата вода рибата би виждала мрежата на дневната светлина, и щеше да я избягва. След като напразно бяха се трудили цяла нощ без да уловят нещо, изглеждаше безсмислено, според човешката мъдрост, да се хвърлят мрежите през деня.

“А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите” (стих 5).

Това бе истинско послушание. Ето един пример за пълно упование в Христовите думи, въпреки тяхната несъвместимост с човешкото познание и опит. Нашият пръв урок е да учим каква е Божията воля, независимо, че преминаваме през изпитания и трудности, а след като сме научили каква е тя, да се покорим безпрекословно. Такова послушание винаги ще бъде възнаградено.

Какъв бе резултатът от послушанието на Симон? “И като сториха това, уловиха твърде много риба, така што се прокъсваха мрежите им. И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, што щяха да потънат.” (стихове 6 и 7)

Исус предвиди този случай да подейства като насърчение за отрудените рибари в техния бъдещ труд за ловене на човешки души... Вижте само какво невероятно силно влияние оказа тази чудна случка върху умовете и сърцата на скромните рибари! Христовата власт бе заповядала рибите да напълнят Симоновата мрежа, но тези честни, отрудени души сами бяха хванати в мрежата, която Христос бе приготвил за тях.”Те оставиха всичко и отидоха след Него.” (стих 11)

(Ръкопис No79 от 1.10.1985 г. - “Оставете мрежите си и Ме последвайте.”)

2-ри октомври

СЛАВЕТЕ БОГА ВЪПРЕКИ ИЗПИТАНИЯТА

Римл.8:18

Толкова съм благодарна на Бога за щедрите Му благословения към мен... Хвалете Го в сърцето си от сутрин до вечер. Не изричайте нито една дума на роптание, но се молете изцелителната сила на Бога да влезе в сърцето и ума. Бъдете радостни и изпълнени с надежда. Хвалете Бога...

Светът много бързо се движи към предела на своето беззаконие. Как бих искала Бог да благоволи да ми даде много от любовта и благодатта Си, за да посрещна с тези оръжия силите на мрака! Ние трябва да държим пътя на Господа, като гледаме на Исуса, Начинателя и Усвършителя на нашата вяра. Никога не бива да допускаме от устата ни да излиза дори една обезсърчителна дума. Можем да славим Бога за това, че ни е дал вярата и упованието в Исус. Той е светлината и в Него няма тъмнина.

Нека да говорим думи на вяра и насърчение. Нека от устата ни да излизат хвалебствия и славословия към Бога. Гледайте, гледайте на Него, Който е виделината на света. Говорете за Неговата любов, споделяйте с други за Неговите чудесни дела...

Сега трябва да се намерим верни настойници на поверения ни имот, независимо в коя насока от делото трябва да работим. Ние трябва да гледаме на Исус и да работим според дадения ни съвършен божествен образец. Бог изисква верност и преданост от всяка душа, която започва работа в Неговото дело. В тази тъкан не бива да се вплита дори най-малка нишка от сатанинските коварства.

Нуждаем се от много неща, които да ни напомнят потребността от дисциплиниране. Нуждаем се от тези изправителни злочестини, иначе Бог не би допуснал те да ни сполитат. За нас са казани думите: “Хубаво, добри и верни слуго”, а не “Хубаво, добри и Преуспяващи слуго”.

Нашата индивидуална работа трябва да накара сърцето и живота да се предадат на Бога. Всеки от нас трябва да унищожи егоизма си. Проявите на себелюбие са толкова отчетливи. Много хора, много от нашите проповедници са неподготвени да се включат успешно в работата по спасяването на души. Душата, тялото и духът се нуждаят от преобразяване: “Блажен онзи човек, който издържа изпитание; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любя” (Яков 1:12).

Христос хлопа от сърце на сърце. Ще продължат ли тези, които от години са получили вестта на истината, да се нуждаят все така от преобразяване? Някои дават открито свидетелство, че не разбират въздействието на Святия Дух. В тях властва духът на разрушението и събарянето. И най-малката следа от такъв дух на заповедничество трябва да бъде премахната. Господ има едно велико дело и работата в него трябва да се извърши от всички, които се оставят да бъдат инструменти в ръцете на Исус.

(Писмо No314 от 2.10.1906 г. - до брат О.Олсен - председател на австралийската уния)

3-ти октомври

ТЪРСЕТЕ БОЖЕСТВЕНАТА, А НЕ ЧОВЕШКАТА МЪДРОСТ *1 Йоан.3:22*

От дълго време наблюдавам опасността, приближаваща нашите редици - опасност, идваща от склонността да се търси и уповава на човешка мъдрост и ръководство. Такова отношение ще бъде винаги една примка за душите, затова ми е казано да дам сигнал за тревога, за да предупредя моите съработници и да насоча вниманието им към Исус. Всеки, облегал се на човешка мъдрост прилича на душа, която търси опора в една пречупена тръстика. Казано ми е да посоча Божия Агнец на всички, които изпитват нужда от мъдрост. “Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа, понеже е колеблив, непостоянен във всичките си пътища.” “Блажен онзи човек, който издържа изпитание; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любят” (Яков 1:5-8,12).

“Искайте, и ще ви се даде - казва Спасителят, - търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогава, който хлопа, ще се отвори” (Мат.7:7,8)...

Никога даден Божий работник не бива да насърчава друга душа, която се нуждае от съвет и помощ, да прибягва първо до човешки средства, за да разбере дълга си.

Колко погрешно е да учим нашия народ да се обляга на човешка помощ, вместо да прибегне до Господа в молитва. Врагът на душите ни е подстрекател и вършител на тези заблуди, за да могат умовете ни да останат в мрак и мъгла... Всички, натоварени с отговорности в делото, трябва да работят заедно с небесни ангели и да поучават мъже и жени да гледат на Бога като на източник на сила...

Посветете се на Господа Исуса Христа. Потърсете Този, Който разбира всяка ваша слабост и никога не греши. Той може да ви даде изобилна благодат. Като гледате на Исус и изучавате Неговото слово, научете се да се смирявате пред Бога и да се борите с Него в молитвена борба... Христос винаги е проявявал небесното благо-разположение в отношението Си към човешките души. Неговият живот бе живот на постоянно себеотрицание и саможертва. Онези, които се намерят записани сред победителите, ще са същите, които на практика са живяли с добродетелите на Христа.

(Писмо No 324 от 3.10.1907 г. - до един църковен администратор.)

4-ти октомври

НАШИЯТ ОТЧЕТ ПРЕД БОГА

Лука 19:23

Животът ни е скъп и затова трябва да обмисляме всяко свое действие. На нас е дадено да извършим работа, която Бог ще признае като добра и трайна като

вечността, ако се захванем за нея с прав и открит дух. Колко изключително и отговорно нещо е животът, когато знаем, че ще даваме отчет пред Бога за нашето време, таланти и влияние...

В употребата на талантите на никого не е позволено от Бога да остави личната си отговорност, така че друг да търгува с тях вместо него. Бог е възложил работа на всеки човек и за тази работа и нейното извършване той ще отговаря пред небето.

Ние не сме призвани да дадем отчет пред човек, а пред Бога. Нашият ум, нашата преценка, такт и мъдрост - всичко това ни е дадено от Него, за да умножаваме богатството Му и именно Отец е Този, Който ще поиска от нас сметка за начина, по който сме използвали дадените ни таланти...

Всеки човешки живот е изобилства от изкушения, но само чрез вяра в Исус ще намерим благодатта, която да ни крепи и помага във всяко време на нужда. Като работници ние трябва да живеем един дарен ни от Христа живот, в който да изградим характери за небето. Всеки отделен период от този живот ни дава с течение на годините някои неповторими по същността си възможности за работа, затова всяка идваща година трябва да се използва за умножаване на Господното богатство чрез най-добрия труд, на който сме способни. Това, заедно с помощта на божествените сили и представители, ще даде нарастване и движение напред и нагоре в нашето постепенно приближаване към небето, вървейки в сигурната пътека на Христа.

Всеки ден, всеки час от живота - от детството до младостта, от младостта до средната възраст и от нея до зрелостта и старостта, историята на нашия живот се записва с верност и точност в небесните книги така, както фотографската плака отразява чертите на седящия пред снимачния апарат. Всеки ден и час носят и преимуществата, които човешкия работник трябва да оползотвори. Не можем да си позволим да пропилеем дори миг в недобро работене за Господа. Трябва да използваме поверените ни таланти с верност, за да може извършената с усърдие, честност, непорочност и чистота работа, да принася слава на Бога. Бог няма да приеме нищо, което е под висотата на тази мярка. Нашата работа на тази земя е да разкрием чистите, непорочни принципи, които владеят в небето. Това е единственият вид работа, която ще намери признание в небесните дворове и ще бъде приета като чиста и свята от Господа.

(Ръкопис No28 от 4.10.1896 г. - "Към заетите в издателската дейност")

5-ти октомври

СЛУЖЕНЕТО НА БОГА ЗАПОЧВА НА ЗЕМЯТА

1Петр.1:7

Който се противи на естествените закони на живота, трябва да понесе наказанието за престъпването им. Но Спасителят ни жали, даже когато страдаме от недъзите, породени от погрешните ни действия. В Него е скрита изцелителната сила за всеки от нас. Нека славим Бога за дървото на живота, чиито листа са за изцеление на народите...

Навсякъде се виждат резултатите от проклятието. Да благодарим на Бога, че на новата земя "Нищо проклето не ще има вече; и престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него, и Неговите слуги ще Му служат" (Откр. 22:3). Някои почти не позна-

ват какво означава преданото служене. Певците, ангажирани в пеенето за развлечение, отделят време за репетиции, за да се запознаят с музиката и текста. За да научим как да служим на Господа в небето, трябва да заработим в Неговото дело още сега, като се запознаем с Него и се научим как да бъдем верни служители...

За нас е привилегия да разбираме благословеното Божие слово. Вярно е, че сме паднали, но не трябва да оставаме завинаги в греха. Поставени сме на сигурна почва. Господ, Небесният Бог “толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16). Каква скъпоценна надежда имаме в Христа!

Ще дойдат изкушения. Но когато сатана хвърля адската си сянка пред погледа ни, ние трябва да протегнем ръка с вяра и да докоснем светлината на живота, да достигнем Него, Който не само създаде човека, но го изкупи със Собствената Си кръв. Ние сме скъпото наследство на Христа. Затова трябва да бъдем Негови съработници и с жива вяра да изработваме нашето спасение. Неговата мощна десница ни подкрепя и поддържа сред изпитания и изкушения. Онези, които уповават на Исуса Христа, никога не проявяват безпокойство и притеснение. Исус ще изпълни това, което е казал, когато ни моли да предоставим в Негови ръце опазването на душите, защото Той е нашият предан Баща.

Всички, които здраво държат своята вяра, и устоят до край, ще излязат от пещта на изпитанието като злато, пречистено седем пъти. Описвайки това, Исаия казва: “Ще направя човек да е по-скъп от чистото злато, да хората да са по-скъпи от офирското злато” (Ис. 13:12). Когато сте в беда и притеснения, помнете, че вярата изпитана в пещта на страданието е много по-ценна от пречистеното в огън злато. Помнете, че има Един, Който наблюдава всяко движение, за да види кога ще отпадне и последната частичка нечистота от вашия характер.

(Ръкопис No110 от 5.10.1901 г. - “Християнската надежда”)

6-ти октомври

КАК ДЕЙСТВА КВАСЪТ НА ЗЛОТО

1Кор. 5:6

Беше ми показано как действа квасът на злото. Сатана е слязъл силно разгневен, защото знае, че му остава много малко време. Той ще работи с цялата сила на измамата и неправдата. Всички, които в миналото са имали голяма светлина, но не са я опазили и не са очистици душите си чрез послушание на истината, ще претърпят огромна загуба...

Духът на антихриста се развива много бързо. Много скоро ще настане време, когато хората, следващи повика на човешкото си естество, които открито проявяват желание за върховенство, ще се намерят на страната на губещите. Господ е унищожавал, царе и Той ще каже на всеки непокаян и горд човек, който изповядва, че му служи, следните думи: “Как прогласяваш закона Ми, когато ти сам живееш в грях и престъпление?”

Нека всеки, който счита, че е негово право да постъпва както иска, да помни, че Господ ще му позволи да стори така, но такъв човек ще трябва да преживее теж-

ки и горчиви опитности. Братя мои, ние всички се нуждаем от истината; истината, която въздейства чрез любовта и очиства душата...

Нима Бог е създал света и след това го е оставил изцяло под закона и властта на човека? Нима Той се е оттеглил от сцената на действието, и е оставил всичко в ръцете на хората? Как е възможно да има борби и различия между тези, които изповядват, че Му се покоряват и Му служат? Колко ужасно нещо е грехът да се натрапва, да показва открито своето отстъпничество, бунт и несъгласие в справедливото и свято Божие притежание!

Господ създаде всички небесни войнства. Луцифер, издигнат, за да бъде един прекрасен и сияен ангел в небесните селения, внесе на небето ревността, зломислението и завистта, защото силно желаше да бъде владетел вместо Бога. Той заяви, че човек е обвързан и ограничен в свободата си, ако Бог за него е на първо място във всичко. Преди това на Бог не се е налагало да говори за вярност към закона на небето, защото не е имало случай на престъпването му до момента, в който сатана въведе греха на небето.

Днес продължаваме да сме свидетели на измамните действия на сатана във всички проявления на живота. Бог иска от нас да стъпим здраво върху основата на истината, за да не бъдем измамени от чудодейните сатанински проявления. Нашата сигурност е в канарата на спасението ни, която е сам Исус Христос.

(Писмо No310 от 6.10.1906 г. - До брат Солсбъри и всички работещи в издателство "Ехо" - Австралия")

7-ми октомври

УПОВАВАЙТЕ НА БОЖИИТЕ, А НЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ДУМИ

Пс. 19:7

Голяма е ползата ни, ако изучаваме доклада за подготовката, която израилевият народ направи, за да чуе словото на закона...

Божият закон е отражение на Неговия характер. Светите разпоредби на закона бяха изречени на Синай от устата на небесния Бог и Божият пръст написа закона върху каменните плочи. Тези заповеди се открояват величаво неповторими, носещи отличителната, ужасяваща значимост на своята върховна важност. Те означават живот за послушния и смърт за непокорния. В течение на вековете Божият закон е бил запазен като най-висока мярка за нравственост. Всичките открития на науката и философията на даровитите мъже, не са успели да открият някое основно задължение, което да не се покрива от моралния кодекс на Божия закон.

Този закон е сигурност за живота, имуществото, мира и щастието. Той ни е даден за нашето добро в настоящия и бъдещия живот. Предпотопните хора престъпваха този закон и светът бе унищожен от потоп. Затова нека никои, служейки си с научни доводи, да не отклонява умовете от действителното и да ги насочва към въображаемото. Бог трябва да бъде разкрит в истинското Му величие. Бог призовава личности, които сред идолопоклонството, отдавано на природата, ще гледат към Твореца на тази природа. Бог си служи с природата като едно от средствата, за разкриване на Неговата сила. Тези дела на ръцете Му говорят за една несравнима

творческа мощ. От всички Божии творения, човекът - венецът на творението, най-много е обезславил и опозорил Бога. В съда човешките същества ще застанат пред Бога, засрамени и осъдени, защото, макар да притежават интелект, разум, способността да разсъждават и говорят, те отказват да се покорят на Божия закон. Сатана има своите ученици и ги обучава на своите методи по прикритост и подмолна дейност. Неговото семейство е голямо. В неговите ръце престъплението се е превърнало в жестока наука. "Унищожавай" е мотото на архиизмамника. Той е заложил примки пред множество непредпазливи и невнимателни души.

Има хора, които от дълго време са обръщали внимание на неговите коварни планове и сега изглеждат като омагьосани и неспособни да се откъснат от неговото омайване.

Когато водачите на Божия народ се отклонят от принципите и нанесат позор на неговото дело, техният грях е по-голям от греха на онези, чиито възможности и привилегии са много по-малки...

Човекът си остава човек. Думите, излизащи от неговата уста, не бива да се считат като идващи от Бога. Ако Бог не застане до Своите служители и не работи с тях, те са по-малко от нищо. Най-голямото заблуждение е упованието в човек и човешка помощ.

(Ръкопис No 119 от 7.10.1903 г. - "Уроците от израилевата история".)

8-ми октомври

ЗНАЧЕНИЕТО НА ОБЩЕНИЕТО С БОГА

1Йоан.1:3

Общението с Бога е животът на душата. Това е нещо, което не можем да изтълкуваме; или да облечем с красиви слова, но то ни дава истинското вълнение, разкриващо думите ни в действителната им стойност. Общението с Бога ни дава едно ежедневно преживяване на пълна радост.

Всички, които имат такова единение с Христа, ще го изявят в дух, слово и дело. Религията е нищо, ако не дава добри плодове на думи и дела. Единството, общението с другите и Христа - това е плодът, раждан от всяка пръчка на живата лоза. Очистената, новородена душа трябва да даде едно ясно свидетелство...

Да се познава Бога в библейския смисъл на тази дума, е да бъдеш едно с Него в сърце и ум, и да имаш изпитано в живота познание за Отца, с Когото да поддържаш едно благоговейно общение като със твой Спасител. Такова общение може да се постигне само посредством искрено послушание. Там, където такова общение липсва, сърцето в никакъв случай не е храм на Бога, но се контролира от врага, който върши своите намерения чрез човешкия посредник. Такъв човек, независимо какви са религиозността и претенциите му, не е храм на Святия Дух.

Опитът се усъвършенствува от плодотворността. Онзи, който не дава добри плодове в слово и дело, в силата на възвишения, облагородяващ принцип, е сам по себе си едно лошо дърво. Плодът, който такова дърво ражда, е неприемлив за Бога. Показното изповядване на вярата му в Христа е празна суета и измама.

Евангелието представлява отворена книга в светлината на Христовата любов. Това е истинската светлина, която Христос дойде да донесе на света, и истинските ученици на Спасителя са получили тази любов...

От светлината, която Господ ми е дал, научих, че най-голямата опасност за човека е самоизмамата. Сатана дебне за най-малката отворила се пред него възможност. Той ще се приближи до човека, преобразен като благовидна личност и ще му говори най-приятни, изкушителни думи. На всеки изкушаван той ще предлага същите “чудесни” неща, каквито някога предлагаше на Христа в пустинята. Ако умовете и сърцата на изкушаваните не са изпълнени с чистата, несебелюбива, осветена любов на Христа, те ще паднат под силата на сатана и ще започнат да говорят, вършат и пишат странни неща, за да измамят, ако е възможно, и избраните...

Ние можем да получим Божието одобрение, ако следваме Христовия пример на саможертвена служба, като се уповаваме на Неговите достойнства с вярата на малките дечица и като се покоряваме на Божествените Му заповеди.

(Ръкопис No120 от 8.10.1903 г. - “Уроци от Първото послание на Йоан.”)

9-ми октомври

НЕ ОТДАВАЙТЕ СЛАВА НА СЕБЕ СИ

Ерем.9:23,24

В нашата работа за Учителя, личното “аз” трябва да се скрие. Когато езикът на сърцето говори така: “Той лично трябва да расте, а аз да се смалявам”..., себелюбието умира, а любовта на Исус гори върху олтара на душата. Тогава няма да има желание за жалки, недостойни, егоистични или светски амбиции, защото живеем в Неговото присъствие, вършим Неговото дело и сме в общение с Исуса Христа и Неговия живот. Характерът и делото на Исус поглъщат цялото ни естество. Животът неусетно се съединява в едно с Христа, така както Той е едно с Отца. Истината, светлината и животът се вплитат в битието и характера, и тогава възжеленията стават възвишени, непорочни, несебелюбиви - според небесния образец...

Няма друг народ, който така да се нуждае от духовна проникателност, енергичност, твърда вяра и молитвена сила, както народът, който изповядва, че пази Божиите заповеди и очаква пришествието на Господа Исуса Христа в небесните облаци със сила и голяма слава...

Любов към Христа ще изпитват онези, които са съработници на Бога. Когато Христовата любов изобилства в сърцето, в него вече не се намира място за земните мисли и желания. Никой, дори най-слабият във вяра, надежда и кураж, не бива да се отчайва, защото Христос ни е предоставил Божествена помощ, и тя се съединява с човешкото усилие. Исус непрекъснато действа, за да привлече душата в чиста и непорочна атмосфера. Той познава нашите немощи, познава и смущението, с което се сблъскваме на всяка страна. За всяка крачка напред Бог ни е осигурил Своята помощ. Когато искрената, бореща се душа е обградена от слабост и врагове, които непрекъснато я обезсърчават, тогава Утешителят се приближава още повече до нея. Святият Дух е помощник в нашата немощ.

Ако искаме да победим, трябва да използваме средствата, които са непосредствено до нас. Трябва да се облечем с Христа. С вяра да облечем Христовата правда,

като в никакъв случай не уповаваме на собствените си достойнства. Мнозина се мъчат да намерят достъп до сватбената вечеря на Агнето, облечени в земните си одежди, захвърлили небесната сватбена дреха, изтъкана за тях срещу неизмерима цена и подарена им от Младоженеца, като на Негови най-скъпи гости, поканени да вечерят заедно с Него. Всички трябва да се облечем с небесната одежда. Да се облечем в Христовата правда и да отидем в пътя на доброто войнстване, под опръсканото с кръв Христово знаме, защото иначе не бихме имали дял в Него.

(Ръкопис No41 от 9.10.1890 г. - Из дневника на Е. Вайт)

10-ти октомври

СИГУРНО КАТО НАСТЪПВАНЕТО НА ЗОРАТА

Осия 6:3

Нека всеки да се покае за грешките си и да потърси Господа с цялото си сърце. Преобразяващата сила на Бога ще се даде на всеки, който търси мира Исус Христов. Неговите думи на наставление са отправени към всички, които желаят да ги слушат и да Го следват.

В милостта си Бог иска и се стреми да доведе неправедните до покаяние. Послушният ще се наслаждава в закона на Господа. Господ влага закона в умовете на людете Си и го изписва върху сърцата им. Тогава те ще говорят думи, подсказани им от обитаващия в тях Спасител. Те притежават вярата, която действа чрез любов и очиства душата от осквернителните сатанински внушения. Сърцата им копнеят за Бога. В разговорите си те обичат да говорят и разсъждават за Неговата милост и благодат, защото за тях Той е най-хубавото и добро нещо. Обичащите Бога научават езика на небето - страната на тяхното осиновение.

Обещанието към нас е това: "Аз ще им дам едно сърце и ще вложа вътре във вас нов дух; и като отнема каменното сърце от плътта им ще им дам крехко сърце. За да ходят в повеленията Ми, и да пазят наредбите Ми и да ги вършат. И те ще бъдат Мои люде, и Аз ще бъда техен Бог" (Езек.11:19,20).

Възложено ми е да кажа, че грешниците трябва да погинат не поради липса на дадена възможност да познаят волята и пътищата на Бога, а поради твърдото им упорство да вършат своята си воля. Те отказват да се просветят духовно от словото Божие. По своя воля остават невежи и чужди за привилегиите на християнина и неговото задължение да търси Бога всеки ден. Господ желае да даде на всяка душа един дълбок, осмислен с разума опит в духовния живот, но мнозина се чувстват удовлетворени от безредния си начин на живеене...

Господ призовава към преданост в служенето. Той желае да има служители, които са прилежни в усърдието си да помогнат на изпадналите в заблуда. Господният ден е вече при вратата... Затова нека не се поставя никаква пречка и примка пред душите, които търсят да опознаят Божията воля. Не изказвайте публично предпологаемите грешки, които виждате във вярващите. Каквото имате да кажете, кажете им го насаме, със сърце препълнено от жалост и нежност...

Божията воля е изложена толкова ясно, че дори и най-слабият ум може да я разбере, ако сърцето е решено да постъпва според нея. Всички, които следват да познаят Господ, а ще узнаят, че Той ще се появи сигурно като зората (Осия 6:3).

Стъпка по стъпка Господ безпогрешно ще води тези, които са положили упованието си в Него.

(Писмо No281 от 10.10.1905 г. - до д-р Крес)

11-ти октомври

ХАРАКТЕРЪТ БИВА ИЗПИТВАН

Пс.97:2

Бог ще изпита характера във всяко отношение. Той има бащинско сърце и затова търпи и понася заедно с чадата Си. В отношението Си с израилевия народ Той умоляваше със Своята милост и любов. Бог с търпение излагаше греховете им и милостиво чакаше те да видят грешките и неправдите си. Когато се разкайваха и изповядваха греховете си, Той им прощаваше, и въпреки, че престъпленията им често се повтаряха, Бог не изрече нито една оскърбителна и сурова дума.

Христос ясно заяви, че ако някой сгреша нееднократно, на него трябва да се прости, ако се покае, дори да е съгрешавал до този момент седемдесет пъти по седем...

Думите представляват един златен талант, даден ни, за да търгуваме с него, а Бог ще преумножи всяко вложение, което е направено в любов и страх от Господа. Той ще въздигне и укрепи точно тези, които се нуждаят от подкрепа... Помнете, че мълчанието е равно на красноречие. Впускането в излишни подробности, както често се случва при някои, само отделя душата от Бога и предизвиква осъждение...

Затова нека повече да се молим и по-малко да говорим за грешките на другите. Нека личното "аз" бъде посветено с много молитви на Бога. Тогава започнете да работите с всички средства и сили, дадени ви от Бога, за да си помагате един на друг и да постигнете още по-големи висоти. Служете в единогласие със служещите ангели, тогава ще придобиете опит от най-голяма стойност. Преобразяващата Божия сила трябва да се прояви в езика, като въздържа думите, които не бива да се изговарят. Тогава Святият Дух ще се разкрие като обвързваща, а не разделяща сила...

Всички, които желаят да се намерят сред множеството, стоящо пред Бога без петно и бръчка, трябва без забавяне да започнат практическото осъществяване на победния живот. Господ допуска да ни сполитат изпитни, за да бъдем очистени от световността, от себелюбието, от резкия, нехристоподобен характер. Бог желае да създаде във всяко сърце един дълбок и сърдечен копнеж за очистване от всеки грях и петно, за да излезем още по-чисти, по-святи и по-щастливи от всяко изпитание, което Той допуска. Нашите души помръкват от себелюбието, но ако гледаме единствено на Исус, тогава егоизмът ни ще умре. Ще настане промяна в това, което правим и вършим. Ако сме търпеливи при тежкото изпитание, тогава ще излезем с характер, отразяващ образа на Учителя. "И ще направи да се яви правдата ти като светлината, и съдът ти като пладнe" (Пс.37:6). "Правда и съд са основа на престола Му" (Пс. 97:2).

(Ръкопис No61 от 11.10.1900 г. - Неозаглавен)

12-ти октомври

КАК БОГ ГЛЕДА НА ГРЕХА

Числа 20:12

Някои биха погледнали на Моисеевия грях като на постъпка, която може да се отмине с лекота. Но Бог не гледа както гледа човек. Когато стигнаха в самите подстъпи на Ханаан, израилтяните възроптаха, защото потокът край техния стан бе пресъхнал. Виковете и клетвите бяха насочени срещу Моисей и Аарон, върху които стовариха обвинението, че са извели целия народ в пустинята, за да измрат до крак. Водачите на Израил пристъпиха до входа на шатъра за срещане и паднаха на лицата си. Тогава славата Господна се яви, и на Моисей бе казано: “Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред очите им говорете на канарата, и тя ще даде водата си; така ще им извадиш вода из канарата, и ще напоиш обществото и добитъка им” (Числа 20:8).

Двамата братя излязоха пред обществото, като Моисей държеше Божия жезъл. По това време и двамата бяха възрастни мъже. Двамата дълго бяха носили упорството и бунтовното коравовратие на Израил, но в този час дори Моисеевото дълготърпение не издържа: “Чуйте сега, вие бунтовници! Да ви извадим ли вода из тая канара?” (стих 10). И вместо да говори на канарата, според както му заповяда Господ, Моисей я удари два пъти с жезъла.

Водата избликна обилно, за да утоли жаждата на множеството, но бе сторено голямо зло. Моисей бе изрекъл думи в раздразнението си...

“Да ви извадим ли вода?” - попита той, сякаш Господ не би извършил това, което е обещал. “Понеже не Ме вярвахте - заяви Бог на двамата братя, - за да Ме осветите пред израилтяните” (стих 12).

Нещо повече, Моисей и Аарон си бяха присвоили власт, която принадлежи единствено на Бога. Необходимостта от Божествена намеса превърна този случай в изключително сериозно изпитание, при което израилевите водачи трябваше да впечатлят народа с благоговение пред Божието име и да затвърдят вярата на народа в Божиата сила и благодетелност. Но когато и двамата извикаха в гнева си: “Да ви извадим ли вода от скалата”, те се поставиха на мястото на Бога, сякаш тяхна бе силата да сторят това чудо. С тези думи те страшно обезславиха Бога и Христа - техният невидим Водител. Бог, а не човек трябваше да бъде прославен. Господ избличи Моисей и Аарон и заяви, че те няма да влязат в Обетованата земя. Пред израилевото множество бе показано, че грехът на водачите е по-голям от греха на водените от тях.

(Ръкопис No 169 от 12.10.1903 г. - “Предупреждения срещу сегашните опасности”.)

13-ти октомври

НИКОЙ НЕ ОТИВА САМ НА НЕБЕТО

Йоан 10:16

Скъпа сестра Мери,

Докато пишех онова, което ми бе показано във видение по отношение на всеки отделен случай, дойде ред и за твоя, и сега ще ти опиша как ми бе представен. Показано ми беше, че ти не стоиш в светлината и благоволенieto на Бога, а си твърде много обвързана със света, че твоята любов към твоите пазещи съботата братя и сестри... постепенно изстива...

Твоето влияние напоследък не е в единство и съгласие с Божия Дух и Неговото дело. Ти не напредваш, сестро, а се връщаш назад. Мнението на невярващите за тебе има твърде голямо значение и то влияе прекалено много на съзнанието ти... Предстои ти да извършиш определена работа. Нуждаеш се от дълбоко смирение на душата, от воюване срещу себелюбието и упоритата ти воля, защото в противен случай неизбежно ще попаднеш в примката на врага.

Хора, които обичат да говорят и разправят различни неща, са те огорчили и наранили, а ти в себе си си възнегодувала против тези, които не заслужават твоя гняв; подозираш онези, на които с упование можеш да се облегнеш. Когато заемеш мястото, което трябва, тогава сърцето ти ще се съедини със сърцата на твоите братя, но ти продължаваш да се делиш от тях и коренът на злината остава да живее в теб. Ти не искаш да следваш Божието наставление и ръководство. Над тебе се събират мрак и облаци. Сатана те изисква за да може да те пресее като жито.

Бог призовава Своята църква да се отдели от света чрез начина си на обличане и то в много по-голяма степен, отколкото ти предполагаш. Господ непрекъснато наставлява народа Си да избягва гордостта и показността, себелюбието и тщеславието, но ти, сестро, действаш точно обратно на увещанията на Божия Дух по този въпрос и затова ходиш в мрак, поставяйки себе си на сатанинска почва.

Видях колко много те обича Бог. Добрият Пастир се грижи с нежност за теб и те опазва сред страданията и злочестините, разяждащи ума ти. Ти, обаче, трябва да преклониш волята и разума си и да проявиш желание да бъдеш поучавана. Никой не може да отиде сам за себе си на небето. Бог има Свой народ, когото води, напътства и наставлява. Неговите чада трябва да са покорни един на друг. Ако някой предприеме самостоятелно да тръгне за небето, ще разбере, че е избрал път, който няма да го отведе до вечния живот.

Скъпа Мери, аз те обичам. Опитах се да ти пиша за твоя случай така, както ми бе представен. Дано да го осъзнаеш в неговата действителност. Моля се за това и за усилието, което трябва да положиш, за да придобиеш вечността. От твоята сестра, (подпис) Е.Г.Вайт.

(Писмо No. от 13.10.1861 г. до една млада християнка)

ПРАВДАТА ЩЕ СЕ ВЪЗЦАРИ

Мат.25:41

Възможно е аз да отдавам на Спасителя показна почит, да бъда християнин (християнка) по вероизповедание, да имам външно благочестие, но в същото време сърцето, чиято верност Господ цени най-много от всичко, да бъде отчуждено от Него. Такива вярващи са живи само на име, но на дело са мъртви...На сватбената вечеря на Агнето ще дойдат мнозина, необлечени в сватбена дреха - одеждата, която Христос е купил за тях с кръвта Си. От непогрешимите уста са изречени думите: “Приятелю, ти как си влязъл тук без да имаш сватбена дреха?” (Мат.22:12). Онези, на които е зададен този въпрос, онемяват. Те знаят, че думите на оправдание са безполезни. Истината с нейната осветяваща сила не е била живот за душата им, и затова езикът, който някога така охотно е приказвал за истината, сега мълчи. Тогава Господ изрича думите: “Махнете ги от Моето присъствие. Те не са достойни да имат дял във вечерята Ми” (виж Лука 14:24).

Когато тези души бъдат отделени от верните, Христос ще погледне на тях с дълбока скръб. Те са заемали високи постове на доверие в Божието дело, но не са придобили застраховката за вечния живот, която би им дала достъпа до небето.

Треперещите от скръб устни на Христа промълвят печалните слова на съжаление: “Аз ги обичах, дадох живота Си за тях, но те упорито отхвърляха Моето застъпничество и продължаваха да вършат греховете си. О, да биха познали всичко, що принадлежи на техния мир, но уви, то е скрито от очите им!”

И днес Христос с тъга гледа на онези характери, които накрая трябва да отхвърли като неприемливи за небето. Изпълнени със самодоволство и себеупование, те се надяват, че всичко ще мине добре. Но във великия ден Господен Божието всевиждащо око ще проникне до корена на злото, с което сърцата им са били свикнали, и в същото време ще види тяхната невъзможност да се преобразят. Направено е всичко възможно за довеждане на душите им до покаяние, но те са отказали да смират сърцата си. Тогава се чуват думите на горчиво оплакване: “Премина жетвата, мина се лятото, и ние не се избавихме” (Ерем.8:20).

Каква страшна сцена е това! Отново и отново преминавам по земята, превита от скръб и агония, които човешки език не може да опише и виждам края на мнозина, които са отказали да приемат Спасителя Си. Правдата ще седне на престола, за да съди, и тогава Десницата, която е била мощна да спасява, сега ще прояви силата Си да поражда и унищожавя враговете на Божието царство. Подбудите и постъпките на всеки един ще застанат такива, каквито са пред Христа. Всяко скрито деяние ще застане с цялата си яснота пред своя вършител, сякаш ще бъде обявено пред цялата вселена.

(Ръкопис No 121 от 14.10.1903 г. - “Едно сериозно предупреждение”)

15-ти октомври

ДЕЦАТА СА БОЖИЕ ПРИТЕЖАНИЕ И НАГРАДА

Пс.127:3

Имам една особена вест за родителите. Възложено ми е да посоча на майките и бащите строгите Божии изисквания за всеки дом. Родителите се нуждаят от ежедневно обръщане в пътя си, за да бъдат успешни носители на светлината в своите семейства. Създавайте и търсете да утвърдите християнска любезност при възпитанието на вашите деца. Пазете се! Никога не допускайте ръката ви да удари дете, когато сте разгневени! Вашите деца са Божий скъпоценен имот, затова към тях трябва да се отнасяте с обич и нежност, но не и да оправдавате тяхното пренебрежение и незначитане на правдата и истината, което бихте поощрили с личното си небрежие към тези скъпоценни неща. Дайте на децата си правда. Христос е истина, пълният и съвършен образец на онова, което трябва да бъде всяка душа, ако тя иска да влезе в небесните селения. Всички велики истини са изнесени на показ пред вас. Не можете да изцелите злия дух с поведение, което е противно на чистата религия...

Бъдете нежни и внимателни когато говорите на децата си. Лошото в характера на децата няма да се отстрани с буйно, грубо викане и кавга. Колкото и да разтърсвате децата си в своето раздражение, вие няма да успеете да отмахнете от тях по този недостоен начин грешките и заблудите, които ги спъват да намерят правия Божий път. Те са собственост на Бога. Като хора, изповядващи и живеещи един реформиран живот, най-добрият урок, който можете да дадете на децата си в този покварен век, е да не позволите животът и характерът им да бъдат оформени според пътищата на света.

Синовете и дъщерите трябва да се наставляват в послушание спрямо Божиите изисквания и всяко нещо, което ще направи вас и тях годни за небесното гражданство.

Бдете и молете се, майки и бащи, да не паднете в изкушение. Отдайте сърцата и душите си в служба на Бога. Не бива да сте сурови и груби, а коленичете пред Господа със сърца, стоплени и изпълнени с нежност от благодатта на Бога. Обърнете се съвършено, за да имате пълнотата на Святия Дух. Каква утеха е това, да знаем, че Господ ще ни помогне във всички критични обстоятелства, защото всички заедно сме Божии съработници...

Бащи и майки, ваша е отговорността да отглеждате деца в този свят. Нека вашият труд да не бъде напразно. "И ние като Негови съработници ви умоляваме да не бъде напразно вашето получаване на Христовата благодат." Това означава да имате християнски живот, и тук е скрито най-голямото насърчение, защото ще ни се предостави изобилно всяка благодат, ако изпълним условията. Родители, ако вие не сте обърнати в Христа, ще можете ли да разберете колко много биха били вашите преимущества, ако живеете живот на пълно послушание спрямо Божиите условия?

...Вашите деца са Божия собственост, която ви е поверена за настойничество, за отглеждане и възпитание в съветите на Господа.

(Ръкопис No61 от 15.10.1911 г. - "Личната отговорност на бащите и майките.")

ПРЕБЪДВАЙТЕ В ХРИСТА

Йоан 15:4

Христос допуска да дойдат изпитания върху Неговите последователи, за да бъдат те доведени до още по-ревностно търсене на Господа. А когато дойдат изпитните, не мислете, че Той е ваш враг. Господ ви очиства и за това има причина. Исус не иска да се обезсърчавате, а да ви направи одобрени и да види дали ще му бъдете верни и ще държите на Него при всякакви обстоятелства. Той не иска да ви отблъсне, а да ви приближи до Себе Си. Единствената надежда на християнина във времена на смут и беда е в Бога.

Не говорете на другите за личните си изпитания и проблеми, защото те си имат достатъчно свои, а и нашите човешки приятели не винаги могат да проявят разбиране. Ваша привилегия е да отидете при Онзи, който винаги ще ви разбере, защото Неговия живот на земята бе постоянно изпълнен с изпитания и смущения, които Той понесе съвършено и без грях...

Никак не е достатъчно да се молите от време на време и от време на време да постъпвате праведно. Вие трябва да носите в себе си отличителните черти на пребъдващия във вас Христос, Който непрекъснато действа в живота ви. Колко са тези от вас, които имат такова духовно преживяване? Въпреки това, всеки може да го има и когато то стане наше, ще бъдем най-щастливите хора, живеещи на земята. С пребъдващото в нас Христово слово ние трябва да дадем свидетелство, че изцяло сме приели Този, Който в Своя човешки живот не допусна грях. В силата на Божеството ще победим всяка своя склонност да вършим зло...

Разликата между Христовия характер и характерите на останалите хора през Негово време беше очевидна във всичко, но Той беше мразен именно заради Неговата доброта и строгата Му честност. Христос заяви, че тези, които проявяват същите характерни черти ще бъдат мразени като Него. Колкото повече приближаваме края на времето, тази омраза ще става все по-силна и по-явна.

Христос прие човешкото естество и понесе омразата на света, за да покаже на всеки човек, че той може да живее без да върши грях, че думите, действията и духът на хората могат да бъдат осветени и святи за Бога. Можем да бъдем съвършени християни, ако изявим тази сила в живота си. Когато светлината на небето е постоянно над нас, ние ще можем да представяме Христа. Праведността в живота на Христа, Го отличаваше от всички останали и предизвикваше омразата на света...

Думите на Исус са отправени към Неговия народ от всички векове. Те са дадени и за нас, на които предстои да бъдем свидетели на края на света.

(Ръкопис No от 16.10.1909 г. - "Аз Съм Истинската лоза" - проповед изнесена в Сан Хосе, Калифорния)

ПРИЕЛИ ЛИ СТЕ ПОКАНАТА?

Мат.22:2

Господ Бог е приготвил угощение за цялото човечество. То е представено в притчата като великата вечеря, на която е осигурено правото на празненство за всяка душа. Всички свързани с тази вечеря могат да се наслаждават на небесния пир, ако Го приемат. До всички е отправена поканата и молбата да дойдат...

Всички участници в сватбеното угощение доказват чрез приемането на поканата, че за тях Христос е личен Спасител. Те са облечени с Неговата отличителна дреха. Приели са истината - такава, каквато е разкрита в Исус, а това е одеждата на правдата. Почитат Христа само ония, които приемат поканата: "Елате, защото всичко вече е приготвено, елате на сватбената вечеря на Агнето." Приелите поканата се обличат с бяла дреха - чистия и непорочен характер, и с това показват, че вече не живеят своя стар живот на невежество. Думите, с които говорят, са други. Техните разговори са вече насочени изцяло в друга насока...

Всички, на които е представена светлината на словото, са получили доказателство за оказаната им висока почит. Това слово е хлябът на живота за онези, които се хранят с него. "В същия час Исус се зарадва чрез Святия Дух, и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, задето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно" (Лука 10:21).

Свещениците, книжниците, и първенците бяха толкова затънали в своята самонадеяност, че изобщо не искаха да чуят Христовите думи. Те бяха убедени, разумът им приемаше убедителните доказателства, но въпреки това не приеха Изпратения от Бога.

Те имаха всяка земна и духовна привилегия, но Христос погледна на тях като на бунтовници, отхвърлящи цялата милост, съчувствие, нежност и любов, които Той бе дошъл да даде на света. Тези израилеви водачи обърнаха гръб на светлината и доказателствата, дадени от Христа, като презряха Неговата милост. Той ги погледна с тъга и рече: "Да, Отче, защото така ти се видя угодно" (стих 21). Христос бе огорчен, защото най-почитаните и облагодетелствани хора на земята се отричаха от Него и отхвърляха предложения им вечен живот.

От наша страна трябва да има непрекъснато напредване. Откровението на Отца, дадено на хората, ще бъде такова, че човешкият ум да го приеме и разбере. Всички, които непоклатимо следват да познаят истината, така както е разкрита на Исус, ще разберат, че има още много да се учат. Растежът, развитието и плодотворността във вяра и святост ще ни дадат опит в религиозния живот, а това е законът на християнския път.

(Ръкопис No143 от 17.10.1898 г. - "Притчата за сватбената вечеря")

18-ти октомври

ХРИСТОС - НАШИЯТ ПРИМЕР В ТРУДА НИ ЗА ДРУГИТЕ *Йоан 9:4*

Годините бързо отлитат и отнасят във вечността своето свидетелство. Където видите, че има работа за извършване, свършете я, като дадете всичко от себе си и следвате образа на Христа. Поставете се под поученията на Бога. Онзи, който изповядва, че е християнин, но въпреки това действа със светския дух, свидетелства, че е неверен ученик... Християнският характер трябва да отразява небето. Христовият последовател трябва да работи като своя Учител. Нашето дело би трябвало да бъде на ниво, което да изпреварва с години сегашното си състояние. Божият план е всички, седящи в тъмнина, да видят голямата светлина... Христовата работа непрекъснато растеше и напредваше. Чрез живота Си Той ни остави пример как трябва да работим за Бога. Христос непрекъснато вършеше добро...

Възложено ми е да предам вестта до всички, на които е дадена светлината на истината. Те трябва с търпение и упорство да работят за хилядите загиващи в греховете си, които са разпиляни като отломъци върху пуст бряг. Всички, които са наследници на Христовата слава. Трябва да имат дял и в неговото служене, като помагат на бедните, слабите и бездомните. Всички трябва усилено и с пълна сериозност да използваме всяка възможност за работа в Господното дело. Несебелюбивите усилия ще дадат скъпоценни плодове. Работниците ще получат от Великия Учител най-висше познание и просвета.

Говорим за едно по-висше образование, а то е да превърнем Христовия живот в наш постоянен учебник. Затова нека всяка душа, чието име е записано в църковните регистри, да свали от себе си гордостта, всяко лекомислие и желание да следва пътищата на света. От Христа трябва да получим възможно най-висше образование, за да можем, просветени в истината, да не водим души в пътища, които Христос е забранил. Примерът, който трябва да даваме на вярващите, не трябва да бъде ограничен в съвършенство. В нашия религиозен живот и опит не бива да допускаме стихийна и немарлива работа.

Човешките същества не трябва да мислят, че има предел за

усиления, които трябва да се правят за спасението на души. Всички, които са истински покаяни и обърнати, ще разберат, че никога не биха видяли Христа в Неговата слава, ако не изградят характерите си според съвършения образец на Исус. Онези, които с безразличие гледат на задачата да поставят думите и мислите си в хармония с Христа, никога няма да влязат през портите на Божия град. Колко скъпоценни резултати ще има от усиления, направени от искрена любов към Христа! Господ зове народа Си да се залови за работа, за която Той го призоваваше още от самото начало.

(Писмо No104 от 18.10.1910 г. - до брат и сестра Хаскел).

19-ти октомври

ОБОДРЕТЕ СЕ И ГОВОРЕТЕ ДУМИ НА НАСЪРЧЕНИЕ

Пс. 42:11

На чия страна сте застанали - тази на света или на Христовата страна? Нека се замисля, какво ще струва целия свят с всичкото му злато и сребро събрано накуп? Има ли този свят някаква ценност и за вас? Моят живот е почти към края си. Много, много мои съратници от младостта са вече в гроба. Всичко, което остана от някогашното ни многобройно семейство, е само една от родните ми сестри и тя е в голяма немощ. Бог ми е дал сила. Той е здравето на моето лице. Всяка сутрин аз се радвам в Господа. Знам, че съм поверила опазването на душата си в Неговите ръце, защото Той е верният наш Творец и знам, че никога няма да ме изостави. Ако упо-
вавате на Него, Господ ще ви даде Своята сила, благодат и спасение.

Когато някой ви попита как се чувствате, не се оплаквайте, не роптайте и не мислете какво тъжно нещо да споделите с него, а го хванете за ръка и отговорете: "Слава на Бога! Бог е нашият Господ и на Него да бъде вечно хваление! Обичам Го, защото Той първи ме е възлюбил." Нека вашият разговор да бъде радостен и пълен с надежда. Не говорете обезсърчително, не показвайте слаба вяра, нито вашите скърби и страдания, защото дяволът обича такива оплаквания. Когато говорите за неща, които помрачават душата ви, врагът бива прославен. Говорете с вяра и надежда, насърчавайте се и прославяйте по този начин Бога.

Вместо да одумваме и да вършим пакост, нека да говорим за несравнимата сила на Христа, нека говорим за Неговата слава и така да възвеличаем Господа Бога на силите. Така ще се научим да пеем песента на победата в царството на славата. Само като започнем да пеем победната песен на благодарствено хваление още сега, на земята, ще можем да се подготвим за песента на Моисей и Агнето, когато бъдем събрани на стъкленото море.

Господ ще бъде с нас в земния ни път, ако позволим да бъдем ръководени от Святия Дух и не преставаме да славим Неговото име. В нашето сегашно битие трябва да внесем колкото е възможно повече от живота, който ще имаме на небето. Небесната светлина, грееща в сърцето, ще се предаде в думи на приятна благост, в дела на доброта и милост към тези, които са край нас. След като сме се запознали с Бога, ще можем да кажем в часа на Неговото пришествие: "Ето, Той е наш Бог; чакахме Го, и Той ще ни спаси" (Исаия 25:9).

(Ръкопис No111 от 19.10.1901 г.- проповед, изнесена в църквата на санаториума Сейнт Хелена)

20-ти октомври

ОБЕЩАНАТА СИЛА ЗА ПОБЕДА

Йоан 17:3

Ако имаме по-близко отношение с Бога, ако предадем Нему това, което е Негово - нашите умове, сърца, цялото си същество - тогава наистина ще намерим мир и щастие, каквито не можем да получим никъде другаде.

Какво струва да живеем в този свят, зависими от одобрението и развлеченията, които той ни предлага? Нима такива неща ще ни направят щастливи? Не, те ще ни донесат единствено безпокойство и неудовлетворение, и в същото време, ще изгубим най-скъпоценното съкровище, което ни е дадено в богатите Божи благословения. Необходимо е да разберем в много по-голяма дълбочина истинската ценност на душите си. Трябва да научим какво да правим, за да вършим Божиите дела. “Това е Божието дело, да повярвате в Този, Когото Той е изпратил” (Йоан 6:29). Исус може да бъде за нас всичко, което желаем.

В последния велик ден на празника Исус извика: “Ако е някой жаден, нека да дойде при Мене, и да пие” (Йоан 7:37). И пак чуваме гласа Му, който казва: “Дойдете при Мене всички вие, които се трудите и сте обременени и аз ще ви успокоя. Вземете върху си Моето иго и научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бреме е леко” (Матей 28:30). Опитвали ли сте го? Има мнозина, които са сторили това, и те знаят, че Христовите думи са истинни и верни, а когато мътния порой на бедите се е спускал върху тях, те са гледали на Исус и са получавали утеха и укрепление на силите си.

Христос ни е обещал, че ако се съвпрегнем с Него, ще намерим мир, утеха и надежда, и с живота си ще познаем истинността на Неговите думи. Исус иска всеки да бъде спасен: “Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него” (Йоан 3:16,17)...

Исус Христос знаеше, че човешката природа няма силата да се противопостави на изкушенията на врага, затова Той облече Божествеността Си в човешка плът, напусна царския Си трон и мястото на военачалник на небесните войски и дойде на този изтерзан и изроден от проклятието на греха свят, като се смири и унижи Себе Си, за да даде пример на всички ни ... Исус дойде на света не за да гледа зрелищата на конните състезания и театрите, но дойде кротък и смирен и сега Той ни приканва да се поучим от Него - Царят на славата. Като вършим това, ние ще придобием нравствената сила, която Божият Син дойде да ни даде, оставяйки величието на небесните дворове.

(Ръкопис No16 от 20.10.1895 г. - вероятно това е проповедта, изнесена на лагерно събрание в Армадейл Кемпграунд, Австралия)

21-ви октомври

ТОЙ ТРЯБВА ДА РАСТЕ

Йоан 3:30

При един случай юдейските началници изпратиха до Йоан Кръстител въпроса: “Кой си ти?” Тогава пророкът отвърна: “Аз съм “глас на едного, който вика в пустинята: Прав правете пътя за Господа”, както рече пророк Исая” (Йоан 1:23)...

Нямаше човек, чул думите на Йоан, който да не разбере, че Кръстителят говореше за Христа, тъй дълго чакания на света, обещан от Бога Месия. Мнозина таяха в сърцата си надеждата, че той, Йоан, е Месията. Но когато Йоан посрещна дошли при него хора, той веднага насочи вниманието и ума им към Този, Който идеше изпратен от Бога...

В нашия век, непосредствено преди Пришествието на Господа Исуса Христа, предстои да се извърши работа като тази на Йоан Кръстител. Бог се нуждае от хора, които да приготвят един народ за великия ден Господен. Вестта, предшестваща Христовата служба бе: “Покайте се, бирници и грешници, покайте се, фарисеи и садукее, покайте се, защото царството небесно наближи” (Виж Мат. 3:2). Като народ, който вярва в скорошното Христово пришествие, ние трябва да прогласим вестта: “Пригответе се да срещнете своя Бог!” Тази вест трябва да бъде ясна и конкретна, както вестта на Йоан Кръстител. Той укоряваше царе заради нечестието им. Въпреки че над живота му висеше непосредствена заплаха, той не се поколеба да заяви Божието слово. Също с такава преданост и вяроност и ние трябва да свършим възложената ни работа в наше време. Но за да можем да свидетелстваме със силата на Йоан, ние трябва да имаме и неговия духовен живот. Трябва непрекъснато да гледаме Божието лице и тогава ще забравим себе си.

В своето човешко естество Йоан Кръстител имаше същите слабости и правеше същите грешки, които са присъщи на целия човешки род, но докосването на Божествената любов го бе преобразило. Когато Йоановите ученици дойдоха при учителя си, след като Исус бе започнал мисията Си, за да се оплачат, че всички човещи следват новия учител, Йоан показа колко ясно е разбирал своето отношение към Месия и с каква радост поздрави Онзи, за Когото бе приготвил пътя: “Той трябва да расте, а пък аз да се смалвам” (Йоан 3:30). Гледайки с вяра на Изкупителя, Йоан се бе въздигнал до висотата на себеотрицанието. Той не се стремеше да привлича хората към себе си, а да издига мислите им към небето, в нозете на Божия Агнец...

Ония, които са верни на призиванието си да бъдат вестители Божии, няма да търсят почит и признание за себе си. Себелюбието ще бъде погълнато от любовта към Христа. Тогава ще признаят, че тяхната работа е да извикат със същия глас като този на Йоан Кръстител: “Ето Божия Агнец, Който взема върху Себе Си греховете на света”. Божиите вестители ще възвишават Исус, а заедно с възвеличаването на Божия Син ще се въздига и тяхното естество.

(Ръкопис No113 от 21.10.1907 г.)

22-ри октомври

СИЛАТА НА БЛАГОВЕСТИЕТО

Ефес.3:2,3

Чрез Божествено откровение на апостол Павел бе разкрит спасителния план, изработен от Христа. Призован от Бога, той трябваше да поучава хората, че има избавление от безнадеждността, смъртта, престъплението и греха посредством благовестието на Исуса Христа; че има живот и сила за достигане на светостта. Павел бе благословен с едно чудно проникновение, благодарение на откритите нему Божии

тайни. Въпреки, че не можеше да предаде на другите всичко, което сам бе видял, апостолът остана твърдо основан в истината. Никакви страдания и укори не можеха да го поклатят и да го накарат да отрече великите истини, които му бяха разкрити. Никакви лъжливи теории не можеха да го отклонят от влиянието на величавите гледки, които небето бе разкрило пред очите му... И днес благовестието, представено в посланията на Павел, имат същата сила, както в дните, когато те са били писани. Хората от всички векове след Христа имат вестта за богатите съкровища на Христовата благодат и за изобилната Божия любов, разкрита чрез Единородния Божий Син. Но, питам се, можем ли ние, докато се намираме в едно студено, безжизнено състояние, да бъдем благодарни за тези истини и да ги ценим?

Христовото благовестие бе проповядвано на еврейския народ. Ако евреите бяха приели неговите истини, щяха да намерят спасението си. Чрез вяра в Христа можеха да станат членове на царското семейство и да изявяват през идващите векове щедростта и богатството на Неговата благодат.

Но като народ те отхвърлиха Христа, отказаха Неговите милостиви предложения, затова бяха отрязани от лозата, а на тяхно място бяха присадени езичниците. Въпреки това, те все още имат милостивата привилегия да бъдат съучастници на езичниците в Божието спасение.

Вярата в Христа ще извърши във всеки човек преобразяване на характера. Чрез преобразяващата Христова благодат плодовете на духа стават явни в живота на онези, които някога са били мъртви в своите престъпления и грехове. С поведението, думите и делата си те свидетелстват, че са станали участници на Божественото естество. Тази чудесна благодат бе разкрита на апостол Павел и той неуморно работеше, за да могат и други да получат знанието за тези спасителни истини.

Под ръководството на Святия Дух благовестието се проповядваше на езичници и юдеи. Стената, която разделяше юдеите от останалите, бе разрушена от Исуса Христа: “Защото ние всички, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставяваме едно тяло, и всички от един Дух се напоихме” (1Кор. 12:13).

(Ръкопис No111 от 22.10.1906 г. - “Предупреждение срещу деленето на групи”)

23-ти октомври

НЯМА СРЕДЕН ПЪТ ЗА НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО

2Кор. 6:17

Към изгубения рай не води никакъв среден път. Вестта, отправена към човечеството в тези последни дни, не трябва да бъде смесвана с човешки теории. Ние не трябва да се облягаме на съображенията на светски законници. Божият народ се състои от мъже и жени на молитвата и смирението, а не от хора, заслепени от сатанинските представители...

Най-голямата светлина и благословение, които Бог ни е дарил, не са гаранция срещу престъпването на закона и отстъпничеството в наше време. Онези, които Бог е издигнал на отговорни постове, може да се отвърнат от небесната светлина и да

потърсят човешка мъдрост. Тогава тяхната светлина ще стане мрак, поверените им от Бога способности ще се превърнат в примка, а характерът им в мерзост за Бога.

Бог не е за подиграване. Откъсването от Неговата десница е било, и винаги ще бъде последвано от неминуеми резултати. Извършването на деяния, които оскърбяват Бога, ще подведат злотвореца в едно постепенно навлизане в измамата, и ако той не скъса с тях решително и не се покае от сърце, ще започне да върши грехове безнаказано. Всички желаещи да притежават характер, който би ги направил Христови съработници и приемници на Божията похвала, трябва да се откъснат от враговете на Бога и да държат истината, която Исус даде на Йоан в Откровението, за да бъде разнесена тя по света...

Христовото откровение, дадено на Йоан, е една чудна, достойна, възвишена и тържествена вест. Но за да се предаде тя с цялата ѝ решителност и тревожност, е необходимо пълното отдаване на способностите и дарбите, които Бог е дал на човеците. Когато Йоан получи вестта на Откровение, върху него дойде Святия Дух, защото Сам Христос слезе от небето и каза на пророка какво трябва да напише.

Всички, които твърдят, че са Христови ученици, често пъти закоравяват сърцата си и заслепяват зора си, защото не избират да вървят в Божиите пътища, а в своите. Себични подбуди влизат в умовете им и обземат целия ни разум и характер. В самоупованието си такива хора си въобразяват, че техните пътища са пълни с мъдрост. Те не се стараят да следват Божиите указания и съвети. “Случаите - казват те - зависят от обстоятелствата”. Допускат се светски начини на уреждане на нещата, които заслепяват очите с изкушения и откъсване на душите от Бога. Такива хора са движени от собствените си неосветени желания, те изкривяват пътеките пред нозете си и пред нозете на другите. Куцийт и недъгавият мислят, че тези техни водачи са ръководени от Бога, затова вярват, че преценките им са правилни. По този начин мнозина вървят в неистински пътеки, пътеки, които Бог не е положил за ходенето на изкупените.

(Ръкопис No 131 от 23.10.1903 г. - “Вестта в Откровение”)

24-ти октомври

НЕБЕТО - ВЕЧНОТО ХРИСТИЯНСКО ЛЯТО

Тит 2:13

Христос ще дойде много скоро за втори път. Ние често трябва да говорим за това. Тази мисъл трябва да владее умовете ни. Той ще дойде със сила и голяма слава и всяко око ще го види. Всички святи ангели ще Го придружават. За Христовата свита Йоан пише: “И видях и чух глас от много ангели около престола и живите същества и старците; (и числото им беше десетки хиляди по десетки хиляди и хиляди по хиляди)” (Откр. 5:11).

Тръбата още не е затръбила. Почиващите в гроба още не са извикали: “О, смърт, где ти е победата? О, смърт, где ти е жилото? (1Кор. 15:55). Мъртвите в Христа още не са грабнати с живите светци да посрещнат своя Господ в облаците. Но времето за изпълнението на думите, изречени чрез апостол Павел, е съвсем приближило. “Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после

ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа” (1Сол.4:16-18).

Трябва да се променим, за да станем като нашия Спасител (Виж Филип.3:20.21). Сега е времето, в което трябва да заживеем с небесните добродетели в ежедневието си. Нямаме нито ден за губене! Ако не успеем да изградим христоподобен характер, ще изгубим вечния живот. Затова трябва да градим на истинската скала.

...Нека всички вършим Христовата работа като бъдем в постоянна молитва и бдителност. Само тогава ще бъдем готови за Неговото пришествие, само така ще бъдем подготвени да приемем вечния живот.

Всички, които желаят, могат да бъдат победители. Затова нека с усърдие да се стремим да постигнем мярката на небесното съвършенство, която е положена пред нас. Христос познава нашата слабост, затова всеки ден можем да просим от Него помощ. Не е необходимо да придобиваме сила за месеци напред, а трябва да бъдем победители ден след ден. Тази земя е място на приготвление за небето. Времето, прекарано тук, можем да сравним със зимата в християнския живот. Тук ни брулят ледените ветрове на страданията, връхлитат ни вълните на тревоги и беди. Но в близкото бъдеще, когато Христос дойде, скърбите и въздишките ще изчезнат завинаги. Тогава ще настъпи християнското лято. Всички изпитания ще свършат, няма да има вече болести и смърт. “Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина” (Откр. 21:4).

(Ръкопис No28 от 24.10.1886 г. - “Нашата надежда”)

25-ти октомври

ВЯРВАЙТЕ И ЩЕ ПОЛУЧИТЕ

Марко 11:24

Мнозина твърдят, че искат да бъдат спасени, че искат да бъдат Божии чада, но в същото време по най-патетичен начин се оплакват от Бога, защото нямат онова, което според тях би трябвало да имат. Те например казват: “Знам, че трябва да бъда благодарен. Господ ме е благославял много пъти, но въпреки това не се чувствам така, както ми се иска. Не бих казал, че Божиите обещания важат и за мен, та да съм сигурен, че съм Божие чадо. Убеден съм, че Бог благославя другите. Сигурен съм, че Той ще ги приеме, но мен - в никакъв случай. Не вярвам, че може да ми прости греховете.”

Това е явно неверие, а то е грях пред Бога, защото такива хора обезславят Отца и ограничават Святия Израилев. Христос е нашият Спасител. Милостивите обещания са дадени на Неговата църква, и ако вие сте направили стъпките, необходими за обръщането ви, ако сте се изповядали на Христа, тогава сте станали част от Христовото тяло - част от голямото единно цяло. Тревогата, съмнението, недоверието в Бога говорят, че вие нямате вяра в Него и не прилагате обещанията Му за себе си. Поради това се лишавате от утехата, надеждата и насърчението в Господа, ко-

ито са ваша привилегия и дълг да притежавате всеки ден и час. Обичате ли Исус? Копнеете ли за Неговия мир? Тогава вярвайте, и копнежът на душата ви ще бъде удовлетворен.

Вие нямате извинение, ако се самовглъбявате единствено в себе си, ако се прилепите за неверието си и съмненията; ако общувате с другите единствено чрез оплакванията, които имате, защото няма извинение, способно да ви оправдае, след като Исус вече е отправил Своята покана към вас. Неговите думи са пълни с утешение, надежда и увереност за вечността. Но ако отхвърлите словата на Спасителя и оставите чистите и освежителни снегове на Ливан, за да търсите успокоение от човешки извори, то знайте, че няма да намерите мир и покой, защото сте отказали помощта, дадена ви от Бога.

Господ е казал, че портите на ада няма да надделеят над Неговата църква. Всеки искрен църковен член може да види себе си в тези обещания и да каже: “Аз съм Господен. В Неговата голямата сила аз съм непобедим.” Затова, моля ви, не се отдавайте на печални мисли и поведение, с което обезславяте Господа. Не постъпвайте така, сякаш Той ви е обидил, като ви е дал обещания, които не е изпълнил, заради което вие страдате, сякаш сте изоставени да се борите сами срещу силите на тъмнината. Исус ни казва: “Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас” (Йоан 14:18). Вярвате ли, че тези думи са казани лично за всеки от вас? Или ги считате за празни приказки? Приемате ли ги с пълна вяра, радвате ли се в тях? Това означава да се храним с плътта и да пием кръвта на нашия Господ.

(Ръкопис No42 от 25.10.1890 г.)

26-ти октомври

ХРИСТОС ГОВОРЕШЕ ИСТИНАТА

Йоан 7:46

Докато живя на земята, Божият Син бе Човешки Син, но въпреки това имаше моменти, когато Неговата божественост изгръваше като израз на една съвършена небесна сила...

Истината никога не отслабна в думите на Христа. Тя никога не бе накърнена в ръцете Му. Словата на истината се изливаха от Христовите уста с удивителна свежест и сила, като едно ново откровение. Нека всеки знае, че Христос не изрече нищо забавно или сантиментално. Той дойде от Отца, за да даде светлина на земята. Тази светлина не бе скрита под шиник. Христос говори с власт и авторитет по всички въпроси. Всяка истина от жизненоважно значение на Неговия народ бе разкрита в поученията Му с непоколебима увереност и непоклатимо познание. Исус не говореше измислици. Той не се опираше на вероятности, не цитираше никакви човешки авторитети, а говореше единствено истината. Неговите твърдения представляваха принципи, установени от личното Му познание за тях. Той пророчески видя измамните учения, които щяха да изпълнят света, но Исус не даде израз на никое от тях. От устните на Великия Учител не излизаха празнословия, нито лъжливи теории, облечени в красива реч. Във всичките си поучения Той се опираше на непроменимостта на библейската истина. Христос дойде, за да даде израз на цялата истина...

На всеки от Своите работници Господ дава вестта: “Заеми твоята позиция на християнин, където си призван и застани твърдо в защита на правдата.” Възложено ми е да кажа на всички Божии работници: “Намерете своя тъгъл за светене, ако сте изпратени от Бога. Не приемайте претенциозните и сантиментални човешки настроения - те не са от Бога. Христос ви очаква, за да ви даде прозрение за небесните неща, Той копнее да раздвижи духовния ви живот, за едно още по-голямо усърдие и дейност. Никога не позволявайте на някое зло влияние и наклонност, били те естествени или придобити, да ви накарат да подчините обещанието за бъдещето на преходните дела в този живот. Никой не може да служи на двама господари, чиито интереси са противоположни. Не можете да служите на Бога и на Мамона!”

Христос не счете Себе Си за равен на Бога и никога не постъпи според личната Си угода. Той се облече с падналото човешко естество, за да постави човека в едно изгодно положение пред целия свят и вселената. Той пренесе осветеното човешко естество на небето, за да остане там свършено оправдано, сякаш никога не е претърпяло Божия закон.

(Ръкопис №156 от 26.10.1903 г. - “Христос, нашият Божествено-човешки образец”)

27-ми октомври

НЕ СЕ ТРЕВОЖЕТЕ, УПОВАВАЙТЕ НА БОГА!

Ефес.5:17

Поверете се напълно в Божиите ръце. Престанете да се оплаквате, независимо, че може да има причина за оплакване. Сатана винаги казва така: “Ще го тормозя, докато направя вярата му на купчина развалини”, но вие не трябва да падате победени от подобни неща. Бог ще ви подкрепи и изправи, ако Му позволите да стори това. Понякога сте склонни да се оставите напълно на Божията воля и тогава усещате пълен мир и увереност, но когато се отдръпнете, знайте, че връзвате ръцете на Исус да носи товара ви.

Желаєте Божията воля да се изпълни във вас, но в същото време се свивате поради страха от болката и себепожертвователността, които са необходими, за да се осъществи Божията воля във вас. Затова е необходимо пълно доверие, като на малко дете, доверило се на своя родител. Но вие, братко, имате неспокойно, измъчено сърце, и всъщност се оказва, че се боите да се доверите напълно на Бога, плашите се от последствията, които едно такова отдаване в Неговите ръце може да предизвика. Умолявам ви, не опорочавайте своя християнски живот.

Духът ви говори: “Затова не бивайте несмислени, но проумявайте що е Господната воля” (Ефес.5:17). Всеки от нас разкрива слабост на характера чрез думи и отношение, когато е с впечатлението, че към него не се отнасят добре, нито му оказват доверие и уважение, което той заслужава. Трябва да знаете, братко, че Бог ви е взел под личната Си закрила и вие трябва да Му се доверите, защото Го обичате и Той ви обича.

Той ще подкрепи всеки, който се остави с пълно доверие в Неговите ръце. Бог ще направи всичко необходимо за вашето осветяване, ако престанете да се безпо-

коите и оставите всичко на Неговата воля. Думите, изказани към нас от Безпогрешния, бяха: “Не падайте в изкушение, което тормози живота ви и ви прави още по-нещастни чрез непрекъснатото мислене за него, защото източникът на тези смутове на душата е сатана.”

Вие, брате, непрекъснато чоплите раните си, премисляте нееднократно едни и същи оскърбления и болки, които само нараняват и болезнено отекуват в душата ви. Не въвеждайте нежеланите неща на миналия си живот в пътя на настоящите. Опитайте и вижте, че животът с Христа няма да ви подведе... Прогонете сатана и вървете заедно с Христа, нашия Изкупител, бъдете съвършено изпълнени с Неговата пълнота. Никога, никога не давайте на сатана възможност да се радва, като ви измъчва с внушението, че нашата вяра е заблуда и измама.

Святият Дух трябва да извърши една определена работа в сърцето и когато тя приключи, горчивите сълзи вече няма да имат място в душата, а тогава ще се изпълни обещанието: “... но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот” (Йоан 4:14). Можете да устоите единствено в Бога. Когато сърцето е помирено с Бога, този факт ще стане известен чрез начина, по който общувате с вашите братя. Всички ще видят, че Христос обитава в храма на душата.

(Писмо No10 от 27.10.1894 г.- до евангелски работник в Австралия)

28-ми октомври

БЪДЕТЕ ЛИЧНОСТИ В ЗАЩИТА НА ХРИСТОВАТА ПРАВДА

Изход 23:2

Да бъдеш индивидуалист, само от любов към себе, си е с положителност нещо неприятно, отблъскващо и под достойнството на християнина, но да си личност, защото това е наложително в резултат на избора да се покланяш само и единствено на Бога, означава за човека да се облече в небесното достойнство. Не бива да се боим, че сме единствени и сами, когато дългът изисква от нас да сме такива, за да прославим и възвишим Бога...

Не търсете подобен вид поведение, само за да направите впечатление с ексцентричността си, а за да избягвате греха и оскърблението на Божието име. В този случай ние не трябва да се съобразяваме дори с мнозинството, което е против нас. “Да не следваш множеството, за да вършиш зло.”

Тогава възниква въпросът, нима е добродетел да се престъпва Божия закон, тъй като светът вече не го зачита? За света може да изглежда нищожно изискването към християнина да се съобразява с неговата воля само с незначителния акт на пазенето на неделния ден, вместо Съботата. Но Божието слово ни казва, че седмият ден е “святият Ми ден”. Човекът на греха казва: “Аз ти давам събота, и затова трябва да пазиш първия ден на седмицата”... Бог има църква. Тя не е огромната катедрала, нито е в установения държавен строй, нито е някоя от различните деноминации. Неговата църква е от люде, които обичат Бога и пазят заповедите Му. “Защото, гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз сред тях” (Мат.18:20). Христовата църква е там, където е и Христос, дори сред най-мал-

ката групичка, защото само присъствието на Възвисяния и Святия, Който обитава вечността, съставлява църквата.

Където двама или трима, събрани от любов и послушание към заповедите на Бога, изливат сърцата и душите си в преклонение, там е и Христос, за да ги ръководи, независимо, че това място може да е пусто, уединено, затворническа килия или малка стаичка в някой огромен град. Божията слава прониква през затворническите стени, огрявайки със сияйните си лъчи и най-мрачната тъмница. Светиите на Господа може да страдат, но страданията им, също както при апостолите в първата църква, разпространяват тяхната вяра, печелят души за Христа и прославят Неговото свято име. Дори най-яроствната съпротива на мразещите Бога и Неговия велик нравствен стандарт на правдата, не бива и не може да поклати здраво закоренената във вярата душа, която уповава изцяло на Небесния ни Баща...

Всички, които искат да бъдат вършители и изпълнители на словото, градят като разумни строители, затова бурите и ураганите на гоненията няма да поклатят основите на техния градеж, защото е основан на вечната Канара.

(Писмо №108 от 28.10.1886 г.- до нейната по-голяма сестра и съпруга ѝ, които не приеха съботната истина.)

29-ти октомври

ПРИРОДАТА НЕ РАЗКРИВА ДОКРАЙ БОГА

1Кор. 1:21

Съществуването на Бога като личност, единството на Христа с Неговия Отец, това представлява основата на цялата истинска наука. От природата можем да придобием само една несъвършена представа за величието и недостижимостта на Бога. Ние виждаме действието на Неговата сила и на мъдростта Му, но Сам Той е непостижим за нашите представи и разбиране. Океанът, водопадът, величавите планински върхове, разкриват с красотата си само отчасти творението на Неговите ръце. Сатана е внесъл хаос и израждане в Божието творение, затова е необходимо нещо много по-силно и по-голямо от природата, за да ни бъде разкрит характерът на Отца.

Христос дойде на земята, за да разкрие онова, което ограничените човешки умове биха могли да възприемат от необятното величие на Божията слава. Той дойде на земята, за да съчетае Божественото с човешкото, за да може чрез Него, чрез усъвършенствания в Него човешки характер, хората да могат най-сетне да видят в пълнота Божията слава. Чрез заслугите на жертвата, която Исус направи, ние можем да станем “участници на божественото естество, като избягаме от произлязлото от страстите разтление в света”(2Петр.1:4). Сияйните лъчи на Божеството излизат от Христа и огряват Неговите последователи: “А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име” (Йоан 1:12).

В наше време много измами се предават като най-чиста истина. Някои от нашите братя са поучавали в такива неща, които ние не можем да одобрим. Причудливи хрумвания, мъгляви и странни тълкувания на Писанието - ето тези не-

ща навлизат в нашите редици. Някои от тях може сега да изглеждат като точици и йоти, но след време ще прераснат в спънки и примки за неопитните...

Трябва да изследваме всеки ден Библията, за да познаваме Господния път и да не изпадаме в религиозни заблуждения. Светът е пълен с лъжливи теории и прелъстителни спиритуалистични идеи, които са предназначени да унищожат ясното духовно възприятие и да отклонят мнозина от истината и святостта. Сега трябва повече от всеки друг път да внимаваме на предупредителните думи: “Никой да ви не заблуждава.”

Трябва да бъдем особено внимателни, да не би да дадем погрешно тълкувание на Свещеното писание. Ясните поучения на Божието слово не трябва да се възприемат единствено в духовното им значение и така да се изгуби от погледа конкретната картина на действителността. Не се отдавайте на прекалени търсения на скрит смисъл в библейските слова, само за да докажете нещо странно и да отговорите на прищявките на фантазията и въображението. Приемете Словото така, както е писано. Избягвайте празномислието и спекулациите със Словото.

(Ръкопис No30 от 29.10.1904 г. - “Изкупвайте благовремието”)

30-ти октомври

САТАНИНСКИТЕ ЗАБЛУДИ ОТ ПОСЛЕДНОТО ВРЕМЕ

Исая 29:9

Показано ми беше, че в нашия живот сме срещали и срещаме подобно на описаното в стиха състояние. Мъже, които са имали голяма светлина и чудни привилегии, са приели думите на водачи, имащи себе си за много мъдри, ползващи се с голямото благоразположение и благословение на Господа, но които са откъснали себе си от Божиите ръце и са станали служители в редиците на врага.

Светът ще бъде заят от благи на вид заблуди. Един човешки ум, приел такива заблуди, ще въздейства на други умове, като изопачава скъпоценното доказателство, дадено от Бога, и го представя като лъжа. Тези хора ще бъдат мамени от паднали ангели, във времето, когато би трябвало да бдят като верни пазители над душите, за които ще дават отчет на настойници. Те са сложили оръжията на своето воюване и са се вслушали в изкусителните нашепвания на прелъстителни духове. Такива работници не са счели за нищо Божия съвет, пренебрегнали са Неговите предупреждения и укори и във всяко отношение са застанали на страната на врага. Духовното пиянство е натегнало над мъжете, които не бива да преплитат крака в пътя си, като че ли са пияни от силно питие. Светът се изпълва с престъпление, извратености, измама, лъжа и несправедливост според учението на водача, който някога се разбунтува в небесните дворове.

Историята ще се повтори. Бих могла да кажа точно какво ще се случи в близко бъдеще, но още не е дошъл часът за това. Чрез коварствата и лъжливите чудеса на сатана, духове на мъртви ще се явяват на живите, тогава мнозина ще се привържат към този, който обича лъжата и е неин баща.

Предупреждавам нашия народ, че от нас ще има хора, които ще се отклонят от вярата и ще се вслушат в нашепванията на изкусителните духове и ученията на дявола и тъкмо заради тях истината ще бъде охулвана и злословена.

Ще стават неща, будещи учудване. Проповедници, прависти, лекари, които са позволили тези фалшиви учения да завладеят умовете им, сами ще се превърнат в измамници, които служат на измамените. Ще ги обхване духовно пиянство. На не-верните настойници Господ казва:

“Удоволствайте в пътя на слепотата като пияниците, защото след като бяхте настойници на Моя имот и имахте благодатта да го увеличите, вие отказате да сторите това, затова сега ще постъпите като пияниците, отхвърляйки завинаги вашата надежда за вечния живот.”

Такива хора ще се стремят да скрият в най-дълбоки места съветите, дадени им от Бога; като прибегват до лъжи, те ще изкривяват предупрежденията и вестите на небето, като поставят върху тях лъжливи изявления и по този начин ще обезсмислят Божието слово.

(Писмо No311 от 30.10.1905 г. - “До брат Даниелс, брат Прескът и техните съ-мишленици”)

31-ви октомври

БОГ Е НЕПРОМЕНИМ

Бит. 3:15

Колко трудно е за човека да ходи смирено с Бога, да вярва на Словото Му и да приеме Неговите планове. Предложенията на сатана изглеждат примамливи и предоставят видимо повече възможности, но всички те имат един край - пълното унищожение. Колко пъти в живота си хората чрез горчив опит са установявали резултатите от отказа да вървят в пътеката на послушанието. Нима идещите след тях няма да вземат поука от техния опит? Нека се замислим над преживяното от нашите първи родители и да се боим от всякакви планове, които не са основани на послушанието спрямо Божията воля.

Кога най-после хората ще научат, че Бог е Бог, а не човек, и че Той не се променя. Всяко бедствие, всяка смърт е свидетелство за силата на злото и за истината на живия Бог. Божието слово е живот и то ще пребъдва до века. То остава непоклатимо през вечността. Тогава как е възможно човек, който знае какво представлява Бог и какво е свършил с мощната Си десница, да избере сатанинския път вместо Божия? Има само един тесен път към възвръщане чрез Христа рай - този път е пътят на послушанието.

Вестта, дадена на човека за прогласяване в тези последни времена не трябва да бъде примесена със светски мнения. В тези опасни времена само послушанието може да предпази човека от отстъпничество. Бог му е дарил голяма светлина и чудни благословения. Ако те обаче не бъдат приети, никой не може да бъде гарантиран срещу отстъпничество и непокорство. Когато натоварените от Бога с постове на голямо доверие се откажат от Него и предпочетат човешката мъдрост, тогава тяхната виделина се превръща в мрак, страшен мрак! Поверените способности стават тяхна примка, а самите им носители стават мерзост за Бога...

Винаги е имало и ще има, докато трае великата борба, откъсвания от Бога и Неговата помощ. Греховете са тясно свързани един с друг. Един акт на непокорство, оставен непокаян, води до нов. Онзи, който оправдава себе си в греха,

бива постепенно примамван в заблудата, докато накрая започне да греши, напълно безчувствен към това свое престъпление.

Много често изповядващите Христовото име се оказват със закоравели сърца и заслепени очи, защото не се покоряват на истината. Техният ум е обладан от себелюбиви подбуди и цели. В себеулованието си те си мислят, че постъпват според пътя на мъдростта и не си дават труд да следват пътеката, посочена от Бога. Такива заявяват, че случаите зависели от обстоятелствата, и когато сатана ги изкушава да приемат светски принципи, те отстъпват и изкривяват пътищата пред нозете си, като водят след себе си и други в заблуда... Неопитните доверчиво ги следват, като предполагат, че преценката на толкова опитни християни несъмнено е мъдра.

(Ръкопис No135 от 31.10.1902 г. - "Наставление към църквата")

1-ви ноември

ПРИЕТЕ ПЛАНА НА СПАСИТЕЛЯ ЗА НАС

Пс. 34:8

Христос бе княз на небето, но направи безкрайна жертва и дойде на света, който бе потънал в проклятието, донесено от падналия небесен враг. Господ протяга десницата Си към затъналата в греха човешка раса и ни кани: ***“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бreme е леко.*** (Мат. 11:28-30). Предложението е отправено към нас и всяка свързана с него възможност, стига само да приемем условията...

Добрата вест за спасителната благодат трябва да се разнесе до всяко място, предупреждението да бъде дадено на целия свят, но трябва винаги да действаме с пестеливост и скромност, като ходим по духа, за който Христос ни даде пример в служенето през Своя живот ... Благовестието можем да оприличим на светлината и живота. Ако нямаше слънчева светлина, цялата растителност щеше да загине и човешкият живот не би могъл да съществува. Целият животински свят щеше да умре. Всички трябва да проумеем, че не бива да има каквото и да била екстравагантност във всяка страна на нашия живот... Подготвяме се за бъдещия, безсмъртен живот в небесното царство. Очакваме да извършим своята работа в светлината и силата на великия и властен Лечител. Всеки от нас трябва себежертвено да даде своя дял. Всеки от нас трябва да се учи от Христа. ***“Научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си”*** (Мат. 11:29)...

Нашето дело трябва да бъде изучено внимателно и да бъде поставено в съгласие с плана на Спасителя. Исус би могъл да накара армии от ангели да изявят Неговия истински характер на небесен Престолонаследник, но Той остави всичко настрана и дойде в нашия свят, облечен в човешко естество, за да понесе с човечеството всички изкушения, с които бе изкушаван човек. Исус бе изкушаван във всичко както нас, за да покаже, че ние можем да бъдем победители, когато сме едно в Него, както Той е едно с Отца. ***“У Своите Си дойде, но своите Му го не***

приеха. А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чад, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име” (Йоан 1:11,12).

Бог призова адвентистите от седмия ден да разкрият пред света, че ние всички се готвим за онези обиталища, които Христос отиде да приготви за тези, които с желание ще очистят душите си чрез послушание спрямо истината, така, както е разкрита в Христа Исуса. **Нека всяка душа, която е готова да Го последва, да се отрече от себе си, да вземе кръста си, и да го последва.**

(Писмо No 309 от 1.11.1905 г. до семейството на пастор Дж. Бърдън.)

2-ри ноември

БЛАЖЕНА УВЕРЕНОСТ

Евр. 13:1

На земята трябва да живеем един живот и чрез нашата ежедневна връзка с Бога и заслугите на Господа Исуса Христа да имаме непрестанно подкрепление за вършене на онези неща, които ще Го представят пред света. Може да не притежаваме всички удобства, с които някои изобилно разполагат, нито да имаме всякакви земни блага, но наша е блажената увереност, която Сам Христос даде на Своите вярващи ученици. Ето какво им каза Той: **“Да се не смуцава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене. В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие”** (Йоан 14:1-3).

Благословени думи! Ние можем да Го приемем със сърцата си и тогава Той ще бъде за нас надежда, насърчение, и постоянна благодат. Господ иска от нас да му се доверим напълно и изцяло. Тогава ще е възможно да повярваме с проста вяра, че Христос ще извърши за нас всичко, което ни е обещал.

Най-много радваме нашия Господ, когато показваме вяра в Неговите обещания. Господните милости идват до нас и нашите молитви отиват при Него. Нищо не може да прекъсне тази връзка на общение. Трябва да се научим да изказваме всичките си безпокойства на Исуса Христа, защото Той с готовност ще ни помогне. Исус ще чуе молбите ни. При Него можем да дойдем с пълна увереност и вяра, без никакво съмнение, защото Той е живият път...

Колкото по-настойчиви са нашите моления пред Неговия трон, толкова по сигурни ще бъдем, че ще получим великата благодат на нашия Господ Исус Христос. Когато вървиш по пътя, ти не му придаваш сила чрез вярата, с която ходиш. Но ти самата укрепваш в сила и увереност, защото имаш до себе си Водач, Когото можеш с пълна вяра да питаш за Неговото напътствие за вярната посока.

Затова, уповавай на Господ Исус да те води стъпка след стъпка в правата пътека. С всяка крачка напред ти ще придобиваш увереност и сила, защото ще усещаш, че твоята ръка е в Неговата могъща десница. Тогава ще тичаш и няма да се умориш, ще ходиш и няма да отпаднеш, защото чрез вярата си ще разбираш, че твоята ръка е в ръката на Исус. Никога няма да потънеш в обезсърчение, защото когато следваш да познаеш Господа, като уповаваш в Него, тогава ще имаш

уверението, че Онзи, Който никога не изоставя уповаващите на Него, е твой непрестанен Помощник.

(Писмо No 223 от 2.11.1905 г. до Мейбъл Уайт, нейна внучка, която по онова време е 19-годишна.)

3-ти ноември

ЗАСТАНЕТЕ НА СТРАНАТА НА ХРИСТА

Яков 1:3,4

За ангелите пътищата на човешките чада изглеждат странно непостоянни. Те виждат колко ясно е разкрита деградацията на страната на неверието и себеугаждането.

Ангелите виждат как сатана неуморно се стреми да унищожи Божия образ в човека. Небесните служители се учудват, защо съществата, които са зависими от Бога за всяко свое дихание, постъпват така неразумно и непоследователно; защо избират страната на онзи, който разпна Христа, и който е изпълнил света със завист, вражда и ревност...

Христос е Господ на нашата правда. Затова нека застанем на Негова страна в този час, още сега. Нека никой не се срамува да признае Христа за свой Спасител, съветник, водач и изобилна велика награда. Жертвуваме ли нещо с това? Нима е чест да се наредиш сред армията на сатана? Онези, които правят този избор, не печелят нищо! Тях ги очаква смърт, вечна смърт. Това е тяхната награда. Нека всички, които са изкушавани да изберат света, и които да се стремят да спечелят неговото признание, да помнят, че ако не изберат Христа тук, на земята, няма да получат признанието на небето. Питам вас, изкушавани: Кого сте избрали за ваш водач?

Елате при Христа такива, каквито сте - слаби, безпомощни и готови да умрете. Предайте се изцяло на Неговата милост. Няма затруднения - нито вътрешни, нито външни, които да не могат да се преодолеят от Христовата мощ. Над някои се вихрят ураганни бури, но Онзи, Който усмири разбушувалото се Галилейско море, може да каже и на твоето сърце, ако се покаеш: "Мълчи, утихни!" **Няма естество, което Христос да не може да покори**, няма такава страшна буря, която да не може да смълчи, ако сърцето е предадено в Неговите ръце.

Никой, който посвещава душата си на Исус, не бива да унива. Нашият Спасител е Всемогъщ. Когато гледате Исус, Начинателя и Усъвършителя на нашата вяра, можете да кажете: **"Бог е нам прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти, затова няма да се уплашим, ако би се и земята поклатила, и планините се преместили сред моретата, ако и да бучат и се вълнуват водите им, и планините да се тресат от надигането им"** (Пс. 46:1-3).

В бъдещия живот ще разберем нещата, които тук са ни карали да недоумяваме. Тогава ще видим колко силен противник сме имали, и как ангели от Господа са получавали поръчение да ни пазят, когато сме следвали съвета на Божието слово. Христос ни казва, че нашето море не винаги ще бъде спокойно. Ние

ще имаме прекеждия. Те са част от нашето възпитание, необходимо за формирането на силен и хармоничен характер.

(Ръкопис No 130 от 3.11.1903 г. - "Христос, усмиряващ бурята".)

4-ти ноември

НЕБЕСНОТО СЛЪНЦЕ ГРЕЕ ЧРЕЗ ХРИСТОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛИ

Мат. 5:14

Онзи, който се приближава към Христа, не трябва да се опитва да свети. Когато гледа Спасителя, той улавя божествените лъчи светлина от Слънцето на Правдата и тогава не може да не сияе и свети. Светлината, която е в него, се излъчва в ярки, чисти лъчи, в думи и дела на правда. Христовата благодат изобилва щедро в такава душа и небесната светлина грее чрез нея. Такъв човек почита Христа с пълното си послушание. Той е подбуждан към още по-живи действия в делото на Христа, когато раздава и излъчва онова, което Господ му дава. Такъв ученик е носител на светлина за света, той осветява живота на онези, които са в мрака на заблудата и грешките. Верният на Бога не се отклонява от Христа, но се държи за Него като разговаря с Божия Син и учи божествените принципи от словото Му. Такава душа непрекъснато върши добро: утешава падналите духом, напътства блуждаещите към тесния път на спасението, подслажда горчивата чаша, която мнозина пият като резултат от избора си на действие. Има и такива, които се нуждаят от ръководството на здрава и стабилна ръка, която да ги доведе при нозете на Изкупителя. Онези, които истински успяват в побеждаването, ще помагат и на другите да се борят безстрашно в Господното воюване.

Човек няма нищо в себе си, с което да се прослави. Кажете го с ясни и силни думи! Всичко, което притежава - таланта си да разсъждава, чувствата, дарбата на словото, духовното проникание и другите дарби идват при него чрез милостта на Сина на Вечния Бог. Всички те трябва отново да се предадат на Бога. Разпването на личното "аз" е много труден процес, защото себелюбието се бори за своя живот и умира след много борба. Но молитвата и вярата поставят и най-слабия грешник на добра почва, където чрез ръката на вярата той може да се улови за десницата на Спасителя. **В Христа и чрез Него ние можем да бъдем повече от победители.**

Бог ни е дал указанието, че всяко Негово чадо трябва да извърши определената му работа. На всеки са раздадени таланти според индивидуалните му особености. Не е непременно необходимо за човек да бъде проповедник, за да служи на Христа. Има мнозина, които въпреки, че чувстват, че не са определени за особената работа на проповядването, служат от все сърце на Христа. Слънцето на Правдата грее над тях и те разкриват на света, че са едно с Исус. Божието слово е техният Съветник. Като изучават Писанието, те стават способни да разбират онова, което четат. Такива души работят в единство един с друг. Сред тези, които се учат от Бога, не ще има разногласия и различия. **Истинските светии са единни в дух и действие.** Святият Дух ги свързва в едно, и цялата мощ на сатанинските сили е безпомощна пред крепката здравина на такъв съюз.

(Ръкопис No 176 от 4.11.1899 г. - "Дневник" - писан в Рокхямптън, Куинсленд, Австралия.)

5-ти ноември

ХРИСТОС ДОЙДЕ ДА ИЗЯВИ БОГА

Йов. 11:7

Христос изяви Бога. **Нека всички, които желаят да опознаят Бога, да изучават делото и учението на Христа.** На тези, които Го приемат и повярват в Него, Той дава силата да станат Божии чада. Исус казва: *“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко”* (Мат. 11:28-30).

Човешките възможности и човешките предположения са се опитвали чрез търсене да открият Бога. Мнозина са вървели по този утъпкан път. И най-висшият интелект може да се напруга, докато стигне пълно изтощение, в догадки и предположения за Бога, но усилията са безплодни - единствено фактът, че човек не може да намери Бога чрез търсене, остава неоспорима истина. На нас не ни е е дадено да разрешаваме този проблем. Всичко, което човек трябва да знае и може да знае за Бога, е било изявено в живота и характера на Неговия Син - Великият Учител. Когато учим по-задълбочено какво представлява човек и какви сме ние в Божиите очи, тогава ще се боим и ще треперим пред Него.

На тези, които представят всеки човек сякаш е роден за цар, които не правят разлика между обърнат и непокаян, които изгубват представата си за личната необходимост от Христа, аз ще кажа: “Замислете се за себе си, какви сте били през периода на своето съществуване. Ще ви бъде ли приятно и ще се съгласите ли да разгледате шрих по шрих картината на живота си в светлината на Онзи, Който познава всяка човешка мисъл и пред чийто поглед всички човешки деяния са като отворена книга?”

Призовавам всички, които са ангажирани в служене на Бога, да се поставят изцяло на Христова страна. Отдясно и отляво сме заобиколени от опасности, **но нашата най-голяма опасност ще дойде от хора, които са предали душите си на суета, и които не са внимавали на предупрежденията и укорите, изпращани от Бога!** Когато тези личности изберат своята воля и своя път, тогава до тях застава изкусителят, облечен в ангелски одежди и готов да съедини своето влияние с тяхното. През съзнанието им той разтваря най-привлекателни на вид измами, които те от своя страна представят на Божия народ. Някои от тези, които ги слушат, ще бъдат измамени и ще работят в опасни пътища. Господ зове. Ще го чуят ли мъжете и жените? Той дава предупреждението. Ще обърнат ли внимание на тревожността му? Ще се вслушат ли в последната милостива вест, отправена към тоз паднал свят? Ще вземат ли Христовото иго и ще възприемат ли от Исус Неговата кротост и смирение?

(Писмо No 240 от 5.11.1903 г. - "Към студентите - медици и медицински сестри", написано по време на кризата поради проповядвания от д-р Келог пантеизъм.)

6-ти ноември

БЪДИ ЖИЗНЕРАДОСТЕН ХРИСТИЯНИН

Пс. 13:5

Колкото повече разкриваме силата на живеещия в нас Спасител, толкова по-голяма част от Неговата сила ще се изявява пред нас...

Когато земеделците искат да препоръчат своята стока и да я изложат на показ, те не избират най-лошите плодове, а най-добрите. Жените притежават ревностното усърдие да изнесат най-добрата бучка масло, която е оформена и украсена. Мъжете изнасят за продан най-добрите зеленчуци от реколтата. На пазара се изнасят най-хубавите и доброкачествени произведения, които правят чест на тези, които са ги отгледали. Разнообразието от плодове - ябълки, праскови, кайсии, портокали, лимони и сливи - всичко това е така привлекателно, че кара тези, които гледат на плодовете от зеленчуковите и овощни градини, да желаят да бъдат на село, където могат да обработват земята...

Защо и християните, живеещи в тези последни дни, не извадят на показ привлекателните плодове на безкористното служене? Защо плодовете на пазещия заповедите на Бога народ не се появяват като най-добро свидетелство, представено в добри дела? Думите на Божиите люде, тяхното държание и облекло, трябва да дадат плодове от най-добро качество. "По плодовете им - казва Христос - ще ги познаете".

Изпитанията са Христовите средства за усъвършенстване на християнските добродетели. Тези изпитания не трябва да водят до удавяне на вярата, а да я въздигнат до висотата на случая, така щото тя да бъде за всички изпитвани по-скъпа от златото, което погива, въпреки че е изпитвано с огън. Всяко допуснато изпитание е предназначено да възвиси истината до още по-голямо уважение, при което думите, които истинските ученици ще изговарят, ще бъдат само хваление на Бога. А растенето в благодатта е за чест и слава на Бога при пришествието на Исуса Христа, **"Когато любите без да сте Го видели; в Когото като вярвате, без сега да Го виждате, радвайте се с неизказана и преславна радост, като получавате следствието на вярата си, спасението на душите си. За това спасение претърсиха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която бе назначена за вас"** (1Петр. 1:8-10).

Светлата и жизнерадостна страна на нашата религия ще бъде представена от тези, които ежедневно са посветени на Бога. Не искаме да обезславяме Бога със скръбното си отношение спрямо изпитанията, които ни се струват дълбоко болезнени. **Всички изпитания, които се приемат като средство за нашето възпитание, ще дават плодове на радост. Целият религиозен живот ще стане въодушевяващ, възвишен, облагородяващ, благоухаещ с добри дела и думи.** Врагът особено се радва, когато вижда оплакващи се души, които се препъват по пътя си, подтиснати и отчаяни, скърбящи и стенещи, защото сатана желае да

създаваме точно такива представи по отношение на вярата, която изповядваме. Бог е предначертал умът и духът никога да не отпаднат.

(Ръкопис No 70 от 6.11.1897 г. - "Дневникът".)

7-ми ноември

ОБЕЩАНИЕ ЗА ПОБЕДИТЕЛЯ

1Кор. 10:13

Не трябва да мислим, че като ходим в пътя на послушанието, ще избегнем изпитанията. Врагът ще направи всичко по силите си, за да ни спре и попречи да спечелим небето. Но ние имаме обещанието на Спасителя да ни помогне. Имате ли изпитания? Исус имаше същите. Изкушавани ли сте? Той бе изкушаван във всичко като нас. **"Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът Го не позна. У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха. А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада"** (Йоан 1:10-12).

Когато Христос беше на земята, хората се тълпяха край Него, за да Го слушат. Толкова прости и ясни бяха Неговите думи, че дори и най-неуките можеха да ги разбират, а всички слушаха като омаяни. Това вбесяваше книжниците и фарисеите. Те се изпълваха със завист, защото хората слушаха Исус толкова внимателно; затова те решиха да прекъснат влиянието Му над народа. Започнаха с нападки срещу характера Му, като казваха, че е роден с грях и че изгонва бесовете с помощта на началника на бесовете. Така се изпълниха думите: **"Намразиха Ме без причина"** (Пс. 69:4). Юдейските началници оскърбяваха и преследваха Онзи, Който е пръв сред десетки хиляди и по-прекрасен от всичко на света.

Когато се откъсваме от света и неговите обичаи, ще се сблъскаме с негодуванието на светските хора. **Светът мразеше Онзи, Който бе въплъщение на добродетелта, защото Той бе по-добър от тях.** Слугата не е по-голям от Господаря Си. **Щом нашето поведение е угодно на Бога, тогава светът ще ни мрази. И ако небесното Величие дойде в нашия свят, като понесе един живот на смирение и позорна смърт, тогава защо ние трябва да се свиваме поради това, че послушанието означава кръст?** Щом Него гонеха, можем ли да очакваме по-добро отношение към нас?... Ето Божият Агнец, Който понесе греховете на света! Той ще утеши и подкрепи всички, които идват при Него за помощ...

Вечна слава и живот, съизмерим с живота на непреходния Бог е наградата, която очаква победителя. Нашите умове трябва непрекъснато да са заети с мисълта за Божията благодат и бъдещия дом на светиите; трябва винаги да се стремим към усъвършенстване на характерите си, за да получим накрая достъп до Божия град.

(Ръкопис No 30 от 7.11.1886 г. - "Пътеката на християнина".)

ВЕЛИКИЯТ “АЗ СЪМ”

Пс. 90:2

Словото на Бога и Неговите дела съдържат познанието за Него, доколкото Той е предвидил за достатъчно да ни се разкрие. Така ние можем да разберем откровението, което ни е дал за Себе Си. Със страх и трепет и с усещането за нашата собствена греховност, всеки от нас трябва да изучава знанието за Бога, но не от желание да се опитва да обясни какво представлява Бог, а от желание да придобие знание, което ще му помогне да служи Господу още по-приемливо. **Нека никой не се опитва да обяснява какво е Бог.** Човешките същества не могат да обяснят самите себе си, тогава как дръзват да сторят това с Всезнаещия Господар на Вселената!

За любопитните Бог ми даде да предам вестта, че не трябва да се съобразявам с въпросите им по отношение на нещата, които не са разкрити на човека. Явните неща принадлежат на нас и на чадата ни. Човек не бива да се опитва да проникне отвъд тяхната граница и ние не трябва да се опитваме да обясняваме онова, което Бог не ни е открил. Трябва да изучаваме откровението на Божия характер, което ни даде Христос, Великият Учител, за да можем по дух, в слово и дело да представяме Неговата личност пред онези, които не Го познават.

А що се отнася до самата личност и властта на Бога, къде се намира Той и какво представлява, това е предмет, който не трябва да смеем да докосваме. При такава тема мълчанието е равно на красноречие. Хората, които нямат опитно познание за Бога, дръзват да правят мисловни спекулации по отношение на личността Му. Ако Го познаваха повече, нямаше да говорят толкова много за това, какво представлява Той. Онзи, който ежедневно е в тясна връзка с небесния Бог и който има най-дълбоко познание за Него, разбира с целия си разум, че човек е напълно неспособен да разбере и обясни Твореца на Вселената.

Бог винаги е съществувал. Той е великият “АЗ СЪМ...” Той е безграничен и всеприсъстващ. **Никое човешко слово не може да опише Неговото величие и превъзходна възвишеност.** Библейското учение за Бога е единственото сигурно учение, което човек трябва да следва. Ние трябва да управляваме нашата вяра посредством простите слова: “Така казва Господ”. Познанието за Бога, което Той иска от нас да имаме за Него, ще направи хората силни да устояват на злото и да бъдат годни да Го представят пред другите, ако това познание е част от нашето ежедневие.

Нуждаем се от изучаване простотата на Христовите поучения. Това ни подбужда към нуждата от молитва и смирение. Те са нашите пазители срещу погрешните разсъждения, чрез които сатана се стреми да ни подведе и отклони към други богове, за да възприемем заблуждаващи теории, облечени от него в одежди от светлина.

(Ръкопис No 132 от 8.11.1903 г. - “Божият избран народ”, написан по време на кризата с теорията на пантеизма.)

Прекланяйте се пред твореца на природата

Пс. 24:1

Бог ни говори чрез природата. Ние чуваме Неговия глас, когато съзерцаваме красотата и богатството на естествения свят. Очите се възхищават от прекрасните творения на ръката Му. Стоим и гледаме Неговите дела без да има завеса между нас и тях. Небесният Отец ни е дал тези неща, за да можем да се учим какъв е нашия Бог, когато гледаме творенията на ръката Му.

Бог ни е дал тези скъпоценни откровения като израз на Своята любов. Господ обича прекрасното и красивото, и за да ни създаде радост, Той е разпрострял пред нас пленителната красота на природата, така както земните родители се стремят да положат прекрасни неща пред своите деца, които обичат. Господ винаги се радва и Му е угодно да ни вижда щастливи. Макар да е грешна и толкова несъвършена, земята изобилва с щедрата Господна благодат, която е обсипала тази малка планета с толкова полезни и красиви неща. Малкото цвете със своите нежни преливащи цветове говори за Божията нежност и любов. Цветята имат свой собствен език и ни напомнят за Дарителя на тяхната красота.

Чрез природата можем да погледнем на нейния Творец. Във високите и красиви дървета, в храстите и цветята Бог разкрива характера Си, който можем да погледнем на нейния Творец. Във високите и красиви дървета, в храстите и цветята Бог разкрива характера Си, който можем да сравним с най-прекрасните лилии, рози и кремове. Обичам да съзерцавам и да се наслаждавам на Божиите неща в природата, защото Бог е отпечатал върху тях благоуханието на Своя характер. В любовта Си към нас, хората, Той ни ги е дал с мисълта и желанието те да ни носят радост и удовлетворение. Затова нека не се прекланяме пред природата, а чрез нея да вдигнем очи към нейния Творец и бъдем доведени до преклонение пред Дарителя на тази красота. Нека тези чудни в хубостта си служители на любовта да отговорят на предназначението, дадено им от Бога, и да привлекат сърцата ни към Него, за да се изпълнят те с благоуханието на Неговия характер, да се прехласнат от Неговата благодат, състрадание и неизразима любов.

Бог е благ и името Му е за вечно хваление и слава. Неговите милости така щедро са разпръснати върху нас. Отвсякъде ни е обградил със знаците на Своята любов. Невярващият езичник може да беснее и да ни въобразява суети, но Господ е непроменен. Той е направил крепостта на вечните хълмове сигурно прибежище за Неговия народ. Бог е приготвил планините и пещерите за своите измъчени и преследвани чада. Затова можем да погледнем на Този, Който е направил извисяващите се планини и непоклатими хълмове, и Той ще погледне от високото Си свято обиталище на онези, които Го обичат и се боят от Него...

В природните красоти са ни дадени символите на небесното царство. Слава на Бога, че имаме приготвен град, който е чист от грях, чийто архитект и строител е Бог! Този град не може да се поклати, защото е вечен като Божия престол.

(Ръкопис No 153 от 9.11.1903 г. - "Чрез природата към Бога, Нейния Създател".)

Вземете чашата на спасението

Исая 12:2

Говориш в писмото си за обезсърчение. Испитах дълбоко съчувствие към тебе и бих искала да обърна погледа ти към скъпия Спасител и Бременосец. Той ще те приеме, ако Го потърсиш. **“Искайте, и ще ви се даде - са думите, излезли от божествената Му уста; - търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори”** (Мат. 7:7). Изисквай изпълнението на това обещание като дадено лично на теб. Не търси начини да правиш себе си по-добър, не се тревожи и не се изпълвай със съмнения в благостта и милостта на Бога.

Иди при Него такъв, какъвто си и се предай напълно в ръцете Му. Вярвай, че Той наистина ще те приеме така, както е обещал. Не се опитвай да вършиш нещо значително, което би те препоръчало пред Бога, а Му се довери още сега, в този момент... Приближи се със смирена вяра към Онзи, Който никога не е казал на изпадналия в нужда и на страдащия: “Вие търсите лицето Ми напразно”. Знаем, че сме грешници, че често се заблуждаваме и сме побеждавани от изкушения, но това не трябва да ни отклонява от Единствения, Който може да ни помогне и да ни спаси от силата на сатана. Работата на врага е да ни обезсърчи и доведе до отчаяние.

Виж само какво свидетелство имаме за несравнимата любов на Исус, Който напусна небето и дойде на земята, за да ни помогне. Господ ни зове: **“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко”** (Мат. 11:28-30).

Помни, скъпи брате, че Исус ходатайства и за теб... Ако грешим **“имаме Ходатая при Отца, Исуса Христа праведния”** (1Йоан. 2:1). Милостивата Божия любов е дадена на всички ни в нашите нужди и несъвършенства. Исус те обича. И ти отговори на тази любов, като с радост се предадеш в ръцете Му. **Отмахни от себе си всички грехове, които биха наранили и наскърбили Спасителя. Стреми се да подражаваш на Неговия свят живот и безупречен характер...** Нашият скъп Спасител е предоставил изобилно всичко необходимо за очистването и пречистването ни от всички грехове, чрез Неговия лек можем да поправим недъзите на своите характери, като приемем дадената ни от Него правда.

От наша страна ние трябва да практикуваме вяра. Трябва да вярваме, че има Бог и че Той възнаграждава всички, които Го търсят (Евр. 11:6)... Вярвай, скъпи братко, вярвай! Душата ми ти казва: “Вярвай!” Залови се здраво за Божиите обещания чрез вярата си и ги направи свои... С много обич към теб и твоето семейство, твоя сестра в Христа, Е. Г. Вайт.

(Писмо No 36 от 10.11.1875 г. - до един обезсърчен мирянин.)

Гледайте на Исус, а не на другите

Евр. 12:2

Нека онези, които казват, че вярват в истината, да се стремят от все сърце да вървят по стъпките на Учителя, като служат на всички, които се нуждаят от спасител. С прости и ясни думи Христос изложи условията, от които зависи спасението. **“Ако иска някой да дойде след Мене - казва Господ, - нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва”** (Мат. 16:24). Да, следвайте Христа! Нека всяка скъпа душа, която желае да се покорява на Бога, да върви по Христовия път. Трябва да сме кротки и смирени на сърце, да принасяме плодове на правда според способностите, които Бог ни е дарил.

Сестро моя, ние трябва да спечелим небето. Не трябва да позволим нещо да ни попречи или отклони от придобиването на вечния живот. **Бъди смирена и кротка, нежна, състрадателна и любяща. Не гледай и не коментирай неуспехите на другите. Помни, че ставаш подобна на онова, което гледаш.** Вечният живот струва всичко. Затова, нека да говорим за силата, добротата и славата на Христа.

Ти можеш да бъдеш истинско благословение за твоята църква, ако позволиш на твоята виделина да свети. Чрез примера си можеш да учиш и останалите как да раздават светлина. Не внасяй тъмнина, като превъзнасяш силата на врага над силата на Господ Исус. Всичко, което трябва да направиш, е да отвориш сърцето си за ярките лъчи на Христовата благодат и слава. **Говори с вяра - чиста, свещена и свята вяра. Не давай никакви обезсърчителни свидетелства, защото врагът се радва от това. Говори за Божията благост. Нима нямаме достатъчно поводи да славим Бога на всяка крачка?**

Христос казва: **“Ето, поставих пред тебе отворени врати, които никой не може да затвори”** (Откр. 3:8). Затова нека да не обезсърчаваме другите, като говорим за недостатъци на характера. Говори за светлината! Небето изобилва от светлина, а Христос е виделината на света. Говори слова на надежда, думи изпълнени с насърчение и утеха. Не гледай на несъвършенствата на другите и чрез твоето живо благочестие показвай по-добрия път на тези, които са край теб.

Искам да си възвърнеш всичко, което си загубила. Но недей да действаш импулсивно, защото може да нараниш някоя душа. В твоя дом покажи на децата си пътя към Христа. Всички ние трябва по-добре да оценим стойността на домашното възпитание, като пишем с любов всяка малка точка и запетая в посланието си към детските сърца. Приятните, нежни думи ще извършат чудни неща. Моля се Бог да ти помогне, скъпа сестро.

(Из писмо No 148 от 11.11.1900 г. - до адвентистка, съпруга на един преуспяващ, но невярващ бизнесмен.)

Работата на нашия Отец

Мат. 4:24

Христовият живот беше една непрестанна саможертва. Неговото дело не бе ограничено по място или по време. То бе обвързано единствено от любовта и състраданието към душите, за които Той скоро щеше да отдаде живота Си. Неговото състрадание беше безгранично. Исус работеше в такъв мащаб, че когато поучаваше или изцеляваше, не можеше да се намери такава голяма сграда в Палестина, която да побере прииждащите отвсякъде множества. Където и да минеше Той - във всяко село или градче, трябваше да се открива болница. По склоновете на галилейските хълмове, по шумните пътища, край морския бряг, в синагогите и на всяко място, където имаше сърца, готови да чуят Неговото благовестие, Исус изцеляваше хората и им посочваше техния небесен Отец. Вечер, когато часовете на труд приключваха, Той разговаряше с онези, които през деня трябваше да работят за мизерната надница, за да осигурят хляба на своите семейства.

Ако само разбирахме с какво усърдие работеше Исус, за да засее света с евангелското семе, щяхме неуморно да се трудим, за да разнесем хляба на живота на погиващите души...

Уловете духа на Великият Първороботник. Научете се от Приятеля на грешниците как да служите на болните от греха души. Защо тогава сме толкова студени и безразлични! Защо сърцата ни от нищо не се впечатляват? Христос положи Себе Си върху олтара на служенето като една жива жертва. Защо тогава проявяваме такова нежелание да се предадем на делото, на което Той посвети живота Си? **Нещо трябва да се направи, за да се изцели ужасното безразличие, което ни е обхванало!** Нека смирено наведем глави, когато видим колко малко сме свършили от онова, което бихме могли да направим, за да засеем семето на истината.

Когато сърцата ни се обърнат, нашите желания за безметежен и удобен живот ще се променят. Христос постави всички Свои желания в пълно послушание на целта на Неговата мисия - мисията, която носеше знаците на небето. Исус подчини всичко на великото дело, заради което дойде на земята. Когато в детските Му години Неговата майка Го видя в училището на равините и Му каза: **“Синко, защо постъпи тъй с нас? Ето, баща ти и аз наскърбени Те търсехме”**. Той отговори: **“Защо да Ме търсите? Не знаете ли, че трябва да се намеря около дома на Отца Ми?”** (Лука 2:48,49).

(Ръкопис No 147 от 12.11.1902 г. - “Апел за още по-усърдна работа”.)

Как бихте отговорили?

4 Царе 2:15

Божиите служители трябва да работят и за висшите класи, но това не означава, че трябва да се обвързват с почитаните от света хора, да зависят от тях и да търсят при тях сила, влияние и успех. Господ често пъти ще насочва сърцата и умовете на влиятелните управници така, че те да оказват услуга на Неговия пазещ заповедите народ. Но когато Божиите слуги изоставят Господаря си, за да търсят признание от светските личности, тогава те разменят силата си срещу слабост.

Предстои ни най-сериозна работа, чиято важност може да се разбере единствено чрез светлината, идваща от Божието слово и осветяваща миналото и настоящето. Кой държи здраво за вярата, която някога бе дадена на светиите? Кой сред виковете: “Ето, тук е!” и “Ето, там е!” проявява непоклатимо доверие в Божието слово? Вярата на настоящето ни свързва с миналото и ни сочи път към бъдещето.

Можем да вземем много ценни поуки от опитността на пророк Елисей. Той беше избран от Бога за помощник на Илия и многото изпити и изпитания го утвърдиха като истинен и верен служител. Елисей желаше да върши и да бъде това, което Бог повеляваше. Божият човек не се срамуваше и от най-нищожната служба; във вършенето на най-малките задължения той бе също толкова предан както при най-големите. Елисей винаги бе готов да служи на Бога - на всяко място, където Бог го призоваваше, независимо колко неприятна биваше задачата за неговите естествени човешки наклонности. При всяка стъпка напред, пророкът учеше уроците на смирението и служенето...

“И когато преминаха, Илия каза на Елисея: Искай какво да ти сторя преди да бъда отнет от тебе. И рече Елисей: Моля, нека бъде в мене двоен дял от духа ти” (4Царе 2:9). Ученикът на Илия не поиска светски почести, нито пожела да бъде сред най-издигнатите хора на земята. Онова, за което той копнееше, бе двоен дял от Духа, даден от Бога на верния Му служител, когото скоро щеше да вземе при Себе Си. Елисей знаеше, че нищо друго освен двоен дял от Божия Дух можеше да го направи годен за мястото, което Илия беше заемал, защото Божият пророк притежаваше опита и мъдростта на времето, които никакъв човешки метод не бе в състояние да предаде на по-младото поколение...

Ако на вас бяха задали такъв въпрос, как бихте отговорили?

Какво е най-голямото желание на сърцето ви, когато се предавате в служба на Бога?

(Ръкопис No 114 от 13.11.1901 г. - “Уроци от живота на Елисей”.)

Съвършено ясни следи

1 Петр. 2:21

Освен живота съществува опасност да изгубим много от нашия дух, защото подминаваме с лекота думите, отправени към нас от Бога. Той говори на едно

сърце, после на друго, но въпреки, че чуват словата Му, тези души подминават и се отнасят към скъпоценните съвети като към нещо обикновено, без те да оставят трайна следа в ума им. Бог иска от нас да вложим тези думи във всяко сърце.

“Защото, ако словото, изговорено чрез ангели, стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение, което отначало прогласено от Господа, се потвърди между нас от тия, които бяха го чули” (Евр. 2:2,3). Тук ни е представена важността на думите, които говорим. **Бог иска от нас да общуваме и да се свързваме с другите. Изпълнете съкровищницата на сърцето си със скъпоценните богатства на Божието слово. Изявете ги - те са Божието послание към другите...**

Мнозина говорят и постъпват така, сякаш се срамуват от Исус. Те не мислят за Него, нито Го представят на своите приятели. Такива хора не живеят, за да прославят Божия Син, а се срамуват от Него, Който прие човешко естество, за да могат те да имат живот!...

Никой не може да върши работата на другия. Всеки човек има свой индивидуален темперамент... Затова не бива да очакваме други да вървят по нашия път, по-скоро всеки трябва да върви по стъпките на нашия саможертвен Изкупител. **Вдигнете кръста си и Го последвайте. Той е нашият Водач.** Пред нас има съвършено ясни следи от Неговите стъпки. Всички сме в безопасност, когато следваме Христа, но когато се стремим да накараме останалите да следват нечий друг пример, тогава грешим, тогава се проявяват нашите различия, а сред Божия народ не бива да има различия. Трябва да вярваме, че другите са също така честни пред Бога, както и ние. **“Защото беше уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенства чрез страдания началателя на тяхното спасение”** (Евр. 2:10).

Исус трябваше да разбере всичко, което е свързано с човешката слабост, трябваше да опознае силата на сатанинските изкушения. Затова Той взе върху Себе Си човешкото естество и понесе всички изкушения на дявола, поради което съвършено е запознат с онова, което човек трябва да понесе в земния си път. **Размислете се за Христовото съчувствие към нас. Той най-добре познава как се ражда човек, знае всички обстоятелства в живота му още от люлката.** Ние не знаем на какви изкушения е бил подложен нашия ближен, но Исус знае всичко. Затова оставете всякаква критика и съдене, защото съдът принадлежи на Божия Син. Той е праведният Съдия на целия свят.

(Ръкопис No 174 от 14.11.1901 г. - “Уроци за утринна служба от Евреите 2-ра глава.)

15-ти ноември

В пълната увереност на вярата

Евр. 10:22

Нуждаем се от пребъдваща в сърцето зависимост от Божия Син, за да получим спасението, мъдростта и духовното въздействие. **Ние няма да постигнем успех в нашата работа, ако в нас не изобилва любов към Бога и ближния, ако**

не чувстваме непрестанна зависимост от обновителната, освещаваща благодат на Христа, която извършва преобразяване на характера чрез божествена промяна на сърцето, за която свидетелстват думите, делата и духът...

Нуждаем се от повече вяра и много по-малко увереност и упование в собствените си възможности. Ако желаем да приготвим пътя пред Него, ние ще проявяваме много по-голямо доверие в онова, което Господ копнее да направи за нас лично. Душата изпитва такава нужда (о, колко много по-силна е тя от това, което изпитваме в момента!) от общение с Бога. **Трябва да се предадем на горещи молитви пред Него, защото ако потърсим нашия Бог, ние имаме обещанието, че ще Го намерим, ако Го потърсим с цялото си сърце и душа.**

Трябва да копнеем за големите благословения и дълбоката пълнота на Христовото съвършенство. Но ние няма да ги получим, ако продължаваме да бъдем самодоволни, ако любовта ни към Бога е хладка, ако обичта ни към ближните не е като тази на Христа. Когато личното “аз” бъде премахнато от сърцето, на неговото място идва Христовата пълнота. Нека душата бъде по-малко заета с делови работи, нека уповава далеч повече и по-силно в Божествената мъдрост. Прославата, отдавана на определен човек с думи и дела, е мерзост за Бога, но въпреки това Бог ще прослави всяка душа, която пази Неговите заповеди с истина и правда. Съвсем по човешки е да се уповава на човек, но същите тези хора, които с такава готовност възлагат надеждите си на отделния човек, съвсем неохотно търсят закрилата и пътя на Онзи, Който е невидим.

Бог познава нуждите на душата, но нашият народ, който има пред себе си голямото съкровище на Божието слово, не разбира този факт. **Самомнителност и самодоволство разяждат душата с нечистотата и егоизма на световността по такъв начин, че превъзходната същност на вечните неща почти не трогва човешкото сърце...**

Трябва да се приближаваме при Бога, да Го търсим, но не от време на време, а с непрестанно съкрушаване, изповядване и смиряване на сърцето пред Него. Божиите люде трябва да пристъпят в тронната зала на Всевишния... Бог разбира, че се нуждаете от Него, и ако Го помолите, Той ще ви даде помощта Си, когато изпаднете в изкушение или изпитание. Отправете молитвите си към Бога, Който претърсва сърцето; Той ще ви чуе и ще отговори на молбите ви.

(Писмо No 45 от 15.11.1897 г. - до А. Дж. Даниелс и “към моите проповядващи братя и цялата църква в Мелбърн”.)

16-ти ноември

Водачите в невидимия конфликт

Лука 10:22

Никой не може да обясни Божиите тайни. Неговата слава е скрита от света. Тогава каква стойност имат човешките предположения и догадки относно личността на Бога... Христос е представителят на Отца, образ на Неговата личност.

Цялото мироздание ни говори за силата и майсторството на Бога. В Своята благодат Бог постави по лицето на земята различни цветя и дървета, които по чуден

начин бяха приспособени към климатичните условия на страните, в които растат. И въпреки, че грехът бе обезобразил и осакатил формата и красотата на нещата в природата, въпреки, че върху тях могат да се видят следи от дейността на княза на нечестието, те все пак дават представа и говорят за Бога, като продължават да носят в себе си част от красотата на Едем.

В небесата, на земята, в безкрайната шир на океана - навсякъде виждаме творенията на Божията ръка. Цялото творение свидетелства за Неговата сила, мъдрост и любов. Но не от звездите, океана или водопадите научаваме за личността на Бога. Христос дойде на земята да изяви живия Бог. Исус дойде при падналата човешка раса да даде откровение за Божията любов. Той бе виделината на света, Който скри сияйното великолепие и блясък на Своята божественост и дойде да живее на тази земя като човек сред хората, за да видят те отблизо своя Създател, без да бъдат сразени от присъствието Му. **Никой човек никога не е виждал Бога, освен така, както Той бе изявен чрез Христа.**

Поради честите си победи сатана днес е по-смел и дързък в своето бунтовничество против Бога. Бързото разпространение на злото, обръкването сред класите от работещи хора, показват че в човешкото общество става едно бързо определяне кой каква страна ще заеме. Взелите страната на сатана са връзвани на снопи, предназначени за огъня. Профсъюзите биват подбуждани към прояви на насилие, ако исканията им не бъдат изпълнени. Все повече и повече става ясно, че жителите на света не живеят в хармония с Божията воля.

Никоя научна теория на може да обясни силното напредване на вършителите на злото под предводителството на сатана. Във всяка разбунена тълпа действат зли ангели, които подстрекават хората към насилие... Извратеността и жестокостта на хората ще достигне такова ниво, че Бог ще се намеси с цялото Си величие. **Много скоро нечестието в света ще достигне своя краен предел и както в дните на Ной, Бог ще излее върху света Своите съдби. Но дори когато нечестието е в разгара си, ние можем да сме уверени, че нашият Помощник е до нас.**

(Писмо No 250 от 16.11.1903 г. - до Дж. Вайт, нейният син, който по онова време работи сред чернокожите в южните щати.)

17-ти ноември

Възложете товарите си на Исус

1Петр. 5:6,7

Често пъти умът ни може да бъде замъглен поради изпитвана болка. В такива моменти не се опитвай да мислиш, просто се отпусни в покой и покажи, че си предала душата си в ръцете на Бога като на твой любящ Създател. За теб ще е привилегия да покажеш в телесната си слабост и страдание, че не се съмняваш в любовта на Бога към теб, че уповаваш в Неговата вяръност, че се предаваш духом и тялом в ръцете Му и че Той ще опази това, което си Му поверила.

Нека умът ти, сестро, бъде зает с размишления за Божията благост, за великата Му любов, с която ни е възлюбил и която е доказана чрез делото на изкуплението. Ако Той не ни обичаше и не ни смяташе за скъпоценни, то тогава нямаше да има нужда от такава велика жертва. Господ е толкова благодетелен в

милост и благодат. Нека сърцето и душата ти се успокоят както умореното дете, което се отпуска в ръцете на своята майка. Неговите добри ръце те носят. Знай, че Исус страда заедно с теб. Виж само каква привилегия имаш - когато страдаш, да намериш убежище при Христа.

Всеоръжието на благовестието изглежда тежко за носене. Да, така е, но нека твоето всеоръжие бъде самият Исус. Скривай се в Него и злият враг не ще те напада, нито ще смуцава вярата ти. Исус ти е предоставил Своя мир.

Бъди благодарна на Бога за това, че си изпитала очистителната сила на Христовата кръв. Слънцето на правдата е изгряло над теб и е разпростряло своите изцелителни криле. Колко напразно и неносещо удовлетворение е всяко светско нещо, но Исус, нашият скъп Спасител, е твоето духовно подкрепление. Той е свързал твоя живот с Неговия. Словото на Христовата благодат е като манна за душата на вярващия. Скъпоценните обещания на Словото са живот, величие и мир.

Не се тревожи. Исус те обича, мисли за теб и ти си благословена с Неговата любяща грижа. Ти повече не можеш да воюваш в силната, истинска битка, но можеш да оставиш Исус да воюва вместо теб. Днес Той ти казва: *“Остави твоя случай изцяло в ръцете Ми. Смири се и знай, че Аз съм Бог.”*

Скъпа сестро, ние се надяваме и се молим Бог да ти даде помощ и подкрепа в тежкото изпитание, през което преминаваш. Този Бог, Който видя Натанаил под смоковницата, вижда и теб, и разбира твоите скърби и страдания. В тези мъчителни за тебе дни Господ Исус е твоята подкрепа и сила...

Словото е живият хляб. Приемай този хляб всеки ден и той ще ти дава сила да вършиш всичко, което е необходимо. Тази храна ще влее неугасваща жизненост в душата ти, тя ще усъвършенства християнския ти живот и ще ти даде истинските радости, които пребъдват до века.

(Писмо No 16 от 17.11.1896 г. - до една възрастна сестра.)

18-ти ноември

Природата изявява Бога

Ис. 40:26

Пантеистичните идеи по отношение на Бога в природата са породени от падналия ангел Луцифер. Странното в случая е, че тези идеи се приемат от мнозина като прекрасна истина. Само че онова, което те считат за светлина, ще ги доведе до непрогледна тъмнина. **Отличителна черта в живота на адвентистите от седмия ден е да отдават слава на Бога.** Когато славим човешки личности, когато проявяваме неограничено доверие в човека и говорим за неговото превъзходно положение, ние всъщност се прекланяме пред нещо, което не познаваме. **Трябва да възвеличаваме Бога, а слабите и грешни човешки същества да се смиряват пред Него...**

Винаги съм можела да говоря много за Божията слава, така както е изявена в Неговите творения, но никога не съм имала внушението, че нашият всемогъщ Бог, Който управлява небесната вселена и изпълва небесата с присъствието Си, трябва да се търси в някое цвете или листо на дърво. Онова, което съм говорила за Божиите творения в природата, бе предназначено да води човешкия ум от

природата към Твореца на тази природа, за да покаже, че цялата слава принадлежи на Този, Който владее небесата...

Хората трябва да вършат своя дълг към Бога. Те трябва да имат страхопочитание и познание за Бога като Личност. Трябва да славят и хвалят името Му като Творец, Който е дал толкова прекрасни неща в този покварен от греха свят, така че от малкото дете до зрелия човек - всички да свидетелстват, че Бог обича Своите чада на земята. Неговата обич е толкова голяма, че ни е дал най-силното доказателство за Своята любов, като е изпратил Единородния Си Син, за да понесе нашите грехове, и всеки, който вярва в Него да не погине, но да има вечен живот.

Бог иска от нас да се замислим за височината, дълбочината и широчината на Неговата безгранична любов, за която няма сравнение, и да помним, че сме Негово изкупено притежание: **“Или не знаете, че вашето тяло е храм... и вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, и с душите си, които са Божи”** (1Кор. 6:19,20). Ние трябва да постъпваме така, като че ли действаме пред погледа на цялата вселена и съзнателно да изпълняваме онова, което дължим на своя Създател.

Светът скоро ще стане пленник на сатанинските измами. Тогава къде можем да намерим сигурност? **Как да се предпазим от омайните козни на нашия враг? Като четем Божието слово със силата и желанието да Го опознаем в светлината на откровението, което Той е дал за Себе Си.**

(Писмо No 253 от 18.11.1903 г. - до д-р Келог, който изповядва пантеистични разбирания.)

19-ти ноември

Да ходим с вяра, а не с виждане

Авакум 2:4

Скъпи братко, получих и прочетох писмото ти. Искам да те насърча никога да не забравяш, че Исус даде скъпоценния Си живот и за теб. Той ще бъде винаги твой Помощник, ако Му се довериш. Затова предай душата си в ръцете на Този, Който предаде Собствения Си живот на позорна и жестока смърт, за да може всяка душа, която Го приеме, да получи спасение...

Виж братко, срещали сме много души, които в своя християнски живот са преминали през изпитания, подобни на тези, за които ми пишеш. Не се доверявай на внушенията на неверието. Уповавай в Този, Който отдаде живота Си за тебе. Тогава името ти ще бъде преброено сред тези, които вярват и приемат словото Му и ходят в пътя, движени не от чувства, а от вяра.

Божие слово е истина. Вярата се хваща здраво за Божественото слово, докато емоциите, чувствата са нищо друго освен затъмнение на вярата, която изразяваме с “Така казва Господ”... Колко чудно е делото, предвидено от Бога, и което Той възнамерява да бъде извършено от служителите Му, така че да бъде прославлено Неговото име. Братко мой, не бива да униваш и да потъваш в обезсърчение. Хвани се за Божиите обещания с вярата на малкото дете...

Моля те, братко, отвърни погледа от себе си. **Погледни към Христа и живеи истински! Довери се напълно на Този, Който обича човешките чада. Нека твоята зависимост бъде изцяло от Христа, защото Той може да спасява съвършено ония, които прибягват при Него.** Вярвай, вярвай че Исус ще опрости всички твои престъпления и грехове. Смири се като малко дете, и Христос ще те приеме, ще те благослови и подкрепи. Не допускай в мислите и думите си неверие, но приеми Бога според обещанията Му. Остави се в Неговите ръце за поука и ръководство...

Утеши се, братко мой, като повярваш, че Господ иска да бъдеш спасен, че ти си Негово дете. Не мисли, че умът ти трябва да бъде в някакво особено състояние на приповдигнатост, за да бъдеш приет от Бога. **Твоята вяра не трябва да се крепи на чувствата, а на Божиите обещания.** Ходи в Божия път с вярата на; “Така казва Господ”. Остави живота си в ръцете на Бога и вярвай в Неговото слово. Вярвай, да, вярвай в Божието слово и ходи с вяра, а не с виждане! Посвети се отново на Бога. Бъди истинен и верен на “Така казва Господ” и стой непоклатимо в свободата, която Христос ти е дарил.

(Писмо No 388 от 19.11.1907 г. - до църковен член от щата Масачузетс.)

20-ти ноември

Бъдете будни

Римл. 13:11

Сатана винаги се е стремил да замае човешките умове с неговите изкусно представени мистерии. Така той съумя да измами Ева и по същия начин се опитва да прелъсти човеците и в наше време. Хората, които неправилно се позовават на Божието слово в стремежа си да оправдаят и утвърдят грешката си, следват примера на онзи, който измами Ева и който изкушаваше Христа в пустинята. Врагът си служеше със собствените си подвеждащи изказвания, с които заместваше Божиите думи.

Същата измамна сила, която подлъга небесните ангели, работи и днес върху човешкото съзнание. С помощта на своите прелъстителни съждения той спечели доверието на много ангели и поради това стана голяма война на небето. Михаил и Неговите ангели се биха със сатана и с измамените от него последователи...

Има такива хора, които, след като са получили предупреждение и наставление от Бога, умишлено се отклоняват от изпратената им вест... Така те вървят с вързани очи към пригответените от сатана примки. Измамникът си играе на живот и смърт с техните души. Хора, които са в състояние да помогнат на попаднали в сатанинската примка души, стават сами пленници на лъжите на този най-голям враг на истината.

Божията любов към Неговата църква е безкрайна. Той е предоставил всичко необходимо за нейния растеж и умножаване. Грижата Му за неговия народ е непрестанна. Бог е дал наставление по отношение на опасностите, свързани с лъжливите теории и изкуствените, трудно уловими в измамата им разсъждения на сатана. Бог винаги е изпращал предупреждения, укори и вести на спасение към Своя народ. Само че някои, подобно на мнозина от Христовите ученици, се

обиждат, защото неправилно разбират изпратената им от Бога предупредителна вест. **Бог допуска идването на изпитания, когато те са жизненонеобходими за очистването на църквата. Изпаднали в тях, някои считат себе си за онеправдани и оскърбени, и вместо да смирят сърцата си, в тях се надига още по-силно негодувание.** Сатана чака и използва всяка възможност, за да представи някоя приятна за приемане заблуда, която пленява умовете на изкушаваните и ги води към решение да приемат лъжливите му внушения. Онези, които са измамени по такъв начин, стават проводници на прелъстителни и измамни чувства...

Бог не благоволи в смъртта на несправедните. Той дълго търпи упоритите и корави сърца. Този, Който изпрати Христа в света, е изпращал много вести на предупреждение, но мнозинството от хората е отказвало да ги приеме. Бог дълго е търпял човечите, които са отказвали да прославят името Му. Днес Той зове Своя народ да извърши докрай работата, на която е призван, и да отмахне всеки камък за препъване. Нека приготвим пътя за нашия Бог.

(Ръкопис No 106 от 20.11.1905 г. - "Призив за верност".)

21-ви ноември

Оставете Бог да ръководи

Прит. 3:6

През нощта особено силно чувствах въздействието на Божия Дух. Душата ми бе привлечена към гореща молитва пред Бога. **Чувствах се смазана от съзнанието за отстъпничеството на Божия народ.**

Докато лежах в леглото, без да мога да заспя поради бремето на тези мисли, аз се молах на Бога. След това заспах и Бог ми даде поучението Си в нощно видение. Този, който ме водеше, каза:

“Възлагам ти да извършиш една определена работа. Ти трябва да говориш думите, които са ти дадени от Господа. След като ги изговориш, твоят дълг тук е изпълнен. От теб не се иска да навлизаш в подробности пред отделните личности и не се съобразявай със заеманото от тях положение, ако те не познаят Божия глас в дадената ти от Негово име вест. Всичките ти усилия да премахнеш съмненията им ще са напразни, ако те събират облаците на мрака около душите си. Знай, че ако навлезеш в подробности, ще отслабиш силата на вестта. Не ти говориш, а Господ говори чрез тебе. Тези, които искат да узнаят Божията воля, които не желаят да търсят своето, ще бъдат лесно убедени и ще са готови да разграничат правия от лъжливия път.

Не ти е дадено да знаеш “защо” и “как”, но не преставай да говориш думите, които ти давам, независимо колко болка може да ти причини това свидетелстване. Начините, по които Бог води Своя народ, много често са тайнствени и неразбираеми. Ти си молила да узнаеш Божия път. Ето, на твоята молитва бе отговорено. Бог знае по-добре от тебе какво е добро и необходимо за чадата Му. Бог не води чадата си по път, различен от този, в който те сами биха пожелали да вървят, ако можеха като Него да виждат какво е необходимо да извършат, за да изградят характери, които ще ги направят годни за обитаване на небесните дворове”.

Народът, който Бог ръководи, трябва да уповава на Неговото слово. Всички Божии чада трябва да вървят напред с вяра. На тях са поверени истини, на които те трябва да бъдат послушни. Божието дело изисква настъпателност. Никой не може да остане в неутрално положение и в същото време да твърди, че е воин в Господното множество. Бог е дал заповеди на Своя народ, и ако той ги пази в тясно общение с Него, те ще чуват гласа Му и ще вървят в крак със своя Военачалник. Така всички ще вървят напред в битката, за да воюват в Господните войни. **Но онези, които се поставят в позиции на безразличие и неангажираност, няма да пожънат никаква победа.**

(Ръкопис No 29 "Дневник" - видение, носещо дата 29 ноември 1890г.)

22-ри ноември

Бог и неговото творение

Пс. 33:6-9

Нуждаем се от повече уединение с Бога. Колко много е необходимо да предпазваме мислите си, защото без съмнение живеем сред опасностите на последните дни. **Трябва да ходим пред Господа с кротост и дълбоко смирение, защото само такива хора ще бъдат издигнати от Него.**

О, колко малко може да възприеме човек от съвършенството на Бога, да разбере Неговото всеприсъствие и всемогъща сила. Човекът - художник получава дарбата си от Бога, но той може да достигне съвършенство само в определена насока, и то след като Бог му е предоставил всичко необходимо за работата. Със своята ограничена сила той, художникът, не може да сътворява или да накара материала, с който борави, да служи за целта му, ако Бог - Великият Художник, не е бил на неговото място преди това и не му е оставил във въображението предумисъл как трябва да постъпва.

Господ Бог извиква нещата за живот. Той бе първият Художник. Бог не зависи от Човека, а в милостта Си го кани да работят заедно за едни по-възвишени и прогресивни идеи. Така човекът приема цялата слава за себе си и бива възхваляван от своите подобни като някакъв забележителен гений. Такъв човек не поглежда по-нагоре от себеподобните си. Онзи, Който е създател на всичко, бива забравен...

Боя се, че ние всички имаме много бегли и повърхностни представи. **"... Ето, небето и небето на небесата не са достатъчни да Те поберат..."** (3Царе 8:27). Нека никой не си позволява да поставя граница за силата на Святия Израйлев, защото по отношение на Божието дело съществуват различни предположения и въпроси. **"... събуи обущата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя"** (Изход 3:5).

При създаването на нашата земя Бог не си послужи с предварително съществуващо вещество или материя: **"Тъй щото видимото не стана чрез видими неща"** (Евр. 11:3). Точно обратното. Всички неща, материални и духовни, получаваха своята форма пред Господ Йехова при заповедта на гласа Му и бяха създадени според божествената Му цел. Небесата и техните множества, земята и

всичко, което е по нея, представляват не само дело на Неговата ръка. Те бяха извикани за живот чрез дъха на Божията уста.

Бог ни е дал доказателства, че чрез силата Си може само в един час да разложи цялото съдържание и форма на природата. Той може да преобърне всичко и да унищожи всяко нещо, което човек е изградил по най-солиден и здрав начин. Чрез пожарища, наводнения, земетръси и люлеенето на бездната, чрез бедствия по море и суша. Бог дава предупрежденията Си, че Неговият Дух няма вечно да воюва с човека.

(Ръкопис No 127 от 22.11.1897 г. - неозаглавен.)

23-ти ноември

Откровения на Божията воля

Йоан 5:19

Всички сме в безопасност, ако вършим волята на нашия небесен Баща... Вижте пълната зависимост на Сина от Отца, която е изявена в думите: ***“Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само себе Си нищо...”*** (Йоан 5:19). Също такава трябва да бъде и нашата зависимост от Христа и не по-малко ясно нашето послушание към Него. Защото Христовите думи по този въпрос са категорични:

“Защото Отец люби Сина, и Му показва все що върши сам...” (стих 20).

Христос дойде заради нас на света, за да изяви волята на Отца Си и да покаже на човешките чада какви трябва да станат, преди да застанат пред лицето на Бога в небесните двореци. От нас се изисква да се покорим на Бога, да се научим на Божия закон и да го изпълняваме с послушание.

Господ избра Израил да бъде Негов народ. Той избави Своя народ от робството в Египет чрез силната Си десница. Всички египтяни видяха и усетиха бича на Божиите язви. Цялата земя свидетелстваше за силата на Онзи, Който владее над небето и земята. Египет бе запустен преди Фараон да се покори на Божията воля. Така Бог подежда мощно, за да поведе народа Си, и през всички следващи векове щеше да възвеличава силата Си, за да гледат людето Му на Него като на върховен владетел.

Божият Син, обгърнат в облачен стълб, водеше израилевите чада и наблюдаваше всеки етап от тяхната опитност. Той ги възпитаваше и дисциплинираше като често изпитваше вярата им. Когато бягаха от фараоновата войска, те се намериха затворени след непристъпни планини; пред тях бе Червено море, а зад тях врагът, който искаше да ги унищожи. Тогава чува заповедта “Вървете напред”, и когато те тръгнаха, послушни на Божията воля, водите на морето се отвориха пред тях. В пътуването си из пустинята, израилтяните бяха водени и закриляни от облачен стълб през нощта...

Моисей, техният видим водач, бе допуснат до тайния съвещателен съвет на Всевишния. На народа бяха дадени доказателства, че Моисей наистина говори с Бога, защото той приемаше всички наставления за тях от устата на Всемогъщия.

Божествената философия е изявена чрез опитността на Израил, избран от Бога сред всички народи, за да бъде Негов народ. От начина, по който Бог се

отнасяше с тях, ние научаваме, че трябва да служим на Бога с послушание, че онези, които са твърдо решени да възвишат себе си трябва да бъдат заличени.

(Писмо No 259 от 23.11.1903 г. - "До скъпата сестра Хол")

24-ти ноември

Как да свидетелстваме за вярата си

Тим 2:12

Не ставайте невнимателни в говорене, когато се намирате между невярващи, защото те непрекъснато ви преценяват. Ако сте на масата им, яжте умерено, и то само от храна, която няма да замъгли и обърка разума ви. Пазете се от всяко невъздържание. Станете за другите един нагледен урок и изявете правилните принципи. Ако ви предложат за питие чаша чай /не билков - бел. пр./, отговорете с прости думи, че чайт има пагубен ефект върху нервната система. Кажете им също, че не употребявате спиртни напитки, защото искате умът ви винаги да бъде в такова състояние, че Бог да може да отпечата върху него свещените истини на Своето слово, и че не можете да си позволите да отслабите нито една от своите умствени и физически способности, тъй като ако това стане, няма да можете да разбирате духовните, святи неща. Така ще бъдете способни да сеете семената на истината и да покажете важността на поддържането на духа, душата и тялото в такова състояние, че да можете да разбирате вечните истини.

Изучавайте за себе си поуката, която ни е дадена чрез онова, което се случи с Аараоновите синове Надав и Авиуд "те принесоха чужд огън пред Господа - нещо, което им беше забранил". Двамата свещеници взеха обикновен огън и го поставиха в кадилниците си, "**затова огън излезе отпред Господа и ги пояде; и умряха пред Господа. Тогава рече Моисей на Аарона: Това е, което говори Господ, като каза: Аз ще се осветя в ония, които се приближават при Мене, и ще се прославя пред всичките люде...**" (Лев. 10:1-3).

Господ иска от нас да печелим души за Него. **Не се опитвайте да се изявявате като вещи теолози, дори в библейските истини, защото ако правите това, ще почнете да говорите толкова много думи, които ще бъдат почти неразбираеми за вашите слушатели.**

Нека вашата връзка с Христа да бъде силна и здрава. Представяте истината такава, както Той я изяви. Работете с усърдието на апостол Павел. Навсякъде където отидеше, независимо дали говореше пред ненавиждащите го фарисеи, или пред римските власти, пред бедни и богати, учени и невежи, пред сакатия от Листра или сред осъдените затворници в тъмницата на град Филипи, апостол Павел въздигаше личността на Христа, като на Велик Застъпник, Който ненавижда греха, но обича грешника. Той изявяваше Божия Син като наш Освободител от греховете, Който има пълната власт и сила да ни предаде Своята правда.

Сърцата не могат да не бъдат затрогнати от историята на изкуплението. Онези, които съзнават необходимостта от поставяне на сърцето под управлението на Святия Дух, ще получат способността да засяват семе, от което ще поникне вечен живот.

(Ръкопис No 23 от 24.11.1890 г. - "Дневник".)

25-ти ноември

Използвайте поверените ви таланти

Мат. 25:29

Нека моят скъп брат... не поставя под въпрос Божиите мъдри решения, защото Господ е казал, че ще направи силата Си да се изяви съвършено в твоята немощ. Винаги бъди със смирено, съкрушено сърце, и ще дадеш на Бога възможност да изяви Своята благодат чрез слабия инструмент, каквито сме всички ние. Не губи нито миг време в съжаление за това, че не си имал достатъчно възможности.

Ти често мислиш така: “Ако животът ми се бе стекъл при други обстоятелства и ако имах възможностите, на които мнозина други се радват, тогава щях да дам на Господа много повече, отколкото давам сега.” Бог е знаел тези неща, когато те е призовал за работата, която сега вършиш. Той нарежда нещата по превъзходен начин, така че дори едничкия талант, ако бъде употребен правилно, да спечели още десет. **Никога не забравяй, че Бог ще приеме според това, какво има човек, а не според това, което няма.** (виж 2Кор. 8:12).

Бог ти е поверил твоите таланти. Избрал те е да носиш отговорности не защото имаш пълно познание, не поради това че си изключителен оратор и притежател на блестящ интелект. Бог те е избрал, за да можеш чрез Неговата благодат да ходиш смирено пред Него и да бъдеш верен в най-малките неща.

Век след век Исус раздава Своите таланти на слугите Си. Поколение след поколение е трупало и прибавяло към повереното преди тях наследство, и така талантите са давали печалба чрез употребата им и това богатство е достигнало до нас. Ние сме наетите от Него слуги. Той ние изкупил, платил е цената на откупа чрез собствената Си кръв, за да осигури нашата доброволна служба в Негово име.

Някои чувстват също като теб възложената им отговорност да търгуват с небесните богатства. Ти копнееш да спечелиш колкото се може повече за твоя Господ, не се примиряваш с нищожността на най-големите дарове, които можеш да принесеш на олтара за Христа; считааш, че най-доброто време и усилия, които посвещавааш на Учителя, са прекалено незначителни и затова оплакваш своята несъвършена служба. Погледни на своя Възвишен Спасител. Той не е мъртъв, нито е запечатан в гробницата на Йосиф. Не, Той е възкръснал!.. Той е нашият велик Първосвещеник днес! Той ходатайства за тебе, братко.

Исус иска от тебе да използваш талантите, които ти е поверил. Ако смяташ, че Бог ти е дал пет таланта, тогава утеши се, че Той не изисква от тебе печалбата за десет таланта. **В името на Исуса Назарянина ти казвам: погледни нагоре!** Виж дъгата на обещанието, която сияе над небесния трон.

(Ръкопис No 8 от 25.11.1892 г. - до един от ръководителите на Генералната Конференция.)

Докато светилището бъде очистено

Исаия 43:10

Сатана непрестанно се стреми да откъсне сърцата ни от верността и пълнотата в основните дела на нашето подготвяне за великото събитие, което ще изпита всеки човек. Работата в небесното светилище напредва. Исус в момента го очиства. Работата на земята съответства с тази на небето. Святите ангели непрестанно работят за привличането на човека, за да може той да погледне на Исус и отдаден на съзерцание и размисъл върху личността на Божия Син, да бъде впечатлен от разликата между Христовото съвършенство и несъвършенствата на личния си характер. Исус каза, че обещаният от Него Утешител “ще свидетелства за Мене”. Ние, живеещите в настоящото време, сме натоварени с поръчението на тази вест...

Говорете така, както говореше Христос. Работете както работеше Той. Трябва да гледаме на Христовия пример и да живеем според него. Като виждаме пред себе си Неговата красота, ще копнеем да вършим добродетелите и правдата Христова. Само така ще можем да се преобразим в Неговия образ, а когато отхвърлим собственото “аз” и предадем сърцата си изцяло на Исус, за да бъдат те пречистени, облагородени и възвишени от Неговия Свят Дух, ние ще бъдем в едно близко общение с бъдещия свят, обляни в ярките лъчи на Слънцето на Правдата. Тогава ще се радваме с неизразима радост, сияещи от слава. Дадена ни е заповедта да отидем в другите градове и селища, за да прогласим и в тях добрата вест, със сърца греещи от божествена любов, като достигнем дори най-отдалечените места и всяка душа, която Господ нашият Бог ще призове.

Говорете на другите за блажените истини на свялото слово и пребъдвайте в Христовата любов чрез послушанието си спрямо думите Му. Изявете как чрез любовта си към Него пазите заповедите Му. Защото Исус не ни заставя да вършим невъзможни неща, но ни моли да сторим така, защото знае какво означава да пазим заповедите на Отца Му. Нашият Спасител желае всяка душа, която е приела Неговата покана, да я сподели с другите и с това да получи най-щедри дарове, защото Господ знае, че чрез пазенето на заповедите ние сме заробени в робски вериги, но чрез кръвта на Исуса Христа получаваме свободата си **“В опазването им (на заповедите) има голяма награда”** (Пс. 19:11).

Споделяйте с другите чрез писано и изречено слово, чрез благочестиво поведение, с кротост и смирение представяйте Христовия характер. **“И духът, и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота”** (Откр. 22:17).

(Ръкопис No 48 от 26.11.1890 г. - “Размишления върху работата в Бруклин”.)

Търсете господа

Екл. 12:1

Мой скъпи приятелю, изпитвам към тебе такава обич и интерес, каквито изпитва майката, копнееща да помогне на своето дете. Ще ми позволиш ли да бъда твой приятел? С радост бих ти помогнала да се укрепиш и да станеш един почтен и достоен мъж, на когото може да се разчита. Ти се нуждаеш от приятел, който да ти помага всякога, затова ще ти посоча Исус като твой Приятел и Помощник. Не питам колко си се откъснал от Бога във времето, когато си бил изкушаван. Не се стремя да разкрия онова, което е ставало в миналото с теб, но някои неща, които ми се откриха за теб в твоя минал живот, ме карат да изпитам силното желание да те предпазя от средата, която в никакъв случай няма да ти помогне, нито ще те облагороди, но напротив, ще те повлече надолу...

Твоята лична безопасност е в избора ти да тръгнеш във върнатата посока. Аз не мога да направя този избор вместо теб, ако можех, с радост щях да го сторя...

Ти дълго си странил от Христа, но въпреки това ти е била дадена голяма благодат, защото си имал светлина и възможност да познаеш какво представлява истината. От тебе зависи дали ще избереш да служиш на сатана, или на Този, Който даде живота си за теб...

В дните на ранната си младост ти си постъпвал според гласа на съвестта си, но не си избирал подходящи за тебе другари, а като си се предавал на собствената си воля и желание, си навлякъл върху себе си само опасности и страдания. Белезите от тях ти ще носиш през целия си живот. Ако в отговор на многото отправени до небето молитви за теб, ангелът Господен не се бе намесвал, за да те предпази в опасностите, животът ти щеше да свърши още тогава... Но Господ е казал: "Ще го пощадя, за да го изпитам пак..."

Понякога се заблуждаваме дълбоко, но ако видим и изповядаме грешките си, Бог е праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда. **Нашите неуспехи не бива да ни обезсърчават, напротив, трябва да бъдат превръщани в победи. Твое право е да избереш днес кому да служиш...**

В близост до себе си разполагаш с повече от желаните от теб възможности. Ако свържеш себе си с Бога и се обърнеш към Него съвършено, Той ще приеме Своя блуден син...

Днес аз те моля да вземеш решение в полза на вечността. Нека никой не те заблуждава. Никой не може да плати откуп за душата ти. Исус вече е сторил това. Нима ще останеш безразличен към такава любов? Пак ще кажа: "Ела!" Исус те зове заедно с цялото небе:"Ела".

(Писмо No 33 от 27.11.1896 г. - до млад адвентист от Австралия.)

Оставете своето “Аз” в Божиите ръце

Йоан 10:29

Всички трябва да достигнем един много по-висок стандарт по отношение на вярата, защото тя е толкова малка. Наш гарант е Божието слово. Трябва да го приемем и с простота да вярваме на всяка душа. Въоръжени с това уверение можем да искаме големи неща, но ще ни бъде дадено според вярата ни... Ако смирим сърцата си пред Бога, ако се стремим да пребъдваме в Христа, тогава ще имаме един по-възвишен и свят живот...

Истинската вяра се състои във вършене на онова, което единствено Бог ни е възложил, а не в произвеждането на резултати, които Той не ни е казал да постигаме. Плодовете на вярата са правда, истина и милост. Затова трябва да ходим в светлината на Божия закон; тогава добрите дела ще дойдат като плодове на нашата вяра, като следствие на едно ежедневно обновявано сърце.

По никакъв начин не бива да допускаме личното “аз” да стане наш бог. Бог предаде Себе Си на смърт заради нас, за да ни очисти от всяко беззаконие. **Господ ще продължи нашето усъвършенстване, ако Му позволим да ни управлява напълно.**

Делото на правдата не може да върви напред, ако не упражняваме открита вяра. Всеки ден се предавайте на могщата Божия движеща сила. **Плодът на правдата е вечен мир и сигурност.** Ако проповядвахме повече вяра в Бога и се доверявахме по-малко на собствените си идеи и разум, Бог щеше да изяви Своята мощ по един забележителен начин в човешките сърца. Когато се съединим с Бога посредством жива вяра, ние ще получим привилегията да се радваме на добродетелта и резултатността от посредничеството на Исус. Така ние се съразпваме с Христа, умираме с Него, възкръсваме с Него, за да ходим заедно с Него в обновения живот.

Не бива да зависим от себе си. Нека всеки остави своето “аз” в ръцете на Бога... Липсата на вяра у нас ни лишава да станем свидетели на още по-силни проявления на Божията сила. Това е защото вярваме много повече в собствените си дела отколкото на Божието дело за всички нас. Божият план предвижда да бъде направено всичко, което ще ни даде способността да бъдем едно сърце, един ум, рамо до рамо. **Тази липса на любов и доверие един към друг отслабва нашата вяра в Бога.**

Нуждаем се от горещи молитви както никога преди, за да получим кръщението на Святия Дух, защото никога не е имало време, когато нуждата от кръщението на Духа да е била толкова голяма, колкото сега. Защото няма друго нещо, което Господ толкова често да е обещавал, че ще даде в изобилие, ни то има друго средство, чрез което името Му може да се прослави най-силно, освен Святия Дух. Когато получим Духа, всички ще се родим отново... В онзи ден душите, които някога са били изгубен, ще се завърнат отново.

(Писмо No 105 от 28.11.1898 г. - до семейството на Стивън Хаскел.)

Бог не е природата, а неин творец**Откр. 4:11**

Сърцето е мястото, откъдето истината трябва да започне своето дело. Истината трябва да бъде силата на живота и характера. Ако бъде приета и пазена в сърцето, тя ще действа като квас от животворни принципи, които променят цялото същество. Истината притежава силата да превърне думите на Христа в дух и живот. Ако човек я уважава и цени високо, тя ще му помогне да се откаже от греховните си пътища. Истината и греха (заблудата) не могат да живеят заедно в едно сърце. **“Който не е с Мене, той е против Мене - заявява Христос; - и който не събира с Мене разпилява”** (Мат. 12:30).

Мъдростта, интелектът, силата - всички те не са Бог. Но Бог е Творецът на всяка мъдрост, на всяка благодат и сила. Бог даде на Луцифер блестяща мъдрост и огромна сила, но въпреки това блестящата надареност на това същество не представляваше Бога. Ние трябва да познаем Бога така, както е разкрит чрез великолепните Си творения. Кой чрез търсене е намерил Бога? Не това е нашата работа. Божият характер е изразен в десетте заповеди. **Да познаем Бога такъв, какъвто е - това е науката за цялата благодат, истина и правда.** Ние трябва да се покорим на всяко изявление на Божия характер, според както е разкрит в святия Му закон.

Бог иска от нас послушание не за да ни покаже своя авторитет, а за да можем ние да станем едно с него по характер. Защото само в Бога можем да намерим онези черти на характера, които ще ни направят подобни на Него. Затова трябва да оформяме характери, които са в пълно единение с Божеството. По такъв начин нашето естество става одухотворено във всяка дадена му способност.

Човешкият език е неспособен да предаде с думи Божията слава и величие. Те са неизразими. Но всички можем да се наслаждаваме на размисъла за Бога и на усещането на Неговото присъствие. Можем да знаем за Него всичко, което човек е способен да приеме. Можем да разговаряме с Него в молитва.

Понякога, когато вярата ни се въздигне до НЕговото присъствие, ние разговаряме с Бога, и чрез тази вяра успяваме да гледаме на Невидимия. Вярата ни разкрива Всевишния и ние съзерцаваме онова, което нашето естество ни позволява да приемем. Друг път, когато сме в беди и объркване, ние се предаваме напълно в ръцете Му и тогава чувстваме Неговата ободряваща сила, всепроникващото Му присъствие и власт. Тогава разбираме истински, че Бог е наша крепост и наш дял завинаги. Защото можем да бъдем едно с Христа в Бога.

Но нека никога не предприемаме да даваме определения за Бога като същност. Никога, при никакви обстоятелства не дръзвайте да пристъпвате дори една крачка по пътя, който ще ви доведе до решението да поставите Бога на мястото на сътворените от Него неща.

(Ръкопис Но 126 от 29.11.1905 г. - “Предупреждение срещу сегашните опасности”).

30-ти ноември

Обърнете се към Бога за помощ

Пс. 16:11

Библията трябва да бъде ръководството на твоя практически живот, защото **всеки, който следва нейните поучения, става мъдър за приемане на спасението.**

Човек не може да разчита на личната си праведност. **Ако Господ е твоето постоянно упование, знай, че никога няма да изпаднеш в объркване.** Търси подкрепяваща сила и упование от Онзи, Който единствен разбира твоите духовни потребности. Бог е много жалостив. Уповавай само на Него. Христовата правда е платила цената на умилованието за твоите грехове. Днес Исус се застъпва лично за теб. Затова бъди ревностен да Му угодиш, като пазиш Неговите заповеди.

Колкото повече всеки от нас поотделно се запознава с Библията и колкото по-сериозно и ревностно критикува себе си, сравнявайки собствения си живот и сърце със стандарта на Божиите изисквания, толкова по-пълно ще уповава единствено на Мъдростта, която никога не греши. Чрез вяра ще приемаме обещанието, дадено на онези, които са приели Христа като техен личен Спасител - обещанието, че на тях ще се даде сила да станат Божии чада.

Скъпи братко, винаги гледай на съвършенството на Исусовия характер. Независимо какво е човешкото мнение за твоята личност, ти помни, че Бог не е дал право на никой да съди свой ближен. Положи упованието си в Бога по всяко време, и ще видиш как Той ще те опази с всемогъщата Си сила. Господ ще бъде за тебе всеприсъстваща и напълно достатъчна сила срещу бичовете на езиците, които сатана насъсква, за да объркат, отслабват и обезсърчават.

Приятелят на грешниците знае как да подкрепя, помага и благославя онези, които, макар и съгрешили, се обръщат отново към Господа. **Всички, които търсят Бога от цяло сърце, ще видят, че Той е помощ за всяко време на нужда. Той ще чуе разкаятелните молитви и ще опрости разкаяните, като им стори добро според изобилието на благодатта Си.**

Въздигни сърце и душа в прослава на Бога за това, че Той те е признал за Свое дете. Той ще те направи Своя помощна десница и ще те благослови в работата ти да помагаш на другите. Святият Дух ще действа, като преобразява всяко сърце, което се отвори за неговото сято влияние. Правдата Христова ще върви пред такъв човек, а славата Господна ще му бъде задна стража.

(Писмо No 192 от 30.11.1902 г. - до У. Палмър, един от помощниците на Джеймс Кларънс Уайт в неговата работа сред чернокожите в южните щати.)

1-ви декември

НЕВИДИМИЯТ КОНФЛИКТ

Ефес. 6:14

Врагът е по петите на всеки от нас и ако ние искаме да устоим на изкушенията, които ни нападат отвън и отвътре, трябва да се уверим, че сме на страната на нашия Господ, и че Неговата истина е в сърцата ни, за да бди като страж, който ще вдигне тревога и ще ни събере да воюваме против всеки враг. Без

тази защита срад множеството невидими противници, ние ще приличаме на върби, които се люшкат и огъват от всеки напор на вятъра. Но ако Христос пребъдва в душата, ние можем да заякваме в Господа и в силата на Неговото могъщество...

Умът може да получи нови простори, да бъде облагороден и зает с небесни интереси. Трябва да развием до възможния предел своите сили и да ги употребим за Бога, в противен случай няма да отговаряме на Божията мярка. Ако нашият ум не е насочен към небето, той става лесна плячка на сатанинските изкушения, с които бива въввлечен в светски проекти и начинания, които нямат конкретна връзка с Бога... В тези дела се влага цялата посветеност, жар и трескаво желание, а дяволът стои отстрани и се надсмива над упоритите усилия на човека да постигне една цел, която винаги му убягва и се изплъзва от ръцете му...

В някои случаи да бъдем самостоятелни и да разчитаме на себе си е задължение, което имаме към нас самите. Но тук, в този случай, врагът се приближава с измамните си уловки и тогава гордостта заема мястото на смирението. Когато ти и аз уповаваме на собствените си възможности, на собствената си мъдрост и търсим съвет от нашето сърце, тогава неминуемо наш дял ще бъде разочарованието, срама и объркването. **Всеки от нас е в добрия път към победата само когато е в близка връзка с Бога и е облечен в пълното всеоръжие на правдата...**

Много важно е да чувстваш силата на истината, както и да вярваш в нея. Тогава тя ще има постоянно влияние върху твоя ум. Помни, че мечтанията и проектите, свързани с нея са винаги по-приятни за ума, но те са в същото време препятствие в пътя към дълбокого и пълно познаване на небесните принципи. Земните интереси трябва да остават след интересите на бъдещия, вечен живот, защото земното и ежедневното убиват чувството за вечността.

Има една защита срещу измамните на сатана и неговите примки и тази защита е истината, разкрита в Христа. Истината, която е закоренена в сърцето, подхранвана с бдителност и молитва и поливана от благодатта на Христа ще ни даде способността да виждаме ясно. Истината трябва да пребъдва в сърцето, да бъде усещана с цялата и сила, въпреки омайващите примамки на сатана, а твоят и моят живот трябва да бъдат такива, че истината да може да очисти, ръководи и благославя душата.

/Из писмо 17 от 1.12.1886 г. до неизвестен адресант./

2-ри декември

МОЛИТВА В ЧАСОВЕТЕ НА НОЩТА

Пс. 17:3

Изминалата нощ /на 1-ви декември/ преживях една силна опитност. Намирах се сред събрание, където имаше много хора; голяма част от тях бяха варващи, а по-малката група бе от невярващи. После това събрание се раздели на няколко по-малки групи. Чувствах особената тежест на възложената ми вест, затова се бях обърнала към някои от присъстващите, които се намираха под изкушенията на врага. Тези души хранеха в себе си идеи, без здрава основа, които щяха да ги доведат до състоянието да се отрекат от истината. Времето, в което живеем е

период на страшни изкушения идващи от заблудени чувства и от внушенията на прелъстителни духове, които ни подтикват да се свържем със злите ангели и да представим тези чувства и внушения като самата истина. Видях как сред събраните имаше дълбок интерес за изследване на писанията.

Усетих силен подтик към молитва, а опасността надвиснала над тези души тежеше като огромен товар върху мен. Излях теготата на душата си пред Господа, молех Го най-горещо да сломи силата на врага и да ни освободи, да премахне оковите на заблудата от умовете на изкушаваните възлюбени мои братя, и да направи светлината на скъпоценната истина да изгрее сред нравствения мрак. Аз представих молитвата си пред Господа и помолих за Неговата намеса, за да помогне на Своя народ като възвеличи истината пред очите ни, така че и тези, които бяха неосведомени, да не останат измамани в този период на голяма опасност. Молех Господа за Неговата намеса и помощ според голямото богатство на благодатта Му молех Го да работи за нас и да отговори на молитвите ни за прослава на името си.

Въздигах молитвите си все по-високо и по-високо, като молех Бога да отговори на горещите ни молби и да разкрие святата си истина в цялото й достойнство, красота и спасителна благодат. Тъй като Бог толкова често бе изявявал Своята неповторима любов и власт и показвал истината в непоклатимата и сила и авторитет... аз Го молех отново да изяви чистата истина в нейната пълнота и святост и почувствах, че Той даде обещанието Си. Победата дойде при нас и аз се събудих като плачех с глас от радост, че Бог бе ни подарил благодатта Си, Своята истина и спасение. Научих от близките си, че в съня си съм се молила на глас.

Скъпоценната благодат и любов, които Бог прояви към мен, ми дадоха утеха, сила и радост. Чувствах, че имам нов източник на надежда и насърчение, че за душите бе извършено едно избавление... Словото Божие ще се утвърди до века.

/Ръкопис 177 от 2.12.1903 г. - Дневник - декември 1903./

3-ти декември

БЪДЕТЕ ПЪРВИ В ДОБРИТЕ ДЕЛА

Яков 2:14

Христос водеше народа си, обгърнат в облачен стълб. Той им даде повеления и закони, за да могат чрез послушание на Неговите изисквания те да станат Негов избран народ. Исус им подари изобилието на небето, но в замяна на това Господ искаше от тях да споделят благословенията си с останалите народи, на които не бе оказано такова благоволение. Бог има същото отношение към избрания си народ и в днешно време...

Нищо друго не носи такова удовлетворение на врага както кавгите и конфликтите между хората от Божия народ. **Всички се нуждаем от ежедневната обновяваща сила на Божията благодат, защото много от нашите църкви са отстъпили. Те ни разкриват истинския християнски живот и духът на нашия Господ. Може да се извърши стократно повече от това, което се прави в момента за разгласяване на благовестието наблизно и далече.**

Дадена ми е вест към нашите църкви... Трябва да настъпи още по-голямо и дълбоко посвещение от онова, на което сме били свидетели до сега, в противен случай мнозина ще останат неподготвени да влязат в светия град. У някои съществува силното желание да бъдат първи и да заповядват. Добре е да желаем да бъдем първи в добри дела, в постигането на християнските добродетели, само че за много от нас са валидни думите записани в седмата глава от евангелието на Матей. Четете и изучавайте внимателно тази глава. Това са Христовите думи и всеки от нас трябва най-старателно да работи за своето спасение...

Трябва да продължим Господното дело, работейки заедно. Непоколетимо и решително да прогласяваме Божието слово, но и да се предпазваме от ненужни предразсъдъци. Нека никой в разговор или беседа да не се впуска в остри нападки, защото така са били затворени много врати и изгубени още повече възможности.

Ако всички наши църкви бяха бдителни и будни, нямаше да сме свидетели на такива губителни влияния, каквито сега действат сред нас, тогава примките на сатана нямаше да улавят онези, които би трябвало да разбират истината. Божият противник днес действа сред избрания народ така както някога мамеше и подлъгваше ангелите в небесните дворове и в резултат на това много души попадат в клопките му.

Божии съдби са вече върху земята, затова нашите свидетелства трябва да се дадат под влиянието на Святия Дух. Сега, тъкмо сега е времето да работим под освещаващото влияние на Святия Дух. Трябва бързо да предадем веста, ред по ред. Хората ще бъдат принудени да направят своя избор, а нашият дял в това дело е те да получат възможност да разберат истината, така че да вземат решението си с разум и да се нареждат сред онези, които са на Божията страна.

/Из ръкопис 101 от 3.12.1906 г. - "Господ обича тези, които дават с радостно сърце."/

4-ти декември

БОЖИЕТО СЛОВО Е ИСТИННО

Ис. 54:17

Голямото отсъпничество, което се развива и нараства все по-силно ще продължи докато Господ слезе от небето със силен вик. Ние трябва да държим здраво най-важните принципи на нашата адвентна вяра и да вървим напред като растем в сила и вяра. Винаги трябва да пазим вярата, която е поддържана от Святия Божий Дух от най-ранните събития на нашата църква до днес. Днес се нуждаем от по-голям простор, дълбочина, посветеност и непоколебимост на вярата си, нуждаем се от ръководството на Святия Дух. Ако в началото сме имали нужда от откритото доказателство за силата на Святия Дух, днес след изминалото от тогава време, ние още повече се нуждаем от цялото доказателство за потвърждението на истината, защото сега много души се отклоняват от вярата и дават внимание на прелъстителните духове и учения на дяволите. Затова не бива да има никакво отпускане на душата.

Никога преди не е имало такова време, както сега, когато да се нуждаем толкова от силата на Святия Дух в нашите разговори, молитви и всяко едно дело.

Не бива да спираме след първия опит, напротив, докато разнасяме същата вест на хората, тя ще укрепва и ще се разпространява все по-вече. Трябва да виждаме и съзнаваме важността на вестта потвърдена в нейния божествен произход. Трябва да следваме да познаваме Господа за да знаем, че Неговото явяване ще бъде като зората. Нашите души се нуждаят от съживление, идващо от източника на всяка сила. Всички можем да се укрепим и затвърдим в преживяната минала опитност, която ни държи основани в най-важните неща на истината. А истината ни направи това което сме - адвентисти от седмия ден.

Изминалите петдесет години не са замъглили нито една йота или принцип на нашата вяра, така както я получихме чрез великите и чудни свидетелства, дадени през 1844 година. Отпадналите души трябва да бъдат подкрепени и съживени според Неговото слово... В това слово не е променена или отхвърлена нито една дума. Онова, което Св. Дух потвърди като истина след изтичането на времето, когато преживяхме голямото разочарование, е непоклатимата основа на истината. Стълповете на истината бяха разкрити и ние приехме главните принципи, които ни правят адвентисти - народ, пазещ Божиите заповеди и имащ вярата в Исуса.

Не горяха ли сърцата на учениците, когато Той разговаряше с тях по пътя за Емаус и им разкриваше писанията? Не отвори ли Господ Исус свещеното писание и пред нас, за да ни разкрие скритото от сътворението на света?

/Из писмо 326 от 4.12.1905 г. до Уйлям Кларънс Уайт./

5-ти декември

ЗНАЧЕНИЕТО НА ХРИСТИЯНСКОТО СЪВЪРШЕНСТВО

Фил. 4:13

Какво изисква Бог? Съвършенство: нищо друго освен съвършенство. Но ако искаме да бъдем съвършени, не трябва да уповаваме на себе си. Всеки ден трябва да учим и разбираме, че на личното "аз" не бива да се доверяваме. Нека здраво и с твърда вяра се уловим за Божиите обещания, нека молим за Святия Дух с пълното съзнание за собствената ни безпомощност. А когато Святият Дух започне да действа нека не отдаваме слава на себе си. Той ще вземе сърцето в благодатните си ръце и ще влее в него всички ярки лъчи от Слънцето на правдата. Така, чрез вяра ще бъдем пазени от Божията сила.

Само когато ежедневно се намираме под управлението на Святия Дух, ще можем да бъдем народ, който пази заповедите. Можем да покажем на света, че послушанието пред Бога и Неговите заповеди ни дава своята награда още в този живот, а в бъдещия ще ни донесе вечното блаженство. Без да взема пред вид нашето изповедание, Господ, Който претегля нашите дела вижда в нас единствено несъвършено педставяне на Христа. Той откри то е заявил, че такова състояние на нещата не може да Го прославя.

Колко много означава да предоставим на Бога опазването на душите си. Това ще рече, че трябва да живеем и ходим с вяра без да уповаваме и отдаваме слава на себе си, напрестанно да гледаме на Исус - Начинателят и Усъвършителят на нашата вяра. Святият Дух ще извърши своето дело в сърце, което е съкрушено,

но той не може никога да работи в душа, която в егоизма си счита себе си за най-важна и най-праведна. Такъв човек смята, че неговата мъдрост е достатъчна, за да оправя стъпките му. Той застава едва тогава, когато себелюбието на личното “аз” отпадне.

Святият Дух е готов да работи с всеки, който иска да го приеме и да бъде поучаван от него. Всички, които се хващат здраво за истината и биват осветени чрез нея се съединяват с Христа по такъв начин, че могат да Го представят в слово и дело... Моля се Св. Дух да говори на сърцата на избраните Божии люде, за да може техните думи да бъдат като най-скъпоценно злато, когато раздават хляба на живота на тези, които са в престъпления и грях...

Божие благоволение и воля е благословенията, дарени на човека, да бъдат дадени в свършената им пълнота. Бог е промислил да бъде преодоляна всяка трудност и снабдена всяка нужда чрез Святия Дух. Така небесният ни Баща е осигурил всичко необходимо за човека, за да усъвършенства той в себе си Христовия характер. Бог иска от нас да размишляваме за Неговата любов, за Неговите обещания, които Той дава така безкористно на всички, които нямат никакви заслуги. Той иска да зависим изцяло от Него, с пълна благодарност и радост в Христа. Бог слуша всеки, който се приближава към Него по посочения от десницата Му път.

/Из ръкопис 148 от 5.12.1897 - “Християнският Живот”./

6-ти декември

НЕПРЕСТАННОТО БОЖИЕ СЪСТРАДАНИЕ

Плач 3:22,23

Изпълват ме мрачни чувства, когато се замисля над състоянието, в което се намира светът. Колко безразличен, изпълнен с престъпления, непокорство и грях е той. Колко жалко и ужасно тъжно е, че светът не позна Божията любов, която ни даде Исуса Христа за наш Изкупител - Исус Христос, равният на Бога. “Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, та всеки който вярва в Него да не погине, но да има вечен живот” /Йоан 3:16/. Векове наред грехът е смущавал или по-точно е да кажа, възпрепятствал великото дело на божествената милост посредством човешки представители, които са отказвали да приемат Божия дар и поради това са били неспособни да го предадат на другите.

Бог търси мъже и жени, които да се посветят на работа с Исус. Въпреки, че грехът от векове се противопоставя на потока на благодатта, той не е успял да го прекъсне. Този поток продължава да се излива към земята и ако хората само пожелаят да сътрудничат на Бога, ако този път на съобщаване с небето остава все така открит и неограничен, тогава небесната светлина ще свети по всички кътчета на земята и ще разпръсва нравствената тъмнина.

Удовлетворена съм, че трябва да работим сериозно. Проповедниците не са единствените, които трябва да носят светлината; във всички църкви трябва да израстват работници и като хора, които ще поддържат в себе си смирение и съкрушен дух, те ще бъдат точно тези, които Бог ще употреби, за да благослови техните ближни чрез всичко, което ще могат да сторят за тях в своето смирение.

Не чрез най-учените и най-красноречивите Бог ще разкрие Себе си пред света. *“Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, чието име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушилите се”* /Исая 57:15/... Но пак на този ще погледна. *На оня, който е сиромаш и съкрушен духом и който трепери от словото Ми”* /Ис. 66:2/.

Бог ни призовава да отдадем на Него дарбите, които ни е предоставил, за да можем по този начин да ги употребим с цялата енергия на своя ум, нравствената ни и физическа сила в службата за доброто и благословието на другите. Настъпила е криза в Божието управление на земята, но въпреки че закоравели сърца са отблъсквали потока на божествената благодат, той продължава да тече към хората.

/Писмо 52 от 6.12.1895 г. до поповедник в Австралия./

7-ми декември

КЪДЕ Е ТВОЕТО СЪКРОВИЩЕ

Йоан 14:1,2

Колко скъпоценно за душата е познанието за това, че имаме един верен приятел. Такъв, Който ще ни даде благороден и възвишен характер, способен да ни направи годни за обществото на небесните ангели в Божиите дворове! Божията закрила е над всички Негови чада. Те имат мир, който светът не може да им даде, нито да им отнеме. Загубата на земните съкровища не ги лишава от надежда, нито ги прави бездомни...

Христос гледа света, който е забързан в трескаво търсене на земни съкровища. Божият Син вижда как мнозина настойчиво опитват първо едно, после друго в усилията си да придобият тъй силно желаното земно съкровище, защото считат, че такова богатство ще удовлетвори себелюбивата им ненаситност, а в същото време, докато преследват своята цел, те подминават единствената вярна пътека, която води към истинските богатства.

Исус се обръща с целия авторитет на небесната Си власт към тези хора и ги приканва да Го последват. Той им предлага да ги заведе при вечните съкровища и посочва тясната пътека на себеотрицанието и саможертвата. Всички, които вървят по този тесен път, като преодоляват всяко препятствие, ще стигнат до земята на славата. Издигайки кръста, те ще открият, че сам кръстът ги издига и накрая ще придобият нетленното съкровище.

Мнозина търсят сигурност и упование в земните богатства, но Христос се стреми да премахне от околото им тресчицата, която пречи на зрението им, за да могат да видят много по-големия блясък и стойност на небесната слава. Такива хора погрешно възприемат привидността за реалност, те са изгубили способността да виждат непреходния блясък вечността. Христос ги призовава да погледнат подалеч от настоящето и да съзрат измерението на вечността.

Няма място на земята, където съкровището да не може да бъде изгубено. Но има един град, чийто Архитект и Строител е Бог. Христос се стреми да отклони

вниманието от неразумните вложения в тленни богатства и да предупреди всички да събират съкровище на небето.

Хората, които са посвещавали цялото си внимание и всички свои чувства на земните съкровища, без да обърнат никакво внимание на небесните, ще получат много скоро своята награда. Те ще изгубят земните си съкровища, за да придобият онова, заради което са продали душите си на сатана. Ще могат ли тези, които все още не са се предали напълно на големия бентовник, да дойдат в този час на страната на Господа? Ще успеят ли преди да е станало твърде късно, да изоставят делата на нечестието и да се наредят под опръсканото с кръв знаме на княз Емануил? /Из писмо 236 от 7.12.1903 г. до един заможен бизнесмен./

8-ми декември

ИЗКУПЛЕНИЕТО ВИ НАБЛИЖАВА

Лука 21:28

Нуждаем се от много по-голяма близост с Бога. В нашия ежедневен живот трябва да проявяваме все по-малко от личното “аз” и все повече от Христа и Неговата благодат. Живеем в най-важния период от световната история. Краят на всяко нещо е наближил, пясъкът в часовника на времето бързо изтича и много скоро на небето ще прозвучат думите: “Свърши се”, “Който е свет, нека и занаят да бъде свет” и “Който е нечист, нека и занаят да бъде нечист” /Откр. 21:6 ; 22:11/...

Нека като народ, доколкото е възможно, да очистим своя стан от нравственото осквернение и тежките грехове. Когато грехът прегазва народа, който претендира, че е пазител на възвишения морален стандарт на правдата, как може да очакваме Бог да се намеси на наша страна с голямата си сила и да ни спаси като народ, който е извършил правда?

Цялата мъдрост на света не може да ни спаси от страшното пресяване, всичките усилия на висшите власти не ще могат да отмахнат от нас Божия бич и това, защото тайно копнеем за греха. Ако ние като народ не останем във вярата, като не само я защитаваме с устно или книжовно проповядване на Божиите заповеди, но ги пазим всеки лично, без да престъпваме съзнателно нито едно от повеленията, тогава върху нас ще дойдат слабостта и погубването. Очистването е работа, която трябва да извършим във всяка една от нашите църкви...

Сатана ще върши чудеса, за да мами; той ще установи властта си като върховна. Църквата видимо ще изглежда като че ли ще падне, но тя няма да падне.

Тя ще стои, докато грешниците в Сион бъдат пресяти и плявата отделена от скъпоценното зърно. Това е ужасно изпитание, но то трябва да стане. Само тези които са побеждавали с кръвта на Агнето и словото на тяхното свидетелство ще се намерят сред верните и истинните, без петно или сянка на грях, нито с лъжа в устата...

Остатъкът от тези, които очистват душите си чрез послушание на истината събират сила от процеса на изпитанитето, като изявяват красотата на светостта сред обкръжаващото ги отстъпничество. Всички тях, казва Господ: “Аз съм врязал

в дланите на ръцете си” /Исаия 49:16/. Тези души са пазени във вечно непреходно възпоменание. Днес се нуждаем от вяра, да, от жива вяра!

Скъпи братя, Господ идва. Въздигнете помислите и челата си и възрадвайте се, О, как искам да вярвам, че онези, които чуват радостните новини, които казват че обичат Исуса, ще се изпълнят с неизразима и сияйна радост. Това е благата радостна вест, която трябва да оживи всяка душа; вест, която трябва да повтаряме в нашите домове и да споделяме с хората, които срещаме.

/Писмо 55 от 8.12.1886 год. до Джордж Бътлър, президент на Г. К. и брат Стивън Хаскел - един от водещите работници в църквата./

9-ти декември

ЦЕНАТА НА НАШЕТО ИЗКУПЛЕНИЕ

Фил. 3:20

Когато Христос се възнесе, протегнал ръце, за да благослови учениците, един облак от ангели Го прие и Го скри от техните погледи. Докато учениците гледаха напрегнали взор, за да уловят с последен поглед техния възнасящ се Господ два ангела от радостния небесен кортеж, застанаха до тях и ги запитаха: *„Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на небето”*. /Деян. 1:11/

Учениците се изпълниха с голяма радост. Те многократно си припомнях думите на своя Учител от Неговите последни уроци, които са записани в 14-та, 15-та, 16-та и 17-та глава от евангелието на Йоан. Всеки от учениците имаше да сподели нещо, особено по отношение на наставлението дадено в Йоан 14:1-3

Обещанието, че Той ще се завърне отново, а също и мисълта, че им оставя Своя мир, изпълваха сърцата им с радост...

Сатана е превърнал хората в свои затворници и претендира, че те са негови поданици. Когато Христос видя, че няма човек, който да може да бъде посредник за човешкия род, тогава Сам Той влезе в жесток двубой със сатана. Единородният от Отца бе единственият, Който можеше да освободи падналите във властта на сатана поради греха на Адам.

Божият Син даде на противника на правдата всяка възможност да изпита върху Него своето умение да изкушава. Защото врагът преди това бе изкушил небесни ангели, а после и първия Адам. Нашият праотец падна под греха и сатана вече мислеше, че би могъл да успее в желанието да си впримчи в клопките си и Христос, след като Той бе приел човешко естество. Цялото паднало множество бе очаквало този двубой като възможност да спечелят върховенство над Исус. Падналите ангели жадуваха за най-малката възможност, при която да покажат враждата си против Бога. Когато смъртта затвори устните на Христос, сатана и ангелите му си помислиха, че са спечелили победата.

Мисълта за товара на греха на целия свят изпълваше сърцето на Христа с неизразима болка и терзание. В този смъртен двубой, Божият Син можеше да разчита единствено на небесния Си Отец. Всичко това можеше да се получи само с вяра. Исус сам беше Откупът, дарът, даден за освобождението на пленниците. Със

Своята десница Той донесе спасение на човешките чада, но каква страшна цена трябваше да плати за това!...

Каква драма е представлявал този конфликт! Но в резултат от него на небесната вселена бе разкрита Божията правда.

/Ръкопис 125 от 9.12.1901 - "Непроменимият Божий закон"./

10-ти декември

СЪЕДИНЕНИ В ЕДИНСТВО

1 Йоан 4:11

Светът с голямо задоволство гледа на разединението сред християните. Неверниците и неверието са силно удовлетворени. Бог призовава Своя народ да се промени. В тези последни дни на времето нашата сигурност е в единството ни с Христа и един с друг. Нека не даваме възможност на врага да сочи към нашите членове и да казва: "Вижте как тези хора, които са застанали под знамето на Христос, се мразят взаимно. Няма защо да се боим от тях, докато посвещават силите си за борба един против друг вместо да воюват против моето войнство".

След изливането на Святия Дух, учениците излязоха да прогласят един възкръснал Спасител, обзети от единственото желание, душите на другите хора в света да бъдат спасени. Те се радваха в милото общение със светиите и бяха благи, внимателни, себеотрицателни, готови да направят всякаква жертва заради истината. В ежедневно си общуване един с друг, учениците изявиха любовта, която Исус им бе заповядал да проявят. Чрез думи и дела на братолюбие учениците се стремяха да разпалят тази любов в сърцата на останалите...

Но ранните християни започнали да се взират взаимно в своите недостатъци. Като непрекъснато гледали на грешките

на другите, те се предавали на подозрения и съмнения, отварящи пътя на грубото, безмилостно критикуване, така те изгубили от поглед своя Спасител и Неговата голяма любов, който Той прояви към гръшниците. Тези християни ставали все по-строги съблюдатели на външните церемонии, отдавали се на повече теоретизиране на вярата и ставали още по-безпощадни в критиката си. В ревността си да осъждат другите, те самите извършвали грях, защото били забравили уроците за братската любов, съзнавали колко много губели от такова отношение. Тези християни не разбирали, че радостта и щастието вече не съществували в живота им, всички оставали със сърца затворени за Христовата любов.

Апостол Йоан видя, че братската любов вече изчезва от църквата затова така подробно се спира именно на въпроса за любовта. До деня на смъртта си той непрестанно подтикваше вярващите да усърдстват в любовта един към друг...

Днес в Божията църква липсата на братска любов се чувства толкова силно. Мнозина от тези, които изповядват, че обичат Спасителя пренебрегват и не обичат братята и сестрите си, които са свързани с тях в християнското общение...

Единството и хармонията, които съществуват между хората с различни характери е най-силното доказателство в подкрепа на това, че Бог изпрати Сина Си в света, за да спаси гръшниците. Наша привилегия е да свидетелстваме за това доказателство. Но за да можем да го направим е нужно да се поставим под

заповедите на Христа. Нашите характери трябва да се преобразят по образа на Неговия характер, нашата воля трябва да предадем на Неговата.

/Ръкопис 143 от 10.12.1903 г. - "Единство"/

11-ти декември

БЪДЕТЕ ЛЪЧЕЗАРНИ ХРИСТИЯНИ

Пс. 34:4

Не говорете за грешките на другите. Погрижете се за вашата собствена градина. Вижте дали вашето сърце е очистено от Божията сила. Когато дойде беда, вместо да излизате от търпение, да нервничите и се притеснявате, идете по-добре при Господа и споделете всичко, което ви гнети... Не отивайте при човешки приятели, защото и те са натоварени с бремене, което е достатъчно тежко за тях...

Не мислете, че като възложите товарите си върху другите, ще намерите облекчение. Елате направо при Бременосеца и Му разкажете всичко. Вярвайте, че Той може и желае да посрещне нуждите и обстоятелствата на вашия случай. Когато със съкрушена душа пристъпвате в подножието на кръста, когато имате вяра в заслугите на един разпнат и възкръснал Спасител, тогава ще получите от Него сила. Като излеете безпомощната си душа пред Исус, Той ще ви даде в замяна мир, радост, сила и кураж. Тогава ще можете да кажете на някой друг, колко скъп е за вас Христос. Кажете: "Търсих Го и Го намерих тъй скъпоценен за душата ми".

"И ще имате мир" Как? Чрез един жив опит. Защото Христовото иго е иго на търпение, благородство и дълготърпение. Тези които приемат Неговата кротост и смирение се учат, също така, и как да се обичат един друг с любовта която Той проявяваше към тях. Такива души достигат точката, след която отказват да критикуват или осъждат другите. Те научават, че им е възложена работа, която никой друг не може да извърши вместо тях - работата да опознаят Христа. Когато поставим себе си в Неговите ръце, Той ни показва възможностите и вероятностите, които са пред нас и ни моли да припомним за помощ до Онзи, Който е безкрайно по-високо от грешните човешки същества.

Христос е нашата плодотворност. Откъде съм сигурна в това? Знам го от опит. Преди доста години аз бях в голямо отчаяние за известно време. Тогава се предадох на милостта и любовта на Спасителя и Неговата сила дойде върху мен. В един определен момент, онези от братята, които работеха в издателството ме помислили за мъртва. Но точно тогава аз издигнах гласа си в молитва. Божията сила беше върху мен през цялата нощ. От тази опитност разбрах, че трябва да уповаваме напълно на Христа. Молех се непрестанно за помощ, а през цялото време моят Спасител беше непосредствено до мен, и очакваше да чуе от устата ми признанието, че Той е моята пълнота, моя сила и благодат. Приех този скъпоценен урок, а след това коленичих в молитва. Докато се молех вярвах, че ще получа отговор, независимо от моите чувства.

О, как искам да почитаме Христа, като разберем онова, което Той желае да стори за нас и като повярваме на обещанията Му. Ако постъпим така ще станем лъчезарни християни, защото като гледаме на Исус ще се променяме в съвършенството на Неговото подобие.

/Ръкопис 118 от 11.12.1904 г. “Съединени с Христа”./

12-ти декември

ПРИНЕСЕТЕ ДАРОВЕ НА БОГА

Пс.89:11

Мнозина в този свят се оказват нечестни в отношенията си спрямо Божията собственост. Те никак не обичат истината. Отказват се от Христовата правда и се обръщат към духовното оскъдие на света. Такива хора потъпкват наредбите на Божия свят закон, особено съботната заповед. Сърцето на Спасителя се свива огорчено от тяхното поведение. Исус желае да спаси всяка душа, която е изкупил. О, ако хората можеха да разберат това и да поставят себе си във връзка с великия Първороботник!

Много скоро Господ ще дойде на тази земя със сила и голяма слава, а работата, която трябва да извършим сега е посочена съвсем ясно в 58 глава от книгата на Исаия. Кой върши тези дела? Кой съгражда олтарите Господни? Кой приготвя хората за великия ден Господен? Сега, в този час, всеки, който твърди, че е Божие чадо, трябва да донесе от средствата си и да ги вложи в Божията съкровищница, за да не се чувства лишение от средства, а да има винаги изобилие, от което да се снабдяват способните работници да навлизат в нови полета, където още има души, незнаещи за истината. Бог снабдява всички наши нужди от Своята съкровищница. Трябва ли тогава да бъдем само консуматори ? Няма ли и ние да станем дарители, даващи от своя имот, за да бъде представена истината на много хора, които признават и приемат вестта и от своя страна стават приносители в Божията съкровищница?

Не трябва само да получаваме Божиите дарове. С пълно съзнание за нашата отговорност ние трябва да донесем своя принос пред Бога, за да има достатъчно средства за напредъка на Неговото дело, и за разнасянето на вестта от град на град и от страна в страна. Божиите самопожертвователни работници трябва да бъдат снабдени с достатъчно средства, за да бъде работата им успешна.

“Господна е земята и всичко що има в нея” /Пс. 24:1/. Този свят е Божие хранилище, от където ние непрекъснато вземаме за себе си. Бог е дал за наша храна плодове, ядки и зеленчуци. Той е направил слънцето да свети, а дъждът да пада заради нас. Целият човешки род се снабдява от Божието хранилище. Въпросът е в това как всички високопривилегировани премаат Божиите дарове и как ги раздават според заключения между тях и Бога договор. Бог ги е назначил да бъдат разпределители на Неговите благословения, като им е дал указания как да черпят от Неговото хранилище и как да връщат дарове и приноси “за да има храна в дома Ми” /Малахия 3:10/.

/Ръкопис 73 от 12.12.1900 г. “Принесете Дарове на Бога”./

13-ти декември

ИЗУМИТЕЛНАТА БОЖИЯ ЛЮБОВ

Яков 1:5,6

Ако искаш да станеш ученик в Христовото училище, предай волята си на Него приеми Неговата дисциплина и тогава ще можеш да ходиш в пътищата Му. Когато живееш в постоянна връзка с Исус ще се превърнеш в проводник на светлина за другите. Ти, както и аз.... трябва да чувстваме пълната си зависимост да приемем в пълнота Неговите планове. Покорството пред авторитета на Христа е основна характеристика на Неговите ученици. Тя не само че е коренно различна от гордостта, която винаги се обижда, когато бива съветвана и поучавана, но тези, предали себе си на послушание доброволно ще си отдават почит един на друг.

Над човешките души са надвиснали фатални заблуди. Те имат едно предварително прието доверие. Смятат, че са християни просто, защото се съгласяват с истината и това заблуждение обвива все по-плътно сърцето им, така че стрелите на Господа да не могат да проникнат в него, дълбоките търсеци истини, които дават точна картина на това заблуждение се слушат без никакъв резултат и без намерение да бъдат приети от тях. О, търси приготвление на сърцето си пред трона на благодатта, та когато почувстваш своето незнание, да имаш ясен поглед за силата и достойнството на Христа, за да се хванеш за обещанията чрез вярата си и да имаш жива връзка с Бога...

“Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, та всеки, който повярва в Него да не погине, но да има вечен живот” /Йоан 3:16/. О, каква любов каква удивителна любов! И въпреки това колко малко са нейните ценители! Колко малко са тези, които са участници на божественото естество! След като предприе удивителното дело на изкуплението, Исус реши никога да не се откаже от плана на спасението и да не пожали нищо, да не задържи нищо, колкото и скъпо да е то, за изпълнението на благодатното Му намерение да излее щедро дар след дар върху човека, докато подари всички небесни съкровища.

Спасителната Божия благодат, все по-голямото разбиране за Неговото величие, спаведливост, милост и любов няма да останат безрезултатни в сърцата ни. Познанието за Бога, което сам Исус дойде да ни предаде, не бива да се омаловажава. Божията любов не може да стане наше притежание освен ако не бъде изразена.

/Писмо 48 от 13.12.1888 г. до Дейвид Лемсън, евангелист и администратор на една от конференциите./

14-ти декември

ТРЪГНЕТЕ НАПРЕД

Втор. 2:3

“Вървете напред” бе Божията заръка към Израил, когато те застанаха пред бреговете на Червено море, а зад тях напираха пълчищата на египетския фараон. Израилтяните се подчиниха на призива и когато Моисей удари водата с жезъла си, ето, водите на морето се разделиха и застинаха като стена, отваряйки път, по който

народът мина в безопасност. Нека с вяра и упование вървим напред в даденото ни от Господа обещание, уверени, че Той ще бъде винаги с нас като наш Помощник и Закрилник.

Вървете напред, но не в самодоволството и себевъзвеличаването си, а изпълнени с надежда и кураж. Божии ангели закрилят верните чада на царството. Ако те вървят в Господния път, ще получат необходимата им помощ. Голяма част от Божието дело в началото бе незначително и пренебрегвано от онези, които желаят да го видят придвижено напред с голяма сила и влияние. Но Господ трябва да изпита Своите работници, много, от които са неспособни да понесат успеха, защото, ако успехът дойде скоро при тях, те ще възвеличат себе си.

Нека хвалим и величаем Бога. Нека всички ходим в смирение пред Него и Го прославяме. Онези, които работят с най-голям успех за Бога са хората, които много се молят и поставят себе си изцяло в зависимост от Христа.

В много случаи оскъдността от средства е в съответствие с Божия план за да може Неговото дело да се развива по същия начин, по който Величието на небесата работеше. Икономичност, себеотрицание и самопожертвувателност - това са нещата, които винаги трябва да изявяваме. До края на времето църквата ще трябва да се бори с трудности, за да бъде Божието дело непорочно и чисто, без петно от измама или интрига. Бог ще очисти всяка институция, като изгони от нея търговците и купувачите.

Вярвайте в Бога и ходете в съветите Му. Може да се допусне да преминете през борби и трудности и тогава Бог ще разкрие Своята сила и мъдрост в отговор на смирената молитва. Доверете се на Него, като на слушащ и отговарящ на всяка молтва Бог.... Той ще ви се открие, като Бог, Който може да помогне при всяко затруднение....

Проповядването на Словото не зависи единствено от тия, които са натоварени с разпространението му, но в благовестителския труд трябва да участват всички, които четат и слушат Истината. Сърцата на Божиите люде трябва да са изпълнени с любовта на Христа, че техните думи на благодарност и прослава да стоплят сърцата на онези, които се нуждаят от помощ.

Това е служене, което всички могат да изпълняват, а Господ го приема като отправено към самия Него. Господ прави това служене резултатно като дава на посветения работник благодатта си и помирява човека с Бога.

/Ръкопис 158 от 14.12.1902 г. - "Фрагменти"./

15-ти декември

ПОСЛУШНИ НА НЕБЕСНОТО ВИДЕНИЕ

Деян. 26:9

Мнозина се поставят в обстоятелства, където е трудно да поддържат своята верност и да запазят чистотата си. На тях Бог изпраща предупреждението да бягат от Содом. Такива хора продължават да се придържат към своите идеи, мислейки, че те знаят най-добре как трябва да постъпят, а работата, която биха могли да извършат, ако излязат от градовете, те вършат в самите градове, защото така им е

удобно. Край себе си те събират работници които също трябва да са извън градовете. Някои от тези работници се оказват невярващи, които биха могли да бъдат спечелени за вярата, ако религиозните интереси стояха на първо място.

Бог иска от тези, които са на отговорни постове в делото Му да изградят центрове за тяхната работа извън градовете, за да събират край себе си вярващи и невярващи, а след това да осигурят всичко необходимо, за да им дадат преимуществата на религията.

Християните ще бъдат подложени на изпит, но ако искрено се стремят да служат на Бога, ще им се даде сила за всеки конфликт. Те не бива да се вслушват в лъжливите сведения, които достигат до тях, а да продължават напред в пътя на своя дълг. Трябва да се научат да мислят самостоятелно, а действията им да бъдат винаги в съгласие с Божието слово.

Не се отклонявайте от пътя си, за да искате сметка от врага си. Неговите осъдителни и зловни думи са като искри, които ще загаснат сами, ако не се раздухат. Не обръщайте внимание на клеветите и злословието, които излизат от хора, чиито езици се палят от адските огънове. Защото ако се спрете, за да влезете в спор, ще отворите път и място за още по-голямо ожесточение.

Често пъти трудностите могат да намерят изцеление само с мълчание. Затова оставете хулителя да говори, а вие продължете като работници, на които е възложена една свята работа. Когато ви критикуват продължете напред, не си позволявайте да се отклонявате от работата си. Посветете времето и вниманието си на въпроси, които имат вечна стойност.

Христос е нашия Пример. Той дойде на този свят и като човек живя живота, който всеки от нас трябва да живее. Нека гледаме винаги към Исус. Изучавайте Неговите планове, цели и методи, защото животът на Христа е наш учебник. Този божествено-човешки Спасител стои пред нас и протяга ръце с поканата: *“Дойдете при Мене.... и аз ще ви успокоя.... Игото Ми е благо и бремето ми е леко”* /Мат. 11:28-30/.

Христовият живот е едно съвършено откровение на Божия характер. Тогава в какво се състои нашият дълг? Павел ни казва какъв е той. Сам Христос се разкри пред Павел, когато той преследваше светиите, затова Павел заявява в Деяния 26:19 *“.....не бях непокорен на небесното видение”*.

16-ти декември

БОЖИЯТА ГРИЖА ЗА НЕГОВИЯ НАРОД

Пс. 94:14

Небесният Господ Бог е в постоянна връзка с падналите жители на този свят. Бог не е безразличен към нашата земя и множеството грижи, които имаме. Господ е представен от словото като снизходително надвесен над земята и нейните обитатели, които са мамени, дразнени и заблуждавани от сатанинските сили. Бог слуша всяка дума, която се произнася.

Когато Моисей свърна, за да види горящата къпина, Господ го повика: *„Моисее, Моисее и той казва: Ето ме. И рече да не се приближиш тука, изуй обувката си от нозете си, защото мястото на което стоиш е свята земя. Рече*

още Аз съм Бог на баща ти, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов. А Моисей затули лицето си, защото се боеше да погледне към Бога."/Изх. 3:4-6/

А сега обърнете внимание на Божиите думи: *“Наистина видях страданието на хората ми, които са в Египет и чух вика им поради настойниците им, защото познах неволите им и слязох, за да ги избавя от земята на египтяните”.* /стихове 7 и 8/...

Господ не е безразличен към народа си и Той ще накаже и укори всеки, които ги подтиска. Той чува всеки стон и слуша всяка молитва. Наблюдава пътищата на всеки, одобрява или осъжда всяко действие. Небесният Господ е разкрит в Библията като въздигащ падналите. Той е приятел на всички, които Го обичат и се боят от Него. Бог ще накаже всеки дръзнал да отклони хората му от пътеките на безопасността, като гледа да ги отчае и притесни в съзнателното им стремление да пазят пътищата на Господа и да достигнат небесните обиталища.

Дори едно връбче не пада на земята без знанието на Нашия небесен Отец. Затова хората трябва да бъдат внимателни да не би със слово или някое деяние да причинят оскърбление на един от Божиите най-скромни люде. Щом малкото врабче не може да падне на земята без това да бъде забелязано от Отца, то без съмнение душите на онези, заради които Христос умря са много съпоценни и нима Бог няма да осъди тези, които причиняват разочарование и болка в сърцата на изкупените от Христовата жертва?...

Кой може да измери или предвиди Божия дар? Векове наред грехът е прекъсвал божествения поток на благодатна милост към човека, но купената със скъпа цена милост и велика любов към падналата раса непрестанно се събирала като съкровище без да изгуби посоката към земята. Бог живее и царува и в Христа Той е излял върху света един изцелителен дъжд Нашият Спасител е осигурил Всичко необходимо за човека.

/Ръкопис 142 от 16.12.1897 г. - “Божията грижа за Неговите работници”./

17-ти декември

КАТО КРАДЕЦ НОЩЕМ

1 Сол. 5:1, 2

Не знаем точно кога ще дойде Господ. Но независимо дали Той ще дойде тази година или през другата или след няколко, Христос ни е казал, че ще дойде като крадец нощем. Затова Божият Син казва на всички *“Бдете”*. За много, изключително много хора Той ще дойде в такъв час, който го не мислят. Малко преди Исус да се завърне хората ще питат *“Где е обещаното Му пришествие”?*

Сатана, начинателят на злото, сега разкрива силата си в човешките чада. Сега е неговият час, когато той проявява силата на мрака. Видимо тласка света към все по-силно и по-силно противопоставяне на Христа и Неговата вест. Последният гигантски конфликт между силите на доброто и злото е наречен *“време на скръб каквато никога не е бивала”*. Насилието, което ще изпълни земята ще надмине онова, което е било преди унищожението на стария свят.

Сатана действа с цялата си сила, за да спъва Божието дело. Ако Божиите люде посвещават част от времето си за поучаване от измамните идеи на сатана,

тогава царството на злото ще се зарадва. Ако хората, които имат познание за пътеката, по която Бог ни е водил, обърнат внимание на прелъстителните духове и се отклонят от вярата, тогава ще е необходимо време и усилия за поправление на злините, породени от това отклонение, време и усилия, които иначе щяха да се употребяват за напредъка на благовестието. Трябва да предупредим нашите братя и сестри да не обърщат внимание на лъжливите теории и да внимават спрямо онези, които са позволили да бъдат въвлечени в подобни примки.

Никога преди от Божия народ не се е изисквало да бъде толкова бдителен както сега!

Тръбата трябва да затръби. Ще има едно всеобщо прогласяване на истината и цялата земя ще се просвети от Божията слава, но светлината ще бъде видяна само от тези, които са се стремели да опознаят разликата между святост и грях.

Когато сатана ще е приключил своето зло дело да мами и оплита в примките си всички, които се покоряват на неговото измамно влияние, когато той свърши разпиляването, Христос ще се подигне и ще донесе избавление за всеки, чието име е записано в книгата на живота. Сатана и последователите му ще бъдат унищожени. Тогава “тези, които са мъдри ще сияят със светлостта на простора, а ония, които обърщат мнозина в правдата като звездите до века”.

/ Писмо 268 от 17.12.1903 г. до д-р Дейвид Полсън, директор на Американския колеж за лекари - мисионери и редактори на сп. “Спасителна лодка”

18-ти декември

ИЗКОРЕНЕТЕ ПРЕВЕЛИТЕ ОТ СВОЯТА ГРАДИНА

2 Кор. 13:5

Да се говори Божието слово с верност е дело от най-голямо значение. То, обаче, е съвсем различно от непрекъснатото порицаване, зломислие и разделянето един от друг. Съденето и поправлението чрез съвет са две различни неща. Бог е възложил на служителите си да поправят с любов онези, които грешат, но е забранил и отхвърлил безсмисленото съдене, което се среща толкова често сред вярващите в истината...

Всички, които работят за Бога нека отмахнат от себе си всякакъв вид остра критика и нека се приближават един към друг, за да постигнат единство. Затова всички трябва да изучават поученията на Господа в това отношение. Христос желае Неговите войни да стоят рамо до рамо, обединени в борбата за делото на кръста. Исус иска единството между Неговите ученици да бъде същото както единството между Него и Отца. Тези, които са почувствали осветяващата сила на Святия Дух ще слушат уроците на Божествения Наставник и ще покажат своята честност, като направят всичко по силите си, за да работят в единение с техните братя...

Именно онзи, който има всяко основание да се съмнява в собствените си принципи, проявява най-остър интерес към грешките на другите. Ако в нашия християнски живот нямаше толкова недостатъци, не бихме имали толкова подозрения към своите братя. Този, когото съвестта му го изобличава, винаги с лекота съди другите. Затова нека всеки трепери и се бои от себе си. Нека първо се

погрижи собственото му сърце да бъде в изправни отношения с Бога. Нека изкорени плевелите от собствената си градина - тази работа ще го накара да бъде винаги достатъчно зает. Ако християнинът върши с верност тази работа на изкореняването, той няма да има време да търси и намира недостатъци в градината на другите. **Вместо да съдим другите, нека съдим себе си.** Нека гледаме да бъдем сред тези, които са *“избрани по предумисълта на Бога Отца, чрез освещението на Духа, за да сте послушни и да бъдете поръсени с кръвта на Исуса Христа”* /1 Петрово 1:2/. *„Понеже сте очистили душите си, като сте се покорили на истината, която докарва до нелицемерно братолюбие, обичайте се един друг горещо от сърце”* /стих22/.

Бог ни е поставил в този свят в съдружие един с друг. Затова нека ходим заедно в пътя на любовта и посветим силите си на работата за спасение на души. Когато служим на Бога по този начин, в свято общуване, ще докажем, че сме Негови съработници.

/Ръкопис 75 “А” от 18.12.1900- "Не съдете"./

19-ти декември

ДАРЪТ, КОЙТО ХРИСТОС ЖЕЛАЕ

Рим.12:1

Дали всеки от нас ще съблече старият човек, заедно с постъпките му и ще се облече с новия човек Исус Христос, преди да е изтекла старата година Нека не ви завладява амбицията да купувате скъпи подаръци за Коледа и Нова Година. Може да пригответе малки подаръчета за децата, но Божият народ не бива да изразходва Христовите средства за скъпоструващи подаръци.

Христос иска от нас най-големия подарък - нашето сърце, ум, душа и сила... Бог иска служене от все сърце. Тези, които са в правилни отношения с Бога ще издържат изпита на съда. Ако на сърцето, ума и душата се гледа като на изкупени с Христовата кръв скъпоценности, тогава Той ще ги използва за делото Си. Онези, които придобиват вечен живот трябва да дадат доказателство пред света, че обичат Бога с всичките си способности, които Той им е дал. Те трябва да са послушни на двете велики заповеди, които възплъщават целия закон, като с делата си потвърждават, че са изпълнители на този закон...

Видимо слабата душа, която със съкрушен, уповаващ дух се хваща за Божиите обещания и с чувство за собствената си нищожност моли за помощ, ще получи благодат да постига победа след победа и да придобие вечната тежина на славата в бъдещия живот. Господ Исус Христос, Единородният от Отца е наистина Бог изявен в Неговата вечност, но не и в личност. Той е изработил за нас праведността, която прави човешките същества способни да издържат всяка злостна атака на сатана. Бог ще вмени Своята правда на вярващия светия, който ходи в пътищата така както правеше това Христос, когато беше на земята.

Небесният княз Христос, стана слуга, и Той приема човешки същества да бъдат Негови съработници. Исус заявява: *“И ето аз съм с вас през всичките дни до свършека на света”* /Мат.28:20/. Никой не ще пропадне, ако ходи със смирено сърце и се учи от Христовите уроци, които Той ни остави. Всички сме на сигурно

поприще докато се стремим към съвършенството така както се борят победителите - с дълбока, сърдечна любов към Бога и към ближния си...

Господ иска от всяка личност, която вярва в Христа, да формира един характер, който ще я направи годна да живее в небесните обиталища, където сега Христос приготвя място за всички, които в този живот пазят Неговите заповеди. За всички, които са верни, опитани и осветени се приготвя едно по-добро царство, където ще обитават тези, които живеят според плана на прибавянето на добродетел към добродетел и благодат върху благодат.

/Ръкопис 116 от 19.12.1905 г. - "Цялостно осветение"./

20-ти декември

ИЗСЛЕДВАЙТЕ ПИСАНИЯТА

Деян. 17:11

Малка е ползата, ако четем библията повърхностно. Ако искаме да разберем напълно Христовите думи, трябва с мисъл да изследваме свещеното писание. Трябва да разтваряме страниците на библията с благоговение, а не с небрежие и немарливост. Христовото слово е дух и живот за четящия и слушащия. Думите на Христа към фарисеите бяха: *"Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене"* /Йоан 5:39/. Те изследваха писанията за доказателства за Христовото появяване, събираха всяко свидетелство по отношение на начина, по който предполагаша, че ще се яви, а в същото време Той бе сред тях, но те не Го познаха, защото не търсеха с вяра...

И в наше време, както в дните на Христа, ще има погрешно четене и тълкуване на писанията. Ако юдеите бяха изследвали тези писания с молитвено отдадени и смирени сърца, тяхното търсене щеше да се възнагради с едно истинско познаване за времето и не само на времето, но и за начина на Христовото идване на света. Тогава нямаше да приписват славата на Неговото второ пришествие на първото Му идване. Те имаха свидетелството на пророк Даниил, свидетелството на пророк Исаия и на другите пророци; имаха учението на Моисей, сред тях бе и самият Христос, но въпреки това те пръдължаваха да изследват писанията, за да разберат кога трябваше да се яви. В същото време и книжници и фарисеи се отнасяха към Христа така, както бе пророкувано, че ще правят. Бяха толкова заслепени, че не познаха времето на Неговото идване, нито разбираха какво правят. Така те изпълниха казаното от свещеното писание.

Мнозина днес вършат същото нещо... защото не са изпитали вестите, съдържащи се в прогласяването на първия, втория и третия ангел. Има такива, които изследват писанията за да търсят доказателство, че тройната ангелска вест предстои да се даде в бъдеще. Те събират в едно истинността на всяка от вестите, но не успяват да ги поставят на точното им място в пророческата история. Ето защо такива изследователи са една опасност, която подвежда хората по отношение правилното разполагане на вестите във времето. Те не виждат и не разбират времето на края, нито знаят към кой период да отнесат всяка от вестите... Задължението на стража е да познава часовете на нощта. Всичко е облечено в една тържественост, която вярващите в истината трябва да чувстват и усещат...

Дребните житейски неща са нищожни пращинки, а онези, които принадлежат към вечността са истинското наше богатство.

/Неозаглавен ръкопис от 20.12.1896 г. 41 "а"/

21-ви декември

БОГ НИ ДАВА ВСИЧКО, ОТ КОЕТО СЕ НУЖДАЕМ

Пс. 84:11

Ние имаме мъдър и любящ небесен Баща, който чува молитвите на чадата Си. Но Той не винаги им дава, онова, което желаят. Бог задържа нещата, които според божествената Му далновидност няма да са за доброто на Неговите синове и дъщери, но Той винаги им дарява необходимото за растежа им в благодатта. Когато се молим трябва да се обръщаме към Бога така: "Господи ако това, което искам е за мое добро, моля те да ми го дадеш, но ако не е, тогава го задръж и ми дай Твоите благословения. Господ чува нашите моления, Той разбира положението ни и ще ни даде точно това, от което се нуждаем. Бог ще укрепи вярата ни и ще уверичи нашата духовност. Господ е благ и молиствив, Той ни разбира съвършено, а Неговата мъдрост е безкрайна.

Има и такива, които се молят за преходни неща, като смятат, че те ще им донесат благополучие в света, но Бог вижда, че подобни благословения биха развалили духовния им живот. Той им дава разум да разберат, че за хората не е най-добро да притежават богатства, че трябва да се задоволят с Неговата благодат, мир и любов.

Бог, Който знае края от началото, ревниво пази благополучието на чадата Си. Когато отговаря на техните молитви, Той ще им даде онова, което ще ги приготвя непрестанно за участието им в божественото естество и за преодоляването на покварата, и разтлението, което е произлязло от сладките в света. Трябва да подчиним нашата воля на Божията воля. Трябва да се доверим на Неговата любов, мъдрост, верност и укрепяваща сила.

Бог ми даде наставление, че ще дойде време, когато ще има единство в редовете на Неговия народ. Щом има такива, които нямат вяра във вестите, дошли от Бога чрез Неговото слово и свидетелствата на Святия Дух, тогава те се нуждаят да разберат какво представлява вярата, която някога бе дадена на светиите. От даденото ми свидетелство се видя, че има такива, които са изгубили посоката....

Христовите последователи трябва да служат така както служеше Божия Син. Да се отклоняваме в спиритуалистични идеи е равно на откъсване от вярата и обръщане внимание на измамни учения. Вестите, които са ни дадени от Бога чрез Йоан трябва да бъдат прогласени като най-важни. Това е нашата работа - да съживим святите истини, които са ни призовали да излезем от света и са ни направили това, което сме. Не трябва да отстъпим нито на милиметър от вярата, а трябва да вярваме твърдо и да устояваме до самия край. Не бива да даваме място за учения, които не са в съгласие с истината, дадена ни от Бога.

/Писмо 270 от 21.12.1903 г. до Едсън Вайт./

22-ри декември

ГРАДОВЕТЕ ВЪРХУ ЗДРАВАТА КАНАРА

Ефес. 2:20

Нека никой не се чувства унижен да представя себе си като просещ духовни блага пред престола на благодатта. Портите на храма трябва да се отворят. Храмът на душата да бъде очистен от всяка нравствена нечистота, да се поправят жертвените олтари, себелюбието да бъде премахнато от душата, а идолите да бъдат пожертвани...

Често пъти ни се обръща внимание за случаи с младежи, които са объркани и смутени от учители и служители на словото в днешните църкви, защото тези учители и служители постъпват също както някогашните юдеи и “поучават заповеди на човечи”. Като цяло те приемат библията за Божие слово, но не и за цялото Боговдъхновено слово. Какво се получава: един мъдър мъж поставя под въпрос някои части от библията, а друг, за който се предполага, че е добър човек, поставя под съмнение друга книга от писанието. Така неверието незабелязано се прокрадва в умовете на младите и остава трайно в тях. Много скоро познанието за истината отслабва и вярата им се обърква. Тогава те просто не знаят в какво да вярват...

Когато човек стъпи върху здравата канара Исус Христос, той приема дар от сила, идваща от Източника на всяко познание, мъдрост и духовна плодотворност, така че всички да научат към кой народ принадлежи този човек; дали към пазителите на заповедите или към тези, които ги нарушават. Знамето на княз Емануил, което се развява над него, ще разсее пред погледа му неувереността и ще покаже на всички, че ние пазим Божиите заповеди и имаме свидетелството на Исуса Христа. Любовта Христова притежава една въздържаща сила.

Живеенето на библейската истина ни дава пряк и силен импулс за разширяване и разтеж. Така всяка добродетел става изобилваща от живот, когато се приложи на дело. Тежък изпит е за всички ни да се откъснем от светските, измамни влияния. На всяка крачка по пътя си срещаме поставени от сатана препятствия, трябва да се борим, да ги преодоляваме, но именно така придобиваме опит, когато воюваме с трудностите, защото тогава пътят се отваря и от небето ни се дават нови и щедри поощрения, а вярата укрепва още повече, когато гледаме на Исуса Христа.

Онова, с което Христос ни привлича носи пълно удоветворение и чрез Него ние четем своя акт за едно наследство нетленно и непорочно, което не повяхва никога. Христовата благодат е вседостатъчна, Неговата симпатия и любов е умоляваща, ласкава и зовяща да тръгнем след Него, да познаем Господа, докато Той се появи съгурно като зората.

/Писмо 128 от 22.12.1895 г. до Едсън и Ема Вайт/.

ГЛЕДАЙТЕ ЕДИНСТВЕНО КЪМ БОГА

2. Тим. 2:22

Нека всички се научат да изследват свещеното писание, да гледат непрестанно на Исус, а не на човеци и човешко ръководство. Божието слово трябва да бъде наш съветник. Словото е неизмеримо безкрайно и вечно. Когато му се покоряваме то ще ни води в сигурни и безопасни пътеки. Но словото разводнено от човешки измишления и въобръжения е несигурен пътеводител...

Нека всеки от нас приеме Божието слово за себе си. Можем да се изправим срещу сатана с оръжието: “*Писано е: На Господа твоя Бог да се покланяш, и само Нему да служиш*” /Мат. 4:10/. Библията е голямата рудница на истината, която ние трябва да разработваме, за да открием скритите в нея съкровища. **Никакъв случай не бива да отклонява вниманието ни от това слово.** Днес повече от всякога преди се нуждаем да помажем очите си с колурий, за да можем да виждаме. Бог на никого не възлага мисия, която би омаловажила или принизила работата Му за това последно време. Бог ни призовава да издигнем, възвишим, облагородим, почитаме и разпространяваме Неговата истина, като изявяваме върховната Божия мъдрост. Говорете библейската истина и изваждайте от съкровищниците си ново и старо. Разгласявайте принципите на нашата вяра непоколебимо и непрестанно с “Така говори библията”.

Прилагането на истината в живота, приемането на дело на Христовите уроци, винаги облагородява и прави по-възвишена душата, защото така я осветава. Моят дял е да изправам мъже и жени, като възвишавам Христа пред тях.

Когато Бог бъде приет за предмет на всички наши мисли, като обект на любовта, почитанието, благоговението и поклонението ни, когато Господ Исус, съвършеният Образец е непрестанно в ума ни, тогава сърцето се очиства от всяка морална нечистота. В следствие на това душата става способна да прецени правилността на всяко действие, а всяко отношение бива облагородено от благодатта.

Чувството за лична отговорност пред един личен и всевиждащ Бог, поставя всеки човек на възвишено място. При това ще настъпи дълбоко осмисляне и искрено себеотрицание във всяко отношение, защото Бог действа в сърцата на чадата на Неговата любов и ги прави Свое избрано наследство.

Божията любов ни кара да се боим от Бога, но това е страх да не наскърбим нашия любящ Баща. Онези, които са истински обърнати в Бога няма да посмеят безразсъдно да прекратят границите на злото, за да не наскърбят Божия Дух и да бъдат оставени на собствената си воля и на плодовете на своите дела. Божието слово е Пътеводител. Не се отклонявайте от неговите страници и не заменяйте съветите му с човешки. Библията съдържа предупреждения и съвети от Бога, в нея е порицано всяко зло и е дадено ясно определение на греха, като престъпване на закона, Който е Божията висша мярка за добродетел и святост... Никой, който се учи от Божието слово и прилага неговите учения, няма да се заблуди в пътя.

/Писмо 4 от 23.12.1893 г. “Скъпи братя и сестри” ./

ГРЕЙТЕ С ЖИВА СВЕТЛИНА

Малахия 3:17

Християните са Христовите скъпоценни камъни, откупени с непостижима за човека цена. Те трябва да греят с ярка светлина за Него и да разпръскват лъчите на Неговата прекрасна доброта. Нека никога не забравят, че сиянието на християнския им характер получава светлината си от Слънцето на Правдата.

Блясъкът на Христовите скъпоценни камъни, зависи от шлифовката която имат. Бог не ни принуждава да приемем тази шлифовка. Ние избираме дали да бъдем шлифовани или не. Но всеки, който е призван да заеме мястото си в Божия храм трябва да се подложи на обработка в Христовите ръце. Такъв човек трябва да се съгласи острите ръбове от характера му да бъдат премахнати, за да стане обформен и красив и да придобие скъпоценността да представя Христовото съвършенство с характера си.

Божествения Майстор не губи времето си с материал, който няма стойност. Единствено скъпоценните камъни биват оформяни в ръцете Му по подобие и изскването на небесните дворци. С чук и длето Той отсича грубите ръбове и приготвя за мястото ни в Божия храм. Този процес е мъчителен болезнен и тежък. Той наранява човешката гордост. Христовото длето се врязва дълбоко в живота, който човек в себеулованието си счита за цялостно оформен, и премахва самолюбието от характера. Божественият Майстор изрязва ненужната повърхност и след като започне да шлифова камъка върху колелото за шлифоване, Той натиска все по-силно, за да се премахне и най-малката частичка отгруб примес. След това Майсторът вдига скъпоценния камък и го оглежда от светлината, където вижда, че е станал отражение на Неговия Собствен образ и след това го одобрява за годен да заеме място в Неговия храм.

Благословена да бъде тази опитност, независимо колко тежка и сурова е тя, която дава нова скъпоценна стойност на камъка и го прави способен да грее с жива светлина!

Господ има работници, които ще призове от бедните и невзрачни места на живота. Заети с ежедневните задължения на живота и облечени с груба дреха, те не представляват нищо особено за останалите хора. Но Христос вижда в тях безгранични възможности и в Неговите ръце те ще станат скъпоценни украшения, които греят с ярка светлина в Божието царство. *“Тия ще бъдат Мои казва Господ на силите. Да избрана скъпоценност в деня, който определям”* /Малахия 3:17/. Христовото съвършено познаване на човешкия характер Го прави съвършен Майстор, който знае какво е необходимо и колко трябва да бъде обработена скъпоценността на всяка душа. Господ не преценява както преценява човек. Той знае истинската стойност на материала, с който работи, за да приготви мъже и жени за Неговото доверие.

/Ръкопис 168 от 24.12.1902 г. “Грехът на злоезичието”/.

25-ти декември

ЖИВИ КАМЪНИ ЗА НЕБЕСНИЯ ХРАМ

Ефес. 2:21,22

Ако не отговорим на дадената ни светлина и не отдадем подобавашо послушание, като пазим душите си в любовта на Христа и пребъдваме в Него, онова, което би могло да бъде наше благословение ще се превърне в проклятие. Не Духът, а измамникът на човешките души, ни внушава да вярваме, че не можем да станем чисти и святи - един могъщ народ, отделен от света и обединен от любовта и единството си в Христа. Не трябва да очакваме друг дял освен такъв, какъвто бе даден на нашия Господ. Според служенето от все сърце за Христа ще бъде и силата на враждата, която сатана ще изпитва срещу нас, но Божиите чада стават по-мъдри и силни, когато против тях настъпва мъдростта и влиянието на света. В обратния случай, когато тези фактори са благоприятни за тях, Божиите служители не са така разумни и силни.

Еврейският храм бе построен от дялани камъни. Бяха необходими много време, пари и труд тези камъни да се изсекат от планинските кариери и да се подготвят така за мястото си в градежа на храма, че когато настъпеше момент да бъдат сглобени да не се чуе нито звук от брадва или трион. Камъните, които се вграждат в строежа на святия Божий храм, не се приготвят в планините на Юдея, но се добиват от народите племената и езиците на земята. Те не са безжизнен материал, който трябва да се пригтовлява с чук и длето, но представляват живи камъни, които излъчват светлина. Огромният клин на истината ги е откъснал от кариерата на света и ги е поставил в ръката на Великия Строител, Господаря на храма, който ги изглажда в Своята работилница, за да изчезнат от тях всички остри и криви места и след това издялани, резбовани и подравнени от Божията истина, изгладени и украсени те са готови да заемат мястото си в Божия духовен храм, за да станат един истински градеж на Храма Божий.

Сега ние сме в работилницата на Бога и обработката продължава в часовете на благодатното време, за да станем годни за строежа на славния храм. Сега не можем да бъдем безразлични, немарливи и небрежни. Трябва да се откажем от греха и разпнем себе си за недостатъците на нашите характери и да се надяваме, че ще станем чисти и святи, преобразени в характер по подобие на небето. Когато Христос дойде, тогава... ще бъде безвъзвратно късно да придобием свят характер. Сега е приготвителен ден, сега е времето, когато можем да премахнем недостатъците си, сега е часът, когато нашите грехове трябва да отидат предварително на съд, да бъдат изповядани, да се покаем заради тях, а след това срещу имената ни да бъде записано опрощение.

/Писмо 60 от 25.12.1886 г. до брат Джон Корлис и съпругата му - пионери на делото в Австралия./

26-ти декември

РЕШЕНИЯ ЗА НОВАТА ГОДИНА

Фил. 3:13-15

Вчера беше Коледа. Постъпихте ли като мъдреците и принесохте дарове на Исус? Или врагът вече е променил реда на нещата и насочил поклонението към себе си. Даровете сега се предоставят на приятели и близки, вместо на Този, Който направи такава жертва заради нас. Всички подаръци трябва да потекат по друга посока, за да бъдат употребени за спасението на хората.

Новата година е пред нас. Няма ли да прехвърлим подаръците към друго много по-полезно нещо отколкото до сега? Ще се откажем ли да направим изповед и ще се лишим ли от Христовата кръв, от нашия Спасител, Който може и желае да ни очисти от всеки грях. Заради нас Исус стана сиромаш.

Във великия последен ден ние ще бъдем съдени според това, което сме извършили. Тогава Исус ще каже: *“Защото огладнях и не Ме нахранихте, ожаднях и не ме напоихте, странник бях и не ме облякохте, болен и в тъмница бях и не ме посетихте. Тогава и те в отговор ще кажат: Господи, кога те видяхме гладен или жадане, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не ти послужихме? /Мат. 25:42-44/* Тогава Христос ще им рече в отговор: *“Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили.” /стих 45/* и ще каже накрая: *“Идете си от Мене вие проклети, във вечния огън приготвен за дявола и неговите ангели” /стих 41/.*

Христос дойде и ни остави пример за пожертвувателност и ние, ако сме Христови, ще вършим Христови дела. Вместо да угаждаме на себе си ще се стремим да вършим добро на другите и да правим благодеяния на страдащите хора. Докато не изпълним това, нямаме дял в Христа.

Навсякъде край нас има души, които трябва да бъдат спасени, а всеки има да извърши още доста, за да се помири с Исус. Нека това бъде работата, която ще вършим през Новата година. Живеем за времето и вечността и искаме светлината да свети върху пътеката ни, а от своя страна ние ще протегнем ръка за благословение на другите.

Нека се стремим да постигнем повече през идната година и да живеем така близо до Бога, че да бъдем обградени от небесната атмосфера и да представяме истински Христа.

/Ръкопис 60 от 26.12.1886 г. - проповед изнесена в Трамелан, Швейцария/

27-ми декември

МОЛЕТЕ СЕ ТАКА: " ДА БЪДЕ ТВОЯТА ВОЛЯ "

Яков 5:14,15

Когато се молим за болните, няма да бъде признак на неверие, ако непрестанно казваме: “Ако това донесе прослава на името Ти, то направи го за нас и ние ще те хвалим и ще възвеличаваме свящото Ти име”...

Тъй като никой човек няма сила да изцелява, ние трябва да се доверим на Бога, Който ни обча и предаде Себе Си заради нас. Живеем ли, умираме ли ние сме

на Господа. Вие имате един любящ, жалещ и състрадателен Спасител, Който ви обича и благославя. Той няма никога да ви остави или забрави. Исус познава настоящето и бъдещето на всеки човек и ще направи най-доброто за нас и за прославата на името Си.

Исус ви обича и благославя, Неговите обещания са сигурни. Христос е Възстановител, а сатана разрушител. Това, което смъртните хора могат да направят е да следват напълно Божието слово. Това е техният дял. А дали Бог ще се откаже от своя? Принасяйте усърдни молитви пред трона на благодатта и след това чакайте с упование и надежда.

Във всичките си молитви аз казвам “Не нашата воля, но Твоята, Господи да бъде”. И Бог знае, че това не е молтва на съмнение, но на съвършено доверие и упование, че Бог знае кое е най-доброто... Нашата работа е да се молим, да вярваме и да очакваме търпеливо Исус нашия Спасител.

Аз се моля: “О, Боже, живи Боже, открий Себе Си. Изяви силата Си на Твоя народ и нека тази болест да се обърне за наше добро и за прослава на името Ти”. В такава молитва няма дори нишка на неверие в Него. Каквито и противни обстоятелства да съпътстват случая ние не можем външно да променим нищо.

Бог иска от нас да му се доверим от все сърце и ако е за доброто на нашата работа и за прослава на името Му, това , за което молим ще бъде направено. Ние трябва само да чакаме. Силата на Господа е безгранична. Ние, окаяните смъртни човече трябва да пречистим душите си, за да не погинем, когато Бог работи за нас. Това е причината поради която само малцина от болните се изцеляват. Защото ако бъдат изцелени мнозина в сегашното им духовно състояние, те ще се възгордеят. Трябва да се научим от Исус да бъдем кротки и смирени по сърце и тогава ще намерим покой за душите си.

Никога, нито за миг не се съмнявайте, че Бог ви обича. Той токлова много ви обича и ви дава изобилни доказателства за любовта си. Благодарете на нашия набесен Баща, че ни е дал такъв състадаващ Спасител, който може да спасява съвършено.

/Писмо 127 от 27.12.1898 г. до брат и сестра Уилсън./

28-ми декември

УЧЕТЕ СЕ ДА ВЯРВАТЕ

Притчи 16:3

Скъпи брат А....., ти трябва да изоставиш страховете си. Остави последствията в Христовите ръце и се отпусни. Ти полагаш твърде големи усилия да се спасиш, да извършиш някои велики дела, които биха те препоръчали пред Бога. Но всичко, което Бог иска от тебе, скъпи братко е пълното ти предаване в Неговите ръце заедно с всички последствия от твоето приемане на цялата истина. Сатана ти казва: “Ами ако това е грешка. Можеш ли да си позволиш такъв риск?” Исус те обича и ако ти се посветиш изцяло, заедно с всичко, което имаш, Той ще те приеме и ще стане твой вечен Приятел, който никога няма да те подведе.

Ти си погледнал със страх и ужас на Христовия кръст. Неговото иго ти се е сторило мъчително. Знай, че сатана ти го представя така. Исус те кани да дойдеш

при Него: *“Дойдете при мене, всички които се трудите и сте обременени и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце и ще намерите покой за душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремене е леко”*.

Това иго, ти се боиш да поставиш на врата си, защото те е страх, че ще бъде болезнено, но Исус ти казва че то е леко. Бременето, което не смееш да докоснеш е съвсем леко. От тебе се иска само решително да се заловиш за него и ще намериш, че то за тебе ще бъде една подкрепа вместо мъчителен товар. Кръстът, който ти се струва толкова неудобен за вдигане, и тъй тежък за носене ще те вдигне сам и ще бъде твоя опора и сила, ако с радост се хванеш за него и го понесеш...

Трябва да се научиш да вярваш, да заемеш мястото си върху възвишения пиедестал на вечната истина и да посрещаш укори и изпитания заради Христа. Исус ще ти помага, ангели от Бога ще ти бъдат в помощ, за да устоиш срещу сатана и тогава той ще бяга от тебе. Приближавай се към Бога и Той ще се приближава към тебе.

Вярвай, че Исус те обича и в усилията си да си послушен на истината, ако съгреша не мисли, че трябва да се притесняваш и непрестанно да се тревожиш, да се откажеш от доверието си в Бога и да мислиш, че Бог е Твой враг. Ние сме простосмъртни грешници. И ако грешим *“имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния”* /1 Йоан 2:1/ Сам не можеш да се очистиш от нечистотата. Затова постави товарите си в нозете на Исуса. Той ще ти помогне. Господ не иска от теб да чакаш и да си мислиш, че посредством добрите си дела може да направиш изкупление за греховете си и да станеш в резултат на това праведен. Уповавай изцяло в достойнството и заслугите на кръвта на възкръсналия Спасител.

/Писмо 20 от 28.12.1867 г. до обезсърчен член на църквата./

29-ти декември

НИЕ ВСИЧКИ СМЕ ОБЕКТ НА БЕЗКРАЙНА ЛЮБОВ

Ефес. 2:4,5

Сърцето, което е предадено на Божията мъдра дисциплина ще се довери на всяко проявление на Неговото провидение... Ще дойдат изкушения, за да ни обезсърчават, но какво ще придобием, ако отстъпим пред тези изкушения? Нима за душата става по-добре, ако се оплаква и недоволства от нейния единствен източник на сила? Само в последните дни на живота ли ще свидетелстваме, когато устните са вече вдървени от смъртта? Не котвата ще издържи! Знам, че Спасителят ми е жив...

О скъп, дълготърпелив и многомилостив Исусе, как те обожава душата ми! Една окаяна недостойна, омърсена от греха душа стои пред Святия Бог, но вече облечена в пълнотата и правдата на нашия Заместител и нашата Сигурност! Чудете се о, небеса и възклицавай от изумление земя, защото падналият човек на Неговата безкрайна любов и благоволение. Исус им се радва с небесни песни, а оскверненият от греха човек, вече очистен чрез правдата Христова е представен на Отца без петно и сянка от грях *“без петно и без бръчка”* /Ефес. 5:27/ *“Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли Който го оправдава?”* /Рим. 8:33/

Нека всяка слаба, люшкана от бурите душа намери пристан в Христа и нека не допуска самосъжалението и егоцентризма да я карат да мисли единствено за своите малки разочарования и осуетени надежди. Нима спасителният план не е предвиден за всеки? И ако вечният Бог ме оправдава кой ще бъде против мен. "*Кой е оня, който ще ни осъди. Христос ли Който умря за нас*" /Рим. 8:34/. Когато умря за нас, хората, Исус показа колко много ни обича! Законът осъжда грешника и го довежда при Христа. Бог е Този, Който раздава правда и опрощение.

Сатана ще обвинява и ще търси начини да погубва, но Бог ни отваря вратата на прибежищния град. И Бог оправдава този, който влезе през вратите на този град. И ако Бог е откъм нас тогава кой ще е против нас? О, каква сияйна славна истина. Защо хората не я разбират? Защо не вярват в светлината ѝ. Защо всички вярващи не говорят за Христовата несравнима любов?...

Бог живее и царува. Всички спасени трябва да воюват мъжествено като войници на Христа; тогава ще бъдат записани в небесните книги като истинни и верни. Те трябва да вършат делата на Христа и да се подвизават в доброто войнстване на вярата.

/Писмо 2 от 29.12.1889 г. до умираща от тумор/

30-ти декември

СМОКИНОВИ ЛИСТА ИЛИ ХРИСТОВА ДРЕХА

Бит. 3:12

Господ Исус е приготвил одеяние - дрехата на Неговата собствена правда което ще бъде облечено от всяка каеща се и вярваща душа, приемаща с вяра този скъп-дар. Йоан каза: "Ето Божият Агнец, Който носи греховете на света /Йоан 1:29/ Грехът е престъпване на закона. Христос умря, за да може да се премахнат греховете на всеки.

Препаската от смокинови листа, никога не ще може да покрие голотата ни. Грехът трябва да се отнеме и дрехата на Христовата правда да облече престъпилия Божия закон. А след това когато Господ погледне на вярващия грешник, Той няма да види смокиновите листа но собствената дреха на Христа, която е изтъкана от съвършено послушание спрямо закона на Йехова. Човек е скрил голотата си не под препаска от смокинови листа, а в одеждата на Христовата правда.

Христос принесе Себе Си в жертва, за да удовлетвори правосъдието на закона. Каква невероятна цена, която небето плати, за да изкупи престъпника на Божия закон! Този свят закон не можеше да бъде удовлетворен от по-малка цена. Неговото свещено достойнство бе упазено, като изискването му бе изпълнено без да се позволи грешния човек да отговаря пред него. Чрез Своя Син, Бог даде Себе Си за да спаси от вечна погибел онези, които биха повярвали в Него.

Грехът е отстъпление и измяна спрямо Бога и заслужава наказание. Още от дните на Адам човек си служи със смокиновите листа, но те не могат да прикрият голотата на грешната душа. Всички аргументи взети заедно от страна на тези, които са поставяли интересите си в тази нищожна дреха ще бъдат сведени до нула. Грехът е престъпване на закона. Христос дойде на света, за да отнеме престъпването на закона и греха и да ни даде дрехата на Своята правда вместо

препаската от смокинови листа. Божият закон бива удовлетворен чрез страданието и смъртта на Единородния Божий Син.

Престъпването на Божия закон само в един случай и за най-дребното нещо е вече грях. А ненаказването на този грях би било престъпление в Божественото управление. Бог е Съдия и мездовъздател на правдата, която е основа на престола Му. Бог не може да отмени закона Си: не може да пренебрегне и най-малката точка, за да отдаде правосъдие и опрощение на греха. Правотата спаведливостта и нравствената превъзходност на закона трябва да бъдат поддържани и утвърждавани пред небесната вселена и непадналите светове.

/Ръкопис 145 от 30.12.1897 г. - "Работни бележки"/

31-ви декември

НАСТОЙНИЦИ НА БОЖИЯТА БЛАГОДАТ

Мат. 10:8

Тези, които вървят в тесния път трябва да следват указанията на Пътеводителя. Само така ще могат да стигнат портите на Божия град...

Бог е дал скъпоценни дарове на хората. На всеки те са дадени различно, защото не всички имат еднаква сила на характера и не всички имат еднакво дълбоки познания. Всеки, обаче, трябва да употреби своите дарби, независимо колко малки изглеждат те, в служене на Учителя. Верният слуга ще търгува разумно с повереното му богатство.

Особено внимателно трябва да се пазят духовните и телесните дарби. Те не бива да се опорочават или отслабват от нашето себеугаждане. Всяка способност трябва да се опазва, за да може да се използва във всеки момент. Никоя част от тялото не трябва да бъде отслабвана от неправилна или вредна за нея употреба. Претоварването на един нерв или мускул намалява жизнеспособността на цялото тяло. Тези, заради които Христос даде живота Си, трябва да поставят своите навици и действия в съгласие с Неговата воля.

Словото категорично казва: *"Душата, която греши, тя ще умре."* /Езекийл 18:20/. Но Бог не желае смъртта на никого. Той осигури на човека още един период на благодатно време, но плати за това неимоверна цена. Той *"толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, та всеки който повярва в Него, да не погине, но да има вечен живот"* /Йоан 3:16/

Размислете, не трябва ли тези, които са получили светлината за настояща истина да бъдат в по-тясна връзка с Бога, като използват дадените им способности за напредъка на Божието дело? Не трябва ли този, който има знание за свещеното писание да предава това познание на хората, които не знаят нищо за истината?

Върху всеки вярващ в настоящата истина лежи отговорността да работи за грешниците. Бог им посочва тяхната особена работа - разгласяването на тройната ангелска вест. Вярващите трябва да изявят своята признателност пред Бога, като посветят себе си на делото, заради

което Христос даде живота си. Те трябва да бъдат настойници на Божията благодат, даващи на другите онези благословения, които са им били щедро дарени.

Онзи, който е намерил утеха в Божието слово трябва да я сподели с другите.
Защото само така може да получава непрестанно Божието утешение и Божия мир.
/Ръкопис 147 от 31.12.1903 г. "Тесният път"/.